SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS | PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ SPOLEČNOSTÍ

Bonusy, aktualizace:

DÍL 1

Úplná znění platná v roce 2026

DAŇOVÉ ZÁKONY

Celoroční interaktivní komplet nejnovějších úplných znění zákonů s e-booky, podcasty, aktualizacemi a servisním webem

Vždy aktuální stav

Díl 1: Zákon o daních z příjmů / Zákon o opatřeních v oblasti daní / Zákon o dani z přidané hodnoty / Zákon o dani silniční / Zákon o dani z nemovitých věcí / Daňový řád // **Díl 2:** Zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů / Zákon o Finanční správě ČR / Zákon o spotřebních daních / Zákon o mezinárodní spolupráci při správě daní / Zákon o omezení plateb v hotovosti / Zákon o účetnictví

DanoveZakony365.cz

V ceně:

DAŇOVÉ ZÁKONY 2026

Potřebujete vědět vše důležité o novelách za pár minut? Nalistujte další stránku!

Zákon o daních z příjmů — Strana 10

Zákon o opatřeních v oblasti daní — Strana 82

Zákon o dani z přidané hodnoty — Strana 83

Zákon o dani silniční — Strana 148

Zákon o dani z nemovitých věcí — Strana 151

Daňový řád — Strana 160

ZDARMA e-booky s nejnovějšími zněními a Daňový měsíčník?
Jednoduchá registrace QR kódem na obálce nebo na DanoveZakony365.cz!

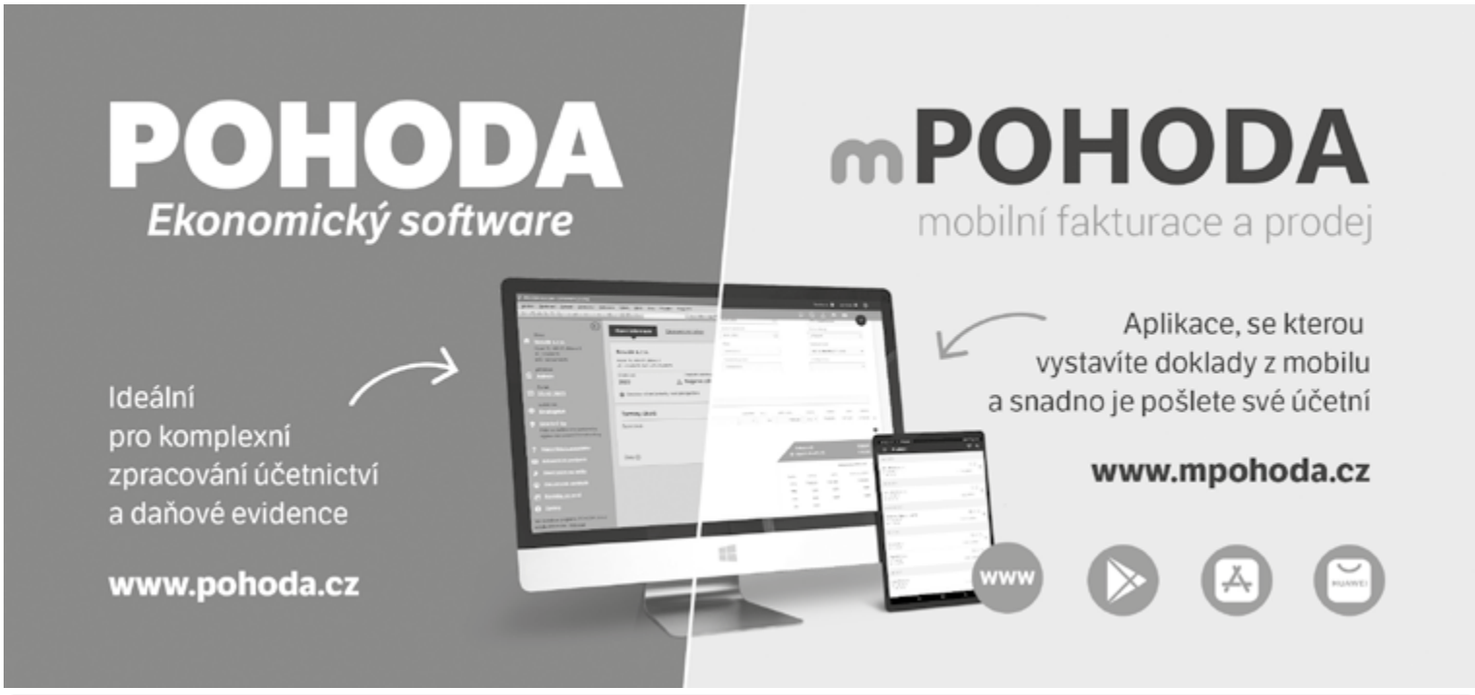

Další daňovou legislativu v platném znění naleznete ve druhém dílu této publikace

DAŇOVÉ ZÁKONY 2026 XXL ProFi (1. díl). E-book v pdf, 1. vydání. Právní stav 1. ledna 2026.
DanoveZakony365.cz

© 2025 DonauMedia, s. r. o., Tallerova 4, Bratislava. Pište nám na e-mail: newsletter@newsletter.cz. Vyrobeno v EU.

ISBN 978-80-8183-237-6

Upozornění: *Znění textů v této publikaci bylo prověřeno s veškerou dostupnou péčí, vydavatel ani prodejce však nepřebírají žádné záruky za eventuální škody vzniklé jejím použitím a neodpovídají tedy za to, pokud by na základě textů zveřejněných v této publikaci kdokoliv konal nebo se zdržel konání a v souvislosti s tím mu vznikla jakákoliv škoda materiální nebo nemateriální povahy. Jediným rozhodujícím zněním zákonů v případě pochybností a sporů jsou texty ve Sbírce zákonů. Autorská práva k této publikaci jsou předmětem ochrany podle zákonů ČR a SR a vykonává je výhradně vydavatel. Rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem celku nebo části této publikace bez výslovného písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nerespektování práv vydavatele může vést k soudnímu postihu včetně povinnosti náhrady škody.*

V této publikaci byly použity materiály Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, Ministerstva financí ČR a ze Sbírky zákonů.

SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS

PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ SPOLEČNOSTÍ **ONLINE**

+420 775 588 338
www.spolecnostiprovas.cz

Souhrnně k posledním změnám v daňové legislativě

Zákon o daních z příjmů

Zákon o daních z příjmů byl průběhu roku 2025 novelizován celkem sedmkrát k různým datům, další dvě novely vstoupily v účinnost od 1. ledna 2026 a účinnost jedné z nich je částečně stanovena také na 1. dubna 2026 a 1. ledna 2027.

Zákon č. 32/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu a financování udržitelnosti

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 15. února 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 15. února 2025
- ***Obsah předpisu:*** Novela stanovila podmínky osvobození příjmů z úplatného převodu kryptoaktiv od daně z příjmů fyzických osob.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 4 odst. 1 a 3

Zákon č. 52/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 28. února 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. března 2025
- ***Obsah předpisu:*** Novela upřesnila způsob prokazování nároku na daňové zvýhodnění na zletilé studující dítě v případě studia na střední nebo vysoké škole v zahraničí, na zahraniční vysoké škole v České republice a ve vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy uskutečňovaném na území České republiky českou právnickou osobou.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 38l odst. 4

Zákon č. 84/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 27. března 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. dubna 2025, částečně od 1. května
- ***Obsah předpisu:*** Novela především terminologické změny, aby se vyloučily situace, kdy benefit vlastním zaměstnancům v podobě příspěvku na provoz zařízení péče o děti předškolního věku nebo mateřské školy je zdaněn, zatímco související náklad je u zaměstnavatele daňově neuznatelný. Daňovými výdaji (náklady) jsou tedy také příspěvky na provoz zařízení péče o děti předškolního věku nebo mateřské školy, který je zajišťovaný jinými subjekty pro děti, které jsou rodinnými příslušníky vlastních zaměstnanců. Dále novela změnila podmínky zdanění příjmů zaměstnance v případě, že zaměstnanec nabyl podíl v obchodní korporaci, která je jeho zaměstnavatelem. Změněny byly též podmínky daňové podpory produktu spoření na stáří.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 6 odst. 3 a 17; § 15b odst. 7; § 24 odst. 2; § 35d odst. 5, 9 a 10; Přechodná ustanovení

Zákon č. 87/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 31. března 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. srpna 2025
- ***Obsah předpisu:*** Novela zrušila speciální ustanovení pro odpisy hmotného majetku využívaného k výrobě elektřiny ze slunečního záření. U tohoto druhu hmotného majetku uvedého původně v § 30b, u něhož bylo odpisování zahájeno přede dnem účinnosti novely, se použije se postup podle předchozího znění zákona o daních z příjmů. Pokud bylo odpisování zahájeno po 30. červnu 2024, je možné zpětně již od 1. července 2024 použít ve smyslu přechodných ustanovení postup podle nového znění.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 21d odst. 2; § 24 odst. 5; § 26 odst. 1; § 30b; Přechodná ustanovení

Zákon č. 120/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 29. dubna 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. června 2025
- ***Obsah předpisu:*** Podle novely navazující na novelu zákoníku práce se osvobození od daně z příjmů fyzických osob nevztahuje na jednorázovou náhradu při skončení pracovního poměru poskytnutou zaměstnanci v důsledku rozvázání pracovního poměru z důvodu dlouhodobého pozbytí způsobilosti konat dále dosavadní práci pro pracovní úraz, onemocnění nemocí z povolání nebo pro ohrožení touto nemocí. Zároveň se počínaje zdaňovacím obdobím roku 2025 pro uznatelnost daňové podpory spoření na stáří nepoužije dřívější podmínka minimální doby 120 kalendářních měsíců trvání spoření v případě, že na plnění z doplňkového penzijního spoření vzniká nárok před uplynutím této doby.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 4 odst. 1; § 15b odst. 1; Přechodné ustanovení

Zákon č. 152/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o dávce státní sociální pomoci

- ***Charakter novely:*** Malá legislativně technická.
- ***Datum publikování***: 27. května 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. října 2025
- ***Obsah předpisu:*** V zákoně o daních z příjmů byla přiřazena dávka státní sociální pomoci k ostatním vyjmenovaným sociálním dávkám vypláceným státem. Pro účely slevy na manžela se zároveň podle novely do vlastního příjmu nezahrnuje dávka státní sociální pomoci a mimořádná okamžitá pomoc.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 4 odst. 1; § 35bb odst. 4

Zákon č. 176/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podpoře bydlení

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 16. června 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. ledna 2026
- ***Obsah předpisu:*** Novela stanovila podmínky nároku, způsobu uplatnění a prokazování nároku na odečet úroků připadajících na podíl poplatníka v bytovém družstvu od základu daně z příjmů fyzických osob, pokud jde o zaplacené úroky z úvěru bytového družstva (i) ze stavebního spoření, (ii) z hypotečního úvěru poskytnutého bankou nebo (iii) z úvěru poskytnutého stavební spořitelnou nebo bankou v souvislosti s těmito úvěry. Nová pravidla se týkají úvěrů použitých na financování bytové potřeby a placení této částky je spojeno s členstvím poplatníka v tomto bytovém družstvu.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 15 odst. 3, 4, 5, 7, 8; § 38k odst. 5; § 38l odst. 1; Přechodné ustanovení

Zákon č. 275/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednorázovém odškodnění osob nucených Státní bezpečností k vystěhování z Československé socialistické republiky a zákona o jednorázovém odškodnění za ochranný dohled z politických důvodů

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 5. srpna 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. září 2025
- ***Obsah předpisu:*** Od daně z příjmů fyzických osob byly osvobozeny příjmy v podobě jednorázového odškodnění vyplaceného státem podle nového zákona upravujícího jednorázové odškodnění osob nucených Státní bezpečností k vystěhování z Československé socialistické republiky a odškodnění za ochranný dohled z politických důvodů.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 4 odst. 1

Zákon č. 360/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele

- ***Charakter novely:*** Velká věcná.
- ***Datum publikování***: 29. září 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. ledna 2026, částečně od 1. dubna 2026. částečně od 1. ledna 2027
- ***Obsah předpisu:*** V zákoně o daních z příjmů byly provedeny rozsáhlé úpravy napříč celým zákonem v návaznosti na nový zákon o jednotním měsíčním hlášení zaměstnavatela. Kromě pasáží souvisejících s příjmy ze závislé činnosti a s jejich vykazováním byla mimo jiné provedena též úprava kvalifikované zaměstnanecké opce a výše odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.
  K hlavním změnám souvisejícím s novým jednotným hlášením zaměstnavatele náleží vymezení příjmů, u nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, způsob samovyměření záloh na daň ze závislé činnosti, náležitosti povinného hlášení zaměstnavatele k záloze plátce daně (ve kterém vyčísluje zálohu připadající na každého jednotlivého zaměstnance - poplatníka a uvádí další údaje potřebné pro správu daně z příjmů ze závislé činnosti) jako součásti jednotného měsíčního hlášení podle zákona upravujícího jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele.
  Další novinkou v zákoně o daních z příjmů jsou kvalifikované zaměstnanecké opce (akcie) a podmínky jejich zdanění. ESOP - Employee Stock Ownership Plan je zaměstnanecký akciový program nebo program účasti zaměstnanců na vlastním kapitálu společnosti (zaměstnavatele). Funguje především ve startupech i v dalších společnostech jako způsob motivace zaměstnanců, odměňování za dlouhodobé výsledky, udržení talentů a zvýšení loajality. ESOP nebyl dosud žádným zákonem přímo upraven a nevýhodou bylo zdanění opcí (akcií) přímo při převzetí zaměstnancem. Ani současná novela nezasahuje do oblasti práva obchodních korporací, pouze nově definuje, za jakých podmínek je možné využít výhodnější daňový režim v případě nabídnutí vlastních akcií zaměstnancům. Právním podkladem pro dosažení výhodnějšího daňového režimu bude i nadále stávající hmotněprávní úprava. Na příjem z opčních programů se ovšem bude nově uplatňovat tzv. princip „no tax before cash" – ke zdanění daní z příjmu fyzických osob dojde až ve chvíli, kdy zaměstnanec akcie prodá, a tedy z nich získá reálný příjem. Novela zároveň podrobně upravila podmínky, jaké obchodní korporace mohou kvalifikované zaměstnanecké opce používat, komu je mohou dávat, jak se určuje jejich hodnota a za jakých okolností příjem z těchto opcí (akcií) požívá daňové zvýhodnění a kdy naopak podléhá dani z příjmu.
  Novela dále vymezila nízkoemisní vozidla pro účely daní z příjmů, způsob stanovení výše odpočtu na podporu výzkumu a vývoje, podmínky pro vznik povinnosti podat daňové přiznání.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** od 1. ledna 2026: § 2a odst. 1, 2; § 5 odst. 5; § 6 odst. 4; § 7a odst. 1; § 35c odst. 4; § 36 odst. 1, 2, 6; § 38d odst. 4, 8; § 38g odst. 2, 3; § 38h odst. 1, 5, 8, 10, 14; § 38ha; § 38hb; § 38hc; § 38hd; § 38he; § 38hf; §38hg; § 38hh; § 38ch; § 38i odst. 1, 2, 3, 4; § 38j odst. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11; § 38k odst. 5, 7; § 38t odst. 7; Přechodná ustanovení / od 1. dubna 2026: § 38h odst. 10; § 39

Zákon o opatřeních v oblasti daní

Zákon o opatřeních v oblasti daní byl v průběhu roku 2025 novelizován jedenkrát.

Zákon č. 24/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 10. února 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 11. února 2025
- ***Obsah předpisu:*** Věcná novela zákona. Zvláštní opatření v oblasti daní v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace týkající se odpočtu bezúplatného plnění od základu daně a osvobození od daně z příjmů byla prodloužena až do roku 2026. Pro fyzické osoby tedy platí, že za roky 2022 až 2026 mohou odečíst hodnotu darů ve výši 30 %, pokud splní podmínky stanovené v zákoně o daních z příjmů (§ 15 odst. 1). Tento odpočet lze uplatnit v daňovém přiznání na řádku 46 (ve zkráceném formuláři na řádku 25). Pro právnické osoby platí, že za zdaňovací období skončená v období 1. března 2022 do 28. února 2027 mohou odečíst hodnotu darů až do 30 % základu daně v souladu s § 20 odst. 8 zákona o daních z příjmů. Tento odpočet se uplatňuje v daňovém přiznání na řádku 260.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 1 odst. 1, 2, 3, 6; § 2 odst. 1

Poznámky k dalším novelizacím zákona o daních z příjmů a zákona o opatřeních v oblasti daní v průběhu roku 2026, opravy, doplňky
Průběžné informace o novelách jsou dostupné na DanoveZakony365.cz

Vždy aktuální text zákona o daních z příjmů a dalších daňových zákonů:

Zákon o dani z přidané hodnoty

Zákon o dani z přidané hodnoty byl novelizován dvakrát v průběhu roku 2025, z toho změny jednou z novel byly nejrozsáhlejší za poslední roky a částečně vstoupily v účinnost již k 1. lednu 2025, současně některá ustanovení k 1. červenci 2025 nebo až k 1. lednu 2026.

Zákon č. 461/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 358/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

- ***Charakter novely:*** Velká věcná i legislativně technická.
- ***Datum publikování***: 23. prosince 2024
- ***Účinnost novely:*** Od 1. ledna 2025, částečně od 1. července 2025, částečně od 1. ledna 2026
- ***Obsah předpisu:*** Vedle implementačních ustanovení (zejména transpozice úpravy v oblasti zvláštního režimu pro malé podniky) a reakcí na judikaturu Soudního dvora Evropské unie obsahuje novela také změny, jejichž cílem je snaha o další zefektivnění procesu výběru a správy daně z přidané hodnoty a zvýšení právní jistoty dotčených subjektů. Mezi hlavní novinky patří změna kritérií pro plátcovství daně při překročení obratu, zkrácení lhůty pro uplatnění nároku na odpočet, změna parametrů pro zdanění prvního dodání nemovité věci vč. přesné definice podstatné změny nemovité věci a změny v definici stavebního pozemku, zrušení pojmu *majetek vytvořený vlastní činností* a úpravy při opravách daně a základu daně. Kromě toho obsahuje novela také četné formální, terminologické a legislativně technické změny. Změny týkající se nemovitých věcí byly odloženy na 1. července 2025. Sem patří nová pravidla pro uplatnění osvobození či zdanění při dodání vybraných nemovitých věcí, povinné zdanění staveb pouze při jejich prvním dodání do konce 23. kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž se nemovitá věc považuje za dokončenou nebo v němž došlo k podstatné změně nemovité věci, nová pravidla pro určení podstatné změny nemovité věci a nemožnost využití osvobození dle § 62 u dodání stavebního pozemku. U nájmů nemovitých věcí byla upravena pravidla pro možnost dobrovolného zdanění nájmu nemovité věci. Část účinná od 1. ledna 2026 xxxxxxx
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** od 1. července 2025: § 48; § 48a; § 49 odst. 1, 2, 3, 4, 5; § 51 odst. 1; § 56; § 56a odst. 3, 4, 5; § 62 odst. 1, 3; § 92d odst. 2; Přechodná ustanovení / od 1. ledna 2026: § 43 odst. 7; § 54 odst. 1; § 66 odst. 3, 4, 5, 6, 8, 9; § 80 odst. 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19; § 80a odst. 1, 2, 3, 4, 5; § 81; § 83 odst. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9; § 83a; § 83b; § 84; § 86 odst. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9; § 86a odst. 2, 3, 4, 5, 6, 7; § 86b; § 86c; § 86d; § 86e; § 86f; § 86g; § 86h; § 86i; § 86j; § 86k; § 98c odst. 1, 2; Přechodná ustanovení

Zákon č. 126/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

- ***Charakter novely:*** Malá věcná.
- ***Datum publikování***: 6. května 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. července 2025
- ***Obsah předpisu:*** Novela upřesnila způsob stanovení dne uskutečnění zdanitelného plnění v případě plnění uskutečňovaného plátcem v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti dopravní infrastruktury na základě smlouvy, kterou plátce uzavřel se státem zastoupeným Ministerstvem dopravy (nebo organizací zřízenou tímto ministerstvem), jsou-li na financování úhrad použity finanční prostředky, s nimiž hospodaří Státní fond dopravní infrastruktury.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 21 odst. 9

Zákon o dani silniční

Zákon o dani silniční byl během roku 2025 novelizován jednou.

Zákon č. 218/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti správy daní a působnosti Celní správy České republiky, zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 69/2010 Sb., o vlastnictví letiště Praha-Ruzyně

- ***Charakter novely:*** Velká věcná.
- ***Datum publikování***: 30. června 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. července 2025
- ***Obsah předpisu:*** Základním regulačním předpisem v Evropské unii upravujícím oblast zdanění vozidel užívajících pozemní komunikace je Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999, o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly (směrnice Eurovinětа). Tato směrnice dopadá na těžká nákladní vozidla určená k přepravě zboží. Rozlišení daní a poplatků by mělo podle této směrnice podporovat používání vozidel, která více šetří jak komunikace, tak životní prostředí, pokud toto rozlišení nenaruší fungování jednotného trhu. Konkrétním naplněním tohoto záměru je pak stanovení minimálních sazeb daně uplatňovaných u vozidel v příloze I směrnice Eurovinětа. Konstrukce této přílohy totiž zohledňuje parametricky nejen počet náprav a celkovou hmotnost vozidla, ale také skutečnost, zda je vozidlo vybaveno hnací nápravou se vzduchovým závěsem nebo jeho ekvivalentem nebo jiným systémem závěsu. Pro vozidla s hnací nápravou odpruženou vzduchem jsou minimální roční sazby daně nižší než v případě jiných systémů z důvodů šetrnějšího vlivu provozu vozidla na pozemní komunikace. Parametr, zda je vozidlo vybaveno vzduchovým závěsem či nikoliv, nebyl při implementaci směrnice Eurovinětа do zákona o dani silniční dosud nikdy promítnut. Nová úprava zákona o dani silniční nyní vybavení vozidla vzduchovým závěsem hnací nápravy nebo jeho ekvivalentem jako parametr ovlivňující výši daně zavádí v příloze, přičemž v § 5 byla upravena definice takového vybavení vozidla. Hlavním důvodem snížení daně pro vozidla se vzduchovým závěsem hnací nápravy nebo jeho ekvivalentem byl přenos daňového zatížení v širším slova smyslu z daně silniční na mýtné, které je nástrojem pro zpoplatnění skutečně ujetých kilometrů a bylo dílčím způsobem zvýšeno.
  Úprava, která se týká poskytování slev na dani silniční u tzv. kombinované dopravy, dává do souladu platný text směrnice Rady 92/106/EHS ze 7. prosince roku 1992 o zavedení společných pravidel pro určité druhy kombinované dopravy zboží mezi členskými státy (směrnice o kombinované dopravě) s § 12 zákona o dani silniční.
  Podle přechodných ustanovení se změny daně silniční týkající se vozidel vybavených vzduchovým závěsem hnací nápravy použijí zpětně pro celé zdaňovací období roku 2025. Tyto změny snižují výši daně ve vztahu k danému zdanitelnému vozidlu, a tedy jde o ustanovení sice retroaktivně působící, avšak ve prospěch poplatníka. Ostatní navrhované změny jsou použitelné nejdříve pro zdaňovací období roku 2026.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 5 odst. 4, 5; § 12; Příloha; Přechodné ustanovení

Zákon o dani z nemovitých věcí

Zákon o dani z nemovitých věcí byl během roku 2025 novelizován jednou.

Zákon č. 152/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o dávce státní sociální pomoci

- ***Charakter novely:*** Malá legislativně technická.
- ***Datum publikování***: 27. května 2025

- ***Účinnost novely:*** Od 1. října 2025
- ***Obsah předpisu:*** V zákoně o daních z příjmů byla přiřazena dávka státní sociální pomoci k ostatním vyjmenovaným sociálním dávkám vypláceným státem. Pro účely slevy na manžela se zároveň podle novely do vlastního příjmu nezahrnuje dávka státní sociální pomoci a mimořádná okamžitá pomoc.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 4 odst. 1; § 35bb odst. 4

Daňový řád

Daňový řád byl v roce 2025 novelizován dvakrát, jedna z novel vstoupila v účinnost částečně od 1. ledna 2026.

Zákon č. 77/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

- ***Charakter novely:*** Malá věcná
- ***Datum publikování***: 25. března 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. července 2025
- ***Obsah předpisu:*** Novela daňového řádu rozšířila výčet situací, u kterých ze strany správce daně nejde o porušení mlčenlivosti. O porušení povinnosti mlčenlivosti se nejedná též v případě, že správce daně poskytne informace získané při správě daní veřejnému ochránci práv nebo nově také ochránci práv dětí při výkonu jejich působnosti.
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 53 odst. 1

Zákon č. 218/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti správy daní a působnosti Celní správy České republiky, zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 69/2010 Sb., o vlastnictví letiště Praha-Ruzyně

- ***Charakter novely:*** Velká věcná
- ***Datum publikování***: 30. června 2025
- ***Účinnost novely:*** Od 1. července 2025, částečně od 1. ledna 2026
- ***Obsah předpisu:*** Zákon mění velmi rozsáhle daňový řád a dále zákon o dani silniční, zákon o spotřebních daních a zákon o Finanční správě České republiky. V daňovém řádu se změny dotýkají především úpravy doručování a činění podání, oblasti daňové exekuce, úroků, penále a vymáhání peněžitých plnění a hromadného prominutí nebo posečkání daně nebo jejího příslušenství.
  Důvody ke změnám lze rozdělit do několika okruhů. Jedná se zejména o změny vyvolané souvislostmi s reformou Celní správy ČR (například dělená správa), změny reagující na vývoj v navazujících oblastech práva (například v oblasti daňové exekuce), změny reagující na nejnovější judikaturu (například upřesnění textu v souladu s judikaturou ve prospěch větší jednoznačnosti, doplnění změn navazujících ustanovení tam, kde původní ustanovení dostalo nový výklad nebo zachování původního smyslu norem, u nichž se v judikatuře objevil jiný, původně nezamýšlený výklad). Novela také reagovala na podněty z aplikační praxe, vyjasnila některá ustanovení v zájmu předcházení budoucím sporům a vyplnila legislativní mezery například u postupu při zániku svěřenského fondu.
  Dle systematiky daňového řádu lze novinky, které přinesl zákon č. 218/2025 Sb., rozdělit na oblast
  - doručování (zefektivnění doručování do ciziny),
  - změny v oblasti činění podání (možnost omezit podání na e-mailovou adresu správce daně s ohledem na kybernetickou bezpečnost i snazší spravovatelnost),
  - vyjasnění pojmu struktura formulářového podání (v reakci na vývoj judikatury v této oblasti spočívající v rozlišení na obsahovou strukturu stanovenou vyhláškou Ministerstva financí a datovou strukturu určenou a zveřejněnou správcem daně),
  - změny v oblasti dělené správy (možnost dožádat obecného správce daně – celní úřad o vymáhání daně, poplatku či jiného obdobného peněžitého plnění využitelné třeba u místních poplatků, upřesnění procesních pravidel ve vztahu k žádostem o výkon správy placení obecným správcem daně),
  - změny v oblasti daňové exekuce (upřesnění vztahu k subsidiárnímu použití občanského soudního řádu a implementace nových institutů, například předražku, soupisu podle evidence, chráněného účtu či exekuce virtuálních aktiv),
  - změny v oblasti úroků a penále (vyloučení vzniku úroku z úroku jako obecného pravidla pro všechny úroky, rozšíření možnosti prominout zcela penále),
  - nová koncepce institutu hromadného prominutí nebo posečkání daně nebo jejího příslušenství (namísto dosavadního rozhodnutí ministra financí formou opatření obecné povahy s tím, že věcné důvody pro prominutí zůstávají shodné jako doposud, tedy existence nesrovnalosti vyplývající z uplatňování daňových zákonů nebo existence mimořádné, zejména živelní události),
  - výkon jiné působnosti, než je správa peněžitého plnění, postupem podle daňového řádu (explicitní potvrzení možnosti využívat daňový řád i na „nedaňové“ agendy, které se řeší zpravidla v souběhu s agendami daňovými, přičemž tato úprava nalezne využití zejména v oblasti působnosti orgánů Celní správy ČR, ale počítá s ní například i návrh nového zákona o účetnictví pro výkon kontroly povinností souvisejících s účetnictvím ze strany finančních úřadů).
  Návrh současně předpokládá posílení legislativní úpravy na úrovni podzákonných právních předpisů prostřednictvím další etapy reakcí na judikaturu Ústavního soudu a návazně správních soudů v souvislosti se způsobem určení požadavků na formulářová podání při správě daní (§ 72 daňového řádu).
- ***Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:*** § 10 odst. 3; § 39 odst. 3; § 47 odst. 7; § 49 odst. 1; § 53 odst. 1, 2; § 56 odst. 1, 2, 4; § 72 odst. 2, 4, 5, 6; § 75 odst. 1; § 103 odst. 1; § 108 odst. 1; § 124a; § 127 odst. 2, 4; § 147 odst. 3; § 148 odst. 6, 7; § 150 odst. 6; § 152 odst. 5; § 155b odst. 4, 6; § 159 odst. 5; § 160 odst. 4, 6; § 161 odst. 1, 3; § 162 odst. 5, 6; § 163 odst. 3; § 170 odst. 4, 5, 6; § 171 odst. 3; § 174 odst. 7; § 175 odst. 1, 3; § 177 odst. 2; § 178 odst. 4; § 181 odst. 2; § 183 odst. 4, 5; § 184a; § 185 odst. 3, 5; § 186 odst. 5; § 190 odst. 4, 5; § 193a; § 194a odst. 5; § 195 odst. 3; § 196 odst. 1; § 197 odst. 1, 2, 4; § 202a; § 206a; § 213 odst. 2; § 214 odst. 3, 4; § 215a; § 219 odst. 1, 2, 3; § 221 odst. 1, 3, 4, 5, 6; § 222 odst. 5; § 223a; § 223b; § 225 odst. 2, 3; § 227 odst. 3, 4; § 228 odst. 1, 2; § 229 odst. 2; § 230; § 231; § 232; § 239a odst. 6; § 240e; § 243 odst. 5; § 244; § 245 odst. 1; § 249 odst. 2; § 250 odst. 3, 5, 8; § 251a odst. 5; § 251c odst. 4, 5; § 252 odst. 3, 4; § 254a odst. 3; § 259a odst. 2, 5; § 260; § 260a; § 262; § 262a; § 263; Přechodná ustanovení

Poznámky k dalším novelizacím zákona o dani z přidané hodnoty v průběhu roku 2026, opravy, doplňky
Průběžné informace o novelách jsou dostupné na DanoveZakony365.cz

Vždy aktuální text zákona o dani z přidané hodnoty a dalších daňových zákonů:

Poznámky k dalším novelizacím zákona o dani silniční v průběhu roku 2026, opravy, doplňky
Průběžné informace o novelách jsou dostupné na DanoveZakony365.cz

Vždy aktuální text zákona o dani silniční a dalších daňových zákonů:

Poznámky k dalším novelizacím zákona o dani z nemovitých věcí v průběhu roku 2026, opravy, doplňky
Průběžné informace o novelách jsou dostupné na DanoveZakony365.cz

Vždy aktuální text zákona o dani z nemovitých věcí a dalších daňových zákonů:

Poznámky k dalším novelizacím daňového řádu v průběhu roku 2026, opravy, doplňky
Průběžné informace o novelách jsou dostupné na DanoveZakony365.cz

Vždy aktuální text daňového řádu a dalších daňových zákonů:

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,

ve znění zákona č. 35/1993 Sb., č. 96/1993 Sb., č. 157/1993 Sb., č. 196/1993 Sb., č. 323/1993 Sb., č. 42/1994 Sb., č. 85/1994 Sb., č. 114/1994 Sb., č. 259/1994 Sb., č. 32/1995 Sb., č. 87/1995 Sb., č. 118/1995 Sb., č. 149/1995 Sb., č. 248/1995 Sb., č. 316/1996 Sb., č. 18/1997 Sb., č. 151/1997 Sb., č. 209/1997 Sb., č. 210/1997 Sb., č. 227/1997 Sb., č. 111/1998 Sb., č. 149/1998 Sb., č. 168/1998 Sb., č. 333/1998 Sb., č. 63/1999 Sb., č. 129/1999 Sb., č. 144/1999 Sb., č. 170/1999 Sb., č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., č. 27/2000 Sb., č. 72/2000 Sb., č. 100/2000 Sb., č. 103/2000 Sb., č. 121/2000 Sb., č. 132/2000 Sb., č. 241/2000 Sb., č. 340/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 117/2001 Sb., č. 120/2001 Sb., č. 239/2001 Sb., č. 453/2001 Sb., č. 483/2001 Sb., č. 50/2002 Sb., č. 128/2002 Sb., č. 198/2002 Sb., č. 210/2002 Sb., č. 260/2002 Sb., č. 308/2002 Sb., č. 575/2002 Sb., č. 162/2003 Sb., č. 362/2003 Sb., č. 438/2003 Sb., č. 19/2004 Sb., č. 47/2004 Sb., č. 49/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 280/2004 Sb., č. 359/2004 Sb., č. 360/2004 Sb., č. 436/2004 Sb., č. 562/2004 Sb., č. 628/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 676/2004 Sb., č. 179/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 342/2005 Sb., č. 357/2005 Sb., č. 441/2005 Sb., č. 530/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 552/2005 Sb., č. 56/2006 Sb., č. 57/2006 Sb., č. 109/2006 Sb., č. 112/2006 Sb., č. 179/2006 Sb., č. 189/2006 Sb., č. 203/2006 Sb., č. 223/2006 Sb., č. 245/2006 Sb., č. 264/2006 Sb., č. 267/2006 Sb., č. 29/2007 Sb., č. 67/2007 Sb., č. 159/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 302/2007 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 306/2008 Sb., č. 482/2008 Sb., č. 2/2009 Sb., č. 87/2009 Sb., č. 216/2009 Sb., č. 221/2009 Sb., č. 227/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 289/2009 Sb., č. 303/2009 Sb., č. 304/2009 Sb., č. 326/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 346/2010 Sb., č. 348/2010 Sb., č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 236/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., č. 353/2011 Sb., č. 355/2011 Sb., č. 370/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 420/2011 Sb., č. 428/2011 Sb., č. 458/2011 Sb., č. 466/2011 Sb., č. 470/2011 Sb., č. 192/2012 Sb., č. 399/2012 Sb., č. 401/2012 Sb., č. 403/2012 Sb., č. 428/2012 Sb., č. 500/2012 Sb., č. 503/2012 Sb., č. 44/2013 Sb., č. 80/2013 Sb., č. 105/2013 Sb., č. 160/2013 Sb., č. 215/2013 Sb., č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 162/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., č. 267/2014 Sb., č. 332/2014 Sb., č. 84/2015 Sb., č. 127/2015 Sb., č. 221/2015 Sb., č. 375/2015 Sb., č. 377/2015 Sb., č. 47/2016 Sb., č. 105/2016 Sb., č. 113/2016 Sb., č. 125/2016 Sb., č. 148/2016 Sb. , č. 188/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 271/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., č. 454/2016 Sb., č. 170/2017 Sb., č. 200/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 246/2017 Sb., č. 254/2017 Sb., č. 293/2017 Sb., č. 92/2018 Sb., č. 174/2018 Sb., č. 306/2018 Sb., č. 32/2019 Sb., č. 80/2019 Sb., č. 125/2019 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 303/2019 Sb., zákona č. 364/2019 Sb., č. 299/2020 Sb., č. 343/2020 Sb., č. 386/2020 Sb., č. 450/2020 Sb., č. 540/2020 Sb., č. 543/2020 Sb., č. 588/2020 Sb., č. 609/2020 Sb., č. 39/2021 Sb., č. 251/2021 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 285/2021 Sb., č. 286/2021 Sb., č. 297/2021 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 324/2021 Sb., č. 329/2021 Sb., č. 353/2021 Sb., č. 142/2022 Sb., č. 244/2022 Sb., č. 366/2022 Sb., č. 432/2022 Sb., č. 458/2022 Sb., č. 152/2023 Sb., č. 281/2023 Sb., č. 285/2023 Sb., č. 349/2023 Sb., č. 462/2023 Sb., č. 162/2024 Sb., č. 163/2024 Sb., č. 230/2024 Sb., č. 263/2024 Sb., č. 470/2024 Sb., č. 32/2025 Sb., č. 52/2025 Sb.. č. 84/2025 Sb., 87/2025 Sb., č. 120/2025 Sb., č. 152/2025 Sb., č. 176/2025 Sb., č. 275/2025 Sb. a č. 360/2025 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel z předchozích let
- ***tučné červené ležaté písmo*** – text, který se změnil v průběhu roku 2025 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- **tučné červené písmo** – text, který se změnil k 1. lednu 2026 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- *ležaté písmo* – redakční poznámky, upozornění na dříve zrušené pasáže bez přeznačení následujících písmen nebo odstavců apod.

§ 1

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[137] a upravuje

a) daň z příjmů fyzických osob,
b) daň z příjmů právnických osob.

ČÁST PRVNÍ
DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB

§ 2
Poplatníci daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby. Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.

(2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují. Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí.

(3) Poplatníci jsou daňovými nerezidenty, pokud nejsou uvedeni v odstavci 2 nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost, která se vztahuje jen na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky (§ 22). Poplatníci, kteří se na území České republiky zdržují pouze za účelem studia nebo léčení, jsou daňovými nerezidenty a mají daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, i v případě, že se na území České republiky obvykle zdržují.

(4) Poplatníky obvykle se zdržujícími na území České republiky jsou ti, kteří zde pobývají alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích; do doby 183 dnů se započítává každý započatý den pobytu. Bydlištěm na území České republiky se pro účely tohoto zákona rozumí místo, kde má poplatník stálý byt za okolností, z nichž lze usuzovat na jeho úmysl trvale se v tomto bytě zdržovat.

§ 2a
Poplatník v paušálním režimu

(1) Poplatníkem v paušálním režimu je od prvního dne rozhodného zdaňovacího období poplatník daně z příjmů fyzických osob, který

a) k prvnímu dni rozhodného zdaňovacího období
   1. je osobou samostatně výdělečně činnou podle zákona upravujícího důchodové pojištění, na kterou se vztahují právní předpisy upravující důchodové pojištění,
   2. je osobou samostatně výdělečně činnou podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění, na kterou se vztahují právní předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění a která není vyňata z povinnosti platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění z důvodu dlouhodobého pobytu v cizině,
   3. není plátcem daně z přidané hodnoty a nemá registrační povinnost k dani z přidané hodnoty, s výjimkou registrační povinnosti identifikované osoby,
   4. není společníkem veřejné obchodní společnosti ani komplementářem komanditní společnosti a
   5. není dlužníkem, vůči němuž bylo zahájeno insolvenční řízení,
b) ve zdaňovacím období bezprostředně předcházejícím rozhodnému zdaňovacímu období nepřesáhl rozhodné příjmy pro zvolené pásmo paušálního režimu,
c) k prvnímu dni rozhodného zdaňovacího období nevykonává činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti, s výjimkou příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a
d) podá správci daně oznámení o vstupu do paušálního režimu, ve kterém si zvolí pásmo paušálního režimu, a nejpozději v poslední den lhůty pro podání oznámení o vstupu do paušálního režimu učinil oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení a oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění; tato lhůta je zachována, je-li nejpozději v poslední den této lhůty učiněno podání obsahující údaje požadované v příslušném oznámení správci daně společně s oznámením o vstupu do paušálního režimu nebo živnostenskému úřadu společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi.

(2) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, který zahajuje činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, je poplatníkem v paušálním režimu od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém tuto činnost zahajuje, pokud

a) splňuje podmínky podle odstavce 1, přičemž podmínky podle odstavce 1 písm. a) a c) musí být splněny namísto k prvnímu dni rozhodného zdaňovacího období ke dni zahájení této činnosti,
b) v části rozhodného zdaňovacího období přede dnem zahájení této činnosti nebyl plátcem daně z přidané hodnoty, společníkem veřejné obchodní společnosti ani komplementářem komanditní společnosti a nevykonával činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti,
c) v části rozhodného zdaňovacího období přede dnem zahájení této činnosti měl pouze
   1. příjmy od daně osvobozené,
   2. příjmy, které nejsou předmětem daně,
   3. příjmy, ze kterých je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,
   4. příjmy z kapitálového majetku, příjmy z nájmu a ostatní příjmy, pokud se nejedná o příjmy podle bodů 1 až 3 a pokud celková výše těchto příjmů nepřesáhne 50 000 Kč.

(3) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, který přestal být poplatníkem v paušálním režimu z důvodu, že přerušil činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, a ve stejném zdaňovacím období tuto činnost znovu zahajuje, je poplatníkem ve stejném pásmu paušálního režimu jako před přerušením této činnosti

od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém tuto činnost znovu zahajuje.

(4) Zvolené pásmo paušálního režimu se změní od prvního dne zdaňovacího období na

a) nově zvolené pásmo paušálního režimu, pokud poplatník v paušálním režimu
   1. ve zdaňovacím období bezprostředně předcházejícím tomuto zdaňovacímu období nepřesáhl rozhodné příjmy pro nově zvolené pásmo paušálního režimu a
   2. podá správci daně oznámení o změně zvoleného pásma paušálního režimu, nebo
b) pásmo paušálního režimu určující výši paušální daně za zdaňovací období bezprostředně předcházející tomuto zdaňovacímu období, pokud poplatník v paušálním režimu
   1. ve zdaňovacím období bezprostředně předcházejícím tomuto zdaňovacímu období nepřesáhl rozhodné příjmy pro toto pásmo,
   2. podá správci daně oznámení o jiné výši paušální daně na její vyšší výši z důvodu, že přesáhl rozhodné příjmy pro zvolené pásmo ve zdaňovacím období bezprostředně předcházejícím tomuto zdaňovacímu období, a
   3. pásmo paušálního režimu se nezměnilo podle písmene a).

(5) Rozhodnými příjmy pro

a) první pásmo paušálního režimu jsou příjmy ze samostatné činnosti do výše
   1. 1 000 000 Kč, a to bez ohledu na to, z jaké samostatné činnosti plynou,
   2. 1 500 000 Kč, pokud alespoň 75 % příjmů ze samostatné činnosti poplatníka tvoří příjmy, k nimž lze uplatnit výdaje ve výši 80 % z příjmů nebo 60 % z příjmů, a
   3. 2 000 000 Kč, pokud alespoň 75 % příjmů ze samostatné činnosti poplatníka tvoří příjmy, k nimž lze uplatnit výdaje ve výši 80 % z příjmů,
b) druhé pásmo paušálního režimu jsou příjmy ze samostatné činnosti do výše
   1. 1 500 000 Kč, a to bez ohledu na to, z jaké samostatné činnosti plynou, a
   2. 2 000 000 Kč, pokud alespoň 75 % příjmů ze samostatné činnosti poplatníka tvoří příjmy, k nimž lze uplatnit výdaje ve výši 80 % z příjmů nebo 60 % z příjmů, a
c) třetí pásmo paušálního režimu jsou příjmy ze samostatné činnosti do výše 2 000 000 Kč, a to bez ohledu na to, z jaké samostatné činnosti plynou.

(6) Pro účely odstavce 5 se za příjmy ze samostatné činnosti nepovažují

a) příjmy od daně osvobozené,
b) příjmy, které nejsou předmětem daně, a
c) příjmy, ze kterých je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(7) Pro účely paušálního režimu se

a) příjmy rozumí příjmy podle tohoto zákona, které by poplatník měl, pokud by nebyl účetní jednotkou,
b) za příjmy ze samostatné činnosti považují také úroky z vkladů na účtu, který je podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání poplatníka, a nepovažují se za ně příjmy z podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku.

(8) Poplatník přestává být poplatníkem v paušálním režimu uplynutím

a) zdaňovacího období, ve kterém
   1. přesáhl rozhodné příjmy pro zvolené pásmo paušálního režimu, ledaže je jeho daň rovna paušální dani,
   2. se stane plátcem daně z přidané hodnoty nebo mu vznikne registrační povinnost k dani z přidané hodnoty, s výjimkou registrační povinnosti identifikované osoby,
   3. se stane společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, nebo
   4. nabylo účinnosti rozhodnutí o úpadku poplatníka a insolvenční řízení nebylo skončeno,
b) zdaňovacího období, které poplatník uvede v oznámení o dobrovolném vystoupení z paušálního režimu,
c) kalendářního měsíce, ve kterém přestane být
   1. osobou samostatně výdělečně činnou podle zákona upravujícího důchodové pojištění, na kterou se vztahují právní předpisy upravující důchodové pojištění, nebo
   2. osobou samostatně výdělečně činnou podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění, na kterou se vztahují právní předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění,
d) kalendářního měsíce bezprostředně předcházejícího kalendářnímu měsíci, od kterého poplatník není povinen platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění z důvodu dlouhodobého pobytu v cizině, nebo
e) kalendářního měsíce, ve kterém se poplatník stane daňovým nerezidentem a přestane na území České republiky vykonávat činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti.

§ 3
Předmět daně z příjmů fyzických osob

(1) Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou

a) příjmy ze závislé činnosti (§ 6),
b) příjmy ze samostatné činnosti (§ 7),
c) příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
d) příjmy z nájmu (§ 9),
e) ostatní příjmy (§ 10).

(2) Příjmem ve smyslu odstavce 1 se rozumí příjem peněžní i nepeněžní dosažený i směnou.

(3) Nepeněžní příjem se pro účely daně z příjmů fyzických osob oceňuje

a) podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku,
b) jako pětinásobek hodnoty ročního plnění, pokud příjem spočívá v jiném majetkovém prospěchu, jehož obsahem je opakující se nebo trvající plnění na dobu
   1. neurčitou,
   2. života člověka nebo
   3. delší než 5 let.

(4) Předmětem daně nejsou

a) příjmy získané
   1. nabytím akcií nebo podílových listů podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
   2. vydáním podle právních předpisů upravujících restituci majetku,
b) úvěry nebo zápůjčky s výjimkou
   1. příjmu, který věřitel nabyl z vrácené zápůjčky nebo úvěru úplatným postoupením pohledávky vzniklé na základě této zápůjčky nebo úvěru, a to ve výši rovnající se rozdílu mezi příjmem plynoucím z vrácení zápůjčky nebo úvěru a cenou, za kterou byla pohledávka postoupena,
   2. příjmu plynoucího poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, z eskontního úvěru ze směnky, kterou je hrazena pohledávka,
c) příjmy z rozšíření rozsahu nebo vypořádání společného jmění manželů,
d) příjem plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit,[1c)]
e) příjem plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2, který vypomáhá s domácími pracemi v zahraničí, nebo poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3, který vypomáhá s domácími pracemi v České republice, a to za stravu a ubytování, jde-li o příjem k uspokojování základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au-pair),
f) příjmy získané převodem majetku mezi osobami blízkými v souvislosti s ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, pokud osoba blízká v činnosti zemědělského podnikatele pokračuje alespoň do konce třetího zdaňovacího období následujícího po ukončení provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele převádějícího tento majetek s výjimkou nepokračování v činnosti z důvodu smrti; při porušení této podmínky jsou tyto příjmy předmětem daně ve zdaňovacím období, kdy k převodu tohoto majetku došlo a má se za to, že poplatník není v prodlení, pokud podá daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k dani za zdaňovací období, ve kterém nesplnil tuto podmínku,
g) příjem z
   1. vypořádání spoluvlastnictví rozdělením věci podle velikosti spoluvlastnických podílů,
   2. výměny pozemků při pozemkových úpravách podle zákona upravujícího pozemkové úpravy, s výjimkou části pozemku, který je stavbou,
h) částka uhrazená zdravotní pojišťovnou, o kterou byl překročen limit regulačních poplatků a doplatků na léčiva nebo potraviny podle zvláštních právních předpisů upravujících limity regulačních poplatků a doplatků na léčiva nebo potraviny,
i) příjem plynoucí z titulu odškodnění přiznaného mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

§ 4
Osvobození od daně

(1) Od daně se osvobozuje

a) příjem z prodeje rodinného domu a souvisejícího pozemku, nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště nejméně po dobu 2 let bezprostředně před prodejem; příjem z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na obstarání vlastní bytové potřeby; pro osvobození příjmu plynoucího manželům z jejich společného jmění postačí, aby podmínky pro jeho osvobození splnil jen jeden z manželů, pokud majetek, kterého se osvobození týká, není nebo nebyl zařazen do obchodního majetku jednoho z manželů; osvobození se nevztahuje na příjem z
   1. prodeje těchto nemovitých věcí, pokud jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku,
   2. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného v době do 2 let

od nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem,
3. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí, uskutečněného v době do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 2 letech od tohoto nabytí nebo po 2 letech od tohoto vyřazení z obchodního majetku,

b) příjem z prodeje nemovitých věcí nebo z vypořádání spoluvlastnictví k nemovitým věcem neosvobozený podle písmene a), přesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva k těmto nemovitým věcem a jejich prodejem nebo vypořádáním spoluvlastnictví k nim dobu 10 let; příjem z prodeje nemovitých věcí nebo z vypořádání spoluvlastnictví k nemovitým věcem neosvobozený podle písmene a), nepřesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva k těmto nemovitým věcem a jejich prodejem nebo vypořádáním spoluvlastnictví k nim dobu 10 let a použije-li poplatník získané prostředky na obstarání vlastní bytové potřeby; doba 10 let se zkracuje o dobu, po kterou byly tyto nemovité věci prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele v případě, že jde o prodej nemovitých věcí nabytých děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem nebo o vypořádání spoluvlastnictví k nemovitým věcem nabytým děděním od takového zůstavitele, nebo o dobu, po kterou prodávající nebo spoluvlastník vlastnil pozemek, jenž byl předmětem výměny v rámci pozemkových úprav, v případě prodeje nebo vypořádání spoluvlastnictví k pozemku nabytého výměnou od pozemkového úřadu, tato doba se započítává i do doby, která běží od vyřazení vyměněného pozemku z obchodního majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z
1. prodeje těchto nemovitých věcí, které jsou nebo v období 10 let před prodejem byly zahrnuty do obchodního majetku, nebo vypořádání spoluvlastnictví k takovým nemovitým věcem,
2. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 10 let od nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 10 letech od tohoto nabytí,
3. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 10 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 10 letech od takového vyřazení,
4. prodeje práva stavby nebo vypořádání spoluvlastnictví k právu stavby, není-li zřízena stavba vyhovující právu stavby,

c) příjem z prodeje hmotné movité věci s výjimkou příjmu z prodeje
1. cenného papíru,
2. motorového vozidla, letadla nebo lodě, nepřesahuje-li doba mezi jejich nabytím a prodejem dobu 1 roku,
3. movité věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,

d) přijatá náhrada majetkové nebo nemajetkové újmy, plnění z pojištění majetku, plnění z pojištění odpovědnosti za škodu, plnění z cestovního pojištění; osvobození se nevztahuje na
1. náhradu za ztrátu příjmu,
2. náhradu za škodu způsobenou na majetku, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, v době vzniku škody,
3. náhradu za škodu způsobenou na majetku sloužícím v době vzniku škody k nájmu,
4. plnění z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, poplatníka,
5. náhradu za škodu způsobenou poplatníkem v souvislosti s nájmem,
6. jednorázovou náhradu při skončení pracovního poměru poskytnutou zaměstnanci v důsledku rozvázání pracovního poměru z důvodu dlouhodobého pozbytí způsobilosti konat dále dosavadní práci pro pracovní úraz, onemocnění nemocí z povolání nebo pro ohrožení touto nemocí,

e) výnos z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, stane-li se příjmem zvláštního vázaného účtu,

f) příjem v podobě
1. náhrady přijaté v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd,
2. úplaty za prodej věci vydané v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd podle právních předpisů o restituci majetku; toto osvobození se uplatní i v případě, jestliže v době mezi nabytím a prodejem nemovité věci došlo k vypořádání mezi spoluvlastníky rozdělením věci podle velikosti jejich podílů nebo jestliže v nemovité věci vznikly jednotky; osvobození se neuplatní u věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,
3. příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,
4. úroku ze státního dluhopisu vydaného v souvislosti s rehabilitačním řízením o nápravách křivd,
5. jednorázové peněžní částky vyplacené státem osobě sterilizované v rozporu s právem,
6. jednorázového odškodnění vyplaceného státem osobě v souvislosti s mimořádnou událostí v areálu muničních skladů Vlachovice-Vrbětice,
7. jednorázového odškodnění vyplaceného státem podle zákona upravujícího jednorázové odškodnění osob nucených Státní bezpečností k vystěhování z Československé socialistické republiky,
8. jednorázového odškodnění vyplaceného státem podle zákona upravujícího odškodnění za ochranný dohled z politických důvodů,

g) příjem získaný ve formě dávky nebo služby z nemocenského pojištění, důchodového pojištění podle zákona upravujícího důchodové pojištění, peněžní pomoci obětem trestné činnosti podle zákona upravujícího poskytnutí peněžní pomoci obětem trestné činnosti, sociálního zabezpečení, plnění z uplatnění nástrojů státní politiky zaměstnanosti a veřejného zdravotního pojištění, plnění z pojistné smlouvy o pojištění důchodu podle zákona upravujícího důchodové spoření, a plnění ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu; jde-li však o příjem ve formě pravidelně vypláceného důchodu nebo penze, je od daně osvobozena z úhrnu takových příjmů nejvýše částka ve výši 36násobku minimální mzdy, která je platná k 1. lednu kalendářního roku, za zdaňovací období, do níž se však nezahrnuje výše příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,

h) dávka pro osobu se zdravotním postižením, dávka pomoci v hmotné nouzi, sociální služba, dávka státní sociální podpory, ***dávka státní sociální pomoci,*** dávka pěstounské péče s výjimkou odměny pěstouna, náhradní výživné pro nezaopatřené dítě podle zákona o náhradním výživném, příspěvek z veřejného rozpočtu a státní dávka nebo příspěvek podle jiných právních předpisů s výjimkou státní podpory podle zákona upravujícího stavební spoření nebo obdobné plnění poskytované ze zahraničí, příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona upravujícího sociální služby, a to do výše poskytovaného příspěvku, je-li tato péče vykonávána fyzickou osobou, u níž se nevyžaduje registrace podle zákona upravujícího sociální služby; jde-li však o péči o jinou osobu než osobu blízkou, je od daně měsíčně osvobozena v úhrnu maximálně částka do výše příspěvku pro osobu se IV. stupněm závislosti podle zákona upravujícího sociální služby,

i) příjem ve formě náhrady účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s darováním a odběrem krve a jejích složek, tkání, buněk nebo orgánů, pokud se tato náhrada poskytuje podle jiných právních předpisů,

j) příjem v podobě
1. stipendia ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, z rozpočtu kraje, z prostředků vysoké školy, veřejné výzkumné instituce nebo právnické osoby, která vykonává činnost střední školy nebo vyšší odborné školy,
2. podpory nebo příspěvku z prostředků fundace nebo spolku, s výjimkou rodinné fundace, pokud se nejedná o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi a jde-li o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi, příjem v podobě podpory nebo příspěvku poskytnutého výlučně ke kompenzaci zdravotního postižení nebo sociálního vyloučení,
3. podpory nebo příspěvku z prostředků odborové organizace,

k) příjem v podobě
1. pozůstalostní penze, u které je vymezeno období pobírání nejméně 10 let nebo která je vyplácena doživotně, nebo jiné penze jako dávek vyplácených z penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem,
2. starobní penze, u které je vymezeno období pobírání nejméně 10 let nebo která je vyplácena doživotně, invalidní penze nebo jednorázového pojistného pro penzi jako dávek vyplácených z doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
3. plnění z penzijního pojištění s výjimkou jednorázového plnění, odbytného, odkupného nebo penze, u které je vymezeno období pobírání kratší než 10 let a která není invalidní penzí,
4. pojistného plnění z pojištění osob s výjimkou jednorázového plnění a důchodu, u kterého je vymezeno období pobírání kratší než 10 let, vyplácených z pojištění pro případ dožití, z pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo dřívější smrti nebo z pojištění důchodu,

l) plnění poskytovaná ozbrojenými silami žákům škol, kteří nejsou vojáky v činné službě,[3)] vojákům v záloze povolaným k výkonu vojenské činné služby s výjimkou služného a zvláštního příplatku podle zvláštních právních předpisů,[3a)]

m) kázeňské odměny poskytované příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,[3)]

n) výsluhové náležitosti a služební příspěvek na bydlení u vojáků z povolání a výsluhové nároky u příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,[3)]

o) plnění poskytované v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby podle zákona upravujícího dobrovolnickou službu,

p) plnění z vyživovací povinnosti,

q) příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci s výjimkou příjmu z úplatného převodu cenného papíru, přesahuje-li doba mezi jeho nabytím a úplatným převodem dobu 5 let; doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu se zkracuje o dobu, po kterou byl poplatník členem této obchodní korporace před přeměnou obchodní korporace, nebo o dobu, po kterou byl tento podíl prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele, v případě,

že jde o úplatný převod podílu nabytého děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem; jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu se nepřerušuje při výměně podílů nebo přeměně obchodní korporace; v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho úplatným převodem se doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka nepřerušuje, je-li rozdělením zachována celková výše podílu; osvobození se nevztahuje na

1. příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci, pokud byl pořízen z obchodního majetku poplatníka, a to do 5 let po ukončení jeho činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti;
2. příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci v době do 5 let od jeho nabytí, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od jeho nabytí,
3. příjem z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkova obchodního majetku, pokud příjem z tohoto úplatného převodu plyne v době do 5 let od ukončení činnosti poplatníka, ze které mu plyne příjem ze samostatné činnosti, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí tohoto podílu nebo od ukončení této činnosti,
4. příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení nabývací ceny podílu člena nepeněžitým plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k úplatnému převodu došlo do 5 let od plnění nebo nabytí podílu,
5. příjem z převodu podílu v obchodní korporaci, který byl nabyt uplatněním kvalifikované zaměstnanecké opce podle § 6a,

r) dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, kraje, státního fondu, Národního fondu, regionální rady regionu soudržnosti, podpora z Vinařského fondu, z přiděleného grantu nebo příspěvek ze státního rozpočtu, který je výdajem státního rozpočtu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla anebo dotace, grant a příspěvek z prostředků Evropské unie, na pořízení hmotného majetku, na jeho technické zhodnocení nebo na odstranění následků živelní pohromy, s výjimkou dotace a příspěvku, které jsou účtovány do příjmů nebo výnosů podle zákona upravujícího účetnictví,

s) příjem získaný formou nabytí vlastnictví k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, jako náhrady za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, náhrada (odstupné) za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, vyplacená uživateli této jednotky nebo bytu za podmínky, že poplatník náhradu (odstupné) použije na uspokojení vlastní bytové potřeby, a příjem z úplatného převodu práv a povinností spojených s členstvím v družstvu, pokud v souvislosti s tímto převodem bude zrušena nájemní smlouva k bytu, použije-li poplatník získané prostředky na uspokojení vlastní bytové potřeby,

t) příjmy z úplatného převodu cenných papírů, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč, a příjem z podílů připadajících na podílové listy při zrušení podílového fondu, pokud výše tohoto příjmu nepřesáhne 100 000 Kč; osvobození se nevztahuje na příjmy z kapitálového majetku a na příjmy z úplatného převodu cenných papírů nebo z podílů připadajících na podílové listy při zrušení podílového fondu, které jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; jedná-li se o kmenový list, činí doba 5 let,

u) příjem z úplatného převodu cenného papíru, přesáhne-li doba mezi nabytím a úplatným převodem tohoto cenného papíru při jeho úplatném převodu dobu 3 let, a dále příjem z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, přesáhne-li doba mezi nabytím podílového listu a dnem vyplacení podílu dobu 3 let; doba 3 let se zkracuje o dobu, po kterou byl tento cenný papír nebo podíl připadající na podílový list při zrušení podílového fondu ve vlastnictví zůstavitele, v případě, že jde o úplatný převod cenného papíru nebo podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu nabytého děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem; doba 3 let mezi nabytím a úplatným převodem cenného papíru u téhož poplatníka se nepřerušuje při sloučení nebo splynutí podílových fondů nebo při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond; osvobození se nevztahuje na příjem z úplatného převodu cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a na příjem z kapitálového majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, který byl nebo je zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; při výměně akcie emitentem za jinou akcii o celkové stejné jmenovité hodnotě se doba 3 let mezi nabytím a úplatným převodem cenného papíru u téhož poplatníka nepřerušuje; obdobně se postupuje i při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo § 23c; osvobození se nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu cenného papíru, uskutečněného v době do 3 let od nabytí, a z budoucího úplatného převodu cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 3 letech od nabytí nebo po 3 letech od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; obdobně se postupuje u příjmu plynoucího jako protiplnění menšinovému akcionáři v důsledku nuceného přechodu účastnických cenných papírů; jedná-li se o kmenový list, činí doba místo 3 let 5 let; **osvobození se neuplatní pro cenné papíry nabyté uplatněním kvalifikované zaměstnanecké opce podle § 6a,**

v) příjem z nabytí vlastnického práva k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, je-li ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, a fyzická osoba, která vlastnické právo k jednotce nabývá,
1. je nájemcem této jednotky,
2. je členem této právnické osoby a
3. podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svým peněžním nebo nepeněžním plněním na pořízení domu s jednotkami,

w) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně, orgánem sociálního zabezpečení a příjmy z penále z přeplatků pojistného, které příslušná zdravotní pojišťovna vrátila po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku pojistného,

x) výnos dluhopisu podle zákona upravujícího dluhopisy a příjem plynoucí z práva na splacení dluhopisu vydaných členským státem Evropské unie nebo státem tvořícím Evropský hospodářský prostor,

y) příjmy nabyvatele jednotky přijaté v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků z nájemného určených na financování oprav a údržby bytu, domu a jednotky podle zákona upravujícího převod jednotek některých bytových družstev,

z) příjmy plynoucí ve formě povinného výtisku na základě zvláštního právního předpisu a ve formě autorské rozmnoženiny, v počtu obvyklém, přijaté v souvislosti s užitím předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským,

za) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,

zb) příjem z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva,

zc) příjem z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je členem bytového družstva, který je nájemcem tohoto rodinného domu nebo jednotky ve vlastnictví družstva a který se sám nebo jeho právní předchůdce podílel na jeho pořízení členským vkladem,

zd) příjem plynoucí z doplatku na dorovnání při přeměně obchodní společnosti nebo výměně podílů obchodní společnosti, na který vznikl společníkovi nárok v souladu se zákonem upravujícím přeměny obchodních společností a družstev, vztahuje-li se k
1. akcii, u níž doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 3 let; osvobození se nevztahuje k akcii, která je nebo byla zahrnuta do obchodního majetku, a to po dobu 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
2. podílu na obchodní společnosti, u něhož doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 5 let; osvobození se nevztahuje k podílu, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to po dobu 5 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,

ze) náhrada pobytových výloh nebo příspěvek na pobytové výlohy poskytované orgány Evropské unie zaměstnanci nebo národnímu expertovi vyslanému k působení do instituce Evropské unie,

zf) příjem plynoucí ve formě daňového bonusu,

zg) odměna, odchodné, starobní důchod, důchod, příspěvek, naturální plnění a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie poslanci nebo bývalému poslanci Evropského parlamentu, zvolenému na území České republiky, dále zaopatření a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie pozůstalému manželovi nebo manželce a nezaopatřeným dětem v případě úmrtí poslance Evropského parlamentu, zvoleného na území České republiky,

zh) výnos dluhopisu podle zákona upravujícího dluhopisy a příjem plynoucí z práva na splacení dluhopisu vydaných v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice, pokud plynou daňovému nerezidentovi, který není kapitálově spojenou osobou s emitentem dluhopisu, ani s ním nevytvořil právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty,

zi) příjmy podle § 4a,

zj) příjmy z úplatného převodu kryptoaktiva s výjimkou elektronického peněžního tokenu, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč; osvobození se nevztahuje na příjmy z kapitálo-

vého majetku a na příjmy z úplatného převodu kryptoaktiva, které je nebo bylo zahrnuto do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,

zk) příjem z úplatného převodu kryptoaktiva, přesáhne-li doba mezi nabytím a úplatným převodem tohoto kryptoaktiva při jeho úplatném převodu dobu 3 let; doba 3 let se zkracuje o dobu, po kterou bylo toto kryptoaktivum ve vlastnictví zůstavitele, v případě, že jde o úplatný převod kryptoaktiva nabytého děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem; doba 3 let mezi nabytím a úplatným převodem kryptoaktiva u téhož poplatníka se nepřerušuje při sloučení nebo splynutí kryptoaktiv; osvobození se nevztahuje na příjem z úplatného převodu kryptoaktiva, které je nebo bylo zahrnuto do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; při výměně kryptoaktiva jeho vydavatelem za jiné kryptoaktivum se doba 3 let mezi nabytím a úplatným převodem kryptoaktiva u téhož poplatníka nepřerušuje; osvobození se nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu kryptoaktiva, uskutečněného v době do 3 let od nabytí, a z budoucího úplatného převodu kryptoaktiva, které je nebo bylo zahrnuto do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 3 letech od nabytí nebo po 3 letech od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti.

(2) Doba mezi nabytím a prodejem podle odstavce 1 písm. a) nebo b) se nepřerušuje, pokud v době mezi nabytím a prodejem došlo k

a) vypořádání mezi spoluvlastníky nemovité věci rozdělením podle velikosti jejich podílů,
b) tomu, že v domě vznikly jednotky,
c) vypořádání společného jmění manželů nebo
d) rozdělení pozemku.

(3) Pokud úhrn všech ✂ příjmů z úplatného převodu kryptoaktiva osvobozených podle odstavce 1 písm. zk) přesahuje 40 000 000 Kč ve zdaňovacím období, ✂ příjem z úplatného převodu kryptoaktiva osvobozený podle odstavce 1 písm. zk) není osvobozen v poměrné části vypočítané podle podílu části úhrnu těchto příjmů převyšující 40 000 000 Kč a úhrnu těchto příjmů.

(4) Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů fyzických osob se pro účely daní z příjmů rozumí část majetku poplatníka, o které bylo nebo je účtováno anebo je nebo byla uvedena v daňové evidenci. Dnem vyřazení určité složky majetku z obchodního majetku poplatníka se rozumí den, kdy poplatník o této složce majetku naposledy účtoval nebo ji naposledy uváděl v daňové evidenci.

§ 4a
Osvobození bezúplatných příjmů

Od daně z příjmů fyzických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

a) z nabytí dědictví nebo odkazu,
b) obmyšleného z majetku, který
   1. byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
   2. zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti,
c) z nabytí vlastnického práva k movité věci, pokud je zaručena vzájemnost a osoba, od níž se věc nabývá, je
   1. zástupcem cizího státu pověřeným v České republice,
   2. příslušníkem jeho rodiny žijícím s ním ve společně hospodařící domácnosti,
   3. jinou osobou, jíž příslušely diplomatické výsady a imunity a která nebyla občanem České republiky,
d) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo ze zřízení věcného břemene, pokud k těmto příjmům došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách,
e) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést fyzické osobě,
f) ze vzniku služebnosti bytu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev,
g) plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož cena nepřesahuje částku 500 Kč,
h) příjem plynoucí z odpisu dluhu při reorganizaci nebo při oddlužení provedeném podle zákona upravujícího řešení úpadku,
i) poplatníka s bydlištěm v členském státě Evropské unie, nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor provozujícího zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, je-li bezúplatný příjem použit k provozu tohoto zařízení,
j) poplatníka, který jej nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce jeho přijetí prokazatelně použije na vzdělávání, pokud tento příjem není příjmem ze závislé činnosti, nebo na léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky; nedojde-li ke splnění podmínek pro osvobození příjmu, je tento příjem příjmem podle § 10 v posledním zdaňovacím období, ve kterém mohly být podmínky pro osvobození splněny,
k) na humanitární nebo charitativní účel nebo z veřejné sbírky,
l) z nabytí majetku prokazatelně použitého na financování volební kampaně kandidáta na funkci prezidenta republiky podle zákona upravujícího volbu prezidenta republiky, který se zúčastní prvního kola volby,
m) v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročné zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce nebo výprosníka při výprose, pokud tyto příjmy nejsou příjmy ze závislé činnosti, a pokud
   1. se jedná o příjmy od příbuzného v linii přímé, linii vedlejší, pokud jde o sourozence, stýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítě manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
   2. se jedná o příjmy od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
   3. se jedná o příjmy obmyšleného z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2, nebo
   4. v úhrnu příjmy z těchto majetkových prospěchů od téhož poplatníka nepřesáhnou ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč,
n) v podobě plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady,
o) vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku
   1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo
   2. osobou, která se stane vlastníkem vznikající jednotky v tomtéž domě,
p) z nabytí **nemovité věci nebo** spoluvlastnického podílu na nemovité věci od obce nebo od poplatníka, jehož je obec členem nebo zřizovatelem, pokud
   1. na výstavbu této nemovité věci byla v období od roku 1995 do roku 2007 získána dotace ze státního rozpočtu prostřednictvím programu podporujícího výstavbu nájemních bytů a technické infrastruktury nebo ze Státního fondu rozvoje bydlení podle nařízení vlády č. 481/2000 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou dotace ke krytí části nákladů spojených s výstavbou bytů, ve znění pozdějších předpisů, a
   2. převod této nemovité věci na jinou osobu byl po stanovenou dobu zakázán podmínkami poskytnutí dotace podle bodu 1 a jedná se o první převod po uplynutí této doby s tím, že tento převod slouží k tomu, aby tato nemovitá věc byla ve vlastnictví fyzické osoby.

§ 4b
Bytová potřeba

(1) Bytovou potřebou se pro účely daní z příjmů rozumí

a) výstavba bytového domu, rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, a změna stavby,
b) úplatné nabytí pozemku
   1. za předpokladu, že na pozemku bude zahájena výstavba bytové potřeby podle písmene a) do 4 let od okamžiku nabytí pozemku, nebo
   2. v souvislosti s pořízením bytové potřeby uvedené v písmenu c),
c) úplatné nabytí
   1. bytového domu,
   2. rodinného domu,
   3. rozestavěné stavby bytového domu nebo rodinného domu,
   4. jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru,
d) splacení vkladu právnické osobě jejím členem za účelem získání práva nájmu nebo jiného užívání bytu nebo rodinného domu,
e) údržba a změna stavby bytového domu, rodinného domu, bytu v nájmu nebo v užívání nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru,
f) vypořádání společného jmění manželů nebo vypořádání spoludědiců v případě, že předmětem vypořádání je úhrada podílu spojeného se získáním jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, rodinného domu nebo bytového domu,
g) úhrada za převod podílu v obchodní korporaci jejím členem uskutečněná v souvislosti s převodem práva nájmu nebo jiného užívání bytu,
h) splacení úvěru nebo zápůjčky použitých poplatníkem na financování bytových potřeb uvedených v písmenech a) až g), pokud jsou splněny podmínky pro tyto bytové potřeby.

(2) Je-li osvobození příjmu podmíněno použitím získaných prostředků na obstarání vlastní bytové potřeby, je tato podmínka splněna, pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob

a) použije tyto prostředky na obstarání vlastní bytové potřeby do konce zdaňovacího období bezprostředně následujícího po zdaňovacím období, ve kterém poplatník tyto prostředky získal, nebo
b) použil částku odpovídající získaným prostředkům na obstarání vlastní bytové potřeby před jejich získáním, nejdříve však ve zdaňovacím období bez-

prostředně předcházejícím zdaňovacímu období, ve kterém poplatník tyto prostředky získal.

(3) Pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, jehož osvobození je podmíněno použitím získaných prostředků na obstarání vlastní bytové potřeby, oznámí správci daně získání těchto prostředků do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém k jejich získání došlo.

(4) Nedojde-li ke splnění podmínky pro osvobození příjmu spočívající v použití získaných prostředků na obstarání vlastní bytové potřeby, je tento příjem příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období bezprostředně následujícím po zdaňovacím období, ve kterém poplatník prostředky získal.

(5) Nedojde-li v případě bytové potřeby uvedené v odstavci 1 písm. b) bodu 1 k zahájení výstavby, je tento příjem příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém marně uplynula lhůta pro zahájení výstavby; pozbyde-li poplatník pozemek před uplynutím lhůty pro zahájení výstavby, je tento příjem příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém poplatník tento pozemek pozbyl.

§ 5
Základ daně a daňová ztráta

(1) Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, pokud dále u jednotlivých příjmů podle § 6 až 10 není stanoveno jinak.

(2) U poplatníka, kterému plynou ve zdaňovacím období souběžně dva nebo více druhů příjmů uvedených v § 6 až 10, je základem daně součet dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů s použitím ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud podle účetnictví, daňové evidence nebo podle záznamů o příjmech a výdajích přesáhnou výdaje příjmy uvedené v § 7 a 9, je rozdíl ztrátou. O ztrátu upravenou podle § 23 (dále jen „daňová ztráta") se sníží úhrn dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů uvedených v § 7 až 10 s použitím ustanovení odstavce 1.

(4) Příjmy ze závislé činnosti vyplacené poplatníkovi nebo obdržené poplatníkem nejdéle do 31 dnů po skončení zdaňovacího období, za které byly dosaženy, se považují za příjmy vyplacené nebo obdržené v tomto zdaňovacím období. Příjmy vyplacené nebo obdržené po 31. dni po skončení zdaňovacího období jsou příjmem zdaňovacího období, ve kterém byly vyplaceny nebo obdrženy a zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně se započítají u poplatníka na daňovou povinnost až v tom zdaňovacím období, ve kterém budou vyplaceny nebo obdrženy. Obdobně se postupuje při stanovení základu daně a při evidenci příjmů ze závislé činnosti.

(5) Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně, **příjmy podle § 6 odst. 4, pokud poplatník nevyužije postup podle § 38h odst. 10,** a příjmy, pro které je dále stanoveno, že se z nich daň vybírá zvláštní sazbou daně podle § 36 ze samostatného základu daně, pokud § 36 odst. 6 nebo 7 nestanoví jinak. Do základu daně se nezahrnují příjmy zahrnuté do samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a.

(6) O příjem zahrnutý do základu daně (dílčího základu daně) v předchozích zdaňovacích obdobích, který byl vrácen, se sníží příjmy (výnosy) a nebo se zvýší výdaje (náklady) ve zdaňovacím období, ve kterém k jeho vrácení došlo, za předpokladu, že pro jeho vrácení existuje právní důvod a vrácení příjmů není zachyceno v účetnictví nebo v daňové evidenci poplatníka při zjištění základu daně (dílčího základu daně) podle § 7 a 9. Obdobným způsobem se postupuje v případě výdajů (nákladů) uplatněných jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, při nedodržení stanovených podmínek pro jejich uplatnění jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Jedná-li se o částky uplatněné jako výdaj (náklad) v předchozích zdaňovacích obdobích, u kterých existuje právní důvod k jejich vrácení příjemcem, zvyšují se o tyto částky příjmy (výnosy) nebo se sníží výdaje (náklady) ve zdaňovacím období, kdy odpadl právní důvod k jejich uplatnění, za předpokladu, že vrácení nebylo zachyceno v účetnictví nebo v daňové evidenci poplatníka při zjišťování základu daně (dílčího základu daně) podle § 7 a 9. O příjem ze závislé činnosti zahrnutý v předchozích zdaňovacích obdobích do dílčího základu daně (základu pro výpočet zálohy na daň), k jehož vrácení existuje právní důvod, lze snížit u poplatníka příjem ze závislé činnosti v kalendářním měsíci, popř. v následujících kalendářních měsících ve zdaňovacím období, ve kterém k jeho vrácení došlo. Příjem za daný kalendářní měsíc však může být snížen pouze do výše, ve které byl poplatníkovi zúčtován.

(7) U poplatníka s příjmy podle § 7 a 9 se přihlédne i k zásobám pořízeným v kalendářním roce předcházejícím roku, v němž zahájil činnost. Totéž platí obdobně i pro jiné nezbytně vynaložené výdaje spojené se zahájením činnosti.

(8) Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci se postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví se postupuje podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

(9) Pro poplatníky uvedené v § 2 se hodnotou pohledávky rozumí jmenovitá hodnota nebo pořizovací cena u pohledávky nabyté postoupením a u pohledávky nabyté bezúplatně cena určená ke dni jejího nabytí podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku.[1a)] U poplatníků, kteří jsou plátci daně z přidané hodnoty nebo jimi byli v době vzniku pohledávky, se jmenovitá hodnota pohledávky snižuje o výši daně z přidané hodnoty, pokud byla splněna vlastní daňová povinnost na výstupu.

(10) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se zvyšuje o

a) výši dluhu, kromě prominuté daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, dluhu ze smluvní pokuty, úroku z prodlení a jiných obdobných sankcí, který zanikl jinak než
   1. splněním,
   2. započtením,
   3. splynutím práva s povinností u jedné osoby,
   4. narovnáním,
   5. dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty,
b) hodnotu záloh, které jsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který nevede účetnictví a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je spojenou osobou (§ 23), který vede účetnictví, s výjimkou záloh z titulu úplaty u finančního leasingu, nedošlo-li k vyúčtování celkového dluhu v tom zdaňovacím období, ve kterém byly zálohy uhrazeny,
c) příjem plynoucí poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, ze směnky, kterou je hrazena pohledávka, jedná-li se o příjem, který je předmětem daně podle § 3,
d) částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým.

(11) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se snižuje o hodnotu záloh uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který nevede účetnictví a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je spojenou osobou (§ 23), který vede účetnictví, s výjimkou záloh z titulu úplaty u finančního leasingu, o které se zvýšil základ daně podle odstavce 10, ve zdaňovacím období, ve kterém byl vyúčtován celkový dluh.

§ 6
Příjmy ze závislé činnosti

(1) Příjmy ze závislé činnosti jsou

a) plnění v podobě
   1. příjmu ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru a obdobného poměru, v nichž poplatník při výkonu práce pro plátce příjmu je povinen dbát příkazů plátce,
   2. funkčního požitku,
b) příjmy za práci
   1. člena družstva,
   2. společníka společnosti s ručením omezeným,
   3. komanditisty komanditní společnosti,
c) odměny
   1. člena orgánu právnické osoby,
   2. likvidátora,
d) příjmy plynoucí v souvislosti se současným, budoucím nebo dřívějším výkonem činnosti, ze které plynou příjmy podle písmen a) až c), bez ohledu na to, zda plynou od plátce, u kterého poplatník vykonává činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, nebo od plátce, u kterého poplatník tuto činnost nevykonává**, nejde-li o úrok z prodlení**.

(2) Poplatník s příjmy ze závislé činnosti je dále označen jako „zaměstnanec", plátce příjmu jako „zaměstnavatel". Zaměstnavatelem je i poplatník uvedený v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, u kterého zaměstnanci vykonávají práci podle jeho příkazů, i když příjmy za tuto práci jsou na základě smluvního vztahu vypláceny prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí. Z hlediska dalších ustanovení zákona se takto vyplácený příjem považuje za příjem vyplácený poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3. V případě, že v úhradách zaměstnavatele osobě se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí s výjimkou osoby se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícího Evropský hospodářský prostor, která má na území České republiky organizační složku, jejímž předmětem činnosti je zprostředkování zaměstnání na základě povolení podle zákona upravujícího zaměstnanost, je obsažena i částka za zprostředkování, považuje se za příjem zaměstnance nejméně 60 % z celkové úhrady.

(3) Příjmy podle odstavce 1 se rozumějí příjmy pravidelné nebo jednorázové bez ohledu na to, zda je na ně právní nárok či nikoli, zda je od zaměstnavatele dostává zaměstnanec nebo jiná osoba a zda jsou vypláceny nebo připisovány k dobru anebo spočívají v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance nebo v jeho prospěch. Příjmem zaměstnance se rozumí i plnění podle odstavce 9 písm. e) a g), plnění ve formě podle odstavce 9 písm. d) a jiné plnění na sociální podmínky nebo péči o zdraví vyplývající z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele nebo pracovní nebo jiné smlouvy poskytnutá zaměstnavatelem pro rodinného příslušníka zaměstnance. Příjmem se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnuté plnění nižší, než je cena

a) určená podle zákona upravujícího oceňování majetku nebo cena, kterou účtuje jiným osobám,
b) stanovená podle odstavce 6 v případě poskytnutí motorového vozidla k používání pro služební i soukromé účely**,**
c) stanovená podle odstavce ***18*** v případě použití zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona.

Za příjmy podle odstavce 1 se nepovažují příjmy z realizace kvalifikovaných

zaměstnaneckých opcí kvalifikovaným zaměstnancem ve výši uvedené v § 6a odst. 7 jejich uplatněním nebo finančním vypořádáním v souladu s podmínkami kvalifikované zaměstnanecké opce.

(4) Příjmy zúčtované nebo vyplacené plátcem daně jsou samostatným základem daně pro zdanění daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně, pokud zaměstnanec u tohoto plátce daně neučinil prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, 5 nebo 7 anebo nevyužije-li postup podle § 36 odst. 6 nebo 7 a jedná-li se o příjmy podle odstavce 1

a) plynoucí na základě dohody o provedení práce, jejichž úhrnná výše u téhož plátce daně nedosáhne za kalendářní měsíc částku rozhodnou pro účast zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce na nemocenském pojištění, nebo

b) v úhrnné výši nedosahující u téhož plátce daně za kalendářní měsíc rozhodné částky pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění.

(5) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 4 ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (dílčím základem daně) podle § 5 odst. 2.

(6) Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně silniční motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši určeného procenta vstupní ceny tohoto vozidla za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla. Jde-li o silniční motorové vozidlo najaté nebo pořízené na finanční leasing, vychází se ze vstupní ceny tohoto vozidla u původního vlastníka, a to i v případě, že dojde k následné koupi vozidla. Pokud ve vstupní ceně není zahrnuta daň z přidané hodnoty, pro účely tohoto ustanovení se o tuto daň zvýší. Je-li částka, která se posuzuje jako příjem zaměstnance za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí silničního motorového vozidla, nižší než 1 000 Kč, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 000 Kč. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce postupně za sebou více silničních motorových vozidel k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši určeného procenta z nejvyšší vstupní ceny silničního motorového vozidla. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně pro služební i soukromé účely v průběhu kalendářního měsíce více silničních motorových vozidel současně, považuje se za příjem zaměstnance úhrn částek odpovídajících výši určeného procenta vstupní ceny každého současně poskytnutého vozidla. Určeným procentem se pro účely tohoto ustanovení rozumí

a) 0,25 %, jedná-li se o bezemisní vozidlo,

b) 0,5 %, jedná-li se o nízkoemisní vozidlo,

c) 1 %, jedná-li se o silniční motorové vozidlo, které není nízkoemisním ani bezemisním vozidlem.

(7) Za příjmy ze závislé činnosti se nepovažují a předmětem daně, kromě příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 odst. 4, dále nejsou

a) náhrady cestovních výdajů poskytované v souvislosti s výkonem činnosti, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, do výše stanovené nebo umožněné zvláštním právním předpisem[5)] pro zaměstnance odměňovaného platem, jakož i hodnota bezplatného stravování poskytovaná zaměstnavatelem na pracovních cestách; jiné a vyšší náhrady, než stanoví tento zvláštní právní předpis, jsou zdanitelným příjmem podle odstavce 1,

b) hodnota osobních ochranných pracovních prostředků, pracovních oděvů a obuvi, mycích, čisticích a dezinfekčních prostředků a ochranných nápojů poskytovaných v rozsahu stanoveném zvláštním předpisem, včetně nákladů na udržování osobních ochranných a pracovních prostředků, pracovních oděvů a obuvi, jakož i hodnota poskytovaných stejnokrojů, včetně příspěvků na jejich udržování, dále hodnota pracovního oblečení, určeného zaměstnavatelem pro výkon zaměstnání, včetně příspěvku na jeho udržování,

c) částky přijaté zaměstnancem zálohově od zaměstnavatele, aby je jeho jménem vydal, nebo částky, kterými zaměstnavatel hradí zaměstnanci prokázané výdaje, které za zaměstnavatele vynaložil ze svého tak, jako by je vynaložil přímo zaměstnavatel,

d) náhrady za opotřebení vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce poskytované zaměstnanci podle zákoníku práce,

e) plnění zaměstnavatele na vytváření a dodržování pracovních podmínek pro výkon práce; je-li plnění poskytováno v podobě paušální částky na náhradu nákladů spojených s výkonem práce z jiného místa dohodnutého se zaměstnavatelem, než je pracoviště zaměstnavatele, nepovažuje se za příjem a není předmětem daně do výše paušální částky, kterou lze poskytnout zaměstnancům odměňovaným platem.

(8) Hradí-li zaměstnavatel zaměstnanci výdaje (náhrady) podle odstavce 7 písm. b) až d) paušální částkou, považují se tyto výdaje za prokázané do výše paušálu stanoveného zvláštními předpisy nebo paušálu uvedeného v kolektivní smlouvě, ve vnitřním předpise zaměstnavatele, v pracovní nebo jiné smlouvě za předpokladu, že výše paušálu byla zaměstnavatelem prokazatelně stanovena na základě kalkulace skutečných výdajů. Stejným způsobem postupuje zaměstnavatel při stanovení paušálu v případech, kdy dojde ke změně podmínek, za nichž byl paušál stanoven. Jde-li o paušál za použití vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce zaměstnance, které by jinak byly odpisovány, uzná se jen do výše, v jaké by zaměstnavatel uplatňoval odpisy srovnatelného hmotného majetku při rovnoměrném odpisování v dalších letech odpisování.

(9) Od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, dále osvobozeny

a) nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na odborný rozvoj zaměstnanců související s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na rekvalifikaci zaměstnanců podle jiného právního předpisu upravujícího zaměstnanost;[133)] toto osvobození se nevztahuje na příjmy plynoucí zaměstnancům v této souvislosti jako mzda, plat, odměna nebo jako náhrada za ušlý příjem, jakož i na další peněžní plnění poskytovaná v této souvislosti zaměstnancům,

b) příjem zaměstnance ve formě příspěvku na stravování poskytnutého zaměstnavatelem za jednu směnu podle jiného právního předpisu, pokud během této směny zaměstnanec vykonával práci alespoň 3 hodiny a nevznikl mu během této směny nárok na stravné v rámci cestovních náhrad podle jiného právního předpisu, a to v úhrnu do výše 70 % horní hranice stravného, které lze poskytnout zaměstnancům odměňovaným platem při pracovní cestě trvající 5 až 12 hodin, a v úhrnu do výše 70 % této hranice, je-li příspěvek poskytnut jako další příspěvek v rámci stejné směny, pokud její délka v úhrnu s přestávkou v práci povinně poskytovanou zaměstnavatelem podle jiného právního předpisu je delší než 11 hodin; v případě zaměstnance vykonávajícího činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, jejíž výkon není rozvržen na směny podle jiného právního předpisu, je příjem ve formě příspěvku na stravování poskytnutého zaměstnavatelem od daně osvobozen, pokud během kalendářního dne zaměstnanec vykonával práci alespoň 3 hodiny a nevznikl mu během tohoto dne nárok na stravné v rámci cestovních náhrad podle jiného právního předpisu ani na stravné v rámci cestovních náhrad na základě smlouvy, a to v úhrnu do výše 70 % horní hranice stravného, které lze poskytnout zaměstnancům odměňovaným platem při pracovní cestě trvající 5 až 12 hodin, a v úhrnu do výše 70 % této hranice, je-li příspěvek poskytnut jako další příspěvek v rámci stejného kalendářního dne, pokud během tohoto dne zaměstnanec vykonával práci alespoň 11 hodin; příspěvkem na stravování se pro účely daní z příjmů rozumí
1. stravování poskytované jako nepeněžní plnění ke spotřebě na pracovišti zaměstnance nebo v rámci stravování zajišťovaného prostřednictvím jiného subjektu než zaměstnavatele a
2. peněžitý příspěvek na stravování,

c) hodnota nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,

d) nepeněžní plnění, **která nejsou mzdou, platem, odměnou ani náhradou za ušlý příjem,** poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě
1. pořízení zboží nebo služeb zdravotního, léčebného, hygienického a obdobného charakteru od zdravotnických zařízení nebo pořízení zdravotnických prostředků na lékařský předpis; tato plnění jsou osvobozena v úhrnu do výše průměrné mzdy za zdaňovací období,
2. použití vzdělávacích nebo rekreačních zařízení, poskytnutí rekreace nebo zájezdu, použití zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona, knihovny zaměstnavatele nebo tělovýchovných a sportovních zařízení nebo poskytnutí příspěvku na kulturní nebo sportovní akce nebo příspěvku na tištěné knihy, včetně obrázkových knih pro děti, mimo knih, ve kterých reklama přesahuje 50 % plochy; tato plnění jsou osvobozena v úhrnu do výše poloviny průměrné mzdy za zdaňovací období,

e) zvýhodnění poskytovaná zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek,

f) příjmy ze závislé činnosti vykonávané na území České republiky, plynoucí poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, kteří jsou daňovými nerezidenty, od zaměstnavatelů se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, pokud časové období související s výkonem této činnosti nepřesáhne 183 dnů v jakémkoliv období 12 měsíců po sobě jdoucích, a to s výjimkou příjmů z
1. osobně a veřejně vykonávané činnosti umělce, sportovce, artisty nebo spoluúčinkující osoby a
2. činnosti vykonávané ve stálé provozovně,

g) nepeněžní příjmy plynoucí z účasti zaměstnance nebo jeho rodinného příslušníka na společenské akci, včetně té s kulturním nebo sportovním prvkem, pořádané zaměstnavatelem pro omezený okruh účastníků, pokud vzhledem k její povaze je pořádání takové akce zaměstnavateli obvyklé a její forma a rozsah jsou přiměřené,

h) peněžní plnění za výstrojní a proviantní náležitosti poskytované příslušníkům ozbrojených sil a naturální náležitosti poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,[3)] zvláštní požitky poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle zvláštního právního předpisu[6b)] a náhrada majetkové újmy podle zvláštního právního předpisu,[6c)]

ch) náhrady za ztrátu na služebním příjmu poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005,

i) hodnota přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytovaná jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v sou-

vislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, a to maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně,

j) náhrada za ztrátu na důchodu přiznaná podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácená po 31. prosinci 1992,

k) příjmy za práci žáků a studentů z praktického vyučování a praktické přípravy,

l) zvláštní příplatek nebo příplatek za službu v zahraničí poskytovaný podle zvláštních právních předpisů vojákům a příslušníkům bezpečnostních sborů[6e] vyslaným v rámci jednotky mnohonárodních sil nebo mezinárodních bezpečnostních sborů mimo území České republiky po dobu působení v zahraničí,

m) příjem v podobě příspěvku uhrazeného zaměstnavatelem na daňově podporované produkty spoření na stáří jeho zaměstnance nebo na daňově podporované pojištění dlouhodobé péče, jehož pojistníkem je jeho zaměstnanec, do úhrnné výše 50 000 Kč ročně,

n) naturální plnění poskytované podle zvláštních právních předpisů[6g] představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům a bývalému prezidentu republiky podle zákona upravujícího zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce,

o) náhrada prokázaných výdajů poskytovaná podle zvláštních právních předpisů[6g] představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům, jde-li o
1. výdaje na leteckou dopravu při tuzemských cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „tuzemská cesta"),
2. výdaje na dopravu při zahraničních cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „zahraniční cesta"),
3. výdaje na stravování při tuzemských cestách,
4. výdaje na stravování a některé další výdaje při zahraničních cestách,
5. výdaje na ubytování při tuzemských cestách,
6.výdaje na ubytování při zahraničních cestách,
7.výdaje na přechodné ubytování v místě sídla orgánu, v němž vykonává funkci,
8. výdaje na odborné a administrativní práce,
9. výdaje na činnost průvodce nebo osobního asistenta,
10. výdaje na dopravu veřejnými hromadnými dopravními prostředky soudci při tuzemských cestách,

p) příjem získaný ve formě náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény podle zvláštních právních předpisů[47a], do výše minimálního nároku určeného zvláštním právním předpisem upravujícím pracovněprávní vztahy[47b],

q) částky vynaložené zaměstnavatelem na úhradu výdajů spojených s výplatou mzdy a se srážkami ze mzdy zaměstnanci, s placením příspěvku na pojistné (připojištění) ve prospěch zaměstnance, jakož i částky vynaložené zaměstnavatelem na úhradu výdajů spojených s poskytováním nepeněžitého plnění zaměstnanci,

r) příjem od téhož zaměstnavatele plynoucí zaměstnanci v podobě majetkového prospěchu při bezúročné zápůjčce až do úhrnné výše jistin 300 000 Kč z těchto zápůjček; majetkový prospěch z bezúročných zápůjček přesahujících výši jistin 300 000 Kč vypočtený za jednotlivé kalendářní měsíce se oceňuje podle odstavce 3 a zahrnuje do základu daně alespoň jednou za zdaňovací období, a to nejpozději při zúčtování mzdy za měsíc prosinec,

s) zvláštní odměna za výkon funkce člena okrskové volební komise a člena zvláštní okrskové volební komise,

t) příjem zaměstnance ve formě stravování poskytovaného jako nepeněžní plnění určené k přímé spotřebě na pracovišti zaměstnavatele nebo k přímé spotřebě v rámci stravování zajišťovaného prostřednictvím jiného subjektu než zaměstnavatele poskytnutého zaměstnavatelem, u kterého tento zaměstnanec do svého odchodu do starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně vykonával činnost, ze které plynul příjem ze závislé činnosti, a to v úhrnu za kalendářní den do výše 70 % horní hranice stravného, které lze poskytnout zaměstnancům odměňovaným platem při pracovní cestě trvající 5 až 12 hodin, snížené o výši příjmu poskytnutého tímto zaměstnavatelem osvobozeného podle písmene b).

(10) Funkčními požitky jsou

a) funkční platy a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce, jejichž výše se stanoví podle zákona upravujícího platy a další náležitosti spojené s výkonem funkce představitelů státní moci, některých státních orgánů a soudců[138] a zákona upravujícího zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce,

b) odměny za výkon funkce a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce v
1. orgánech obcí a jiných orgánech územní samosprávy,
2. státních orgánech,
3. spolcích a zájmových sdruženích,
4. odborových organizacích,
5. komorách,
6. jiných orgánech a institucích.

(11) Za funkční požitek se nepovažují příjmy znalců a tlumočníků, zprostředkovatelů kolektivních sporů a rozhodců za činnost vykonávanou podle zvláštních předpisů.

(12) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy ze závislé činnosti.

(13) Jedná-li se o příjem plynoucí ze zdrojů v zahraničí, základem daně poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, je příjem ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž nemá Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, snížený o daň zaplacenou z tohoto příjmu v zahraničí. Je-li činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, vykonávaná ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, základem daně poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, je příjem ze závislé činnosti vykonávané v tomto státě; tento příjem lze snížit o daň zaplacenou z tohoto příjmu ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, a to pouze v rozsahu, ve kterém ji nebylo možno započíst na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f v bezprostředně předchozím zdaňovacím období. Přitom se musí jednat o nezapočtenou daň z příjmů, které se zahrnují do základu daně. Příjem ze závislé činnosti plynoucí ze zdrojů v zahraničí nelze snížit o daň zaplacenou v zahraničí v rozsahu, ve kterém přesahuje výši uvedenou v mezinárodní smlouvě nebo v právním předpisu jiného státu.

(14) Příjem zaměstnance podle odstavce 3 věty třetí se v případě nabytí podílu v obchodní korporaci, která je zaměstnavatelem, u něhož vykonává činnost, ze které mu plynou příjmy podle odstavce 1 písm. a) až c), nebo nabytí podílu v obchodní korporaci, která je mateřskou nebo dceřinou společností nebo kapitálově spojenou osobou tohoto zaměstnavatele, nebo opce na nabytí tohoto podílu považuje za zúčtovaný příjem v kalendářním měsíci nebo za příjem ve zdaňovacím období, ve kterých nastane první z okamžiků, kterými jsou

a) okamžik, ke kterému zaměstnanec přestane vykonávat činnost, ze které mu plynou příjmy podle odstavce 1 písm. a) až c) u tohoto zaměstnavatele, jeho mateřské nebo dceřiné společnosti nebo kapitálově spojené osoby nebo u jeho právního nástupce,

b) okamžik vstupu tohoto zaměstnavatele do likvidace,

c) ✂

c) okamžik převodu nebo přechodu tohoto podílu nebo této opce,

d) okamžik uplatnění opce,

e) okamžik výměny podílu, při které se mění celková jmenovitá hodnota podílů zaměstnance,

f) okamžik uplynutí **15** let ode dne nabytí podílu nebo opce.

(15) Příjem podle odstavce 14 lze snížit o kladný rozdíl mezi hodnotou podílu v obchodní korporaci, která je zaměstnavatelem, u něhož poplatník vykonává činnost, ze které mu plynou příjmy podle odstavce 1 písm. a) až c), podílu v obchodní korporaci, která je mateřskou nebo dceřinou společností nebo kapitálově spojenou osobou tohoto zaměstnavatele, nebo hodnotou opce na nabytí tohoto podílu určenou podle zákona upravujícího oceňování majetku k okamžiku nabytí tohoto podílu nebo opce a hodnotou tohoto podílu nebo opce určenou podle zákona upravujícího oceňování majetku k prvnímu z okamžiků podle odstavce 14 písm. a) **až f)** zvýšenou o úhrn příjmů z podílu na zisku, vypořádacího podílu, vrácení emisního ážia, vrácení příplatku mimo základní kapitál a z plnění obdobných těmto plněním vyplacených na základě tohoto podílu snížených o daň z těchto příjmů.

(16) Poplatník oznámí plátci daně okamžik podle odstavce 14 písm. **c)** do posledního dne kalendářního měsíce, ve kterém tento okamžik nastal.

(17) Postup podle odstavců 14 až 16 a § 38j odst. 2 písm. f) bodu 8 se použije, pouze pokud zaměstnavatel oznámí správci daně záměr použít tento postup do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém zaměstnanec nabyl podíl nebo opci podle odstavce 14.

(18) Nepeněžní příjem zaměstnance ve formě použití zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona rodinným příslušníkem tohoto zaměstnance se ocení v místě a čase obvyklou cenou za použití mateřské školy zřízené státem, krajem, obcí nebo dobrovolným svazkem obcí, nebo nejvyšší měsíční úplatou za předškolní vzdělávání podle vyhlášky upravující předškolní vzdělávání, a to za každý kalendářní měsíc poměrně podle doby používání tohoto zařízení rodinným příslušníkem v daném měsíci. Způsob ocenění podle věty první zvolí zaměstnavatel.

§ 6a
Kvalifikované zaměstnanecké opce

(1) Kvalifikovanou zaměstnaneckou opcí je nepřevoditelný příslib nabýt kvalifikovaný obchodní podíl,

a) který je poskytnutý bezúplatně kvalifikovaným zaměstnavatelem kvalifikovanému zaměstnanci,

b) který je poskytnutý na základě písemné smlouvy, který opravňuje kvalifikovaného zaměstnance nabýt kvalifikovaný obchodní podíl za sjednanou opční cenu,

c) jehož poskytnutí bude oznámeno správci daně podle odstavce 8,

d) podle kterého může být kvalifikovaný obchodní podíl nabyt nejdříve

za 3 roky od data poskytnutí příslibu kvalifikovanému zaměstnanci nebo za dobu kratší, pokud k uplatnění nebo finančnímu vypořádání kvalifikované opce dochází v přímé souvislosti s převodem nebo přechodem nejméně 67 % podílu na základním kapitálu kvalifikovaného zaměstnavatele nebo přímo ovládající osoby kvalifikovaného zaměstnavatele mající na něm k okamžiku poskytnutí příslibu přímý nebo nepřímý podíl dosahující alespoň 50 % základního kapitálu jiné osobě, která není spojenou osobou s tímto kvalifikovaným zaměstnavatelem ani s žádným členem skupiny kvalifikovaného zaměstnavatele, nebo v souvislosti se vstupem akcií emitovaných kvalifikovaným zaměstnavatelem nebo ovládající osoby na veřejný akciový trh, a

e) u kterého je sjednána povinnost kvalifikovaného zaměstnavatele sdělit kvalifikovanému zaměstnanci nejpozději do konce měsíce, ve kterém byla zaměstnanci poskytnuta kvalifikovaná zaměstnanecká opce, výši tržní ceny kvalifikovaného obchodního podílu k okamžiku poskytnutí příslibu a k okamžiku jeho uplatnění nebo finančního vypořádání.

(2) Kvalifikovaným zaměstnancem se rozumí poplatník,

a) u něhož úhrn kvalifikovaných obchodních podílů v okamžiku poskytnutí kvalifikované zaměstnanecké opce, které nabyl uplatněním kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí jemu poskytnutých nebo které je oprávněn nabýt na základě kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí jemu poskytnutých nepřesahuje 5 %; tímto úhrnem se rozumí součet v procentech vyjádřeného obchodního podílu na základním kapitálu kvalifikovaného zaměstnavatele a v procentech vyjádřeného obchodního podílu na přímo ovládající osobě kvalifikovaného zaměstnavatele mající na něm přímý nebo nepřímý podíl dosahující alespoň 50 % základního kapitálu kvalifikovaného zaměstnavatele,

b) jehož výkon činnosti, ze které mu plynou příjmy ze závislé činnosti podle § 6 odst. 1 písm. a) až c), pro kvalifikovaného zaměstnavatele bude trvat v období mezi poskytnutím kvalifikované zaměstnanecké opce a jejím uplatněním nebo finančním vypořádáním nejméně 12 měsíců a

c) jehož úhrn příjmů ze závislé činnosti jiných než dosaženým uplatněním nebo finančním vypořádáním kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí přijatých po dobu trvání zaměstnání dosáhne nejméně 1,2násobku měsíční minimální mzdy platné v okamžiku poskytnutí kvalifikované opce za každý měsíc výkonu činností podle písmene b).

(3) Kvalifikovaným zaměstnavatelem se rozumí osoba, pokud v okamžiku poskytnutí kvalifikované zaměstnanecké opce

a) její roční obrat zjištěný z poslední schválené účetní závěrky před poskytnutím kvalifikované zaměstnanecké opce nepřesahuje částku 2 500 000 000 Kč a její úhrn aktiv zjištěný z této účetní závěrky nepřesahuje částku 2 000 000 000 Kč,

b) není členem skupiny kvalifikovaného zaměstnavatele, jejíž roční obrat zjištěný z poslední schválené účetní závěrky před poskytnutím kvalifikované zaměstnanecké opce přesahuje částku 2 500 000 000 Kč nebo jejíž úhrn aktiv přesahuje částku 2 000 000 000 Kč; v případě, že skupina kvalifikovaného zaměstnavatele nemá povinnost konsolidovanou účetní závěrku sestavit nebo konsolidovaná účetní závěrka nebyla schválena, údaje o hodnotě aktiv a ročním obratu se stanoví výpočtem při uplatnění konsolidačních pravidel platných pro ovládající osobu skupiny,

c) sama ani jiný člen ze skupiny kvalifikovaného zaměstnavatele není
1. bankou,
2. pojišťovnou nebo zajišťovnou,
3. organizací podle horního zákona,
4. advokátem nebo společností poskytující právní služby podle zákona upravujícího advokacii,
5. daňovým poradcem nebo společností podle zákona upravujícího daňové poradenství, nebo
6. auditorem nebo auditorskou společností podle zákona upravujícího auditorskou činnost.

(4) Kvalifikovaným obchodním podílem je obchodní podíl na kvalifikovaném zaměstnavateli nebo obchodní podíl na přímo ovládající osobě kvalifikovaného zaměstnavatele mající na něm přímý podíl dosahující alespoň 50 % základního kapitálu.

(5) Skupinu kvalifikovaného zaměstnavatele pro účely § 6a tvoří

a) ovládající osoba, která
1. není ovládána jinou účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví nebo zahraniční jednotkou s povinností vést účetnictví podle právních předpisů státu, podle jehož právních předpisů byla založena nebo zřízena, a
2. je účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví nebo zahraniční jednotkou s povinností vést účetnictví podle právních předpisů státu, podle jehož právních předpisů byla založena nebo zřízena, a

b) osoby, které
1. ovládající osoba uvedená v písmeni a) ovládá sama nebo společně s jinou osobou a
2. jsou účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví nebo zahraniční jednotkou s povinností vést účetnictví podle právních předpisů státu, podle jehož právních předpisů byla založena nebo zřízena.

(6) Společným ovládáním se pro účely určení skupiny kvalifikovaného zaměstnavatele rozumí ovládání na základě smlouvy, podle které se pro rozhodování vyžaduje jednomyslná shoda.

(7) Příjem z uplatnění kvalifikované zaměstnanecké opce je příjem dosažený uplatněním kvalifikované zaměstnanecké opce ve výši rozdílu, o který tržní cena kvalifikovaného obchodního podílu získaného uplatněním kvalifikované zaměstnanecké opce v okamžiku jejího uplatnění převyšuje vyšší z částek tržní ceny kvalifikovaného obchodního podílu v okamžiku poskytnutí kvalifikované zaměstnanecké opce a sjednané opční ceny. Příjem z finančního vypořádání kvalifikované zaměstnanecké opce je příjem dosažený finančním vypořádáním kvalifikované zaměstnanecké opce maximálně ve výši rozdílu, o který tržní cena kvalifikovaného obchodního podílu k datu finančního vypořádání kvalifikované zaměstnanecké opce převyšuje vyšší z částek tržní ceny kvalifikovaného obchodního podílu v okamžiku poskytnutí kvalifikované zaměstnanecké opce a sjednané opční ceny. Při stanovení příjmu se nepřihlíží k nárůstu tržní ceny kvalifikovaného obchodního podílu, který byl zapříčiněn vkladem, přeměnou a dalšími operacemi podobné povahy. Obdobně se odhlédne od operací zvyšujících cenu kvalifikovaného obchodního podílu, pokud nebyly souladné s § 23 odst. 7, a to v míře tohoto nesouladu.

(8) Kvalifikovaný zaměstnavatel oznámí správci daně ve lhůtě pro podání jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatele za měsíc, ve kterém byla kvalifikovanému zaměstnanci poskytnuta kvalifikovaná zaměstnanecká opce,

a) datum poskytnutí kvalifikované zaměstnanecké opce, u které se uplatňuje daňový režim uvedený v § 10 odst. 1 písm. q), kvalifikovanému zaměstnanci,

b) sjednanou opční cenu a výši tržní ceny kvalifikovaného obchodního podílu stanoveného ke dni poskytnutí kvalifikované zaměstnanecké opce a

c) identifikační údaje kvalifikovaného zaměstnance.

(9) Kvalifikovaný zaměstnavatel oznámí správci daně ve lhůtě pro podání jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatele za měsíc, ve kterém byla kvalifikovaná zaměstnanecká opce uplatněna nebo finančně vypořádána,

a) identifikační údaje kvalifikovaného zaměstnance a

b) datum uplatnění nebo finančního vypořádání kvalifikované zaměstnanecké opce, výši a hodnotu kvalifikovaného obchodního podílu získaného realizací kvalifikované zaměstnanecké opce kvalifikovaným zaměstnancem nebo výši jejího finančního vypořádání vyplaceného kvalifikovanému zaměstnanci a okolnosti finančního vypořádání.

§ 7
Příjmy ze samostatné činnosti

(1) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je

a) příjem ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,

b) příjem ze živnostenského podnikání,

c) příjem z jiného podnikání neuvedeného v písmenech a) a b), ke kterému je potřeba podnikatelské oprávnění,

d) podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku.

(2) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je dále

a) příjem z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví, autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,

b) příjem z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku,

c) příjem z výkonu nezávislého povolání.

(3) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy uvedené v odstavcích 1 a 2 s výjimkou uvedenou v odstavci 6. Tyto příjmy se snižují o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení s výjimkou příjmů uvedených v odstavci 1 písm. d). Pro zjištění základu daně (dílčího základu daně) se použijí ustanovení § 23 až 33.

(4) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně (dílčího základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(5) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně (dílčího základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(6) Příjem autora za příspěvek do novin, časopisu, rozhlasu nebo televize plynoucí ze zdrojů na území České republiky je samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně za předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce daně nepřesáhne v kalendářním měsíci 10 000 Kč a jde o příjem uvedený v odstavci 2 písm. a).

(7) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmu, může uplatnit výdaje, s výjimkou uvedenou v § 12, ve výši

a) 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného; nejvýše lze však uplatnit výdaje

do částky 1 600 000 Kč,

b) 60 % z příjmů ze živnostenského podnikání; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 200 000 Kč,

c) 30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 600 000 Kč,

d) 40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti, s výjimkou příjmů podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 6; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 800 000 Kč.

Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.

(8) Uplatní-li poplatník výdaje podle odstavce 7, má se za to, že v částce výdajů jsou zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů ze samostatné činnosti. Pro účely odstavce 7 se příjmy rozumí příjmy podle tohoto zákona, které by poplatník měl, pokud by nebyl účetní jednotkou. Poplatník, který uplatňuje výdaje způsobem podle odstavce 7, je povinen vždy vést záznamy o příjmech podle odstavce 7 a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti.

(9) Jde-li o věc ve společném jmění manželů, která je využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jedním z manželů nebo oběma manžely, vkládá tuto věc do obchodního majetku jeden z manželů. V případě, že tuto věc má v obchodním majetku jeden z manželů, avšak je pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, využívána také druhým z manželů, lze výdaje (náklady) související s touto věcí, které připadají na část věci využívané pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, oběma manžely, rozdělit mezi oba manžele v poměru, v jakém ji využívají při své činnosti podle odstavců 1 a 2. Příjmy z prodeje nemovitostí nebo movité věci ve společném jmění manželů jsou zdaňovány u toho z manželů, který měl takovou věc zahrnutou v obchodním majetku. Po ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, se postupuje podle § 10 odst. 5 zákona.

(10) Za příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d) se nepovažují a předmětem daně nejsou náhrady cestovních výdajů poskytované společníkům veřejných obchodních společností a komplementářům komanditních společností do výše stanovené zvláštním předpisem.[5)]

(11) Dojde-li k ukončení (přerušení) činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti a poplatník zaplatí částky pojistného podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 5 a § 24 odst. 2 písm. f) po stanoveném termínu, a uhradí dluhy uvedené v § 23 odst. 3 písm. a) bod 11 může podat dodatečné daňové přiznání na daňovou povinnost nižší. Obdobně postupuje právní nástupce poplatníka s příjmy podle § 7 v případě úmrtí poplatníka.

(12) Pokud poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b) uplatní jako účetní období hospodářský rok,[20)] je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou rozdíl mezi příjmy a výdaji za ukončený hospodářský rok. Při změně účtování v kalendářním roce na účtování v hospodářském roce je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou podle § 7 rozdíl mezi příjmy a výdaji do posledního dne měsíce, kterým poplatník ukončil účtování v kalendářním roce. Při změně účtování v hospodářském roce na účtování v kalendářním roce je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b) součet rozdílu mezi příjmy a výdaji v hospodářském roce a rozdílu mezi příjmy a výdaji od doby ukončení účtování v hospodářském roce do konce kalendářního roku. Dílčí základ daně se zahrne do daňového přiznání za kalendářní rok, ve kterém končí hospodářský rok nebo účtování přechodu z kalendářního roku na hospodářský rok a naopak. Obdobně postupuje poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d), pokud veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost uplatní jako účetní období hospodářský rok.

(13) Poplatníci s příjmy podle odstavců 1 a 2, kteří nevedou účetnictví, neuplatňují výdaje podle odstavce 7 a jejichž daň za dané zdaňovací období není rovna paušální dani, postupují podle § 7b. Vede-li každý ze společníků společnosti (§ 12), daňovou evidenci, mohou vést i daňovou evidenci, ve které evidují společné příjmy a společné výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů; přitom na konci zdaňovacího období nebo při ukončení činnosti v průběhu zdaňovacího období, uvedou do své daňové evidence podíl na společných příjmech a podíl na společných výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

(14) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, nejsou příjmy podle § 20b odst. 1 plynoucí těmto společnostem součástí základu daně (dílčího základu daně) podle odstavce 4 nebo 5 a zahrnují se do samostatného základu daně. Ustanovení § 20b odst. 2 platí obdobně.

§ 7a
Paušální daň

(1) Daň poplatníka, který je na konci zdaňovacího období poplatníkem v paušálním režimu, je rovna paušální dani, pokud tento poplatník v tomto zdaňovacím období

a) rozhodné příjmy pro zvolené pásmo paušálního režimu
   1. nepřesáhl, nebo
   2. přesáhl, ale nepřesáhl rozhodné příjmy pro vyšší pásmo paušálního režimu a podá správci daně oznámení o jiné výši paušální daně na její výši odpovídající tomuto pásmu paušálního režimu,

b) vedle rozhodných příjmů má pouze
   1. příjmy od daně osvobozené,
   2. příjmy, které nejsou předmětem daně,
   3. příjmy, ze kterých je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a
   4. příjmy z kapitálového majetku, příjmy z nájmu a ostatní příjmy, pokud se nejedná o příjmy podle bodů 1 až 3 a pokud celková výše těchto příjmů nepřesahuje 50 000 Kč,

c) není plátcem daně z přidané hodnoty a nemá registrační povinnost k dani z přidané hodnoty, s výjimkou registrační povinnosti identifikované osoby, a

d) není společníkem veřejné obchodní společnosti ani komplementářem komanditní společnosti.

(2) Pokud poplatník přestal být poplatníkem v paušálním režimu před koncem zdaňovacího období z důvodu, že ukončil nebo přerušil činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, je jeho daň za toto zdaňovací období rovna paušální dani, pokud poplatník

a) splňuje podmínky podle odstavce 1,

b) v části tohoto zdaňovacího období po dni, ve kterém přestal být poplatníkem v paušálním režimu, nevykonával činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, a

c) do konce lhůty pro podání daňového přiznání za toto zdaňovací období
   1. zahájí činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, nebo
   2. nezahájí činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, nevede účetnictví a úhrn položek, o které by zvyšoval rozdíl mezi příjmy a výdaji, kdyby v tomto zdaňovacím období vedl daňovou evidenci, a příjmů ze samostatné činnosti nepřesáhl rozhodné příjmy pro zvolené pásmo paušálního režimu nebo pro vyšší pásmo paušálního režimu, pokud podá správci daně oznámení o jiné výši paušální daně na její výši odpovídající tomuto pásmu paušálního režimu.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se na poplatníka, který v posledním kalendářním měsíci zdaňovacího období zemřel nebo ukončil nebo přerušil činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, hledí jako na poplatníka, který přestal být poplatníkem v paušálním režimu před koncem tohoto zdaňovacího období.

(4) Pro účely odstavců 1 a 2 se za příjem ze samostatné činnosti považuje také příjem z úplatného převodu nebo nájmu majetku, který byl v posledním předcházejícím zdaňovacím období, za které nebyla daň poplatníka rovna paušální dani a za které poplatník neuplatňoval výdaje procentem z příjmů, zařazen v obchodním majetku.

(5) Daň se nerovná paušální dani, pokud poplatník podle odstavce 1 nebo 2, který je daňovým rezidentem České republiky, vyloučí dvojí zdanění příjmů plynoucích ze zdrojů v zahraničí v daňovém přiznání.

(6) Paušální daň činí součin počtu kalendářních měsíců zdaňovacího období, ve kterých byl poplatník v paušálním režimu, a zálohy na daň pro

a) zvolené pásmo paušálního režimu, nebo

b) pásmo paušálního režimu určující výši paušální daně v případě, že poplatník podá oznámení o jiné výši paušální daně správci daně a jeho příjmy v tomto zdaňovacím období nepřesáhly rozhodné příjmy pro toto pásmo paušálního režimu.

(7) Na poplatníka v paušálním režimu se pro účely daní z příjmů hledí jako na poplatníka s příjmy ze samostatné činnosti, které jsou předmětem daně, a to i v případě, že mu v rozhodném období tyto příjmy neplynou.

(8) Poplatník v paušálním režimu, který má příjmy ze samostatné činnosti, ke kterým lze uplatnit výdaje procentem z příjmů v různé výši, vede záznamy o příjmech ze samostatné činnosti pro účely prokázání výše rozhodných příjmů pro zvolené pásmo paušálního režimu.

§ 7b
Daňová evidence

(1) Daňovou evidencí se pro účely daní z příjmů rozumí evidence pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů. Tato evidence obsahuje údaje o

a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,

b) majetku a dluzích.

(2) Pro obsahové vymezení složek majetku v daňové evidenci se použijí zvláštní právní předpisy o účetnictví,[20h)] není-li dále stanoveno jinak.

(3) Pro ocenění majetku a dluhů v daňové evidenci se hmotný majetek oceňuje podle § 29, pohledávky se oceňují podle § 5. Ostatní majetek se oceňuje pořizovací cenou,[31)] je-li pořízen úplatně, vlastními náklady,[31)] je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí u majetku nabytého bezúplatně. Dluhy se oceňují při vzniku jmenovitou hodnotou, při převzetí pořizovací cenou. Peněžní prostředky a ceniny se oceňují jejich jmenovitými hodnotami. Pořizovací cenou pozemku je cena včetně porostu, pokud se nejedná o pěstitelský celek trvalých porostů (§ 26), bez stavby na něm zřízené. Do pořizovací ceny majetku pořízeného formou finančního leasingu se zahrnou výdaje s jeho pořízením související, hrazené uživatelem. V případě úplatného pořízení majetku a dluhů, za jednu pořizovací cenu, se cena jednotlivých složek majetku stanoví v poměrné výši k ceně jednotlivých složek majetku oceněných podle zvláštního právního předpisu,[1a)] s výjimkou peněz, cenin, pohledávek a dluhů. Je-li v případě úplatného pořízení majetku a dluhů, rozdíl mezi pořizovací cenou a oceněním tohoto majetku podle zvláštního právního předpisu,[1a)] zvýšeným o hodnotu peněz, cenin, pohledávek včetně daně z přidané hodnoty, a snížený

o hodnotu dluhů, záporný, postupuje se obdobně jako v případě záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu (§ 23).

(4) Zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a dluhů provede poplatník k poslednímu dni zdaňovacího období. O tomto zjištění provede zápis. O případné rozdíly upraví základ daně podle § 24 a 25.

(5) Poplatník je povinen uschovávat daňovou evidenci za všechna zdaňovací období, pro která neuplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 8
Příjmy z kapitálového majetku

(1) Příjmy z kapitálového majetku, pokud nejde o příjmy podle § 6 odst. 1 nebo § 7 odst. 1 písm. d), jsou

a) podíly na zisku obchodní korporace nebo podílového fondu, je-li v něm podíl představován cenným papírem, úroky z držby cenných papírů a výnosy dluhopisů podle zákona upravujícího dluhopisy s výjimkou výnosu určeného rozdílem mezi jmenovitou hodnotou dluhopisu a jeho emisním kurzem,
b) podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání,
c) úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách, úroky z peněžních prostředků na účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání,
d) výnos z jednorázového vkladu a z vkladu jemu na roveň postaveného,
e) plnění z penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem, z doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření a z penzijního pojištění,
f) plnění z pojištění pro případ dožití, z pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo dřívější smrti a z pojištění důchodu a plnění z jiného pojištění osob, které není pojistným plněním,
g) úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrů nebo zápůjček, úroky z prodlení, poplatek z prodlení, úroky z práva na dorovnání, úroky z vkladů na účtech neuvedených v písmeni c) s výjimkou příjmů poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani, a úroky z hodnoty splaceného vkladu ve smluvené výši členů obchodních korporací,
h) úrokové a jiné výnosy z držby směnek (např. diskont z částky směnky, úrok ze směnečné sumy),
i) plnění ze zisku svěřenského fondu nebo rodinné fundace.

(2) Za příjem z kapitálového majetku se považuje také příjem plynoucí z práva na splacení

a) dluhopisu, kterým se pro účely daně z příjmů fyzických osob rozumí kladný rozdíl mezi jmenovitou hodnotou dluhopisu vyplacenou při jeho splacení nebo částkou vyplacenou při jeho předčasném splacení a cenou, za kterou poplatník dluhopis nabyl, nebo cenou určenou podle zákona upravujícího oceňování majetku ke dni jeho bezúplatného nabytí, a
b) vkladního listu vydaného jako cenný papír nebo cenného papíru vkladnímu listu na roveň postaveného, kterým se pro účely daně z příjmů fyzických osob rozumí kladný rozdíl mezi jmenovitou hodnotou vkladního listu vydaného jako cenný papír nebo cenného papíru jemu na roveň postaveného vyplacenou při jejich splacení nebo částkou vyplacenou při jejich předčasném splacení a cenou, za kterou poplatník cenný papír nabyl, nebo cenou určenou podle zákona upravujícího oceňování majetku ke dni jeho bezúplatného nabytí.

(3) Příjmy uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) a i) a úrokové příjmy a jiné výnosy z držby směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele [odstavec 1 písm. h)], plynoucí ze zdrojů na území České republiky, jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(4) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a i) ze zdrojů v zahraničí, jsou nesnížené o výdaje základem daně (dílčím základem daně). Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 1 písm. e) a f) ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (dílčím základem daně).

(5) Příjmy uvedené v odstavci 1 písm. g) a h) a v odstavci 2 nesnížené o výdaje jsou základem daně (dílčím základem daně), s výjimkou úroků a jiných výnosů ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, které jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). U příjmu z úroků ze zápůjčky nebo úvěru je výdajem zaplacený úrok z částek použitých na poskytnutí zápůjčky nebo úvěru, a to až do výše příjmu.

(6) Plnění z penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem, z doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření a z penzijního pojištění jsou základem daně po snížení o zaplacené příspěvky a státní příspěvky hrazené Českou republikou, pokud tyto státní příspěvky nebyly vráceny; v případě těchto plnění ve formě penze se zaplacené příspěvky a státní příspěvky rozloží na vymezené období pobírání penze. Plnění z pojištění pro případ dožití, z pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo dřívější smrti a z pojištění důchodu a plnění z jiného pojištění osob, které není pojistným plněním, jsou základem daně po snížení o zaplacené pojistné; v případě těchto plnění ve formě důchodu se zaplacené pojistné rozloží na vymezené období pobírání důchodu.

(7) Jedná-li se o příjem podle odstavce 1 nebo odstavce 2 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který je vložen do obchodního majetku jednoho z manželů, zdaňuje se jen u tohoto manžela. Jedná-li se o příjem podle odstavce 1 nebo 2 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který není vložen do obchodního majetku žádného z manželů, zdaňuje se jen u jednoho z nich.

(8) Příjem podle odstavce 4 nebo úrok nebo jiný výnos ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele plynoucí ze zdrojů v zahraničí lze zahrnout do samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a. Zahrne-li se takový příjem do tohoto základu daně, zahrnou se do tohoto základu daně veškeré příjmy podle věty první. Tyto příjmy se nesnižují o výdaje s výjimkou příjmů uvedených v odstavci 1 písm. e) a f), u kterých se postupuje obdobně podle odstavce 6.

§ 9
Příjmy z nájmu

(1) Příjmy z nájmu, pokud nejde o příjmy uvedené v § 6 až 8, jsou

a) příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů,
b) příjmy z nájmu movitých věcí, kromě příležitostného nájmu podle § 10 odst. 1 písm. a).

(2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují jen u jednoho z nich.

(3) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy uvedené v odstavci 1 snížené o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení (§ 5 odst. 2). Pro zjištění základu daně (dílčího základu daně) se použijí ustanovení § 23 až 33. Příjem z nájmu plynoucí poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 je, s výjimkou příjmů z nájmu nemovitých věcí nebo bytů, samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(4) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, může je uplatnit ve výši 30 % z příjmů podle odstavce 1, nejvýše však do částky 600 000 Kč. Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.

(5) Uplatní-li poplatník výdaje podle odstavce 4, jsou v částkách výdajů zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů z nájmu podle § 9. Poplatník, který uplatňuje výdaje podle odstavce 4, je povinen vždy vést záznamy o příjmech a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s nájmem.

(6) Poplatníci mající příjmy z nájmu a uplatňující u těchto příjmů skutečné výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení vedou záznamy o příjmech a výdajích vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů v časovém sledu, evidenci hmotného majetku, který lze odpisovat, evidenci o tvorbě a použití rezervy na opravy hmotného majetku, pokud ji vytvářejí, evidenci o pohledávkách a dluzích ve zdaňovacím období, ve kterém dochází k ukončení nájmu, a mzdové listy, pokud vyplácejí mzdy. Pokud se však poplatníci rozhodnou vést účetnictví, přestože k tomu nejsou podle účetních předpisů[20] povinni, pak postupují podle těchto předpisů, budou-li takto postupovat po celé zdaňovací období, přitom se movitý i nemovitý majetek, o kterém je účtováno, nepovažuje za obchodní majetek ve smyslu daně z příjmů fyzických osob.

(7) Při pachtu obchodního závodu je příjmem propachtovatele, který nevede účetnictví, také

a) hodnota pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, které přecházejí na pachtýře, není-li dohodnuta jejich úhrada. Je-li dohodnuta částečná úhrada pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, je příjmem jejich hodnota. Je-li dohodnuta úhrada pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, vyšší, než je jejich hodnota, je příjmem tato vyšší cena,
b) neuhrazený rozdíl mezi hodnotou věcí v obchodním závodu na začátku pachtu a jejich vyšší hodnotou při ukončení pachtu stanovenou podle zvláštního právního předpisu[1a)] nebo podle údajů uvedených v účetnictví pachtýře, vedeném podle zvláštních právních předpisů.[20)]

Základ daně se nebude zvyšovat dle tohoto ustanovení v případech, kdy bude z titulu operací popsaných v tomto ustanovení zvyšován na základě jiných ustanovení tohoto zákona. Pro účely tohoto ustanovení se nepoužije ustanovení § 23 odst. 13.

§ 10
Ostatní příjmy

(1) Ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, pokud nejde o příjmy **podle § 6 až 8 nebo § 9**, a jednotlivými druhy příjmu jsou

a) příjmy z příležitostných činností nebo z příležitostného nájmu movitých věcí, včetně příjmů ze zemědělské výroby a lesního a vodního hospodářství, které nejsou provozovány podnikatelem, a příjmů z provozu výroben elektřiny, ke kterému není vyžadována licence udělovaná Energetickým regulačním úřadem,
b) příjmy z úplatného převodu
   1. nemovité věci,
   2. cenného papíru a
   3. jiné věci,
c) příjmy z převodu podílu ve společnosti s ručením omezeným nebo podílu komanditisty na komanditní společnosti, které nejsou představovány cenným papírem, nebo z převodu družstevního podílu,

d) příjmy ze zděděných práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví, včetně práv autorských a práv příbuzných právu autorskému,
e) přijaté výživné, důchody a obdobné opakující se požitky,
f) podíl
1. člena obchodní korporace s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na likvidačním zůstatku, nebo
2. majitele podílového listu z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu s výjimkou splynutí nebo sloučení podílového fondu,
g) vypořádací podíl při zániku účasti člena v obchodní korporaci, s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti, podíl na majetku transformovaného družstva, vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění,
h) výhry z
1. loterie a tomboly,
2. kursové sázky a totalizátorové hry,
3. technické hry,
4. živé hry s výjimkou turnaje živé hry,
5. turnaje živé hry a turnaje malého rozsahu a
6. jiných hazardních her než hazardních her podle bodů 1 až 5,
ch) výhry z reklamních soutěží a reklamních slosování, ceny z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ceny ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže, anebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže,
i) příjmy, které společník veřejné obchodní společnosti nebo komplementář komanditní společnosti obdrží v souvislosti s ukončením účasti na veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti od jiné osoby než od veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, v níž ukončil účast,
j) příjmy z převodu jmění na společníka a příjmy z vypořádání podle zvláštního právního předpisu,[131)]
k) příjem z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,
l) příjem z výměnku,
m) příjem obmyšleného ze svěřenského fondu,
n) bezúplatný příjem,
o) příjem z rozpuštění rezervního fondu vytvořeného ze zisku nebo z rozpuštění obdobného fondu,
p) příjem, který vznikl jako důsledek porušení podmínek uplatnění nezdanitelné části základu daně,
q) příjem uvedený v § 6a odst. 7 z uplatnění kvalifikované zaměstnanecké opce anebo z finančního vypořádání kvalifikované zaměstnanecké opce; příjem z uplatnění kvalifikované zaměstnanecké opce se považuje za příjem ve zdaňovacím období, ve kterém byl takto získaný kvalifikovaný obchodní podíl prodán, nejpozději však ve zdaňovacím období, ve kterém uplyne 15 let od jejího uplatnění,
r) ostatní příjem, který není příjmem **uvedeným v písmenech a) až q)**.

(2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují u jednoho z nich; obdobně se postupuje u příjmů plynoucích do společného jmění manželů. Příjmy plynoucí manželům z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku, se zdaňují u toho z manželů, který měl takový majetek nebo právo zahrnuty v obchodním majetku. U příjmů plynoucích z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku zemřelého manžela (manželky), které plynou pozůstalému manželovi (manželce), se k době uvedené v § 4 vztahující se k majetku nebo právu zahrnutým v obchodním majetku nepřihlíží.

(3) Od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, osvobozeny
a) ostatní příjmy spadající do jednotlivého druhu příjmu jiného než podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 1 písm. f) bodu 2, odstavce 1 písm. h) bodů 2 až 6 nebo odstavce 1 písm. m), n) nebo p), pokud úhrn příjmů spadajících do tohoto druhu příjmu nepřesáhne ve zdaňovacím období 50 000 Kč; je-li tento ostatní příjem samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně nebo příjmem zahrnovaným do samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a, je od daně osvobozen, pokud výše tohoto příjmu nepřesahuje 50 000 Kč,
b) výhry z hazardních her, které jsou jednotlivým druhem příjmu podle odstavce 1 písm. h) bodů 2 až 6, pokud rozdíl mezi úhrnem výher spadajících do tohoto druhu příjmu a úhrnem vkladů do hazardních her v rámci tohoto druhu příjmu za zdaňovací období nepřesahuje 50 000 Kč,
c) bezúplatné příjmy
1. od příbuzného v linii přímé a v linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítě manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
2. od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
3. obmyšleného z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2,
4. poplatníka z jeho majetku, který vložil do rodinné fundace, nebo z majetku, který byl do rodinné fundace vložen osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2,
5. nabyté příležitostně, pokud jejich úhrn od téhož poplatníka ve zdaňovacím období nepřevyšuje částku 50 000 Kč.

(4) Základem daně (dílčím základem daně) je příjem snížený o výdaje prokazatelně vynaložené na jeho dosažení. Je-li příjem zahrnut do základu daně jen zčásti z důvodu, že je zčásti od daně osvobozen, výdaje podle věty první snižují příjem jen v části odpovídající poměru, v jakém tento příjem není od daně osvobozen. Jsou-li výdaje spojené s jednotlivým druhem příjmu uvedeným v odstavci 1 vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží. Plynou-li příjmy podle odstavce 1 písm. h) bodu 1 a písm. ch) ze zdrojů v zahraničí, je základem daně (dílčím základem daně) příjem nesnížený o výdaje. Jde-li o příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, lze výdaje uplatnit podle § 7 odst. 7 písm. a). Poplatník, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 písm. a), je povinen vždy vést záznamy o příjmech. Příjmy plynoucí ze splátek na základě uzavřené kupní smlouvy nebo ze zálohy na základě uzavřené smlouvy o budoucím prodeji nemovité věci se zahrnou do dílčího základu daně za zdaňovací období, ve kterém byly dosaženy. Plynou-li příjmy podle odstavce 1 písm. k), jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). Příjmem poplatníka, kterému plyne příjem podle odstavce 1 písm. a) z chovu včel a u kterého nepřekročí ve zdaňovacím období počet včelstev 50, je částka 1 000 Kč na jedno včelstvo. Příjmem podle odstavce 1 písm. q) je také kursový zisk při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně, nejedná-li se o účet zahrnutý v obchodním majetku, s výjimkou kursového zisku při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně na evropském regulovaném trhu nebo na obdobném zahraničním regulovaném trhu, na kterém se obchody s těmito měnami uskutečňují.

(5) U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyl, a jde-li o věc nabytou bezúplatně, cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku1a) ke dni nabytí. Jde-li o hmotný majetek odpisovaný podle § 26 a následujících, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo sloužil k nájmu, je výdajem zůstatková cena podle § 29 odst. 2. Jde-li o věc získanou směnou nebo výhrou, vychází se z ceny podle zvláštního předpisu[1a)] (§ 3 odst. 3). Výdajem jsou též částky prokazatelně vynaložené na technické zhodnocení, opravu a údržbu věci, včetně dalších výdajů souvisejících s uskutečněním prodeje s výjimkou výdajů na osobní potřebu poplatníka. K hodnotě vlastní práce poplatníka na věci, kterou si sám vyrobil nebo vlastní prací zhodnotil, se při stanovení výdajů nepřihlíží. U příjmů z úplatného převodu cenných papírů lze kromě nabývací ceny akcie nebo kmenového listu a pořizovací ceny ostatních cenných papírů uplatnit i výdaje související s uskutečněním úplatného převodu a platby za obchodování na trhu s cennými papíry při pořízení cenných papírů. Výdaje, které převyšují příjmy podle odstavce 1 písm. b), c), f) a g) v tom zdaňovacím období, kdy poprvé plynou splátky nebo zálohy na prodej věcí, na budoucí prodej nemovité věci nebo na prodej účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti, podílu na základním kapitálu družstva nebo pohledávky podle § 33a zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, mohou být uplatněny v tomto zdaňovacím období až do výše tohoto příjmu. Jestliže příjem plyne i v dalších zdaňovacích obdobích, postupuje se obdobně, a to až do výše celkové částky, kterou lze podle tohoto ustanovení uplatnit. U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem vrácená záloha, i když je vrácena v jiném zdaňovacím období. U příjmu plynoucího z odvolání daru je výdajem úhrada za zhodnocení daru. U příjmů podle odstavce 1 písm. h) bodů 2 až 6 je výdajem pouze vklad do hazardní hry. U příjmů podle odstavce 1 písm. q) je výdajem také kursová ztráta při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně, nejedná-li se o účet zahrnutý v obchodním majetku, s výjimkou kursové ztráty při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně na evropském regulovaném trhu nebo na obdobném zahraničním regulovaném trhu, na kterém se obchody s těmito měnami uskutečňují.

(6) U příjmů podle odstavce 1 písm. c), f) a g) se za výdaj považuje nabývací cena podílu. Výdajem není podíl na majetku družstva převedený v rámci transformace družstev podle zvláštního předpisu[13)] s výjimkou podílu nebo jeho části, který je náhradou podle zvláštních předpisů,[2)] a s výjimkou dalšího podílu na majetku družstva,[13)] je-li vydán ve věcném nebo nepeněžitém plnění. Při přeměně investičního fondu na otevřený podílový fond, při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond, při změně obhospodařovatele podílového fondu, při sloučení a splynutí podílových fondů a při sloučení, splynutí a rozdělení investičního fondu se za nabývací cenu akcie nebo podílového listu u téhož poplatníka považuje nabývací cena podílu na původním investičním fondu. U příjmů z převodu jmění na společníka se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů, převzaté dluhy, které byly následně uhrazeny, a uhrazené vypořádání, i když k uhrazení dojde v jiném zdaňovacím období než v tom, v němž plyne příjem z převodu jmění na společníka. U příjmů z vypořádání se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů.

(7) Důchod podle občanského zákoníku se považuje za základ daně (dílčí základ daně) po snížení o částku pořizovací ceny rovnoměrně rozdělenou na období pobírání důchodu. Toto období se stanoví jako střední délka života účastníka podle úmrtnostních tabulek Českého statistického úřadu v době, kdy důchod začne po-

prvé pobírat.

(8) Příjmem podle odstavce 1 písm. f) a g) je také kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle zvláštního právního předpisu1a) a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace při zániku členství v obchodní korporaci, pokud je podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl vypořádáván v nepeněžní formě. Pokud členovi obchodní korporace při zániku jeho účasti v ní vznikne vedle práva na vypořádací podíl v nepeněžní formě současně i dluh vůči obchodní korporaci, sníží se tento kladný rozdíl o výši dluhu. Příjmy podle odstavce 1 písm. f), g), h) bodu 1, ch) a o) s výjimkou příjmů z podílu na likvidačním zůstatku a vypořádacího podílu u společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti plynoucí ze zdrojů na území České republiky jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). Plynou-li tyto příjmy ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (dílčím základem daně) podle § 5 odst. 2. Je-li v ceně z veřejné soutěže zahrnuta odměna za užití díla nebo výkonu, sníží se o částku připadající na tuto odměnu základ daně zdaňovaný zvláštní sazbou daně a tato částka se zahrne do příjmů uvedených v § 7. U poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, u nichž je sportovní činnost činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, se považují přijaté ceny ze sportovních soutěží za příjmy podle § 7.

(9) ✂

(10) Plyne-li příjem podle odstavce 8 ze zdrojů v zahraničí, lze tento příjem zahrnout do samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a. Zahrne-li se takový příjem do tohoto základu daně, zahrnou se do tohoto základu daně veškeré příjmy podle odstavce 8 plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Tyto příjmy se nesnižují o výdaje s výjimkou

a) příjmů uvedených v odstavci 1 písm. f) a g), které lze snížit o nabývací cenu podílu, a
b) ceny z veřejné soutěže, která se sníží o odměnu za užití díla nebo výkonu zahrnutou v této ceně; tato odměna je příjmem ze samostatné činnosti.

§ 11
zrušen

§ 12
Společné příjmy a výdaje

(1) Pokud nejsou společné výdaje související se společnými příjmy ze společnosti, nebo ze společenství jmění rozděleny mezi poplatníky stejně jako společné příjmy, mohou poplatníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(2) Pokud nejsou příjmy a výdaje rozděleny mezi spoluvlastníky podle spoluvlastnických podílů, mohou spoluvlastníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(3) Příjmy a výdaje plynoucí poplatníkovi ze společenství jmění s výjimkou společenství jmění dědiců za dobu jeho trvání se zahrnují do zdaňovacího období, ve kterém společenství jmění zaniklo.

§ 13
Příjmy a výdaje spolupracujících osob

(1) Příjmy a výdaje na jejich dosažení, zajištění a udržení při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí

a) spolupracující manžel,
b) spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti,
c) člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu.

(2) U spolupracujících osob musí být výše podílu na příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje se rozdělují tak, aby

a) podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby nečinil v úhrnu více než 30 % a
b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
   1. za zdaňovací období nejvýše 180 000 Kč a
   2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 15 000 Kč.

(3) V případě, že je spolupracující osobou pouze manžel, se příjmy a výdaje rozdělují tak, aby

a) podíl příjmů a výdajů připadající na manžela nečinil více než 50 % a
b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
   1. za zdaňovací období nejvýše 540 000 Kč a
   2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 45 000 Kč.

(4) Příjmy a výdaje nelze rozdělovat

a) na dítě, které nemá ukončenou povinnou školní docházku,
b) na dítě v kalendářních měsících, ve kterých je na něj uplatňováno daňové zvýhodnění na vyživované dítě,
c) na manžela, je-li na něj uplatněna sleva na manžela,
d) na a od poplatníka, který zemřel a
e) na a od poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani.

§ 13a a 14
zrušeny

§ 15
Nezdanitelná část základu daně

(1) Od základu daně lze odečíst hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právnickým osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona,[14e)] a to na vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické a ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám, politickým hnutím, evropským politickým stranám nebo evropským politickým nadacím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo provozují školy a školská zařízení a zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, na financování těchto zařízení, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli invalidního důchodu nebo byly poživateli invalidního důchodu ke dni přiznání starobního důchodu nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu,[4j)] na zdravotnické prostředky[114)] nejvýše do částky nehrazené zdravotními pojišťovnami nebo na zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud úhrnná hodnota bezúplatných plnění ve zdaňovacím období přesáhne 2 % ze základu daně anebo činí alespoň 1 000 Kč. V úhrnu lze odečíst nejvýše 15 % ze základu daně; to neplatí pro zdaňovací období kalendářních let 2020 a 2021, za která lze v úhrnu odečíst vždy nejvýše 30 % základu daně. Obdobně se postupuje u bezúplatných plnění na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Jako bezúplatné plnění na zdravotnické účely se hodnota jednoho odběru krve nebo jejích složek dárce, kterému nebyla poskytnuta finanční úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejích složek podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem, oceňuje částkou 3 000 Kč, hodnota odběru orgánu od žijícího dárce se oceňuje částkou 20 000 Kč a hodnota jednoho odběru krvetvorných buněk, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem, se oceňuje částkou 20 000 Kč. Ustanovení tohoto odstavce se použije i pro bezúplatné plnění poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky stanovené tímto zákonem. Poskytnou-li bezúplatné plnění manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z nich nebo oba poměrnou částí.

(2) Bezúplatné plnění poskytnuté veřejnou obchodní společností nebo komanditní společností se posuzuje jako bezúplatné plnění poskytnuté jednotlivými společníky veřejné obchodní společnosti nebo komplementáři komanditní společnosti a rozdělují se stejně jako základ daně podle § 7 odst. 4 nebo 5.

(3) Od základu daně se odečte částka, která se rovná úrokům zaplaceným ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření,[4a)] úrokům z hypotečního úvěru poskytnutého bankou, sníženým o státní příspěvek poskytnutý podle zvláštních právních předpisů, jakož i úvěru poskytnutého stavební spořitelnou,[56)] bankou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo s hypotečním úvěrem, a použitým na financování bytových potřeb, pokud se nejedná o bytovou výstavbu, údržbu ani o změnu stavby bytového domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, prováděnou v rámci činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo pro účely nájmu. **Od základu daně se odečte také částka, která se rovná úrokům připadajícím na podíl poplatníka v bytovém družstvu, zaplacená poplatníkem ve zdaňovacím období, pokud jde o zaplacené úroky z úvěru bytového družstva ze stavebního spoření, z hypotečního úvěru poskytnutého bankou nebo z úvěru poskytnutého stavební spořitelnou nebo bankou v souvislosti s těmito úvěry, úvěr je použit na financování bytové potřeby a placení této částky je spojeno s členstvím poplatníka v tomto bytovém družstvu.** Použije-li se nebo používá-li se bytová potřeba nebo její část **nebo předmět bytové potřeby užívaný na základě členství v bytovém družstvu nebo jeho část** k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a nebo k nájmu, lze odečet úroků po dobu užívání bytové potřeby k uvedeným účelům uplatnit pouze v poměrné výši.

(4) V případě, že účastníky smlouvy o úvěru na financování bytové potřeby je více zletilých osob, uplatní odpočet buď jedna z nich, anebo každá z nich, a to rovným dílem. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v § 4b odst. 1 písm. a) až c) a e), může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu poplatník předmět bytové potřeby uvedený v § 4b odst. 1 písm. a) až c) vlastnil a předmět bytové potřeby uvedený v § 4b odst. 1 písm. a), c) a e) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů a v případě výstavby, změny stavby nebo koupě rozestavěné stavby užíval předmět bytové potřeby k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů po splnění povinností **podle stavebního zákona.** Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v § 4b odst. 1 písm. b), u něhož nebude splněna podmín-

ka zahájení výstavby bytové potřeby do 4 let od okamžiku nabytí pozemku, nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl v příslušných letech z důvodu zaplacených úroků z úvěrů základ daně snížen. V roce nabytí vlastnictví však stačí, jestliže předmět bytové potřeby poplatník vlastnil ke konci zdaňovacího období. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v § 4b odst. 1 písm. d), f), g), může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, kdy poplatník byt v nájmu nebo v užívání, jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, rodinný dům nebo bytový dům získaný podle § 4b odst. 1 písm. d), f), g) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů. **Úhrn částek úroků ze všech úvěrů poplatníků v téže společně hospodařící domácnosti a částek, které se rovnají úrokům ze všech úvěrů bytových družstev připadajících na podíl těchto poplatníků, o které se snižuje základ daně podle odstavce 3, nesmí překročit 150 000 Kč.** Při placení úroků jen po část roku nesmí uplatňovaná částka překročit jednu dvanáctinu této maximální částky za každý měsíc placení úroků.

(5) Jde-li o odpočet částky rovnající se úrokům připadajícím na podíl v bytovém družstvu podle odstavce 3, který je ve spoluvlastnictví více zletilých poplatníků nebo ve společném jmění manželů, uplatní odpočet jeden z nich, nebo každý z nich, a to rovným dílem. Jde-li o úvěr bytového družstva použitý na financování bytové potřeby podle § 4b odst. 1 písm. a) až c) a e), může být základ daně snížen podle odstavce 3 pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu byl poplatník členem tohoto bytového družstva a předmět bytové potřeby podle § 4b odst. 1 písm. a), c) a e) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů a v případě výstavby, změny stavby nebo koupě rozestavěné stavby užíval předmět této bytové potřeby k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů po splnění povinností podle stavebního zákona; ve zdaňovacím období, ve kterém došlo ke vzniku členství v bytovém družstvu, postačí, pokud byl poplatník členem bytového družstva ke konci tohoto zdaňovacího období. Jde-li o úvěr bytového družstva použitý na financování bytové potřeby podle § 4b odst. 1 písm. b), u něhož nebude splněna podmínka zahájení výstavby bytové potřeby do 4 let od okamžiku nabytí pozemku, nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně podle odstavce 3 zaniká a příjmem poplatníka podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl v příslušných letech z důvodu zaplacených úroků z úvěrů bytového družstva základ daně snížen podle odstavce 3.

(6) Od základu daně lze odečíst příspěvky v celkovém úhrnu nejvýše 48 000 Kč zaplacené poplatníkem ve zdaňovacím období na jeho daňově podporované produkty spoření na stáří a daňově podporované pojištění dlouhodobé péče, jehož je pojistníkem. Příspěvkem na produkt spoření na stáří se rozumí také pojistné na soukromé životní pojištění a majetek připsaný ve prospěch dlouhodobého investičního produktu. Příspěvkem na pojištění dlouhodobé péče se rozumí pojistné na toto pojištění.

(7) V případě příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem a na doplňkové penzijní spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření lze odečíst od základu daně podle odstavce **6** pouze část měsíčního příspěvku, která převyšuje částku, od které náleží nejvyšší státní příspěvek podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem nebo zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření. V případě zaplacení jednorázového pojistného na soukromé životní pojištění se pro účely odstavce 5 za příspěvek zaplacený ve zdaňovacím období trvání pojištění považuje poměrná část jednorázového pojistného připadající na toto zdaňovací období určená s přesností na dny.

(8) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se základ daně podle odstavců 1 **až 7** sníží za zdaňovací období, pouze pokud se jedná o poplatníka, který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

§ 15a
Produkt spoření na stáří

(1) Produktem spoření na stáří se pro účely daní z příjmů rozumí
a) penzijní připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem,
b) doplňkové penzijní spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
c) penzijní pojištění u instituce penzijního pojištění,
d) soukromé životní pojištění,
e) dlouhodobý investiční produkt.

(2) Institucí penzijního pojištění se pro účely daní z příjmů rozumí poskytovatel finančních služeb oprávněný k provozování penzijního pojištění, který je
a) provozován na principu fondového hospodaření,
b) zřízen pro účely poskytování důchodových dávek mimo povinný důchodový systém[136)] na základě smlouvy nebo na základě jinak sjednané účasti na penzijním pojištění a vykonává činnost z toho vyplývající a
c) povolen a provozuje penzijní pojištění v členském státě Evropské unie nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a podléhá dohledu příslušného orgánu v tomto státě.

(3) Soukromým životním pojištěním se pro účely daní z příjmů rozumí pojištění pro případ dožití, pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo dřívější smrti a pojištění důchodu, na který vznikne nárok nejdříve v kalendářním roce, ve kterém poplatník dosáhne 60 let věku, sjednaná s pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, ve kterých pojistná částka pro případ dožití, pokud je sjednána, činí nejméně
a) 40 000 Kč, pokud pojistná doba činí nejméně 10 a nejvýše 20 let, nebo
b) 70 000 Kč, pokud pojistná doba činí více než 20 let.

(4) Za pojistnou částku pro případ dožití u pojištění důchodu se pro účely daní z příjmů považuje částka odpovídající jednorázovému plnění při dožití.

(5) Dlouhodobým investičním produktem se pro účely daní z příjmů rozumí dlouhodobý investiční produkt podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a obdobný produkt poskytovaný zahraniční osobou oprávněnou poskytovat takový produkt v členském státě Evropské unie nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor.

§ 15b
Daňová podpora produktu spoření na stáří

(1) Produkt spoření na stáří je daňově podporovaný, pokud je sjednáno nebo jinak určeno, že výplata peněžních prostředků nebo plnění z tohoto produktu nebo odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu jsou ve prospěch
a) poplatníka, který produkt sjednal, a to pouze
   1. po 120 kalendářních měsících od vzniku produktu, nejdříve však v kalendářním roce, ve kterém poplatník dosáhne 60 let věku, a v případě plnění z doplňkového penzijního spoření, na které podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření vzniká nárok dosažením věku o 5 let nižšího, než je jeho důchodový věk podle zákona upravujícího důchodové pojištění, nejdříve v okamžiku dosažení věku o 5 let nižšího, než je jeho důchodový věk podle zákona upravujícího důchodové pojištění***; doba 120 kalendářních měsíců se nepoužije v případě plnění z doplňkového penzijního spoření, na které podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření vzniká nárok před uplynutím spořicí doby v délce 120 kalendářních měsíců***,
   2. při jeho invaliditě třetího stupně, nebo
   3. v souvislosti se zánikem produktu spoření na stáří, nebo
b) jiného poplatníka, a to pouze v případě
   1. smrti poplatníka, který produkt sjednal,
   2. úplaty poskytovateli tohoto produktu za jeho vedení nebo služby s ním související,
   3. odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu za protiplnění poskytnuté ve prospěch tohoto produktu, ledaže se jedná o odepsání za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena odepisovaného majetku, nebo
   4. plnění povinnosti stanovené jiným právním předpisem.

(2) Pro účely osvobození příjmu zaměstnance v podobě příspěvku uhrazeného zaměstnavatelem na zaměstnancův produkt spoření na stáří není tento produkt daňově podporovaným tehdy, je-li sjednáno nebo jinak určeno, že v případě smrti zaměstnance jsou výplata peněžních prostředků nebo plnění z tohoto produktu nebo odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu ve prospěch tohoto zaměstnavatele.

(3) Zaměstnanec oznámí svému zaměstnavateli, že jeho produkt spoření na stáří přestal být daňově podporovaný nebo že došlo ke skutečnosti, která má za následek navrácení daňové podpory produktu spoření na stáří, do konce kalendářního měsíce, ve kterém k tomu došlo.

(4) K navrácení daňové podpory produktu spoření na stáří dochází, pokud před uplynutím 120 kalendářních měsíců od jeho vzniku nebo před kalendářním rokem, ve kterém poplatník dosáhne 60 let věku,
a) došlo k výplatě peněžních prostředků nebo plnění z tohoto produktu nebo k odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu ve prospěch poplatníka, který produkt sjednal, nejedná-li se o
   1. výplatu, plnění nebo odepsání při poplatníkově invaliditě třetího stupně,
   2. výplatu, plnění nebo odepsání z důvodu zániku poskytovatele tohoto produktu nebo odnětí povolení k poskytování tohoto produktu poskytovateli, pokud jsou obdržené naspořené peněžní prostředky a majetek do 1 měsíce od jejich přijetí vloženy na poplatníkův daňově podporovaný produkt spoření na stáří stejného druhu nebo v případě penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem na jeho daňově podporované doplňkové penzijní spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření, nebo
   3. plnění z doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření, na které vznikl nárok dosažením věku o 5 let nižší-

ho, než je poplatníkův důchodový věk podle zákona upravujícího důchodové pojištění,

b) došlo k výplatě peněžních prostředků nebo plnění z tohoto produktu nebo k odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu poplatníka ve prospěch jiného poplatníka, než který produkt sjednal, nejedná-li se o
1. výplatu, plnění nebo odepsání po smrti poplatníka, který produkt sjednal,
2. úplatu poskytovateli tohoto produktu za jeho vedení nebo služby s ním související, nebo
3. odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu za protiplnění poskytnuté ve prospěch tohoto produktu, ledaže se jedná o odepsání za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena odepisovaného majetku,

c) tento produkt zanikne, aniž by došlo k výplatě peněžních prostředků nebo plnění z něho nebo k odepsání majetku z dlouhodobého investičního produktu poplatníka, nejedná-li se o zánik produktu
1. z důvodu smrti poplatníka,
2. z důvodu zániku poskytovatele tohoto produktu nebo odnětí povolení k poskytování tohoto produktu poskytovateli, nebo
3. se současným odepsáním všech naspořených peněžních prostředků a majetku na poplatníkův daňově podporovaný produkt spoření na stáří stejného druhu nebo v případě penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem na jeho daňově podporované doplňkové penzijní spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření, nebo

d) došlo k vyplacení výnosů z majetku v rámci dlouhodobého investičního produktu mimo tento produkt.

(5) Navrácením daňové podpory produktu spoření na stáří se rozumí

a) vznik příjmu podle § 10 ve výši úhrnu příspěvků poplatníka, které byly odečteny od základu daně za bezprostředně předcházejících 10 zdaňovacích období, zaplacených na tento produkt nebo na produkt spoření na stáří stejného druhu, ze kterého byly všechny naspořené peněžní prostředky a majetek převedeny na tento produkt, a

b) vznik příjmu podle § 6 ve výši úhrnu příspěvků hrazených zaměstnavatelem na tento produkt nebo na produkt spoření na stáří stejného druhu, ze kterého byly všechny naspořené peněžní prostředky a majetek převedeny na tento produkt, které byly ve zdaňovacím období, ve kterém nastala skutečnost, která má za následek navrácení daňové podpory produktu spoření na stáří, a v bezprostředně předcházejících 10 zdaňovacích obdobích osvobozeny od daně; tento příjem se nepovažuje za vyplácený plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti.

(6) Pokud nastane skutečnost, která má za následek navrácení daňové podpory produktu spoření na stáří,

a) přestane být tento produkt daňově podporovaným od
1. zdaňovacího období, ve kterém došlo k této skutečnosti, pro účely odečtení nezdanitelných částí základu daně a
2. kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém došlo k této skutečnosti, pro účely osvobození příjmu zaměstnance v podobě příspěvku uhrazeného zaměstnavatelem na jeho daňově podporovaný produkt spoření na stáří a

b) plnění z tohoto produktu se nesnižuje o příspěvky hrazené zaměstnavatelem na tento produkt pro účely určení základu daně s výjimkou
1. příspěvků, v jejichž výši vznikl příjem podle odstavce 5 písm. b),
2. příspěvků neosvobozených od daně z příjmů fyzických osob,
3. příspěvků hrazených zaměstnavatelem před 1. lednem 2000 na penzijní připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem a
4. příspěvků hrazených zaměstnavatelem před 1. lednem 2001 na soukromé životní pojištění.

(7) Do doby trvání daňově podporovaného produktu spoření na stáří se pro účely odstavce 4 započítává také doba trvání poplatníkova zaniklého daňově podporovaného produktu spoření na stáří stejného druhu a v případě doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření i doba trvání poplatníkova zaniklého daňově podporovaného penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem, jestliže

a) produkt spoření na stáří zanikl z důvodu zániku jeho poskytovatele nebo odnětí povolení k poskytování tohoto produktu poskytovateli a naspořené peněžní prostředky a majetek ze zaniklého produktu spoření na stáří poplatník vložil do 1 měsíce od jejich přijetí na svůj daňově podporovaný produkt spoření na stáří, nebo

b) se odepíší veškeré naspořené peněžní prostředky a majetek na poplatníkův daňově podporovaný produkt spoření na stáří.

§ 15c
Pojištění dlouhodobé péče

(1) Pojištěním dlouhodobé péče se pro účely daní z příjmů rozumí pojištění, jehož pojistnou událostí je závislost pojistníka nebo jeho osoby blízké na pomoci jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb z důvodu jejich dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, sjednané s pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

(2) Pojištění dlouhodobé péče je daňově podporované v rozsahu, ve kterém

a) právo na pojistné plnění v důsledku pojistné události vzniká pojištěnému,

b) se vztahuje na závislost odpovídající stupni závislosti III nebo IV podle zákona upravujícího sociální služby a

c) jde o
1. obnosové pojištění se sjednaným opakovaným měsíčním pojistným plněním poskytovaným po celou dobu závislosti pojištěného odpovídající stupni závislosti III nebo IV podle zákona upravujícího sociální služby nebo
2. škodové pojištění se sjednaným pojistným plněním ve formě poskytnutí péče o pojištěného po celou dobu závislosti pojištěného odpovídající stupni závislosti III nebo IV podle zákona upravujícího sociální služby nebo náhrady nákladů na takovou péči.

(3) Pojištění dlouhodobé péče není daňově podporované, pokud pojistitel

a) může pojistnou smlouvu vypovědět později než 2 měsíce ode dne jejího uzavření nebo ji může vypovědět na základě oznámení vzniku pojistné události nebo

b) má právo měnit výši pojistného v závislosti na věku nebo zdravotním stavu pojištěného.

§ 16
Sazba a výpočet daně pro základ daně

(1) Sazba daně činí

a) 15 % pro část základu daně do 36násobku průměrné mzdy a

b) 23 % pro část základu daně přesahující 36násobek průměrné mzdy.

(2) Daň se vypočte ze základu daně sníženého o nezdanitelné části základu daně a o odčitatelné položky od základu daně a zaokrouhleného na celá sta Kč dolů, a to jako součet součinů příslušné části takového základu daně a sazby pro tuto část základu daně.

§ 16a
Sazba a výpočet daně pro samostatný základ daně

(1) Sazba daně pro samostatný základ daně činí 15 %.

(2) Daň se vypočte jako součin samostatného základu daně zaokrouhleného na celá sta Kč dolů a sazby daně pro tento základ daně.

§ 16ab
Výpočet daně

(1) Daň poplatníka se vypočte jako součet daně podle § 16 snížené o slevy na dani a daně podle § 16a.

(2) Pokud je daňový bonus podle § 35c odst. 3 vyšší nebo roven dani podle § 16a, sníží se o tuto daň daňový bonus a daň poplatníka se rovná nule.

(3) Pokud je daňový bonus podle § 35c odst. 3 nižší než daň podle § 16a, daňový bonus je roven nule a daň poplatníka se rovná dani podle § 16a snížené o daňový bonus podle § 35c odst. 3.

§ 16b
Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob je kalendářní rok.

ČÁST DRUHÁ
DAŇ Z PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB

§ 17
Poplatníci daně z příjmů právnických osob

(1) Poplatníkem daně z příjmů právnických osob je

a) právnická osoba,

b) organizační složka státu,

c) podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,

d) podfond *investičního fondu* podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,

e) fond penzijní společnosti, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí fond obhospodařovaný penzijní společností podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,

f) svěřenský fond podle občanského zákoníku,

g) jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem,

h) fond ve správě Garančního systému finančního trhu podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu.

(2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.

(3) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud mají na území České republiky své sídlo nebo místo svého vedení, kterým se rozumí adresa místa, ze kterého je poplatník řízen (dále jen „sídlo“). Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdroje na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Pokud je poplat-

ník, který není právnickou osobou, založen nebo zřízen podle právních předpisů České republiky, má se za to, že má na území České republiky sídlo.

(4) Poplatníci jsou daňovými nerezidenty, pokud nemají na území České republiky své sídlo nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky.

§ 17a
Veřejně prospěšný poplatník

(1) Veřejně prospěšným poplatníkem je poplatník, který v souladu se svým zakladatelským právním jednáním, statutem, stanovami, zákonem nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci jako svou hlavní činnost vykonává činnost, která není podnikáním.

(2) Veřejně prospěšným poplatníkem není

a) obchodní korporace,
b) Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář,
c) profesní komora nebo poplatník založený za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, u nichž nejsou členské příspěvky osvobozeny od daně, s výjimkou organizace zaměstnavatelů,
d) zdravotní pojišťovna,
e) společenství vlastníků jednotek a
f) rodinná fundace, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí nadace nebo nadační fond,
   1. které podle svého zakladatelského jednání slouží k podpoře zakladatele nebo osob blízkých zakladateli, nebo
   2. jejichž činnost směřuje k podpoře zakladatele nebo osob blízkých zakladateli.

§ 17b
Základní investiční fond

(1) Základním investičním fondem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) investiční fond a podfond investičního fondu podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, jejichž akcie jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, pokud
   1. žádný poplatník daně z příjmů právnických osob s výjimkou Světové banky, Mezinárodního měnového fondu, Evropské investiční banky, jiné mezinárodní finanční organizace, státu, centrální banky nebo právnické osoby jimi ovládané nemá podíl na základním kapitálu tohoto investičního fondu nebo podfondu investičního fondu 10 % nebo více; podíly spojených osob, které jsou poplatníky daně z příjmů právnických osob, se pro tyto účely splnění této podmínky považují za podíly jednoho poplatníka; tato podmínka se považuje za splněnou i v případě, kdy je překročena povolená výše podílu na základním kapitálu po dobu kratší než polovina zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, nebo po dobu kratší než 6 měsíců, je-li zdaňovací období delší než 12 měsíců, a
   2. neprovozuje živnostenské podnikání za podmínek stanovených živnostenským zákonem,[139)]
b) podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
c) investiční fond a podfond investičního fondu podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy investující v souladu se svým statutem více než 90 % hodnoty svého majetku do
   1. investičních cenných papírů,
   2. cenných papírů vydaných investičním fondem nebo zahraničním investičním fondem,
   3. účastí v kapitálových obchodních společnostech,
   4. nástrojů peněžního trhu,
   5. finančních derivátů podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
   6. práv vyplývajících ze zápisu věcí uvedených v bodech 1 až 5 v evidenci a umožňujících oprávněnému přímo nebo nepřímo nakládat s touto hodnotou alespoň obdobným způsobem jako oprávněný držitel,
   7. pohledávek na výplatu peněžních prostředků z účtu,
   8. úvěrů a zápůjček poskytnutých investičním fondem,
d) zahraniční investiční fond nebo zahraniční podfond zahraničního investičního fondu srovnatelný s fondem nebo podfondem uvedeným v písmenech a) až c) pokud
   1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
   2. prokáže, že je obhospodařován na základě oprávnění srovnatelného s oprávněním k obhospodařování investičního fondu vydávaného Českou národní bankou a obhospodařovatel podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky,
   3. má statut nebo dokument nebo zahraniční podfond zahraničního investičního fondu srovnatelný s fondem nebo podfondem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až c), a
   4. prokáže, že se podle práva jeho domovského státu jeho příjmy ani z části nepřičítají jiným osobám.

§ 17c
Poplatník daně z neočekávaných zisků

(1) Poplatníkem daně z neočekávaných zisků je poplatník daně z příjmů právnických osob, který ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která alespoň částečně spadají do období uplatnění daně z neočekávaných zisků, má rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků ve výši alespoň 50 000 000 Kč, pokud

a) není bankou a
   1. je v období uplatnění daně z neočekávaných zisků součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky, nebo
   2. měl rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků ve výši alespoň 2 000 000 000 Kč za první účetní období skončené od 1. ledna 2021, nebo
b) je bankou a měl rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků ve výši alespoň 6 000 000 000 Kč za první účetní období skončené od 1. ledna 2021.

(2) Poplatníkem daně z neočekávaných zisků je také poplatník daně z příjmů právnických osob, který má ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která alespoň částečně spadají do období uplatnění daně z neočekávaných zisků, rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků z činností podle odstavce 6 písm. a) až d) ve výši alespoň 50 000 000 Kč, pokud rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků z těchto činností za první účetní období skončené od 1. ledna 2021 tvořily alespoň 25 % jeho ročního úhrnu čistého obratu podle zákona upravujícího účetnictví za toto účetní období.

(3) Skupinou podniků s neočekávanými zisky je skupina podniků podle zákona upravujícího mezinárodní spolupráci při správě daní bez zahrnutí bank, pokud úhrn rozhodných příjmů pro daň z neočekávaných zisků poplatníků, kteří jsou součástí této skupiny, za první vykazované účetní období skončené od 1. ledna 2021 dosáhl alespoň 2 000 000 000 Kč. Pokud je poplatník součástí této skupiny pouze po část tohoto období, zohledňují se jeho rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků pouze v poměru odpovídajícím této části. Pokud je poplatník zahrnut nebo by byl zahrnut v konsolidované účetní závěrce této skupiny na základě metody poměrné konsolidace, určí se rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků pro účely posouzení výše rozhodných příjmů skupiny ve stejném poměru.

(4) Rozhodnými příjmy pro daň z neočekávaných zisků jsou tuzemské příjmy z rozhodných činností pro daň z neočekávaných zisků s výjimkou příjmu z činností uvedených v odstavci 6 písm. e) a f), pokud poplatník elektřinu nebo plyn dodal jinému poplatníkovi, který je součástí stejné skupiny podniků podle zákona upravujícího mezinárodní spolupráci při správě daní, pro jeho vlastní spotřebu.

(5) Tuzemským příjmem se pro daň z neočekávaných zisků rozumí příjem s výjimkou příjmu ze zdrojů v zahraničí, který podle mezinárodní smlouvy může být zdaněn v zahraničí, pokud je poplatník daňovým rezidentem České republiky, a příjem ze zdrojů na území České republiky s výjimkou příjmu, který podle mezinárodní smlouvy nemůže být zdaněn v České republice, pokud je poplatník daňovým nerezidentem.

(6) Rozhodnými činnostmi pro daň z neočekávaných zisků jsou činnosti uvedené v klasifikaci NACE pod kódy

a) 05.10 – Těžba a úprava černého uhlí,
b) 06 – Těžba ropy a zemního plynu,
c) 19.1 – Výroba koksárenských produktů,
d) 19.2 – Výroba rafinovaných ropných produktů,
e) 35.1 – Výroba, přenos a rozvod elektřiny s výjimkou kombinované výroby elektřiny a tepla v poměru vyrobené elektřiny a dodávky užitečného tepla menším než 4,4,
f) 35.2 – Výroba plynu; rozvod plynných paliv prostřednictvím sítí,
g) 46.71.2 – Velkoobchod s kapalnými palivy a příbuznými výrobky,
h) 46.71.3 – Velkoobchod s plynnými palivy a příbuznými výrobky,
i) 49.50.1 – Potrubní doprava ropovodem,
j) 49.50.2 – Potrubní doprava plynovodem a
k) 64 – Finanční zprostředkování, kromě pojišťovnictví a penzijního financování s výjimkou činnosti uvedené v klasifikaci NACE pod kódem 64.11 – Centrální bankovnictví, jde-li o poplatníka, který je bankou.

(7) Příjmy z rozhodných činností pro daň z neočekávaných zisků se určují jako

a) roční úhrn čistého obratu podle zákona upravujícího účetnictví z těchto činností u poplatníka, který není bankou, nebo
b) roční čisté úrokové výnosy u poplatníka, který je bankou.

(8) V případě rozdělení poplatníka daně z příjmů právnických osob, který splňoval podmínku výše rozhodných příjmů pro daň z neočekávaných zisků za první účetní období skončené od 1. ledna 2021, se považuje tato podmínka za splněnou i u jeho právních nástupců.

(9) Výše kritéria rozhodných příjmů pro daň z neočekávaných zisků posuzovaného ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která alespoň částečně spadají do období uplatnění daně z neočekávaných zisků, se v případě poplatníka, jehož měnou účetnictví je cizí měna, přepočte na tuto cizí měnu kurzem pro přepočet daně pro poslední den bezprostředně předcházejícího zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání; takto přepočtená výše se zaokrouhlí na celá čísla.

§ 18
Obecná ustanovení o předmětu daně

(1) Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Předmětem daně nejsou

a) příjmy získané nabytím akcií podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
b) u poplatníků, kteří mají postavení oprávněné osoby na základě zvláštního zákona,[15b)] příjmy získané s vydáním pohledávky, a to do výše náhrad podle zvláštních zákonů,[2)] do výše nároků na vydání základního podílu,[13)] a dále příjmy z vydání dalšího podílu[13)] v nepeněžní formě,
c) příjmy z vlastní činnosti Správy úložišť radioaktivních odpadů[19e)] s výjimkou příjmů podléhajících zvláštní sazbě daně vybírané srážkou podle § 36 tohoto zákona,
d) příjmy plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit,[1c)]
e) příjmy zdravotní pojišťovny plynoucí ve formě
   1. pojistného na veřejné zdravotní pojištění,
   2. pokuty uložené pojištěnci nebo plátci pojistného,
   3. penále uloženého plátci pojistného,
   4. přirážky k pojistnému vyměřené zaměstnavateli,
   5. náhrady nákladů na hrazené zdravotní služby, které zdravotní pojišťovna vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby vůči pojištěnci,
   6. úhrady plateb za výkony pracovně-lékařských služeb a specifické zdravotní péče od zaměstnavatele,
   7. kauce podle právního předpisu upravujícího resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny,
   8. návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu na uhrazení nákladů poskytnutých hrazených služeb po vyčerpání prostředků rezervního fondu v případě platební neschopnosti Všeobecné zdravotní pojišťovny,
   9. účelové dotace ze státního rozpočtu,
   10. pohledávky za uhrazené zdravotní služby poskytnuté v České republice cizím pojištěncům, kterými jsou fyzické osoby, za které byly zdravotní služby uhrazeny podle mezinárodní smlouvy upravující sociální zabezpečení nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,
f) příjmy společenství vlastníků jednotek z
   1. dotací,
   2. příspěvků vlastníků jednotek na správu domu a pozemku,
   3. úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor,
   4. pojistného plnění z pojištění domu sjednaného společenstvím vlastníků jednotek,
g) příjem plynoucí z titulu přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu podle zákona upravujícího odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

§ 18a
Zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků

(1) U veřejně prospěšného poplatníka nejsou předmětem daně

a) příjmy z nepodnikatelské činnosti za podmínky, že výdaje (náklady) vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší,
b) dotace, příspěvek, podpora nebo jiná obdobná plnění z veřejných rozpočtů,
c) podpora od Vinařského fondu,
d) výnos daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, které plynou obci nebo kraji,
e) úplata, která je příjmem státního rozpočtu za
   1. převod nebo užívání státního majetku mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi,
   2. nájem a prodej státního majetku,
f) příjmy z bezúplatného nabytí věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

(2) U veřejně prospěšného poplatníka je předmětem daně vždy příjem

a) z reklamy,
b) z členského příspěvku,
c) v podobě úroku,
d) z nájemného s výjimkou nájmu státního majetku.

(3) U veřejně prospěšného poplatníka se splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) posuzuje za celé zdaňovací období podle jednotlivých druhů činností. Pokud jednotlivá činnost v rámci téhož druhu činnosti je prováděna jak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou nižší nebo rovny než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, tak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou vyšší než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, jsou předmětem daně příjmy z těch jednotlivých činností, které jsou vykonávány za ceny, kdy příjmy převyšují související výdaje.

(4) Veřejně prospěšný poplatník je povinen vést účetnictví tak, aby nejpozději ke dni účetní závěrky byly vedeny odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo předmětem daně jsou, ale jsou od daně osvobozeny. Obdobně to platí i pro vedení výdajů (nákladů). Pokud tato povinnost nemůže být splněna organizační složkou státu nebo obcí u jejich jednorázových rozpočtových příjmů, učiní se tak mimoúčetně v daňovém přiznání.

(5) S výjimkou příjmů z investičních dotací jsou předmětem daně všechny příjmy u veřejně prospěšného poplatníka, který je

a) veřejnou vysokou školou,
b) veřejnou výzkumnou institucí,
c) poskytovatelem zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby,
d) obecně prospěšnou společností,
e) ústavem.

§ 18b
Zvláštní ustanovení o předmětu daně osobních obchodních společností a jejich společníků

(1) U veřejné obchodní společnosti jsou předmětem daně pouze příjmy, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně; to neplatí pro účely stanovení základu daně z příjmů fyzických nebo právnických osob společníka veřejné obchodní společnosti.

(2) U společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti jsou předmětem daně také příjmy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti.

§ 19
Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozeny

a) členský příspěvek podle stanov, statutu, zřizovacích nebo zakladatelských listin, přijatý
   1. zájmovým sdružením právnických osob, u něhož členství není nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
   2. spolkem, který není organizací zaměstnavatelů, nebo evropskou politickou nadací,
   3. odborovou organizací,
   4. politickou stranou, politickým hnutím nebo evropskou politickou stranou, nebo
   5. profesní komorou s nepovinným členstvím s výjimkou Hospodářské komory České republiky a Agrární komory České republiky,
b) výnosy kostelních sbírek, příjmy za církevní úkony a příspěvky členů u registrovaných církví a náboženských společností,
c) příjem z nájemného družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru a z úhrady za plnění poskytované s užíváním tohoto bytu nebo nebytového prostoru plynoucí na základě nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a jeho členem; obdobně to platí pro společnost s ručením omezeným a jejího společníka a pro spolek a jeho člena,
d) příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, plynoucí
   1. fondu penzijní společnosti,
   2. instituci penzijního pojištění, která je skutečným vlastníkem zdaňovaných příjmů podle odstavce 6, s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění,
e) příjmy státních fondů stanovené zvláštními předpisy,[19)]
f) příjem Garančního systému finančního trhu a příjem fondu ve správě Garančního systému finančního trhu podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu,
g) výnos z operací na finančním trhu s prostředky zvláštního účtu rezervy důchodového pojištění podle rozpočtových pravidel,
h) příjmy plynoucí z odpisu dluhů při oddlužení nebo reorganizaci provedené podle zvláštního právního předpisu,[19a)] pokud jsou podle zvláštního právního předpisu[20)] zaúčtovány ve prospěch výnosů,
ch) *zrušeno*
i) příjem plynoucí z výnosu dluhopisu podle zákona upravujícího dluhopisy vydaného členským státem Evropské unie nebo státem tvořícím Evropský hospodářský prostor,
j) příjmy Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a. s., plynoucí z prodeje cenných papírů v majetku fondu,
k) podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání, pokud jsou použity k doplnění vkladu sníženého o podíly na ztrátách do původní výše,
l) příjmy plynoucí v souvislosti s privatizovaným majetkem, které jsou vedeny Ministerstvem financí na zvláštních účtech podle zvláštního právního předpisu, a příjmy plynoucí z nakládání s prostředky těchto zvláštních účtů na finančním trhu, a dále příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České konsolidační agentury na stát podle zvláštního právního předpisu, a příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České inkasní, s. r. o., nebo ze zrušeného Zajišťovacího fondu družstevních záložen na stát,
m) příjem Garančního fondu obchodníků s cennými papíry,
n) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně[49)] a z úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení,[50)]

o) příjmy Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv plynoucí z úkonů vykonávaných podle zákona upravujícího léčiva,
p) výnos z operací s prostředky jaderného účtu na finančním trhu podle atomového zákona,
r) výnos nadace, která je veřejně prospěšným poplatníkem, z majetku vloženého do nadační jistiny a příjem z jeho prodeje, pokud tento příjem slouží jen k účelu, ke kterému byla nadace zřízena, a pokud se nejedná o příjem, který byl nadací použit v rozporu se zákonem,
s) příspěvky do fondu zábrany škod České kanceláře pojistitelů,
t) příjmy z úroků plynoucí zdravotní pojišťovně zřízené zvláštním právním předpisem nebo podle zvláštního právního předpisu[17e)] z vkladů u bank, pokud jsou vložené prostředky získány ze zdrojů veřejného zdravotního pojištění,
u) příjem České národní banky,
v) příjmy fondu Energetického regulačního úřadu z příspěvku na úhradu prokazatelné ztráty držitele licence plnícího povinnost dodávky nad rámec licence,[85)]
w) úrokové příjmy Česko-německého fondu budoucnosti,
x) úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy, samosprávy a subjektu pověřenému Ministerstvem financí zabezpečováním realizace programů pomoci Evropských společenství, a to z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Evropskými společenstvími, a dále úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy a samosprávy z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Světovou bankou, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj a Evropskou investiční bankou,
y) úrokové příjmy plynoucí z prostředků veřejné sbírky[14e)] pořádané k účelům vymezeným v § 15 odst. 1 a § 20 odst. 8,
z) příjem Vinařského fondu stanovený zákonem upravujícím vinohradnictví a vinařství,
za) příjem z podpory od Vinařského fondu,
zb) příjmy plynoucí v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby poskytované podle zvláštního právního předpisu,[4h)]
zc) peněžní příspěvky
1. provozovatelů solárních elektráren a výrobců podle zákona upravujícího výrobky s ukončenou životností plynoucí provozovateli kolektivního systému za předpokladu jejich použití na zajištění kolektivního plnění povinností výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren, s výjimkou nákladů na zřízení místa zpětného odběru provozovatele solární elektrárny,
2. osob, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, plynoucí autorizované obalové společnosti za předpokladu jejich použití na zajištění sdruženého plnění povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu a
3. výrobců podle zákona upravujícího omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí plynoucí provozovateli kolektivního systému za předpokladu jejich použití na zajištění kolektivního plnění povinností výrobců,
zd) příjem plynoucí z výnosu dluhopisu podle zákona upravujícího dluhopisy nebo z práva na splacení dluhopisu vydaných v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice, pokud plynou daňovému nerezidentovi, který není kapitálově spojenou osobou s emitentem dluhopisu, ani s ním nevytvořil právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty,
ze) příjmy z
1. podílu na zisku, vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti,
2. převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 nebo společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,
zf) příjmy mateřské společnosti při snížení základního kapitálu dceřiné společnosti, a to nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti podle zvláštního právního předpisu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; obdobně se postupuje u příjmů mateřské společnosti z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu dceřiné společnosti,
zg) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,
zh) příjmy České republiky z
1. operací řízení likvidity státní pokladny a řízení státního dluhu,
2. úroků ze zůstatků na souhrnných účtech státní pokladny vedených Českou národní bankou a
3. úroků z peněžních prostředků na účtech zřízených za účelem řízení likvidity státní pokladny a řízení státního dluhu v bankách podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla,
zi) příjmy z podílu na zisku, plynoucí od dceřiné společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, a stálé provozovně mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4 a je umístěna na území České republiky; toto se nevztahuje na podíly na likvidačním zůstatku, vypořádací podíly, podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, a na podíly na zisku, pokud má dceřiná společnost možnost snížit o ně základ daně,
zj) licenční poplatky plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od
1. obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo
2. stálé provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na území České republiky,
zk) úrok z úvěrového finančního nástroje plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo od stálé provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, umístěné na území České republiky; úvěrovým finančním nástrojem se pro účely tohoto zákona rozumí závazkový právní vztah, jehož předmětem je vrácení přenechaných nebo poskytnutých peněžních prostředků; úvěrovým finančním nástrojem je vždy
1. úvěr,
2. zápůjčka,
3. dluhopis,
4. vkladní list, vkladový certifikát a vklad jim na roveň postavený a
5. směnka, jejímž vydáním získává směnečný dlužník peněžní prostředky.
zl) výnosy z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zvláštního právního předpisu[22a)] a výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu v bance podle zvláštního právního předpisu[22a)] a vedených na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři, na který Česká republika jednající prostřednictvím Ministerstva financí převede evidence Střediska cenných papírů (dále jen „centrální depozitář"), v případě, stanou-li se příjmem zvláštního vázaného účtu podle zvláštního právního předpisu.[22a)]

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a podle odstavců 8 až 10 se nevztahuje na
a) podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, mateřské společnosti, není-li mateřská společnost společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,
b) příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, pokud je dceřiná společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a je v likvidaci.

(3) Pro účely tohoto zákona se rozumí
a) společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, obchodní korporace, která není poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a
1. má některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství;[93)] tyto formy uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem a
2. podle daňových zákonů členských států Evropské unie je považována za daňového rezidenta a není považována za daňového rezidenta mimo Evropskou unii podle mezinárodní smlouvy upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů s třetím státem a
3. podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,[93)] které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů. Seznam těchto daní uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem; za obchodní korporaci podléhající těmto daním se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena nebo si může zvolit osvobození od daně,
b) mateřskou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie[93)] nebo formu družstva, svěřenský fond, rodinná fundace, obec, dobrovolný svazek obcí, kraj, Česká republika nebo společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, pokud v jejich obchodním majetku je nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10 % podíl na základním kapitálu jiné obchodní korporace,
c) dceřinou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie[93)] nebo formu družstva, nebo obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na jejímž základním kapitálu má mateřská společnost nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10 % podíl,
d) třetím státem stát, který není členským státem Evropské unie.

(4) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze), zf) a zi) a podle odstavce 9 lze uplatnit při splnění podmínky 10 % podílu na základním kapitálu, i před splněním podmínky 12 měsíců nepřetržitého trvání podle odstavce 3, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Nebude-li splněna minimální výše podílu 10 % na základním kapitálu nepřetržitě po dobu nejméně 12 měsíců, posuzuje se osvobození od daně podle

a) odstavce 1 písm. ze) bodu 2, písm. zf) a zi) uplatněné poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 jako nesplnění jeho daňové povinnosti ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které bylo osvobození od daně uplatněno,

b) odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zf) uplatněné plátcem daně jako nesplnění povinnosti plátce daně a postupuje se podle § 38s.

(5) Osvobození podle odstavce 1 písm. zj) a zk) lze uplatnit, pokud

1. plátce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků a příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků jsou osobami přímo kapitálově spojenými po dobu alespoň 24 měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích a

2. příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem a

3. úroky z úvěrového finančního nástroje nebo licenční poplatky nejsou přičitatelné stálé provozovně umístěné na území České republiky nebo státu, který není členským státem Evropské unie, státem tvořícím Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarskou konfederací, a

4. příjemci úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků bylo vydáno rozhodnutí podle § 38nb.

Osvobození lze uplatnit i před splněním podmínky uvedené v bodě 1, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Při nedodržení této podmínky se postupuje přiměřeně podle odstavce 4.

(6) Příjemce podílu na zisku, příjmu z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, úroků z úvěrového finančního nástroje a licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem, pokud tyto platby přijímá ve svůj vlastní prospěch a nikoliv jako zprostředkovatel, zástupce nebo zmocněnec pro jinou osobu.

(7) Licenčním poplatkem se rozumí platba jakéhokoliv druhu, která představuje náhradu za užití nebo za poskytnutí práva na užití autorského nebo jiného obdobného práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně filmu a filmových děl, počítačového programu (software), dále práva na patent, ochrannou známku, průmyslový vzor, návrh nebo model, plán, tajný vzorec nebo výrobní postup, nebo za výrobně technické a obchodní poznatky (know-how). Licenčním poplatkem se rozumí také příjem za nájem nebo za jakékoliv jiné využití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení.

(8) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zj) a zk) lze za podmínek uvedených v odstavcích 3 až 7 pro společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro příjmy vyplácené obchodní korporací, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Švýcarské konfederace, Norska, Islandu nebo Lichtenštejnska; přitom osvobození podle odstavce 1 písm. zj) lze použít počínaje dnem 1. ledna 2011. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(9) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) platí i pro příjmy plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 a společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, z podílu na zisku vypláceného obchodní korporací a z převodu podílu v obchodní korporaci, pokud tato obchodní korporace

1. je daňovým rezidentem třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, a

2. má právní formu se srovnatelnou právní charakteristikou jako společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo podle zvláštního právního předpisu, a

3. je v obdobném vztahu vůči poplatníkovi, kterému příjmy z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci plynou, jako dceřiná společnost vůči mateřské společnosti za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4, a

4. podléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob, u níž sazba daně není nižší než 12 %, a to alespoň ve zdaňovacím období, v němž poplatník uvedený v § 17 odst. 3 o příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci účtuje jako o pohledávce v souladu se zvláštním právním předpisem,[20] a ve zdaňovacím období předcházejícím tomuto zdaňovacímu období; přitom došlo-li u obchodní korporace k zániku bez provedení likvidace, posuzuje se splnění této podmínky u právního předchůdce; za obchodní korporaci podléhající takové dani se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena, nebo si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od této daně.

Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle tohoto odstavce lze uplatnit, pokud příjemce příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu je jejich skutečný vlastník. Výdajem vynaloženým na příjem uvedený v odstavci 1 písm. ze) bodu 2 je vždy nabývací cena tohoto podílu stanovená podle tohoto zákona. Pro stanovení výdajů (nákladů) vynaložených na příjmy (výnosy) osvobozené podle tohoto odstavce se ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) použije přiměřeně. Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a podle tohoto odstavce nelze uplatnit u podílů v obchodní korporaci, které byly nabyty v rámci koupě obchodního závodu (§ 23 odst. 15).

(10) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a písm. zi) a podle odstavce 9 lze za podmínek uvedených v odstavcích 3, 4 a 6 pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Norska, Islandu nebo Lichtenštejnska. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(11) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle odstavce 10 nelze uplatnit, pokud dceřiná společnost nebo mateřská společnost

a) je od daně z příjmu právnických osob nebo obdobné daně osvobozena,

b) si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od daně z příjmů právnických osob nebo obdobné daně, nebo

c) podléhá dani z příjmů právnických osob nebo obdobné dani se sazbou ve výši 0 %.

(12) U akciové společnosti tvořící podfondy se podmínky podle odstavce 3 písm. b) a c) posuzují za akciovou společnost a podfondy samostatně.

§ 19b
Osvobození bezúplatných příjmů

(1) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný

a) příjem z nabytí dědictví nebo odkazu,

b) příjem, pokud k němu došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách, v podobě

1. nabytí vlastnického práva k pozemku,

2. zřízení věcného břemene,

c) příjem z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést bytovému družstvu vzniklému před 1. lednem 1992 nebo jeho právnímu nástupci,

d) příjem v podobě majetkového prospěchu, pokud v úhrnu příjmy z tohoto majetkového prospěchu od téže osoby nepřesáhnou ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, částku 100 000 Kč u

1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,

2. vypůjčitele při výpůjčce a

3. výprosníka při výprose,

e) příjem z nabytí majetku zdravotními pojišťovnami pro fondy veřejného zdravotního pojištění,

f) příjem vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku

1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo

2. osobou, která se stane vlastníkem vznikající jednotky v tomtéž domě,

g) příjem z nabytí spoluvlastnického podílu na nemovité věci od obce nebo od poplatníka, jehož je obec členem nebo zřizovatelem, pokud

1. na výstavbu této nemovité věci byla v období od roku 1995 do roku 2007 získána dotace ze státního rozpočtu prostřednictvím programu podporujícího výstavbu nájemních bytů a technické infrastruktury nebo ze Státního fondu rozvoje bydlení podle nařízení vlády č. 481/2000 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou dotace ke krytí části nákladů spojených s výstavbou bytů, ve znění pozdějších předpisů, a

2. převod této nemovité věci na jinou osobu byl po stanovenou dobu zakázán podmínkami poskytnutí dotace podle bodu 1 a jedná se o první převod po uplynutí této doby s tím, že tento převod slouží k tomu, aby tato nemovitá věc byla ve vlastnictví bytového družstva nebo fyzické osoby.

(2) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

a) obmyšleného z majetku, který

1. byl do svěřenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo

2. zvýšil majetek svěřenského fondu pořízením pro případ smrti,

b) poplatníka, který je

1. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území České republiky, pokud je nebo bude využit pro účely vymezené v § 15 odst. 1 nebo § 20 odst. 8 nebo jeho kapitálové dovybavení,

2. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, je-li jeho právní forma, předmět činnosti a způsob využití předmětu bezúplatného nabytí obdobný právní formě, předmětu činnosti a způsobu využití těch poplatníků, jejichž příjmy jsou osvobozeny podle bodu 1,

3. územním samosprávným celkem nebo jím zřízenou příspěvkovou organizací, dobrovolným svazkem obcí, veřejnou výzkumnou institucí nebo veřejnou vysokou školou, mají-li sídlo na území České republiky,

4. právnickou osobou se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, je-li jeho právní forma a předmět činnosti obdobný právní formě a předmětu činnosti poplatníka uvedeného v bodě 3,

c) plynoucí do veřejné sbírky, na humanitární nebo charitativní účel,

d) přijatý z veřejné sbírky,

e) členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

(3) Osvobození bezúplatných příjmů podle odstavce 2 písm. b) až d) se nepoužije, pokud ho veřejně prospěšný poplatník neuplatní. Rozhodnutí veřejně prospěš-

ného poplatníka o uplatnění nebo neuplatnění osvobození bezúplatných příjmů nelze zpětně měnit.

§ 20
Základ daně a položky snižující základ daně

(1) Pro stanovení základu daně platí ustanovení § 23 až 33 a ustanovení odstavců 2 až 6.

(2) U poplatníka, u něhož dochází ke zrušení s likvidací, je základem daně v průběhu likvidace i po jejím ukončení výsledek hospodaření upravený podle § 23 až 33.

(3) Má-li dojít u investičního fondu ke změně jeho administrátora, je předchozí administrátor povinen tuto změnu oznámit správci daně nejpozději v den, kdy nastane.

(4) U komanditní společnosti se základ daně stanovený podle § 23 až 33 snižuje o částku připadající komplementářům.

(5) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(6) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(7) Veřejně prospěšný poplatník s výjimkou obce, kraje, poskytovatele zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby, a profesní komory a poplatníka založeného za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, kteří nejsou organizací zaměstnavatelů, může základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 1 000 000 Kč, použije-li prostředky získané touto úsporou na dani v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) prováděných nepodnikatelských činností. V případě, že 30% snížení činí méně než 300 000 Kč, lze odečíst částku ve výši 300 000 Kč, maximálně však do výše základu daně. Veřejná vysoká škola, obecně prospěšná společnost nebo ústav, které jsou soukromou vysokou školou podle zákona upravujícího vysoké školy, a veřejná výzkumná instituce mohou základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 3 000 000 Kč, použijí-li prostředky získané touto úsporou na dani v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) na vzdělávání, vědecké, výzkumné, vývojové nebo umělecké činnosti a v případě, že 30% snížení činí méně než 1 000 000 Kč, mohou odečíst částku ve výši 1 000 000 Kč, maximálně však do výše základu daně.

(8) Od základu daně sníženého podle § 34 lze odečíst hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právnickým osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona,[14e)] a to na vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické, ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám, politickým hnutím, evropským politickým stranám nebo evropským politickým nadacím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo které provozují školy a školská zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, na financování těchto zařízení, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli invalidního důchodu nebo byly poživateli invalidního důchodu ke dni přiznání starobního důchodu nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu,[4j)] na zdravotnické prostředky[114)] nejvýše do částky nehrazené zdravotními pojišťovnami nebo na zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud hodnota bezúplatného plnění činí alespoň 2 000 Kč. Obdobně se postupuje u bezúplatného plnění na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. U hmotného majetku je hodnotou bezúplatného plnění nejvýše zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) nebo hodnota zachycená v účetnictví podle zvláštního právního předpisu[20)] u ostatního majetku. V úhrnu lze odečíst nejvýše 10 % ze základu daně sníženého podle § 34; to neplatí pro zdaňovací období, která skončila v období od 1. 3. 2020 do 28. 2. 2022, za která lze v úhrnu odečíst vždy nejvýše 30 % základu daně sníženého podle § 34. Tento odpočet nemohou uplatnit veřejně prospěšní poplatníci.

(9) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí hodnoty bezúplatného plnění, kterou lze odečíst od základu daně podle odstavce 8, i část hodnoty bezúplatného plnění poskytnutého veřejnou obchodní společností na účely vymezené v odstavci 8, stanovená ve stejném poměru, jako se rozděluje základ daně nebo ztráta podle odstavce 5.

(10) Hodnota bezúplatného plnění poskytnutého komanditní společností na účely vymezené v odstavci 8 se rozděluje na komplementáře a komanditní společnost ve stejném poměru, v jakém se snižuje základ daně podle odstavce 4. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí hodnoty bezúplatného plnění, kterou lze odečíst podle odstavce 8, i část hodnoty bezúplatného plnění poskytnutého komanditní společností na účely vymezené v odstavci 8, připadající komplementářům v poměru, v jakém se rozděluje na jednotlivé komplementáře základ daně nebo ztráta podle odstavce 6.

(11) Základ daně snížený podle odstavců 7 a 8 a § 34 se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů.

(12) Ustanovení odstavců 8 až 11 se použije i pro bezúplatné plnění poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky stanovené tímto zákonem.

§ 20a

Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je jen část zdaňovacího období základním investičním fondem, rozdělí základ daně (§ 20 odst. 1) snížený o položky podle § 34 s přesností na dny, a to na část

a) připadající na část zdaňovacího období, v níž byl základním investičním fondem, která se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů,
b) připadající na zbývající část zdaňovacího období, která se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů.

§ 20b
Samostatný základ daně

(1) Do samostatného základu daně se zahrnují veškeré příjmy z podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku nebo jim obdobná plnění, a to ve výši včetně daně sražené v zahraničí, plynoucí poplatníkům uvedeným v § 17 odst. 3 ze zdrojů v zahraničí v příslušném zdaňovacím období. Do samostatného základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně. Jednotlivý příjem z vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku anebo z obdobného plnění zahrnovaného do samostatného základu daně se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci. Obdobně se postupuje i u poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4, pokud příjmy z podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku nebo jim obdobná plnění plynoucí ze zahraničí se přičítají jeho stálé provozovně umístěné na území České republiky. Toto ustanovení se nevztahuje na fondy penzijní společnosti.

(2) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, je součástí samostatného základu daně i část příjmů veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, podle odstavce 1; přitom tato část samostatného základu se stanoví

a) u společníka veřejné obchodní společnosti ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem,
b) u komplementáře komanditní společnosti ve stejném poměru, jakým je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti na tohoto komplementáře podle zvláštního právního předpisu.

§ 20ba
Základ daně z neočekávaných zisků

(1) Základ daně z neočekávaných zisků se určuje za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která alespoň částečně spadají do období uplatnění daně z neočekávaných zisků.

(2) Základem daně z neočekávaných zisků je rozdíl mezi srovnávaným základem daně a průměrem upravených srovnávacích základů daně. Pokud je tento rozdíl záporný, základ daně z neočekávaných zisků je nulový.

(3) Obdobím uplatnění daně z neočekávaných zisků jsou kalendářní roky 2023 až 2025.

§ 20bb
Srovnávaný základ daně

(1) Srovnávaným základem daně se rozumí základ daně před uplatněním položek snižujících základ daně a položek odčitatelných od základu daně nebo daňová ztráta. Do srovnávaného základu daně se nezahrnují příjmy ze zdrojů v zahraničí, které podle mezinárodní smlouvy mohou být zdaněny v zahraničí, a s nimi související výdaje. Pokud je srovnávaný základ daně záporný, považuje se za nulový.

(2) Do srovnávaného základu daně poplatníka, který je komanditní společností, se nezahrnuje také jeho část připadající na komplementáře.

(3) Pokud zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, za která se určuje základ daně z neočekávaných zisků, spadají jen částečně do období uplatnění daně z neočekávaných zisků, za srovnávaný základ daně se nepovažuje jeho poměrná část připadající na část zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která nespadá do období uplatnění daně z neočekávaných zisků.

(4) Pokud je poplatník daně z neočekávaných zisků, který je tímto poplatníkem jen z důvodu, že je součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky, součástí této skupiny pouze po část zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, za srovnávaný základ daně se nepovažuje jeho poměrná část připadající na část zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, po kterou není součástí této skupiny.

§ 20bc
Srovnávací základ daně

(1) Srovnávacím základem daně se rozumí základ daně před uplatněním položek snižujících základ daně a položek odčitatelných od základu daně nebo daňová ztráta za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, započatá od 1. ledna 2018 a skončená do 31. prosince 2021. Do srovnávacího základu daně se nezahrnují příjmy ze zdrojů v zahraničí, které podle mezinárodní smlouvy mohou být zdaněny v zahraničí, a s nimi související výdaje.

(2) Do srovnávacího základu daně poplatníka, který je komanditní společností, se nezahrnuje také jeho část připadající na komplementáře.

(3) Srovnávací základ daně poplatníka, který je daňovým rezidentem České republiky, za období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých poplatník byl daňovým nerezidentem, se určí ze základu daně podle právních předpisů státu, jehož byl daňovým rezidentem, obdobným způsobem jako srovnávací základ daně poplatníka, který je daňovým rezidentem České republiky.

(4) Srovnávacím základem daně poplatníka je i srovnávací základ daně jeho právního předchůdce v rozsahu, v jakém v důsledku přeměny přešlo jeho jmění na poplatníka. Srovnávacím základem daně poplatníka není část jeho srovnávacího základu daně v rozsahu, v jakém v důsledku přeměny přešlo jeho jmění na jeho právního nástupce. Pokud byl právní předchůdce daňovým nerezidentem a poplatník je daňovým rezidentem České republiky, určí se srovnávací základ daně právního předchůdce podle odstavce 3. Pokud se přeměna stala účinnou od 1. července 2022, postup podle vět první a druhé se nepoužije, pokud právní předchůdce neměl za první účetní období skončené od 1. ledna 2021 rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků ve výši alespoň 50 000 000 Kč.

(5) Pokud je srovnávací základ daně určen za jinak dlouhé období než srovnávaný základ daně, za srovnávací základ daně se považuje jeho výše přepočítaná poměrně tak, jako by byl srovnávací základ daně určen za stejně dlouhé období.

(6) Upraveným srovnávacím základem daně se rozumí srovnávací základ daně zvýšený o absolutní hodnotu 20 % z tohoto základu.

§ 20bd
Průměr upravených srovnávacích základů daně

(1) Průměr upravených srovnávacích základů se vypočítá jako aritmetický průměr. Pokud je průměr upravených srovnávacích základů daně záporný, považuje se za nulový.

(2) Průměry upravených srovnávacích základů daně poplatníků, kteří jsou součástí stejné skupiny podniků s neočekávanými zisky a kteří mají shodné období, za které se určuje srovnávaný základ daně, lze v tomto období o shodnou částku u jednoho poplatníka zvýšit a u druhého poplatníka snížit, pokud

a) toto zvýšení vede k tomu, že daň z neočekávaných zisků prvního poplatníka je nižší, než kdyby k přesunu průměru nedošlo,
b) toto snížení nevede k tomu, že daň z neočekávaných zisků druhého poplatníka je vyšší, než kdyby k přesunu průměru nedošlo, a
c) je podáno oznámení o přesouvání průměrů upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky v případě, že k přesouvání průměrů dochází na základě podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání k dani z neočekávaných zisků.

(3) Postup podle odstavce 2 nesmí využít poplatník daně z neočekávaných zisků, který

a) je součástí více skupin podniků s neočekávanými zisky nebo
b) neměl za první účetní období skončené od 1. ledna 2021 rozhodné příjmy pro daň z neočekávaných zisků ve výši alespoň 50 000 000 Kč.

(4) K přesouvání průměrů upravených srovnávacích základů může dojít na základě dodatečného daňového přiznání k dani z neočekávaných zisků pouze tehdy, pokud dochází k úpravě přesunu průměrů upravených srovnávacích základů z důvodu, že tento přesun nesplňuje podmínky, za kterých může být učiněn.

(5) Využije-li se postup podle odstavce 2, za průměr upravených srovnávacích základů daně se považuje takto upravený průměr upravených srovnávacích základů daně.

(6) Oznámení o přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky může zastupující poplatník podat správci daně do uplynutí lhůty pro podání daňového nebo dodatečného daňového přiznání k dani z neočekávaných zisků poplatníka, který se přesunu účastní a kterému tato lhůta uplyne jako první.

(7) Oznámení o přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky je formulářovým podáním a poplatník je v tomto oznámení povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

a) své identifikační a kontaktní údaje,
b) identifikační údaje poplatníků, kteří jsou součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky a u kterých dochází ke snížení nebo zvýšení průměru upravených srovnávacích základů daně v důsledku přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky a
c) údaje o snížení a zvýšení průměrů upravených srovnávacích základů daně, ke kterým u poplatníků, kteří jsou součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky, došlo za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, a o tom, mezi kterými poplatníky došlo k přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně.

(8) Oznámení o přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky podané po lhůtě podle odstavce 6 je neúčinné. Tuto lhůtu nelze navrátit v předešlý stav.

(9) Zastupujícím poplatníkem se pro účely daně z neočekávaných zisků rozumí poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky a který je součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky a o kterém tato skupina rozhodla, že podává oznámení o přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky. Skupina podniků s neočekávanými zisky může mít pouze jednoho zastupujícího poplatníka.

§ 20be
Závazné posouzení toho, zda je poplatník součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky

(1) Poplatník daně z příjmů právnických osob může požádat Specializovaný finanční úřad o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda je v určitém zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, součástí skupiny podniků s neočekávanými zisky spolu s jiným poplatníkem daně z příjmů právnických osob.

(2) V žádosti podle odstavce 1 je poplatník povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

a) identifikační údaje posuzovaných poplatníků,
b) popis a dokumentace vztahu mezi poplatníky pro posouzení, zda jsou součástí stejné skupiny podniků s neočekávanými zisky,
c) zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, na která se má rozhodnutí o závazném posouzení vztahovat, a
d) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

(3) Specializovaný finanční úřad o vydaném rozhodnutí o závazném posouzení podle odstavce 1 vhodným způsobem vyrozumí ostatní poplatníky uvedené ve výroku rozhodnutí.

§ 20c
Obchodní majetek poplatníka daně z příjmů právnických osob

Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů právnických osob se pro účely daní z příjmů rozumí veškerý majetek, který

a) mu patří, pokud jde o poplatníka právnickou osobu,
b) k němu patří, pokud jde o poplatníka, který není právnickou osobou.

§ 21
Sazba a výpočet daně

(1) Sazba daně činí 21 %, pokud v odstavcích 2 a 3 není stanoveno jinak. Daň se vypočte jako součin základu daně sníženého o položky snižující základ daně a o odčitatelné položky od základu daně zaokrouhleného na celé tisíce Kč dolů a sazby daně.

(2) Sazba daně činí u základního investičního fondu 5 %.

(3) Sazba daně činí 0 % u fondu penzijní společnosti nebo u instituce penzijního pojištění s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění.

(4) Sazba daně 15 % se vztahuje na samostatný základ daně podle § 20b zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů.

(5) Sazba daně pro základ daně z neočekávaných zisků činí 60 %. Daň z neočekávaných zisků se vypočte jako součin základu daně z neočekávaných zisků zaokrouhleného na celé tisíce Kč dolů a sazby daně pro tento základ daně. Na daň z neočekávaných zisků nelze uplatnit slevu na dani. Daň z neočekávaných zisků se nezahrnuje do daňové povinnosti pro účely použití metody zápočtu. Správcem daně z neočekávaných zisků je Specializovaný finanční úřad. Daň z neočekávaných zisků je samostatnou daní z příjmů právnických osob a netvoří daňové příjmy rozpočtů územních samosprávních celků z daně z příjmů právnických osob. O příjmy zahrnuté do základu daně z neočekávaných zisků se nesnižuje základ daně podle § 23.

(6) U poplatníka daně z příjmu právnických osob, který je pouze část zdaňovacího období základním investičním fondem, se použije sazba daně podle odstavce 2 jen na část základu daně připadající na část zdaňovacího období, ve které byl investičním fondem, stanovenou podle § 20a.

(7) Pro stanovení daně se použije sazba daně podle předchozích odstavců účinná k prvnímu dni zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání.

§ 21a
Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů právnických osob je

a) kalendářní rok,
b) hospodářský rok,
c) období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na společníka do konce kalendářního roku nebo hospodářského roku, ve kterém se přeměna nebo převod jmění staly účinnými, nebo
d) účetní období, pokud je toto účetní období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 měsíců.

ČÁST TŘETÍ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 21b
Obecná společná ustanovení o věcech

(1) Za věc, a to za věc hmotnou a movitou, se pro účely daní z příjmů považuje také
a) živé zvíře,
b) část lidského těla a
c) ovladatelná přírodní síla, se kterou se obchoduje.

(2) Ustanovení o obchodním závodu se pro účely daní z příjmů použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(3) Ustanovení tohoto zákona upravující cenné papíry se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i pro zaknihované cenné papíry.

(4) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

(5) Ustanovení upravující zálohu se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i na závdavek.

(6) Nízkoemisním vozidlem se pro účely daní z příjmů rozumí silniční motorové vozidlo kategorie M1, M2 nebo N1, které nepřesahuje emisní limit CO_2 ve výši 50 g/km a není bezemisním vozidlem.

(7) Bezemisním vozidlem se pro účely daní z příjmů rozumí silniční motorové vozidlo, které používá jako palivo výlučně elektrickou energii nebo vodík, nebo jiné silniční motorové vozidlo, jehož provoz nemá žádné emise CO_2.

§ 21c
Obecná společná ustanovení o majetkových právech

(1) Pro účely daní z příjmů platí, že při plnění ze svěřenského fondu se nejdříve plní ze zisku fondu a až poté z ostatního majetku fondu.

(2) Pro účely daní z příjmů platí, že při plnění z rodinné fundace se nejdříve plní ze zisku fundace a až poté z ostatního majetku fundace.

(3) Bylo-li ujednáno, že i dárce bude navzájem obdarován, jedná se pro účely daní z příjmů o koupi nebo směnu, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany.

(4) Ustanovení tohoto zákona upravující nájem se použijí i pro pacht.

§ 21d
Obecná společná ustanovení o finančním leasingu

(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání hmotného majetku vlastníkem k užití uživateli za úplatu, pokud
a) je při vzniku smlouvy
   1. ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník předmětu finančního leasingu vlastnické právo k němu za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele předmětu finančního leasingu nebo
   2. ujednáno právo uživatele na převod podle bodu 1,
b) ke dni převodu vlastnického práva není kupní cena vyšší než zůstatková cena vypočtená ze vstupní ceny evidované u vlastníka, kterou by předmět finančního leasingu měl při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, s výjimkou případu, že by předmět finančního leasingu byl při tomto odpisování již odepsán ve výši 100 % vstupní ceny,
c) je při vzniku smlouvy ujednáno, že po dobu trvání finančního leasingu budou na uživatele převedeny
   1. užívací práva k předmětu leasingu,
   2. povinnosti spojené s péčí o předmět leasingu a
   3. rizika spojená s užíváním předmětu leasingu a
d) je splněna minimální doba finančního leasingu; doba finančního leasingu se počítá ode dne, kdy byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání.

(2) Minimální dobou finančního leasingu je minimální doba odpisování hmotného majetku uvedená v § 30 odst. 1 nebo doba odpisování podle § 30a v okamžiku uzavření smlouvy. Pro účely určení minimální doby finančního leasingu se minimální doba odpisování hmotného majetku odpisovaného podle § 30 odst. 1 zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu zkracuje o 6 měsíců.

(3) Na finanční leasing se nevztahují ustanovení tohoto zákona o nájmu.

(4) Finanční leasing se pro účely daní z příjmů považuje od okamžiku uzavření smlouvy o finančním leasingu za nájem, pokud
a) je finanční leasing ukončen před uplynutím minimální doby finančního leasingu,
b) nedojde k převodu vlastnického práva na uživatele.

(5) Přenechá-li uživatel užívající předmět finančního leasingu tento předmět k užívání jiné osobě za úplatu na základě smlouvy, považuje se tato smlouva pro účely daní z příjmů za smlouvu o nájmu.

(6) Finančním leasingem není přenechání hmotného majetku vyloučeného z odpisování.

§ 21e
Obecná společná ustanovení o osobách

(1) Bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka, včetně zahraniční banky.

(2) Za stát se pro účely daní z příjmů považuje také samostatná jurisdikce, která není státem.

(3) Manželem (manželkou) se pro účely daní z příjmů rozumí také partner podle zákona upravujícího registrované partnerství.

(4) Společně hospodařící domácností se pro účely daní z příjmů rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

§ 21f
Použití ustanovení o vkladech u svěřenských fondů, fundací a ústavů

(1) Pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace.

(2) Pro účely daní z příjmů se na vklad a vyčlenění majetku do fundace nebo ústavu hledí jako na vklad do obchodní korporace.

§ 21g
Minimální a průměrná mzda

(1) Minimální mzdou se pro účely daní z příjmů rozumí měsíční minimální mzda podle právních předpisů upravujících výši minimální mzdy
a) účinná k prvnímu dni příslušného zdaňovacího období a
b) neupravená s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti.

(2) Průměrnou mzdou se pro účely daní z příjmů rozumí průměrná mzda stanovená podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení.

§ 21h
Vztah k účetním předpisům

U poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou příjmy jeho výnosy podle právních předpisů upravujících účetnictví a výdaji jeho náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou poplatníků, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.

§ 21i
Zvláštní ustanovení o vymezení dividendového příjmu

Pro účely daní z příjmů se ustanovení o podílech na zisku použijí rovněž na příslušenství investičního nástroje patřícího podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky do vedlejšího kapitálu Tier 1.

§ 22
Zdroj příjmů

(1) Za příjmy ze zdrojů na území České republiky se u poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 považují
a) příjmy z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny,
b) příjmy ze závislé činnosti (zaměstnání) s výjimkou příjmů uvedených v písmenu f) bodu 2, která je vykonávána na území České republiky nebo na palubách lodí či letadel, které jsou provozovány poplatníky uvedenými v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3,
c) příjmy ze služeb s výjimkou provádění stavebně montážních projektů, příjmy z obchodního, technického nebo jiného poradenství, řídicí a zprostředkovatelské činnosti a obdobných činností poskytovaných na území České republiky,
d) příjmy z převodu nemovitých věcí umístěných na území České republiky a z práv s nimi spojených,
e) příjmy z užívání nemovitých věcí nebo bytů umístěných na území České republiky,
f) příjmy
   1. z nezávislé činnosti, např. architekta, lékaře, inženýra, právníka, vědce, učitele, umělce, daňového či účetního poradce a podobných profesí, vykonávané na území České republiky,
   2. z osobně vykonávané činnosti na území České republiky nebo zde zhodnocované veřejně vystupujícího umělce, sportovce, artisty a spoluúčinkujících osob, bez ohledu na to, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu,
g) příjmy z úhrad od poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 a od stálých provozoven poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kterými jsou
   1. náhrady za poskytnutí práva na užití nebo za užití předmětu průmyslového vlastnictví, počítačových programů (software), výrobně technických a jiných hospodářsky využitelných poznatků (know-how),
   2. náhrady za poskytnutí práva na užití nebo za užití práva autorského nebo práva příbuzného právu autorskému,
   3. podíly na zisku, vypořádací podíly, podíly na likvidačním zůstatku obchodních korporací a jiné příjmy z držby kapitálového majetku a část zisku po zdanění vyplácená tichému společníkovi nebo jinému poplatníkovi, než

je člen obchodní korporace. Za podíly na zisku se pro účely tohoto ustanovení považuje i zjištěný rozdíl mezi sjednanou cenou a cenou obvyklou na trhu (§ 23 odst. 7) a dále úroky, které se neuznávají jako výdaj (náklad) podle § 25 odst. 1 písm. w) a zl), s výjimkou zjištěného rozdílu u sjednaných cen a úroků hrazených daňovému rezidentovi jiného členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky nebo Švýcarské konfederace; podílem na zisku je i plnění ze zisku svěřenského fondu a ze zisku rodinné fundace,

4. úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrových finančních nástrojů a obdobné příjmy plynoucí z jiných obchodních vztahů, z vkladů a z investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu, upravujícího podnikání na kapitálovém trhu,

5. příjmy z užívání movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,

6. odměny členů orgánů právnických osob bez ohledu na to, z jakého právního vztahu plynou, **s výjimkou uvedenou v bodě 15**,

7. příjmy z prodeje investičních nástrojů podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a majetkových práv registrovaných na území České republiky neuvedené pod písmeny h) a j),

8. výhry z hazardních her, výhry z reklamních soutěží a slosování, ceny z veřejných soutěží a ze sportovních soutěží,

9. výživné a důchody,

10. příjmy plynoucí společníkovi obchodní společnosti v souvislosti se snížením základního kapitálu,

11. příjmy z úhrad pohledávky nabyté postoupením,

12. sankce ze závazkových vztahů,

13. příjmy ze svěřenského fondu a z rodinné fundace,

14. bezúplatné příjmy neuvedené pod písmeny d), h) a i),

15. odměny členů orgánů právnických osob, které jsou fyzickými osobami, bez ohledu na to, z jakého právního vztahu plynou,

h) příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích, které mají sídlo na území České republiky,

i) příjmy z převodu obchodního závodu umístěného na území České republiky,

j) příjmy z prodeje movitých věcí, které jsou v obchodním majetku stálé provozovny, a příjmy z přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí.

(2) Stálou provozovnou se rozumí místo k výkonu činností poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 na území České republiky, např. dílna, kancelář, místo k těžbě přírodních zdrojů, místo prodeje (odbytiště), staveniště. Staveniště, místo provádění stavebně montážních projektů a dále poskytování činností a služeb uvedených v odstavci 1 písm. c) a f) bod 1 poplatníkem nebo zaměstnanci či osobami pro něho pracujícími se považují za stálou provozovnu, přesáhne-li jejich doba trvání šest měsíců v jakémkoliv období 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích. Jestliže osoba jedná na území České republiky v zastoupení poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 a má a obvykle zde vykonává oprávnění uzavírat smlouvy, které jsou závazné pro tohoto poplatníka, má se za to, že tento poplatník má stálou provozovnu na území České republiky, a to ve vztahu ke všem činnostem, které osoba pro poplatníka na území České republiky provádí.

(3) Příjem společníka veřejné obchodní společnosti, komplementáře komanditní společnosti nebo společníka společnosti, který je daňovým nerezidentem, plynoucí z účasti v této obchodní korporaci nebo společnosti a z úvěrového finančního nástroje poskytnutého této obchodní korporaci nebo společnosti se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny. Pro zajištění daně z příjmů společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti platí ustanovení § 38e odst. 3.

(4) Příjmem podle odstavce 1 se rozumí i nepeněžní plnění přijaté poplatníkem.

§ 23
Základ daně

(1) Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, převyšují výdaje (náklady), a to při respektování jejich věcné a časové souvislosti v daném zdaňovacím období; rozdíl se upraví podle tohoto zákona.

(2) Pro zjištění základu daně se vychází

a) z výsledku hospodaření (zisk nebo ztráta), a to vždy bez vlivu Mezinárodních účetních standardů, u poplatníků, kteří vedou účetnictví.[20)] Poplatník, který sestavuje účetní závěrku podle Mezinárodních účetních standardů upravených právem Evropských společenství,[126)] pro účely tohoto zákona použije ke zjištění výsledku hospodaření a pro stanovení dalších údajů rozhodných pro stanovení základu daně zvláštní právní předpis.[20i)] Při stanovení základu daně se nepřihlíží k zápisům v knihách podrozvahových účtů, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Pro zjištění základu daně veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti se vychází z výsledku hospodaření upraveného o převod podílů na výsledku hospodaření společníkům veřejné obchodní společnosti nebo komplementářům komanditní společnosti. Pro zjištění základu daně u poplatníků, kteří odpisují majetek metodou komponentního odpisování podle právních předpisů upravujících účetnictví, se vychází z výsledku hospodaření bez vlivu této účetní metody odpisování,

b) z rozdílu mezi příjmy a výdaji u poplatníků, kteří nevedou účetnictví, nebo vedou jednoduché účetnictví.

(3) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 2

a) se zvyšuje o

1. částky neoprávněně zkracující příjmy,

2. částky, které nelze podle tohoto zákona zahrnout do výdajů (nákladů),

3. částky uplatněné v předchozích zdaňovacích obdobích nebo v obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako osvobozený bezúplatný příjem veřejně prospěšného poplatníka nebo výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jejich osvobození nebo uplatnění jako výdaje (nákladu) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,

4. částky, o které byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodů 1 a 2 za předchozí zdaňovací období, a to ve zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávností v účetnictví provedena a ovlivnila výsledek hospodaření. Výsledek hospodaření se zvyšuje dále o částku, o kterou byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodu 1 za předchozí zdaňovací období, a to v tom zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávností zaúčtována rozvahově,

5. částky pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které je podle zvláštních právních předpisů povinen platit zaměstnanec a byly zaměstnavatelem, který vede účetnictví, sraženy, avšak neodvedeny do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části. Pokud je daňový subjekt povinen podat podle tohoto zákona nebo zvláštního zákona daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, jsou částky pojistného na důchodové spoření, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění částkami, o které se zvýší výsledek hospodaření, nebudou-li odvedeny do termínu pro podání daňového přiznání,

6. přijaté úhrady smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení, penále a jiných sankcí ze závazkových vztahů u věřitele, který vede účetnictví, pokud byly podle písmene b) bodu 1 položkou snižující výsledek hospodaření v předchozích zdaňovacích obdobích; přitom za přijetí úhrady se považuje i vzájemné započtení pohledávek. Věřitel, který vede účetnictví a postoupí pohledávku z těchto smluvních sankcí nebo u kterého pohledávka z těchto sankcí zanikne jiným způsobem než jejím uhrazením nebo splynutím práva s povinností u jedné osoby a její výše byla podle písmene b) bodu 1 položkou snižující výsledek hospodaření v předchozích zdaňovacích obdobích, je povinen o částku této pohledávky zvýšit výsledek hospodaření, pokud již nebyl o stejnou částku zvýšen podle bodu 2. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,

7. částku zrušené rezervy, jejíž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní právní předpis,[22a)] u poplatníka, který nevede účetnictví,

8. částku, o kterou byl snížen základ daně podle § 20 odst. 7, a to ve výši, která odpovídá poměru nevyčerpané úspory na dani, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití úspory na dani nebo k ukončení činnosti,

9. kladný rozdíl mezi vzájemnými pohledávkami zúčastněných a nástupnických obchodních korporací, u nichž dochází k zániku v důsledku přeměny splynutím osoby dlužníka a věřitele, vyloučený v zahajovací rozvaze ve prospěch vlastního kapitálu, a to u nástupnické obchodní korporace v prvním zdaňovacím období nebo období, za něž je nástupnická obchodní korporace povinna podat daňové přiznání, přičemž tento rozdíl se stanoví bez vlivu ocenění reálnou hodnotou pro účely přeměny. Tento rozdíl se snižuje o tu část pohledávky zanikající v důsledku splynutí osoby dlužníka a věřitele, která byla u věřitele odepsána do nákladů, které nebyly považovány za daňově uznatelné podle § 24. Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávky z titulu závazkových pokut, úroků z prodlení, poplatků prodlení, penále a jiných sankcí ze smluvních vztahů,

10. kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, kterým je vypořádáván vypořádací podíl nebo likvidační zůstatek v nepeněžní formě, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to u poplatníka, který je členem obchodní korporace; jestliže poplatníkovi, kterému je vypořádací podíl vyplácen, vznikne dluh vůči obchodní korporaci, sníží se vypočtený kladný rozdíl o hodnotu tohoto dluhu,

11. výši neuhrazeného dluhu zachyceného v účetnictví dlužníka odpovídajícího pohledávce, od jejíž splatnosti uplynulo 30 měsíců nebo se promlčela. Toto se nevztahuje na dluhy dlužníka, který je v úpadku podle zvláštního právního předpisu[41c), 127)] a u ostatních poplatníků na dluhy z titulu cenných papírů a ostatních investičních nástrojů, plnění ve prospěch vlastního kapitálu, úhrady ztráty obchodní korporace, úvěrů, zápůjček, ručení, záloh, smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí ze závazkových vztahů a dále na dluhy, z jejichž titulu vznikl výdaj (náklad),

ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen. Toto ustanovení se dále nevztahuje na dluhy, z jejichž titulu nebyl uplatněn výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a dále na dluhy, o které vedou poplatníci rozhodčí řízení podle zvláštního právního předpisu nebo soudní řízení a nebo správní řízení podle zvláštního právního předpisu, jehož se poplatník řádně účastní a řádně a včas činí úkony potřebné k uplatnění svého práva, a to až do doby pravomocného rozhodnutí. Za dluhy se pro účely tohoto ustanovení v případě poplatníků, kteří vedou účetnictví, nepovažují dohadné položky pasivní nebo rezervy zachycené v účetnictví poplatníka v souladu se zvláštním právním předpisem.[20] Poplatníci s příjmy podle § 7 nebo 9, kteří nevedou účetnictví a výdaje uplatňují podle § 24, zvýší rozdíl mezi příjmy a výdaji o výši neuhrazeného dluhu odpovídajícího pohledávce, od jejíž splatnosti uplynulo 36 měsíců nebo se promlčela, s výjimkou dluhů dlužníka, který je v úpadku podle zvláštního právního předpisu,[19a), 127)] a u ostatních poplatníků s výjimkou dluhů z titulu úvěrů, zápůjček, smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí nebo dluhů, které při úhradě nejsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, nejedná-li se o dluhy z titulu pořízení hmotného majetku a úplaty u finančního leasingu,

12. výši dluhu zachyceného v rozvaze, který zanikl jinak než splněním, započtením, splynutím práva s povinností u jedné osoby, dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty, nebo narovnáním, pokud nebyla podle právních předpisů upravujících účetnictví zaúčtována ve prospěch výnosů nebo se o tuto výši dluhu nezvyšuje výsledek hospodaření podle bodu; toto se nevztahuje na dluh, z jehož titulu vznikl výdaj (náklad), ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen,
13. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, a která zvýšila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno, pokud tato změna účetní metody následně ovlivňuje příjmy a výdaje vstupující do základu daně,
14. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, pokud se o tomto příjmu neúčtuje ve výnosech a nejedná se o příjem osvobozený od daně nebo příjem, který není předmětem daně, nebo o příjem ve formě daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení,
15. částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým,
16. částku nebo její část uplatněnou v předchozích zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako odpočet na podporu odborného vzdělávání nebo jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jeho uplatnění, a to ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,
17. částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, o kterou byl snížen základ daně poplatníka podle § 23 odst. 7; toto ustanovení se nepoužije pro tu část rozdílu, která byla mezi těmito spojenými osobami vypořádána,
18. částku ve výši zrušené rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, o kterou byl snížen výsledek hospodaření podle odstavce 3 písm. c) bodu 10,
19. úbytek rezerv v pojišťovnictví podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů,

b) se snižuje o

1. rozdíl, o který smluvní pokuty a úroky z prodlení, poplatky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů zúčtované ve prospěch výnosů podle zvláštního právního předpisu[20] u poplatníka, který vede účetnictví, převyšují přijaté částky v tomto zdaňovacím období. Do tohoto rozdílu nelze zahrnout částky pohledávek z těchto sankcí, které zanikly v průběhu nebo k poslednímu dni zdaňovacího období. Za zánik pohledávky se pro účely tohoto ustanovení považuje i její postoupení,
2. částky pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, o které byl zvýšen výsledek hospodaření u poplatníka, který vede účetnictví, podle písmene a) bodu 5, dojde-li k jejich odvedení. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud tyto částky pojistného a příspěvku odvede za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,
3. částky dalších výdajů (nákladů), které lze uplatnit jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byly zaplaceny, dojde-li k jejich zaplacení v jiném zdaňovacím období, než ve kterém tyto náklady ovlivnily výsledek hospodaření. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace. Základ daně nelze snížit o zaplacené úroky, které nebyly výdajem (nákladem) na dosažení, udržení a zajištění příjmů z důvodů uvedených v § 25 odst. 1 písm. w),
4. částky zaúčtované podle zvláštního právního předpisu[20] ve prospěch výnosů nebo nákladů v účetnictví společníka při nabytí akcií nebo podílu v obchodní společnosti v rámci přeměny podle zvláštního předpisu, pokud v této souvislosti nedojde ke zvýšení nabývací ceny (§ 24 odst. 7),
5. částky zaúčtované podle zvláštního právního předpisu[20] ve prospěch výnosů nebo nákladů v účetnictví společníka při nabytí akcií tímto společníkem, pokud tyto akcie byly nově emitovány na základě zvýšení základního kapitálu podle zvláštního předpisu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti, fond vytvořený ze zisku či jiné složky vlastního kapitálu, pokud v této souvislosti nedojde ke zvýšení nabývací ceny (§ 24 odst. 7),
6. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, a která snížila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno, pokud tato změna účetní metody následně ovlivňuje příjmy a výdaje vstupující do základu daně,

c) lze snížit o

1. částky, o které byly nesprávně zvýšeny příjmy,
2. částky nezahrnuté do výdajů (nákladů), které lze podle tohoto zákona do výdajů (nákladů) zahrnout,
3. částky související s rozpouštěním rezerv a opravných položek, jejichž tvorba nebyla pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud jsou podle zvláštního právního předpisu[20] zaúčtovány ve prospěch nákladů nebo výnosů,
4. oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí majetku, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak,
5. částky ve výši záporného rozdílu mezi oceněním obchodního závodu při nabytí vkladem nebo přeměnou[131)] a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu[20] zaúčtovány ve prospěch výnosů,
6. hodnotu dluhu zaniklého splněním, započtením nebo splynutím, o kterou byl zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle písmene a) bodu 11; o tuto hodnotu může snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 2 i právní nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace nebo právní nástupce poplatníka, který je fyzickou osobou, pokud u těchto právních nástupců tento dluh takovým způsobem zanikl a o hodnotu tohoto dluhu byl u poplatníka zaniklého bez provedení likvidace nebo poplatníka, který je fyzickou osobou, zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle písmene a) bodu 11. Obdobně postupují poplatníci s příjmy podle § 7 nebo 9, kteří nevedou účetnictví,
7. hodnotu odvolaného daru, a to u hmotného majetku nejvýše o zůstatkovou cenu, u ostatního majetku o částku zachycenou v účetnictví, pokud o ní není účtováno v nákladech (výdajích); základ daně lze snížit, pokud příjem obdarovaného z daru nebyl od daně osvobozen,
8. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, o kterou byl zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 3 písm. a) bodu 14, pokud je tento bezúplatný příjem využit k dosažení, zajištění a udržení příjmů, které jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozené, a hodnota bezúplatného příjmu není výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů,
9. hodnotu bezúplatného příjmu, s výjimkou příjmu od daně osvobozeného a příjmu, který není předmětem daně, ve formě peněžitého daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení, pokud poplatník zahrnul tento příjem do základu daně,
10. částku ve výši vytvořené rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle zákona upravujícího rezervy,
11. přírůstek rezerv v pojišťovnictví podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů.

Obdobně se postupuje, je-li daňové přiznání podáváno za jiné období, než je zdaňovací období.

(4) Do základu daně podle odstavce 1 se nezahrnují

a) u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, v § 17 odst. 3 a u stálé provozovny příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,
b) příjmy, které jsou zahrnovány do samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a nebo § 21 odst. 4,
c) příjmy z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotu při následném snížení základního kapitálu,
d) částky, které již byly zdaněny podle tohoto zákona u téhož poplatníka nebo u poplatníka zaniklého bez provedení likvidace v případě, kdy jsou příjmem u jeho právního nástupce,
e) částky zaúčtované do příjmů (výnosů), pokud přímo souvisejí s výdaji (náklady) neuznanými jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to maximálně do výše těchto neuznaných výdajů (nákladů). Obdobně postupují poplatníci uvedení v § 2, kteří nevedou účetnictví,
f) podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti,
g) částka zaúčtovaná do příjmů (výnosů) podle zvláštního právního předpisu,[20] pokud souvisí s výdajem (nákladem) vynaloženým na příjem, který nebyl v předchozích zdaňovacích obdobích předmětem daně nebo byl od daně osvobozen, a to maximálně do výše tohoto souvisejícího výdaje (nákladu),
h) částka vyplacená členovi obchodní korporace z účasti v ní při snížení základ-

ního kapitálu, která snižuje nabývací cenu podílu (§ 24 odst. 7),

i) změna ocenění podílu v obchodní korporaci ekvivalencí (protihodnotou), pokud je zaúčtována podle zvláštního právního předpisu[20] jako náklad nebo výnos. Ocenění ekvivalencí (protihodnotou) se pro účely tohoto zákona nepovažuje za ocenění reálnou hodnotou,[20]

j) změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u pohledávek, které poplatník nabyl a určil k obchodování, o kterých je účtováno jako o nákladu nebo výnosu podle zvláštního právního předpisu,[20]

k) změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u podílu, který se v souladu se zvláštním právním předpisem[20] oceňuje reálnou hodnotou a který by byl při převodu osvobozen podle § 19 odst. 1 písm. ze) nebo podle § 19 odst. 9,

l) rozdíl mezi hodnotou majetkových podílů stanovených podle jiného právního předpisu o transformaci družstev a vyplacenou částkou podle dohody mezi povinnou a oprávněnou osobou.

(5) Náklady (výdaje) související s druhem činnosti nebo jednotlivou činností v rámci téhož druhu činnosti, z níž dosažené příjmy nejsou předmětem daně nebo jsou předmětem daně, ale jsou od daně osvobozeny, nelze přičítat k nákladům (výdajům) souvisejícím s druhem činnosti nebo jednotlivou činností v rámci téhož druhu činnosti, z níž dosažené příjmy jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozeny.

(6) Za příjmy se považuje jak peněžní plnění, tak i nepeněžní plnění, oceněné podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku, pokud tento zákon nestanoví jinak; přitom se příjmy získané směnou posuzují pro účely zákona obdobně jako příjmy získané prodejem. Nepeněžní příjem

a) u vlastníka (pronajímatele) jsou výdaje (náklady) vynaložené nájemcem na najatém majetku se souhlasem pronajímatele nad rámec smluveného nájemného a nehrazené vlastníkem (pronajímatelem), a to:
   1. ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje (náklady) uvedené v § 24 odst. 2 písm. zb) a výdaje na dokončené technické zhodnocení, za podmínky, že o hodnotu technického zhodnocení nezvýšil vlastník (pronajímatel) vstupní cenu, ani nebylo v průběhu nájmu odpisováno nájemcem; toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,
   2. ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu nebo k písemnému zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním doručenému nájemci, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje na dokončené technické zhodnocení, které odpisoval nájemce se souhlasem vlastníka (pronajímatele); toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,
   3. ve zdaňovacím období, ve kterém bylo technické zhodnocení uvedeno do užívání, pokud o hodnotu technického zhodnocení vlastník (pronajímatel) zvýší vstupní (zůstatkovou) cenu; toto nepeněžní plnění se ocení ve výši výdajů (nákladů) vynaložených nájemcem,

b) u veřejně prospěšného poplatníka, pokud se jedná o bezúplatný příjem, se ocení
   1. ve výši 1 Kč v případě nabytí movité kulturní památky, sbírky muzejní povahy a předmětu kulturní hodnoty,
   2. ve výši ocenění převzatého od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala, v případě bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami a
   3. reprodukční pořizovací cenou podle právních předpisů upravujících účetnictví v ostatních případech.

(7) Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nižší, než by byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový nerezident nebo člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky, nebo poplatník daně z příjmů fyzických osob. Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí

a) kapitálově spojené osoby, přitom
   1. jestliže se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob; a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, jsou všechny tyto osoby vzájemně osobami přímo kapitálově spojenými,
   2. jestliže se jedna osoba nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob; a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, jsou všechny tyto osoby vzájemně osobami kapitálově spojenými,

b) jinak spojené osoby, kterými jsou osoby
   1. kdy se jedna osoba podílí na vedení nebo kontrole jiné osoby,
   2. kdy se shodné osoby nebo osoby blízké podílejí na vedení nebo kontrole jiných osob, tyto jiné osoby jsou vzájemně osobami jinak spojenými. Za jinak spojené osoby se nepovažují osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,
   3. ovládající a ovládaná a také osoby ovládané stejnou ovládající osobou,
   4. blízké,
   5. které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty.

Podíl na základním kapitálu nebo podíl s hlasovacím právem ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, se stanoví jako aritmetický průměr měsíčních stavů. Účast v kontrolní komisi nebo obdobném kontrolním orgánu a provádění kontroly za úplatu se nepovažuje za podílení se na kontrole.

(8) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji, z něhož se vychází pro zjištění základu daně za zdaňovací období (část zdaňovacího období) předcházející dni ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ukončení nájmu nebo zahájení likvidace, se upraví

a) u poplatníků uvedených v § 17, kteří vedou účetnictví, o zůstatky vytvořených rezerv[22a] a opravných položek, výnosů příštích období, výdajů příštích období, příjmů příštích období a nákladů příštích období, které nebudou prokazatelně zúčtovány v období likvidace,[20]

b) u poplatníků uvedených v § 2
   1. pokud vedou účetnictví, o zůstatky vytvořených rezerv[22a] a opravných položek, záloh, které by byly zúčtovány prostřednictvím účtů nákladů a výnosů, pokud o částkách z daného titulu nebylo zároveň účtováno prostřednictvím dohadných účtů, výnosů příštích období, výdajů příštích období, příjmů příštích období a nákladů příštích období; avšak nájemné a úplata u finančního leasingu se do základu daně zahrne pouze v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období do ukončení činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti a do ukončení nájmu,
   2. pokud vedou daňovou evidenci, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem [s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)] a hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou přijatých a zaplacených záloh, o cenu nespotřebovaných zásob a o zůstatky vytvořených rezerv;[22a] přitom úplata z finančního leasingu se do základu daně zahrne pouze v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období do ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo do ukončení nájmu. Do základu daně se zahrne při dalším prodeji nespotřebovaných zásob již zahrnutých do základu daně pouze rozdíl, o který převyšuje cena, za kterou byly nespotřebované zásoby prodány, cenu nespotřebovaných zásob zahrnutých do základu daně. Obdobně se postupuje u poplatníků, kteří měli příjmy z nájmu (§ 9) a kteří nevedou účetnictví, ale výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatňují nebo uplatňovali v prokázané výši,
   3. v případech, kdy poplatník uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 nebo podle § 9 odst. 4, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem [s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)].

Stejným způsobem postupují poplatníci uvedení v § 2, pokud v průběhu zdaňovacího období přeruší činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti (§ 7), nebo nájem (§ 9), a činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti (§ 7), nebo nájem (§ 9) nezahájí do termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém byly činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti (§ 7), nebo nájem (§ 9) přerušeny. Stejným způsobem dále postupují poplatníci uvedení v § 2 při změně způsobu uplatňování výdajů podle § 24 na způsob podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 anebo při zahájení účtování, nebo při zahájení vedení daňové evidence nebo zahájení vedení záznamů o příjmech a výdajích nebo při přechodu ze zdaňovacího období, ve kterém jejich daň není rovna paušální dani, do zdaňovacího období, za které je jejich daň rovna paušální dani. Stejným způsobem postupuje osoba spravující pozůstalost při skončení řízení o pozůstalosti. Základ daně (dílčí základ daně) se upraví za zdaňovací období předcházející zdaňovacímu období, ve kterém ke změně způsobu uplatňování výdajů došlo; v tomto případě se na poplatníka hledí, jako by nebyl v prodlení, pokud podá dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k dani za zdaňovací období, ve kterém ke změně uplatňování výdajů došlo. Při přechodu ze zdaňovacího období, ve kterém daň poplatníka není rovna paušální dani, do zdaňovacího období, za které je jeho daň rovna paušální dani, se základ daně upraví za zdaňovací období, ve kterém jeho daň není rovna paušální dani; v tomto případě se na poplatníka hledí, jako by nebyl v prodlení, pokud podá dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k dani za zdaňovací období, ve kterém je daň rovna paušální dani.

(9) U poplatníků, kteří vedou účetnictví, se výsledek hospodaření neupravuje o oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty podle zvláštního právního předpisu[20]

a) cenného papíru s výjimkou směnek a s výjimkou uvedenou v § 23 odst. 4 písm. k),

b) derivátu a části majetku a dluhu zajištěného derivátem.

c) povinnosti vrátit cenný papír, který poplatník zcizil a do okamžiku ocenění jej nezískal zpět.

(10) Pro zjištění základu daně se vychází z účetnictví vedeného podle zvláštního

předpisu,[20)] pokud zvláštní předpis nebo tento zákon nestanoví jinak anebo pokud nedochází ke krácení daňové povinnosti jiným způsobem.

(11) U stálé provozovny (§ 22 odst. 2) nemůže být základ daně nižší nebo daňová ztráta vyšší, než jaké by dosáhl z téže nebo podobné činnosti vykonávané za obdobných podmínek poplatník se sídlem či bydlištěm na území České republiky. Ke stanovení může být použito poměru zisku nebo ztráty k nákladům nebo hrubým příjmům u srovnatelných poplatníků nebo činností, srovnatelné výše obchodního rozpětí (provize) a jiných srovnatelných údajů. Rovněž lze použít metody rozdělení celkových zisků nebo ztrát zřizovatele stálé provozovny jeho různým částem.

(12) Ustanovení předchozích odstavců platí i pro poplatníky uvedené v § 2, pokud není v § 5 stanoveno jinak.

(13) Při vložení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, do obchodní korporace a při postoupení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, s výjimkou pohledávky podle § 33a zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, je příjmem hodnota této pohledávky, a to i v případě, že se jedná o pohledávku postoupenou nebo pohledávku vloženou za cenu nižší, než je její hodnota. Pokud byla pohledávka postoupena za cenu vyšší, než je její hodnota, je příjmem tato vyšší cena. Při postoupení pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y) je příjmem částka, za kterou byly pohledávky postoupeny. Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávku vzniklou z titulu příjmu, který není předmětem daně, nebo je od daně osvobozen.

(14) Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví u poplatníka s příjmy podle § 7 lze hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení vedení účetnictví, zahrnout do základu daně buď jednorázově v době zahájení vedení účetnictví nebo postupně po 9 následujících zdaňovacích období, počínaje zdaňovacím obdobím zahájení vedení účetnictví. Ukončí-li nebo přeruší-li poplatník činnost nebo ukončí-li vedení účetnictví, nebo vloží-li pohledávky nebo zásoby do obchodní korporace, anebo změní-li způsob uplatňování výdajů podle § 24 na uplatňování výdajů podle § 7 odst. 7 před uplynutím doby zahrnování zásob a pohledávek do základu daně, zvýší ve zdaňovacím období, ve kterém byla činnost přerušena nebo ukončena nebo ve kterém bylo ukončeno vedení účetnictví, nebo ve kterém vložil pohledávky nebo zásoby do obchodní korporace anebo ve kterém uplatňoval výdaje podle § 24 před změnou způsobu uplatňování výdajů podle § 7 odst. 7, základ daně o hodnotu zásob a pohledávek, které nezahrnul do základu daně.

(15) Do základu daně se zahrnuje i rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem ocenění jeho jednotlivých složek majetku v účetnictví prodávajícího sníženým o převzaté dluhy (dále jen „oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu“). Kladný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu se zahrnuje do výdajů (nákladů) rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání. Záporný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu je částkou zvyšující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, pokud nebyl ve stejné výši podle zvláštního právního předpisu[20)] součástí příjmů (výnosů). Neodepsanou část záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu je poplatník povinen zahrnout do základu daně při vyřazení poslední složky dlouhodobého nehmotného majetku nebo hmotného majetku; obdobně lze postupovat i u neodepsané části kladného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu. Při postupném vyřazování majetku tvořícího koupený obchodní závod se oceňovací rozdíl nemění. Při pachtu obchodního závodu, jehož propachtovatel odpisoval oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu, může pachtýř na základě písemné smlouvy s propachtovatelem pokračovat v zahrnování tohoto oceňovacího rozdílu do základu daně obdobně po dobu trvání pachtu. Při fúzi nebo při převodu jmění na společníka nebo při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace zaniká, se neodepsaná část kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu zahrne do základu daně zanikající obchodní korporace, pokud nebylo dohodnuto, že nástupnická obchodní korporace pokračuje v zahrnování do základu daně obdobně, jako by k přeměně nedošlo. Při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace zaniká a nástupnická obchodní korporace pokračuje v zahrnování kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu do základu daně, může nástupnická obchodní korporace tento oceňovací rozdíl zahrnovat do základu daně pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace nezaniká, je kladný nebo záporný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu zahrnován do základu daně rozdělované obchodní korporace a do základu daně nástupnické obchodní korporace pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill) se zahrnuje do základu daně obdobně jako oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu.

(16) Při prodeji obchodního závodu poplatníkem, který nevede účetnictví, vstupuje do základu daně příjem z prodeje a hodnota všech postupovaných dluhů. Jsou-li součástí prodeje obchodního závodu i zásoby uplatněné jako výdaj, zvýší se základ daně o rozdíl mezi hodnotou zásob a jejich cenou stanovenou při prodeji. Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto ustanovení hodnotou dluhů, jedná-li se o zdanitelné plnění podléhající dani z přidané hodnoty se sníženou nebo základní sazbou, hodnota včetně daně z přidané hodnoty. Pro účely tohoto ustanovení se nepoužije ustanovení odstavce 13.

(17) Při nabytí majetku a dluhů poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 nebo stálou provozovnou poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky vkladem, převodem obchodního závodu, fúzí obchodních korporací nebo rozdělením obchodní korporace od poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 nebo při přemístění majetku a dluhů ze zahraničí do stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 na území České republiky se pro přepočet hodnoty majetku a dluhů na českou měnu použije kurz pro přepočet daně ke dni převodu vlastnictví u majetku nabytého vkladem nebo převodem obchodního závodu nebo k rozhodnému dni u majetku nabytého fúzí obchodních korporací nebo rozdělením obchodní korporace od poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, a to bez přihlédnutí k oceňovacím rozdílům vyplývajícím z přecenění majetku a dluhů v souladu s právními předpisy příslušného státu (dále jen „přepočtená zahraniční cena“); pokud je poplatník účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví a jedná se o položku pro výpočet daně, o které se účtuje, použije se pro tento přepočet na měnu účetnictví kurz použitý v účetnictví a pokud se jedná o majetek, dluhy, rezervy vytvářené pro daňové účely a jiné položky evidované v měně účetnictví, použije se pro tento přepočet na měnu účetnictví obecný kurz podle zákona upravujícího účetnictví. Stejný kurs se použije pro přepočet hodnoty uplatněných odpisů, opravných položek, daňové ztráty, rezerv, odčitatelných položek a obdobných položek uplatněných podle příslušných právních předpisů v zahraničí vztahujících se k nabytému majetku a dluhům. Přepočtená zahraniční cena se použije také pro účely uvedené v § 24 odst. 11.

(18) U veřejně prospěšných poplatníků se při přechodu z vedení účetnictví na jednoduché účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. U těchto poplatníků se při přechodu z jednoduchého účetnictví na vedení účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

(19) Výsledek hospodaření poplatníka, který na základě právních předpisů upravujících účetnictví využil možnost oceňovat finanční nástroj reálnou hodnotou do vlastního kapitálu bez ovlivnění výsledku hospodaření, se při realizaci tohoto finančního nástroje upraví o částku odpovídající změnám vlastního kapitálu souvisejícím s tímto finančním nástrojem od jeho pořízení do jeho realizace, pokud neovlivnily základ daně; to neplatí pro finanční nástroj, u kterého by byl příjem z jeho převodu osvobozen.

(20) V případech, kdy poplatník na základě právních předpisů upravujících účetnictví postupuje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího účetní výkaznictví leasingů,[140)] se pro zjištění základu daně vychází z výsledku hospodaření, který by byl zjištěn, kdyby poplatník v těchto případech postupoval podle právních předpisů upravujících účetnictví účinných před 1. lednem 2018.

Společný systém zdanění při převodu obchodního závodu, výměně podílů, fúzi a rozdělení

§ 23a

Převod obchodního závodu na obchodní korporaci

(1) Převodem obchodního závodu na obchodní korporaci se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní korporace převádí bez toho, aby zanikla (dále jen „převádějící obchodní korporace“), obchodní závod, na jinou obchodní korporaci (dále jen „přijímající obchodní korporace“) tak, že za převedený obchodní závod získá převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající obchodní korporace.

(2) Nabývací cenou podílu v přijímající obchodní korporaci je cena převedeného obchodního závodu, jak byl oceněn pro nepeněžitý vklad podle zvláštního právního předpisu, v ostatních případech cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku.

(3) Příjmy (výnosy) vzniklé u převádějící obchodní korporace při převodu obchodního závodu v souvislosti s oceněním převedeného majetku a dluhů pro účely převodu obchodního závodu se nezahrnují do základu daně.

(4) Přijímající obchodní korporace nebo přijímající obchodní korporace prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém převádějící obchodní korporací u převedeného hmotného majetku majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona; je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a tento hmotný majetek majetek nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, pro stanovení odpisů u přijímající obchodní korporace se použije obdobně ustanovení § 32c.

(5) Přijímající obchodní korporace nebo přijímající obchodní korporace prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky je oprávněna

a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějící obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpi-

su upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,

b) převzít stanovenou daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící obchodní korporací; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta převádějící obchodní korporaci stanovena za podmínek stanovených tímto zákonem; neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví snížené o veškeré dluhy převádějící obchodní korporace bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějící obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějící obchodní korporace nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějící obchodní korporace byla ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějící obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5, a které dosud nebyly uplatněny převádějící obchodní korporací, za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(6) Ustanovení odstavců 2 , 3 a 5 se použijí, pokud

a) převádějící obchodní korporace i přijímající obchodní korporace jsou poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty a mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,[35g)]

b) převádějící obchodní korporace je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a přijímající obchodní korporace je poplatníkem, který je daňovým rezidentem a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,[35g)] nebo

c) převádějící obchodní korporace je poplatníkem, který je daňovým rezidentem a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti[35g)] nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a přijímající obchodní korporace je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a převedený majetek a dluhy jsou po převodu součástí stálé provozovny přijímající obchodní korporace umístěné na území České republiky.

§ 23b
Výměna podílů

(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní korporace (dále jen „nabývající obchodní korporace“) získá podíl v jiné obchodní korporaci (dále jen „nabytá obchodní korporace“) v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní korporace, a to tak, že poskytne společníkům nabyté obchodní korporace za podíl v nabyté obchodní korporaci podíl v nabývající obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté obchodní korporaci provedené nabývající obchodní korporací prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.

(2) Doplatkem na dorovnání se při výměně podílů rozumí platba poskytnutá bývalým majitelům podílu v nabyté obchodní společnosti k podílu v nabývající obchodní společnosti při výměně podílů, jež nesmí přesáhnout 10 % jmenovité hodnoty všech podílů v nabývající obchodní společnosti, nebo nelze-li určit jmenovitou hodnotu podílu v nabývající obchodní společnosti, 10 % účetní hodnoty všech podílů v nabývající obchodní společnosti.

(3) Nabývací cenou podílu v nabývající obchodní korporaci je u společníka nabyté obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v nabyté obchodní korporaci pro účely tohoto zákona v době výměny; stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nabývající obchodní korporaci, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(4) Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté obchodní korporace z důvodu přecenění podílu v nabyté obchodní korporaci při převodu podílu se nezahrnují při výměně podílů do základu daně; toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.

(5) Nabývací cena podílu v nabyté obchodní korporaci se u nabývající obchodní korporace stanoví jako jejich reálná hodnota podle právních předpisů upravujících účetnictví.

(6) Ustanovení odstavců 3 až 5 se použijí, pokud nabývající obchodní korporace i nabytá obchodní korporace jsou poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty a mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti[35g)] nebo jsou obchodními korporacemi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky a společník nabyté obchodní korporace

a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo

b) není poplatníkem, který je daňovým rezidentem, ale držel podíl v nabyté obchodní korporaci a drží podíl v nabývající obchodní korporaci prostřednictvím stálé provozovny, umístěné na území České republiky.

§ 23c
Fúze a rozdělení obchodních korporací

(1) Fúzí obchodních korporací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

a) veškeré jmění jedné nebo více obchodních korporací, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen „zanikající obchodní korporace“), přechází na jinou existující obchodní korporaci (dále jen „nástupnická existující obchodní korporace“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické existující obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,

b) veškeré jmění dvou nebo více zanikajících obchodních korporací přechází na nově vzniklou obchodní korporaci, kterou tyto zanikající obchodní korporace založily (dále jen „nástupnická založená obchodní korporace“), přičemž společníci zanikajících obchodních korporací nabudou podíl v nástupnické založené obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,

c) veškeré jmění zanikající obchodní korporace přechází na jinou obchodní korporaci, která je jediným společníkem zanikající obchodní korporace (dále jen „nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem“).

(2) Rozdělením obchodní korporace se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

a) veškerý majetek a dluhy zanikající obchodní korporace přechází na 2 nebo více existujících nebo nově vzniklých obchodních korporací (dále jen „nástupnické obchodní korporace při rozdělení“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabudou podíl v nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání, nebo

b) vyčleněná část jmění obchodní korporace, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní korporace“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních korporací při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní korporace zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.

(3) Za fúzi obchodních korporací a rozdělení obchodní korporace se považují také přeměny obchodní korporace podle právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev, přitom převod jmění na společníka se považuje za fúzi obchodních korporací, pouze jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c).

(4) Příjmy (výnosy) nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení obchodní korporace vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace se nezahrnují do základu daně.

(5) Příjmy (výnosy) společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace se nezahrnují do základu daně; toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání; ustanovení tohoto odstavce se použije, pokud zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace i nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení jsou daňovými rezidenty České republiky, kteří mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, druž-

stva anebo evropské družstevní společnosti, nebo jsou obchodními korporacemi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a společník zanikající nebo rozdělované obchodní korporace

a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo

b) není poplatníkem, který je daňovým rezidentem, ale drží podíl v rozdělované obchodní korporaci nebo držel podíl v zanikající obchodní korporaci a drží podíl v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení prostřednictvím stálé provozovny umístěné na území České republiky.

(6) Nabývací cenou podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení získaného při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace je u společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Nabývací cena podílu u společníka zanikající obchodní korporace při rozdělení nebo rozdělované obchodní korporace se rozdělí na nabývací cenu podílu na rozdělované obchodní korporaci a na nabývací cenu podílu na nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo na nabývací ceny podílů na nástupnických obchodních korporacích při rozdělení na základě ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(7) Nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení nebo nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací u hmotného majetku majetku, jež přešel v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, a který lze odpisovat podle tohoto zákona. Je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a tento hmotný majetek majetek nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, pro stanovení odpisů u nástupnické obchodní korporace se použije obdobně ustanovení § 32c.

(8) Nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení nebo nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky, je oprávněna

a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,

b) převzít stanovenou daňovou ztrátu, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do 5 zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované korporaci stanovena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace byla ve zdaňovacím období, nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(9) Ustanovení odstavců 4, 5, 6 a 8 se použijí, pokud

a) zanikající obchodní korporace, rozdělovaná obchodní společnost i nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení jsou poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty a mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,[35g)] nebo

b) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je poplatníkem, který je daňovým rezidentem a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,[35g)] nebo

c) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je daňovým rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a pokud jmění, jež přešlo ze zanikající obchodní korporace nebo rozdělované obchodní korporace na nástupnickou založenou obchodní korporaci, nástupnickou obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, je součástí stálé provozovny nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení umístěné na území České republiky.

§ 23d

(1) Poplatník, který splňuje podmínky uvedené v § 23a, 23b nebo § 23c, oznámí před převodem obchodního závodu, před výměnou podílů nebo před fúzí nebo rozdělením obchodních korporací svému místně příslušnému správci daně, že bude postupovat podle § 23a, 23b nebo § 23c.

(2) Ustanovení § 23a odst. 2, § 23a odst. 5 písm. b) a c), § 23b odst. 5 a § 23c odst. 8 písm. b) a c) se nepoužije, pokud je při převodu obchodního závodu přijímající obchodní korporací, při fúzi obchodních korporací nebo při rozdělení obchodní korporace zanikající obchodní korporací, rozdělovanou obchodní korporací, nástupnickou existující obchodní korporací, nástupnickou založenou obchodní korporací, nástupnickou obchodní korporací, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporací při rozdělení obchodní korporace, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu, rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost. To neplatí, pokud dotčený poplatník prokáže, že pro převod obchodního závodu, fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace existují řádné ekonomické důvody.

(3) Převede-li převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní korporace, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije. To neplatí, pokud dotčený poplatník prokáže, že pro takový převod podílu existují řádné ekonomické důvody.

(4) Převede-li nabývající obchodní korporace podíl v nabyté obchodní korpo-

raci, který získala při výměně podílů, v době kratší než 1 rok po výměně podílů, ustanovení § 23b odst. 5 se nepoužije. To neplatí, pokud dotčený poplatník prokáže, že pro takový převod podílu existují řádné ekonomické důvody.

(5) Při nedodržení podmínek stanovených v § 23a až 23c se základ daně stanovený s využitím § 23a až 23c posuzuje jako nesplnění daňové povinnosti poplatníkem.

§ 23e
Omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů

(1) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob se zvyšuje o částku odpovídající kladnému rozdílu mezi nadměrnými výpůjčními výdaji a limitem uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů, kterým je vyšší z částek

a) 30 % daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy, nebo
b) 80 000 000 Kč.

(2) Nadměrnými výpůjčními výdaji se pro účely daní z příjmů rozumí výpůjční výdaje, které jsou výdaji vynaloženými na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, po odečtení zdanitelných výpůjčních příjmů za dané zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání.

(3) Výpůjčním výdajem se pro účely daní z příjmů rozumí

a) finanční výdaj,
b) výdaj, který svou podstatou představuje plnění za poskytnutí úvěrového finančního nástroje, bez ohledu na závazek, ze kterého takové plnění plyne,
c) pomyslný úrok v rámci derivátu,
d) výdaj související s derivátem sjednaným za účelem zajištění rizika souvisejícího se závazkem podle písmen a) až c),
e) výdaj v podobě kursového rozdílu souvisejícího se závazkem podle písmen a) až d),
f) úrok obsažený v úplatě na základě závazku o přenechání majetku k úplatnému užití s právem na následné úplatné nabytí tohoto majetku stranou tohoto závazku,
g) úrok, který je součástí ocenění majetku podle právních předpisů upravujících účetnictví,
h) výdaj obdobný výdaji podle písmen a) až g).

(4) Výpůjčním příjmem se pro účely daní z příjmů rozumí příjem ve formě úroku z úvěrového finančního nástroje a obdobný příjem z titulu podle odstavce 3.

(5) Ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých se upraví výsledek hospodaření o kursové rozdíly podle § 23i odst. 4 nebo 5, se nadměrné výpůjční výdaje upraví o tyto kursové rozdíly související se závazkem podle odstavce 3 písm. a) až d).

(6) Daňovým ziskem před úroky, zdaněním a odpisy se pro účely daní z příjmů rozumí úhrn za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání,

a) výsledku hospodaření nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji upraveného podle tohoto zákona s výjimkou úpravy v důsledku omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů,
b) základů daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně,
c) samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 21 odst. 4,
d) odpisů majetku uplatněných jako výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů s výjimkou částí odpisů, které jsou výpůjčním výdajem,
e) kladného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu nebo kladného rozdílu mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy uplatněného jako výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a
f) nadměrných výpůjčních výdajů.

(7) Pokud byl výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji zvýšen v důsledku omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů, lze o částku, o kterou byl takto zvýšen, snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji v následujících zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, a to až do výše kladného rozdílu mezi limitem uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů a nadměrnými výpůjčními výdaji za dané zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání. Možnost snížit si výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji nepřechází na právního nástupce.

(8) Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, při výpočtu daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy nezohledňuje část základu daně veřejné obchodní společnosti, která je součástí jeho základu daně.

(9) Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je komplementářem komanditní společnosti, při výpočtu daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy nezohledňuje část základu daně komanditní společnosti, která je součástí jeho základu daně.

§ 23f
Výjimky z režimu omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů

Úprava výsledku hospodaření nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji v důsledku omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů se nepoužije u poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je

a) bankou,
b) spořitelním a úvěrovým družstvem,
c) obchodníkem s cennými papíry,
d) pojišťovnou,
e) zajišťovnou,
f) institucí penzijního pojištění,
g) fondem penzijní společnosti,
h) investičním fondem nebo podfondem investičního fondu podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech nebo obdobným zahraničním fondem,
i) investiční společností obhospodařující investiční fond,
j) ústřední protistranou podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího OTC deriváty, ústřední protistrany a registry obchodních údajů,
k) centrálním depozitářem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrální depozitáře cenných papírů nebo
l) poplatníkem, který nemá
   1. přidruženou osobu vymezenou pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti,
   2. stálou provozovnu a
   3. povinnost podrobit se sestavení konsolidované účetní závěrky podle právních předpisů upravujících účetnictví a není konsolidující účetní jednotkou podle právních předpisů upravujících účetnictví.

§ 23g
Zdanění při přemístění majetku bez změny vlastnictví

(1) Přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí se pro účely daní z příjmů považuje za úplatný převod takového majetku sobě samému za cenu, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek; výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob se upraví odpovídajícím způsobem.

(2) Přemístěním majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí se pro účely daní z příjmů rozumí přeřazení majetku

a) poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, z České republiky do jeho stálé provozovny umístěné v zahraničí, pokud by v důsledku tohoto přeřazení pro vyloučení dvojího zdanění příjmů plynoucích z následného úplatného převodu tohoto majetku byla použita metoda vynětí,
b) poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem, ze stálé provozovny umístěné v České republice do zahraničí, pokud by se v důsledku tohoto přeřazení na příjmy plynoucí z následného úplatného převodu tohoto majetku nevztahovala daňová povinnost v České republice,
c) spojené s přemístěním daňového rezidentství poplatníka daně z příjmů právnických osob z České republiky do zahraničí, pokud by se v důsledku tohoto přeřazení na příjmy plynoucí z následného úplatného převodu tohoto majetku nevztahovala daňová povinnost v České republice.

(3) Za úplatný převod majetku sobě samému se nepovažuje přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí, pokud lze důvodně předpokládat, že do 12 měsíců od tohoto přemístění majetku dojde k jeho přemístění zpět do České republiky, a jedná se o přemístění majetku

a) související s financováním cenných papírů,
b) poskytovaného jako finanční kolaterál nebo
c) pro splnění právním předpisem předepsaného požadavku kapitálové přiměřenosti nebo za účelem právním předpisem předepsaného řízení rizika likvidity.

(4) Pokud není v případě podle odstavce 3 splněna podmínka přemístění majetku zpět do České republiky, považuje se přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí za úplatný převod sobě samému uskutečněný v posledním zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém mohla být tato podmínka splněna.

(5) Přeřazení majetku bez změny vlastnictví z jiného členského státu Evropské unie do České republiky, které podléhá v tomto členském státě zdanění při přemístění majetku bez změny vlastnictví, se považuje za úplatné nabytí za cenu, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek; přitom u

a) hmotného majetku se postupuje podle § 32c s výjimkou jeho odstavce 2 s tím, že místo přepočtené zahraniční ceny se použije cena, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, přepočtená na měnu účetnictví obecným kurzem podle zákona upravujícího účetnictví pro den přeřazení, není-li tato cena v měně účetnictví,
b) majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy by byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji

sníží o cenu, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, přepočtenou na měnu účetnictví obecným kurzem podle zákona upravujícího účetnictví pro den přeřazení, není-li tato cena v měně účetnictví; účetní odpisy tohoto majetku nejsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů,

c) cenného papíru oceňovaného podle právních předpisů upravujících účetnictví reálnou hodnotou, u kterého oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty ovlivňuje výsledek hospodaření, se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji sníží o kladný rozdíl mezi cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, přepočtenou na měnu účetnictví obecným kurzem podle zákona upravujícího účetnictví pro den přeřazení, není-li tato cena v měně účetnictví, a hodnotou tohoto cenného papíru zachycenou v účetnictví v okamžiku přeřazení majetku bez změny vlastnictví, nebo zvýší o záporný rozdíl mezi těmito veličinami; výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji se neupravuje u cenného papíru, u kterého by byl příjem z jeho převodu osvobozen,

d) cenného papíru oceňovaného podle právních předpisů upravujících účetnictví reálnou hodnotou, u kterého se oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty účtuje prostřednictvím rozvahových účtů, se při pozbytí tohoto cenného papíru výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji sníží o kladný rozdíl mezi cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek v okamžiku přeřazení majetku bez změny vlastnictví, přepočtenou na měnu účetnictví obecným kurzem podle zákona upravujícího účetnictví pro den přeřazení, není-li tato cena v měně účetnictví, a hodnotou tohoto cenného papíru zachycenou v účetnictví v okamžiku pozbytí tohoto cenného papíru, nebo zvýší o záporný rozdíl mezi těmito veličinami; výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji se neupravuje, pokud při pozbytí tohoto cenného papíru jeho hodnota zachycená v účetnictví neovlivňuje základ daně.

§ 23h
Řešení důsledků rozdílné právní kvalifikace

(1) Pokud v důsledku rozdílné právní kvalifikace právní skutečnosti výdaj nebo jiná položka snižující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji snižuje základ daně přidružených osob více než jednou a v souvislosti s tímto vícenásobným snížením nedochází k vícenásobnému zahrnutí odpovídajícího příjmu do základu daně těchto přidružených osob, zvýší se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je takovou přidruženou osobou, o částku odpovídající snížení základu daně v případě, že

a) státem, ve kterém tato položka vzniká nebo má zdroj (dále jen „stát zdroje“) není Česká republika, nebo

b) státem zdroje je Česká republika a stát, ve kterém také dochází ke snížení základu daně o tuto položku, neuplatňuje postup obdobný postupu podle tohoto odstavce.

(2) Pokud v důsledku rozdílné právní kvalifikace právní skutečnosti výdaj nebo jiná položka snižující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji z důvodu závazku mezi přidruženými osobami snižuje základ daně alespoň jedné přidružené osoby a současně nedochází k zahrnutí příjmu plynoucího z tohoto závazku do základu daně přidružené osoby, které plyne, zvýší se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je přidruženou osobou, u které

a) došlo ke snížení základu daně, o částku odpovídající snížení základu daně v rozsahu, v jakém nedochází k odpovídajícímu zahrnutí příjmu do základu daně v případě, že státem zdroje je Česká republika,

b) nedošlo k zahrnutí příjmu do základu daně, o částku odpovídající nezahrnutému příjmu v rozsahu, v jakém dochází k odpovídajícímu snížení základu daně u přidružené osoby, v případě, že státem zdroje není Česká republika a stát, ve kterém se z důvodu tohoto závazku snižuje základ daně, neuplatňuje postup obdobný postupu podle tohoto odstavce.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se na příjem hledí jako na zahrnutý do základu daně, pokud

a) došlo k jeho zahrnutí do základu daně nejpozději do 12 měsíců od konce zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém výdaj vznikl, nebo

b) lze důvodně očekávat, že bude v přiměřené době zahrnut do základu daně v některém budoucím zdaňovacím období a podmínky finančního nástroje odpovídají podmínkám, které by spolu sjednaly osoby, které nejsou přidruženými osobami.

(4) Pokud je výdaj nebo jiná položka snižující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji přidružené osoby zdrojem jiné položky snižující základ daně jiné přidružené osoby v situacích podle odstavce 1 nebo 2, výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je přidruženou osobou, se zvýší o částku, která odpovídá snížení základu daně touto položkou, a to v rozsahu, v jakém nedošlo v jiném státě k úpravě obdobné odstavci 1 nebo 2.

(5) Přidruženými osobami se pro účely řešení důsledků rozdílné právní kvalifikace rozumí přidružené osoby vymezené pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti s tím, že podmínka hranice podílu na základním kapitálu, hlasovacích právech nebo zisku je alespoň 50 %, jinak spojené osoby a poplatník daně z příjmů právnických osob a jeho stálá provozovna. S osobami, které z hlediska hlasovacích práv nebo podílu na základním kapitálu jednají společně, se pro účely určení přidružených osob zachází, jako by měly na jiné osobě účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo podílů na základním kapitálu, které společně jednající osoby drží.

§ 23i
Kursový rozdíl

(1) Kursový rozdíl se nezahrnuje do základu daně ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých

a) kursový rozdíl není realizován, a

b) poplatník je poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů.

(2) Poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů je od prvního dne rozhodného zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, poplatník, který

a) je účetní jednotkou s výjimkou poplatníka, který účtuje v soustavě jednoduchého účetnictví,

b) není dlužníkem, vůči němuž bylo zahájeno insolvenční řízení,

c) není v likvidaci a

d) podá správci daně oznámení o vstupu do režimu vylučování kursových rozdílů.

(3) Poplatník přestává být poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů uplynutím

a) druhého zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, následujících po zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých správci daně oznámí vystoupení z režimu vylučování kursových rozdílů,

b) období, za které se podává daňové přiznání, podle § 38ma odst. 1 písm. a), b) a d) až f), nebo zdaňovacího období, které končí stejným dnem jako takové období,

c) zdaňovacího období nebo části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání, které uplynuly přede dnem
   1. vstupu poplatníka do likvidace,
   2. účinnosti rozhodnutí o úpadku poplatníka,
   3. zániku poplatníka, který je zrušen bez likvidace, nebo
   4. skončení řízení o pozůstalosti,

d) posledního zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, před přechodem na vedení jednoduchého účetnictví nebo před změnou měny účetnictví,

e) posledního zdaňovacího období poplatníka daně z příjmů fyzických osob před
   1. přechodem na vedení daňové evidence,
   2. přechodem na vedení záznamů o příjmech a výdajích,
   3. změnou způsobu uplatňování výdajů podle § 24 na způsob podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 nebo
   4. zdaňovacím obdobím, za které je jeho daň rovna paušální dani, a

f) zdaňovacího období, ve kterém poplatník daně z příjmů fyzických osob
   1. ukončil činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem, nebo
   2. přerušil činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem, pokud tuto činnost nebo nájem znovu nezahájí do lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém tuto činnost nebo nájem přerušil.

(4) Ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých je poplatník poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů a kursový rozdíl je realizován, se výsledek hospodaření upraví o kursové rozdíly související se stejným majetkem nebo závazkem nezahrnuté do základu daně v předcházejících zdaňovacích obdobích a obdobích, za která se podává daňové přiznání.

(5) Ve zdaňovacím období, části zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, k jejichž konci poplatník přestává být poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů, se výsledek hospodaření upraví o kursové rozdíly nezahrnuté do základu daně ve zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, ve kterých byl poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů, o které nebyl upraven výsledek hospodaření podle odstavce 4.

(6) V případech podle odstavce 3 písm. e) bodů 3 a 4 se na poplatníka hledí, jako by nebyl v prodlení, pokud podá dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke skutečnostem podle odstavce 3 písm. e) bodů 3 a 4.

§ 23j
Oznámení v souvislosti s režimem vylučování kursových rozdílů

(1) Oznámení o vstupu do režimu vylučování kursových rozdílů může poplatník podat správci daně do 3 měsíců od prvního dne rozhodného zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání. Pokud je rozhodné zdaňo-

vací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, kratší než 3 měsíce, může poplatník oznámení správci daně podat do konce tohoto období.

(2) Oznámení o vstupu do režimu vylučování kursových rozdílů podané po lhůtě podle odstavce 1 je neúčinné. Tyto lhůty nelze navrátit v předešlý stav. Oznámení o vstupu do režimu vylučování kursových rozdílů lze měnit nebo vzít zpět do uplynutí lhůty pro jeho podání.

(3) V oznámení o vstupu do režimu vylučování kursových rozdílů poplatník uvede zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, od jejichž počátku se stává poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů.

(4) Oznámení o vystoupení z režimu vylučování kursových rozdílů nelze vzít zpět.

(5) Pokud poplatník přestane být poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů z důvodu uvedeného v § 23i odst. 3 písmenech b) až f), podá správci daně oznámení o ukončení režimu vylučování kursových rozdílů ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(6) V oznámení o ukončení režimu vylučování kursových rozdílů poplatník uvede zdaňovací období, část zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, jehož uplynutím přestává být poplatníkem v režimu vylučování kursových rozdílů, a důvod podle 23i odst. 3 písmen b) až f), který vedl k ukončení tohoto režimu.

Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů
§ 24

(1) Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.[5)] Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány odděleně náklady a výnosy.

(2) Výdaji (náklady) podle odstavce 1 jsou také

a) odpisy hmotného majetku (§ 26 až 33),

b) zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2), s výjimkou uvedenou v písmenu c) a § 25, a to u
1. pěstitelských celků, trvalých porostů a zvířat podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, při jejich vyřazení,
2. prodaného nebo zlikvidovaného hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat; v případě vypořádání hmotného majetku při zániku práva stavby se postupuje obdobně,
3. hmotného majetku předaného povinně bezúplatně podle jiných právních předpisů, snížená o přijaté dotace na jeho pořízení.
Při částečném prodeji nebo zlikvidování hmotného majetku je výdajem poměrná část zůstatkové ceny. Zůstatkovou cenu nebo její část nelze uplatnit v případě, kdy je stavební dílo (dům, budova, stavba) likvidováno zcela nebo zčásti v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením. Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy jsou výdajem podle písmene v),

c) zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) vyřazeného v důsledku škody jen do výše náhrad s výjimkou uvedenou v písmenu l). Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle zvláštního právního předpisu,[20)] jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle písmene v),

d) členský příspěvek
1. právnické osobě, pokud povinnost členství vyplývá ze zvláštních právních předpisů,
2. právnické osobě, u níž členství je nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
3. placený zaměstnavatelem za zaměstnance v případě, kdy členství zaměstnance je podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti zaměstnavatele,
4. organizaci zaměstnavatelů, nebo
5. Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky,

e) pojistné hrazené poplatníkem, pokud souvisí s příjmem, který je předmětem daně a není od daně osvobozen, a dále pojistné hrazené zaměstnavatelem pojišťovně za pojištění rizika placení náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu (snížení odměny) za dobu dočasné pracovní neschopnosti (karantény) podle zvláštního právního předpisu,[47a)]

f) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem podle zvláštních právních předpisů. Toto pojistné a příspěvek jsou u poplatníků, kteří vedou účetnictví, výdajem (nákladem), jen pokud byly zaplaceny, a to nejpozději do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části. Pokud je daňový subjekt povinen podat podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, jsou toto pojistné a příspěvek výdajem (nákladem) pouze tehdy, budou-li zaplaceny do termínu pro podání daňového přiznání. Toto pojistné a příspěvek zaplacené po uvedeném termínu jsou výdajem (nákladem) toho zdaňovacího období, ve kterém byly zaplaceny, pokud však již neovlivnily základ daně v předchozích zdaňovacích obdobích. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud toto pojistné a příspěvek zaplatí za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,

g) výdaje (náklady) na provoz vlastního zařízení k ochraně životního prostředí podle zvláštních předpisů,

h) plnění v podobě
1. nájemného podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou nájemného uvedeného v § 25 odst. 1 písm. za); u pachtu obchodního závodu je výdajem pouze část pachtovného, která převyšuje účetní odpisy,
2. úplaty u finančního leasingu za podmínky uvedené v odstavci 4; přitom u poplatníka, který vede daňovou evidenci, je tato úplata výdajem jen v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období; úplatou je u postupníka i částka jím hrazená postupiteli ve výši rozdílu mezi úplatou u finančního leasingu, která byla postupitelem zaplacena, a úplatou u finančního leasingu, která je u postupitele výdajem podle § 24 odst. 6 při postoupení smlouvy o finančním leasingu,

ch) daň z nemovitých věcí, pokud byla zaplacena a není součástí ocenění majetku, dále ostatní daně a poplatky s výjimkami uvedenými v § 25. Daň z příjmů a daň darovací zaplacená v zahraničí je u daňového rezidenta České republiky výdajem pouze u příjmů, které se zahrnují do základu daně, případně do samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a nebo § 21 odst. 4, a to pouze v rozsahu, v jakém ji nebylo možno započíst na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f; výdajem není daň zaplacená v zahraničí v rozsahu, ve kterém přesahuje výši uvedenou v mezinárodní smlouvě nebo v právním předpisu jiného státu. Tento výdaj (náklad) se uplatní ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, následujícím po zdaňovacím období, nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, jehož se týká zahraniční daň, která nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku; jako výdaj se neuplatní zahraniční daň týkající se období, ve kterém je jako položka odčitatelná od základu daně uplatněna daňová ztráta stanovená za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která následují po období uplatnění této daňové ztráty; tímto postupem není ovlivněna výše takto uplatňované daňové ztráty,

i) rezervy a opravné položky, jejichž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní zákon[22a)] a odstavec 9 pro případy, kdy pohledávka byla nabyta přeměnou,[131)] s výjimkou rezerv vytvářených poplatníky v souvislosti s dosahováním příjmů plynoucích jim podle § 10, s výjimkou rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů a s výjimkou rezervy v pojišťovnictví podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů,

j) výdaje (náklady) na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců vynaložené na
1. bezpečnost a ochranu zdraví při práci a hygienické vybavení pracovišť; výdaje (náklady) na pořízení ochranných nápojů lze uplatnit v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy,[122)]
2. pracovnělékařské služby poskytované poskytovatelem těchto služeb v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy[23)] a nehrazeném zdravotní pojišťovnou, na lékařské prohlídky a lékařská vyšetření stanovené zvláštními předpisy,
3. provoz vlastních vzdělávacích zařízení nebo výdaje (náklady) spojené s odborným rozvojem zaměstnanců podle jiného právního předpisu[132)] a rekvalifikací zaměstnanců podle jiného právního předpisu upravujícího zaměstnanost,[133)] pokud souvisejí s předmětem činnosti zaměstnavatele,
4. práva zaměstnanců vyplývající z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele, pracovní nebo jiné smlouvy, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; to platí i pro výdaje vynaložené na sociální podmínky nebo péči o zdraví rodinného příslušníka zaměstnance, jedná-li se o práva zaměstnanců vyplývající z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele, pracovní nebo jiné smlouvy,

k) výdaje (náklady) na pracovní cesty, včetně výdajů (nákladů) na pracovní cestu spolupracujících osob (§ 13) a společníků veřejných obchodních společností a komplementářů komanditních společností, a to maximálně ve výši podle zvláštních předpisů,[5)] pokud není dále stanoveno jinak, přitom
1. na ubytování, na dopravu hromadnými dopravními prostředky, na pohonné hmoty spotřebované silničním motorovým vozidlem zahrnutým v obchodním majetku poplatníka, pořizovaným na finanční leasing, v nájmu nebo užívaným na základě smlouvy o výpůjčce uzavřené s věřitelem na dobu zajištění dluhu převodem vlastnického práva k tomuto vozidlu (s výjimkou uvedenou v bodě 4. a na nezbytné výdaje spojené s pracovní cestou v prokázané výši; pro stanovení výdajů za pohonné hmoty spotřebované vozidlem, které má elektrický pohon nebo hybridní pohon kombinující spalovací motor a elektromotor, lze použít průměrnou cenu elektřiny stanovenou pro účely poskytování cestovních náhrad podle zákoníku práce,
2. zvýšené stravovací výdaje (stravné)[5b)] při tuzemských pracovních cestách

delších než 12 hodin v kalendářním dnu, zahraniční stravné a kapesné při zahraničních pracovních cestách pro poplatníky s příjmy podle § 7, a to maximálně do výše náhrad vymezených pro zaměstnance odměňovaného platem. Pravidelným pracovištěm pro poplatníky s příjmy podle § 7 se také rozumí sídlo podnikatele nebo místo výkonu jiné činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,

3. na dopravu vlastním silničním motorovým vozidlem nezahrnutým do obchodního majetku poplatníka ve výši sazby základní náhrady, a to maximálně do výše sazby základní náhrady vymezené pro zaměstnance odměňovaného platem, a náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty.[5)] Na dopravu vlastním silničním motorovým vozidlem, které není zahrnuto do obchodního majetku poplatníka, ale v obchodním majetku poplatníka zahrnuto bylo, nebo bylo u poplatníka předmětem finančního leasingu a úplatu u finančního leasingu uplatnil (uplatňuje) jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů a u silničního motorového vozidla užívaného na základě smlouvy o výpůjčce, s výjimkou smlouvy o výpůjčce uzavřené s věřitelem na dobu zajištění dluhu převodem vlastnického práva k tomuto vozidlu, nebo smlouvy o výprose ve výši náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty. Pro stanovení výdajů za spotřebované pohonné hmoty lze použít průměrné ceny pohonných hmot stanovené pro účely poskytování cestovních náhrad podle zákoníku práce. Použije-li poplatník ceny vyšší, je povinen je doložit doklady o jejich nákupu. U nákladních automobilů a autobusů se použije sazba základní náhrady pro osobní silniční motorová vozidla, a to maximálně do výše sazby základní náhrady vymezené pro zaměstnance odměňovaného platem,

4. na dopravu silničním motorovým vozidlem zahrnutým do obchodního majetku poplatníka, pořizovaným na finanční leasing, v nájmu nebo užívaným na základě smlouvy o výpůjčce uzavřené s věřitelem na dobu zajištění dluhu převodem vlastnického práva k tomuto vozidlu v prokázané výši a ve výši náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty[5)] u zahraničních pracovních cest, při kterých výdaje (náklady) na pohonné hmoty nelze prokázat, a to s použitím tuzemských cen pohonných hmot platných v době použití vozidla,

l) škody vzniklé v důsledku živelních pohrom nebo škody způsobené podle potvrzení policie neznámým pachatelem anebo jako zvýšené výdaje v důsledku opatření stanovených zvláštními předpisy,

m) výdaje (náklady) na zabezpečení požární ochrany,[24)]

n) výdaje (náklady) spojené s uchováním výrobních schopností pro zabezpečení obranyschopnosti státu,

o) u poplatníků, kteří vedou daňovou evidenci, uhrazená pořizovací cena[20)] u pohledávky nabyté postoupením, a to jen do výše příjmů z této pohledávky,

p) výdaje (náklady), k jejichž úhradě je poplatník povinen podle zvláštních zákonů,

r) hodnota cenného papíru při prodeji zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem[20)] ke dni jeho prodeje, s výjimkou uvedenou v písmenech w) a ze) a s výjimkou cenného papíru, u kterého je příjem z jeho převodu osvobozen podle § 19 odst. 1 písm. ze) nebo podle § 19 odst. 9,

s) u poplatníka, který vede účetnictví,

1. jmenovitá hodnota pohledávky při jejím postoupení, a to do výše příjmu plynoucího z jejího postoupení,

2. pořizovací cena[20)] u pohledávky nabyté postoupením, a to do výše příjmu plynoucího z její úhrady dlužníkem nebo postupníkem při jejím následném postoupení.

Příjmy uvedené v bodech 1 a 2 lze zvýšit o vytvořenou opravnou položku nebo rezervu (její část) podle zvláštního zákona[22a)] a u pohledávky postoupené před dobou splatnosti o diskont připadající na zbývající dobu do doby splatnosti. Výše diskontu se posuzuje podle úrokové sazby obvyklé při poskytování finančních prostředků s odpovídající dobou splatnosti, s výjimkou převodu směnky po době její splatnosti.

t) do výše příjmů z prodeje jednotlivého majetku

1. vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,

2. vstupní cena hmotného majetku evidovaného u veřejně prospěšného poplatníka, pokud tento hmotný majetek byl využíván k činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů,

3. pořizovací cena, vlastní náklady nebo reprodukční pořizovací cena nehmotného majetku určená podle právního předpisu upravujícího účetnictví, jehož účetní odpisy nejsou výdajem (nákladem) podle písmene v),

4. část hodnoty vyvolané investice při jejím prodeji, která není součástí vstupní ceny hmotného majetku,

5. pořizovací cena pozemku, s výjimkou stavby, která je jeho součástí, u poplatníka fyzické osoby,

ta) u obchodní korporace cena pozemku nabytého vkladem člena, který je fyzickou osobou, který neměl pozemek zahrnut v obchodním majetku a vklad uskutečnil do 5 let od nabytí pozemku; touto cenou pozemku se rozumí

1. pořizovací cena, která byla zjištěna u člena obchodní korporace, pokud jej nabyl úplatně,

2. cena podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku ke dni nabytí pozemku členem obchodní korporace, pokud jej nabyl bezúplatně,

tb) zůstatková cena technického zhodnocení odpisovaného nájemcem při ukončení nájmu nebo při zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním do výše náhrady výdajů (nákladů) vynaložených na toto technické zhodnocení,

u) daň z příjmů fyzických osob zaplacená plátcem za poplatníka z příjmů uvedených v § 10 odst. 1 písm. h) bodu 1 nebo písm. ch), u nichž se uplatňuje zvláštní sazba daně (§ 36), je-li výhra nebo cena v nepeněžním plnění, a silniční daň zaplacená jedním z manželů, který je zapsán jako provozovatel motorového vozidla v osvědčení o registraci vozidla, přičemž vozidlo je používáno pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, druhým z manželů, který jako provozovatel v osvědčení o registraci vozidla zapsán není, a dále silniční daň zaplacená veřejnou obchodní společností za společníky veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společností za komplementáře, kteří pro pracovní cesty používají vlastní vozidlo,

v) účetní odpisy,[20)] s výjimkou uvedenou v § 25 odst. 1 písm. zg), a to pouze u

1. hmotného majetku,[20)] který není vymezen pro účely zákona jako hmotný majetek (§ 26 odst. 2 a 3); přitom u tohoto majetku nabytého vkladem člena obchodní korporace s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku, nabytého vkladem obce, pokud tento majetek byl ve vlastnictví obce a byl zahrnut v jejím majetku, nabytého přeměnou,[131)] jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) jen do výše zůstatkové ceny[20)] evidované u vkladatele ke dni vkladu nebo u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,[20)]

2. nehmotného majetku[20)] za podmínky, že byl poplatníkem pořízen úplatně nebo ve vlastní režii za účelem obchodování s ním anebo nabyt vkladem, přeměnou nebo bezúplatně. U nehmotného majetku nabytého vkladem jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) jen v případě, že byl tento vkládaný nehmotný majetek u člena obchodní korporace s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky pořízen úplatně a zároveň byl u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku; přitom v úhrnu lze u nabyvatele uplatnit účetní odpisy jen do výše zůstatkové ceny[20)] prokázané u vkladatele ke dni jeho vkladu. U nehmotného majetku nabytého přeměnou jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) u nástupnické obchodní korporace jen do výše zůstatkové ceny[20)] evidované u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,[20)] a to za podmínky, že bylo možné uplatňovat odpisy z tohoto nehmotného majetku u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace podle tohoto ustanovení. U nehmotného majetku[20)] vloženého poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 lze u nabyvatele uplatnit v úhrnu účetní odpisy jako výdaje (náklady) jen do výše úhrady prokázané vkladatelem. Toto ustanovení se nevztahuje na kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a dluhů v rámci přeměn obchodních korporací, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill),

w) nabývací cena akcie nebo kmenového listu, které nejsou podle právních předpisů upravujících účetnictví oceňovány reálnou hodnotou, a nabývací cena podílu na společnosti s ručením omezeným nebo na komanditní společnosti anebo na družstvu, a to jen do výše příjmů z prodeje této akcie, tohoto kmenového listu nebo tohoto podílu; toto omezení se nepoužije u cenného papíru, který není podle právních předpisů upravujících účetnictví oceňován reálnou hodnotou pouze z toho důvodu, že poplatník daně z příjmů právnických osob je mikro účetní jednotkou podle právních předpisů upravujících účetnictví, nebo daňovým nerezidentem, který je povinen podle právního řádu státu, podle kterého je založen nebo zřízen, vést účetnictví, a příjem z prodeje cenného papíru není přičitatelný jeho stálé provozovně na území České republiky,

x) paušální částky hrazené zaměstnavatelem zaměstnanci podle § 6 odst. 8,

y) u poplatníků, kteří vedou účetnictví, jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením, vkladem a při přeměně obchodní korporace,[131)] a to za předpokladu, že lze k této pohledávce uplatňovat opravné položky podle písmene i) nebo se jedná o pohledávku, ke které nelze tvořit opravnou položku podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro zjištění základu daně z příjmů pouze proto, že od její splatnosti uplynulo méně než 18 měsíců a u pohledávek nabytých postoupením i v případě, že se jedná o pohledávku se jmenovitou hodnotou v okamžiku vzniku vyšší než 200 000 Kč, ohledně které nebylo zahájeno rozhodčí řízení, soudní řízení nebo správní řízení, za dlužníkem,

1. u něhož soud zrušil konkurs[26i)] proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující, a pohledávka byla poplatníkem přihlášena u insolvenčního soudu a měla být vypořádána z majetkové podstaty,

2. který je v úpadku nebo jemuž úpadek hrozí[26i)] na základě výsledků insolvenčního řízení,

3. který zemřel, a pohledávka nemohla být uspokojena ani vymáháním na dědicích dlužníka,

4. který byl právnickou osobou a zanikl bez právního nástupce a věřitel nebyl

s původním dlužníkem spojenou osobou (§ 23 odst. 7),
5. na jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je uplatňována veřejná dražba,[26j] a to na základě výsledků této dražby,
6. jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je postižen exekucí,[26k] a to na základě výsledků provedení této exekuce,
7. který je v preventivní restrukturalizaci, pokud je pohledávka přímo dotčena restrukturalizačním plánem a zanikla prominutím dluhu podle účinného restrukturalizačního plánu.
Obdobně to platí pro pohledávku nebo její část, a to do výše kryté použitím rezervy nebo opravné položky vytvořené podle zvláštního zákona,[22a] nebo která vznikla podle zákona č. 499/1990 Sb., o přepočtu devizových aktiv a pasív v oblasti zahraničních pohledávek a závazků organizací v souvislosti s kursovými opatřeními. Neuhrazenou část pohledávky za dlužníkem se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, která byla předmětem přepočtu podle zákona č. 499/1990 Sb., vznikla do konce roku 1990 a u níž termín splatnosti nastal do konce roku 1994, sníženou o uplatněný odpis pohledávky,[22b] lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů buď jednorázově, nebo postupně s výjimkou pohledávek, které byly nabyty postoupením nebo vkladem. Neuhrazenou část pohledávky za dlužníkem se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, která nebyla předmětem přepočtu podle zákona č. 499/1990 Sb., nebo nepodléhala ustanovení tohoto odstavce, avšak podléhala režimu financování vývozu v rámci dokončení pohledávek na vládní úvěry podle přílohy č. 2 usnesení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 192/1991 lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů buď jednorázově, nebo postupně, s výjimkou pohledávek, které byly nabyty postoupením nebo vkladem. Toto ustanovení se nepoužije, pokud účetní hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením byla již odepsána na vrub výsledku hospodaření. U poplatníků, kteří přešli z vedení daňové evidence na vedení účetnictví, se postupuje obdobně,

z) majetek, s výjimkou hmotného majetku podle § 26 odst. 2, dále poskytnuté služby a zásoby, pokud jsou vydány jako plnění restitučních nároků nebo majetkových podílů na transformaci družstev podle zvláštních předpisů,2) vypořádacího podílu na majetku družstva nebo likvidačního zůstatku v případě likvidace družstva a použity k podnikání. Pro stanovení základu daně se výdaje uplatní v hodnotě, ve které byl majetek nebo zásoba vydána nebo služba poskytnuta,

za) náhrada za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, poskytnutá jejím vlastníkem, pokud začne být vlastníkem do 2 let od uvolnění využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a bude takto využívána nejméně po dobu 2 let; za porušení podmínek se nepovažuje prodej jednotky,

zb) výdaje (náklady) na dokončenou nástavbu, přístavbu a stavební úpravy, rekonstrukci a modernizaci jednotlivého majetku, které nejsou technickým zhodnocením podle § 33 odst. 1,

zc) výdaje (náklady), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů a jsou poplatníkem zcela nebo zčásti určeny k přeúčtování jiné osobě nebo je tato osoba povinna je uhradit na základě závazku nebo jiného právního předpisu, a to jen do výše příjmů (výnosů) z tohoto přeúčtování nebo předpisu úhrady za podmínky, že tyto příjmy (výnosy) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících; obdobně postupují poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví,

zd) výdaje (náklady) na pořízení karet, jejichž vlastnictví zakládá nárok na slevy z cen zboží a služeb souvisejících s předmětem činnosti poplatníka, případně je spojené s reklamou jeho činnosti, a to u fyzických osob s příjmy podle § 7 a u poplatníků uvedených v § 17. Pokud jsou tyto karty použitelné i pro osobní potřebu poplatníka, popř. jiných osob nebo pro poskytování slev na výdaje (náklady) uvedené v § 25, lze uplatnit výdaje (náklady) na pořízení karty pouze v poloviční výši,

ze) pořizovací cena směnky při prodeji, o níž je účtováno podle zvláštního právního předpisu[20] jako o cenném papíru, zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem[20] ke dni jejího prodeje, a to jen do výše příjmů z jejího prodeje,

zf) výdaje (náklady) vynaložené po 1. lednu 1997 na restaurování uměleckého díla, a to jen do výše příjmu z jeho prodeje, sníženého o pořizovací cenu tohoto uměleckého díla,

zg) výdaje (náklady) vzniklé v důsledku prokazatelně provedené likvidace zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovarů a hotových výrobků; u léků, léčiv či potravinářských výrobků pouze, pokud je nelze dle zvláštních právních předpisů uvádět dále do oběhu.[128] K prokázání likvidace je poplatník povinen vypracovat protokol, kde uvede důvody likvidace, způsob, čas a místo provedení likvidace, specifikaci předmětů likvidace a způsob naložení se zlikvidovanými předměty, a dále uvede pracovníky zodpovědné za provedení likvidace,

zh) náhrady cestovních výdajů do výše stanovené zvláštním právním předpisem,[5]

zi) smluvní pokuty, úroky z prodlení, poplatky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů, jen pokud byly zaplaceny; a dále úroky ze zápůjček a úroky z úvěrů v případě, kdy věřitelem je poplatník uvedený v § 2, který nevede účetnictví, jen pokud byly zaplaceny,

zj) vstupní cena etiketovacího zařízení pro povinné značení lihu podle zvláštního právního předpisu, pokud se výrobce nebo dovozce lihu nerozhodne etiketovací zařízení odpisovat podle § 26 až 33,

zk) výdaje na civilní ochranu vynaložené se souhlasem nebo na pokyn orgánu krizového řízení,

zl) výdaje (náklady) hrazené uživatelem hmotného majetku, které podle zvláštního právního předpisu[20] tvoří součást ocenění hmotného majetku, který je předmětem finančního leasingu, pokud v úhrnu se sjednanou kupní cenou ve smlouvě nepřevýší u movitého majetku částku uvedenou v § 26 odst. 3 písm. c),

zm) odvod do státního rozpočtu z titulu plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle zvláštního právního předpisu,[80]

zn) výdaje na pořízení nehmotného majetku[20] nebo jeho technického zhodnocení u poplatníků s příjmy podle § 7 nebo § 9, pokud nevedou účetnictví,

zo) převod prostředků z garančního fondu do fondu zábrany škod,

zp) výdaje (náklady) vynaložené v rámci pomoci poskytnuté formou nepeněžního plnění v souvislosti s odstraňováním následků živelních pohrom, ke kterým došlo na území členského státu Evropské unie, nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Tyto výdaje (náklady) nelze současně uplatnit jako nezdanitelnou část podle § 15 odst. 1 nebo položku snižující základ daně podle § 20 odst. 8,

zr) výdaje na tvorbu
1. fondu kulturních a sociálních potřeb u veřejně prospěšného poplatníka nebo sociálního fondu u poplatníka, který je veřejnou vysokou školou, veřejnou kulturní institucí nebo veřejnou výzkumnou institucí, do procentuální výše úhrnu vyměřovacích základů zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za zdaňovací období, v jakém lze mzdu zaměstnance uplatnit jako výdaj související s dosažením, zajištěním a udržením zdanitelných příjmů, která je shodná s procentuální výší základního přídělu, kterým je tvořen fond kulturních a sociální potřeb,
2. fondu účelově určených prostředků u poplatníka, který je veřejnou vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí,
3. fondu provozních prostředků u poplatníka, který je veřejnou vysokou školou,
4. stipendijního fondu u poplatníka, který je vysokou školou,
5. fondů k zabezpečení působnosti České kanceláře pojistitelů vymezené zákonem upravujícím pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, s výjimkou výdajů na tvorbu fondu zábrany škod,

zs) výdaje v podobě
1. výdajů na provoz vlastního zařízení péče o děti předškolního věku nebo mateřské školy, nebo
2. příspěvku na provoz zařízení péče o děti předškolního věku nebo mateřské školy zajišťovaný jinými subjekty pro děti, ***které jsou rodinnými příslušníky*** vlastních zaměstnanců,

zt) paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem (dále jen „paušální výdaj na dopravu“), pokud nebyl uplatněn výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem podle písmene k) tohoto odstavce, ve výši 5 000 Kč na jedno silniční motorové vozidlo za každý celý kalendářní měsíc zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém poplatník využíval příslušné silniční motorové vozidlo k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů a současně toto silniční motorové vozidlo nepřenechal ani po část příslušného kalendářního měsíce k užívání jiné osobě. Za přenechání silničního motorového vozidla k užívání jiné osobě se nepovažuje uskutečnění pracovní cesty silničním motorovým vozidlem spolupracující osobou nebo zaměstnancem, který silniční motorové vozidlo nevyužívá i pro soukromé účely. Používá-li poplatník některé silniční motorové vozidlo, u něhož uplatňuje paušální výdaj na dopravu, pouze zčásti k dosažení, zajištění a udržení zdanitelného příjmu, lze na takové silniční motorové vozidlo uplatnit pouze část paušálního výdaje na dopravu stanoveného podle první věty ve výši 80 % této částky (dále jen „krácený paušální výdaj na dopravu“). Pokud poplatník u některého vozidla uplatní v souladu s předchozí větou krácený paušální výdaj na dopravu, potom pro účely tohoto zákona platí, že ostatní vozidla, u nichž poplatník v souladu s tímto ustanovením uplatní paušální výdaje na dopravu, užívá výlučně k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Pro účely tohoto zákona se má za to, že poplatník užívá silniční motorové vozidlo, u kterého uplatňuje paušální výdaj na dopravu, výlučně k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů, pokud tak prohlásí, není-li prokázáno jinak. Paušální výdaj na dopravu je možno uplatnit nejvýše za 3 vlastní silniční motorová vozidla zahrnutá nebo nezahrnutá do obchodního majetku nebo v nájmu za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání. V průběhu zdaňovacího období nelze měnit způsob uplatnění paušálního výdaje na dopravu na způsob uplatnění výdajů podle písmene k) a naopak. V měsíci pořízení nebo vyřazení silničního motorového vozidla lze uplatnit poměrnou část paušálního výdaje na dopravu. Využívá-li k dosažení, zajištění a udržení pří-

jmů silniční motorové vozidlo, které je ve společném jmění manželů nebo ve spoluvlastnictví, více poplatníků, mohou si v úhrnu uplatnit paušální výdaj na dopravu nejvýše 5 000 Kč. Paušální výdaj na dopravu nemohou uplatnit veřejně prospěšní poplatníci s výjimkou poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, veřejnou výzkumnou institucí, poskytovatelem zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby, obecně prospěšnou společností nebo ústavem,

zu) motivační příspěvek poskytnutý na základě smluvního vztahu žákovi nebo studentovi připravujícímu se pro poplatníka na výkon profese, a to do výše 5 000 Kč měsíčně, v případě studenta vysoké školy do výše 10 000 Kč měsíčně; motivačním příspěvkem se pro účely tohoto zákona rozumí stipendium, příspěvek na stravování, ubytování, vzdělávání ve vzdělávacích zařízeních související s budoucím výkonem profese, jízdné v prostředcích hromadné dopravy do místa vzdělávání a na pořízení osobních ochranných prostředků a pomůcek poskytovaných nad rámec zvláštních právních předpisů,

zv) jmenovitá hodnota pohledávky, nebo části pohledávky, z úvěru pojištěné u pojistitele se sídlem na území členského státu Evropské unie, která nikdy nevstoupila do základu pro výpočet limitu tvorby bankovních opravných položek podle jiného právního předpisu[22a)] a ke které banka[109)] nikdy netvořila opravnou položku podle jiného právního předpisu,[22a)] a to do výše přijatého pojistného plnění; pohledávkou z úvěru se pro účely tohoto ustanovení rozumí pohledávka z titulu

1. jistiny a úroku z úvěru poskytnutého bankou,
2. plnění z bankovní záruky poskytnutého bankou za nebankovním subjektem.

(3) U poplatníků, u nichž zdanění podléhají pouze příjmy z podnikatelské nebo jinak vymezené činnosti, a u veřejně prospěšných poplatníků se jako výdaje (náklady) uznávají pouze výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, které jsou předmětem daně.

(4) Výdajem podle odstavce 1 je také úplata u finančního leasingu, pokud po jeho ukončení je předmět finančního leasingu zahrnut do obchodního majetku.

(5) Pokud je poplatníkem úplatně nabyt majetek, který předtím úplatně užíval, a pokud nejsou splněny podmínky finančního leasingu, je úplata za užívání výdajem podle odstavce 1 pouze za podmínky, že poplatník zahrne tento majetek do obchodního majetku a cena za nabytí

a) hmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona, nebude nižší než zůstatková cena vypočtená rovnoměrným způsobem podle § 31 odst. 1 písm. a) ze vstupní ceny evidované u vlastníka nebo pronajímatele za dobu, po kterou mohl být tento majetek odpisován; přitom při výpočtu zůstatkové ceny osobního automobilu se vždy vychází ze vstupní ceny včetně daně z přidané hodnoty. Je-li vlastníkem nebo pronajímatelem poplatník, který u pronajímaného hmotného majetku pokračoval v odpisování podle § 30 odst. 10, stanoví se zůstatková cena, jako by ke změně v osobě vlastníka nebo pronajímatele nedošlo,

b) pozemku nebude nižší než cena určená podle zvláštního právního předpisu,[1a)] platná ke dni nabytí pozemku. Je-li mezi nájemcem a pronajímatelem sjednána dohoda o budoucí koupi pozemku v souvislosti se smlouvou o finančním leasingu stavebního díla umístěného na tomto pozemku, uznává se nájemné do výdajů (nákladů) za podmínky, že bude kupní cena pozemku vyšší než cena určená podle zvláštního právního předpisu[1a)] ke dni prokazatelného sjednání dohody o budoucí koupi pozemku,

c) hmotného majetku vyloučeného z odpisování (§ 27) nebude nižší než cena určená podle zvláštního právního předpisu,[1a)] platná ke dni sjednání kupní smlouvy.

d) ✂

(6) Je-li finanční leasing ukončen před uplynutím minimální doby finančního leasingu, je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů pouze poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem), připadající ze sjednané doby finančního leasingu na skutečnou dobu finančního leasingu nebo skutečně zaplacená úplata, je-li nižší než poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem) podle odstavce 4, připadající na skutečnou dobu finančního leasingu. U vozidel kategorie M1, u kterých byla úplata u finančního leasingu během doby finančního leasingu výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pouze v poměrné části podle § 30f odst. 1, se poměrná část podle věty první počítá z poměrné části úplaty u finančního leasingu, která byla výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle § 30f odst. 1.

(7) Nabývací cenou se v případě podílů v obchodní korporaci pro účely tohoto zákona rozumí

a) hodnota splaceného peněžitého vkladu člena obchodní korporace,

b) hodnota nepeněžitého vkladu člena obchodní korporace. Hodnota tohoto vkladu se stanoví u člena obchodní korporace, který je

1. poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2, obdobně jako hodnota nepeněžitého příjmu v době provedení vkladu (§ 3 odst. 3). Hmotný majetek, který byl zahrnut v obchodním majetku poplatníka, se ocení zůstatkovou cenou (§ 29 odst. 2) a ostatní majetek pořizovací cenou, je-li pořízen úplatně, vlastními náklady, je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí u majetku nabytého bezúplatně. Je-li vkladem majetek, který nebyl zahrnut do obchodního majetku poplatníka a byl pořízen nebo nabyt v době kratší než 5 let před splacením tohoto vkladu do obchodní korporace, ocení se pořizovací cenou,[20)] je-li pořízen úplatně, vlastními náklady,[20)] je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii, a při nabytí majetku bezúplatně cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí; přitom u nemovitých věcí se nabývací cena zvyšuje o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení před splacením vkladu,
2. poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, ve výši zůstatkové ceny (§ 29 odst. 2) vkládaného hmotného majetku a dále ve výši účetní hodnoty[20)] ostatního vkládaného majetku,
3. poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a v § 17 odst. 4, ve výši přepočtené zahraniční ceny,

c) pořizovací cena[20)] majetkové účasti v případě nabytí podílu koupí nebo cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí v případě nabytí podílu bezúplatně.

Nabývací cena podílu na obchodní korporaci se nemění při změně právní formy obchodní korporace a při fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace.[131)] Nabývací cena podílu na akciové společnosti se nemění, nemění-li se hodnota vkladu společníka a dochází pouze k výměně jedné akcie za jednu jinou akcii nebo k výměně jedné akcie za více akcií anebo více akcií za jednu akcii; přitom je-li výměnou získán vyšší nebo nižší počet akcií, je nabývací cenou jedné akcie poměrný díl nabývací ceny původní akcie nebo součet nabývacích cen původních akcií. Obdobně to platí pro výměnu jednoho druhu cenného papíru (například zatímního listu, vyměnitelného dluhopisu, prioritního dluhopisu) za akcie, nemění-li se hodnota vkladu společníka. Nabývací cenu podílu na obchodní korporaci lze zvýšit o výdaje (náklady) přímo související s držbou podílu v obchodní korporaci, pokud poplatník prokáže, že podle § 25 odst. 1 písm. zk) nebyly uznány jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. U člena obchodní korporace, který je plátcem daně z přidané hodnoty, lze nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, není-li tato obchodní korporace plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšit o částku odvedené daně z přidané hodnoty vztahující se k vloženému majetku. Nabývací cena se u poplatníků uvedených v § 17 snižuje o doplatek na dorovnání nebo dorovnání v penězích, na který vznikne poplatníkovi nárok podle zvláštního právního předpisu,[131)] pokud byl tento doplatek na dorovnání nebo dorovnání v penězích zaúčtován v rozvaze. Nabývací cena nedosahuje záporných hodnot. Vkladem se pro účely tohoto zákona rozumí vklad do základního kapitálu včetně jiného plnění ve prospěch vlastního kapitálu. Nabývací cena podílu na obchodní korporaci se dále snižuje o příjmy plynoucí členovi obchodní korporace při snížení základního kapitálu, s výjimkou příjmů podléhajících zvláštní sazbě daně podle § 36 odst. 1 písm. b) bodu 3 nebo § 36 odst. 2 a u společníka společnosti s ručením omezeným i o vrácený příplatek vložený společníkem mimo základní kapitál. Nabývací cena se snižuje o ty části, které již byly uplatněny jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů nebo které snížily základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně.

(8) Při prodeji obchodního závodu se nepoužijí ustanovení odstavce 2, která omezují uplatnění výdajů (nákladů) výší souvisejících příjmů u jednotlivě prodávaných majetků.

(9) U pohledávky nabyté při přeměně,[131)] nebyla-li nikdy součástí podrozvahových účtů zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, pokračuje nástupnická obchodní korporace v odpisu pohledávky[22b)] nebo v tvorbě opravné položky,[22a)] jako by ke změně v osobě věřitele nedošlo, a to maximálně do výše, v jaké by mohla uplatnit odpis nebo tvorbu opravné položky zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace.

(10) Za živelní pohromu se pro účely tohoto zákona považují nezaviněný požár a výbuch, blesk, vichřice s rychlostí větru nad 75 km/h, povodeň, záplava, krupobití, sesouvání půdy, sesuny půdy a skalní zřícení, pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem, sesouvání nebo zřícení lavin a zemětřesení dosahující alespoň 4. stupně mezinárodní stupnice udávající makroseismické účinky zemětřesení. Výše škody musí být doložena posudkem pojišťovny, a to i v případě, že poplatník není pojištěn, nebo posudkem soudního znalce.

(11) Při prodeji majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle zvláštního právního předpisu,[20)] nebo obdobného právního předpisu v zahraničí a byl nabyt vkladem, při přeměně,[131)] při převodu obchodního závodu podle § 23a, při fúzi obchodních společností nebo při rozdělení obchodní společnosti podle § 23c, lze související výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatnit jen do výše jeho hodnoty evidované v účetnictví nebo v daňové evidenci u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace před oceněním tohoto majetku reálnou hodnotou. Hodnotu majetku evidovanou v účetnictví nebo v daňové evidenci u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace lze zvýšit o případné opravné položky vytvořené k uvedenému majetku, jejichž tvorba nebyla u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, není-li stanoveno v tomto zákoně jinak. Obdobně se postupuje při vyřazení majetku z důvodu spotřeby. Takto stanovený výdaj (náklad) se použije i při následném vkladu, následné přeměně,[131)] převodu obchodního závodu podle § 23a nebo fúzi obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti.

(12) Při prodeji obchodního závodu poplatníkem, který nevede účetnictví, po-

kud neuplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7, je výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů

a) součet zůstatkových cen hmotného majetku,
b) součet zůstatkových cen nehmotného majetku evidovaného v majetku poplatníka do 31. prosince 2000, který může být odpisován,
c) hodnota peněžních prostředků a cenin,
d) hodnota finančního majetku,
e) vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
f) pořizovací cena pozemku,
g) hodnota pohledávky, jejíž úhrada by nebyla zdanitelným příjmem,
h) úplata u finančního leasingu zaplacená uživatelem, která převyšuje poměrnou část úplaty uznané jako daňový výdaj podle odstavce 2 písm. h), přechází-li smlouva o finančním leasingu na kupujícího,
i) hodnota dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem.

(13) Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely odstavce 12 hodnotou dluhů hodnota bez daně z přidané hodnoty, byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu. U pohledávek, jejichž úhrada by byla zdanitelným příjmem, je výdajem daň z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu.

(14) Úhrn pořizovacích cen pohledávek nebo jejich částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ostatních ustanovení tohoto zákona, je možné u poplatníků, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, uznat jako daňový výdaj (náklad) až do výše úhrnu zisků z jiných pohledávek v rámci stejného souboru pohledávek v daném zdaňovacím období. Ziskem z pohledávky v daném zdaňovacím období se pro účely tohoto ustanovení rozumí úhrn příjmů plynoucích v daném zdaňovacím období z úhrad pohledávky dlužníkem nebo postupníkem při následném postoupení pohledávky zvýšený o vytvořenou opravnou položku nebo rezervu (její část) podle zvláštního zákona[22a)] ve výši převyšující pořizovací cenu[20)] pohledávky sníženou o částky úhrad pohledávky dlužníkem plynoucí v předchozích zdaňovacích obdobích a o části pořizovací ceny pohledávky odepsané v předchozích zdaňovacích obdobích. Pro účely výpočtu zisku z pohledávky nelze pořizovací cenu pohledávky snížit o částku vyšší, než je pořizovací cena pohledávky. Pokud celkový úhrn pořizovacích cen nebo jejích částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ustanovení tohoto zákona, je za zdaňovací období vyšší než celkový úhrn zisků z jiných pohledávek v rámci stejného souboru pohledávek, lze tento rozdíl u poplatníků, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, uplatnit jako výdaj (náklad) nejdéle ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, a to v jednotlivých obdobích maximálně ve výši částky, o kterou úhrn zisků z pohledávek v rámci tohoto stejného souboru pohledávek převýší úhrn pořizovacích cen pohledávek nebo jejích částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ustanovení tohoto zákona. Za poplatníky, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, se pro účely tohoto zákona považují poplatníci, u nichž alespoň 80 % veškerých příjmů (výnosů) tvoří příjmy (výnosy) plynoucí v souvislosti s nákupem, prodejem, držbou a vymáháním nakoupených pohledávek. Souborem pohledávek se pro účely tohoto ustanovení rozumí soubor pohledávek nakoupený poplatníkem od jedné osoby v jednom zdaňovacím období. Toto ustanovení se použije obdobně pro období, za něž je podáváno daňové přiznání.

§ 24a
Závazné posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů), které nelze přiřadit pouze ke zdanitelným příjmům

(1) Poplatník, kterému vzniknou výdaje (náklady) související se zdanitelnými příjmy a příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda za příslušné zdaňovací období způsob jeho rozdělení jím vynaložených výdajů (nákladů) odpovídá § 23 odst. 5 a § 24 odst. 3.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 poplatník uvede

a) jméno, bydliště a sídlo podnikatele, je-li poplatník fyzickou osobou, nebo název, právní formu a sídlo, je-li poplatník právnickou osobou, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) výši celkově vynaložených výdajů (nákladů) a výši celkově dosažených příjmů (výnosů), v případě veřejně prospěšných poplatníků i výši příjmů (výnosů) dosažených v jednotlivých druzích činností, které nejsou podnikáním,
c) výši jednotlivých dotací, příspěvků a podpor poskytnutých z veřejných zdrojů s uvedením jejich účelu a poskytovatele,
d) výši a stručný popis jednotlivých vynaložených výdajů (nákladů) souvisejících jednak se zdanitelnými příjmy a jednak s příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, a výši těchto jednotlivých druhů příjmů, které mají být předmětem posouzení,
e) údaje o majetku používaném na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a u majetku, ke kterému má vlastnické právo, i rozsah jeho využívání v souvislosti s těmito příjmy,
f) zdůvodnění navrhovaného způsobu rozdělení výdajů (nákladů) souvisejících s jednotlivými druhy příjmů,
g) zdaňovací období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 týkat,
h) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1.

§ 24b
Závazné posouzení poměru výdajů (nákladů) spojených s provozem nemovité věci používané zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, které lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů

(1) Poplatník s příjmy podle § 7 nebo 9, který používá nemovitou věc zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda způsob uplatnění výdajů (nákladů) spojených s provozem nemovité věci do výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů, odpovídá § 24 odst. 3.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 poplatník uvede

a) jméno, bydliště, sídlo podnikatele a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) adresu, na které se nemovitá věc používaná zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům nachází,
c) plochu a objem jednotlivých obytných i neobytných prostor nemovité věci s rozdělením na prostory využívané a nevyužívané k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu, včetně údajů o jejich vytápění, klimatizaci apod.,
d) popis, jak jsou jednotlivé prostory nemovité věci využívány k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu ve zdaňovacím období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 týkat,
e) popis a dokumentaci způsobu, jakým byly výdaje (náklady) spojené s provozem nemovité věci používané zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, do výdajů (nákladů) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uplatněny,
f) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1.

§ 25

(1) Za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat zejména

a) výdaje (náklady) na pořízení hmotného majetku[20)] a nehmotného majetku,[20)] s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2, včetně splátek a úroků z úvěrů a zápůjček spojených s jejich pořízením, jsou-li součástí jejich ocenění,[20)]
b) výdaje na zvýšení základního kapitálu včetně splácení zápůjček,
c) pořizovací cenu[20)] cenného papíru s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. r), w) a ze) a dále s výjimkou opčních listů při uplatnění přednostního práva,
d) pojistné hrazené za člena statutárního orgánu a dalšího orgánu právnické osoby a za jednatele společnosti s ručením omezeným z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou společnosti při výkonu funkce,
e) vyplácené podíly na zisku,
f) penále, úroky z prodlení a pokuty s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zi), úroky z posečkané částky, peněžité tresty, přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění a náklady spojené s trestem uveřejnění rozsudku podle zvláštního právního předpisu,
g) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené veřejnou obchodní společností za společníky této obchodní společnosti, komanditní společností za komplementáře, poplatníkem majícím příjmy ze samostatné činnosti, poplatníkem majícím příjmy z nájmu a pojistné hrazené osobami samostatně výdělečně činnými, které nejsou nemocensky pojištěny a pojistí se na denní dávku při dočasné pracovní neschopnosti u soukromé pojišťovny,[21a)] s výjimkou uvedenou v § 24,
h) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci, pokud je toto plnění u zaměstnance osvobozeno od daně, a to ve formě
   1. příspěvku na kulturní pořady, zájezdy, sportovní akce, společenské akce, včetně těch s kulturním nebo sportovním prvkem, a tištěné knihy, včetně obrázkových knih pro děti, mimo knih, ve kterých reklama přesahuje 50 % plochy,
   2. možnosti používat rekreační, zdravotnická a vzdělávací zařízení, závodní knihovny, tělovýchovná a sportovní zařízení, s výjimkou zařízení uvedených v § 24 odst. 2 písm. j) bodech 1 až 3,
i) výdaje vynaložené na příjmy, které nejsou předmětem daně, na příjmy od daně osvobozené nebo nezahrnované do základu daně a u poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, výdaje (náklady) vynaložené na příjmy vyňaté podle mezinárodní smlouvy, převyšující tyto příjmy; obdobně to platí pro výdaje (náklady) hrazené z prostředků, jejichž zdrojem byl u poplatníka daně z příjmů právnických osob

příjem z darování a bezúplatných služeb od daně osvobozený nebo příjem, který nebyl předmětem daně; toto ustanovení se u veřejně prospěšných poplatníků nepoužije pro výdaje vynaložené na úrokové příjmy, které podléhají zvláštní sazbě daně a pro použití prostředků z kapitálového dovybavení,

j) výdaje nad limity stanovené tímto zákonem nebo zvláštními předpisy,[5), 23)]

k) výdaje (náklady) převyšující příjmy v zařízeních k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob s výjimkou § 24 odst. 2 písm. j) body 1 až 3, písm. zs) a s výjimkou výdajů (nákladů) na přechodné ubytování zaměstnanců, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytované jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, přičemž výdaje (náklady) i příjmy se posuzují za každé zařízení k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob samostatně a nezohledňují se výdaje, které nelze uznat za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely podle jiných ustanovení tohoto zákona,

l) tvorbu rezervních a ostatních účelových fondů, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak, s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zr),

m) plnění ve prospěch vlastního kapitálu s výjimkou uvedenou v § 10 odst. 6 a § 24 odst. 2 písm. r) a w) a členský příspěvek poskytnutý evropskému hospodářskému zájmovému sdružení se sídlem na území České republiky,[25a)]

n) manka a škody přesahující náhrady s výjimkou uvedenou v § 24,

o) zůstatkovou cenu (§ 29 odst. 2) hmotného majetku vyřazeného v důsledku darování nebo bezúplatného převodu, ke kterému není poplatník povinen podle zvláštního právního předpisu. Toto se vztahuje i na hmotný majetek a nehmotný majetek odpisovaný pouze podle zvláštního právního předpisu,[20)]

p) technické zhodnocení (§ 33),

r) daně zaplacené za jiného poplatníka s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. ch) a u),

s) daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob a obdobné daně zaplacené v zahraničí s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. ch) a dále odloženou daň podle zvláštního právního předpisu,[20)]

t) výdaje na reprezentaci, kterými jsou zejména výdaje na pohoštění, občerstvení a dar; za dar se nepovažuje reklamní nebo propagační předmět, který je opatřen jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto předmětu nebo názvem propagovaného zboží nebo služby, jehož hodnota bez daně z přidané hodnoty nepřesahuje 500 Kč a který není předmětem spotřební daně,

u) výdaje na osobní potřebu poplatníka; včetně výdajů vynaložených na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, který poplatník uvedený v § 2 nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4,

v) tvorbu opravných položek na vrub nákladů,[20)] s výjimkou uvedenou v § 24,

w) finanční výdaje (náklady), kterými se pro účely tohoto zákona rozumí úroky z úvěrových finančních nástrojů a související výdaje (náklady), včetně výdajů (nákladů) na obstarání, zpracování úvěrů, poplatků za záruky, pokud je věřitel osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi (§ 23 odst. 7), a to ve výši finančních výdajů (nákladů) z částky, o kterou úhrn úvěrových finančních nástrojů od spojených osob v průběhu zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, přesahuje šestinásobek výše vlastního kapitálu, je-li příjemcem úvěrového finančního nástroje banka nebo pojišťovna, nebo čtyřnásobek výše vlastního kapitálu u ostatních příjemců úvěrových finančních nástrojů. V případě, že podmínkou pro poskytnutí úvěrového finančního nástroje dlužníkovi věřitelem je poskytnutí přímo souvisejícího úvěru, zápůjčky nebo vkladu tomuto věřiteli osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi, považuje se pro účely tohoto ustanovení a vzhledem k tomuto úvěrovému finančnímu nástroji věřitel za osobu spojenou ve vztahu k dlužníkovi,

x) výdaje (náklady) na spotřebované pohonné hmoty a parkovné při pracovní cestě vynaložené v souvislosti s užíváním silničního motorového vozidla, u kterého poplatník uplatní paušální výdaj na dopravu, a 20 % ostatních výdajů (nákladů) s výjimkou odpisů vynaložených v souvislosti se silničním motorovým vozidlem, u kterého je poplatník povinen uplatnit krácený paušální výdaj na dopravu; u silničního motorového vozidla, u kterého poplatník uplatní paušální výdaj na dopravu, nelze dále uplatnit náhradu výdajů za spotřebované pohonné hmoty a sazbu základní náhrady,

y) u poplatníků, kteří jsou účetními jednotkami, dílčí platba příspěvku na zajištění financování, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů uvedených na trh do 1. ledna 2013 prováděné provozovatelem kolektivního systému,

z) jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena[20)] postoupené pohledávky s výjimkou uvedenou v § 24 a § 10,

za) nájemné za umělecká díla a výdaje (náklady) za restaurování uměleckých děl, která nejsou součástí staveb a budov, a to u poplatníků, u nichž není výstavní, muzejní a galerijní činnost předmětem činnosti, s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zf),

zb) u poplatníků, kteří nevedou účetnictví, výdaje na pořízení uměleckých děl, která nejsou součástí staveb a budov a v jednotlivém případě nepřesáhnou částku 80 000 Kč,

zc) odpis pohledávky[22b)] nebo tvorbu opravné položky[22a)] u pohledávky nabyté obchodní korporací na základě vkladu uskutečněného od 1. července 1996, s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 9,

zd) výdaje spojené s úhradou dluhu, s výjimkou dluhu vzniklého z důvodu pořízení hmotného majetku (§ 26), vzniklého ve zdaňovacím období, ve kterém poplatník uplatňoval výdaje podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 a výdaje spojené s úhradou dluhu, o jehož hodnotu byl snížen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji v některém z minulých zdaňovacích období,

ze) rozdíl, o který částka hrazená postupníkem postupiteli při změně osoby uživatele podle smlouvy o finančním leasingu převyšuje částku úplaty připadající u postupníka na zbývající dobu finančního leasingu sníženou o úplatu jím hrazenou vlastníkovi užívaného majetku v souladu se smlouvou, pokud tento rozdíl není součástí vstupní ceny majetku,

zf) plnění poskytnuté zahraničnímu státnímu úředníkovi nebo zahraničnímu veřejnému činiteli nebo s jejich souhlasem jiné osobě v souvislosti s výkonem jeho funkce, a to ani v případech, kdy se jedná o úředníka státu nebo veřejného činitele působícího ve státě, ve kterém je poskytnutí takového plnění tolerováno nebo není považováno za trestný čin anebo je obvyklé,

zg) účetní odpisy dlouhodobého majetku,[20)] a hodnota majetku nebo její část zaúčtovaná na vrub nákladů, který není dlouhodobým majetkem podle zvláštního právního předpisu,[20)] ale zároveň je hmotným majetkem podle § 26 až 33,

zh) oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí, pokud je podle zvláštního právního předpisu[20)] výdajem (nákladem), není-li v tomto zákoně stanoveno jinak,

zi) kladný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu při nabytí vkladem nebo přeměnou[13)] a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu[20)] výdajem (nákladem),

zj) výdaje (náklady) z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotou při následném snížení základního kapitálu,

zk) výdaje (náklady) mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Úroky z úvěrového finančního nástroje přijatého v období šesti měsíců před nabytím tohoto podílu se považují za výdaj (náklad) přímo související s držbou podílu v dceřiné společnosti po dobu trvání této držby a po dobu, kdy podíl drží osoba, která je s osobou, která úvěrový finanční nástroj přijala, spojenou osobou, pokud poplatník neprokáže, že úvěrový finanční nástroj s držbou tohoto podílu nesouvisí. Případné režijní (nepřímé) náklady související s držbou podílu v dceřiné společnosti se pro účely tohoto ustanovení omezují výší 5 % příjmů z podílů na zisku vyplácených dceřinou společností, pokud poplatník neprokáže, že skutečná výše těchto režijních (nepřímých) nákladů je nižší,

zl) finanční výdaje (náklady), které plynou z úvěrového finančního nástroje, kde úrok nebo výnos nebo skutečnost, zda se finanční výdaje (náklady) stanou splatnými, závisí zcela nebo převážně na zisku dlužníka,

zm) hodnota nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,

zn) pojistné ve výši určené ke krytí budoucích dluhů pojišťovny vyplývajících z pojistné smlouvy uzavřené zaměstnavatelem pro případ dožití se stanoveného věku jeho zaměstnancem nebo dožití se jeho zaměstnancem dohodnuté doby nebo setrvání tohoto zaměstnance v pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli po dohodnutou dobu.

zo) členský příspěvek hrazený poplatníkem příjemci, který je u tohoto příjemce osvobozen od daně,

zp) účetní odpisy hmotného a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, který byl nabyt darováním, plněním ze svěřenského fondu nebo z rodinné fundace, a tento příjem byl od daně z příjmů osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu; obdobně to platí pro zůstatkovou cenu v případě prodeje nebo likvidace tohoto majetku,

zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, nabytého darováním, plněním ze svěřenského fondu nebo z rodinné fundace, nebo hodnotu bezúplatně přijatých služeb, pokud tento příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.

(2) Škodou podle odstavce 1 písm. n) se rozumí fyzické znehodnocení (poškození nebo zničení) majetku ve vlastnictví poplatníka, a to z objektivních i subjektivních příčin, pokud je majetek v důsledku škody vyřazen. Mankem se rozumí inventarizační rozdíl, kdy skutečný stav je nižší než účetní. Za tyto škody a manka se nepovažují technologické a technické úbytky a úbytky vyplývající z přirozených vlastností zásob vznikající např. rozprachem, sesycháním v rámci technologických úbytků ve výrobním, zásobovacím a odbytovém procesu (přirozené úbytky zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovarů a hotových výrobků), ztratné v maloobchodním prodeji a nezaviněné úhyny zvířat, která nejsou pro účely zákona hmotným majetkem, a to do výše ekonomicky zdůvodněné normy přirozených úbytků a ztratného stanovené poplatníkem. Správce daně může posoudit, zda výše stanovené normy odpovídá charakteru činnosti poplatníka a obvyklé výši norem jiných poplatníků se shodnou nebo obdobnou činností, a o zjištěný rozdíl upravit základ daně. Škodou není prokázaný nezaviněný úhyn nebo nutná porážka zvířete

základního stáda.

(3) Do úvěrových finančních nástrojů se pro účely odstavce 1 písm. w) nezahrnují úvěrové finanční nástroje, z nichž úroky jsou součástí vstupní ceny majetku, a dále prokazatelně poskytnuté bezúročné úvěrové finanční nástroje. Ustanovení odstavce 1 písm. w) a zl) se nevztahují na veřejně prospěšné poplatníky, na organizátora regulovaného trhu a na poplatníky uvedené v § 2.

Odpisy hmotného majetku
§ 26

(1) Odpisy se stanoví pro účely tohoto zákona podle § 30, 30a, 30b, 31 nebo § 32 z hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 27.

(2) Hmotným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) samostatné hmotné movité věci, popřípadě soubory hmotných movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením, jejichž vstupní cena (§ 29) je vyšší než 80 000 Kč a mají provozně-technické funkce delší než jeden rok,
b) budovy, domy a jednotky,
c) stavby, s výjimkou
   1. provozních důlních děl,
   2. drobných staveb na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, sloužících k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m^2 a výšku 5 m,
   3. oplocení sloužícího k zajišťování lesní výroby a myslivosti, které je drobnou stavbou,
d) pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky vymezené v odstavci 9,
e) dospělá zvířata a jejich skupiny,[20] jejichž vstupní cena (§ 29) je vyšší než 80 000 Kč,
f) jiný majetek vymezený v odstavci 3.

Hmotným majetkem pro účely tohoto zákona však nejsou zásoby. Za samostatné hmotné movité věci se považují také výrobní zařízení, jakož i zařízení a předměty sloužící k provozování služeb (výkonů) a účelová zařízení a předměty, která s budovou nebo se stavbou netvoří jeden funkční celek, i když jsou s ní pevně spojeny. Souborem hmotných movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením se rozumí dílčí část výrobního či jiného celku. Soubor hmotných movitých věcí je nutné evidovat zvlášť tak, aby byly zajištěny průkazné technické i hodnotové údaje o jednotlivých věcech zařazených do souboru, určení hlavního funkčního předmětu a o všech změnách souboru (přírůstky, úbytky) včetně údajů o datu změny, rozsahu změny, vstupních cenách jednotlivých přírůstků nebo úbytků, celkové ceny souboru věcí a dále částky odpisů včetně jejich změn vyplývajících ze změny vstupní ceny souboru hmotných movitých věcí. Soubor hmotných movitých věcí se zařazuje do odpisové skupiny podle hlavního funkčního předmětu.

(3) Jiným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) technické zhodnocení a výdaje na otvírky nových lomů, pískoven a hlinišť, pokud nezvyšuje vstupní cenu a zůstatkovou cenu hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 1 písm. f),
b) technické rekultivace, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,[29b]
c) výdaje hrazené uživatelem, které podle zvláštních předpisů[20] nebo podle daňové evidence tvoří součást ocenění hmotného majetku, který je předmětem finančního leasingu, a které v úhrnu se sjednanou kupní cenou ve smlouvě převýší u movitého majetku hodnotu 80 000 Kč,
d) právo stavby u poplatníka, který nevede účetnictví.

(4) Je-li majetek ve spoluvlastnictví, pak pro posouzení toho, zda dosáhl vstupní ceny uvedené v odstavci 2, je rozhodující vstupní cena, která se rovná součtu hodnot spoluvlastnických podílů u jednotlivých spoluvlastníků, a nikoliv vstupní cena jednotlivého spoluvlastnického podílu.

(5) Odpisováním se pro účely tohoto zákona rozumí zahrnování odpisů z hmotného majetku evidovaného u poplatníka, který se vztahuje k zajištění zdanitelného příjmu, do výdajů (nákladů) k zajištění tohoto příjmu. Odpisování lze zahájit po uvedení pořizované věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání. Obdobně to platí pro technické zhodnocení (§ 33). Poplatník s příjmy podle § 7 a 9, který nevede účetnictví a uplatňuje výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24, může zahájit odpisování hmotného majetku, jedná-li se o hmotný majetek v daňové evidenci nebo pronajímaný hmotný majetek, evidovaný podle § 9 odst. 6; přitom zvířata z vlastního chovu, nakoupená a darovaná zvířata po dosažení dospělosti zůstávají součástí zásob.

(6) Odpis ve výši ročního odpisu vypočteného podle § 31 a 32 lze uplatnit z hmotného majetku evidovaného u poplatníka ke konci příslušného zdaňovacího období s výjimkou uvedenou v odstavci 7 písm. b) až d). Ročním odpisem u poplatníků uvedených v § 17 se rozumí odpis za zdaňovací období.

(7) Odpis pouze ve výši jedné poloviny ročního odpisu vypočteného podle § 31 a 32 lze uplatnit

a) z hmotného majetku evidovaného u poplatníka na počátku příslušného zdaňovacího období, dojde-li v průběhu zdaňovacího období
   1. k vyřazení majetku před koncem zdaňovacího období, pokud již v průběhu zdaňovacího období nebyl uplatněn odpis podle bodů 2 a 3,
   2. k převedení majetku na jiné právnické nebo fyzické osoby podle zvláštních právních předpisů,[29a] který je evidován v majetku poplatníka k datu předcházejícímu dni převodu majetku,
   3. k ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo k ukončení nájmu, přeměně, zrušení bez likvidace, zániku bez likvidace, zrušení s likvidací, účinkům rozhodnutí o úpadku nebo k přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt nebo opačně z majetku evidovaného ke dni ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ke dni ukončení nájmu, ke dni předcházejícímu rozhodný den fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a v ostatních případech zrušení bez likvidace ke dni předcházejícímu den zániku, ke dni předcházejícímu první den hospodářského roku nebo kalendářního roku při změně účetního období, ke dni předcházejícímu den vstupu do likvidace nebo ke dni předcházejícímu den, ke kterému nastanou účinky rozhodnutí o úpadku, nebo den přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt nebo opačně. Obdobně postupuje poplatník uvedený v § 2, který v průběhu zdaňovacího období přerušil činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a tuto činnost nezahájil do termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém byla činnost přerušena,
   4. k ukončení nájemního vztahu při odpisování technického zhodnocení nájemcem (§ 28 odst. 3) nebo při ukončení výpůjčky movitého hmotného majetku (§ 28 odst. 4),
b) z hmotného majetku nabytého v průběhu zdaňovacího období a evidovaného u poplatníka na konci zdaňovacího období, u něhož poplatník pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem podle § 30 odst. 10 nebo který odpisuje podle § 30c odst. 2, a z hmotného movitého majetku, k němuž poplatník nabyl vlastnické právo v průběhu zdaňovacího období splněním dluhu, který byl zajištěn převodem práva, a má tento majetek evidován na konci zdaňovacího období,
c) z hmotného majetku evidovaného po celé zdaňovací období u poplatníka, u něhož v průběhu zdaňovacího období nastaly účinky rozhodnutí o úpadku nebo došlo k přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt a opačně anebo který v průběhu zdaňovacího období vstoupil do likvidace,
d) z hmotného majetku evidovaného u poplatníka uvedeného v § 17 za zdaňovací období vymezené v § 21a písm. c), je-li toto zdaňovací období kratší než dvanáct měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích; toto se nepoužije u hmotného majetku zaevidovaného u poplatníka v průběhu tohoto zdaňovacího období nebo v průběhu části zdaňovacího období předcházející tomuto zdaňovacímu období, za kterou se podává daňové přiznání podle § 38ma odst. 1 písm. a).

Ustanovení tohoto odstavce se použije přiměřeně, dojde-li v průběhu zdaňovacího období ke změně daňového rezidenství poplatníka z České republiky do zahraničí nebo ke změně právní formy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost.

(8) Odpisy pro účely zákona není poplatník povinen uplatnit, přitom odpisování lze i přerušit, ale při dalším odpisování je nutné pokračovat způsobem, jako by odpisování přerušeno nebylo, a to za podmínky, že v době přerušení neuplatní poplatník (vlastník ani nájemce) výdaje paušální částkou podle § 7 nebo § 9. Pokud poplatník (vlastník nebo nájemce) uplatní výdaje paušální částkou nebo je jeho daň rovna paušální dani, nelze za toto zdaňovací období uplatnit odpisy v prokázané výši ani o tuto dobu prodloužit odpisování pro daňové účely. Po dobu uplatňování výdajů paušální částkou a ve zdaňovacím období, za které je jeho daň rovna paušální dani, vede poplatník (vlastník nebo nájemce) odpisy pouze evidenčně.

(9) Pěstitelskými celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky se podle odstavce 2 rozumějí

a) ovocné stromy vysázené na souvislém pozemku o výměře nad 0,25 ha v hustotě nejméně 90 stromů na 1 ha,
b) ovocné keře vysázené na souvislém pozemku o výměře nad 0,25 ha v hustotě nejméně 1000 keřů na 1 ha,
c) chmelnice a vinice.

(10) Hmotným majetkem se stávají věci uvedené do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání.

§ 27

Hmotným majetkem vyloučeným z odpisování je

a) bezúplatně převedený majetek podle smlouvy o finančním leasingu, pokud výdaje (náklady) související s jeho pořízením nepřevýší 80 000 Kč,
b) pěstitelský celek trvalých porostů s dobou plodnosti delší než 3 roky, jež nedosáhl plodonosného stáří,
c) hydromeliorace do 2 let po jejím dokončení,
d) umělecké dílo, které je hmotným majetkem a není součástí stavby a budovy, předměty muzejní a galerijní hodnoty, popřípadě jejich soubory v muzeích a památkových objektech, stálé výstavní soubory a knihovní fondy knihoven

jednotné soustavy, popřípadě jiné fondy,
e) movitá kulturní památka a soubory movitých kulturních památek,
f) hmotný majetek převzatý povinně bezúplatně podle zvláštních právních předpisů,
g) inventarizační přebytky hmotného majetku zjištěné podle zvláštního právního předpisu,[20)] pokud nebyly při zjištění zaúčtovány ve prospěch výnosů,
h) hmotný movitý majetek nabytý věřitelem v důsledku zajištění dluhu převodem práva, a to po dobu zajištění tohoto dluhu a za předpokladu, že jej po tuto dobu bude odpisovat původní odpisovatel, uzavře-li s věřitelem smlouvu o výpůjčce,
ch) *zrušeno*
i) hmotný majetek, u něhož odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy uplatňuje jiná osoba než odpisovatel podle tohoto zákona, jde-li o
1. pronajatý hmotný majetek,
2. hmotný majetek, který je předmětem finančního leasingu,
j) hmotný majetek nabytý darováním, plněním ze svěřenského fondu nebo z rodinné fundace, jehož nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně.

§ 28

(1) Hmotný majetek odpisuje odpisovatel. Hmotný majetek je oprávněn odpisovat vždy pouze jeden poplatník. Odpisovatelem je
a) poplatník, který má k hmotnému majetku vlastnické právo,
b) organizační složka státu příslušná hospodařit s majetkem státu,
c) státní příspěvková organizace, státní podnik nebo jiná státní organizace příslušná hospodařit nebo s právem hospodařit s majetkem státu,
d) příspěvková organizace územního samosprávného celku nebo dobrovolného svazku obcí u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření,
e) dobrovolný svazek obcí u hmotného majetku vloženého členskou obcí,
f) veřejná kulturní instituce u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření,
g) jiný poplatník daně z příjmů právnických osob, který není právnickou osobou a jehož součástí je hmotný majetek,
h) nástupnická obchodní korporace zanikající nebo rozdělované obchodní korporace při přeměně; to platí pro
1. hmotný majetek ve vlastnictví zanikající nebo rozdělované obchodní korporace k rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci, a
2. hmotný majetek, nabytý zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací od rozhodného dne do dne zápisu fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace do obchodního rejstříku a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci.

(2) Technickou rekultivaci prováděnou na pozemku jinou osobou než odpisovatelem, může odpisovat pouze poplatník, který je k provedení rekultivace zavázán.

(3) Technické zhodnocení pronajatého hmotného majetku nebo majetku pořizovaného na finanční leasing a jiný majetek uvedený v § 26 odst. 3 písm. c), jsou-li hrazené nájemcem nebo uživatelem, může na základě písemné smlouvy odpisovat nájemce nebo uživatel, pokud není vstupní cena u odpisovatele hmotného majetku zvýšena o tyto výdaje; přitom je zatřídí do odpisové skupiny, ve které je zatříděn pronajatý hmotný majetek nebo majetek pořizovaný na finanční leasing, a odpisuje podle tohoto zákona. Při odpisování technického zhodnocení postupuje nájemce nebo uživatel způsobem stanoveným pro hmotný majetek a zatřídí technické zhodnocení do odpisové skupiny, ve které je zatříděn pronajatý hmotný majetek nebo majetek pořizovaný na finanční leasing.

(4) Při převodu vlastnictví hmotného movitého majetku v důsledku zajištění dluhu převodem práva na věřitele může tento majetek odpisovat původní odpisovatel, pokud uzavře s věřitelem smlouvu o výpůjčce tohoto majetku na dobu zajištění dluhu převodem práva.

(5) Hmotný majetek vymezený v § 26 odst. 2 písm. c) a d), který je dokončen na cizím pozemku a jeho hodnota není u odpisovatele součástí ocenění tohoto pozemku podle zvláštního právního předpisu,[20)] může odpisovat poplatník, u něhož je tento hmotný majetek evidován (§ 26 odst. 5).

(6) Při odpisování hmotného majetku, který je pouze zčásti používán k zajištění zdanitelného příjmu, se do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrná část odpisů. Při odpisování silničního motorového vozidla, u kterého je poplatník povinen uplatnit krácený paušální výdaj na dopravu, se poměrnou částí odpisů rozumí 80 % odpisů. U vozidel kategorie M1, technického zhodnocení provedeného na tomto vozidle, které je jiným majetkem, a výdajů hrazených uživatelem vynaložených na takové vozidlo, které je předmětem finančního leasingu, které jsou jiným majetkem, se poměrná část podle vět první a druhé počítá z poměrné části odpisů vozidla vypočítané podle poměru částky omezení výdajů a úhrnu výdajů vynaložených na toto vozidlo, pokud je tento poměr nižší než 1.

(7) U poplatníka, který není nájemcem ani uživatelem a kterému byl přenechán k užívání hmotný majetek, se u technického zhodnocení na tomto hmotném majetku postupuje obdobně jako u technického zhodnocení hrazeného nájemcem. Při ukončení takového užívání nebo zrušení souhlasu s odpisováním se postupuje obdobně jako při ukončení nájmu nebo zrušení souhlasu odpisovatele hmotného majetku s odpisováním nájemcem. Pro účely tohoto ustanovení je poplatník, kterému byl přenechán k užívání hmotný majetek, v postavení nájemce a poplatník, který přenechal k užívání tento majetek, v postavení odpisovatele hmotného majetku.

§ 29

(1) Vstupní cenou hmotného majetku se rozumí
a) pořizovací cena,[31)] je-li pořízen úplatně. Při odkoupení najatého majetku, u něhož nájemce odpisoval technické zhodnocení podle § 28 odst. 3, je součástí vstupní ceny, s výjimkou uvedenou v odstavci 4, i zůstatková cena tohoto technického zhodnocení. Nejsou-li při bezprostředním úplatném nabytí hmotného majetku po ukončení úplatného užívání dodrženy podmínky uvedené v § 24 odst. 4 nebo odst. 5, lze do vstupní ceny zahrnout úplatu za užívání, která byla uhrazena do data ukončení smlouvy a nebyla výdajem (nákladem) podle § 24; přitom u poplatníka, který nevede účetnictví, lze do vstupní ceny zahrnout i zálohy na úplatu za užívání do data ukončení smlouvy. U nemovitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 5 let před jeho vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 5 let před zahájením nájmu, cena podle písmene d). U nemovitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době kratší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době kratší než 5 let před zahájením nájmu, se pořizovací cena zvyšuje o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení. U movitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 1 rok před vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 1 rok před zahájením nájmu, je vstupní cenou cena podle písmene d) s výjimkou majetku nabytého formou finančního leasingu,
b) vlastní náklady,[31)] je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii. Toto ustanovení se použije i u poplatníků, kteří nevedou účetnictví. U nemovitých věcí, které poplatník uvedený v § 2 pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii v době delší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 5 let před zahájením nájmu, cena podle písmene d). U nemovitých věcí, které poplatník uvedený v § 2 pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii v době kratší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době kratší než 5 let před zahájením nájmu, se vlastní náklady zvyšují o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení,
c) hodnota nesplacené pohledávky zajištěné převodem práva, a to u hmotného movitého majetku, který zůstává ve vlastnictví věřitele,
d) reprodukční pořizovací cena v ostatních případech určená podle zvláštního právního předpisu;[1a)] přitom u nemovité kulturní památky se reprodukční pořizovací cena stanoví jako cena stavby určená podle zvláštního právního předpisu bez přihlédnutí ke kategorii kulturní památky, historickému stáří kulturní památky a k ceně uměleckých a uměleckořemeslných děl, která jsou součástí stavby. U poplatníka, který má příjmy z nájmu podle § 9, je třeba reprodukční pořizovací cenu stanovit již při zahájení nájmu,
e) při nabytí majetku bezúplatně cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku1a) ke dni nabytí, s výjimkou majetku odpisovaného podle § 30 odst. 10 písm. a), pokud u poplatníků uvedených v § 2 neuplynula od nabytí doba delší než 5 let, zvýšená u nemovitých věcí o náklady vynaložené na opravy a technické zhodnocení; je-li doba od nabytí delší než 5 let, rozumí se u poplatníků uvedených v § 2 vstupní cenou cena podle písmene d),
f) hodnota technického zhodnocení podle § 33 odst. 1 dokončeného počínaje 1. lednem 2001 na hmotném majetku, jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 1, zvýšená o ocenění tohoto odpisovaného hmotného majetku; přitom odpisy pro účely tohoto zákona lze uplatnit jen do výše vstupní ceny snížené o dosud uplatněné účetní odpisy hmotného majetku podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 1,
g) přepočtená zahraniční cena (§ 23 odst. 17),
h) u veřejně prospěšného poplatníka ocenění převzaté od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala, v případě bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Součástí vstupní ceny podle písmen a) až f) je i technické zhodnocení provedené po uvedení věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, s výjimkou technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce a na hmotném majetku vyloučeném z odpisování (§ 27), nejpozději však v prvním roce odpisování. Součástí vstupní ceny jednotky není ocenění té části jednotky, která je pozemkem. Pokud původní odpisovatel v případech uvedených v § 30 odst. 10 nezapočal odpisování, je u nabyvatele vstupní cenou hmotného majetku vstupní cena, z níž by původní odpisovatel odpisy uplatňoval. Vstupní cena hmotného majetku se snižuje o poskytnuté dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtů obcí a krajů, státních fondů, regionální rady regionu soudržnosti,[124)] o poskytnuté prostředky (granty) přidělené podle zvláštního právního předpisu, o poskytnuté granty Evropských společenství, o poskytnuté dotace, příspěvky a podpory z veřejných rozpočtů a jiných peněžních fondů cizího státu s výjimkou peněžních fondů spravovaných podnikatelskými subjekty se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (dále jen „veřejné zdroje“), poskytnuté na jeho pořízení nebo na jeho technické zhodnocení, pokud se tyto prostředky neúčtují podle zvláštního právního předpisu[20)] ve prospěch vý-

nosů (příjmů). Obdobně se postupuje i u hmotného majetku vytvořeného vlastní činností. Vstupní cena hmotného majetku se snižuje o bezúplatný příjem ve formě účelového peněžitého daru na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení. Do vstupní ceny hmotného majetku uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) a c) lze zahrnout i výdaje (náklady) na vyvolanou investici, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí výdaje (náklady) vynaložené na pořízení majetku převedeného do vlastnictví jiné osoby nebo předaného jiné osobě nebo týkající se změny majetku ve vlastnictví jiné osoby a podmiňujícího funkci nebo užívání hmotného majetku uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) a c). V případě stavebního díla odpisovaného podle tohoto zákona, které je likvidováno v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením, je součástí vstupní ceny nového stavebního díla zůstatková cena likvidovaného stavebního díla namísto zůstatkové ceny likvidovaného stavebního díla podle právních předpisů upravujících účetnictví.

(2) Za zůstatkovou cenu se pro účely tohoto zákona považuje rozdíl mezi vstupní cenou hmotného majetku a celkovou výší odpisů stanovených podle § 26 a § 30 až 32 z tohoto majetku, a to i tehdy, když do výdajů na zajištění zdanitelných příjmů [§ 24 odst. 2 písm. a)] zahrnul poplatník pouze poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 6, 30e odst. 1 nebo 5 nebo § 30f odst. 5 nebo uplatňoval v některých zdaňovacích obdobích výdaje procentem z příjmů.

(3) Technické zhodnocení zvyšuje vstupní cenu (dále jen „zvýšená vstupní cena“) a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu (dále jen „zvýšená zůstatková cena“) příslušného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání. Ustanovení předchozí věty se nepoužije u technického zhodnocení v případech uvedených v odstavcích 1, 4 a 6, § 30a odst. 3 a u technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce odpisovaného podle § 30 odst. 6 nebo u technického zhodnocení provedeného na hmotném majetku vyloučeném z odpisování; přitom poplatník, který samostatně eviduje a odpisuje technické zhodnocení hmotného majetku podle § 26 odst. 3 písm. a) nebo výdaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) zvyšuje o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku vstupní cenu a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu již evidovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání. Povinnost zvýšit vstupní cenu samostatně evidovaného a odpisovaného technického zhodnocení o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku se nevztahuje na technické zhodnocení provedené na nemovité kulturní památce, které se odpisuje podle § 30 odst. 6 vždy samostatně.

(4) Poplatník, který odpisoval technické zhodnocení a výdaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) nebo jejich část, která není vyloučena z odpisování, související s majetkem odkoupeným podle smlouvy o finančním leasingu, zvýší o pořizovací cenu odkoupeného majetku vstupní (zůstatkovou) cenu již odpisovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je majetek odkoupen, a pokračuje v započatém odpisování.

(5) Vstupní cenou hmotného majetku ve spoluvlastnictví je u spoluvlastníka vstupní cena podle odstavce 1 ve výši hodnoty jeho spoluvlastnického podílu. Hodnota technického zhodnocení provedeného na hmotném majetku ve spoluvlastnictví se u jednotlivých spoluvlastníků určí podle jejich spoluvlastnického podílu.

(6) Odpisuje-li technické zhodnocení nájemce, zvyšuje se vstupní cena (zůstatková cena) u odpisovatele (pronajímatele) v roce ukončení nájmu nebo zrušení souhlasu odpisovatele s odpisováním nájemcem, a to

a) o částku nepeněžního příjmu stanoveného podle § 23 odst. 6 písm. a) bodu 2, je-li technické zhodnocení provedeno nad rámec nájemného,
b) o zůstatkovou cenu technického zhodnocení evidovanou u nájemce, je-li jím plněno nájemné.

Provede-li nájemce technické zhodnocení nad rámec smluveného nájemného se souhlasem odpisovatele (pronajímatele) a neodpisuje-li je nájemce ani odpisovatel (pronajímatel), zvyšuje se vstupní (zůstatková) cena příslušného majetku u odpisovatele (pronajímatele) v roce ukončení pronájmu o částku nepeněžního příjmu podle § 23 odst. 6 písm. a) bodu 1. Po zvýšení vstupní (zůstatkové) ceny podle tohoto odstavce pokračuje odpisovatel (pronajímatel) v odpisování ze zvýšené vstupní ceny nebo ze zvýšené zůstatkové ceny. Nemá-li poplatník majetek, jehož vstupní cenu by bylo možné zvýšit, vznikne mu jiný majetek v ocenění, které by jinak zvyšovalo vstupní cenu. Toto ustanovení se nepoužije, pokud dochází k ukončení nájmu z důvodu odkoupení najaté věci nájemcem, který zahrne zůstatkovou cenu jím odpisovaného technického zhodnocení do vstupní ceny podle § 29 odst. 1 písm. a).

(7) Při zvýšení nebo snížení vstupní ceny, ke kterému dochází u již odpisovaného majetku z jiného důvodu, než je jeho technické zhodnocení (dále jen „změněná vstupní cena“), se odpis stanoví ze změněné vstupní (zůstatkové) ceny při zachování platné sazby (koeficientu) podle § 31 nebo § 32.

(8) U hmotného majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil v době kratší než 5 let před jeho vložením do obchodní korporace a nebyl zahrnut do obchodního majetku, je u nabyvatele vstupní cenou, byl-li pořízen úplatně, pořizovací cena, byl-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii, jsou vstupní cenou vlastní náklady, a při nabytí hmotného majetku bezúplatně, cena hmotného majetku podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku[1a)] ke dni nabytí. Přitom u nemovitých věcí lze vstupní cenu u nabyvatele zvýšit o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení před vložením do obchodní korporace. Dnem vkladu do obchodní korporace se pro účely tohoto zákona rozumí den uvedený ve smlouvě o vkladu.

(9) Vstupní cena hmotného majetku se nemění,

a) dochází-li k ocenění jmění při fúzi nebo rozdělení obchodní korporace podle zvláštního právního předpisu[20)] v případě, kdy to vyžaduje zvláštní právní předpis,[131)]
b) dojde-li k vypořádání mezi podílovými spoluvlastníky rozdělením věci podle zvláštního právního předpisu, nebo
c) jsou-li v budově vymezeny jednotky.

(10) Vstupní cena hmotného majetku původního odpisovatele použitá při pokračování v odpisování se zvyšuje o částky, které se u poplatníka, který pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem, staly součástí ocenění tohoto majetku podle právních předpisů upravujících účetnictví.

§ 30

(1) V prvním roce odpisování zatřídí poplatník hmotný majetek do odpisových skupin uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Došlo-li u stavebního díla ke změně hlavního užívání a v důsledku této změny se mění i zatřídění do odpisové skupiny uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, provede poplatník změnu zatřídění tohoto majetku ve zdaňovacím období nebo v období, za něž se podává daňové přiznání, ve kterém ke změně došlo. Samostatně odpisované technické zhodnocení provedené na hmotném majetku vyloučeném z odpisování se zatřídí do odpisové skupiny, do které náleží hmotný majetek, na němž bylo technické zhodnocení provedeno. Doba odpisování činí minimálně:

Odpisová skupina	Doba odpisování
1	3 roky
2	5 let
3	10 let
4	20 let
5	30 let
6	50 let.

Stanovená doba odpisování se nevztahuje na hmotný majetek, u něhož došlo v průběhu odpisování k prodloužení doby odpisování. Stavební dílo (dům, budova, stavba) se zařazuje do odpisové skupiny podle jeho hlavního užívání v souladu se zvláštním právním předpisem. Při užívání budovy k několika účelům je pro zařazení do odpisové skupiny rozhodující převažující podíl užívání na celkové využitelné podlahové ploše.[99)] Hmotný majetek, který nelze zařadit do odpisových skupin podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, s výjimkou uvedenou v odstavcích 6 až 8, zatříděný podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem[99)] se zařadí do odpisové skupiny 5 a ostatní hmotný majetek zatříděný podle klasifikace produkce CZ-CPA se zařadí do odpisové skupiny 2.

(2) Poplatník provádí rovnoměrné (§ 31) nebo zrychlené odpisování (§ 32). Způsob odpisování pro každý nově pořízený hmotný majetek stanoví odpisovatel, s výjimkou uvedenou v odstavci 10, a nelze jej změnit po celou dobu jeho odpisování.

(3) Hmotný majetek se odpisuje nejvýše do vstupní ceny nebo do zvýšené vstupní ceny.

(4) Roční odpis otvírek nových lomů, pískoven, hlinišť a technické rekultivace, pokud tyto nejsou součástí hmotného majetku, do jehož vstupní ceny jsou zahrnuty, dočasných staveb a důlních děl, se stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby trvání. Obdobně se odpisuje hmotný majetek, jehož životnost nebo doba trvání je stanovena v letech obecně závazným předpisem nebo příslušným orgánem na základě zmocnění ve zvláštním zákoně. Roční odpis práva stavby se stanoví jako podíl vstupní ceny a sjednané doby trvání práva stavby.

(5) U matric, zápustek, forem, modelů a šablon v klasifikaci produkce CZ-CPA označených kódem 25.73.50 a kódem 25.73.60 se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby použitelnosti nebo stanoveného počtu vyrobených odlitků nebo výlisků.

(6) U technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce (§ 29 odst. 3) se roční odpis stanoví ve výši jedné patnáctiny vstupní ceny.

(7) Roční odpis podle odstavců 4 až 6 se stanoví s přesností na dny nebo s přesností na celé měsíce, počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování; přitom odpisování nelze přerušit.

(8) Při zahájení (ukončení) odpisování podle odstavců 4 až 6 v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit roční odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období v závislosti na zvoleném způsobu stanovení přesnosti odpisů podle odstavce 7.

(9) Odpisy stanovené podle odstavců 4 až 6 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(10) Ze vstupní ceny, ze které odpisoval původní odpisovatel, který je poplatníkem uvedeným v § 2 nebo v § 17 odst. 3 nebo stálou provozovnou poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 7, a při zachování způsobu odpisování pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem

a) právní nástupce poplatníka a nástupnická obchodní korporace,
b) poplatník u hmotného majetku nabytého
   1. vkladem společníka, podílníka nebo člena družstva s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické osoby zahrnut

v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku,
2. vkladem obce nebo kraje, pokud byl tento majetek ve vlastnictví obce nebo kraje a byl zahrnut v jejich majetku,
3. přeměnou,

c) poplatník u hmotného majetku nabytého vkladem tichého společníka s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky spolu s nabytím vlastnických práv k tomuto majetku, pokud tichý společník měl před uskutečněním vkladu tento majetek zahrnut v obchodním majetku,
d) tichý společník u hmotného majetku nabytého vrácením jeho vkladu, pokud nabyl vlastnická práva k tomuto majetku,
e) poplatník u hmotného majetku, který nabyl bezúplatným převodem podle zvláštních předpisů[31c)] nebo bezúplatným převodem v důsledku delimitace státních organizací,
f) poplatník uvedený v § 2, který vyřadil hmotný majetek z obchodního majetku a následně hmotný majetek do obchodního majetku opět zařadil. Obdobně se postupuje i v případě přerušení nájmu,
g) postupník při postoupení smlouvy o finančním leasingu, jestliže dodrží smluvenou celkovou výši úplaty, kupní cenu a nedojde ke zkrácení původně stanovené doby leasingu. Je-li postoupena užívaná věc za nižší cenu, než byla vstupní cena evidovaná u postupitele, lze odpisy uplatnit maximálně do výše ceny hrazené postupníkem,
h) poplatník, který nabyl právo k užívání hmotného movitého majetku smlouvou o výpůjčce, a to po dobu zajištění dluhu převodem práva k tomuto majetku,
i) dlužník, který nabyl do vlastnictví hmotný majetek na základě smlouvy o zápůjčce. V odpisování pokračuje i poplatník, pokud k tomuto majetku nabyl vlastnická práva vrácením zapůjčené věci,
j) manžel (manželka), který má v obchodním majetku hmotný majetek, který již byl v obchodním majetku a byl odpisován manželkou (manželem), s výjimkou majetku nabytého koupí od druhého z manželů,
k) poplatník, který odpisoval hmotný majetek před ukončením činnosti,
l) společník společnosti u majetku určeného podle druhu,
m) poplatník, který převzal majetek v rámci změny příslušnosti hospodařit nebo práva hospodařit s majetkem státu,
n) příspěvková organizace územního samosprávného celku nebo dobrovolného svazku obcí u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření a její zřizovatel při zpětném předání tohoto majetku,
o) dobrovolný svazek obcí u majetku vloženého členskou obcí a člen dobrovolného svazku obcí při zpětném předání tohoto majetku,
p) veřejná kulturní instituce u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření a její zřizovatel při zpětném předání tohoto majetku.

V odpisování hmotného movitého majetku pokračuje i poplatník, pokud k tomuto majetku nabyl znovu vlastnická práva splněním dluhu, který byl zajištěn převodem práva, a to způsobem uplatňovaným po dobu zajištění dluhu podle písmene h). Obdobně pokračuje v odpisování i poplatník u hmotného majetku vráceného při ukončení nájmu a poplatník při zániku společnosti nebo zániku členství ve společnosti u majetku určeného podle druhu, který jím byl do této společnosti vložen. Obdobně pokračuje v odpisování i poplatník, který je fyzickou osobou, u jím pronajímaného hmotného majetku vyřazeného z obchodního majetku nebo v případě zařazení jím pronajímaného hmotného majetku do obchodního majetku.

§ 30a
Mimořádné odpisy

(1) Hmotný majetek, který je bezemisním vozidlem, pořízený v období od 1. ledna 2024 do 31. prosince 2028 může poplatník, který je jeho prvním odpisovatelem, odepsat bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 24 měsíců, přitom za prvních 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně následujících 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku.

(2) Odpisy podle odstavce 1 se stanoví s přesností na celé měsíce; přitom poplatník má povinnost zahájit odpisování počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování. Při zahájení nebo ukončení odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(3) Technické zhodnocení hmotného majetku odpisovaného podle odstavce 1 nezvyšuje jeho vstupní cenu. Ukončené technické zhodnocení se zatřídí do odpisové skupiny, ve které je zatříděn hmotný majetek, na kterém je technické zhodnocení provedeno, a odpisuje se jako hmotný majetek podle § 26 až 30 a § 31 až 33.

§ 30b
Odpisy hmotného majetku využívaného k výrobě elektřiny ze slunečního záření

§ 30c
Odpisy při zvýšení spoluvlastnického podílu

(1) Pokud dojde ke zvýšení spoluvlastnického podílu u poplatníka, slučuje se nově nabývaný spoluvlastnický podíl s dosavadním spoluvlastnickým podílem a poplatník pokračuje ve způsobu odpisování dosavadního hmotného majetku ze změněné vstupní ceny.

(2) Pokud dochází ke zvýšení spoluvlastnického podílu způsoby uvedenými v § 30 odst. 10, lze odpisy uplatnit jen do výše součtu zůstatkových cen. Do úhrnu zůstatkových cen se přitom nezahrnuje zůstatková cena majetku u spoluvlastnického podílu, který byl vyloučen z odpisování.

(3) Pokud nelze určit, který spoluvlastnický podíl je dosavadní, způsob odpisování si zvolí poplatník jako při pořízení nového majetku.

§ 30d
Nemovitá kulturní památka

(1) Nemovitá věc, která byla kulturní památkou podle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1987, nebyla k 31. prosinci 1987 zapsaná do státního seznamu kulturních památek a nebyla prohlášena za kulturní památku podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, se pro účely daní z příjmů považuje za nemovitou kulturní památku, a to i ve zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, započatých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. To neplatí, je-li taková nemovitá věc nabyta ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, započatých od 1. ledna 2022 jiným způsobem než způsobem podle § 30 odst. 10.

(2) Poplatník může v prvním zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, započatých od 1. ledna 2022 rozhodnout, že nemovitá věc podle odstavce 1 věty první není od tohoto období pro účely daní z příjmů považována za nemovitou kulturní památku; v takovém případě se

a) v daném období výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji
1. zvýší o úhrn odpisů, které byly uplatněny jím nebo poplatníkem, od kterého byla nemovitá věc nabyta některým ze způsobů podle § 30 odst. 10, jako výdaj ve zdaňovacích obdobích a obdobích, za která se podává daňové přiznání, předcházejících danému období, a
2. sníží o úhrn odpisů, které by v obdobích podle bodu 1 mohly být uplatněny, kdyby věc nebyla považována za nemovitou kulturní památku,

b) od daného období pro účely daní z příjmů zachází s takovou nemovitou věcí, jako by od 1. ledna 1988 nebyla nemovitou kulturní památkou, a
c) pro účely určení zůstatkové ceny se za celkovou výši odpisů stanovených podle § 26 a § 30 až 32 ve zdaňovacích obdobích a obdobích, za která se podává daňové přiznání, předcházejících danému období považuje úhrn odpisů, o které byl podle písmene a) bodu 2 snížen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji.

(3) Pokud poplatník postupoval ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, započatých před 1. lednem 2022 tak, jako by nemovitá věc podle odstavce 1 věty první nebyla nemovitou kulturní památkou, odstavec 1 věta první se nepoužije; v takovém případě poplatník nesmí uplatnit jako výdaj odpisy tak, aby v úhrnné výši přesahovaly vstupní cenu nebo zvýšenou vstupní cenu.

§ 30e
Odpisování vozidla kategorie M1

(1) Při odpisování vozidla kategorie M1 se do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje pouze poměrná část odpisu vypočítaná podle poměru částky omezení výdajů u vozidla kategorie M1 a úhrnu výdajů vynaložených na vozidlo kategorie M1.

(2) Částka omezení výdajů u vozidla kategorie M1 činí 2 000 000 Kč a úhrn výdajů vynaložených na vozidlo kategorie M1 se rovná jeho vstupní ceně.

(3) Pokud je na vozidle kategorie M1 provedeno technické zhodnocení, je od okamžiku, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání,

a) částka omezení výdajů u tohoto vozidla rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a
b) úhrn výdajů vynaložených na toto vozidlo roven součtu zůstatkové ceny v daném okamžiku a výdajů na technické zhodnocení.

(4) Pokud dojde ke zvýšení nebo snížení vstupní ceny již odpisovaného vozidla kategorie M1 z jiného důvodu než technického zhodnocení, je od tohoto okamžiku

a) částka omezení výdajů u tohoto vozidla rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a
b) úhrn výdajů vynaložených na toto vozidlo roven zůstatkové ceně v daném okamžiku upravené o částku, o kterou byla zvýšena nebo snížena vstupní cena.

(5) Při odpisování technického zhodnocení vozidla kategorie M1 odpisovaného podle § 30a se do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje pouze poměrná část odpisu vypočítaná podle stejného poměru jako u vozidla, na kterém bylo technické zhodnocení provedeno. Pokud je na takovém vozidle provedeno další technické zhodnocení, je od okamžiku, kdy je další technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání,

a) částka omezení výdajů u tohoto vozidla i u technického zhodnocení rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí odpisů vozidla, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a částí odpisů technického zhodnocení, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení

zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na toto vozidlo i na technické zhodnocení roven součtu zůstatkové ceny vozidla v daném okamžiku, zůstatkové ceny technického zhodnocení v daném okamžiku a výdajů na další technické zhodnocení.

(6) V případě spoluvlastnického podílu na vozidlu kategorie M1 je

a) částka omezení výdajů u tohoto podílu rovna poměrné části částky 2 000 000 Kč vypočítané podle výše spoluvlastnického podílu a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento podíl roven jeho vstupní ceně.

(7) Pokud je zvýšen spoluvlastnický podíl na vozidlu kategorie M1, je od tohoto okamžiku

a) částka omezení výdajů u tohoto podílu rovna rozdílu mezi poměrnou částí částky 2 000 000 Kč vypočítanou podle nové výše spoluvlastnického podílu a úhrnem poměrných částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, vypočítaných podle poměru nové výše spoluvlastnického podílu a původní výše spoluvlastnického podílu a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento podíl roven součtu zůstatkové ceny v daném okamžiku a vstupní ceny nově nabývaného spoluvlastnického podílu.

(8) Pokud je snížen spoluvlastnický podíl na vozidlu kategorie M1, je od tohoto okamžiku

a) částka omezení výdajů u tohoto podílu rovna rozdílu mezi poměrnou částí částky 2 000 000 Kč vypočítanou podle nové výše spoluvlastnického podílu a úhrnem poměrných částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, vypočítaných podle poměru nové výše spoluvlastnického podílu a původní výše spoluvlastnického podílu a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento podíl roven zůstatkové ceně nové výše spoluvlastnického podílu.

(9) Pokud je na vozidle kategorie M1, které je ve spoluvlastnictví, provedeno technické zhodnocení, je od okamžiku, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání, u spoluvlastnického podílu

a) částka omezení výdajů rovna rozdílu mezi poměrnou částí částky 2 000 000 Kč vypočítanou podle výše spoluvlastnického podílu a úhrnem částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento podíl roven součtu zůstatkové ceny v daném okamžiku a části výdajů na technické zhodnocení připadající na tento podíl.

(10) Pokud dojde ke zvýšení nebo snížení vstupní ceny již odpisovaného vozidla kategorie M1, které je ve spoluvlastnictví, z jiného důvodu než technického zhodnocení, je od tohoto okamžiku

a) částka omezení výdajů rovna rozdílu mezi poměrnou částí částky 2 000 000 Kč vypočítanou podle výše spoluvlastnického podílu a úhrnem částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento podíl roven součtu zůstatkové ceny v daném okamžiku upravené o část částky, o kterou byla zvýšena nebo snížena vstupní cena, připadající na tento podíl.

§ 30f
Vozidlo kategorie M1 pořízené na finanční leasing

(1) Pokud je vozidlo kategorie M1 předmětem finančního leasingu, je úplata u finančního leasingu výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pouze v poměrné části vypočítané podle poměru částky 2 000 000 Kč a úhrnu úplat. Pokud poplatníkovi vznikne v souvislosti s vozidlem podle věty první jiný majetek, použije se pro účely věty první poměrná část vypočítaná pro tento jiný majetek.

(2) Pokud je vozidlo kategorie M1 nabyto jako předmět finančního leasingu, je

a) částka omezení výdajů u tohoto vozidla rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí úplat u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na toto vozidlo roven jeho vstupní ceně.

(3) Pokud je na vozidle kategorie M1, které bylo nabyto jako předmět finančního leasingu, provedeno technické zhodnocení, je od okamžiku, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání,

a) částka omezení výdajů u tohoto vozidla rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí úplat u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na toto vozidlo roven součtu zůstatkové ceny v daném okamžiku a výdajů na technické zhodnocení.

(4) Pokud dojde ke zvýšení nebo snížení vstupní ceny již odpisovaného vozidla kategorie M1, které bylo nabyto jako předmět finančního leasingu, z jiného důvodu než technického zhodnocení, je od tohoto okamžiku

a) částka omezení výdajů u tohoto vozidla rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí úplat u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a částí odpisů, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na toto vozidlo roven zůstatkové ceně v daném okamžiku upravené o částku, o kterou byla zvýšena nebo snížena vstupní cena.

(5) Při odpisování technického zhodnocení provedeného na vozidle kategorie M1, které je předmětem finančního leasingu, které je jiným majetkem, a při odpisování výdajů hrazených uživatelem vynaložených na takové vozidlo, které jsou jiným majetkem, se do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje pouze poměrná část odpisu vypočítaná podle poměru částky omezení výdajů u tohoto jiného majetku a úhrnu výdajů vynaložených na tento jiný majetek.

(6) U jiného majetku podle odstavce 5 je

a) částka omezení výdajů rovna rozdílu mezi částkou 2 000 000 Kč a úhrnem částí úplat u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento jiný majetek roven součtu úplat u finančního leasingu, které ještě nebyly výdajem, a vstupní ceny jiného majetku.

(7) Pokud je na vozidle kategorie M1 podle odstavce 5 provedeno další technické zhodnocení, je u jiného majetku podle odstavce 5 od okamžiku, kdy je další technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání,

a) částka omezení výdajů rovna rozdílu mezi částku 2 000 000 Kč a úhrnem částí úplat u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a částí odpisů jiného majetku, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento jiný majetek roven součtu úplat u finančního leasingu, které ještě nebyly výdajem, zůstatkové ceny jiného majetku v tomto okamžiku a výdajů na další technické zhodnocení.

(8) Pokud je nabyto vozidlo kategorie M1 podle odstavce 5 jako předmět finančního leasingu, je u jiného majetku podle odstavce 5 od tohoto okamžiku

a) částka omezení výdajů rovna rozdílu mezi částku 2 000 000 Kč a úhrnem částí úplat u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a částí odpisů jiného majetku, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a

b) úhrn výdajů vynaložených na tento jiný majetek roven součtu zůstatkové ceny jiného majetku v tomto okamžiku a kupní ceny vozidla.

§ 30g
Společná ustanovení pro vozidlo kategorie M1

(1) Vozidlem kategorie M1 se pro účely daní z příjmů rozumí vozidlo kategorie M1 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel.[142)]

(2) Pro účely § 30e a 30f se za odpisy, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a úplaty u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, považují i odpisy, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů u poplatníka, od kterého bylo vozidlo kategorie M1 nabyto některým ze způsobů podle § 30 odst. 10, a úplaty u finančního leasingu, které byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů u poplatníka, od kterého bylo vozidlo kategorie M1 nabyto některým ze způsobů podle § 30 odst. 10.

(3) Zůstatková cena vozidla kategorie M1 podle § 29 odst. 2 pro jiné účely než pro stanovování odpisů se určí tak, jako by bylo toto vozidlo odpisováno bez přerušení po minimální dobu odpisování způsobem, který poplatník pro odpisování zvolil. Pokud u vozidla nebyly odpisy stanovovány, ačkoli mohly být, platí pro účely věty první, že poplatník zvolil rovnoměrné odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování.

(4) Pokud je zůstatková cena vozidla kategorie M1 uplatněna jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, § 23 odst. 4 písm. e) se nepoužije v části, ve které výdaje nebyly uznány jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů z důvodu použití postupu podle § 30e odst. 1 a 5 a § 30f odst. 1 a 5.

(5) Ustanovení § 30e odst. 1 a 5 a § 30f odst. 1 a 5 se nepoužijí, pokud je poměr, podle kterého se počítá poměrná část odpisů nebo úplaty u finančního leasingu, která je výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, 1 nebo vyšší. Odstavec 3 se nepoužije, pokud byl poměr, podle kterého se počítá poměrná část odpisů nebo úplaty u finančního leasingu, u vozidla kategorie M1 u poplatníka po celou dobu 1 nebo vyšší.

(6) Ustanovení § 28 odst. 6 věty druhé, § 30e odst. 1 a 5 a § 30f odst. 1 a 5 se nepoužijí na vozidlo kategorie M1, které je sanitním nebo pohřebním automobilem nebo je využíváno k provozování silniční motorové dopravy na základě koncese, ani na vozidlo kategorie M1 poplatníka, který ho poskytuje jako předmět finančního leasingu, a to i v případě, že je finanční leasing ukončen před uplynutím minimální doby finančního leasingu nebo nedojde k převodu vlastnického práva na uživatele. Pokud vozidlo kategorie M1 v průběhu doby odpisování přestane být vozidlem podle věty první, určí se poměr, podle kterého se počítá poměrná část odpisů nebo úplaty u finančního leasingu, která je výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jako by nebylo vozidlem podle věty první od začátku odpisování. Odstavec 3 se nepoužije, pokud vozidlo kategorie M1 bylo u poplatníka po celou dobu vozidlem podle věty první.

§ 31

(1) Při rovnoměrném odpisování hmotného majetku jsou odpisovým skupinám přiřazeny tyto maximální roční odpisové sazby:

a) Roční odpisová sazba pro hmotný majetek neodpisovaný podle písmen b) až d)

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	20	40	33,3
2	11	22,25	20
3	5,5	10,5	10
4	2,15	5,15	5,0
5	1,4	3,4	3,4
6	1,02	2,02	2,

b) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 20 %

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	40	30	33,3
2	31	17,25	20
3	24,4	8,4	10,

c) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 15 %

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	35	32,5	33,3
2	26	18,5	20
3	19	9	10,

d) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 10 %

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	30	35	33,3
2	21	19,75	20
3	15,4	9,4	10.

(2) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) může použít poplatník s převážně zemědělskou a lesní výrobou,[7)] který je prvním odpisovatelem stroje pro zemědělství a lesnictví, v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3. Za poplatníka s převážně zemědělskou a lesní výrobou se pro účely tohoto zákona považuje poplatník, u něhož příjmy z této činnosti činily v předcházejícím zdaňovacím období více než 50 % z celkových příjmů; přitom u poplatníka, jemuž vznikla daňová povinnost v průběhu zdaňovacího období, je rozhodný poměr skutečně dosažených příjmů.

(3) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. c) může použít poplatník, který je prvním odpisovatelem zařízení pro čištění a úpravu vod v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12 využívaného ve stavbách zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem[99)] do podtřídy 125113, pro třídicí a úpravárenské zařízení na zhodnocení druhotných surovin zahrnutých v oddílu 28, pomocí něhož jsou zpracovány druhotné suroviny specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32.

(4) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. d) může použít poplatník, který je prvním odpisovatelem hmotného majetku zatříděného podle tohoto zákona v odpisových skupinách 1 až 3 s výjimkou hmotného majetku uvedeného v odstavcích 2, 3 a 5.

(5) Roční odpisovou sazbu podle odstavce 1 písm. b) až d) nelze uplatnit u letadel, pokud nejsou využívána provozovateli letecké dopravy a leteckých prací na základě vydané koncese a provozovateli leteckých škol, u motocyklů a osobních automobilů, pokud nejsou využívány provozovateli silniční motorové dopravy a provozovateli taxislužby na základě vydané koncese a provozovateli autoškol nebo pokud se nejedná o osobní automobily v provedení speciální vozidlo podskupiny sanitní a pohřební podle zvláštního právního předpisu,[78)] hmotného majetku v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 27.5 (spotřebiče převážně pro domácnost) a kódem 30.12 (rekreační a sportovní čluny).

(6) Za prvního odpisovatele hmotného movitého majetku se pro účely tohoto zákona považuje poplatník, který si jako první pořídil nový hmotný movitý majetek, který dosud nebyl užíván k určenému účelu a u předchozího odpisovatele byl zbožím. Za prvního odpisovatele hmotného movitého majetku se považuje i poplatník, který tento majetek pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii.

(7) Při rovnoměrném odpisování se stanoví odpisy hmotného majetku za dané zdaňovací období ve výši jedné setiny součinu jeho vstupní ceny a přiřazené roční odpisové sazby. Poplatník může na základě svého rozhodnutí použít i sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1. Sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1 nemůže použít poplatník uvedený v § 2, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 a je povinen vést odpisy pouze evidenčně podle § 26 odst. 8 anebo používá hmotný majetek pouze zčásti k zajištění zdanitelného příjmu a do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 6.

(8) Při rovnoměrném odpisování ze zvýšené vstupní ceny hmotného majetku se stanoví odpisy tohoto majetku za dané zdaňovací období ve výši jedné setiny součinu jeho zvýšené vstupní ceny a přiřazené roční odpisové sazby platné pro zvýšenou vstupní cenu.

(9) Odpisy stanovené podle odstavců 7 a 8 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 32

(1) Při zrychleném odpisování hmotného majetku jsou odpisovým skupinám přiřazeny tyto koeficienty pro zrychlené odpisování:

Odpisová skupina	Koeficient pro zrychlené odpisování v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou zůstatkovou cenu
1	3	4	3
2	5	6	5
3	10	11	10
4	20	21	20
5	30	31	30
6	50	51	50.

(2) Při zrychleném odpisování se stanoví odpisy hmotného majetku

a) v prvním roce odpisování jako podíl jeho vstupní ceny a přiřazeného koeficientu pro zrychlené odpisování platného v prvním roce odpisování; přitom poplatník, který je prvním odpisovatelem, může tento odpis zvýšit o
1. 20 % vstupní ceny stroje pro zemědělství a lesnictví, v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3, a to jen u poplatníka s převážně zemědělskou a lesní výrobou,[7)]
2. 15 % vstupní ceny zařízení pro čištění a úpravu vod v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12 využívaného ve stavbách zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem[99)] do podtřídy 125113, pro třídicí a úpravárenské zařízení na zhodnocení druhotných surovin zahrnutých v oddílu 28, pomocí něhož jsou zpracovány druhotné suroviny specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32,
3. 10 % vstupní ceny hmotného majetku zatříděného podle tohoto zákona v odpisových skupinách 1 až 3 s výjimkou hmotného majetku uvedeného v bodech 1 a 2 a v § 31 odst. 5,

b) v dalších zdaňovacích obdobích jako podíl dvojnásobku jeho zůstatkové ceny a rozdílu mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již odpisován.

(3) Při zrychleném odpisování majetku zvýšeného o jeho technické zhodnocení se odpisy stanoví

a) v roce zvýšení zůstatkové ceny jako podíl dvojnásobku zvýšené zůstatkové ceny majetku a přiřazeného koeficientu zrychleného odpisování platného pro zvýšenou zůstatkovou cenu,

b) v dalších zdaňovacích obdobích jako podíl dvojnásobku zůstatkové ceny majetku a rozdílu mezi přiřazeným koeficientem zrychleného odpisování platným pro zvýšenou zůstatkovou cenu a počtem let, po které byl odpisován ze zvýšené zůstatkové ceny.

(4) Při zkrácení doby odpisování podle § 30 odst. 1 u již odpisovaného hmotného majetku, kdy rozdíl mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již hmotný majetek odpisován je menší než 2, se pro stanovení ročního odpisu použije vždy rozdíl mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již hmotný majetek odpisován, ve výši 2; přitom do počtu let se zahrnují pouze celá zdaňovací období podle § 21a.

(5) Odpisy stanovené podle odstavců 2 až 4 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 32a

zrušen

§ 32b

Pacht obchodního závodu

(1) Pachtýř obchodního závodu, který má písemný souhlas propachtovatele k odpisování, postupuje při uplatňování odpisů hmotného majetku obdobně podle ustanovení o odpisování při zajištění dluhu převodem práva.

(2) Při pachtu obchodního závodu se zvyšuje výsledek hospodaření u

a) pachtýře o
1. rozdíl mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího účetnictví a pachtovným,
2. výši pohledávky, která na něj přechází na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši v jaké ji neuhradil propachtovateli,

b) propachtovatele o částku ve výši dluhu zachyceného na rozvahových účtech, který přechází na pachtýře na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši v jaké ho neuhradil pachtýři.

(3) Zvyšování výsledku hospodaření podle odstavce 2 se netýká

a) částky, která byla zaúčtována ve prospěch příjmů,
b) dluhu ze smluvní pokuty,
c) dluhu z úroku z prodlení,
d) dluhu z jiné sankce ze závazkového vztahu,
e) dluhu, na jehož základě vznikl výdaj, pokud jde o výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, který byl zaplacen.

(4) Při výpočtu rozdílu mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího

účetnictví a pachtovným se pachtovné sníží o část určenou k úhradě jiného dluhu vůči propachtovateli; za úhradu jiného dluhu se nepovažuje účtování pachtovného na vrub příslušného účtu dlouhodobého závazku.

§ 32c
Nepeněžité vklady ze zahraničí

(1) Při nabytí hmotného majetku, který nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, vkladem od poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 pokračuje obchodní korporace nebo stálá provozovna poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky v odpisování tohoto hmotného majetku z přepočtené zahraniční ceny stanovené podle § 23 odst. 17, ze které poplatník uvedený v § 17 odst. 4 uplatňoval odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru; přitom hmotný majetek zatřídí do odpisové skupiny podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu a odpisuje rovnoměrně příslušnou sazbou stanovenou v § 31 ve sloupci označeném slovy „v dalších letech odpisování".

(2) Odpisy v České republice lze uplatnit v úhrnu do výše rozdílu mezi přepočtenou zahraniční cenou a odpisy nebo zahraničními položkami obdobného charakteru.

(3) Byl-li vkládaný hmotný majetek odpisován vkladatelem v době vkladu již po dobu, která je v § 30 odst. 1 uvedena jako minimální doba odpisování, lze rozdíl mezi přepočtenou zahraniční cenou a odpisy nebo odčitatelnými položkami obdobného charakteru, uplatněnými vkladatelem v zahraničí, uplatnit u nabyvatele jako výdaj (náklad) ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, ve kterém byl tento majetek nabyt.

(4) U hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, avšak z něhož zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy nebylo možné u vkladatele uplatňovat, lze u nabyvatele odpisovat ze vstupní ceny podle § 29 odst. 1 písm. g).

§ 32d
Odpisy hmotného majetku odpisovaného v zahraničí

Hmotný majetek, který byl odpisovaný v zahraničí před změnou daňového rezidenství poplatníka ze zahraničí do České republiky, nebo před jeho přeřazením do stálé provozovny poplatníka, který je daňovým nerezidentem, umístěné v České republice, poplatník odpisuje po tomto přemístění nebo přeřazení obdobně jako nabyvatel majetku podle § 32c.

§ 33

(1) Technickým zhodnocením se pro účely tohoto zákona rozumí vždy výdaje na dokončené nástavby, přístavby a stavební úpravy, rekonstrukce a modernizace majetku, pokud převýšily u jednotlivého majetku v úhrnu 80 000 Kč. Technickým zhodnocením jsou i uvedené výdaje nepřesahující stanovené částky, které poplatník na základě svého rozhodnutí neuplatní jako výdaj (náklad) podle § 24 odst. 2 písm. zb).

(2) Rekonstrukcí se pro účely tohoto zákona rozumí zásahy do majetku, které mají za následek změnu jeho účelu nebo technických parametrů.

(3) Modernizací se pro účely tohoto zákona rozumí rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku.

(4) Technickým zhodnocením jsou také výdaje podle odstavce 1, pokud je hradí budoucí nájemce na cizím hmotném majetku v průběhu jeho pořizování za podmínky, že se stane nájemcem tohoto hmotného majetku nebo jeho části, a vlastník tohoto hmotného majetku nezahrne výdaje vynaložené budoucím nájemcem do vstupní ceny.

(5) Ustanovení odstavce 1 se použije i na technické zhodnocení, podává-li se daňové přiznání za jiné období, než je zdaňovací období vymezené tímto zákonem.

§ 33a
Závazné posouzení skutečnosti, zda je zásah do majetku technickým zhodnocením

(1) Poplatník, který bude provádět, provádí nebo provedl zásah do majetku, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda je tento zásah do majetku technickým zhodnocením podle § 33.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 poplatník uvede

a) jméno, bydliště a sídlo podnikatele, je-li poplatník fyzickou osobou, nebo název, právní formu a sídlo, je-li poplatník právnickou osobou, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) název, popis nebo číselné označení majetku, do něhož bude, je nebo bylo zasahováno (dále jen „posuzovaný majetek"), datum a způsob jeho pořízení a uvedení do užívání, jeho ocenění a údaje o zvoleném postupu účetního a daňového odpisování,
c) u posuzovaného majetku, který tvoří soubor hmotných movitých věcí, rovněž jednotlivé části souboru věcně a v hodnotovém vyjádření; pokud k tomuto souboru hmotných movitých věcí byla přiřazena další věc nebo naopak byla vyřazena, datum přiřazení nebo vyřazení této věci,
d) popis stavu posuzovaného majetku při pořízení a před zahájením zásahu, popis současného využití majetku a využití majetku po provedení zásahu,
e) výdaje (náklady), u kterých má poplatník pochybnosti včetně zdůvodnění těchto pochybností,
f) popis prací, které budou, jsou nebo byly vykonány v rámci zásahu do posuzovaného majetku,
g) předpokládaný rozpočet zásahu do majetku nebo v případě ukončení zásahu do posuzovaného majetku souhrn skutečně vynaložených výdajů (nákladů),
h) zdaňovací období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 týkat,
i) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1.

(3) Poplatník spolu s podáním žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 je povinen předložit

a) doklad o vlastnictví posuzovaného majetku, v případě zásahu do posuzovaného majetku v nájmu i souhlas vlastníka posuzovaného majetku, popřípadě pronajímatele s předpokládanými zásahy,
b) dokumentaci v rozsahu umožňujícím posouzení, zda je zásah do posuzovaného majetku technickým zhodnocením podle § 33, v případě zásahu do nemovité věci stavební dokumentaci zachycující změny v nemovité věci.

§ 34
Položky odčitatelné od základu daně

(1) Od základu daně lze odečíst pravomocně stanovenou daňovou ztrátu nebo její část, a to ve 2 zdaňovacích obdobích bezprostředně předcházejících zdaňovacímu období nebo období, za které se podává daňové přiznání, za která se daňová ztráta stanoví, nebo v 5 zdaňovacích obdobích bezprostředně následujících po období, za které se daňová ztráta stanoví. Poplatník se může vzdát práva na uplatnění daňové ztráty pro zdaňovací období následující po období, za které se tato daňová ztráta stanoví, oznámením správci daně ve lhůtě pro podání daňového přiznání za období, za které se daňová ztráta stanoví; lhůtu pro podání tohoto oznámení nelze navrátit v předešlý stav. Vzdání se práva má účinky pro všechna období následující po období, za které se tato daňová ztráta stanoví. Vzdání se práva na uplatnění daňové ztráty nelze vzít zpět. Ve zdaňovacích obdobích předcházejících období, za které se daňová ztráta stanoví, lze tuto daňovou ztrátu odečíst od základu daně pouze do souhrnné výše nepřesahující 30 000 000 Kč. U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty veřejné obchodní společnosti; přitom tato část základu daně nebo daňové ztráty se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty komanditní společnosti určené ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti podle zvláštního právního předpisu. U poplatníka daně z příjmů fyzických osob lze daňovou ztrátu odečíst od základu daně pouze do výše úhrnu dílčích základů daně podle § 7 až 10. ✂

(2) Pro stanovení daňové ztráty, kterou lze podle odstavce 1 odečíst, platí ustanovení § 23 až 33 a § 38n. U komanditní společnosti se daňová ztráta snižuje o částku připadající komplementářům.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na obecně prospěšné společnosti, s výjimkou obecně prospěšných společností, které jsou vysokou školou nebo poskytovateli zdravotních služeb, kteří mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby.

(4) Od základu daně lze odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání, **a to v období, ve kterém vznikl, nebo v 5 po něm bezprostředně následujících obdobích**.

(5) ✂

§ 34a
Výše odpočtu na podporu výzkumu a vývoje

(1) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje činí součet

a) 150 % části výdajů vynaložených v období na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu, která nepřevyšuje limit pro použití zvýšené sazby odpočtu na podporu výzkumu a vývoje, a

b) 100 % části výdajů vynaložených v období na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu, která převyšuje limit pro zvýšenou sazbu odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.

(2) Limit pro použití zvýšené sazby odpočtu podle odstavce 1 písm. a) činí 50 000 000 Kč.

(3) Je-li poplatník součástí odpočtového celku, posuzuje se dosažení limitu pro použití zvýšené sazby podle odstavce 1 písm. a) souhrnně za všechny poplatníky, kteří jsou součástí stejného odpočtového celku, a to za období, která končí ve stejném kalendářním roce. Skutečnost, zda je poplatník součástí odpočtového celku, se posuzuje k poslednímu dni jeho období.

(4) Je-li součástí odpočtového celku poplatník, který je společně ovládán osobou, která není součástí tohoto odpočtového celku, zohlední se při posouzení dosažení limitu pro použití zvýšené sazby podle odstavce 1 písm. a) pouze poměrná část výdajů vynaložených tímto poplatníkem vypočítaná podle součtu výší podílů na základním kapitálu, které v tomto společně ovládaném poplatníkovi mají poplatníci, kteří jsou součástí odpočtového celku. Je-li součástí odpočtového celku poplatník, který je ovládán společně ovládaným poplatníkem podle věty první, zohlední se při posouzení dosažení limitu pro použití zvýšené

sazby podle odstavce 1 písm. a) část výdajů vynaložených tímto poplatníkem ve stejném poměru jako u společně ovládaného poplatníka podle věty první. Pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje zachází poplatník, který je společně ovládanou osobou, s částí výdajů podle vět první a druhé, jako by ve vztahu k této části byl samostatným poplatníkem.

(5) Je-li období poplatníka, který není součástí odpočtového celku, kratší nebo delší než 12 měsíců, limit pro použití zvýšené sazby podle odstavce 1 písm. a) se poměrně sníží nebo zvýší v poměru odpovídajícím počtu dnů, o které je období kratší nebo delší. Tento upravený limit se vypočte jako násobek

a) podílu počtu dnů, po které trvá období, a čísla 365, který se zaokrouhlí na 4 desetinná místa, a

b) limitu pro použití zvýšené sazby podle odstavce 1 písm. a).

(6) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí

a) zdaňovací období, nebo

b) období, za které se podává daňové přiznání.

§ 34aa
Odpočtový celek

(1) Odpočtovým celkem se rozumí celek, který tvoří

a) ovládající osoba, která

1. není ovládána jinou účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví nebo zahraniční jednotkou s povinností vést účetnictví podle právních předpisů státu, podle jehož právních předpisů byla založena nebo zřízena, a

2. je účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví nebo zahraniční jednotkou s povinností vést účetnictví podle právních předpisů státu, podle jehož právních předpisů byla založena nebo zřízena, a

b) osoby, které

1. ovládající osoba uvedená v písmeni a) ovládá sama nebo společně s jinou osobou, a

2. jsou účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví nebo zahraniční jednotkou s povinností vést účetnictví podle právních předpisů státu, podle jehož právních předpisů byla založena nebo zřízena.

(2) Společným ovládáním se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí ovládání na základě smlouvy, podle které se pro rozhodování vyžaduje jednomyslná shoda.

§ 34b
Výdaje vynaložené na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu

(1) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu se rozumí výdaje (náklady), které

a) poplatník vynaložil ode dne podání oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje při realizaci projektu výzkumu a vývoje na
   1. experimentální či teoretické práce,
   2. projekční a konstrukční práce,
   3. výpočty,
   4. návrhy technologií,
   5. výrobu funkčního vzorku či prototypu produktu nebo jeho části související s realizací projektu výzkumu a vývoje,
b) jsou výdaji (náklady) na dosažení zajištění a udržení příjmů a
c) jsou evidovány odděleně od ostatních výdajů (nákladů).

(2) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu nejsou

a) výdaje (náklady), na něž byla byť jen z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů,
b) výdaje (náklady) na služby, s výjimkou výdajů (nákladů) na
   1. služby, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízeny od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory, a to v podobě činností uvedených v odstavci 1 písm. a),
   2. služby, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které spočívají v ověření nebo prokázání toho, že výsledek výzkumu a vývoje splňuje požadavky stanovené právními předpisy, pokud výdaje na ověření nebo prokázání nebyly zahrnuty do odpočtu u jiného poplatníka,
   3. úplatu u finančního leasingu hmotného movitého majetku, která souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje,
c) licenční poplatky,
d) výdaje (náklady) na nehmotné výsledky výzkumu a vývoje pořízené od jiných osob s výjimkou těch, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízeny od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory.

(3) Pokud výdaje (náklady) podle odstavce 1 souvisejí s realizací projektů výzkumu a vývoje pouze zčásti, zahrnují se do výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pouze jejich poměrné části.

§ 34ba
Oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje

(1) Poplatník, který hodlá v souvislosti s realizací projektu výzkumu a vývoje odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, oznámí tuto skutečnost správci daně zvlášť za jednotlivý projekt výzkumu a vývoje.

(2) V oznámení podle odstavce 1 je poplatník povinen uvést

a) název projektu výzkumu a vývoje vystihující jeho obecné zaměření a
b) základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou
   1. obchodní firma nebo název a adresa sídla poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
   2. jméno, adresa sídla podnikatele a adresa místa trvalého pobytu poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů fyzických osob, a
   3. daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno.

(3) Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy se neuplatní v případě, že poplatník nepodá oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje.

§ 34c
Projektová dokumentace

(1) K projektu výzkumu a vývoje, ke kterému se váže oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, poplatník zpracuje projektovou dokumentaci, ve které uvede oznámený název projektu výzkumu a vývoje a vymezí činnost ve výzkumu a vývoji podle zákona upravujícího podporu výzkumu a vývoje. Projektová dokumentace obsahuje

a) základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou
   1. obchodní firma nebo název a adresa sídla poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
   2. jméno, adresa sídla podnikatele a adresa místa trvalého pobytu poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů fyzických osob,
   3. daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
b) dobu řešení projektu, kterou je doba ode dne zahájení do dne ukončení řešení projektu,
c) cíle projektu, které jsou dosažitelné v době řešení projektu a vyhodnotitelné po jeho ukončení,
d) předpokládané výdaje v jednotlivých letech řešení projektu od roku, ve kterém bylo podáno oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, a předpokládané celkové výdaje na řešení projektu,
e) jména všech osob, které ode dne podání oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje odborně zajišťují nebo budou zajišťovat řešení projektu ✂,
f) způsob kontroly a hodnocení postupu řešení projektu a dosažených výsledků prováděných ode dne podání oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje,
g) den schválení projektové dokumentace,
h) jméno a podpis osoby schvalující projektovou dokumentaci.

(2) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje související s oznámeným projektem výzkumu a vývoje lze odečíst od základu daně nejdříve za období, pro které je ve lhůtě pro podání řádného daňového přiznání schválena projektová dokumentace. Projektová dokumentace musí být v této lhůtě schválena i v případě, že v takovém období **poplatník** odpočet na podporu výzkumu a vývoje **neodečte od základu daně**.

(3) Osobou schvalující projektovou dokumentaci je u poplatníka daně z příjmů

a) fyzických osob tento poplatník nebo fyzická osoba oprávněná jednat za tohoto poplatníka,
b) právnických osob fyzická osoba oprávněná jednat za tohoto poplatníka.

(4) Poplatník eviduje změny skutečností uvedených v projektové dokumentaci, ke kterým dojde po jejím schválení. Název a cíle projektu výzkumu a vývoje nelze po dobu řešení projektu výzkumu a vývoje měnit.

(5) V případě pochybností správce daně lze obsahové náležitosti projektové dokumentace podle odstavce 1 prokazovat dalšími důkaznými prostředky.

§ 34d
Odpočet na podporu výzkumu a vývoje u společníků osobních obchodních společností

(1) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(2) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

§ 34e
Závazné posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu

(1) Správce daně vydá na žádost poplatníka, který podal oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, rozhodnutí o zá-

vazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu.

(2) Předmětem závazného posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu je určení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu poplatník uvede

a) název a cíle projektu výzkumu a vývoje,
b) výčet činností, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektu výzkumu a vývoje spolu s odůvodněním, proč poplatník tyto činnosti považuje za činnosti prováděné při realizaci projektu výzkumu a vývoje,
c) výčet výdajů na činnosti, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektu výzkumu a vývoje,
d) výčet činností, u kterých má poplatník pochybnosti, zda výdaje na tyto činnosti vynaložené jsou výdaji na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu spolu s uvedením těchto pochybností,
e) způsob rozdělení jednotlivých výdajů vynaložených jak na realizaci projektu výzkumu a vývoje, tak na ostatní činnosti, a použitá kritéria rozdělení,
f) období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení týkat,
g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 34f
Obecné ustanovení o odpočtu na podporu odborného vzdělávání

(1) Odpočet na podporu odborného vzdělávání činí součet odpočtu na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání a odpočtu na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání.

(2) Odborným vzděláváním se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí vzdělávací činnost v rámci

a) praktického vyučování ve středním vzdělávání podle školského zákona nebo odborné praxe ve vyšším odborném vzdělávání podle školského zákona uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání, a uzavřela s právnickou osobou vykonávající činnost střední školy nebo vyšší odborné školy smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání,
b) části akreditovaného studijního programu vysoké školy podle zákona upravujícího vysoké školy uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným studijním programem, a uzavřela s vysokou školou smlouvu o obsahu a rozsahu této vzdělávací činnosti a o podmínkách pro její konání.

(3) Pro účely prokázání doby provozu majetku a počtu uskutečněných hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy je poplatník povinen vést třídní knihu nebo obdobnou evidenci obsahující průkazné údaje o poskytované vzdělávací činnosti a jejím průběhu.

(4) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí

a) zdaňovací období, nebo
b) období, za které se podává daňové přiznání.

(5) Odpočet na podporu odborného vzdělávání se u poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, uplatní obdobně jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje.

(6) Podmínku uzavření smlouvy podle odstavce 2 písm. a) lze nahradit prohlášením o odborném vzdělávání, pokud u výkonu praktického vyučování nebo odborné praxe žáky nebo studenty školy, jejíž činnost vykonává sám poplatník, praktické vyučování nebo odborná praxe jsou vykonávány na pracovišti tohoto poplatníka, které slouží jinému druhu činnosti, která není činností školy a je jeho převažující činností. V prohlášení musí být vymezen obsah a rozsah praktického vyučování nebo odborné praxe a podmínky jejího konání.

§ 34g
Odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání

(1) Odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání činí součet

a) 110 % vstupní ceny majetku,
   1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
   2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
   3. který je použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,
b) 50 % vstupní ceny majetku,
   1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
   2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
   3. který je použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,
c) 110 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
   1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
   2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
   3. použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích a
d) 50 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
   1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
   2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
   3. použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích.

(2) Odpočet podle odstavce 1 lze odečíst od základu daně v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(3) Odpočet podle odstavce 1 může činit nejvýše částku ve výši součinu 5 000 Kč a počtu hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy uskutečněných na pracovišti poplatníka v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(4) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 se rozumí majetek,

a) který je vymezen ve smlouvě uzavřené mezi poplatníkem a právnickou osobou vykonávající činnost střední školy, vyšší odborné školy nebo vysoké školy o obsahu a rozsahu praktického vyučování, odborné praxe nebo vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy a o podmínkách pro jejich konání nebo prohlášení o odborném vzdělávání jako majetek, který bude využíván při
   1. praktickém vyučování,
   2. odborné praxi nebo
   3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy na pracovišti poplatníka,
b) u kterého je vstupní cenou pořizovací cena nebo vlastní náklady nebo který je oceněn podle právních předpisů upravujících účetnictví pořizovací cenou nebo vlastními náklady a
c) na jehož pořízení nebo pořizování nebyla ani z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů.

(5) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 je pouze

a) hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1, 2 nebo 3 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo
b) software, který je dlouhodobým nehmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví s oceněním vyšším než 80 000 Kč.

(6) Pokud ve zdaňovacím období započatém od 1. dubna 2019 do 30. dubna 2021 nebyla splněna podmínka doby použití majetku pro odborné vzdělávání podle odstavce 1, považuje se za splněnou. Počet zdaňovacích období, po která musí být podle odstavce 1 tato podmínka splněna, se v takovém případě prodlužuje o počet zdaňovacích období, ve kterých je považována za splněnou podle věty první.

§ 34h
Odpočet na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta

Odpočet na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání činí součin

a) 200 Kč a
b) počtu hodin uskutečněných v období na pracovišti poplatníka v rámci
   1. praktického vyučování,
   2. odborné praxe,
   3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy.

§ 35
Sleva na dani

(1) Poplatníkům uvedeným v § 2 a 17 se daň za zdaňovací období, kterým je kalendářní rok, nebo za zdaňovací období kratší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců spadajících do kalendářního roku, anebo za část uvedených zdaňovacích období, za kterou se podává daňové přiznání, snižuje o

a) částku 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením, s výjimkou zaměstnance s těžším zdravotním postižením[33)] a poměrnou část z této částky, je-li výsledkem průměrného ročního přepočteného počtu těchto zaměstnanců podle odstavce 2 desetinné číslo,
b) částku 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením[33)] a poměrnou část z této částky, je-li výsledkem průměrného ročního přepočteného počtu těchto zaměstnanců podle odstavce 2 desetinné číslo.

Přitom u poplatníků, kteří jsou společníky veřejné obchodní společnosti, u komplementářů komanditní společnosti a u komanditní společnosti se daň sníží podle písmen a) a b) pouze o částku, která odpovídá poměru, jakým byl mezi ně rozdělen základ daně zjištěný za veřejnou obchodní společnost nebo za komanditní společnost.

(2) Pro výpočet slev podle odstavce 1 písm. a) a b) je rozhodný průměrný roční

přepočtený počet zaměstnanců se zdravotním postižením.[33)] Průměrný přepočtený počet zaměstnanců se vypočítá samostatně za každou skupinu zaměstnanců vymezenou v předchozí větě jako podíl celkového počtu hodin, který těmto zaměstnancům vyplývá z rozvržení pracovní doby nebo z individuálně sjednané pracovní doby po dobu (délky) trvání pracovního poměru v období, za které se podle odstavce 1 podává daňové přiznání, a celkového ročního fondu pracovní doby připadajícího na jednoho zaměstnance pracujícího na plnou pracovní dobu stanovenou zvláštními právními předpisy. Do celkového počtu hodin se nezapočítají neodpracované hodiny v důsledku neomluvené nepřítomnosti v práci, nenapracovaného pracovního volna poskytnutého zaměstnavatelem bez náhrady mzdy, pokud zaměstnanec nemohl konat práci z jiných důležitých důvodů týkajících se jeho osoby, a dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, za kterou nepřísluší náhrada mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény podle zvláštního právního předpisu[47a)] nebo nemocenské z nemocenského pojištění. Do trvání pracovního poměru se nezapočítává mateřská nebo rodičovská dovolená, služba v ozbrojených silách, výkon civilní služby a dlouhodobé uvolnění pro výkon veřejné funkce. Vypočtený podíl se zaokrouhluje na dvě desetinná místa.

(3) Budou-li slevy na dani podle odstavce 1 písm. a) a b) uplatňovat poplatníci uvedení v § 17 za zdaňovací období, kterým je hospodářský rok, nebo za zdaňovací období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců, anebo za jinak vymezené období, za které se podává daňové přiznání, jehož začátek a konec spadá do dvou různých kalendářních roků, zjistí se celková částka slevy jako součet dílčích částek těchto slev, vypočtených samostatně za kalendářní rok, do něhož spadá začátek, a za kalendářní rok, do něhož spadá konec období, za které se podává daňové přiznání. Při výpočtu každé z dílčích částek slev se jako dělitel použije celkový roční fond pracovní doby připadající na jednoho zaměstnance pracujícího na plnou pracovní dobu stanovenou zvláštními předpisy, příslušného kalendářního roku, a částka slevy podle odstavce 1 písm. a) a b) platná k poslednímu dni období, za které se podává daňové přiznání.

(4) Daň poplatníka vypočtená za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, se snižuje o slevu za zastavenou exekuci, jejíž výše odpovídá výši náhrady, kterou oprávněnému v daném zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, přizná exekutor při zastavení exekuce, jejímž předmětem byla pohledávka nepřevyšující částku 1 500 Kč bez příslušenství, a která probíhala po dobu alespoň tří let přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 286/2021 Sb., z důvodu, že v těchto třech letech nebyla tato pohledávka vymožena ani z části.

(5) Slevu na dani podle odstavců 1 a 4 nelze uplatnit na daň (část daně) ze samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a nebo § 21 odst. 4.

§ 35a

(1) Poplatník, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky podle zvláštního právního předpisu,[67)] který pro poskytnutí příslibu zahájil podnikání a je registrován jako poplatník k dani z příjmů, pokud je poplatníkem daně z příjmů právnických osob, může, splnil-li všeobecné podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, uplatnit slevu na dani, a to,

a) jde-li o poplatníka daně z příjmů právnických osob, ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a základu daně podle § 20 odst. 1, sníženého o položky podle § 34 a § 20 odst. 8 a o rozdíl, o který úrokové příjmy zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1 převyšují s nimi související výdaje (náklady),
b) jde-li o poplatníka daně z příjmů fyzických osob, ve výši daně vypočtené podle § 16 připadající na dílčí základ daně z příjmů ze samostatné činnosti.

Výše slevy na dani se nemění, je-li dodatečně vyměřena vyšší daňová povinnost.

(2) Zvláštními podmínkami, za kterých lze uplatnit slevu na dani podle odstavce 1, jsou

a) poplatník počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém splnil všeobecné podmínky podle zákona upravujícího investiční pobídky, uplatní při stanovení základu daně v nejvyšší možné míře
   1. všechny odpisy podle § 26 až 33; v období uplatňování slevy nelze odpisování přerušit (§ 26 odst. 8), způsob odpisování podle tohoto zákona stanoví poplatník,
   2. opravné položky k pohledávkám podle zvláštního právního předpisu,[22a)]
   3. položky odčitatelné od základu daně podle § 34 v nejbližším zdaňovacím období, za které bude vykázán základ daně, pokud nebyly uplatněny v předchozích zdaňovacích obdobích,
b) poplatník bude u dlouhodobého hmotného majetku,[20)] s výjimkou nemovitých věcí, pořízeného v rámci investiční akce posuzované pro účely poskytnutí veřejné podpory, prvním vlastníkem na území České republiky; toto se nevztahuje na majetek nabytý v rámci zpeněžení majetkové podstaty podle zvláštního právního předpisu,[19a)]
c) poplatník v období, za které může uplatnit slevu na dani podle odstavce 3, nebude zrušen, nebude vůči němu vydáno rozhodnutí o úpadku nebo v případě fyzické osoby neukončí nebo nepřeruší podnikatelskou činnost,
d) poplatník počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém splnil všeobecné podmínky podle zákona upravujícího investiční pobídky, nezvýší základ pro výpočet slevy na dani obchodními operacemi ve vztazích s osobami uvedenými v ustanovení § 23 odst. 7 způsobem, který neodpovídá ekonomickým principům běžných obchodních vztahů,
e) poplatník pořídí a eviduje v majetku dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek[20)] nejméně v částkách uvedených ve všeobecných podmínkách pro investiční akci podle zákona upravujícího investiční pobídky,
f) poplatník, kterému bylo poskytnuto podle zvláštního právního předpisu[67)] více příslibů investičních pobídek pro stejný typ investiční akce vymezený v zákoně upravujícím investiční pobídky, může uplatnit slevu na dani za zdaňovací období pouze podle jednoho z těchto příslibů. Uplatní-li slevu na dani podle později poskytnutého příslibu, nemůže za všechna následující zdaňovací období uplatnit slevu na dani podle dříve vydaných příslibů pro stejný typ investiční akce vymezený v zákoně upravujícím investiční pobídky.

(3) Slevu na dani podle odstavce 1 lze uplatňovat po dobu deseti po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích období, přičemž prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, je zdaňovací období, ve kterém poplatník splnil všeobecné podmínky podle zvláštního právního předpisu[67)] a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, nejpozději však zdaňovací období, ve kterém uplynuly 3 roky od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zvláštního právního předpisu. V případě, že byla prodloužena lhůta pro splnění všeobecných podmínek podle zvláštního právního předpisu,[67)] je prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, nejpozději zdaňovací období, ve kterém tato prodloužená lhůta uplynula.

(4) Sleva na dani nesmí v jednotlivých zdaňovacích obdobích překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztaženou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu s dalšími formami investiční pobídky překročit maximální výši veřejné podpory stanovenou rozhodnutím podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(5) Částka slevy na dani se zaokrouhluje na celé Kč dolů.

(6) Nedodrží-li poplatník některou z podmínek uvedených v odstavci 2, s výjimkou podmínek uvedených v odstavci 2 písm. a) a d), nebo některou ze všeobecných podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, nebo některou z povinností, jejichž nesplněním pozbývá rozhodnutí o příslibu investiční pobídky platnosti, nárok na slevu podle odstavce 1 zaniká a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých slevu uplatnil. Nedodrží-li poplatník podmínku uvedenou v odstavci 2 písm. a) nebo d), nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých podmínku nedodržel. Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot. Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu se nesnižuje.

(7) Pokud se poplatník v období od vydání rozhodnutí o příslibu investiční pobídky do uplynutí lhůty, po kterou může uplatňovat slevu na dani podle odstavce 3, zúčastní fúze nebo rozdělení sloučením jako nástupnická obchodní korporace nebo jako přejímající společník převezme jmění obchodní korporace zrušené s převodem jmění na společníka, nemůže již v následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím podle § 21a písm. c), uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1. Tuto skutečnost sdělí poplatník správci daně, Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Povinnost plnění podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky tím není dotčena.

(8) Pokud poplatník v období od vydání rozhodnutí o příslibu investiční pobídky do uplynutí lhůty, po kterou může uplatňovat slevu na dani podle odstavce 3, zvýší základ pro výpočet slevy na dani převodem majetku nebo jeho části osob uvedených v § 23 odst. 7, který u nich bude mít za následek snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty, nemůže již v následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém skutečnost nastala, uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1. Tuto skutečnost sdělí poplatník správci daně, Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Povinnost plnění podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky tím není dotčena.

(9) Pokud poplatník v období, za které může uplatnit slevu na dani podle odstavce 3, oznámí správci daně, že již nebude uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1, nemůže již v následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém byla skutečnost správci daně oznámena, uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1. Tuto skutečnost sdělí poplatník také Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Povinnost plnění podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky tím není dotčena.

§ 35b

(1) Poplatník, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky podle zvláštního právního předpisu a na kterého se nevztahuje ustanovení § 35a, může, splnil-li všeobecné podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, uplatnit slevu na dani, která se vypočte podle vzorce

S1 minus S2, přičemž

a) S1 se rovná částce daně vypočtené podle odstavce 2 za zdaňovací období, za které bude sleva uplatněna; tato částka se nezvyšuje, je-li dodatečně vyměřena vyšší daňová povinnost,

b) S2 se rovná aritmetickému průměru částek daně vypočtených podle odstavce 2 za tři zdaňovací období bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, za které lze slevu uplatnit poprvé. U poplatníka daně z příjmů právnických osob, od jehož registrace k dani z příjmů uplynula doba kratší než tři zdaňovací období, se vypočítá aritmetický průměr částek daně za všechna zdaňovací období. U poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který vykonává činnost, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, po dobu kratší než 3 zdaňovací období, se vypočítá aritmetický průměr částek daně za zdaňovací období, ve kterých vykonával tuto činnost. V případě, že příslušné zdaňovací období bude kratší nebo delší než 12 měsíců, bude částka daně vypočtená podle odstavce 2 pro účely výpočtu aritmetického průměru částek daně přepočtena na období 12 měsíců. Tento aritmetický průměr částek daně bude upraven o hodnoty jednotlivých meziročních odvětvových indexů cen vyhlašovaných Českým statistickým úřadem, a to počínaje indexem vztahujícím se k poslednímu zdaňovacímu období z těch, za která byl aritmetický průměr částek daně vypočten; aritmetický průměr částek daně se nesnižuje, je-li za příslušná zdaňovací období dodatečně vyměřena nižší daňová povinnost.

(2) Částka daně pro účely odstavce 1 je

a) u poplatníka daně z příjmů právnických osob rovna částce vypočtené sazbou daně podle § 21 odst. 1 ze základu daně podle § 20 odst. 1 sníženého o položky podle § 34 a § 20 odst. 8 a o rozdíl, o který úrokové příjmy zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1 převyšují s nimi související výdaje (náklady),

b) u poplatníka daně z příjmů fyzických osob rovna částce vypočtené podle § 16 připadající na dílčí základ daně z příjmů ze samostatné činnosti.

(3) Pokud vykázal poplatník za příslušné zdaňovací období, za které byl vypočten aritmetický průměr částek daně podle odst. 1 písm. b), daňovou ztrátu nebo mu daňová povinnost nevznikla, použije se za příslušné zdaňovací období pro účely výpočtu aritmetického průměru částek daně podle odst. 1 písm. b) nulová hodnota.

(4) Slevu na dani podle odstavce 1 lze uplatňovat po dobu deseti po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích období, přičemž prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, je zdaňovací období, ve kterém poplatník splnil všeobecné podmínky podle zvláštního právního předpisu[67] a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, nejpozději však zdaňovací období, ve kterém uplynuly 3 roky od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zvláštního právního předpisu. V případě, že byla prodloužena lhůta pro splnění všeobecných podmínek podle zvláštního právního předpisu,[67] je prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, nejpozději zdaňovací období, ve kterém tato prodloužená lhůta uplynula.

(5) Sleva na dani nesmí v jednotlivých zdaňovacích obdobích překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztaženou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu s dalšími formami investiční pobídky překročit maximální výši veřejné podpory stanovenou rozhodnutím podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(6) Ustanovení § 35a odst. 2, 5, 7, 8 a 9 platí obdobně.

(7) Nedodrží-li poplatník některou z podmínek uvedených v § 35a odst. 2, s výjimkou podmínek uvedených v odstavci 2 písm. a) a d), nebo některou ze všeobecných podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, nebo některou z povinností, jejichž nesplněním pozbývá rozhodnutí o příslibu investiční pobídky platnosti, nárok na slevu podle odstavce 1 zaniká a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých slevu uplatnil. Nedodrží-li poplatník podmínku uvedenou v § 35a odst. 2 písm. a) nebo d), nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých podmínku nedodržel. Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot. Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu se nesnižuje.

§ 35ba
Slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatníkům uvedeným v § 2 se daň vypočtená podle § 16, případně snížená podle § 35, 35a nebo 35b za zdaňovací období snižuje o

a) základní slevu ve výši 30 840 Kč na poplatníka,

b) slevu na manžela,

c) základní slevu na invaliditu ve výši 2 520 Kč, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění[43] nebo zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu tohoto invalidního důchodu a starobního důchodu,

d) rozšířenou slevu na invaliditu ve výši 5 040 Kč, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nebo jiný důchod z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění,[43] u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je invalidní ve třetím stupni, zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a starobního důchodu nebo je poplatník podle zvláštních předpisů invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni,

e) slevu na držitele průkazu ZTP/P ve výši 16 140 Kč, je-li poplatníkovi přiznán nárok na průkaz ZTP/P.

(2) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se daň sníží za zdaňovací období o výši slev uvedených v odstavci 1 písm. b) až e), pouze pokud se jedná o poplatníka, který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

(3) Poplatník může uplatnit slevu na dani podle odstavce 1 písm. b) až e) o částku ve výši jedné dvanáctiny za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly podmínky pro uplatnění nároku na slevu na dani splněny.

(4) V daňovém přiznání ke společným příjmům a výdajům ve společenství jmění poplatník může uplatnit slevu na dani za období trvání společenství jmění, s výjimkou společenství jmění dědiců, na kterou měl nárok a která nebyla uplatněna.

§ 35bb
Sleva na manžela

(1) Výše slevy na manžela činí 24 840 Kč. Výše slevy se zvyšuje na dvojnásobek, pokud je sleva uplatňována na manžela, kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P.

(2) Slevu na manžela lze uplatnit pouze tehdy, pokud

a) poplatník žije ve společně hospodařící domácnosti s manželem a vyživovaným dítětem poplatníka, které nedovršilo věku 3 let, a

b) manžel poplatníka nemá vlastní příjem přesahující za zdaňovací období 68 000 Kč.

(3) Pro účely slevy na manžela se za vyživované dítě poplatníka nepovažuje vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, není-li v péči těchto osob, která nahrazuje péči rodičů.

(4) Do vlastního příjmu manžela pro účely slevy na manžela se nezahrnují

a) *dávka státní sociální pomoci, mimořádná okamžitá pomoc,* dávky osobám se zdravotním postižením, ✂ státní sociální podpory a pěstounské péče s výjimkou odměny pěstouna,

b) příspěvky na péči a na sociální služby,

c) státní příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem, státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření a státní podpory podle zákona upravujícího stavební spoření,

d) stipendia poskytovaná studujícím soustavně se připravujícím na budoucí povolání,

e) příjmy plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona upravujícího sociální služby, který je od daně osvobozen,

f) příjmy, které vznikly jako důsledek porušení podmínek osvobození příjmu nebo uplatnění nezdanitelné části základu daně, a

g) příjmy, které plynou druhému z manželů nebo se pro účely daně z příjmů považují za příjem druhého z manželů v případě manželů, kteří mají společné jmění manželů.

§ 35bc
zrušen

§ 35c
Daňové zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník uvedený v § 2 má nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, (dále jen „daňové zvýhodnění“) ve výši 15 204 Kč ročně na jedno dítě, 22 320 Kč ročně na druhé dítě a 27 840 Kč ročně na třetí a každé další dítě, pokud neuplatňuje slevu na dani podle § 35a nebo 35b. Poplatník o daňové zvýhodnění sníží daň vypočtenou podle § 16, případně sníženou podle § 35, § 35ba. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu. Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti více vyživovaných dětí poplatníka, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.

(2) Slevu na dani podle odstavce 1 může poplatník uplatnit až do výše daně

vypočtené podle § 16 snížené o slevy na dani podle § 35 a 35ba.

(3) Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění podle odstavce 1 vyšší než daň vypočtená podle § 16 snížená o slevy na dani podle § 35 a 35ba, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč.

(4) Daňový bonus může uplatnit poplatník, který ve zdaňovacím období měl příjem podle § 6 nebo 7 alespoň ve výši šestinásobku minimální mzdy. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené, příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně s výjimkou příjmů, u nichž se uplatní postup dle § 36 odst. 6 nebo 7 a příjmy, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění.

(5) Poplatník uvedený v § 2 odst. 3 může daňové zvýhodnění uplatnit, pouze pokud je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a jestliže úhrn všech jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22) činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

(6) Za vyživované dítě poplatníka se pro účely tohoto zákona považuje dítě vlastní, osvojenec, dítě v péči, která nahrazuje péči rodičů, dítě, které přestalo být u tohoto poplatníka z důvodu nabytí plné svéprávnosti nebo zletilosti v pěstounské péči, dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné příjmy, z nichž by mohli daňové zvýhodnění uplatnit, pokud je

a) nezletilým dítětem,
b) zletilým dítětem až do dovršení věku 26 let, jestliže mu není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a
   1. soustavně se připravuje na budoucí povolání; příprava na budoucí povolání se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře,[14d)]
   2. nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo
   3. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(7) Dočasný pobyt dítěte mimo společně hospodařící domácnost nemá vliv na uplatnění daňového zvýhodnění. Jedná-li se o dítě, kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P, zvyšuje se na ně částka daňového zvýhodnění na dvojnásobek; maximální výše daňového bonusu podle odstavce 3 zůstává zachována.

(8) Uzavře-li dítě uvedené v odstavci 6 manželství a žije-li ve společně hospodařící domácnosti s manželem, může uplatnit manžel slevu na manžela při splnění podmínek pro její uplatnění. Nemá-li manžel dostatečné příjmy, z nichž by mohl uplatnit slevu na manžela při splnění podmínek pro její uplatnění, může daňové zvýhodnění uplatnit rodič dítěte nebo poplatník, u něhož jde ve vztahu k dítěti o péči nahrazující péči rodičů, pokud dítě a vyživované dítě tohoto dítěte vymezené pro uplatnění slevy na manžela s ním žije ve společně hospodařící domácnosti.

(9) Vyživuje-li dítě v jedné společně hospodařící domácnosti více poplatníků, může daňové zvýhodnění uplatnit ve zdaňovacím období nebo v tomtéž kalendářním měsíci zdaňovacího období jen jeden z nich.

(10) Poplatníkovi, který vyživuje dítě jen jeden kalendářní měsíc nebo několik kalendářních měsíců ve zdaňovacím období, lze poskytnout daňové zvýhodnění ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly splněny podmínky pro jeho uplatnění. Daňové zvýhodnění lze uplatnit již v kalendářním měsíci, ve kterém se dítě narodilo, nebo ve kterém začíná soustavná příprava dítěte na budoucí povolání, anebo ve kterém bylo dítě osvojeno nebo převzato do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu.

(11) Poplatník, který je povinen podat daňové přiznání podle § 38g, nebo který se tak rozhodl učinit, uplatní daňový bonus v daňovém přiznání a požádá místně příslušného správce daně o jeho vyplacení. Při výplatě daňového bonusu postupuje správce daně obdobně jako při vrácení přeplatku podle zvláštního právního předpisu o správě daní.

(12) Pokud úhrn měsíčních daňových bonusů vyplacených podle § 35d u poplatníka podávajícího daňové přiznání přesahuje částku daňového bonusu vypočteného za zdaňovací období, považuje se vzniklý rozdíl za daňový nedoplatek; pokud poplatník, kterému byly vyplaceny měsíční daňové bonusy, nárok na daňové zvýhodnění za zdaňovací období v daňovém přiznání neuplatní vůbec, považují se za daňový nedoplatek částky ve výši vyplacených měsíčních daňových bonusů.

§ 35ca
zrušen

§ 35d

(1) Poplatník s příjmy podle § 6 může při výpočtu zálohy na daň podle § 38h odst. 4 uplatnit nárok na slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. a), c) až e) a na daňové zvýhodnění.

(2) Záloha na daň vypočtená podle tohoto zákona se sníží u poplatníka s učiněným prohlášením k dani podle § 38k odst. 4 o částku ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35ba odst. 1 písm. a), c) až e) (dále jen „měsíční sleva na dani podle § 35ba“) a o daňové zvýhodnění ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35c (dále jen „měsíční daňové zvýhodnění“). Měsíční daňové zvýhodnění plátce poskytne poplatníkovi formou měsíční slevy na dani podle § 35c, měsíčního daňového bonusu nebo měsíční slevy na dani podle § 35c a měsíčního daňového bonusu.

(3) Měsíční slevu na dani podle § 35ba poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň vypočtené podle § 38h odst. 2 a 3. Měsíční slevu na dani podle § 35c poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba.

(4) Je-li výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba, nižší, než částka měsíčního daňového zvýhodnění, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplatit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč. Plátce daně je povinen vyplatit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti, jestliže jejich úhrn vyplacený nebo zúčtovaný tímto plátcem za příslušný kalendářní měsíc (§ 38h odst. 1) dosahuje u poplatníka alespoň výše poloviny minimální mzdy, zaokrouhlené na celé koruny dolů (dále jen „polovina minimální mzdy“). Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(5) O vyplacený měsíční daňový bonus plátce daně sníží odvod záloh na daň za příslušný kalendářní měsíc. Pokud nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, plátce daně je povinen vyplatit měsíční daňový bonus nebo jeho část poplatníkovi z vlastních finančních prostředků. O tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá správce daně o poukázání chybějící ✂. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátci daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti.

(6) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění poskytne plátce daně poplatníkovi slevu na dani podle § 35c maximálně do výše daně snížené o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Je-li nárok na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu, jen pokud úhrn jeho příjmů ze závislé činnosti od všech plátců daně v uplynulém zdaňovacím období, z nichž mu plátce daně provádí roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, dosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy. Jestliže u poplatníka úhrn těchto příjmů nedosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy, poplatník při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění na vyplacené měsíční daňové bonusy v kalendářních měsících, v nichž úhrn jeho příjmů dosáhl alespoň výše poloviny minimální mzdy, již nárok neztrácí.

(7) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně u poplatníka nejdříve daň sníží o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a pak vypočte částku daňového zvýhodnění náležející poplatníkovi formou slevy na dani podle § 35c a daňového bonusu. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob poté sníží ještě o slevu na dani podle § 35c a až takto sníženou daň porovná s úhrnem zálohově sražené daně a vypočte rozdíl na dani. Dále porovná daňový bonus s úhrnem již vyplacených měsíčních daňových bonusů a vypočte rozdíl na daňovém bonusu. Jestliže je úhrn částek vyplacených na měsíčních daňových bonusech nižší než daňový bonus, zvýší plátce daně o nevyplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo nevyplacenou částku na daňovém bonusu sníží o vypočtený záporný rozdíl na dani. Jestliže je úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů vyšší než daňový bonus, sníží plátce daně o přeplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo o ni zvýší vypočtený záporný rozdíl na dani.

(8) Přeplatek na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a doplatek na daňovém bonusu (dále jen „doplatek ze zúčtování“), které vzniknou provedením ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, vyplatí plátce daně poplatníkovi nejpozději při zúčtování mzdy za březen po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše doplatku ze zúčtování více než 50 Kč. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně poplatníkovi nesráží.

(9) O částku daňového zvýhodnění vyplaceného formou doplatku na daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh na daň správci daně. V případě, že nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, vyplatí plátce daně poplatníkovi doplatek na daňovém bonusu nebo jeho část ze svých finančních prostředků a o tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá místně příslušného správce daně o poukázání chybějící částky ✂. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátci daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti. Při vrácení přeplatku z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění postupuje plátce daně podle § 38ch odst. 5.

(10) Žádosti podle odstavců 5 a 9 jsou formulářovým podáním.

§ 36
Zvláštní sazba daně

(1) Zvláštní sazba daně z příjmů pro poplatníky uvedené v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, s výjimkou stálé provozovny (§ 22 odst. 2 a 3) a s výjimkou ustanovení odstavce 5, činí

a) 15 %, a to
   1. z příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. c), f) a g) bodech 1, 2, 6, 12 až 14,

s výjimkou příjmů, pro které je stanovena zvláštní sazba daně v odstavci 2 písm. e),
2. z příjmů z nájemného movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,
3. z bezúplatných příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. d), h) a i), jedná-li se o příjmy plynoucí od daňových rezidentů České republiky nebo od stálých provozoven daňových nerezidentů umístěných na území České republiky,

b) 15 %, a to
1. z příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodech 3 a 4 s výjimkou příjmu plynoucího z práva na splacení dluhopisu, vkladního listu vydaného jako cenný papír nebo cenného papíru vkladnímu listu na roveň postaveného; přičemž příjem z vypořádacího podílu, z podílu na likvidačním zůstatku a jiný příjem z držby kapitálového majetku ve formě vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátci poplatníkem prokázána,
2. u poplatníků daně z příjmů fyzických osob z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, sníženého o pořizovací cenu20) podílového listu, je-li plátci poplatníkem prokázána,
3. z příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku obchodní společnosti nebo fondu vytvořeného ze zisku.

Za podíly na zisku se pro účely tohoto zákona považují i částky použité ze zisku po zdanění na zvýšení vkladu komanditisty v komanditní společnosti nebo na zvýšení členského vkladu člena družstva. Za podíly na zisku se nepovažuje zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku,

c) 35 % z příjmů uvedených v písmenech a) a b), a to pro poplatníky, kteří nejsou daňovými rezidenty
1. jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, nebo
2. třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, nebo mezinárodní smlouvu upravující výměnu informací v daňových záležitostech pro oblast daní z příjmů, která je prováděna, nebo který je smluvní stranou mnohostranné mezinárodní smlouvy obsahující ustanovení upravující výměnu informací v daňových záležitostech pro oblast daní z příjmů, která je v tomto státě a v České republice prováděna,

d) 5 % z úplaty u finančního leasingu.

(2) Zvláštní sazba daně z příjmů pro poplatníky uvedené v § 2 a 17, pokud není v odstavci 1 nebo 5 stanoveno jinak, činí 15 %, a to

a) z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, a z plnění ze zisku svěřenského fondu nebo rodinné fundace; u poplatníků podle § 2 z výnosu dluhopisu podle zákona upravujícího dluhopisy s výjimkou výnosu určeného rozdílem mezi jmenovitou hodnotou dluhopisu a jeho emisním kurzem, z výnosu ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele a úrokového příjmu z vkladního listu vydaného jako cenný papír a cenného papíru mu na roveň postaveného,
b) z podílu na zisku z účasti na společnosti s ručením omezeným, z účasti komanditisty na komanditní společnosti,
c) z podílu na zisku a obdobného plnění z členství v družstvu,
d) z podílu na zisku tichého společníka nebo jiného poplatníka než je člen obchodní korporace,
e) z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti a při zániku členství v družstvu, z vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění; tento příjem se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátci poplatníkem prokázána,
f) z podílu na likvidačním zůstatku společníka v akciové společnosti nebo ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti a člena družstva ve družstvu, sníženého o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátci poplatníkem prokázána,
g) u poplatníků daně z příjmů fyzických osob z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, sníženého o pořizovací cenu[20] podílového listu, je-li plátci poplatníkem prokázána,
h) z příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku obchodní společnosti nebo z fondu vytvořeného ze zisku; obdobně se postupuje u příjmu člena obchodní korporace z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu,
i) z příjmů plynoucích fyzickým osobám z reklamních soutěží a reklamních slosování, z cen z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže a nebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže [§ 10 odst. 1 písm. ch)], a z příjmu v podobě výhry z loterie a tomboly,
j) z příjmů plynoucích fyzickým osobám z úroků, výher a jiných výnosů z vkladů na vkladních knížkách, z úroků z peněžních prostředků na vkladních listech na jméno a vkladech na jméno jim na roveň postaveným, kdy majitelem vkladu je fyzická osoba, a to po celou dobu trvání vkladového vztahu podle občanského zákoníku, z úroků z vkladů na účtech, které nejsou podle podmínek toho, kdo účet vede, určeny k podnikání, např. sporožirové účty, devizové účty [§ 8 odst. 1 písm. c)],
k) z plnění z penzijního připojištění se státním příspěvkem podle zákona upravujícího penzijní připojištění se státním příspěvkem, doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření, penzijního pojištění, pojištění pro případ dožití, pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo dřívější smrti a pojištění důchodu a z plnění z jiného pojištění osob, které není pojistným plněním,
l) z vypláceného dalšího podílu v rámci transformace družstev podle zvláštního právního předpisu,[13] a to i v případě, kdy je vyplácen členovi transformovaného družstva při zániku členství nebo společníkovi společnosti s ručením omezeným a komanditistovi v komanditní společnosti, které vznikly podle transformačního projektu, při zániku jejich účasti jako součást vypořádacího podílu nebo jako součást likvidačního zůstatku při likvidaci družstva, akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným a u komanditní společnosti v případě komanditistů,
m) z příjmů uvedených v § 6 odst. 4,
n) z příjmu z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,
o) z příjmů autorů podle § 7 odst. 6,
p) z příjmu komplementáře komanditní společnosti a společníka veřejné obchodní společnosti plynoucí jako zisk po zdanění u akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným po přeměně akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným na komanditní společnost nebo veřejnou obchodní společnost.

Za podíly na zisku se pro účely tohoto zákona považují i částky použité ze zisku po zdanění na zvýšení vkladu komanditisty v komanditní společnosti nebo na zvýšení členského vkladu člena družstva. Za podíly na zisku se nepovažuje zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku.

(3) Základem daně pro zvláštní sazbu daně je pouze příjem, pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak. Základ daně se stanoví samostatně za jednotlivé cenné papíry, a to i v případě držby cenných papírů stejného druhu od jednoho emitenta. Základ daně se nesnižuje o nezdanitelnou část základu daně (§ 15) a zaokrouhluje se na celé koruny dolů, s výjimkou příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, u něhož se základ daně zaokrouhluje na celé haléře dolů. Pokud plynou v cizí měně úroky z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, stanoví se základ daně v cizí měně, a to bez zaokrouhlení. Daň z příjmů vybíraná zvláštní sazbou se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, se sražená daň (§ 38d), připadající na jednotlivý cenný papír nezaokrouhluje, avšak celková částka daně sražená plátcem z veškerých příjmů plynoucích jednomu poplatníkovi z majetkové účasti v jedné obchodní společnosti nebo z držby podílových listů jednoho podílového fondu se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmů uvedených v odstavci 2 písm. a) nebo j) s výjimkou příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, se základ daně a sražená daň nezaokrouhluje a celková částka daně sražená plátcem z jednotlivého druhu příjmu poplatníka fyzické osoby nebo poplatníka daně z příjmů právnických osob se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodu 4 se do základu daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně nezahrnuje hodnota podkladového nástroje nebo aktiva.

(4) U příjmů plynoucích z podílu na zisku z účasti v základním investičním fondu je základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně příjem snížený o poměrnou část příjmů podléhajících dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo sazbě daně podle § 21 odst. 4 připadající na tento základ daně, které byly zúčtovány ve prospěch výnosů investičního fondu ve zdaňovacím období, s nímž tyto příjmy souvisí. Pokud byly výše uvedené příjmy zúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Poměrná část připadající na tento základ daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě příjmů mezi akcionáře nebo majitele podílových listů. Obdobně se postupuje i u příjmu z podílu na likvidačním zůstatku investičního fondu nebo z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty v komanditní společnosti, které jsou investičním fondem.

(5) Zvláštní sazba daně z příjmů činí 21 % z úrokového příjmu z účtu a vkladu u bank a spořitelních a úvěrních družstev u

a) veřejně prospěšného poplatníka, který není obcí, krajem, nebo poplatníkem uvedeným v § 18a odst. 5,
b) společenství vlastníků jednotek.

(6) Zahrne-li poplatník, který je daňovým rezidentem České republiky, veškeré příjmy uvedené v § 6 odst. 4 nebo veškeré příjmy uvedené v § 10 odst. 1 písm. h) bodě 1, které byly samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně podle § 36, nesnížené o výdaje do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém byly příjmy vyplaceny, započte se daň sražená z těchto příjmů na jeho daň.

(7) Zahrne-li do daňového přiznání poplatník, který není daňovým rezidentem České republiky a který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, veškeré příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), d), f), g) bodech 1, 2, 4, 5, 6, 12 až 14, h) a i), započte se sražená daň na jeho celkovou daňovou povinnost vztahující se k příjmům ze zdrojů na území České republiky, za které v České republice podává daňové přiznání. Pokud nelze sraženou daň nebo její část započítat na tuto jeho celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než daň sražená, vznikne ve výši daňové povinnosti, kterou nelze započítat, přeplatek. Nezahrne-li poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), d), f), g) bodech 1, 2, 4, 5, 6, 12 až 14, h) a i) do daňového přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, použije se obdobně § 38e odst. 7.

§ 37
Mezinárodní smlouva

(1) Mezinárodní smlouvou se pro účely daní z příjmů rozumí mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu České republiky.

(2) Na zákon upravující zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k jurisdikci, která není státem, se pro účely daní z příjmů hledí jako na mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů.

(3) Výraz „stálá základna“ používaný v mezinárodních smlouvách je obsahově totožný s výrazem „stálá provozovna“.

§ 37a

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti evropského hospodářského zájmového sdružení ustanovení pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti veřejné obchodní společnosti.

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti člena evropského hospodářského zájmového sdružení ustanovení pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti společníka veřejné obchodní společnosti.

(3) Příjem člena evropského hospodářského zájmového sdružení, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, plynoucí z členství v evropském hospodářském zájmovém sdružení a z úvěrových finančních nástrojů poskytnutých tomuto sdružení se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny.

(4) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje v daňovém řízení evropské hospodářské zájmové sdružení obdobně jako veřejná obchodní společnost a člen evropského sdružení obdobně jako společník veřejné obchodní společnosti.

(5) Evropská společnost[35f)] postupuje při stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti a v daňovém řízení obdobně jako akciová společnost.

(6) Evropská družstevní společnost[35g)] postupuje při stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti a v daňovém řízení obdobně jako družstvo.

§ 37b

U stálé provozovny evropské společnosti[35f)] nebo evropské družstevní společnosti[35g)] vzniklé na území České republiky po přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsaného v obchodním rejstříku z území České republiky do jiného členského státu Evropské unie nebo některého ze států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, se použijí přiměřeně ustanovení § 23a až § 23d,[93)] pokud aktiva i pasiva evropské společnosti[35f)] nebo evropské družstevní společnosti[35g)] jsou nadále prokazatelně spojena s touto stálou provozovnou.

§ 37c

Ustanovení tohoto zákona vztahující se na otevřený podílový fond a podílový list se použijí obdobně také pro podfond akciové společnosti a investiční akcii.

§ 37d

Ustanovení tohoto zákona vztahující se na komanditní společnost a podíl komanditisty se použijí obdobně také pro komanditní společnost na investiční listy a její podfondy a investiční list.

§ 37e
Přeměny jiných poplatníků než obchodních korporací

(1) Daňové povinnosti, které se váží k přeměnám poplatníků, kteří nejsou obchodními korporacemi, jakož i práva a povinnosti s nimi související se řídí obdobnými ustanoveními, kterými se řídí přeměny obchodních korporací.

(2) Při přeměnách poplatníků podle odstavce 1 se nepoužijí ustanovení § 23a až 23d.

§ 38
Přepočet měny pro výpočet daní z příjmů

(1) Přepočet cizí měny na českou měnu provede poplatník, který

a) je účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví,
   1. kurzem použitým v účetnictví, pokud se jedná o položku pro výpočet daně, o které se účtuje, a měnou účetnictví poplatníka je česká měna,
   2. kurzem pro přepočet daně pro poslední den zdaňovacího období, období, za které se podává daňové přiznání, nebo části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání, pokud se jedná o položku pro výpočet daně, o které se neúčtuje,
b) není účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví,
   1. kurzem pro přepočet daně pro den vzniku příjmu, výdaje nebo jiné položky pro výpočet daně, nebo
   2. jednotným kurzem.

(2) Při přepočtu daně z úroků (úrokového příjmu) plynoucích v cizí měně z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou podle § 36, se použije pro přepočet na českou měnu kurz pro přepočet daně pro den připsání úroků ve prospěch poplatníka. Takto vypočtená daň se nezaokrouhluje.

(3) Při přepočtu základu daně pro zvláštní sazbu daně (§ 36) vztahující se na příjmy plynoucí v cizí měně, s výjimkou úroků plynoucích v cizí měně z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, použije plátce daně pro přepočet na českou měnu kurz použitý v účetnictví nebo kurz pro přepočet daně, není-li kurz použitý v účetnictví uplatnitelný pro přepočet toho příjmu na českou měnu. Obdobně se postupuje při přepočtu příjmu plynoucího v cizí měně, ze kterého se sráží zajištění daně, na českou měnu.

(4) Při přepočtu příjmu pro výpočet zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti a pro účely ročního zúčtování se použije kurz pro přepočet daně pro poslední den kalendářního měsíce předcházejícího měsíci, v jehož průběhu se záloha sráží.

(5) Kurzem pro přepočet daně se pro účely daní z příjmů rozumí kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou.

(6) Není-li k cizí měně Českou národní bankou vyhlašován kurz devizového trhu, za kurz pro přepočet daně se považuje kurz

a) ostatních měn vyhlášený Českou národní bankou k cizí měně, nebo
b) vyhlášený k euru nebo americkému dolaru centrální bankou příslušnou pro cizí měnu, přepočítaný na českou měnu kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou k euru nebo americkému dolaru.

(7) Jednotným kurzem se pro účely daní z příjmů rozumí kurz určený průměrem kurzů devizového trhu vyhlášených Českou národní bankou pro poslední den každého započatého kalendářního měsíce zdaňovacího období, období, za které se podává daňové přiznání, nebo části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání. V rámci zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, nelze použít kurz pro přepočet daně a jednotný kurz současně.

(8) Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví a jehož měnou účetnictví je cizí měna, provede přepočet

a) jiné měny na měnu účetnictví kurzem použitým v účetnictví, pokud se jedná o položku pro výpočet daně, o které se účtuje,
b) položky pro výpočet daně podle písmene a), která se uvádí v daňovém přiznání, na českou měnu kurzem pro přepočet daně pro poslední den zdaňovacího období, období, za které se podává daňové přiznání, nebo části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání, a
c) majetku, dluhů, rezerv vytvářených pro daňové účely a jiných položek evidovaných v měně účetnictví na měnu účetnictví kurzem použitým v účetnictví, nebo není-li takový kurz, obecným kurzem podle zákona upravujícího účetnictví pro poslední den zdaňovacího období, období, za které se podává daňové přiznání, nebo části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání.

(9) Pro účely daně z příjmů poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je účetní jednotkou a jehož měnou účetnictví je cizí měna, se vychází z účetnictví, jako by byl účetní jednotkou, jejíž měnou účetnictví je česká měna.

§ 38a
Zálohy

(1) Zálohy na daň z příjmů se platí v průběhu zálohového období. Zálohové období je období od prvního dne následujícího po uplynutí posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za minulé zdaňovací období do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání v následujícím zdaňovacím období. Při stanovení výše a periodicity záloh se vychází z poslední známé daňové povinnosti. Za poslední známou daňovou povinnost se pro stanovení periodicity a výše záloh v zálohovém období považuje rovněž částka, kterou si poplatník sám vypočetl a uvedl v daňovém (dodatečném) přiznání za období bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, s platností od následujícího dne po termínu pro podání daňového (dodatečného) přiznání, a bylo-li daňové (dodatečné) přiznání podáno

opožděně, s platností od následujícího dne po dni jeho podání, do účinnosti39b) další změny poslední známé daňové povinnosti podle tohoto ustanovení nebo zvláštního právního předpisu. Poplatník uvedený v § 2 pro účely výpočtu poslední známé daňové povinnosti však vyloučí příjmy a výdaje podle § 10. Po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, se zaplacené zálohy na daň, splatné v jeho průběhu, započítávají na úhradu skutečné výše daně. Ze záloh, u nichž došlo k prodlení s placením, se na úhradu skutečné výše daně započítají pouze zálohy zaplacené do lhůty pro podání daňového přiznání. Do poslední známé daňové povinnosti se nezahrnuje daň ze samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 16a nebo § 21 odst. 4 a daň z neočekávaných zisků. Záloha na daň se spravuje jako daň podle daňového řádu.

(2) Zálohy neplatí

a) poplatník, jehož poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč,
b) obec nebo kraj,
c) zůstavitel ode dne jeho smrti.

(3) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 30 000 Kč, avšak nepřesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 40 % poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období a druhá je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

(4) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 1/4 poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne třetího měsíce zdaňovacího období, druhá záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období, třetí záloha je splatná do 15. dne devátého měsíce zdaňovacího období a čtvrtá záloha je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

(5) Poplatník, u něhož základ daně tvoří součet dílčích základů daně, zálohy podle odstavců 3 a 4 neplatí, pokud je jedním z nich i dílčí základ daně z příjmů ze závislé činnosti, ze kterého měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), a tento dílčí základ daně je roven nebo činí více než 50 % z celkového základu daně. Činí-li dílčí základ daně ze závislé činnosti a funkčních požitků, ze kterých měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), méně než 15 %, platí se zálohy vypočtené podle odstavců 3 a 4 z celkového základu daně. Činí-li dílčí základ daně ze závislé činnosti a funkčních požitků, ze kterých měl plátce povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), 15 % a více, avšak méně než 50 %, platí se zálohy podle odstavců 3 a 4 v poloviční výši.

(6) Jestliže se poslední známá daňová povinnost týkala jen části zdaňovacího období nebo zdaňovacího období kratšího či delšího než 12 měsíců, je poplatník daně z příjmů právnických osob povinen si pro placení záloh dopočítat poslední známou daňovou povinnost tak, jako by se týkala zdaňovacího období v délce 12 měsíců. Propočet se provede tak, že poslední známá daňová povinnost, týkající se části zdaňovacího období nebo zdaňovacího období kratšího či delšího než 12 měsíců, vydělí se počtem měsíců, za které poplatník pobíral příjmy podléhající dani, a násobí se 12.

(7) Při změně poslední známé daňové povinnosti v průběhu zdaňovacího období se zálohy do té doby splatné nemění.

(8) Poplatník není povinen platit zálohy na daň, jestliže ukončil činnost, z níž mu plynuly zdanitelné příjmy, nebo zanikl zdroj zdanitelných příjmů, a to od splátky následující po dni, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností; tyto skutečnosti poplatník oznámí správci daně podle zvláštního právního předpisu.

(9) Placení záloh podle odstavců 1 až 8 se nevztahuje na příjmy ze závislé činnosti, pokud nejde o příjmy ze závislé činnosti plynoucí poplatníkovi ze zahraničí, nemá-li poplatník současně jiné příjmy podrobené dani.

(10) Ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) do dne předcházejícího dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, platí za nástupnickou obchodní korporaci zálohy zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě stanovené podle odstavců 1 až 9, s výjimkou sloučení, kdy takto stanovené zálohy nadále platí i nástupnická obchodní korporace. Ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku platí zálohy nástupnická obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě odvozené ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních korporací, stanovených podle odstavce 1 věty třetí s případným dopočtem podle odstavce 6, který se při sloučení dále zvýší o poslední známou daňovou povinnost nástupnické obchodní korporace. Při převodu jmění na společníka, který je právnickou osobou, se výše a periodicita záloh placených ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) nemění; bude-li právním nástupcem zanikající obchodní korporace fyzická osoba, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně, s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. U přeměny rozdělením stanoví nástupnickým obchodním korporacím zálohy na část zdaňovacího období podle § 21a písm. c) ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku správce daně, který tímto rozhodnutím zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací k zápočtu na daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Zálohy zaplacené v průběhu celého zdaňovacího období podle § 21a písm. c) zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými obchodními korporacemi, se započtou na celkovou daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.

§ 38aa
Zálohy na daň z neočekávaných zisků

(1) Pro účely záloh na daň z neočekávaných zisků se použijí obdobně ustanovení upravující zálohy na daň z příjmů, které vycházejí z poslední známé daňové povinnosti, nestanoví-li tento zákon jinak. Poslední známá daňová povinnost pro účely záloh na daň z neočekávaných zisků zahrnuje daň z neočekávaných zisků.

(2) Zálohy na daň z neočekávaných zisků platí pouze poplatník zálohy na daň z neočekávaných zisků v části zálohového období spadající do období uplatnění daně z neočekávaných zisků.

(3) Poplatníkem zálohy na daň z neočekávaných zisků je poplatník daně z příjmů právnických osob, který v bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, byl poplatníkem daně z neočekávaných zisků, nebo by jím byl, pokud by toto bezprostředně předcházející období spadalo do období uplatnění daně z neočekávaných zisků.

§ 38ab
Zálohy na daň z neočekávaných zisků před stanovením daně z neočekávaných zisků

(1) První zálohové období pro daň z neočekávaných zisků poplatníka daně z příjmů právnických osob, který by byl poplatníkem daně z neočekávaných zisků, pokud by poslední zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, skončená před 1. lednem 2023 spadala do období uplatnění daně z neočekávaných zisků, je období od 1. ledna 2023 do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání k dani z neočekávaných zisků za první zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, alespoň částečně spadající do období uplatnění daně z neočekávaných zisků.

(2) Pro účely poslední známé daňové povinnosti pro zálohy na daň z neočekávaných zisků splatných v prvním zálohovém období pro daň z neočekáváných zisků podle odstavce 1 se částka

a) oznámená poplatníkem zálohy na daň z neočekávaných zisků správci daně v oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků jako částka, která by byla daní z neočekávaných zisků, pokud by poslední zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, skončená před 1. lednem 2023 spadala do období uplatnění daně z neočekávaných zisků (dále jen „fiktivní daň z neočekávaných zisků“), považuje za daň z neočekávaných zisků tvrzenou poplatníkem za toto poslední období; tato částka je jako poslední známá daňová povinnost účinná od prvního dne prvního zálohového období pro daň z neočekáváných zisků, a
b) fiktivní daně z neočekávaných zisků určená v rozhodnutí správce daně o výši záloh na daň z neočekávaných zisků považuje za daň z neočekávaných zisků stanovenou správcem daně za toto poslední období.

(3) Poplatník zálohy na daň z neočekávaných zisků je povinen správci daně oznámit fiktivní daň z neočekávaných zisků za poslední zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, skončené před 1. lednem 2023, a to do posledního dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za toto poslední období. Pokud uplynula lhůta pro podání přiznání za toto poslední období před 3. červencem 2023, lhůta pro podání oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků se prodlužuje do 3. července 2023. Oznámení o přesouvání průměru upravených srovnávacích základů daně v rámci skupiny podniků s neočekávanými zisky se podává do uplynutí lhůty pro podání oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků poplatníka, který se přesunu účastní a kterému tato lhůta uplyne jako první.

(4) Povinnost podat oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků nevzniká, pokud před uplynutím lhůty pro podání tohoto oznámení uplynula lhůta pro podání daňového přiznání k dani z neočekávaných zisků za první zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, alespoň částečně spadající do období uplatnění daně z neočekávaných zisků a poplatník podal daňové přiznání k dani z neočekávaných zisků za toto období.

(5) Poplatník v oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků uvede údaje, které by uvedl v daňovém přiznání k dani z neočekávaných zisků.

(6) Pokud není splněna povinnost podat oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků nebo pokud není oznámená nebo určená částka fiktivní daně z neočekávaných zisků ve správné výši, správce daně rozhodne o výši záloh na daň z neočekávaných zisků a v rozhodnutí určí výši fiktivní daně z neočekávaných zisků.

(7) Splatnost zálohy na daň z neočekávaných zisků splatné před uplynutím lhůty pro podání oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků nebo přede dnem jeho podání, je-li podáno opožděně, se posouvá na den splatnosti první zálohy na daň z neočekávaných zisků splatné po těchto okamžicích. Nevznikne-li povinnost podat oznámení o fiktivní dani z neočekávaných zisků, splatnost zálohy na daň z neočekávaných zisků splatné před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání k dani z neočekávaných zisků za první zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, alespoň částečně spadající do období uplatnění daně z neočekávaných zisků, nebo splatné přede dnem jeho podání, je-li podáno opožděně, se posouvá na den splatnosti první zálohy na daň z neočekávaných zisků splatné po těchto okamžicích. Pokud by posunutím splatnosti byla záloha placena v jiném zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, než do kterých spadala původní splatnost zálohy, záloha se neplatí.

§ 38b
Minimální výše daně

Daň nebo penále se nepředepíše a neplatí, nepřesáhne-li 200 Kč nebo celkové zdanitelné příjmy nečiní u fyzické osoby více než 50 000 Kč. To neplatí, byla-li z těchto příjmů vybrána daň nebo záloha na daň srážkou.

§ 38ba
Položky evidované v měně účetnictví

(1) Majetek, dluhy, rezervy vytvářené pro daňové účely a jiné položky, jejichž způsob tvorby nebo uplatnění je upraven zákonem upravujícím daně z příjmů, se u poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví, evidují v měně účetnictví.

(2) Při změně měny účetnictví se položky uvedené v odstavci 1 přepočtou na měnu účetnictví obecným kurzem podle zákona upravujícího účetnictví pro poslední den zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, bezprostředně předcházejícího zdaňovacímu období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých došlo ke změně měny účetnictví.

§ 38bb
Přepočet kritérií v české měně

(1) Kritérium uvedené v české měně v tomto zákoně, v jiném právním předpisu nebo v rozhodnutí orgánu veřejné moci, které se posuzuje pro účely daní z příjmů a vztahuje se k položce pro výpočet daně, o které se účtuje, nebo k majetku, dluhu, rezervě vytvářené pro daňové účely nebo jiné položce evidované v měně účetnictví, se v případě, že měnou účetnictví poplatníka je cizí měna, přepočte na měnu účetnictví kurzem pro přepočet daně pro poslední den bezprostředně předcházejícího zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání.

(2) Částka přepočtená podle odstavce 1 se

a) nezaokrouhluje, pokud je přepočítávaná částka uvedena s přesností na celé stokoruny, desetikoruny nebo koruny nebo haléře,
b) zaokrouhluje na celá čísla, pokud je přepočítávaná částka uvedena s přesností na celé tisícikoruny.

(3) Pro posouzení splnění kritérií uvedených v české měně v rozhodnutí orgánu veřejné moci pro účely uplatnění slevy na dani podle § 35a nebo 35b **a dosažení limitu použití zvýšené sazby podle § 34a odst. 1 písm. a)** poplatníka, jehož měnou účetnictví je cizí měna, se posuzované položky přepočtou na českou měnu kurzem pro přepočet daně pro poslední den zdaňovacího období, období, za které se podává daňové přiznání, nebo části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání, ve kterých má být tato sleva uplatněna **nebo tento odpočet vzniká**.

§ 38bc
Měna přenositelných daňových položek pro jejich uplatnění

(1) Přenositelnou daňovou položkou se pro účely daní z příjmů rozumí

a) částka, o kterou lze snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle § 23e odst. 7,
b) částka, o kterou lze snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle § 38fa odst. 8,
c) výše skutečně vynaložených způsobilých nákladů za zdaňovací nebo období, za které se podává daňové přiznání pro účely slevy na dani podle § 35a nebo § 35b, výše uplatnění této slevy za toto období a částky daně pro účely výpočtu S2 **a**
d) částka odpočtu na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočtu na podporu odborného vzdělávání.

(2) Výše přenositelné daňové položky, která vznikla ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých byla měnou účetnictví cizí měna, pro účely jejího uplatnění nebo jiného zohlednění v jiném zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, než ve kterých vznikla, odpovídá výši přenositelné daňové položky v měně účetnictví ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých tato položka vznikla, přepočtené na českou měnu kurzem pro přepočet daně pro poslední den tohoto období.

§ 38c
Plátce daně

(1) Plátcem daně se rozumí poplatník se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky, s výjimkou fondu penzijní společnosti, který je plátcem

a) příjmu ze závislé činnosti,
b) příjmu, z kterého je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, nebo
c) příjmu, z kterého se sráží úhrada na zajištění daně.

(2) Plátcem daně se rozumí též poplatník uvedený v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, který má na území České republiky stálou provozovnu (§ 22 odst. 2) nebo zaměstnává zde své zaměstnance déle než 183 dnů s výjimkou případů poskytování služeb ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) a s výjimkou zahraničních zastupitelských úřadů v tuzemsku. V případě uvedeném v § 6 odst. 2 ve větě druhé a třetí není plátcem daně poplatník uvedený v § 2 odst. 3 a v § 17 odst. 4 s výjimkou poplatníka se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícího Evropský hospodářský prostor, který má na území České republiky organizační složku, jejímž předmětem činnosti je zprostředkování zaměstnání na základě povolení podle zákona upravujícího zaměstnanost; takový poplatník je plátcem daně.

(3) Plátce daně podle odstavce 1, který je plátcem příjmu podle § 22 odst. 1 písm. g) bodu 2 plynoucího poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, může přenést písemnou smlouvou své povinnosti podle § 38d a 38da ve vztahu k tomuto příjmu na jiného plátce daně, který je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo § 17 odst. 3 nebo poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, který má na území České republiky stálou provozovnu, pokud se jeho prostřednictvím tento příjem vyplácí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4. Plátce daně, jehož prostřednictvím se tento příjem vyplácí, se stává plátcem daně z tohoto příjmu namísto poplatníka, který je plátcem tohoto příjmu.

(4) Plátce příjmu, který přestal být plátcem daně podle odstavce 3, ručí za daň z tohoto příjmu.

§ 38d
Daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně

(1) Daň se vybírá srážkou z příjmů, na které se vztahuje zvláštní sazba daně podle § 36. Je-li plnění hrazeno formou záloh, je samostatným příjmem každá záloha i doplatek z vyúčtování celkového plnění. Srážku je povinen provést plátce daně, s výjimkou uvedenou v odstavci 2, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, avšak u příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. c), f) a g) bodech 1, 2, 5, 6 a 12 a u úroků a jiných výnosů z poskytnutých zápůjček a z poskytnutých úvěrů, plynoucích poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, nejpozději v den, kdy o dluhu účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem.[20)]

(2) U příjmů plynoucích z podílů na zisku uvedených v § 36, s výjimkou příjmů plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byla schválena účetní závěrka a bylo rozhodnuto o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. U příjmů z podílů na zisku plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů je plátce povinen srazit daň nejpozději do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž byla schválena účetní závěrka a bylo rozhodnuto o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. U příjmu z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata je spojena se splněním podmínky, která do konce lhůty pro sražení daně nenastala, a u příjmů z podílu na zisku, jejichž vyplacení bylo statutárním orgánem odmítnuto, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě. Jestliže je v okamžiku stanoveném zákonem pro sražení srážkové daně vlastníkem vlastního podílu, s nímž je spojeno právo na podíl na zisku, sama obchodní korporace, srážka se provede v okamžiku jeho nabytí jiným poplatníkem, pokud předtím právo na podíl na zisku nezaniklo. Ve stejných lhůtách je plátce daně povinen srazit daň u příjmu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. b) bodu 3 a odst. 2. U dividendových příjmů plynoucích z podílových listů je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž rozhodl obhospodařovatel o rozdělení zisku podílového fondu. Nebyla-li výplata příjmů plynoucích z podílu na zisku provedena ani posledního dne období, kdy je plátce daně povinen daň srazit, má se pro účely zákona za to, že srážka daně byla provedena poslední den vymezeného období; přitom u úrokových příjmů a u rozdílu mezi sjednanou cenou, které jsou považovány za podíly na zisku [§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3], se dnem provedení srážky rozumí poslední den zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání.

(3) Plátce daně je povinen sraženou daň odvést svému místně příslušnému správci daně do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byl povinen provést srážku podle odstavců 1 a 2. Pokud je plátce povinen podat daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, je povinen sraženou daň odvést svému místně příslušnému správci daně nejpozději do termínu pro podání tohoto daňového přiznání. Srážka daně se provádí ze základu daně stanoveného podle § 36.

(4) Daňová povinnost poplatníka, pokud jde o příjmy nebo zálohy na ně, z nichž je srážena daň, se považuje za splněnou řádným a včasným provedením srážky daně, kromě příjmů uvedených

a) v § 36 odst. 2 písm. m), pokud poplatník
   1. prokazatelně učiní za období, za které byla ve zdaňovacím období z těchto příjmů daň sražena, dodatečně prohlášení k dani (§ 38k odst. 7),
   2. zahrne příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání podaného za zdaňovací období, ve kterém mu tyto příjmy plynou,
b) v § 36 odst. 6 a 7.

(5) Neprovede-li plátce daně srážku daně vůbec, popřípadě provede-li ji v nesprávné výši nebo sraženou daň včas neodvede, bude na něm vymáhána jako jeho dluh. U příjmů uvedených v § 36 odst. 7 se použije obdobně § 38e odst. 9 věta třetí.

(6) Správce daně může plátci daně stanovit pro úhradu daně vybírané srážkou lhůtu delší.

(7) Na základě žádosti poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 vydá správce daně plátci „Potvrzení o sražení daně". O potvrzení může poplatník požádat i prostřednictvím plátce. Obdobně postupuje právní nástupce poplatníka.

(8) Poplatníkovi, kterému plátce daně z příjmů ze závislé činnosti srazí daň vyšší, než je stanoveno, vrátí plátce daně nesprávně sraženou částku, pokud neuplynuly 3 roky od konce lhůty, ve které byl plátce daně povinen podat vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a pokud poplatník nevyužil

postup uvedený v § 36 odst. 6 nebo 7. Poplatníkovi, kterému plátce daně z příjmů ze závislé činnosti nesrazil daň ve stanovené výši, může ji srazit dodatečně, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně.

(9) Plátce daně je povinen podat místně příslušnému správci daně vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby. Lhůtu stanovenou pro podání tohoto vyúčtování nelze prodloužit.

(10) Vrací-li se vyplacená záloha na podíl na zisku poté, co došlo k převodu nebo přechodu podílu v obchodní korporaci, náleží právo na vrácení neoprávněně sražené daně vztahující se k vyplacené záloze na podíl na zisku poplatníkovi, kterému vznikla povinnost vrátit zálohu na podíl na zisku.

(11) Má-li poplatník pochyby o správnosti sražené daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně, může požádat plátce daně o vysvětlení do 2 let ode dne sražení daně; po uplynutí této lhůty může o vysvětlení požádat do 60 dnů ode dne, kdy se o výši sražené daně dozvěděl.

§ 38da
Oznámení o příjmech plynoucích do zahraničí

(1) Plátce daně, který je plátcem příjmu plynoucího ze zdrojů na území České republiky daňovému nerezidentovi, ze kterého je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, je povinen správci daně podat oznámení o tomto příjmu; to platí i pro takový příjem, který je od daně osvobozen nebo o němž mezinárodní smlouva stanoví, že nepodléhá zdanění v České republice, jedná-li se o příjem

a) v podobě licenčního poplatku, nebo
b) podle § 22 odst. 1 písm. g) bodů 3 nebo 4.

(2) Plátce daně je povinen správci daně podat oznámení podle odstavce 1, jde-li o příjem, ze kterého je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, ve lhůtě pro odvedení daně, která byla z daného příjmu sražena nebo vybrána. Oznámení podle odstavce 1, jde-li o příjem, který je od daně osvobozen nebo o němž mezinárodní smlouva stanoví, že nepodléhá zdanění v České republice, je plátce daně povinen správci daně podat do 31. ledna kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém by byl povinen provést srážku daně, kdyby daný příjem nebyl od daně osvobozen a podléhal by zdanění v České republice.

(3) Oznámení podle odstavce 1 je formulářovým podáním.

(4) V oznámení podle odstavce 1 je plátce daně povinen kromě obecných náležitostí formulářového podání uvést také údaje týkající se příjmu podle odstavce 1 a daně sražené nebo vybrané z tohoto příjmu. **Plátce daně, na kterého byly přeneseny povinnosti plátce daně podle § 38c odst. 3, uvede v oznámení podle odstavce 1 o příjmu, kterého se přenesení povinnosti týká, také údaje týkající se plátce příjmu, který na něj své povinnosti převedl písemnou smlouvou, a to jméno, a rodné číslo u fyzické osoby a název a identifikační číslo osoby u právnické osoby, jakož i daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno.**

(5) Plátce daně není povinen podat oznámení podle odstavce 1 o

a) příjmech podle § 22 odst. 1 písm. g) bodu 4, které jsou od daně osvobozeny nebo o nichž mezinárodní smlouva stanoví, že nepodléhají zdanění v České republice, pokud souhrnná hodnota těchto příjmů nepřesahuje v kalendářním měsíci, ve kterém by plátce daně byl povinen danému daňovému nerezidentovi z těchto příjmů provést srážku daně, 300 000 Kč,
b) příjmu podle § 6 odst. 4,
c) příjmu, o kterém má povinnost podat správci daně oznámení podle zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní.

(6) Správce daně může plátce daně na základě jeho žádosti v odůvodněných případech zprostit oznamovací povinnosti podle odstavce 1 na dobu nejvýše 5 let.

§ 38e
Zajištění daně

(1) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 2, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, jsou plátci daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o dluhu účtují v souladu s platnými účetními předpisy, povinni srazit zajištění daně poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, ve výši

a) 1 % z částky vyplacené při splatnosti dluhopisu, vkladního listu vydaného jako cenný papír nebo cenného papíru vkladnímu listu na roveň postaveného u příjmů plynoucích z práva na splacení uvedených cenných papírů,
b) 1 % z příjmů z prodeje investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
c) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami uvedenými v písmenech a) a b) a odstavcích 3 a 4.

K zajištění daně nejsou plátci daně povinni v případě, kdy je záloha srážena z příjmů ze závislé činnosti.

(2) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 17, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, je plátce daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o dluhu účtuje v souladu se zvláštními právními předpisy,[20] povinen srazit zajištění daně poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který není daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, ve výši

a) 1 % z částky vyplacené při splatnosti dluhopisu, vkladního listu vydaného jako cenný papír nebo cenného papíru vkladnímu listu na roveň postaveného u příjmů plynoucích z práva na splacení uvedených cenných papírů,
b) 1 % z příjmů z prodeje investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
c) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami uvedenými v písmenech a) a b) a v odstavcích 3 a 4. Tato povinnost se nevztahuje na banky, jde-li o peněžité plnění, poukázání nebo připsání úroků u bank.

(3) Plátci daně jsou povinni srazit zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nenastane-li dříve žádná z těchto skutečností nejpozději do dvou měsíců po uplynutí příslušného zdaňovacího období, ve výši stanovené s použitím

a) sazby daně podle § 16 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3,
b) sazby daně podle § 21 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 17 odst. 4.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se neuplatní, pokud se jedná o úhrady za zboží či služby prováděné v maloobchodě, kde prodejcem je poplatník uvedený v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4. Stejně se postupuje u úhrad nájemného placeného fyzickými osobami za bytové prostory užívané k bydlení a činnostem s ním spojeným.

(5) Částka zajištění daně se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(6) Částky zajištění daně sražené plátcem daně poplatníkům podle odstavců 1 až 4 se odvádějí do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém vznikla povinnost zajištění daně srazit, místně příslušnému správci daně plátce daně. Současně s platbou zajištění daně je plátce daně povinen podat správci daně hlášení o provedeném zajištění daně. Částka zajištění daně se bez zbytečného odkladu převede z osobního daňového účtu plátce na osobní daňový účet poplatníka.

(7) Nepodá-li poplatník daňové přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, může místně příslušný správce daně poplatníka považovat částky zajištění daně za vyměřenou a uhrazenou daňovou povinnost poplatníka. Úhrn částek zajištění daně sražených a odvedených plátci daně se v takovém případě považuje po uplynutí osmého měsíce po skončení zdaňovacího období za platbu na daň provedenou poplatníkem. Pokud poplatník nepodá do uplynutí lhůty, ve které lze daň vyměřit, daňové přiznání, považuje se daňová povinnost poplatníka za vyměřenou ve výši této platby.

(8) Správce daně poplatníka může v odůvodněných případech rozhodnout o tom, že zajištění daně podle předchozích odstavců v určeném zdaňovacím období bude nižší nebo nebude prováděno. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat. Toto rozhodnutí je závazné i pro plátce daně.

(9) Nesrazí-li plátce daně zajištění daně vůbec, popřípadě ve správné výši, předepíše mu správce daně tuto částku k přímému placení. Pokud částku zajištění daně plátce daně včas neodvede, bude mu rovněž předepsána a vymáhána na něm jako jeho dluh. Po úhradě daně, na kterou mělo být zajištěno, poplatníkem, nelze zajištění daně plátci daně předepsat ani na něm vymáhat, pokud úhradu této daně poplatníkem prokáže nebo tato úhrada bude zřejmá z evidence správců daní. Úroky z prodlení vzniklé z důvodu nesplnění povinnosti plátce srazit a odvést zajištění daně jsou příjmem státního rozpočtu.

(10) Sražené zajištění daně se po skončení zdaňovacího období započte na celkovou daňovou povinnost poplatníka, na kterou bylo zajišťováno. Pokud nelze zajištění daně nebo jeho část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než zajištění daně sražené plátci daně, vznikne poplatníkovi ve výši zajištění daně sražených plátci daně, které nelze započíst, přeplatek na dani.

(11) Při správě zajištění daně se postupuje jako při správě záloh na daň, nestanoví-li tento zákon jinak.

(12) Plátce daně nemá povinnost podat místně příslušnému správci daně vyúčtování sraženého zajištění daně.

§ 38f
Vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí

(1) Při vyloučení dvojího zdanění příjmu plynoucího daňovému rezidentovi České republiky ze zdrojů v zahraničí se postupuje podle mezinárodní smlouvy.

(2) Při použití metody úplného zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí. Při použití metody prostého zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí, nejvýše však o částku daně z příjmů vypočtenou podle tohoto zákona, která připadá na příjmy ze zdrojů v zahraničí. Tato částka se stanoví jako součin daňové povinnosti, která se vztahuje k příjmům plynoucím ze zdrojů na území České republiky i ze zdrojů v zahraničí

a podílu příjmů ze zdrojů v zahraničí na základu daně před uplatněním položek odčitatelných od základu daně a nezdanitelných částí základu daně. Započtení lze provést nejvýše do částky vzniklé daňové povinnosti.

(3) Příjmy ze zdrojů v zahraničí se pro účely vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí rozumí příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí, které podléhají zdanění v zahraničí v souladu s mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje stanovené podle tohoto zákona. Odčitatelné položky a položky snižující základ daně podle zahraničních právních předpisů nelze při stanovení základu daně použít. Nelze-li u některých výdajů prokazatelně stanovit, zda souvisí s příjmy plynoucími ze zdrojů v zahraničí, považuje se za související výdaje jejich část stanovená ve stejném poměru, v jakém příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí nesnížené o výdaje připadají na celosvětové příjmy.

(4) Příjmy ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, plynoucí poplatníkovi daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, od zaměstnavatele, který je daňovým rezidentem státu, ve kterém je taková činnost vykonávána, nebo od zaměstnavatele, který je daňovým rezidentem České republiky nebo daňovým nerezidentem, a příjmy ze závislé činnosti pro takového zaměstnavatele jdou k tíži stálé provozovny umístěné ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, se v České republice vyjímají ze zdanění za předpokladu, že uvedené příjmy byly ve státě zdroje zdaněny. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o tyto vyjmuté příjmy ze zdrojů v zahraničí. V případě, že je to pro poplatníka výhodnější, použije se i u těchto příjmů ustanovení odstavce 1.

(5) Daň zaplacená v zahraničí se prokazuje potvrzením zahraničního správce daně. Tento důkazní prostředek lze vyžadovat nejdříve po třiceti dnech ode dne doručení potvrzení zahraničního správce daně daňovému subjektu. V odůvodněných případech lze daň zaplacenou v zahraničí prokazovat i potvrzením plátce příjmu nebo depozitáře o sražení daně.

(6) Při použití metody úplného vynětí se ze základu daně (daňové ztráty) u poplatníků uvedených v § 17 odst. 3 a z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát podle § 5 u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy ze zdrojů v zahraničí.

(7) Při použití metody vynětí s výhradou progrese se z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát podle § 5, před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy ze zdrojů v zahraničí. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o vyjmuté příjmy ze zdrojů v zahraničí.

(8) Plynou-li poplatníkovi příjmy z několika různých států, s nimiž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, vyloučení dvojího zdanění metodou prostého zápočtu se provede samostatně za každý stát. Při použití metody úplného vynětí a metody vynětí s výhradou progrese se ze základu daně vyjímá podle předchozích odstavců úhrn veškerých příjmů ze zdrojů zahraničí, které se vyjímají ze zdanění. Pokud mají být při vyloučení dvojího zdanění použity metoda úplného vynětí nebo metoda vynětí s výhradou progrese i metoda prostého zápočtu, provede se nejprve vynětí příjmů ze zdrojů zahraničí, a pak prostý zápočet podle předchozích odstavců.

(9) Jestliže v důsledku odlišného začátku nebo délky zdaňovacího období v zahraničí nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového přiznání doklad zahraničního správce daně, uvede v daňovém přiznání předpokládanou výši příjmů ze zdrojů v zahraničí nebo daně, připadajících na toto zdaňovací období nebo období, za něž je daňové přiznání podáváno. O rozdíl mezi částkou uplatněnou podle předchozí věty a částkou uvedenou v dokladu zahraničního správce daně se upraví výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, ve kterém poplatník doklad zahraničního správce daně obdrží.

(10) Nárok na vyloučení dvojího zdanění podle odstavce 1 uplatní poplatník na základě seznamu všech potvrzení podle odstavce 5, která měl k dispozici v zákonné lhůtě pro podání daňového přiznání, předkládaného současně s daňovým přiznáním. Jednotlivé položky tohoto seznamu musí obsahovat údaje identifikující zahraničního správce daně nebo zahraničního plátce daně anebo depozitáře, stát zdroje zahraničních příjmů, částku daně zaplacené v tomto státě v místní měně a v přepočtu na koruny a výši příjmů ze zdrojů v tomto státě, stanovenou podle odstavce 3. Součástí seznamu bude též přehled zahraničních správců daně, jejichž doklady nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového přiznání k dispozici z důvodů uvedených v odstavci 9, který musí obsahovat údaje o státě zdroje zahraničních příjmů, předpokládané výši příjmů ze zdrojů v daném státě nebo daně, uplatněné v daňovém přiznání. Přitom je daňový subjekt povinen na výzvu správce daně prokázat kdykoliv ve lhůtě pro vyměření daně oprávněnost nároku na vyloučení dvojího zdanění uplatněného v daňovém přiznání a doložit jej potvrzeními podle odstavce 5.

(11) Zjistí-li poplatník, že v důsledku stanovení základu daně nebo daně zahraničním správcem daně má být jeho daňová povinnost jiná, než jak byla vyměřena, postupuje podle daňového řádu.

(12) Byla-li poplatníkovi daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, z příjmů úrokového charakteru v zahraničí sražena daň vyšší, než jaká je uvedena v mezinárodní smlouvě, lze o ni snížit daňovou povinnost, pokud tato daň byla v zahraničí sražena v souladu s právním předpisem Evropských společenství.[104)] Je-li celková daňová povinnost nižší než daň sražená v souladu s právním předpisem Evropských společenství,[104)] vznikne poplatníkovi ve výši rozdílu přeplatek.

(13) V případě bezúplatných příjmů nabytých darem, které byly předmětem mezinárodní smlouvy upravující zamezení dvojímu zdanění v oboru daně dědické a darovací, která je prováděna, se mezinárodní dvojí zdanění pro účely daní z příjmů v České republice vylučuje v souladu s metodou uvedenou v této smlouvě.

§ 38fa
Zdanění ovládané zahraniční společnosti

(1) Pro účely daní z příjmů se na činnost ovládané zahraniční společnosti, která není k okamžiku skončení svého zdaňovacího období daňovým rezidentem státu uvedeného na unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti schváleném Radou Evropské unie ani stálou provozovnou umístěnou v takovém státě, a nakládání s jejím majetkem, ze kterých plynou zahrnované příjmy, hledí, jako by byly uskutečněny ovládající společností na území České republiky k okamžiku skončení zdaňovacího období ovládané zahraniční společnosti v zahraničí, pokud

a) ovládaná zahraniční společnost nevykonává podstatnou hospodářskou činnost a
b) daň obdobná dani z příjmů právnických osob
   1. ovládané zahraniční společnosti, která je poplatníkem daně z příjmů právnických osob, ve státě, jehož je daňovým rezidentem, je nižší než polovina daně, která by jí byla stanovena, pokud by byla daňovým rezidentem České republiky, nebo
   2. ovládající společnosti ve státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna, která je ovládanou zahraniční společností, je nižší než polovina daně, která by byla stanovena, pokud by činnost stálé provozovny a nakládání s jejím majetkem byly uskutečněny na území České republiky.

(2) Pro účely daní z příjmů se na činnost ovládané zahraniční společnosti, která je k okamžiku skončení svého zdaňovacího období daňovým rezidentem státu uvedeného na unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti schváleném Radou Evropské unie nebo stálou provozovnou umístěnou v takovém státě, a nakládání s jejím majetkem, ze kterých plynou v daném zdaňovacím období příjmy, hledí, jako by byly uskutečněny ovládající společností na území České republiky k okamžiku skončení zdaňovacího období ovládané zahraniční společnosti. Ministerstvo financí uveřejní ve Finančním zpravodaji, které státy jsou na tomto seznamu uvedeny.

(3) Ovládající společností se pro účely daní z příjmů rozumí poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky a

a) který se přímo nebo nepřímo podílí na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti, pokud sám nebo společně s přidruženými osobami splňuje jednu z podmínek podle odstavce 4 písm. a) bodů 1 a 2, nebo
b) jehož stálá provozovna je ovládanou zahraniční společností.

(4) Ovládanou zahraniční společností se pro účely daní z příjmů rozumí

a) poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem, pokud poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, sám nebo společně s přidruženými osobami
   1. se přímo nebo nepřímo podílí na základním kapitálu tohoto poplatníka nebo hlasovacích právech z více než 50 %, nebo
   2. má právo na více než 50 % podílu na jeho zisku,
b) stálá provozovna poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, umístěná ve státě, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna a podle které se dvojí zdanění jejích příjmů vylučuje metodou vynětí.

(5) Přidruženými osobami se pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti rozumí kapitálově spojené osoby a osoby, pokud má jedna osoba právo na alespoň 25 % podílu na zisku druhé osoby.

(6) Zahrnovanými příjmy se pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti rozumí příjmy ovládané zahraniční společnosti plynoucí v jejím zdaňovacím období v zahraničí

a) ve formě výpůjčních příjmů,
b) ve formě licenčních poplatků,
c) z podílu na zisku,
d) z pozbytí podílu v poplatníkovi daně z příjmů právnických osob,
e) z přenechání majetku k úplatnému užití s právem na následné úplatné nabytí tohoto majetku stranou tohoto závazku,
f) z pojišťovacích, bankovních a jiných finančních činností,
g) z prodeje zboží a poskytování služeb nakoupených od přidružených osob a přidruženým osobám prodávaných bez přidané ekonomické hodnoty nebo pouze s malou přidanou ekonomickou hodnotou,
h) z prodeje zboží nebo poskytnutí služby přidružené osobě, jejíž činnost spočívá převážně v nákupu zboží a služeb od přidružených osob a následném prodeji tohoto zboží a poskytování těchto služeb přidruženým osobám bez

přidané ekonomické hodnoty nebo pouze s malou přidanou ekonomickou hodnotou.

(7) Na činnost ovládané zahraniční společnosti a nakládání s jejím majetkem se hledí, jako by byly uskutečněny ovládající společností na území České republiky pouze v poměrné části vypočítané podle jejího podílu na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti k okamžiku uskutečnění této činnosti nebo tohoto nakládání s jejím majetkem. Podíl ovládající společnosti na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti se snižuje o část podílu drženou prostřednictvím jiné ovládající společnosti, která není základním investičním fondem.

(8) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ovládající společnosti se upraví v souladu s odstavci 1 a 2. Pokud by tato úprava vedla ke snížení výsledku hospodaření nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji, neprovede se a o částku, o kterou by byl výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji snížen podle odstavce 1, lze snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích vždy do výše částky, o kterou se v daném zdaňovacím období výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji na základě odstavce 1 zvyšuje.

(9) Daň ovládající společnosti lze snížit o daň obdobnou dani z příjmů právnických osob zaplacenou z příjmů z činnosti a nakládání s majetkem, na které se použije odstavec 1 nebo 2,

a) ovládanou zahraniční společností, která je poplatníkem daně z příjmů právnických osob, ve státě, jehož je daňovým rezidentem,
b) ovládající společností ve státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna, která je ovládanou zahraniční společností,
c) poplatníkem daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem a prostřednictvím kterého ovládající společnost drží podíl na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti, ve státě, jehož je daňovým rezidentem.

(10) Daň ovládající společnosti lze snížit o daň z příjmů právnických osob zaplacenou z příjmů z činnosti a nakládání s majetkem, na které tato ovládající společnost použije odstavec 1 nebo 2, základním investičním fondem, který je ovládající společností stejné ovládané zahraniční společnosti a prostřednictvím kterého ovládající společnost drží podíl na základním kapitálu této ovládané zahraniční společnosti.

(11) Při snížení daně podle odstavce 8 se postupuje obdobně jako při použití metody prostého započtu podle § 38f.

(12) Předmětem daně není příjem ovládající společnosti z pozbytí podílu v ovládané zahraniční společnosti nebo z pozbytí majetku stálé provozovny, která je ovládanou zahraniční společností, v rozsahu, ve kterém připadá na nerozdělený zisk z činnosti ovládané zahraniční společnosti a z nakládání s jejím majetkem, na které se u této ovládající společnosti uplatnil odstavec 1 nebo 2.

ČÁST ČTVRTÁ
SPRÁVA DANÍ Z PŘÍJMŮ

HLAVA I
Zvláštní ustanovení pro daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob

§ 38g
Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob

(1) Daňové přiznání je povinen podat každý, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, přesáhly 50 000 Kč, pokud se nejedná o příjmy od daně osvobozené nebo o příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Daňové přiznání je povinen podat i ten, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, nepřesáhly 50 000 Kč, ale vykazuje daňovou ztrátu.

(2) Daňové přiznání není povinen podat poplatník, který má příjmy ze závislé činnosti podle § 6 pouze od jednoho a nebo postupně od více plátců daně včetně doplatků mezd od těchto plátců (§ 38ch odst. 4). Podmínkou je, že poplatník učinil u všech těchto plátců daně na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k, a vyjma příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je vybírána daň srážkou sazbou daně podle § 36, nemá jiné příjmy podle § 7 až 10 vyšší než 20 000 Kč. Rovněž není povinen podat daňové přiznání poplatník, jemuž plynou pouze příjmy ze závislé činnosti ze zahraničí, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění. Daňové přiznání za zdaňovací období je ale povinen podat poplatník uvedený v § 2 odst. 3, který uplatňuje slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) až e) nebo daňové zvýhodnění a nebo nezdanitelnou část základu daně. Daňové přiznání je také povinen podat poplatník, kterému byly vyplaceny nebo který jiným způsobem obdržel příjmy ze závislé činnosti za uplynulá léta, které se nepovažovaly podle § 5 odst. 4 za jeho příjmy ve zdaňovacím období, kdy byly zúčtovány plátcem daně v jeho prospěch, a dále poplatník s příjmy ze závislé činnosti, který uplatňuje pro snížení základu daně hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého do zahraničí za podmínek uvedených v § 15 odst. 1.

(3) V daňovém přiznání poplatník uvede veškeré příjmy, které jsou předmětem daně, kromě příjmů od daně osvobozených, příjmů, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně, pokud nevyužije postup podle § 36 odst. 6 nebo 7. V daňovém přiznání poplatník rovněž uvede částku slevy na dani a daňového zvýhodnění podle § 35c a 35d. Jsou-li součástí zdanitelných příjmů též příjmy ze závislé činnosti, doloží je poplatník daně dokladem vystaveným podle § 38j odst. 3.

(4) Daňové přiznání je povinen podat také poplatník, jehož plátce daně oznámil dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu vzniklou zaviněním poplatníka správci daně a předal doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu podle § 38i odst. 5 písm. b).

(5) Daňové přiznání je povinen podat poplatník, kterému v rámci navrácení daňové podpory produktu spoření na stáří vznikl příjem podle § 6.

(6) Daňové přiznání je povinen podat poplatník uvedený v § 2 odst. 3, jehož příjem podle § 22 odst. 1 písm. g) bodu 15 v úhrnu za zdaňovací období přesáhl 36násobek průměrné mzdy.

(7) Daňové přiznání je povinen podat poplatník, který byl alespoň část zdaňovacího období poplatníkem v paušálním režimu a jehož daň za toto zdaňovací období není rovna paušální dani.

§ 38ga
Daňové přiznání podávané osobou spravující pozůstalost

Podává-li osoba spravující pozůstalost daňové tvrzení týkající se daňové povinnosti zůstavitele vzniklé ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní

a) nezdanitelnou část základu daně,
b) slevu na dani, s výjimkou slevy na dani podle § 35,
c) daňové zvýhodnění.

§ 38gb
Daňové přiznání v insolvenčním řízení

(1) Poplatník, který je fyzickou osobou, s výjimkou poplatníka s příjmy pouze podle § 6, který podává daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období z důvodu insolvenčního řízení, neuplatní nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani s výjimkou slevy podle § 35ba odst. 1 písm. a) ve výši jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc té části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání. Dále neuplatní daňové zvýhodnění s výjimkou slevy na dani podle § 35c odst. 1 ve výši jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc té části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání. Při stanovení základu daně se vychází z rozdílu mezi příjmy a výdaji, u poplatníka vedoucího účetnictví z výsledku hospodaření, za tu část zdaňovacího období, za kterou se podává daňové přiznání.

(2) Nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani a daňové zvýhodnění poplatník uplatní v daňovém přiznání za uplynulé zdaňovací období, ve kterém se vychází z rozdílu mezi příjmy (výnosy) a výdaji (náklady) za celé zdaňovací období, nebo se uplatní v daňovém přiznání podávaném osobou spravující pozůstalost za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem smrti poplatníka. Daň vyměřená na základě podání daňového přiznání podle odstavce 1 se považuje za zálohu na daň po vyměření daně podle daňového přiznání podaného po uplynutí zdaňovacího období nebo podaného osobou spravující pozůstalost za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem smrti.

HLAVA II
Správa daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti odváděné plátcem daně

§ 38h
Vybírání a placení záloh na daň a daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti

(1) Plátce daně vypočte zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti (dále jen „záloha“) ze základu pro výpočet zálohy. Tato záloha se spravuje jako daň podle daňového řádu. Základem pro výpočet zálohy je úhrn příjmů ze závislé činnosti zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi za kalendářní měsíc nebo za zdaňovací období, s výjimkou příjmu, který není předmětem daně, který je od daně osvobozen nebo z něhož je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Základ pro výpočet zálohy do 100 Kč se zaokrouhlí na celé koruny nahoru a nad 100 Kč na celé stokoruny nahoru.

(2) Sazba zálohy činí 15 % pro část základu pro výpočet zálohy do 3násobku průměrné mzdy a 23 % pro část základu pro výpočet zálohy přesahující 3násobek průměrné mzdy. Záloha se vypočte jako součet součinů příslušné části základu pro výpočet zálohy a sazby zálohy pro tuto část základu pro výpočet zálohy.

(3) Zálohy vypočtené podle odstavce 2 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(4) Vypočtenou zálohu plátce daně, u kterého poplatník učinil na příslušné zdaňovací období prohlášení podle § 38k odst. 4, nejprve sníží o prokázanou částku měsíční slevy na dani podle § 35ba a následně o prokázanou částku měsíčního daňového zvýhodnění (dále jen „záloha po slevě“).

(5) Plátce daně, u kterého poplatník neučinil na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, vypočte zálohu podle odstavců 2 a 3, pokud nejde o příjmy zdaněné daní vybíranou srážkou sazbou daně podle § 36 odst. 2 nebo § 36 odst. 1 písm. a). U poplatníka, který u plátce neučinil prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, se při výpočtu zálohy nepřihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění.

(6) K prokázaným nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35 odst. 4 a § 35ba odst. 1 písm. b) přihlédne plátce daně za podmínek stanovených v § 38k odst. 5 až při ročním zúčtování záloh a daňového zvý-

hodnění za zdaňovací období.

(7) Plátce daně je povinen srazit zálohu při výplatě nebo připsání příjmů ze závislé činnosti (dále jen „mzda“) poplatníkovi k dobru bez ohledu na to, za kterou dobu se mzda vyplácí. Provádí-li plátce zúčtování mezd měsíčně nebo pravidelně za delší časové období, je povinen srazit zálohu při zúčtování mzdy. Mzdy plynoucí do konce ledna za uplynulé zdaňovací období se zahrnují do základu pro výpočet zálohy v tomto období.

(8) Plátce daně, který vyplácí ve zdaňovacím období poplatníkovi mzdu najednou za více kalendářních měsíců téhož zdaňovacího období, vypočte zálohu tak, jako by byla vyplacena v jednotlivých měsících, je-li tento způsob výpočtu zálohy pro poplatníka výhodnější a neuplatnil-li poplatník ve zdaňovacím období u plátce daně dosud měsíční daňové zvýhodnění podle § 35d odst. 2. Při použití tohoto způsobu nelze použít zdanění podle § 6 odst. 4.

(9) Nepožádá-li poplatník o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, je sraženými zálohami ze mzdy jeho daňová povinnost splněna, pokud není povinen podat přiznání podle § 38g.

(10) Plátce daně je povinen odvést úhrn sražených záloh nebo úhrn částek, které měly být jako zálohy na daň sraženy, nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla. Z příjmů vyplacených poplatníkovi prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (§ 6 odst. 2) s výjimkou osoby se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícího Evropský hospodářský prostor, která má na území České republiky organizační složku, jejímž předmětem činnosti je zprostředkování zaměstnání na základě povolení podle zákona upravujícího zaměstnanost, je povinen plátce daně odvést úhrn částek, které měly být jako zálohy na daň sraženy, nejpozději do 20. dne po uplynutí kalendářního měsíce, v němž o dluhu účtuje v souladu s platnými účetními předpisy. Správce daně může stanovit lhůtu pro odvod záloh jinak, lhůta však nesmí přesáhnout poslední den kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla. *[Pozn. red: Od 1. dubna 2026 zní poslední věta odstavce 10 takto: Lhůtu pro odvod zálohy nelze prodloužit.]*

(11) Plátce nemá povinnost srážet zálohy na daň podle předchozích odstavců v případě, že mzda jde k tíži stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 a v § 17 odst. 3 umístněné ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna. Plátce nemá rovněž povinnost srážet zálohy na daň v situaci, kdy poplatník uvedený v § 2 odst. 2 vykonává práci ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, podle příkazů uživatele pracovní síly a příjmy za tuto práci jsou na základě smluvního vztahu vypláceny prostřednictvím tohoto plátce.

(12) Správce daně může na žádost plátce zrušit povinnost srážet zálohy na daň podle předchozích odstavců z příjmů ze závislé činnosti vykonávané v zahraničí.

(13) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se při stanovení záloh nepřihlédne ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) až e) ani k daňovému zvýhodnění.

§ 38ha
zrušen

§ 38ch
Roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění

(1) Poplatník, který ve zdaňovacím období pobíral mzdu pouze od jednoho nebo od více plátců daně postupně včetně mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi těmito plátci dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, a učinil u těchto plátců prohlášení k dani podle § 38k odst. 4 a 5, může požádat o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění posledního z uvedených plátců daně, a to nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období. Roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede plátce u poplatníka, který podá nebo je povinen podat přiznání k dani.

(2) Dojde-li k zániku plátce daně bez právního nástupce, může poplatník požádat o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění místně příslušného správce daně nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(3) Plátce daně provede roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění jen na základě dokladů za uplynulé zdaňovací období od všech předchozích plátců daně o zúčtované nebo vyplacené mzdě, sražených zálohách na daň z těchto příjmů, poskytnuté měsíční slevě na dani podle § 35ba a 35c a vyplacených měsíčních daňových bonusech. Plátce daně roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede, pokud poplatník tyto doklady nepředloží plátci daně do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(4) Výpočet daně a roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění provede plátce daně nejpozději do 31. března po uplynutí zdaňovacího období z úhrnu mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi všemi plátci postupně, a to včetně mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi těmito plátci dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti. U poplatníka, který uplatňuje daňové zvýhodnění, provede plátce daně výpočet daně a roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění za podmínek stanovených v § 35d odst. 6 až 9.

(5) Poplatníkovi, který neuplatňuje daňové zvýhodnění, plátce daně vrátí jako přeplatek z ročního zúčtování záloh kladný rozdíl mezi zálohově sraženou daní a daní sníženou o slevy pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob nejpozději při zúčtování mzdy za březen po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše tohoto přeplatku více než 50 Kč. O vrácený přeplatek z ročního zúčtování záloh sníží plátce daně nejbližší odvody záloh správci daně, nejdéle do konce zdaňovacího období, nebo požádá o jejich vrácení správce daně; v takovém případě nakládá správce daně s touto částkou jako s přeplatkem. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh se poplatníkovi nesráží.

§ 38i
Opravy na dani z příjmů ze závislé činnosti vybírané srážkou formou záloh

(1) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátce daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O vrácenou částku na záloze nebo o dodatečně vyplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(2) Poplatníkovi, kterému byla sražena daň vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátce daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl. Plátce daně je povinen nejdříve vrátit tento rozdíl a poté může podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. O tento vrácený rozdíl sníží plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně. Jinak má poplatník, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, možnost uplatnit nárok na vzniklý rozdíl v daňovém přiznání.

(3) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha nižší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus vyšší, než měl být, může plátce daně srazit vzniklý rozdíl ze mzdy, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O dodatečně vybranou částku na záloze nebo na měsíčním daňovém bonusu zvýší plátce daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(4) Dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu, která vznikla zaviněním plátce daně, může srazit plátce daně ze mzdy poplatníka, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl. U poplatníka, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, může plátce daně v této lhůtě srazit dlužnou částku na záloze nebo přeplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu, a to i v případě, že poplatník podal za toto zdaňovací období daňové přiznání.

(5) V případě, kdy dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na daňovém bonusu vznikla zaviněním poplatníka, plátce daně

a) srazí po dohodě s poplatníkem tuto částku ze mzdy poplatníka spolu s úrokem z prodlení, pokud u plátce daně neuplynula lhůta pro stanovení daně, a je povinen tuto částku uhradit, nebo
b) oznámí tuto skutečnost správci daně do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém ji zjistil a současně předloží správci daně doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu; nesplní-li tyto povinnosti, je povinen tuto částku uhradit.

(6) Plátce daně je povinen o podání oznámení podle odstavce 5 písm. b), které učinil u svého správce daně, současně informovat poplatníka.

§ 38j
Povinnosti plátců daně

(1) Plátci daně jsou povinni vést pro poplatníky s příjmy podle § 6 mzdové listy, rekapitulaci o sražených zálohách a dani srážené podle zvláštní sazby daně za každý kalendářní měsíc i za celé zdaňovací období.

(2) Mzdový list musí pro účely daně obsahovat

a) poplatníkovo jméno i dřívější,
b) rodné číslo, a u daňového nerezidenta datum narození, číslo a typ dokladu prokazujícího jeho totožnost a kód státu, který tento doklad vydal, identifikaci pro daňové účely ve státu daňové rezidence a kód státu, jehož je daňovým rezidentem,
c) bydliště a u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 bydliště ve státě, jehož je daňovým rezidentem,
d) jméno a rodné číslo osoby, na kterou poplatník uplatňuje slevu na dani podle § 35ba a daňové zvýhodnění a dále výši jednotlivých nezdanitelných částek základu daně podle § 15, částek slevy na dani podle § 35 odst. 4 a § 35ba a daňového zvýhodnění s uvedením důvodu jejich uznání,
e) den nástupu poplatníka do zaměstnání a u poplatníka, který je daňovým nerezidentem, den ukončení zaměstnání v České republice,
f) za každý kalendářní měsíc
   1. úhrn zúčtovaných mezd bez ohledu, zda jsou vypláceny v penězích nebo v naturáliích,
   2. částky osvobozené od daně z úhrnu zúčtovaných mezd uvedeného v bodě 1,
   3. základ pro výpočet zálohy na daň nebo daně podle zvláštní sazby,
   4. vypočtenou zálohu nebo daň sraženou podle zvláštní sazby daně,

5. měsíční slevu na dani podle § 35ba a zálohu sníženou o měsíční slevu na dani podle § 35ba,
6. měsíční daňové zvýhodnění, měsíční slevu na dani podle § 35c, měsíční daňový bonus a zálohu sníženou o měsíční slevu na dani podle § 35ba a 35c,
7. skutečně sraženou zálohu,
8. částku podle § 6 odst. 3 věty třetí, jedná-li se o nabytí podílu v obchodní korporaci, která je zaměstnavatelem, u něhož poplatník vykonává činnost, ze které mu plynou příjmy podle § 6 odst. 1 písm. a) až c), nebo v obchodní korporaci, která je mateřskou nebo dceřinou společností nebo kapitálově spojenou osobou tohoto zaměstnavatele, nebo opce na nabytí tohoto podílu, a den nabytí tohoto podílu nebo této opce.

Údaje v bodech 3 a 4 se uvedou podle způsobu výpočtu zálohy na daň nebo výpočtu daně zvláštní sazbou daně z příjmů ze závislé činnosti a odděleně se uvedou údaje o odměně člena orgánu právnické osoby a sražené dani z této odměny, jedná-li se o poplatníka, který je daňovým nerezidentem,

g) součet údajů za zdaňovací období uvedených v písmenu f) a úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů,
h) údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.

(3) Na žádost poplatníka je plátce daně povinen za období, za které byla vyplácena nebo zúčtována mzda, vystavit nejpozději do deseti dnů od podání žádosti doklad o souhrnných údajích uvedených ve mzdovém listě, které jsou rozhodné pro výpočet základu daně, daně, záloh a pro poskytnutí slevy na dani a daňového zvýhodnění. Kopii vystaveného dokladu plátce uschová.

(4) Plátce daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti, je povinen podat svému místně příslušnému správci daně vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vybírané srážkou formou záloh (dále jen „vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti“).

(5) Plátce daně je povinen podat správci daně vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti do dvou měsíců po uplynutí kalendářního roku; pokud plátce daně podá toto vyúčtování elektronicky, je lhůta pro podání do 20. března.

(6) Plátce daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, má povinnost podat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti elektronicky. Tuto povinnost nemá plátce daně, který je fyzickou osobou a u něhož počet těchto poplatníků v průběhu zdaňovacího období nepřesáhl v úhrnu 10 osob.

(7) Lhůtu pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti nelze prodloužit.

(8) Plátce daně uvede v příloze k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti

a) počet zaměstnanců k 1. prosinci vykazovaného zdaňovacího období podle místa výkonu práce v obci uvedené v pracovní smlouvě,
b) přehled obsahující souhrnné údaje zaznamenané na mzdových listech vykazovaného zdaňovacího období, které jsou rozhodující pro výpočet zdanitelné mzdy, daně a záloh v členění podle jednotlivých poplatníků uvedených v § 2 odst. 3,
c) přehledy o dodatečných opravách záloh na daň a daně a opravách daňového bonusu.

(9) Povinnost podávat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, včetně příloh, má plátce daně i v případě, že mu v průběhu zdaňovacího období nevznikla povinnost odvádět úhrn sražených záloh správci daně, a to z důvodu poskytnutí slev na dani podle § 35ba nebo daňového zvýhodnění.

(10) Plátci daně jsou povinni na mzdovém listě dále uvést částky pojistného sražené nebo uhrazené na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a na veřejné zdravotní pojištění, které je podle zvláštních právních předpisů ze svých příjmů ze závislé činnosti povinen platit poplatník, a částky tohoto pojistného, které je povinen z těchto příjmů platit plátce daně a u poplatníka, na kterého se vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, příspěvky poplatníka na toto zahraniční pojištění, a to za každý kalendářní měsíc a v úhrnu za celé zdaňovací období.

(11) Plátce daně je povinen oznámit prostřednictvím jednotného měsíčního hlášení podle zákona upravujícího jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele výši zálohy na daň připadající na jednotlivého poplatníka a další údaje potřebné pro správu daně z příjmů ze závislé činnosti, které se podle jiného právního předpisu uvádějí v jednotném měsíčním hlášení podle zákona upravujícího jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele. To neplatí, jde-li o údaje o příslušnících Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a údaje o vojácích v činné službě a o Úřad práce České republiky, pokud postupuje podle zákona upravujícího ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, a o dodavatele, který ručí za mzdy, platy a odměny z dohody zaměstnanců poddodavatele podle § 324a zákoníku práce.

§ 38k

Uplatnění nezdanitelných částek ze základu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, slevy na dani podle § 35 odst. 4 a § 35ba a daňového zvýhodnění

(1) Poplatník je povinen prokázat plátci daně skutečnosti rozhodné pro poskytnutí měsíční slevy na dani podle § 35ba a měsíčního daňového zvýhodnění při výpočtu záloh nejpozději do konce kalendářního měsíce, v němž tyto okolnosti nastaly. K předloženým dokladům přihlédne plátce daně počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, v němž budou tyto skutečnosti plátci daně prokázány, nejdříve však počínaje kalendářním měsícem, na jehož počátku byly skutečnosti rozhodné pro uznání slevy na dani podle § 35ba nebo na daňové zvýhodnění splněny, učiní-li poplatník současně prohlášení podle odstavce 4 anebo tyto skutečnosti v již učiněném prohlášení současně uvede. K předloženým dokladům potvrzujícím skutečnost, že poplatník nebo vyživované dítě je studentem nebo žákem soustavně se připravujícím na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, však plátce daně přihlédne již počínaje kalendářním měsícem, v němž budou tyto skutečnosti plátci daně prokázány. Při nástupu do zaměstnání je lhůta dodržena, prokáže-li poplatník tyto skutečnosti do 30 dnů ode dne nástupu do zaměstnání.

(2) Narodí-li se však poplatníkovi dítě, plátce daně k této skutečnosti přihlédne již v kalendářním měsíci, v němž se narodilo, prokáže-li poplatník jeho narození plátci daně do 30 dnů po narození dítěte.

(3) Pobírá-li poplatník za stejný kalendářní měsíc mzdu současně nebo postupně od více plátců daně, přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění pouze jeden plátce daně, u kterého uplatní poplatník nárok podle odstavce 1 a učiní prohlášení podle odstavce 4.

(4) Plátce daně srazí zálohu podle § 38h odst. 4 a přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění, učiní-li poplatník prokazatelně do 30 dnů po vstupu do zaměstnání a každoročně nejpozději do 15. února na příslušné zdaňovací období prohlášení o tom,

a) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání slevy na dani podle § 35ba, popř. kdy a jak se změnily,
b) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje nárok na slevu na dani podle § 35ba u jiného plátce daně a že současně na stejné období kalendářního roku neučinil u jiného plátce prohlášení k dani,
c) jaký je počet dětí vyživovaných poplatníkem v rámci jeho společně hospodařící domácnosti a dále
   1. jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě,
   2. zda uplatňuje daňové zvýhodnění na toto dítě ve výši náležející podle § 35c odst. 1 na jedno dítě nebo ve výši náležející na druhé dítě nebo na třetí a každé další vyživované dítě,
   3. zda v rámci téže společně hospodařící domácnosti vyživuje tytéž vyživované děti poplatníka i jiný poplatník, zda na ně uplatňuje daňové zvýhodnění a zda je zaměstnán,
   4. kdy a jak se případně změnily rozhodné skutečnosti pro přiznání daňového zvýhodnění a
   5. jedná-li se o zletilé studující dítě, že mu není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,
d) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované dítě u jiného plátce daně a že daňové zvýhodnění na to samé vyživované dítě za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje jiná osoba.

(5) Plátce daně, u kterého poplatník učinil prohlášení podle odstavce 4, provede výpočet daně, roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a současně přihlédne k nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35 odst. 4 a § 35ba odst. 1 písm. b) za bezprostředně uplynulé zdaňovací období, učiní-li poplatník prokazatelně do 15. února za toto období prohlášení o tom,

a) že není povinen podat daňové přiznání,
b) zda a od kterých plátců daně v uplynulém zdaňovacím období pobíral příjmy ze závislé činnosti,
c) že pro účely uplatnění slevy na manžela
   1. manžel poplatníka neměl v uplynulém zdaňovacím období vlastní příjem přesahující 68 000 Kč a
   2. poplatník žije ve společně hospodařící domácnosti s manželem a vyživovaným dítětem poplatníka vymezeným pro účely slevy na manžela,
d) v jaké hodnotě poskytl bezúplatné plnění podle § 15 odst. 1,
e) v jaké výši byly zaplaceny v uplynulém zdaňovacím období úroky z úvěru ze stavebního spoření, z hypotečního úvěru a nebo z jiného úvěru poskytnutého v souvislosti s těmito úvěry stavební spořitelnou nebo bankou a použitého na financování bytových potřeb **nebo částky, které se rovnají úrokům z úvěru bytového družstva na financování bytové potřeby,** v souladu s § 15 odst. 3 **až 5**, a
   1. zda a v jaké výši z takového úvěru uplatňuje současně jiná osoba nárok na odpočet úroků ze základu daně**; to neplatí v případě úroků z úvěru bytového družstva, které připadají na jiný podíl v tomto družstvu,**
   2. že předmět bytové potřeby, na který uplatňuje odpočet úroků z poskytnutého úvěru, je užíván v souladu s § 15 odst. 4 **a 5**,
   3. že úhrn částek úroků ze všech úvěrů poplatníků ve společně hospodařící domácnosti poplatníka a částek, které se rovnají úrokům ze všech úvěrů bytových družstev připadajících na podíl těchto poplatníků, o které

se snižuje základ daně podle § 15 odst. 3 až 5, nepřekročil v uplynulém zdaňovacím období 150 000 Kč,

f) v jaké výši odečítá od základu daně příspěvky zaplacené na svůj daňově podporovaný produkt spoření na stáří a na daňově podporované pojištění dlouhodobé péče, jehož je pojistníkem,

g) v jaké výši mu byla přiznána náhrada za zastavenou exekuci.

(6) Poplatník může učinit prohlášení podle odstavce 4 na stejné období kalendářního roku pouze u jednoho plátce.

(7) Neprokáže-li poplatník skutečnosti rozhodné pro poskytnutí měsíční slevy na dani podle § 35ba nebo na měsíční daňové zvýhodnění podle § 35d anebo neučiní-li prohlášení podle odstavce 4 ve stanovené lhůtě, přihlédne k nim plátce počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tyto rozhodné skutečnosti poplatník prokáže a současně prokazatelně učiní prohlášení podle odstavce 4. Dodatečně přihlédne plátce k uvedeným skutečnostem při ročním zúčtování záloh, a to i v případě, byla-li daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vybrána srážkou podle zvláštní sazby daně, prokáže-li poplatník rozhodné skutečnosti pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba nebo na daňové zvýhodnění nejpozději do 15. února roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období a učiní-li prokazatelně v této lhůtě prohlášení k dani podle odstavců 4 a 5.

(8) Dojde-li během roku ke změně skutečností rozhodných pro výpočet záloh na daň a daně nebo ke změně podmínek pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění, je poplatník povinen oznámit je prokazatelně (např. změnou v prohlášení) plátci daně nejpozději poslední den kalendářního měsíce, v němž změna nastala nebo v němž bylo o změně rozhodnuto. Plátce daně zaeviduje změnu ve mzdovém listě.

§ 38l
Způsob prokazování nároku na odečet nezdanitelné části základu daně, slevy na dani podle § 35 odst. 4 a § 35ba a daňového zvýhodnění z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u plátce daně

(1) Nárok na nezdanitelnou část základu daně prokazuje poplatník plátci daně

a) potvrzením příjemce bezúplatného plnění nebo jeho zákonného zástupce anebo pořadatele veřejné sbírky o výši a účelu bezúplatného plnění,

b) smlouvou o úvěru a každoročně potvrzením stavební spořitelny o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z úvěru ze stavebního spoření, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého stavební spořitelnou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo potvrzením banky o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z hypotečního úvěru a snížených o státní příspěvek, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého příslušnou bankou v souvislosti s hypotečním úvěrem,

c) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 4b odst. 1 písm. a) povolením podle stavebního zákona a po dokončení stavby výpisem z listu vlastnictví,

d) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 4b odst. 1 písm. b) a c) výpisem z listu vlastnictví a v případě úvěru poskytnutého na úplatné nabytí pozemku po uplynutí 4 let od okamžiku nabytí pozemku povolením podle stavebního zákona,

e) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 4b odst. 1 písm. e) výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, ve vlastnictví, anebo nájemní smlouvou, jde-li o byt nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, v nájmu, anebo dokladem o trvalém pobytu, jde-li o byt nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, v užívání,

f) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 4b odst. 1 písm. d) a g), potvrzením právnické osoby, že je jejím členem,

g) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 4b odst. 1 písm. f), výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, ve vlastnictví, anebo potvrzením právnické osoby o členství, je-li předmětem vypořádání podíl nebo vklad spojený s právem užívání bytu,

h) v případě úvěru bytového družstva použitého na financování bytové potřeby smlouvou o úvěru uzavřenou bytovým družstvem a každoročně potvrzením tohoto družstva, že je poplatník jeho členem, potvrzením bytového družstva o částce rovnající se úrokům připadajícím na podíl poplatníka v tomto družstvu zaplacené v uplynulém kalendářním roce poplatníkem a potvrzením stavební spořitelny nebo banky o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce bytovým družstvem z tohoto úvěru,

i) smlouvou o penzijním připojištění se státním příspěvkem nebo smlouvou o doplňkovém penzijním spoření a každoročně potvrzením penzijní společnosti o části měsíčních příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem nebo doplňkové penzijní spoření, které v jednotlivých kalendářních měsících zdaňovacího období přesáhly výši, ke které náleží maximální státní příspěvek; smlouvou o penzijním pojištění nebo potvrzením instituce penzijního pojištění o účasti poplatníka na penzijním pojištění a každoročně potvrzením instituce penzijního pojištění o příspěvcích zaplacených poplatníkem na jeho penzijní pojištění na uplynulé zdaňovací období,

j) smlouvou o soukromém životním pojištění nebo pojistkou podle zákona upravujícího pojistnou smlouvu a každoročně potvrzením pojišťovny o pojistném zaplaceném poplatníkem na jeho soukromé životní pojištění v uplynulém zdaňovacím období nebo o zaplacené poměrné části jednorázového pojistného připadajícího na uplynulé zdaňovací období,

k) smlouvou o dlouhodobém investičním produktu a každoročně potvrzením osoby, která tento produkt poskytuje, o majetku připsaném poplatníkem ve prospěch tohoto produktu v uplynulém zdaňovacím období,

l) smlouvou o pojištění dlouhodobé péče nebo pojistkou a každoročně potvrzením pojistitele o pojistném zaplaceném poplatníkem na pojištění dlouhodobé péče, jehož je pojistníkem, v uplynulém zdaňovacím období nebo o zaplacené poměrné části jednorázového pojistného připadajícího na uplynulé zdaňovací období.

(2) Nárok na poskytnutí slevy na dani podle § 35 odst. 4 a § 35ba při stanovení daně nebo záloh prokazuje poplatník plátci daně

a) dokladem prokazujícím totožnost manžela a totožnost a věk vyživovaného dítěte poplatníka, uplatňuje-li slevu na manžela, a průkazem ZTP/P, pokud je manžel jeho držitelem, nebo rozhodnutím o přiznání tohoto průkazu,

b) rozhodnutím o přiznání invalidního důchodu a každoročně dokladem o výplatě důchodu, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. c) nebo d) z důvodu, že mu je přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,

c) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že poplatník pobírá jiný důchod z důchodového pojištění,[43] u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je invalidní ve třetím stupni, nebo o tom, že mu zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu invalidního důchodu a starobního důchodu, anebo je-li poplatník invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni,

d) průkazem ZTP/P, pokud je poplatník jeho držitelem nebo rozhodnutím o přiznání tohoto průkazu, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. e),

e) usnesením o zastavení exekuce, uplatňuje-li slevu za zastavenou exekuci.

(3) Nárok na daňové zvýhodnění při stanovení záloh nebo daně prokazuje poplatník plátci daně

a) úředním dokladem prokazujícím totožnost dítěte (vlastního, osvojence nebo v péči, která nahrazuje péči rodičů, druhého z manželů a vnuků),

b) předložením průkazu ZTP/P, pokud je vyživované dítě jeho držitelem, nebo rozhodnutím o přiznání tohoto průkazu,

c) jsou-li poplatníci vyživující děti v jedné společně hospodařící domácnosti zaměstnaní, potvrzením od zaměstnavatele druhého z poplatníků, ve kterém plátce daně uvede, na které děti druhý z poplatníků uplatňuje daňové zvýhodnění a v jaké výši, případně, že nárok na daňové zvýhodnění neuplatňuje,

d) potvrzením školy, že zletilé dítě žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,

e) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že poplatník vyživuje ve společně hospodařící domácnosti zletilé dítě až do dovršení 26 let věku, kterému není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a které se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, anebo z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(4) Studuje-li zletilé dítě, na které je uplatňováno daňové zvýhodnění, na střední nebo vysoké škole v zahraničí, na zahraniční vysoké škole v České republice nebo ve vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy uskutečňovaném na území České republiky českou právnickou osobou, nárok na daňové zvýhodnění se plátci daně prokazuje

a) potvrzením o studiu vydaným zahraniční školou nebo českou právnickou osobou na určité období a

b) rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, podle kterého je toto studium pro účely státní sociální podpory postaveno na roveň studia na středních školách nebo vysokých školách v České republice.

(5) Jestliže se změnily skutečnosti rozhodné pro přiznání nezdanitelné části základu daně podle § 15, slevy na dani podle § 35 odst. 4 nebo § 35ba nebo daňového zvýhodnění, předloží poplatník nové doklady prokazující platnost nároku na odpočet.

HLAVA III
Správa paušální daně a veřejných pojistných

§ 38la
Správa paušálních veřejných pojistných

(1) Při správě paušálních veřejných pojistných se postupuje podle daňového řádu. Jejich správu vykonávají orgány Finanční správy České republiky.

(2) Zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění se pro účely správy paušálních veřejných pojistných a záloh na veřejná pojistná považuje za veřejný rozpočet.

(3) Paušálními veřejnými pojistnými se pro účely paušálního režimu rozumí
a) paušální pojistné na důchodové pojištění, kterým se pro účely paušálního režimu rozumí pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani, a
b) paušální pojistné na zdravotní pojištění, kterým se pro účely paušálního režimu rozumí pojistné na veřejné zdravotní pojištění podle zákona upravujícího pojistné na veřejné zdravotní pojištění poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani.

§ 38lb
zrušen

§ 38lc
Oznámení o vstupu do paušálního režimu

(1) Oznámení o vstupu do paušálního režimu může poplatník daně z příjmů fyzických osob podat správci daně do desátého dne rozhodného zdaňovacího období.

(2) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, který zahajuje činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, po desátém dni rozhodného zdaňovacího období, může oznámení o vstupu do paušálního režimu podat správci daně do dne zahájení této činnosti.

(3) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, který přestal být poplatníkem v paušálním režimu z důvodu, že přerušil činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, a ve stejném zdaňovacím období tuto činnost znovu zahajuje, podá oznámení o vstupu do paušálního režimu do dne zahájení této činnosti.

(4) Oznámení o vstupu do paušálního režimu je formulářovým podáním.

(5) V oznámení o vstupu do paušálního režimu je poplatník povinen kromě obecných náležitostí formulářového podání uvést
a) údaje o vstupu do paušálního režimu,
b) údaje o důchodovém pojištění poplatníka a
c) údaje o veřejném zdravotním pojištění poplatníka.

(6) Oznámení o vstupu do paušálního režimu podané po lhůtě podle odstavce 1 nebo 2 je neúčinné. Tuto lhůtu nelze navrátit v předešlý stav.

(7) Lhůta podle odstavce 1, 2 nebo 3 je zachována, je-li nejpozději v poslední den této lhůty učiněno živnostenskému úřadu podání obsahující údaje požadované v oznámení o vstupu do paušálního režimu společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi.

§ 38ld
Společné oznámení při vstupu do paušálního režimu

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob může společně s oznámením o vstupu do paušálního režimu správci daně učinit podání obsahující údaje požadované v oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení nebo v oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění nebo údaje o přihlášení k nemocenskému pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění.

(2) Podání podle odstavce 1 lze podat jen způsoby podle § 38lc odst. 4.

(3) Správce daně do 5 pracovních dnů ode dne, kdy poplatník učinil podání podle odstavce 1, předá v elektronické podobě údaje podle odstavce 1 České správě sociálního zabezpečení nebo správci registru všech pojištěnců veřejného zdravotního pojištění.

(4) Na předání údajů podle odstavce 3 se hledí jako na podání oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení, oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění nebo přihlášky k nemocenskému pojištění podle zákona upravujícího nemocenské pojištění, které učinil poplatník.

§ 38lda
Oznámení o změně zvoleného pásma paušálního režimu

(1) Oznámení o změně zvoleného pásma paušálního režimu může poplatník v paušálním režimu podat správci daně do desátého dne zdaňovacího období, od kterého mění zvolené pásmo paušálního režimu.

(2) V oznámení o změně zvoleného pásma paušálního režimu je poplatník povinen kromě obecných náležitostí podání uvést
a) zdaňovací období, od kterého mění zvolené pásmo paušálního režimu, a
b) nově zvolené pásmo paušálního režimu.

(3) Oznámení o změně zvoleného pásma paušálního režimu podané po lhůtě podle odstavce 1 je neúčinné. Tuto lhůtu nelze navrátit v předešlý stav.

§ 38ldb
Oznámení o jiné výši paušální daně

(1) Oznámení o jiné výši paušální daně může poplatník v paušálním režimu podat správci daně do desátého dne zdaňovacího období bezprostředně následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nepřesáhl rozhodné příjmy pro jiné než zvolené pásmo paušálního režimu.

(2) V oznámení o jiné výši paušální daně je poplatník povinen kromě obecných náležitostí podání uvést
a) zdaňovací období, za které má být paušální daň v jiné výši,
b) pásmo paušálního režimu určující výši paušální daně a
c) skutečnost, zda překročil rozhodné příjmy pro zvolené pásmo paušálního režimu.

(3) Oznámení o jiné výši paušální daně podané po lhůtě podle odstavce 1 je neúčinné. Tuto lhůtu nelze navrátit v předešlý stav.

§ 38le
Oznámení o dobrovolném vystoupení z paušálního režimu

(1) Oznámení o dobrovolném vystoupení z paušálního režimu může poplatník v paušálním režimu podat správci daně do desátého dne zdaňovacího období bezprostředně následujícího po zdaňovacím období, jehož uplynutím přestane být poplatníkem v paušálním režimu.

(2) V oznámení o dobrovolném vystoupení z paušálního režimu poplatník uvede zdaňovací období, jehož uplynutím přestane být poplatníkem v paušálním režimu.

(3) Oznámení o dobrovolném vystoupení z paušálního režimu podané po lhůtě podle odstavce 1 je neúčinné.

§ 38lf
Oznámení o nesplnění podmínek v paušálním režimu

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob oznámí správci daně nesplnění podmínek pro
a) to, aby se stal poplatníkem v paušálním režimu,
b) nově zvolené pásmo paušálního režimu,
c) jinou výši paušální daně.

(2) Poplatník daně z příjmů fyzických osob oznámí nesplnění podmínek uvedených v odstavci 1 včetně důvodu, pro který podmínky nesplňoval, správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém toto nesplnění zjistil.

(3) Zjistí-li správce daně nesplnění podmínek uvedených v odstavci 1 u poplatníka daně z příjmů fyzických osob, učiní o tomto zjištění úřední záznam a poplatníka vhodným způsobem vyrozumí o tomto zjištění včetně důvodu, pro který podmínky nesplňoval, a o následcích tohoto nesplnění.

§ 38lg
Oznámení o ukončení paušálního režimu

(1) Nastala-li skutečnost, která má za následek, že poplatník přestane být poplatníkem v paušálním režimu, oznámí poplatník tuto skutečnost správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém tato skutečnost nastala.

(2) Zjistí-li správce daně, že nastala skutečnost, která má za následek, že poplatník přestane být poplatníkem v paušálním režimu, učiní o tomto zjištění úřední záznam a poplatníka vhodným způsobem vyrozumí o této skutečnosti a o následcích toho, že poplatník přestává být poplatníkem v paušálním režimu.

§ 38lga
Společné oznámení při ukončení paušálního režimu

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, který přestal být poplatníkem v paušálním režimu z důvodu, že přestal být osobou samostatně výdělečně činnou podle zákona upravujícího důchodové pojištění nebo podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění, může společně s oznámením o ukončení paušálního režimu správci daně učinit podání obsahující údaje požadované v oznámení o ukončení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení nebo v oznámení o ukončení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění.

(2) Správce daně do 5 pracovních dnů ode dne, kdy poplatník učinil podání podle odstavce 1, předá v elektronické podobě údaje podle odstavce 1 České správě sociálního zabezpečení a správci registru všech pojištěnců veřejného zdravotního pojištění.

(3) Na předání údajů podle odstavce 2 se hledí jako na podání oznámení o ukončení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího organizaci a provádění sociálního zabezpečení nebo oznámení o ukončení samostatné výdělečné činnosti podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění, která učinil poplatník.

§ 38lh
Daňové přiznání k paušální dani

(1) Na poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani, se hledí, jako by v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání podal daňové přiznání, ve kterém tvrdí daň ve výši paušální daně. K podanému daňovému přiznání ani dodatečnému daňovému přiznání se nepřihlíží.

(2) Poplatník v paušálním režimu nepodává daňové přiznání z důvodu insolvenčního řízení.

§ 38li
Splatnost paušálních veřejných pojistných

Paušální veřejná pojistná jsou splatná v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani.

§ 38lj
Vyměření paušální daně a paušálních veřejných pojistných

(1) Daň, která je rovna paušální dani, a paušální veřejná pojistná se považují za vyměřené uplynutím posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob poplatníka, jehož daň je rovna paušální dani.

(2) Daň a paušální veřejná pojistná vyměřené podle odstavce 1 správce daně předepíše do evidence daní.

§ 38lk
Paušální zálohy

(1) Poplatník v paušálním režimu platí paušální zálohy pro zvolené pásmo paušálního režimu na zálohová období. Zálohovým obdobím je pro účely paušálního režimu kalendářní měsíc.

(2) Paušální záloha zahrnuje

a) zálohu poplatníka v paušálním režimu na daň z příjmů,
b) zálohu na pojistné na důchodové pojištění, kterou se pro účely paušálního režimu rozumí záloha poplatníka v paušálním režimu na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, a
c) zálohu na pojistné na zdravotní pojištění, kterou se pro účely paušálního režimu rozumí záloha poplatníka v paušálním režimu na pojistné na veřejné zdravotní pojištění podle zákona upravujícího pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

(3) Záloha na veřejné pojistné, kterou se pro účely paušálního režimu rozumí záloha na pojistné na důchodové pojištění a záloha na pojistné na zdravotní pojištění, se spravuje jako daň podle daňového řádu. Její správu vykonávají orgány Finanční správy České republiky.

(4) Paušální zálohy se platí od zálohového období, ve kterém se poplatník stal poplatníkem v paušálním režimu, do zálohového období, ve kterém poplatník přestal být poplatníkem v paušálním režimu.

(5) Paušální záloha je splatná do dvacátého dne zálohového období, na které se záloha platí. Záloha na zálohové období, ve kterém poplatník v paušálním režimu zahájil činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, je splatná do dvacátého dne zálohového období bezprostředně následujícího po tomto zálohovém období.

(6) Paušální záloha se platí na společný osobní daňový účet.

(7) Záloha poplatníka v paušálním režimu na daň z příjmů činí

a) 100 Kč pro první pásmo paušálního režimu,
b) 4 963 Kč pro druhé pásmo paušálního režimu a
c) 9 320 Kč pro třetí pásmo paušálního režimu.

(8) Správce daně nemůže stanovit jinou výši paušální zálohy ani povolit výjimku z povinnosti daň zálohovat; tím není dotčena možnost povolit posečkání úhrady paušální zálohy nebo rozložení její úhrady na splátky.

§ 38ll
Společný osobní daňový účet

(1) Společný osobní daňový účet je osobní daňový účet, který je veden pro paušální zálohy, daň, která se rovná paušální dani, a paušální veřejná pojistná.

(2) Na debetní straně společného osobního daňového účtu se evidují předpisy a odpisy odděleně za daň a za jednotlivá veřejná pojistná.

(3) Úhrada na společný osobní daňový účet se v případě splatných daňových pohledávek se stejným datem splatnosti použije na úhradu těchto pohledávek v poměru podle jejich výše.

§ 38lm
Přeplatek

(1) Přeplatek na společném osobním daňovém účtu se nepoužije na úhradu nedoplatku téhož poplatníka na jiném osobním daňovém účtu nebo na nedoplatek evidovaný u jiného správce daně; to neplatí pro přeplatek ve výši, ve které nemůže zaniknout podle odstavce 2, pokud poplatník

a) o takové použití přeplatku požádá,
b) přestane být poplatníkem v paušálním režimu, nebo
c) nesplňoval podmínky, za kterých se poplatník stane poplatníkem v paušálním režimu.

(2) Přeplatek na společném osobním daňovém účtu za zdaňovací období, za které daň poplatníka není rovna paušální dani, zaniká ve výši plateb, které byly převedeny na centrální účet České správy sociálního zabezpečení a na zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění. To neplatí pro poplatníka, který za toto období nemá povinnost ani možnost podat přehled příjmů a výdajů podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti nebo přehled o daňovém základu podle zákona upravujícího pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

(3) Vratitelný přeplatek na společném osobním daňovém účtu nevzniká ve výši přeplatku, ve které může zaniknout podle odstavce 2.

(4) Nepožádá-li poplatník o vrácení vratitelného přeplatku na společném osobním daňovém účtu do 6 let od konce roku, ve kterém přeplatek vznikl, přeplatek zaniká a stává se příjmem

a) zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění v části určené podle podílu výše zálohy na pojistné na zdravotní pojištění na výši paušální zálohy pro první pásmo paušálního režimu a
b) státního rozpočtu v části zbývající z přeplatku po jeho snížení o část podle písmene a).

§ 38ln
Nedoplatek na záloze na veřejné pojistné

Nedoplatek na záloze na veřejné pojistné splatné v průběhu zdaňovacího období, za které daň poplatníka není rovna paušální dani, s výjimkou příslušenství zaniká uplynutím posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za toto období.

§ 38lo
Převod výnosu paušálního pojistného

(1) Správce daně převádí výnos zálohy na pojistné na důchodové pojištění a paušálního pojistného na důchodové pojištění na centrální účet České správy sociálního zabezpečení.

(2) Správce daně převádí výnos zálohy na pojistné na zdravotní pojištění a paušálního pojistného na zdravotní pojištění na zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění.

(3) Správce daně převádí výnos podle odstavců 1 a 2 způsobem stanoveným zákonem upravujícím rozpočtové určení daní pro převod daňového příjmu.

§ 38lp
Poskytování informací správcem daně

Správce daně poskytuje orgánům sociálního zabezpečení a správci registru všech pojištěnců veřejného zdravotního pojištění informace o

a) poplatnících v paušálním režimu potřebné pro provádění důchodového pojištění a veřejného zdravotního pojištění a
b) placení paušálních veřejných pojistných a záloh v paušálním režimu potřebné pro provádění důchodového pojištění a veřejného zdravotního pojištění.

§ 38lq
Poskytování informací orgány sociálního zabezpečení a správcem registru všech pojištěnců veřejného zdravotního pojištění

Orgány sociálního zabezpečení a správce registru všech pojištěnců veřejného zdravotního pojištění poskytují správci daně informace o osobách samostatně výdělečně činných pro potřeby paušálního režimu.

HLAVA IV
Správa daně z příjmů právnických osob

§ 38m
Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období

(1) Poplatník je povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob.

(2) Je-li zdaňovací období kratší než 1 rok, podává se daňové přiznání ve lhůtě a za podmínek pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců.

§ 38ma
Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za období, za které se podává daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob také podat za období

a) předcházející rozhodnému dni fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno, není-li tento rozhodný den prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
b) předcházející dni zápisu změny právní formy komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a změny právní formy akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno,
c) předcházející změně zdaňovacího období z kalendářního roku na hospodářský rok nebo naopak, anebo předcházející změně ve vymezení hospodářského roku, nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno,
d) předcházející dni, od kterého poplatník změnil daňové rezidenství z České republiky do zahraničí, nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno,
e) od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku za zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci nebo za její část,

u které je právním nástupcem poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem a který nemá ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku stálou provozovnu na území České republiky,

f) předcházející dni zápisu přeměny obchodní společnosti do obchodního rejstříku přejímajícím společníkem za zanikajícího poplatníka, který je obchodní společností, jedná-li se o převod jmění obchodní společnosti na společníka, který je fyzickou osobou, a nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno.

(2) Daňové přiznání podle odstavce 1 se podává nejpozději do 3 měsíců od konce měsíce, do kterého spadá

a) u obchodní korporace den rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace o fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace, pokud je tento den dnem pozdějším rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení, není-li rozhodný den fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,

b) den, který je posledním dnem období, za které se daňové přiznání podává, pokud není podle písmene a) stanoven jiný den.

(3) Podáním daňového přiznání za období podle odstavce 1 písm. a) není splněna povinnost podat daňové přiznání za zdaňovací období, pokud nedojde k zapsání přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku.

§ 38mb
Výjimky z povinnosti podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob

Daňové přiznání není povinen podat

a) veřejně prospěšný poplatník, pokud
   1. má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a
   2. nemá povinnost uplatnit postup podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 8,

b) společenství vlastníků jednotek, pokud má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,

c) veřejná obchodní společnost,

d) zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace za období od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku, pokud není stanoveno jinak.

§ 38mc
Výjimka z oznamovací povinnosti

Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek, kterým nevznikla ve zdaňovacím období daňová povinnost k dani z příjmů právnických osob, nejsou povinni sdělit tuto skutečnost správci daně.

HLAVA V
Společná ustanovení pro správu daní z příjmů
Díl 1
Daňová ztráta a její správa

§ 38n
Daňová ztráta

(1) Pokud výdaje (náklady) upravené podle § 23 převyšují příjmy upravené podle § 23, je rozdíl daňovou ztrátou.

(2) Při správě daňové ztráty se postupuje obdobně jako při správě daňové povinnosti, avšak daňová ztráta stanovená poplatníkovi zaniklému bez provedení likvidace nepřechází na jeho právního nástupce s výjimkami uvedenými v § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b). Daňová ztráta se stanovuje. Při snižování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při zvyšování daňové povinnosti. Při zvyšování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při snižování daňové povinnosti. Daňová ztráta se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí i pro poplatníky uvedené v § 2, pokud není v § 5 stanoveno jinak.

(4) Ustanovení odstavce 1 platí i pro stanovení daňové ztráty komanditní společnosti připadající komplementářům (komplementáři).

§ 38na

(1) Stanovenou a neuplatněnou daňovou ztrátu nelze odčítat od základu daně za podmínek uvedených v § 34 odst. 1, došlo-li u poplatníka k podstatné změně ve složení osob, které se přímo účastní na kapitálu či kontrole (dále jen „podstatná změna“). Změnou ve složení osob se rozumí nabytí nebo zvýšení podílu na základním kapitálu nebo hlasovacích právech a získání rozhodujícího vlivu. Podstatnou změnou se vždy rozumí nabytí nebo zvýšení podílu, které se v úhrnu týká více než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv a změny, kterými získá člen obchodní korporace rozhodující vliv. Rozhodným pro zjištění, zda došlo k podstatné změně, je úhrn změn ve složení osob, ke kterým došlo mezi posledním dnem období, za které byla daňová ztráta stanovena, a posledním dnem období, ve kterém má být daňová ztráta uplatněna.

(2) U akciové společnosti, která vydala akcie na majitele v období, za které byla daňová ztráta stanovena, nebo v období, ve kterém má být daňová ztráta uplatněna, se má za to, že došlo k podstatné změně, ledaže poplatník prokáže, že v období, ve kterém má být daňová ztráta uplatněna, bylo vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník v období, za které byla daňová ztráta stanovena, nejméně 80 % tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle právních předpisů upravujících účetnictví, nebo pokud prokáže, že nedošlo k podstatné změně podle odstavce 1.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud poplatník, u nějž k podstatné změně došlo, prokáže správci daně, že nejméně 80 % tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20] v období, kdy došlo k podstatné změně, a v obdobích, ve kterých má být uplatněna daňová ztráta, bylo vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník v období, za které byla daňová ztráta stanovena.

(4) Zaniká-li při přeměně[131] daňový poplatník, může právní nástupce daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b) odčítat od základu daně maximálně do výše části základu daně, připadající na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, kterému byla daňová ztráta stanovena, a to v období, za které byla daňová ztráta stanovena. V případě přeměny rozdělením, kdy rozdělovaná obchodní korporace nezaniká, může daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b) odčítat nástupnická obchodní korporace při rozdělení od základu daně maximálně do výše části základu daně připadající na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, kterému byla daňová ztráta stanovena, a to v období, za které byla daňová ztráta stanovena. Část základu daně podle věty první a druhé se stanoví na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20] připadajících na stejné činnosti vykonávané zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací v období, za které byla daňová ztráta stanovena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu.[20] Obdobně se postupuje v případě převzetí daňové ztráty, která vznikla poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu.

(5) Obchodní korporace, která při přeměně sloučením nebo rozdělením nezaniká, může odčítat daňovou ztrátu, která jí byla stanovena před přeměnou a nebyla převedena na nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení, maximálně do výše části základu daně připadající na stejné činnosti, které vykonávala v období, za které byla daňová ztráta stanovena. Část základu daně podle věty první se stanoví na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20] připadajících na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, který nezaniká, v období, za které byla daňová ztráta stanovena k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu.[20]

(6) Při převodu obchodního závodu lze daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, převzaté podle § 23a odst. 5 písm. b), odčítat od základu daně přijímající obchodní korporace v jednotlivých obdobích maximálně do výše základu daně stanoveného u přijímající obchodní korporace z činnosti vykonávané prostřednictvím převedeného obchodního závodu, která byla prostřednictvím převedeného obchodního závodu vykonávána v období, za které byla uplatňovaná daňová ztráta stanovena. Výše základu daně podle věty první se stanoví u přijímající obchodní korporace na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu[20] připadajících na stejné činnosti vykonávané převádějící obchodní korporací v období, za které byla daňová ztráta stanovena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu.[20] Obdobně se postupuje v případě převzetí daňové ztráty, která vznikla poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu.

(7) Daňovou ztrátu stanovenou po přeměně obchodní korporace nelze odčítat od základu daně právního předchůdce poplatníka v období předcházejícím období, za které je tato daňová ztráta stanovena. Pokud je takto stanovená daňová ztráta odčítána od základu daně poplatníka v období předcházejícím období, za které se tato daňová ztráta stanoví, lze ji za podmínek uvedených v § 34 odst. 1 uplatnit pouze v rozsahu, v jakém tato ztráta připadá na stejné činnosti, které poplatník vykonával před přeměnou.

(8) Vzniknou-li poplatníkovi pochybnosti, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 až 7, může požádat správce daně o závazné posouzení skutečnosti, zda daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně. V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení je poplatník povinen uvést

a) název, právní formu a sídlo právnické osoby, daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,

b) přehled veškerých tržeb za vlastní výkony a zboží v členění podle činností vykonávaných poplatníkem, jemuž daňová ztráta vznikla, dosažených v období, za které byla daňová ztráta, která má být uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně, stanovena, nebo ve kterém vznikla,

c) přehled veškerých tržeb za vlastní výkony a zboží v členění podle činností vykonávaných poplatníkem, který daňovou ztrátu uplatňuje, dosažených v období, za které má být daňová ztráta uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně,

d) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení skutečnosti, zda daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně.

(9) Je-li rozhodnutí o závazném posouzení doručeno poplatníkovi po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, může poplatník uplatnit odčitatelnou položku podle § 34 odst. 1 v dodatečném daňovém přiznání.

(10) Za provozování stejné činnosti podle odstavců 2 až 7 v období, ve kterém má být daňová ztráta uplatněna, a v období, za které byla daňová ztráta stanovena, se považuje i případ, kdy

a) v období, za které byla daňová ztráta stanovena, došlo k vynakládání výdajů za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů, ale tyto příjmy byly vykázány až v období, ve kterém má být daňová ztráta uplatněna, nebo
b) v období, ve kterém má být daňová ztráta uplatněna, došlo k vynakládání výdajů za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů, ale tyto příjmy byly vykázány až v období, za které byla daňová ztráta stanovena.

(11) V případech uvedených v odstavcích 4 až 7 se nepoužijí ustanovení odstavců 1 až 3.

(12) Obdobím podle odstavců 1 až 7 a 10 se rozumí zdaňovací období i období, za něž se podává daňové přiznání.

Díl 2
Rozhodnutí o přiznání osvobození

§ 38nb
Rozhodnutí o přiznání osvobození příjmů z licenčních poplatků a úroků z úvěrového finančního nástroje

(1) Poplatník, který splňuje podmínky pro osvobození podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk), požádá svého místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o přiznání osvobození příjmů z licenčních poplatků a úroků z úvěrového finančního nástroje. Žádost lze podat i prostřednictvím plátce, avšak rozhodnutí vydá vždy správce daně místně příslušný poplatníkovi.

(2) Povinnými náležitostmi žádosti o vydání rozhodnutí o přiznání osvobození jsou

a) potvrzení o daňovém rezidentství příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje vydané zahraničním správcem daně,
b) informace prokazující, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje je jejich skutečným vlastníkem,
c) potvrzení zahraničního správce daně, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,[93)] které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů [§ 19 odst. 3 písm. a) bod 3],
d) informace prokazující, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje má právní formu uvedenou v příslušném právním předpisu Evropských společenství,[93)]
e) informace prokazující, že příjemce a plátce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje jsou osobami přímo kapitálově spojenými a po jak dlouhou dobu,
f) právní titul pro výplatu licenčních poplatků nebo úroků.

(3) Informace obsažené v žádosti a jejích povinných náležitostech musí platit nejméně po dobu jednoho roku a nesmí být starší 3 let. Dojde-li ke změně, která může mít vliv na splnění podmínek pro osvobození podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk), poplatník je povinen informovat o tom bez zbytečného odkladu plátce a svého místně příslušného správce daně.

(4) Správce daně je povinen na základě žádosti, jejíž povinné náležitosti jsou vymezeny v odstavci 2, vydat rozhodnutí o přiznání osvobození, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 19 odst. 1 písm. zj) a zk) a odst. 5 a § 23 odst. 7. Správce daně je povinen toto rozhodnutí vydat do tří měsíců od okamžiku, kdy poplatník poskytl všechny informace a důkazy nutné pro prokázání, že podmínky pro osvobození jsou splněny. Rozhodnutí je závazné i pro plátce daně.

(5) Rozhodnutí o přiznání osvobození musí kromě základních náležitostí rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu obsahovat

a) údaje, na jejichž základě bylo rozhodováno,
b) časový rozsah závaznosti rozhodnutí, přitom rozhodnutí musí být vydáno nejméně pro jedno zdaňovací období a nejvýše pro tři zdaňovací období bezprostředně po sobě jdoucí.

Díl 3
Závazná posouzení ve vybraných případech

§ 38nc
Závazné posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednávaná mezi spojenými osobami

(1) Poplatník, který sjednává cenu v obchodním vztahu s osobou, která je vůči němu považována za spojenou osobu, může požádat místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda způsob, jakým byla cena vytvořena, odpovídá způsobu, kterým by byla vytvořena cena sjednaná mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek (§ 23 odst. 7) (dále jen „závazné posouzení ceny“).

(2) Poplatník v žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny uvede alespoň

a) jména, bydliště nebo sídla, sídla podnikatele, daňová identifikační čísla, pokud byla přidělena, všech osob zúčastněných v obchodním vztahu, pro nějž je podána žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny, včetně poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 i osob, kterým nevzniká daňová povinnost z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky (dále jen „zúčastněná osoba“),
b) popis organizační struktury, jejíž jsou zúčastněné osoby součástí, a to i mimo území České republiky,
c) popis obchodních činností zúčastněných osob,
d) popis obchodního vztahu, pro který je podána žádost o závazné posouzení ceny,
e) zdaňovací období, na které se má rozhodnutí o závazném posouzení ceny vztahovat,
f) popis a dokumentace způsobu, jakým byla cena vytvořena, včetně všech údajů týkajících se obchodního případu; u údajů, které budou známy v budoucnu, se uvedou předpoklady, ze kterých se při odhadu hodnot těchto údajů vycházelo,
g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení ceny.

(3) O žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny rozhodne správce daně, u kterého byla žádost podána. Pokud je v obchodním vztahu více zúčastněných osob, které mají daňovou povinnost z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky a tuto povinnost spravují odlišní správci daně, rozhodnutí o závazném posouzení ceny vydá správce daně nejblíže nadřízený nejblíže nadřízenému správci daně těchto správců daně a závazné posouzení ceny je pro tyto správce daně účinné. Dotčeným správcům daně a dalším zúčastněným osobám se rozhodnutí doručuje na vědomí. Jsou-li dány důvody pro zrušení rozhodnutí o závazném posouzení ceny podle zvláštního právního předpisu, rozhodne o jeho zrušení správce daně, který je vydal, na návrh kterékoliv zúčastněné osoby nebo z podnětu dotčeného správce daně.

(4) Rozhodnutí o závazném posouzení ceny může být vydáno i pro právnickou osobu, jejíž založení se předpokládá. Žádost podle odstavce 2 je oprávněna za ni předložit jiná osoba, pokud zakládanou právnickou osobu, pro kterou je závazné posouzení ceny žádáno, dostatečně identifikuje. O závazné posouzení ceny požádá tato jiná osoba místně příslušného správce daně z příjmů podle předpokládaného sídla zakládané právnické osoby. Identifikace zakládané právnické osoby musí být uvedena i ve výroku rozhodnutí o závazném posouzení ceny. Příjemcem tohoto rozhodnutí je žadatel a je účinné pro stanovení daňové povinnosti zakládané právnické osoby, a to ode dne jejího vzniku.

§ 38nd
Závazné posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny

(1) Správce daně vydá na žádost daňového nerezidenta rozhodnutí o závazném posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny.

(2) Předmětem závazného posouzení je určení, zda způsob určení základu daně nebo daňové ztráty daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny nevede k nižšímu základu daně či vyšší daňové ztrátě, než jaké by dosáhl z téže nebo podobné činnosti vykonávané za obdobných podmínek daňový rezident České republiky.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení daňový nerezident uvede:

a) jméno, bydliště nebo sídlo daňového nerezidenta, umístění předmětné stálé provozovny a daňové identifikační číslo včetně zahraničního, pokud bylo přiděleno,
b) popis organizační struktury, jejíž je daňový nerezident součástí, a popis všech jeho stálých provozoven, a to i mimo území České republiky,
c) popis obchodních činností daňového nerezidenta,
d) popis obchodních činností daňového nerezidenta vykonávaných prostřednictvím předmětné stálé provozovny a transakcí mezi touto stálou provozovnou a ostatními částmi daňového nerezidenta a předpokládané další příjmy daňového nerezidenta plynoucí ze zdrojů na území České republiky, které nejsou dosahovány prostřednictvím předmětné stálé provozovny,
e) zdaňovací období, na které se má rozhodnutí o závazném posouzení vztahovat,
f) popis a dokumentace způsobu, jakým byly přiřazeny předmětné stálé provozovně příjmy a výdaje; u údajů, které budou známy v budoucnu, se uvedou předpoklady, ze kterých se při odhadu hodnot těchto údajů vycházelo, včetně odůvodnění,
g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

Díl 4
Zvláštní ustanovení o následcích porušení povinností při správě daní z příjmů

§ 38o
Zvláštní ustanovení o pokutě za opožděné tvrzení daně

Je-li část dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti, ze kterých plátce daně sráží zálohu na daň, vyšší než 50 % celkového základu daně, snižuje se pokuta za opožděné tvrzení daně u daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob na desetinu.

38p
Zvláštní ustanovení o penále

Pro účely výpočtu penále se vychází z částky daně tak, jak by byla stanovena

oproti poslední známé dani, pokud by nebyly v rámci postupu vedoucího k doměření této daně z moci úřední dodatečně uplatněny vyšší částky odčitatelných položek podle § 34.

Díl 5
Správa daní z příjmů ve vybraných případech

§ 38r
Zvláštní ustanovení o lhůtě pro stanovení daně

(1) Byla-li poskytnuta investiční pobídka formou slevy na dani, lhůta pro stanovení daně za zdaňovací období, ve kterém nárok na slevu vznikl, tak i pro všechna zdaňovací období, za která lze tuto slevu uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za zdaňovací období, v němž nastaly skutečnosti uvedené v § 35a odst. 7, 8 nebo 9, nebo v němž uplynula lhůta pro uplatnění nároku na slevu na dani.

(2) Bylo-li možné uplatnit daňovou ztrátu nebo její část jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích následujících po zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, za která byla stanovena, lhůta pro stanovení daně za období, za které byla daňová ztráta stanovena, a za všechna následující zdaňovací období, ve kterých bylo možné tuto daňovou ztrátu nebo její část uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za poslední zdaňovací období, ve kterém bylo možné daňovou ztrátu nebo její část uplatnit; pokud byla daňová ztráta nebo její část uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně ve zdaňovacím období předcházejícím období, za které byla daňová ztráta stanovena, končí lhůta pro stanovení daně za toto zdaňovací období současně se lhůtou pro stanovení daně za poslední zdaňovací období, ve kterém bylo možné daňovou ztrátu nebo její část uplatnit. Vzdal-li se poplatník práva na uplatnění daňové ztráty pro zdaňovací období následující po období, za které se tato daňová ztráta stanoví, lhůta pro stanovení daně za zdaňovací období, které předchází období, za které byla daňová ztráta stanovena, a ve kterém byla daňová ztráta uplatněna, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za období, ve kterém byla daňová ztráta stanovena. Tímto způsobem se postupuje také při uplatnění daňové ztráty po převodu obchodního závodu, fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace.

(3) Lhůty pro stanovení daně z důvodů nesplnění podmínek pro uplatnění úplaty u finančního leasingu jako výdaje počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž bylo možno poprvé ověřit splnění těchto zákonných podmínek.

(4) Lhůty pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž tato podmínka není splněna.

(5) Ustanovení odstavců 2 a až 4 se vztahují na všechny poplatníky bez ohledu na to, zda jim byla poskytnuta investiční pobídka podle zvláštního právního předpisu.[67)]

§ 38s
Zvláštní ustanovení o dani vybírané nebo srážené plátcem daně

Pokud povinnost vybrat nebo srazit daň včetně záloh u daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo u daně srážené plátcem daně poplatníkovi z příjmů ze závislé činnosti nebyla ve stanovené výši plátcem daně splněna, a to ani dodatečně, je základem pro výpočet této částky vybírané nebo sražené daně včetně záloh částka, z níž by po vybrání nebo sražení zbyla částka, která byla plátcem daně poplatníkovi skutečně vyplacena.

§ 38t
Oznamovací povinnost ve vybraných případech

(1) Pojišťovny jsou povinny sdělit svému místně příslušnému správci daně výplatu pojistného nebo výplatu zálohy na pojistné plnění, a to do 30 dnů ode dne provedení této výplaty, jestliže

a) jde o pojistné plnění nahrazující příjem nebo výnos, jenž je předmětem daně,
b) výplata byla provedena fyzické osobě,
c) vyplacená částka přesahuje 25 000 Kč,
d) z vyplacené částky nebyla sražena daň a
e) nejde o příjem osvobozený od daně (§ 4).

(2) Poplatníci uvedení v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 a stálé provozovny poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 umístěné na území České republiky mají povinnost oznámit neprodleně svému místně příslušnému správci daně uzavření kontraktu s poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, na jehož základě může dojít ke vzniku stálé provozovny (§ 22 odst. 2).

(3) Oznamovací povinnost ke správci daně mají orgány Celní správy České republiky, jde-li o darování movitého majetku z ciziny nebo do ciziny.

(4) Poplatník daně z příjmů fyzických osob, kterému nevznikla ve zdaňovacím období daňová povinnost, oznámí správci daně tuto skutečnost ve lhůtě pro podání daňového přiznání za toto zdaňovací období, pokud je daňovým

a) rezidentem České republiky a v tomto nebo bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období vykonával činnost, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo
b) nerezidentem a v tomto nebo bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období vykonával na území České republiky činnost, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti.

(5) Povinnost podle odstavce 4 nevzniká poplatníkovi, kterému v tomto i bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období plynuly pouze příjmy,

a) které nejsou předmětem daně,
b) které jsou osvobozené od daně, nebo
c) z nichž je daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně.

(6) Poplatník, který byl v tomto nebo bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období plátcem příjmu, ze kterého je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně nebo se sráží úhrada na zajištění daně, a kterému nevznikla v tomto zdaňovacím období daňová povinnost, oznámí správci daně tuto skutečnost ve lhůtě pro podání vyúčtování za toto zdaňovací období.

§ 38u
Zvláštní ustanovení o správě daní z příjmů při odvolání daru

(1) Dodatečné daňové tvrzení na daňovou povinnost nižší z důvodu odvolání daru pro nouzi se podává do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl dar vydán zpět, nebo byla zaplacena jeho obvyklá cena.

(2) Daň lze stanovit do konce roku následujícího po roce, ve kterém bylo dodatečné daňové tvrzení podáno, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

Díl 6
Zvláštní postupy pro prokázání příjmů

§ 38v
Oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob

(1) Pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržel.

(2) V oznámení podle odstavce 1 poplatník uvede

a) výši příjmu,
b) popis okolností nabytí příjmu,
c) datum, kdy příjem vznikl.

(3) Odstavec 1 se nevztahuje na příjem, o němž může údaje podle odstavce 2 správce daně zjistit z rejstříků či evidencí, do kterých má přístup a které zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Zjistí-li správce daně nesplnění povinnosti podle odstavce 1, vyzve poplatníka k jejímu dodatečnému splnění a stanoví mu k tomu náhradní lhůtu.

(5) Jde-li o příjem plynoucí do společného jmění manželů, oznámí správci daně skutečnost podle odstavce 1 jeden z manželů.

§ 38w
Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu

(1) Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud nepodá oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob, ve výši

a) 0,1 % z částky neoznámeného příjmu, pokud tuto povinnost splní, aniž by k tomu byl vyzván,
b) 10 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník tuto povinnost splní v náhradní lhůtě poté, co byl k tomu vyzván, nebo
c) 15 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník nesplní tuto povinnost ani v náhradní lhůtě.

(2) Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(3) Pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu lze uložit nejpozději do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(4) O povinnosti platit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(6) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud k nesplnění povinnosti oznámit osvobozený příjem došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit.

§ 38x
Výzva k prokázání příjmů

(1) Správce daně vyzve poplatníka k prokázání vzniku a původu příjmů a dalších skutečností souvisejících s nárůstem jeho jmění, spotřebou nebo jiným vydáním v případě, že

a) má důvodné pochybnosti, zda příjmy poplatníka oznámené nebo tvrzené správci daně odpovídají nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání, a nejsou mu známy skutečnosti, které by nárůst jmění, spotřebu nebo jiné vydání ozřejmovaly, a
b) po předběžném posouzení dojde k závěru, že rozdíl mezi těmito příjmy a nárůstem jmění, spotřebou nebo jiným vydáním poplatníka přesahuje 5 000 000 Kč.

(2) Správce daně ve výzvě k prokázání příjmů uvede své pochybnosti způsobem, který umožňuje poplatníkovi, aby se k nim vyjádřil a předložil důkazní pro-

středky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.

(3) Ve výzvě k prokázání příjmů správce daně

a) určí rozhodné období pro posouzení vztahu příjmů poplatníka k nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání,
b) stanoví lhůtu k vyjádření a předložení důkazních prostředků k prokázání požadovaných skutečností, která nesmí být kratší než 30 dnů,
c) poplatníka poučí o následcích spojených s neprokázáním požadovaných skutečností a neposkytnutím dostatečné součinnosti při prokazování požadovaných skutečností.

(4) Správce daně může požadované skutečnosti doplňovat prostřednictvím další výzvy k prokázání příjmů.

(5) Správce daně nevyzývá poplatníka k prokázání skutečností, o nichž je správci daně známo, že nastaly v období, u kterého již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 38y
Povinnost prokázat příjmy

Poplatník je povinen prokázat skutečnosti požadované ve výzvě k prokázání příjmů, ledaže prokáže, že nastaly v období, u kterého již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 38z
Prokázání příjmů

(1) Došlo-li k prokázání skutečností požadovaných ve výzvě k prokázání příjmů, správce daně o tom poplatníka vhodným způsobem vyrozumí.

(2) Správce daně přistoupí ke stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem, pokud

a) nedošlo k prokázání skutečností požadovaných ve výzvě k prokázání příjmů,
b) daň nelze stanovit na základě dokazování a
c) správce daně dojde po předběžném posouzení k závěru, že daň stanovená podle pomůcek zvláštním způsobem přesáhne 2 000 000 Kč.

§ 38za
Stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem

(1) Správce daně při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem určí základ daně pomocí odhadu výše příjmů, kterých by poplatník musel dosáhnout, aby to odpovídalo nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání.

(2) Při odhadu výše příjmů podle odstavce 1 vyjde správce daně zejména z

a) informací, ze kterých přímo i nepřímo vyplývá, že příjmy poplatníka neodpovídají nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání,
b) ekonomických ukazatelů,
c) porovnání se srovnatelnými poplatníky,
d) obvyklé hodnoty srovnatelného majetku, spotřeby nebo jiného vydání,
e) pohybů a zůstatků na účtech,
f) prohlášení o majetku.

(3) Pokud při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem nelze určit, do jakého zdaňovacího období příjmy spadají, hledí se na ně, jakoby vznikly v posledním zdaňovacím období, za které již lze stanovit daň.

(4) Při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem správce daně přihlédne k okolnostem, z nichž vyplývají výhody pro poplatníka, pouze pokud jím byly uplatněny a prokázány v řízení o stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem.

§ 38zb
Penále při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem

Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit penále z částky daně stanovené podle pomůcek zvláštním způsobem ve výši

a) 50 %, nebo
b) 100 %, pokud neposkytnutí součinnosti poplatníka závažně ztížilo nebo bránilo stanovení daně.

§ 38zc
Výzva k podání prohlášení o majetku

(1) Správce daně poplatníka vyzve k podání prohlášení o majetku, pokud

a) nedošlo k prokázání skutečností požadovaných ve výzvě k prokázání příjmů,
b) informace potřebné ke zjištění stavu jmění nelze získat jiným způsobem, nebo je lze získat pouze s nepoměrnými obtížemi a
c) správce daně dojde po předběžném posouzení k závěru, že souhrnná hodnota majetku, který je poplatník v prohlášení o majetku povinen uvést, přesáhne 10 000 000 Kč.

(2) Poplatník je povinen podat prohlášení o majetku ve lhůtě 60 dnů od oznámení výzvy k podání prohlášení o majetku; tuto lhůtu lze prodloužit.

(3) Ve výzvě správce daně poučí poplatníka o povinnostech spojených s oznámením výzvy a případných následcích spojených s nepodáním prohlášení o majetku nebo uvedením nepravdivých anebo hrubě zkreslených údajů; ohledně nesplnění této povinnosti není správce daně vázán povinností mlčenlivosti pro účely trestního řízení.

(4) Pokud poplatník nepodá na výzvu správce daně prohlášení o majetku, nebo v něm uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, správce daně bez dalšího přistoupí ke stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem.

§ 38zd
Náležitosti prohlášení o majetku

(1) V prohlášení o majetku je poplatník povinen uvést úplné a pravdivé údaje.

(2) V prohlášení o majetku je poplatník povinen uvést údaje, které se uvádějí v prohlášení o majetku podle daňového řádu.

(3) V prohlášení o majetku je poplatník povinen dále uvést

a) svěřenský fond, jehož je zakladatelem nebo obmyšleným, a skutečnosti, které jsou mu známy o majetku v tomto svěřenském fondu,
b) věc nepodléhající výkonu rozhodnutí, pokud jde o věc, kterou podnikatel nezbytně nutně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti,
c) peněžitý dluh nebo
d) výslovné prohlášení, že uvedl úplné a pravdivé údaje.

(4) Rozhodným dnem pro sestavení prohlášení o majetku je den oznámení výzvy k podání prohlášení o majetku, není-li v této výzvě stanoven jiný rozhodný den.

(5) Podpis poplatníka na prohlášení o majetku, které není podáno ústně do protokolu nebo prostřednictvím datové zprávy, musí být úředně ověřen.

§ 38ze
Zvláštní ustanovení o náležitostech prohlášení o majetku

(1) V prohlášení o majetku není poplatník povinen uvést údaje, které může správce daně zjistit z rejstříků a evidencí, do kterých má přístup. Tyto údaje správce daně zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Pokud souhrnná hodnota majetku, který je poplatník v prohlášení o majetku povinen uvést, nepřesahuje 10 000 000 Kč, poplatník v prohlášení o majetku může uvést pouze tuto skutečnost a výslovné prohlášení, že tento údaj je pravdivý.

(3) Poplatník není v prohlášení o majetku povinen uvést

a) movitou věc, jejíž hodnota nepřesahuje 100 000 Kč, nebo
b) peněžitý dluh nepřesahující 100 000 Kč.

Díl 7
Zvláštní ustanovení pro správu daní z příjmů

§ 38zf
Zvláštní ustanovení o vratitelném přeplatku

Pokud poplatník podá daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání současně s žádostí o vrácení vratitelného přeplatku před uplynutím lhůty stanovené pro podání daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání, hledí se na žádost jako na podanou v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání.

§ 38zg
Rozložení úhrady daně na splátky při přemístění majetku bez změny vlastnictví

(1) Na žádost poplatníka daně z příjmů právnických osob povolí správce daně rozložení úhrady části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví na splátky na dobu nejvýše 5 let ode dne splatnosti daně, pokud je majetek přemístěn bez změny vlastnictví z České republiky do jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, se kterým má Česká republika nebo Evropská unie uzavřenu dohodu, která je v tomto státě a v České republice prováděna, o vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek rovnocenné vzájemné pomoci upravené příslušným právním předpisem Evropské unie[141)] nebo vzájemné pomoci upravené zákonem upravujícím mezinárodní pomoc při vymáhání některých finančních pohledávek.

(2) Částí daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví se rozumí poměrná část daně vypočítaná podle poměru části základu daně vzniklého v důsledku přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí k základu daně před uplatněním položek snižujících základ daně a položek odčitatelných od základu daně. V případě, že je základ daně před uplatněním položek snižujících základ daně a položek odčitatelných od základu daně nižší než základ daně vzniklý v důsledku přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí, rozumí se částí daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví celá daň z příjmů právnických osob.

(3) V rozhodnutí, kterým bylo povoleno rozložení úhrady části daně na splátky, se stanoví jako podmínka pouze

a) dodržení lhůty splatnosti jednotlivých splátek a
b) poskytnutí přiměřené formy zajištění, je-li v souvislosti s úhradou této části daně správcem daně vyžadováno s ohledem na riziko, že tato část daně nebude později uhrazena.

(4) Rozhodnutí, kterým bylo povoleno rozložení úhrady části daně na splátky, pozbývá účinnosti také dnem, kdy

a) poplatník pozbyl vlastnické právo k přemístěnému majetku, nebo
b) byl přemístěný majetek přemístěn bez změny vlastnictví do jiného státu než do státu podle odstavce 1.

(5) Pokud v důsledku stanovení daně z příjmů právnických osob dojde ke snížení části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez

změny vlastnictví, pozbývá rozhodnutí o rozložení úhrady části daně na splátky v části, o kterou posečkaná částka převyšuje část daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví vypočítanou z nově zjištěné daně, účinnosti patnáctým dnem ode dne právní moci platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru. Výše zbývajících splátek se vypočítá jako poměr části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví vypočítané z nově zjištěné daně snížené o již zaplacené splátky a počtu zbývajících splátek. O tomto postupu správce daně poplatníka poučí v rozhodnutí, kterým bylo povoleno rozložení úhrady části daně na splátky.

§ 38zh
Zvláštní ustanovení o uplatnění daňové ztráty jako položky odčitatelné od základu daně

Pokud poplatník podá současně s daňovým přiznáním nebo dodatečným daňovým přiznáním za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterých mu vznikla daňová ztráta, dodatečné daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém uplatní tuto daňovou ztrátu jako odčitatelnou položku od základu daně, hledí se na toto dodatečné daňové přiznání jako na podané v den, kdy byla tato daňová ztráta pravomocně stanovena. Podání dalšího dodatečného daňového přiznání za stejné období před tímto dnem není přípustné a nezahajuje další řízení. Údaje uvedené v takto podaném dodatečném daňovém přiznání se využijí při stanovení daně, pokud to stav řízení umožňuje.

ČÁST PÁTÁ
REGISTRACE

§ 39
Registrační povinnost plátce příjmu ze závislé činnosti

Plátce daně, který je plátcem příjmu ze závislé činnosti, je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických nebo právnických osob u příslušného správce daně nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu vznikla povinnost vykonávat tímto zákonem stanovené úkony plátce daně. *[Poz. red: Od 1. dubna 2026 se § 39 včetně nadpisu zrušuje.]*

§ 39a
Registrační povinnost poplatníků daně z příjmů právnických osob

(1) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od svého vzniku.

(2) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, jemuž vznikla na území České republiky stálá provozovna, je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od vzniku této provozovny.

(3) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob do 15 dnů ode dne, ve kterém

a) započal vykonávat činnost na území České republiky, která je zdrojem příjmů,
b) přijal příjmy ze zdrojů na území České republiky,
c) obdržel povolení nebo získal oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek jsou povinni podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, kdy začnou vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, nebo začnou přijímat příjmy.

(5) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek nejsou povinni podat přihlášku k registraci, pokud přijímají pouze příjmy,

a) které nejsou předmětem daně,
b) které jsou osvobozené od daně, nebo
c) z nichž je daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39b
zrušen

ČÁST ŠESTÁ
PRAVOMOCI VLÁDY A MINISTERSTVA FINANCÍ

§ 39p
Pravomoci vlády

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda na dobu trvání stavu ohrožení státu nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů,
b) osvobodit od
   1. daně z příjmů příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a příjmy zaměstnanců havarijních služeb za činnost v těchto složkách,
   2. daně z příjmů právnických osob ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a havarijní služby.

§ 39q
Pravomoci Ministerstva financí

Ministerstvo financí může ve vztahu k zahraničí

a) činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění,
b) činit opatření k odstranění tvrdostí a nesrovnalostí,
c) rozhodnout ve sporných případech o daňovém rezidentství poplatníka, o způsobu zdanění, pokud jde o poplatníky se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí nebo o poplatníky vyslané do zahraničí za účelem výkonu práce nebo o poplatníky uvedené v § 2 odst.2, kteří měli nejméně 10 let bydliště v zahraničí a plynou jim příjmy ze zdrojů v zahraničí.

ČÁST SEDMÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 40

(1) Pro odvodové a daňové povinnosti za rok 1992 a předchozí léta a při zdanění mezd zúčtovaných do prosince 1992 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(2) Při zdanění příjmů daní z příjmů fyzických osob se od základu daně odečte též poměrná část ztráty z podnikatelské a jiné výdělečné činnosti podle § 28 odst. 5 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva.

(3) Osvobození příjmů z provozu malých vodních elektráren, větrných elektráren, solárních a geotermálních zdrojů energie a zařízení na výrobu bioplynu od daně z příjmů obyvatelstva, přiznaná podle právních úprav platných před nabytím účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti až do uplynutí doby, po kterou se na tyto příjmy osvobození vztahuje; dojde-li při provozu malých vodních elektráren, u nichž jsou příjmy osvobozeny, k překročení hranice 200 tisíc kWh vyrobené energie ročně, jsou předmětem daně pouze příjmy z energie vyrobené nad tento limit. Pokud byly na základě zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva, a podle zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, osvobozeny příjmy z provozu těchto zařízení, nemohou již být tyto příjmy znovu osvobozeny podle § 4 odst. 1 písm. e).

(4) Ustanovení § 36 odst. 2 písm. a) bod 8 a písm. c) se nepoužije na poměrnou část úroků a jiných výnosů z vkladů na vkladních knížkách a vkladních listech a z vkladů jim na roveň postavených včetně úroků z vkladových účtů, které připadají na tyto vklady do 31. prosince 1992. Nepoužije se též na poměrnou část základu daně vztahujícího se k příjmům podle § 8 odst. 1 písm. f) zjištěnou podle poměru doby od uzavření pojistné smlouvy před nabytím účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 1992 k celkové době od uzavření pojistné smlouvy do okamžiku, kdy se pojistné plnění začne poskytovat poprvé.

(5) Zákon č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, se použije i po nabytí účinnosti tohoto zákona pro odklad placení daně uplatněný podle § 28 odst. 7 zákona č. 389/1990 Sb. a pro odpisování základních prostředků, které před nabytím účinnosti tohoto zákona již poplatník odpisoval podle § 28 odst. 4 zákona č. 389/1990 Sb. Po uplynutí dvou let od konce roku, v němž se toto odpisování uplatnilo poprvé, se postupuje obdobně podle odstavce 7 s výjimkou základních prostředků, jejichž zůstatková cena je nižší než 10 000 Kč a zahrne se přímo do výdajů (nákladů). Dojde-li u uvedených základních prostředků (hmotného majetku) k technickému zhodnocení, zvyšuje se o něj cena, ze které byly odpisy prováděny (vstupní cena). V případě, že dojde v průběhu roku k vyřazení uvedeného odpisovaného základního prostředku (hmotného majetku), lze jako výdaj (náklad) uplatnit odpisy v poloviční výši.

(6) Osvobození, úlevy a výjimky přiznané podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů, § 16 odst. 2 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění pozdějších předpisů, a § 27 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, pozbývají platnosti dnem účinnosti tohoto zákona.

(7) Pro zdaňovací období roku 1993 se při přechodu na odpisování hmotného majetku a nehmotného majetku podle tohoto zákona postupuje takto:

a) hmotný majetek se zařadí do odpisových skupin podle přílohy k tomuto zákonu,
b) u rovnoměrného odpisování se vstupní cenou (§ 29) rozumí cena, ze které byly prováděny odpisy před 1. lednem 1993 podle zvláštních předpisů,
c) u hmotného majetku již odpisovaného k 31. prosinci 1992 se pro rok 1993 postupuje při výpočtu odpisů podle údajů sloupce „v dalších letech odpisování“ tabulky uvedené v § 31 odst. 1,
d) úplatně pořízený nehmotný majetek odpisovaný jako nehmotná aktiva k 31. prosinci 1992 může poplatník doodepsat, a to rovnoměrně, nejdéle však do pěti let od zahájení odpisování.

(8) U smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, které byly sjednány před 1. lednem 1993, se při odpisování použije vyhláška č. 586/1990 Sb., o odpisování základních prostředků, až do skončení platnosti uvedených nájemních smluv. Obdobně se postupuje i u odpisování investičních prací zaplacených nájemcem v najatém stavebním objektu.

(9) Pro odpisování rozdílů mezi vyvolávací cenou a cenou dosaženou vydražením se použije až do ukončení jeho odpisování sdělení Federálního ministerstva financí[38)] i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) U základních prostředků odpisovaných před nabytím účinnosti tohoto zákona, u nichž pořizovací cena činila 10 000 Kč a méně, může se zůstatková cena

zahrnout plně do nákladů (výdajů) v roce 1993 nebo se může pokračovat v odpisování obdobně jako u hmotného majetku (odst. 7).

(11) U smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, které byly sjednány před 1. lednem 1993, se pro posouzení zahrnování nájemného do nákladů (výdajů) nepoužije ustanovení § 24 odst. 4.

(12) Důlní díla provozovaná před 1. lednem 1993 lze odpisovat jako celý soubor jednotnou roční sazbou ve výši 4 % ze vstupní ceny souboru.

(13) Ustanovení § 25 písm. w) se nepoužije pro zdaňovací období roku 1993.

(14) Pro zdaňovací období 1993 příjmy plynoucí poplatníkovi neúčtujícímu v soustavě podvojného účetnictví nejdéle do 15 dnů po skončení roku 1992, které hospodářsky souvisí s předchozím zdaňovacím obdobím, se považují za příjmy zdaňovacího období 1993. Při posuzování výdajů se postupuje obdobně.

(15) Za částky, které již byly u téhož poplatníka zdaněny podle tohoto zákona [§ 23 odst. 4 písm. d)], se pro zdaňovací období roku 1993 považují i částky zdaňované podle předpisů platných do konce roku 1992.

(16) Pro výnosy z vkladů na vkladních listech a z vkladů jim naroveň postavených, uskutečněných před nabytím účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní předpisy.

(17) Podnikatelská odměna podle § 7 odst. 2 a 3 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb., zaúčtovaná jako náklad v roce 1992 a vyplacená v roce 1993 je příjmem podle § 10.

(18) Náhrada za ztrátu na výdělku náležející podle zákoníku práce za období před 1. lednem 1993, která je vyplacena po tomto datu, je osvobozena od této daně.

(19) Ustanovení § 25 písm. k) se nepoužije pro podnikové bytové hospodářství do doby zrušení regulace cen nájemného.

(20) U rozpočtových a příspěvkových organizací a obcí nejsou ve zdaňovacím období roku 1993 předmětem daně rovněž příjmy z činností, vymezených ve statutu nebo zřizovací listině jako hlavní činnost i v případě, že nesplňují kritéria § 18 odst. 3, pokud je poplatník nevykazuje jako hospodářskou činnost a jsou prokazatelně zohledněny za celé zdaňovací období ve finančním vztahu k rozpočtu zřizovatele nebo v rozpočtu obce.

(21) *zrušen*

(22) Ustanovení § 35 odst. 3 se nepoužije pro zdaňovací období roku 1994.

(23) Částky zúčtované do výnosů,[20)] které souvisejí s rozpouštěním rezerv vytvořených na vrub nákladů před nabytím účinnosti tohoto zákona a které nejsou podle § 24 odst. 2 písm. i) výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, se zahrnují do základu daně.

(24) Výjimka ve vztahu k pojišťovnám uvedená v § 36 odst. 2 písm. a) bodu 8 se nepoužije za zdaňovací období roku 1994.

§ 41

Zrušují se:

1. zákon č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění vládního nařízení č. 43/1953 Sb., vládního nařízení č. 112/1953 Sb., zákona č. 71/1957 Sb., zákona č. 101/1964 Sb., zákona č. 90/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

2. § 8 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil,

3. zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č. 160/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

4. § 51 zákona č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti,

5. zákon č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění zákona č. 157/1989 Sb., zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

6. zákon č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

7. zákon č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění zákona č. 108/1990 Sb., zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

8. zákon č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb.,

9. nařízení vlády České socialistické republiky č. 207/1989 Sb., o provádění odvodu ze zisku na základě finančního plánu,

10. nařízení vlády České republiky č. 554/1991 Sb., o osvobození některých příjmů od daně z příjmů obyvatelstva a daňových úlevách pro začínající samostatně hospodařící rolníky,

11. vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky a Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb., vyhlášky č. 311/1990 Sb., vyhlášky č. 72/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a vyhlášky č. 49/1992 Sb.,

12. vyhláška Ministerstva financí č. 184/1968 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 151/1980 Sb., vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb. a vyhlášky č. 7/1991 Sb.,

13. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 215/1988 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani, ve znění vyhlášky č. 559/1990 Sb.,

14. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 192/1989 Sb., kterou se provádí zákon o odvodech do státního rozpočtu,

15. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 193/1989 Sb., kterou se provádí zákon o důchodové dani, ve znění vyhlášky č. 214/1990 Sb.,

16. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 211/1989 Sb., o financování některých zařízení společenské spotřeby a některých činností,

17. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 586/1990 Sb., o odpisování základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 345/1991 Sb.,

18. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/39 337/71 o předkládání průkazů pro slevu na vyživované osoby u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti a promíjení zmeškaných lhůt, registrovaný v částce 1/1972 Sb.,

19. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/20 148/1972, kterým se vydává předpis „3 % daň z příjmů z literární a umělecké činnosti – postup při předkládání potvrzení“, registrovaný v částce 26/1972 Sb.,

20. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/15 101/1974 o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti u ročních příjmů pod 25 tis. Kčs, registrovaný v částce 14/1974 Sb.,

21. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/25 508/1974 o postupu při předkládání potvrzení na 3 % daň z příjmů z literární a umělecké činnosti, registrovaný v částce 3/1975 Sb.,

22. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-7 718/1976 o výjimečném uznávání osob, u nichž došlo k zvýšení důchodů podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 10/1976 Sb.,

23. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-2 017/77 o zdaňování mezd vyplácených subjekty se sídlem v cizině za práci vykonávanou v ČSSR osobám, které se zde zdržují pouze dočasně, registrovaný v částce 9/1977 Sb.,

24. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-27 067/77 o posuzování hospodářského zabezpečení poskytovaného studujícím při cyklickém studiu na středních školách pro pracující u daně ze mzdy, registrovaný v částce 1/1978 Sb.,

25. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-8 762/78 „Odměny poskytované při udělení cen za vědeckou, technickou, uměleckou, publicistickou a jinou činnost; daň ze mzdy“, registrovaný v částce 15/1978 Sb.,

26. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-26 711/1978 o zdaňování náborových příspěvků poskytovaných pracovníkům v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, registrovaný v částce 5/1979 Sb.,

27. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-4 537/79 „Daňové posuzování hodnoty stravování a ubytování poskytovaného pracovníkům pionýrských táborů“, registrovaný v částce 11/1979 Sb.,

28. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-421/1981 o zdaňování odstupného vypláceného horníkům, registrovaný v částce 10/1981 Sb.,

29. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-584/82 o zvýšení hranice vlastního příjmu pro uznávání osob za vyživované podle výnosu o výjimečném uznávání osob, u nichž došlo ke zvýšení důchodu podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, za vyživované pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 8/1982 Sb.,

30. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-12 836/82 o poskytování slev daně ze mzdy na zletilé děti, které se staly plně invalidní před dovršením věku rozhodného pro skončení povinné školní docházky, registrovaný v částce 3/1983 Sb.,

31. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-13 318/82 o zdaňování odměn za fotografické práce prováděné na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, registrovaný v částce 3/1983 Sb.,

32. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-3 776/83 o zdaňování odstupného poskytovaného horníkům, registrovaný v částce 14/1983 Sb.,

33. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-21 317/84 o výjimečném uznávání vdov po účastnících odboje a rodičů účastníka odboje, u nichž došlo ke zvýšení důchodu podle zákona č. 108/1984 Sb., o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 3/1985 Sb.,

34. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-21 171/84 o daňovém posuzování zahraničních občanů zaměstnaných v československých organizacích na základě mezivládních dohod, registrovaný v částce 4/1985 Sb.,

35. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-1 895/85 o daňovém posuzování příspěvků na úhradu za užívání družstevních bytů poskytovaných pracovníkům zemědělských organizací, registrovaný v částce 8/1985 Sb.,

36. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-13 669/85 o zdaňování odměn za odběr a sběr biologického materiálu z lidského organismu na výrobu sér, očkovacích látek a léčiv a za odběr orgánů pro transplantaci, registrovaný v částce 26/1985 Sb.,

37. ustanovení § 7 odst. 8 výnosu Federálního ministerstva financí č. j. III/3-10 780/86 a výnosu Ministerstva financí ČSR č. j. 122/11 735/86 o poskytování příspěvků na úhradu za užívání družstevních bytů ve vymezeném území při západní hranici Československé socialistické republiky, registrovaného v částce 16/1986 Sb.,

38. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-7 393/87 ze dne 15. 5. 1987 o prominutí důsledků opožděného předložení průkazu o počtu vyživovaných osob pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 16/1987 Sb.,

39. výnos Federálního ministerstva financí č. j. V/1-5 614/88 ze dne 29. dubna 1988 o daňovém posuzování zahraničních občanů v čs. organizacích, registrovaný v částce 12/1988 Sb.,

40. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/4-19 752/88 ze dne 8. 12. 1988, kterým se osvobozují od daně ze mzdy věcné odměny poskytované pracovníkům

v oblasti civilní obrany a branné výchovy, registrovaný v částce 47/1988 Sb.,

41. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/4-22 067/89 ze dne 29. 12. 1989 o daňovém posuzování cestovních náhrad znalců za znalecké posudky o ceně staveb, pozemků, trvalých porostů a úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků, registrovaný v částce 40/1989 Sb.,

42. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/1-18 039/1989, Ministerstva financí, cen a mezd ČSR č. j. 152/16 309/1989 a Ministerstva financí, cen a mezd SSR č. j. 71/1 644/1989 o vymezení oprávnění finančních správ a národních výborů k povolování úlev na zemědělské dani a penále, registrovaný v částce 36/1989 Sb.,

43. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/1-18 795/89, Ministerstva financí, cen a mezd ČSR č. j. 152/23 286/89 a Ministerstva financí, cen a mezd SSR č. j. 72/2 220/89 o vymezení oprávnění finančních správ a národních výborů k povolování úlev na odvodu ze zisku, důchodové dani a penále, registrovaný v částce 40/1989 Sb.

§ 42
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. IV zákona č. 432/2022 Sb.
Přechodné ustanovení

Za provozovatele motorového vozidla zapsaného v osvědčení o registraci vozidla se pro účely § 24 odst. 2 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2024, považuje rovněž držitel motorového vozidla zapsaný v osvědčení o technickém průkazu a provozovatel motorového vozidla zapsaný v technickém průkazu.

Čl. IX zákona č. 84/2025 Sb.
Přechodná ustanovení

1. Ustanovení § 6 odst. 14 až 16 a § 38j odst. 2 písm. f) bodu 8 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona, se použijí pro podíl nebo opci nabyté zaměstnancem přede dnem nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona pouze tehdy, oznámí-li zaměstnavatel správci daně do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona, že ustanovení § 6 odst. 14 až 16 a § 38j odst. 2 písm. f) bodu 8 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona, na tento podíl nebo opci použije. Pokud zaměstnavatel neučiní oznámení podle věty první, považuje se příjem zaměstnance podle § 6 odst. 14 a 15 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona, z nabytí podílu nebo opce přede dnem nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona za příjem zúčtovaný ve druhém kalendářním měsíci ode dne nabytí účinnosti čl. VIII bodů 1 a 2 tohoto zákona nebo za příjem ve zdaňovacím období roku 2025.

2. Ustanovení § 15b odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije již od zdaňovacího období roku 2024. Pro účely § 15b odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se za zaniklý daňově podporovaný produkt spoření na stáří považuje také zaniklé penzijní připojištění se státním příspěvkem podle zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, doplňkové penzijní spoření podle zákona č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů, penzijní pojištění a soukromé životní pojištění vzniklá před 1. lednem 2024, pokud příspěvky na ně mohly být odečteny od základu daně podle § 15 odst. 5 a 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2024.

3. Na státní podporu podle zákona upravujícího stavební spoření vyplacenou ode dne 1. ledna 2024 se v části odpovídající zálohám státní podpory připsaným za kalendářní roky předcházející kalendářní rok 2024 použije § 4 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2024, a nepoužije se § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném od 1. ledna 2024.

Čl. V zákona č. 87/2025 Sb.
Přechodná ustanovení

1. U hmotného majetku uvedeného v § 30b zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u něhož bylo zahájeno odpisování přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. U hmotného majetku uvedeného v § 30b zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u něhož bylo zahájeno odpisování po 30. červnu 2024, lze od 1. července 2024 použít zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. IV zákona č. 120/2025 Sb.
Přechodné ustanovení

Ustanovení § 15b odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije již od zdaňovacího období roku 2025.

Čl. VII zákona č. 360/2025 Sb.
Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započaté přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Na příjem ze závislé činnosti dosažený za kalendářní měsíc započatý přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ustanovení § 4a písm. p) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VI bodu 6, se použije i na bezúplatný příjem vzniklý přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 6.

4. Při zúčtování mzdy dosažené za kalendářní měsíc započatý přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 58 tohoto zákona se použije § 38h odst. 10 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 58 tohoto zákona.

5. Řízení zahájené podáním ve věci registrace plátce daně z příjmů ze závislé činnosti přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 97 tohoto zákona se dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 97 tohoto zákona zastavuje a rozhodnutí o zastavení řízení se nevydává. Správcem daně evidované registrační údaje zpracovávané v souvislosti s tímto podáním správce daně bez zbytečného odkladu sdělí České správě sociálního zabezpečení.

7. Na odpočet na podporu výzkumu a vývoje a odpočet na podporu odborného vzdělávání vzniklý za zdaňovací období započaté přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 28 se použije § 34 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 28 a nepoužije se § 34 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VI bodu 28.

8. Na změnu údaje o kvalifikaci osoby a formě pracovněprávního vztahu této osoby k poplatníkovi podle § 34c odst. 1 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 31, který je uveden v projektové dokumentaci schválené přede dnem nabytí účinnosti čl. VI bodu 31, se nepoužije § 34c odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VI bodu 31, pokud ke změně tohoto údaje došlo ode dne nabytí účinnosti čl. VI bodu 31.

Čl. IV zákona č. 176/2025 Sb.
Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započaté přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

Příloha č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb.
Třídění hmotného majetku do odpisových skupin

ODPISOVÁ SKUPINA 1

Položka[+)]	CZ-CPA[++)]	Název[++++)]
(1-1)	01.4	Jen: skot plemenný
(1-2)	01.4	Jen: skot chovný
(1-3)	01.43.10	Jen: osli, muly a mezci chovní a plemenní
(1-4)	01.45.11	Jen: ovce chovné a plemenné
(1-5)	01.45.12	Jen: kozy chovné a plemenné
(1-6)	01.46.10	Jen: prasata plemenná
(1-7)	01.46.10	Jen: prasata chovná
(1-8)	01.47.13	Jen: hejna husí plemenná
(1-9)	01.47.13	Jen: hejna husí chovná
(1-10)	22.29.25	Plastové kancelářské nebo školní potřeby
(1-11)	23.19.23	Laboratorní sklo, sklo pro zdravotnické a farmaceutické účely; skleněné ampule
(1-12)	23.44.11	Keramické výrobky pro laboratorní, chemické nebo jiné technické účely, z porcelánu
(1-13)	23.91.11	Mlýnské kameny, brusné kameny, brusné kotouče a podobné výrobky a jejich díly, bez rámů, z přírodního kamene, aglomerovaných přírodních nebo umělých brusiv nebo z keramiky
(1-14)	25.73	Nástroje a nářadí pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-15)	26.20	Počítače a periferní zařízení
(1-16)	26.30.11	Vysílací přístroje obsahující přijímací zařízení občanských radiostanic, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy

(1-17)	26.30.12	Vysílací přístroje neobsahující přijímací zařízení, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-18)	26.30.13	Televizní kamery
(1-19)	26.30.2	Elektrické přístroje pro telefony a telegrafy; videotelefony vč. mobilních telefonů
(1-20)	26.40.44	Přijímací přístroje pro radiotelefonii nebo radiotelegrafii j. n.
(1-21)	26.51	Měřicí, kontrolní, zkušební, navigační a jiné přístroje a zařízení, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-22)	27.90.11	Jen: směšovací zvukové přístroje pro záznam a kombinování zvuku (mixážní pulty apod.)
(1-23)	28.23	Kancelářské stroje a zařízení kromě počítačů a periferních zařízení
(1-24)	28.24	Ruční mechanizované nástroje
(1-25)	28.30.34	Rozmetadla hnoje a umělých hnojiv
(1-26)	28.30.60	Stroje a přístroje ke stříkání, rozstřikování nebo rozprašování kapalin a prášků pro zemědělství nebo zahradnictví
(1-27)	28.30.70	Samonakládací nebo samovýklopné přívěsy a návěsy pro zemědělské účely
(1-28)	28.30.86	Stroje a přístroje pro zemědělství, zahradnictví, lesnictví, drůbežářství nebo včelařství jinde neuvedené
(1-29)	28.99.39	Jen: zařízení na vyvažování pneumatik
(1-30)	29.10.52	Vozidla konstruovaná pro jízdu na sněhu, na golfových hřištích apod., s motorem
(1-31)	30.20.33	Jen: vozíky kolejové důlní
(1-32)	30.92.10	Jízdní kola a jiná kola bez motoru
(1-33)	32.50.21	Jen: dýchací přístroje
(1-34)	32.99.11	Ochranné pokrývky hlavy a jiné ochranné výrobky
(1-35)	32.99.53	Přístroje, zařízení a modely určené k demonstračním účelům
(1-36)	32.99.55	Umělé květiny, listoví a ovoce

ODPISOVÁ SKUPINA 2

Položka[+)]	CZ-CPA[++)] CZ-CC[+++)]	Název[++++)]
(2-1)	01.43.10	Koně a jiní koňovití, živí, pokud nejsou uvedeni v jiné položce této přílohy
(2-2)	13.92.2	Ostatní konfekční textilní výrobky
(2-3)	13.93.1	Koberce a kobercové předložky
(2-4)	13.94.1	Jen: lana a síťované výrobky
(2-5)	13.96.16	Textilní výrobky a výrobky pro technické účely (vč. knotů, sítkových krytů na plynové lampy, hadicového potrubí, hnacích nebo dopravníkových pásů, pláten k prosévání a filtračních plachetek)
(2-6)	15.12.1	Brašnářské, sedlářské a podobné výrobky; jiné výrobky z usní
(2-7)	16.23.20	Montované stavby ze dřeva
(2-8)	22.23.20	Montované stavby z plastů
(2-9)	22.29	Ostatní plastové výrobky pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-10)	25.11.23	Jen: konstrukce pro lešení a bednění
(2-11)	25.40.12	Revolvery, pistole, nevojenské střelné zbraně a podobná zařízení
(2-12)	25.71.1	Nožířské výrobky
(2-13)	25.72.1	Zámky a kování
(2-14)	25.73.60	Jen: nástroje na strojní tváření za tepla
(2-15)	25.91	Ocelové sudy a podobné nádoby
(2-16)	25.92	Drobné kovové obaly
(2-17)	25.93.1	Drátěné výrobky, řetězy a pružiny
(2-18)	26.20.17	Monitory a projektory, hlavně pro zařízení pro automatizované zpracování dat
(2-19)	26.30.1	Jen: vysílací přístroje pro rozhlasové nebo televizní vysílání
(2-20)	26.30.40	Antény a parabolické antény všech druhů, jejich díly; díly vysílacích přístrojů rozhlasových nebo televizních a televizních kamer
(2-21)	26.30.5	Poplachová zařízení na ochranu proti krádeži nebo požáru a podobné přístroje
(2-22)	26.40	Spotřební elektronika
(2-23)	26.51.3	Jen: přesné váhy, kreslicí a rýsovací nástroje a nástroje pro měření délky
(2-24)	26.52	Časoměrné přístroje
(2-25)	26.60.1	Ozařovací, elektroléčebné a elektroterapeutické přístroje
(2-26)	26.70	Optické a fotografické přístroje a zařízení
(2-27)	27.11.31	Jen: elektrická generátorová soustrojí: elektrická generátorová soustrojí s pístovým vznětovým motorem s vnitřním spalováním do 2,5 MW elektrického výkonu
(2-28)	27.11.32	Jen: generátorová soustrojí se zážehovými a spalovacími motory a ostatní generátorová soustrojí do 2,5 MW elektrického výkonu
(2-29)	27.11.50	Jen: stroje nebo zařízení sloužící výlučně k dobíjení vozidla, které má elektrický pohon nebo pohon kombinující spalovací motor a elektromotor
(2-30)	27.12	Jen: elektrická rozvodná zařízení pro napětí 1000 V a nižší sloužící výlučně k dobíjení vozidla, které má elektrický pohon nebo pohon kombinující spalovací motor a elektromotor
(2-31)	27.12.31	Rozvaděče, rozvodné panely a jiné základny, vybavené elektrickým zařízením k vypínání, spínání nebo k ochraně elektrických obvodů, pro napětí 1 000 V
(2-32)	27.2	Baterie a akumulátory
(2-33)	27.31.12	Optická vlákna a svazky optických vláken; optické kabely (jiné než vyrobené z jednotlivých opláštěných vláken)
(2-34)	27.40	Elektrická osvětlovací zařízení
(2-35)	27.51.15	Ventilátory a ventilační nebo recirkulační odsávače převážně pro domácnost
(2-36)	27.52	Neelektrické spotřebiče převážně pro domácnost
(2-37)	27.90	Ostatní elektrická zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(2-38)	28.11.11	Závěsné motory pro pohon lodí
(2-39)	28.12	Hydraulická a pneumatická zařízení
(2-40)	28.13.1	Čerpadla na kapaliny; zdviže na kapaliny
(2-41)	28.13.21	Jen: vývěvy laboratorní
(2-42)	28.21.1	Jen: laboratorní pece a pícky
(2-43)	28.22.14	Jen: jeřáby stavební (konstruované pro stavebnictví)
(2-44)	28.22.15	Vidlicové stohovací vozíky, jiné vozíky; malé tahače používané na nádražních stanicích
(2-45)	27.51	Elektrické spotřebiče převážně pro domácnost
(2-46)	28.25.11	Jen: laboratorní přístroje a zařízení pro odpařování a zkapalňování plynů, autoklávy
(2-47)	28.25.13	Chladicí a mrazicí zařízení, tepelná čerpadla (kromě zařízení převážně pro domácnost)
(2-48)	28.29.11	Jen: laboratorní, destilační a rektifikační přístroje
(2-49)	28.29.12	Jen: výrobní a provozní filtrační zařízení a zařízení pro úpravu vod o kapacitě do 2 000 ekvivalentních obyvatel
(2-50)	28.29.2	Jen: stroje a zařízení na čištění, plnění, uzavírání a balení lahví nebo jiných obalů; hasicí přístroje, stříkací pistole, dmychadla na vrhání písku nebo vhánění páry
(2-51)	28.29.3	Průmyslové, domácí a ostatní přístroje a zařízení k určování hmotnosti a měření
(2-52)	28.29.41	Odstředivky j. n.
(2-53)	28.29.42	Kalandry nebo jiné válcovací stroje (kromě strojů na válcování kovů nebo skla)
(2-54)	28.29.43	Prodejní automaty
(2-55)	28.29.50	Myčky nádobí průmyslového charakteru
(2-56)	28.29.60	Stroje a zařízení na zpracovávání materiálu výrobními postupy spočívajícími ve změně teploty j. n.
(2-57)	28.30	Zemědělské a lesnické stroje, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-58)	28.4.	Kovoobráběcí a ostatní obráběcí stroje
(2-59)	28.9	Ostatní stroje pro speciální účely, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-60)	28.96.10	Stroje na zpracování pryže, plastů nebo na zhotovování výrobků z těchto materiálů j. n.
(2-61)	28.99.1	Stroje a přístroje na tisk, brožování a vázání knih
(2-62)	28.99.20	Stroje a přístroje používané výhradně či převážně na výrobu polovodičových materiálů nebo destiček, polovodičových zařízení, elektronických integrovaných obvodů nebo plochých panelových displejů
(2-63)	28.99.31	Sušicí stroje na sušení dřeva, buničiny, papíru a lepenky; průmyslové sušicí stroje j. n.
(2-64)	28.99.32	Kolotoče, houpačky, střelnice a ostatní pouťové atrakce
(2-65)	29.10.2	Osobní automobily
(2-66)	29.10.30	Motorová vozidla pro přepravu deseti a více osob
(2-67)	29.10.4	Motorová vozidla nákladní
(2-68)	29.10.5	Motorová vozidla pro zvláštní účely, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(2-69)	29.20.2	Přívěsy a návěsy, kontejnery
(2-70)	29.31.22	Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení
(2-71)	30.12	Rekreační a sportovní čluny
(2-72)	30.30	Jen: letadla a kosmické lodě (balóny, vzducholodě, družice) pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-73)	30.91.1	Motocykly a postranní vozíky
(2-74)	30.92.20	Vozíky pro invalidy, kromě dílů a příslušenství

(2-75)	30.99.10	Ostatní dopravní prostředky a zařízení j. n.
(2-76)	31.0	Nábytek
(2-77)	32.2	Hudební nástroje
(2-78)	32.3	Sportovní potřeby
(2-79)	32.40.4	Ostatní hry
(2-80)	32.50	Lékařské a dentální nástroje a potřeby, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(2-81)	58.11.1	Knihy v tištěné podobě
(2-82)		Jen: signalizační a zabezpečovací technická zařízení staveb klasifikovaných v CZ-CC v sekci 2

ODPISOVÁ SKUPINA 3

Položka[+)]	CZ-CPA[++)] CZ-CC[+++)]	Název[++++)]
(3-1)	127113	Skleníky (fóliovníky) pro pěstování rostlin
(3-2)	242061	Konstrukce chmelnic
(3-3)	23.61.20	Montované stavby z betonu
(3-4)	230341	Jen: věžové zásobníky chemických podniků, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-5)	25.11.10	Kovové montované stavby
(3-6)	25.11.21	Mosty a jejich díly ze železa nebo oceli
(3-7)	25.11.22	Věže a příhradové stožáry ze železa nebo oceli
(3-8)	25.11.23	Jen: ostatní ocelové nebo hliníkové konstrukce, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-9)	25.21.12	Kotle k ústřednímu topení, schopné dodávat jak teplou vodu, tak i nízkotlakou páru
(3-10)	25.29.1	Ostatní kovové nádrže, zásobníky a podobné nádoby
(3-11)	25.30	Jen: parní kotle, jaderné reaktory a pomocná zařízení pro kotle
(3-12)	25.71.15	Šavle, kordy, bodáky, kopí a podobné sečné a bodné zbraně
(3-13)	25.99.21	Pancéřové nebo zpevněné sejfy, trezory, skříně a dveře a bezpečnostní schránky pro komorové trezory, příruční pokladny nebo bezpečnostní skříňky nebo kazety a podobné výrobky, z obecných kovů
(3-14)	25.99.22	Zásobníky papírů, tácky na odkládání psacích potřeb, stojánky na razítka a podobné vybavení kanceláří nebo psacích stolů, z obecných kovů, jiné než kancelářský nábytek
(3-15)	25.99.24	Sošky a jiné ozdobné předměty, rámy a rámečky k fotografiím nebo obrazům, zrcadla, z obecných kovů
(3-16)	25.99.29	Ostatní výrobky z obecných kovů j. n.
(3-17)	27.11	Elektrické motory, generátory a transformátory, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-18)	27.12.	Elektrická rozvodná a kontrolní zařízení kromě rozvaděčů a rozvodných panelů pro napětí 1000 V a nižší, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(3-19)	27.90.5	Elektrické kondenzátory
(3-20)	28.11.12	Zážehové spalovací motory pro pohon lodí; ostatní motory
(3-21)	28.11.13	Vznětové pístové motory s vnitřním spalováním
(3-22)	28.11.2	Turbíny
(3-23)	28.12.1	Jen: hydraulické a pneumatické pohony a hydraulické systémy
(3-24)	28.13.2	Vzduchová čerpadla nebo vývěvy; kompresory na vzduch nebo jiný plyn
(3-25)	28.21.1	Pece a hořáky pro topeniště
(3-26)	28.22.11	Kladkostroje a zdvihací zařízení j. n.
(3-27)	28.22.12	Navijáky na přemísťování dopravních košů a skipů v důlních šachtách; navijáky speciálně upravené pro práci pod zemí; ostatní navijáky; vrátky
(3-28)	28.22.13	Zdviháky; zdvihací zařízení na zdvihání vozidel
(3-29)	28.22.14	Lodní otočné sloupové jeřáby; jeřáby; mobilní zdvihací rámy, zdvižné obkročné vozíky, portálové nízkozdvižné vozíky a jeřábové vozíky, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-30)	28.22.16	Výtahy a skipové výtahy, eskalátory a pohyblivé chodníky
(3-31)	28.22.17	Pneumatické a ostatní výtahy a dopravníky pro plynulé přemísťování výrobků a materiálu
(3-32)	28.22.18	Ostatní zdvihací, manipulační, nakládací nebo vykládací zařízení
(3-33)	28.25.11	Výměníky tepla, přístroje a zařízení na zkapalňování vzduchu nebo jiných plynů, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-34)	28.25.12	Klimatizační zařízení
(3-35)	28.25.14	Stroje a zařízení na filtrování a čištění plynů j. n.
(3-36)	28.25.20	Ventilátory (kromě stolních, podlahových, nástěnných, okenních, stropních nebo střešních)
(3-37)	28.29.1	Plynové generátory, destilační a filtrační přístroje, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-38)	28.91.11	Konvertory, licí pánve, kokily na ingoty a odlévací stroje; válcovací stolice
(3-39)	28.92.2	Jen: rypadla kolesová a zakladače
(3-40)	28.95.11	Stroje a přístroje na výrobu papíru a lepenky
(3-41)	30.11	Lodě a plavidla
(3-42)	30.20	Železniční lokomotivy a vozový park, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(3-43)	30.30	Jen: vrtulníky v CZ-CPA 30.30.31 letouny a ostatní letadla o vlastní hmotnosti větší než 15 000 kg v CZ-CPA 30.30.34 kosmické lodě (včetně družic) a jejich nosných raket v CZ-CPA 30.30.40
(3-44)		Pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky

ODPISOVÁ SKUPINA 4 [+++++)]

Položka[+)]	CZ-CC[+++)]	Název[++++)]
(4-1)	1	Jen: budovy – ze dřeva a plastů, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy – na povrchových dolech, pokud nejsou vázané na životnost dolu
(4-2)	1, 2	Jen: oplocení
(4-3)	1, 2	Jen: vnější osvětlení budov a staveb
(4-4)	125112	Budovy výrobní pro energetiku
(4-5)	125222	Sila samostatná
(4-6)	127122	Sila pro posklizňovou úpravu a skladování obilí
(4-7)	212121	Svršek drah železničních dálkových – tratě
(4-8)	212122	Svršek drah železničních dálkových – stanice
(4-9)	212123	Svršek drah železničních dálkových – výhybky
(4-10)	212124	Svršek drah železničních dálkových – vlečky
(4-11)	212221	Svršek drah kolejových – metro, tramvajové dráhy
(4-12)	212229	Svršek drah kolejových jinde neuvedený
(4-13)	221	Vedení dálková trubní, telekomunikační a elektrická, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-14)	222	Vedení místní trubní, elektrická a telekomunikační, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(4-15)	230	Jen: věže, stožáry, věžové zásobníky v CZ-CC 230141, 230341, 230441, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(4-16)	2302	Stavby elektráren (díla energetická výrobní), pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(4-17)	230351	Průmyslové komíny chemických podniků
(4-18)	230451	Průmyslové komíny pro ostatní průmysl
(4-19)	241131	Jen: koupaliště (bazény) nekryté ze dřeva a plastů
(4-20)	242052	Jen: valy samostatné ze dřeva a plastů
(4-21)	242062	Konstrukce vinic
(4-22)	-	Jen: jednotky v budovách ze dřeva a plastů

ODPISOVÁ SKUPINA 5 [++++++), +++++++)]

Položka[+)]	CZ-CC[+++)]	Název[++++)]
(5-1)	1	Budovy, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-2)	211	Dálnice, silnice, místní a účelové komunikace, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-3)	212111	Spodek drah železničních dálkových
(5-4)	212211	Spodek drah kolejových městských a ostatních
(5-5)	2130	Plochy letišť, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-6)	2141	Mosty a visuté dálnice, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-7)	2142	Tunely, podjezdy a podchody, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-8)	2151	Přístavy a plavební kanály, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-9)	2152	Vodní stupně zejména: přehrady, hráze, spodní stavba vodních elektráren
(5-10)	2153	Akvadukty, vodní díla pro zavlažování a odvodnění
(5-11)	221141	Nezastřešené přečerpávací stanice na dálkových vedeních
(5-12)	221232	Nádrže, jímky, objekty čistíren odpadních vod – pozemních (kromě budov)
(5-13)	221241	Související čerpací stanice, úpravny vod, stavby vodního hospodářství (kromě budov)
(5-14)	221279	Podzemní stavby vodního hospodářství jinde neuvedené
(5-15)	222232	Nádrže vod pozemní
(5-16)	222251	Vrty čerpací (studny vrtané)
(5-17)	222252	Studny jinde neuvedené a jímání vody
(5-18)	222253	Fontány, hydranty, kašny
(5-19)	222332	Nádrže, jímky
(5-20)	222321	Stavby místních čistíren a úpraven odpadních vod

		(kromě budov)
(5-21)	222479	Podzemní stavby pro energetiku
(5-22)	230131	Objekty úpravy surovin
(5-23)	230132	Objekty výroby stavebních hmot
(5-24)	230121	Dráhy lanové pozemní bezkolejové pro těžbu surovin a dopravu nákladů
(5-25)	230151	Různé stavby pozemní výrobní pro těžbu (kromě budov)
(5-26)	230171	Základy technologických výrobních zařízení
(5-27)	230279	Podzemní stavby elektrárenské
(5-28)	230311	Stavby pro výrobu a úpravu chemických surovin (kromě budov)
(5-29)	230318	Stavby pozemní doplňkové pro chemickou výrobu (kromě budov)
(5-30)	230349	Stavby výrobní chemických podniků jinde neuvedené (kromě budov)
(5-31)	230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov)
(5-32)	230418	Stavby pozemní doplňkové pro hutní a těžký průmysl
(5-33)	230449	Stavby výrobní pro ostatní průmysl jinde neuvedené (kromě budov)
(5-34)	230479	Podzemní stavby pro ostatní průmysl
(5-35)	230471	Základy technologických výrobních zařízení pro ostatní průmysl
(5-36)	241	Stavby pro sport a rekreaci, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-37)	2420	Ostatní inženýrská díla, pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(5-38)	230379	Podzemní stavby chemických podniků
(5-39)	-	Jednotky, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy

ODPISOVÁ SKUPINA 6 +++++), ++++++), +++++++)

Položka+)	CZ-CC+++)	Název++++)
(6-1)	121111	Budovy hotelů a podobných ubytovacích zařízení
(6-2)	122	Budovy administrativní
(6-3)	123011	Budovy obchodních domů, pokud mají celkovou prodejní plochu větší než 2 000 m^2
(6-4)	123079	Podzemní obchodní střediska
(6-5)	1261	Budovy pro společenské a kulturní účely
(6-6)	1262	Muzea a knihovny
(6-7)	1272	Budovy pro bohoslužby a náboženské aktivity
(6-8)	1273	Historické nebo kulturní památky
(6-9)		Jednotky, které zahrnují nebytový prostor, v domech, budovách a stavbách uvedených v ostatních položkách této odpisové skupiny této přílohy

+) Položka = kód odpisové skupiny (1 až 6) a pořadové číslo.

++) CZ-CPA = kód „Klasifikace produkce (CZ-CPA)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 275/2008 Sb., o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA). Pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny, je-li dále uvedený „Název“ s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka CZ-CPA.

+++) CZ-CC = kód „Klasifikace stavebních děl (CZ-CC)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC..

++++) Název = Stručné označení majetku upřesněné pro účely hmotného majetku (např. vypuštění slov „díly“, „instalace“, „opravy a údržba“) s převážným použitím textace klasifikace CZ-CPA a CZ-CC. Název položky přílohy č. 1 může vymezovat i užší množinu majetku oproti textovému označení kódu Klasifikace produkce, například vymezení rozsahu majetku v názvu položky výčtem uvozeným slovem „Jen:“.

+++++) Nedílnou součástí domů, budov a staveb (stavebních děl) jsou zařízení a předměty, které z hlediska stavebního díla umožňují jeho funkci a účel, ke kterému je určeno. Takováto zařízení a předměty musí být se stavebním dílem pevně spojena a nelze je demontovat, aniž by došlo ke znehodnocení funkce a účelu stavebního díla, a jsou zpravidla součástí celkové dodávky stavebního díla.

++++++) Oplocení a vnější osvětlovací sítě budov a staveb jsou odpisovány samostatně v odpisové skupině 4.

+++++++) Nevztahuje se na budovy a stavby ze dřeva a plastů uvedené v odpisové skupině 4.

Příloha č. 2 k zákonu č. 586/1992 Sb.
Postup při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci je v návaznosti na zvláštní právní předpisy[20)] postup pro účely zákona tento:

1. Pohledávky a dluhy za kalendářní (hospodářský) rok, v němž poplatník vedl účetnictví, se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence

a) dluhy zvýší základ daně,
b) pohledávky sníží základ daně.

Tento postup se nevztahuje na příjmy, které jsou od daně osvobozeny nebo se nezahrnují do základu daně nebo nejsou předmětem daně, a na výdaje, které nejsou výdaji na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

2. Stav zásob a cenin za kalendářní (hospodářský) rok, ve kterém poplatník vedl účetnictví, sníží základ daně z příjmů v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence.

3. Zůstatky účtů časového rozlišení v aktivech rozvahy a poskytnuté zálohy, s výjimkou úplaty u finančního leasingu hmotného majetku a s výjimkou záloh na pořízení hmotného majetku vymezeného v § 26, základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží. Zůstatky účtů časového rozlišení v pasivech rozvahy a přijaté zálohy základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky účtů opravných položek k pohledávkám, vytvořeným podle zákona o rezervách[22a)] základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů pasivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů aktivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží.

4. Obdobně se postupuje při přechodu z vedení účetnictví na evidenci příjmů a výdajů na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.

Příloha č. 3 k zákonu č. 586/1992 Sb.
Postup při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví je v návaznosti na zvláštní právní předpisy[20)] postup pro účely tohoto zákona tento:

1. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, zvýší o hodnotu zásob a cenin, hodnotu poskytnutých záloh s výjimkou záloh na hmotný majetek, hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem.

2. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, sníží o hodnotu přijatých záloh, hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

3. Obdobně se postupuje při přechodu z evidence příjmů a výdajů na vedení účetnictví na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.

Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto postupu hodnotou dluhu hodnota bez daně z přidané hodnoty; byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty, hodnotou pohledávky se rozumí hodnota bez daně z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, nezvýší o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem, jedná-li se o pohledávky, které v době vedení daňové evidence byly za dlužníkem uvedeným v § 24 odst. 2 písm. y).

* * *

POZNÁMKY POD ČAROU

1a) Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).

1c) Článek 37 odst. 1 a články 39 a 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněné pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněného pod č. 243/1998 Sb.

1e) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
Nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.

2) Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

2a) Např. vyhláška č. 365/1990 Sb., o poskytování stipendií na vysokých školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (stipendijní řád), vyhláška č. 400/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, vyhláška č. 67/1991 Sb., o poskytování stipendií studentům postgraduálního studia.

2c) Například nařízení vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příplatku k důchodu ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem v oblasti sociální, zákon č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce někte-

rým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů.

3) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb. a zákona č. 254/2002 Sb.
Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

3a) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

4a) Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb.

4b) Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce.

4h) Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění zákona č. 436/2004 Sb.

4i) Zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách).

4j) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

4k) § 83 zákona o sociálních službách.

4m) § 11 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

5) Například část sedmá hlava třetí zákoníku práce.

5b) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

6a) Vyhláška č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění vyhlášky č. 510/2002 Sb.

6b) § 139 zákona č. 361/2003 Sb.

6c) § 66 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb.

6d) § 7 odst. 2 vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci.

6e) Například § 11 odst. 3 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, § 119 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

6g) Například zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

7) § 2e zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 85/2004 Sb.
Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9a) Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.

9f) Například § 1 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a § 34 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

12) Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

13) Zákon č. 42/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

13b) § 8 odst. 2 písm. b) a § 8 odst. 3 písm. a) a f) zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění zákona č. 362/2000 Sb.

13d) § 183i a následující zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 216/2005 Sb.

14e) Zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách).

14d) § 12 až 15 zákona č. 117/1995 Sb.

15b) § 33a zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.

17c) § 20f občanského zákoníku.

17l) § 8 zákona č. 551/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 6 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

18a) Např. zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb.

19) Např. zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.

19a) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

19e) § 26 odst. 8 zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

20) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

20d) § 657 a násl. občanského zákoníku.

20h) § 6 až 9 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

20i) Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.
Vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi.
Vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovnami.

21a) § 18 odst. 2, § 21, 22 a 29 zákona č. 187/2006 Sb.
§ 5b odst. 4 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

22a) Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

22b) Čl. V zákona č. 149/1995 Sb., ve znění zákona č. 248/1995 Sb.

23) § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb.

24) Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

25a) Zákon č. 360/2004 Sb., o Evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) a o změně zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o evropském hospodářském zájmovém sdružení).

26ch) § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

26i) Zákon č. 182/2006 Sb. nebo obdobné právní normy odpovídající insolvenčnímu zákonu platné v zahraničí.

26j) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách.

28d) § 2 písm. f) zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů).

29a) Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

29b) Např. zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

31) § 25 odst. 4 zákona č. 563/1991 Sb.

33) § 67 zákona č. 435/2004 Sb.

34c) § 35d odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 248/1992 Sb., ve znění zákona č. 124/1998 Sb.

35f) Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE).
Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.

35g) Nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE).

38) Sdělení k postupu při oceňování, účtování a odpisování věcí, které získají právnické a fyzické osoby při jejich převodu z vlastnictví státu, publikované ve Finančním zpravodaji č. 9/1991.

39a) § 41 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

39b) § 67 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

41c) Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

41d) § 40 a 40b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

42) Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.
Část šestá zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

43) Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

44) Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.

44a) Zákon č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů.

45) Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

46) Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

47) Zákon č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

47a) Například § 192 až 194 zákoníku práce, § 34 odst. 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 53 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

47b) § 192 odst. 2 zákoníku práce.

48) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

49) § 64 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

50) § 17 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

51) § 14 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

56) § 2 zákona č. 96/1993 Sb.

57) Zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).

57a) § 18f odst. 1 zákona č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně

některých souvisejících právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

63) ✂

67) Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách).

70a) Například § 220a odst. 5 a § 220k odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

73) § 449a občanského zákoníku.

73a) § 2 odst. 1 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje).
§ 34 odst. 1 a § 44 odst. 4 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).

78) Vyhláška č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

80) § 81 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

81) Například zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

85) § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon).

87) Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

88) § 585 a násl. občanského zákoníku.

93) Směrnice Rady 2011/96/EU. Směrnice Rady 2009/133/ES. Směrnice Rady 2003/49/ES.

96) § 9a zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

98) § 476 až 488 obchodního zákoníku.

99) Sdělení Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., k zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.

101) Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).

104) Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.

105) Zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní.

108) § 115 občanského zákoníku.

109) Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.

112) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

114) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích, ve znění pozdějších předpisů.

116) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.

122) Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci, ve znění pozdějších předpisů.

125) Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů.

126) Nařízení ES č. 1606/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. července 2002 o používání Mezinárodních účetních standardů.

127) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

128) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

130) ✂

132) Například § 230 zákoníku práce.

133) Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

136) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, v platném znění.

137) Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (přepracované znění), ve znění směrnice Rady 2013/13/EU, směrnice Rady 2014/86/EU a směrnice Rady 2015/121/EU.
Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění), ve znění směrnice Rady 2013/13/EU.
Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES, směrnice Rady 2006/98/ES a směrnice Rady 2013/13/EU.
Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES, směrnice Rady 2006/98/ES a směrnice Rady 2014/48/EU.
Směrnice Rady 2016/1164/EU ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady 2017/952/EU.

138) Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

139) Zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

140) Nařízení komise 2017/1986 ze dne 31. října 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 16.

141) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření.

142) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES, v platném znění.

Zákon č. 128/2022 Sb., o opatřeních v oblasti daní v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace,

ve znění zákona č. 366/2022 Sb., č. 349/2023 Sb. a č. 24/2025 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel z předchozích let
- ***tučné ležaté červené písmo*** – text, který se změnil v průběhu roku 2025
- *ležaté písmo* – redakční poznámky, upozornění na dříve zrušené pasáže bez přeznačení následujících písmen nebo odstavců apod.

§ 1
Opatření v oblasti odpočtu bezúplatného plnění od základu daně

(1) Za zdaňovací období ***let 2022 až 2026*** lze podle § 15 odst. 1 zákona o daních z příjmů od základu daně odečíst hodnotu bezúplatného plnění v úhrnu nejvýše 30 % ze základu daně.

(2) Za zdaňovací období skončená v období od 1. března 2022 do ***28. února 2027*** lze podle § 20 odst. 8 zákona o daních z příjmů od základu daně sníženého podle § 34 zákona o daních z příjmů odečíst hodnotu bezúplatného plnění v úhrnu nejvýše 30 % ze základu daně sníženého podle § 34 zákona o daních z příjmů.

(3) Ustanovení § 15 odst. 1 a § 20 odst. 8 zákona o daních z příjmů se použijí i na bezúplatné plnění poskytnuté v ***letech 2022 až 2026***

a) za účelem podpory obranného úsilí Ukrajiny, pokud příjemce bezúplatného plnění splňuje podmínky, za kterých lze od základu daně odečíst hodnotu bezúplatného plnění, nebo

b) Ukrajině, jejím územně správním celkům nebo právnickým nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území Ukrajiny, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky, za kterých lze od základu daně odečíst hodnotu bezúplatného plnění.

(4) Ustanovení § 15 odst. 7 zákona o daních z příjmů se použije i v případě, jde-li o snížení základu daně o hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého v ***letech 2022 až 2026*** poplatníkem daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem Ukrajiny.

(5) Odstavce 3 a 4 lze použít pouze pro zdaňovací období, ve kterém bylo bezúplatné plnění poskytnuto.

(6) Poplatník daně z příjmů fyzických osob s příjmy ze závislé činnosti nemá za zdaňovací období ***let 2022 až 2026*** povinnost podat daňové přiznání, pokud by mu tato povinnost vznikla jen z důvodu snížení základu daně o hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého v ***letech 2022 až 2026*** Ukrajině prostřednictvím zastupitelského úřadu Ukrajiny na území České republiky.

§ 2
Opatření v oblasti osvobození od daně z příjmů

(1) Od daně z příjmů se osvobozuje

a) příjem zaměstnance podle zákona o daních z příjmů ve formě poskytnutého ubytování ve ***zdaňovacích obdobích let 2022 až 2026***, je-li poskytnuto zaměstnavatelem podle zákona o daních z příjmů tomuto zaměstnanci a jeho rodinnému příslušníkovi s bydlištěm na území Ukrajiny z důvodu, že tento rodinný příslušník opustil Ukrajinu v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na jejím území vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, a

b) bezúplatný příjem poskytnutý v ***letech 2022 až 2026*** za účelem podpory obranného úsilí Ukrajiny.

(2) Odstavec 1 lze použít pouze pro zdaňovací období, ve kterém bylo plnění poskytnuto.

§ 3
Opatření v oblasti daňových výdajů

(1) Výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle zákona o daních z příjmů je výdaj na bezúplatné nepeněžité plnění poskytnuté v ***letech 2022 až 2026*** na pomoc Ukrajině, jejím územně správním celkům nebo právnickým nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území Ukrajiny v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace na účely, pro které lze od základu daně odečíst hodnotu bezúplatného plnění.

(2) Odstavec 1 lze použít pouze pro zdaňovací období, ve kterém byl výdaj vynaložen.

(3) Pokud poplatník daně z příjmů výdaj podle odstavce 1 uplatní jako výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, nelze související bezúplatné nepeněžité plnění uplatnit jako nezdanitelnou část základu daně ani jako položku snižující základ daně.

§ 3a
Opatření v oblasti slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

Do vlastního příjmu manžela pro účely slevy na manžela podle zákona o daních z příjmů se od zdaňovacího období roku 2022 nezahrnuje příspěvek pro solidární domácnost podle zákona upravujícího opatření v oblasti zaměstnanosti a oblasti sociálního zabezpečení v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace.

§ 4
Opatření v oblasti správních poplatků

(1) Orgány moci výkonné a dále orgány územních samosprávných celků a orgány právnických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti státní správy, které vyměřují nebo vybírají správní poplatky podle zákona o správních poplatcích (dále jen „správní úřad“), se zmocňují k upuštění od vybrání správního poplatku od fyzické osoby, která vstupuje nebo pobývá na území České republiky v návaznosti na ozbrojený konflikt na území Ukrajiny vyvolaný invazí vojsk Ruské federace (dále jen „dotčený poplatník“). Toto zmocnění se vztahuje na správní poplatek, u kterého vznikla poplatková povinnost do 31. března 2023.

(2) Pokud správní úřad nevybral správní poplatek od dotčeného poplatníka v období ode dne 24. února 2022 do dne bezprostředně předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, hledí se na to jako na upuštění od vybrání správního poplatku na základě zmocnění podle odstavce 1.

(3) Správní úřad se zmocňuje k vrácení správního poplatku dotčenému poplatníkovi vybraného v období ode dne 24. února 2022 do dne bezprostředně předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona. V takovém případě správní úřad vrátí správní poplatek v plné výši na žádost dotčeného poplatníka. Ustanovení § 7 odst. 3 a 5 zákona o správních poplatcích se použijí obdobně.

(4) Správní úřad zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup, že využívá zmocnění podle odstavce 1 nebo 3, s uvedením správních poplatků, od jejichž vybrání upouští.

§ 5
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem následujícím po dni jeho vyhlášení.

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

ve znění zákona č. 635/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 124/2005 Sb., č. 215/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 441/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 109/2006 Sb., č. 230/2006 Sb., č. 319/2006 Sb., č. 172/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 270/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 124/2008 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 320/2008 Sb., č. 87/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 489/2009 Sb., č. 120/2010 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 47/2011 Sb., č. 370/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 457/2011 Sb., č. 18/2012 Sb., č. 167/2012 Sb., č. 333/2012 Sb., č. 500/2012 Sb., č. 502/2012 Sb., č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., č. 262/2014 Sb., č. 360/2014 Sb., č. 377/2015 Sb., č. 113/2016 Sb., č. 188/2016 Sb., č. 243/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., č. 33/2017 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 371/2017 Sb., č. 283/2018 Sb., č. 6/2019 Sb., č. 80/2019 Sb., č. 256/2019 Sb., č. 283/2020 Sb., č. 299/2020 Sb., č. 343/2020 Sb., č. 527/2020 Sb., č. 609/2020 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 355/2021 Sb., č. 363/2021 Sb., č. 371/2021 Sb., č. 93/2022 Sb., č. 366/2022 Sb., č. 432/2022 Sb., č. 152/2023 Sb., č. 251/2023 Sb., č. 252/2023 Sb., č. 285/2023 Sb., č. 349/2023 Sb., č. 417/2023 Sb., č. 469/2023 Sb., č. 461/2024 Sb. a č. 126/2025 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel z předchozích let
- ***tučné červené ležaté písmo*** – text, který se změnil v průběhu roku 2025 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- **tučné červené písmo** – text, který se změnil k 1. lednu 2026 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- *ležaté písmo* – redakční poznámky, upozornění na dříve zrušené pasáže bez přeznačení následujících písmen nebo odstavců apod.

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ
HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1)] a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2
Předmět daně

(1) Předmětem daně je
a) dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
c) pořízení
1. zboží z jiného členského státu za úplatu s místem plnění v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu s místem plnění v tuzemsku osobou nepovinnou k dani,
d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Zdanitelné plnění je plnění, které
a) je předmětem daně a
b) není osvobozené od daně.

§ 2a
Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží
a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 8 a 10 nebo by byla vrácena daň podle § 80, nebo
b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

(2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud celková hodnota pořízeného zboží nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a pořízení zboží je uskutečněno
a) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem ani osobou uskutečňující pouze plnění, u kterých by neměla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, jejíž obrat v tuzemsku v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce překročil částku podle § 6 odst. 1 nebo jejíž obrat v tuzemsku překročil v příslušném kalendářním roce částku podle § 6 odst. 2 písm. b),
b) osobou povinnou k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která
1. je osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat a která jedná jako taková, nebo
2. není osobou podle bodu 1 ani plátcem a která je ve všech jiných členských státech osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
c) osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu n pro zemědělce, nebo
d) právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 se zahrnuje
a) celková hodnota pořízeného zboží z jiného členského státu bez daně, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do tuzemska, a
b) celková hodnota zboží bez daně pořízeného při prodeji zboží na dálku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do tuzemska.

(4) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 se nezahrnuje hodnota pořízeného
a) nového dopravního prostředku,
b) zboží, které je předmětem spotřební daně,
c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(5) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b
Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3
Územní působnost

(1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí
a) tuzemskem území České republiky,
b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
e) územím Evropské unie souhrn území členských států.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje
a) hora Athos,
b) Kanárské ostrovy,
c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
d) Alandy,
e) Normanské ostrovy,
f) ostrov Helgoland,
g) území Büsingen,
h) Ceuta,
i) Melilla,
j) Livigno,
k) Campione ď Italia,
l) italské vody jezera Lugano.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4
Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

a) úplatou peněžité nebo nepeněžité protiplnění poskytnuté v přímé souvislosti s plněním včetně dotace přímo vázané k ceně plnění,

b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,

c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,

d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,

e) uskutečněným plněním dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková,

f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,

g) zahraniční osobou osoba povinná k dani, která nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,

h) u fyzické osoby
1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,

i) sídlem adresa místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby a kde se schází její vedení, a adresa sídla, které je zapsáno ve veřejném rejstříku, s tím, že pokud nelze určit pouze jednu adresu, je sídlem adresa místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby; nelze-li v případě fyzické osoby takto sídlo určit, je jejím sídlem adresa místa jejího pobytu,

j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,

k) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů, s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,

l) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která
1. nemá sídlo v tuzemsku,
2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,

m) kapitálově spojeným seskupením seskupení osob, na nichž jedna osoba má přímo nebo nepřímo podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo jedna osoba má přímo nebo nepřímo podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech více osob,

n) personálně spojeným seskupením seskupení osob, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba,

o) provozovatelem elektronického rozhraní osoba povinná k dani, která za použití elektronického rozhraní, zejména elektronického tržiště, platformy, portálu nebo obdobného prostředku, usnadňuje dodání zboží nebo poskytnutí služby podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)]

(2) Zbožím se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí hmotná věc.

(3) Za zboží se pro účely daně z přidané hodnoty

a) považuje také
1. živé zvíře,
2. lidské tělo a část lidského těla,
3. právo stavby,
4. plyn, elektřina, teplo a chlad,

b) nepovažují peníze a cenné papíry s výjimkou
1. bankovek a mincí české nebo cizí měny vyrobených pro Českou národní banku nebo obdobnou osobu podle právních předpisů jiného státu,
2. bankovek, státovek a mincí české nebo cizí měny prodávaných pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu; pro tento přepočet se odstavec 8 použije obdobně,
3. cenných papírů vyrobených pro emitenta.

(4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určené k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner,

b) obchodním majetkem majetkové hodnoty, které slouží osobě povinné k dani a jsou touto osobou určeny k uskutečňování ekonomické činnosti,

c) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je
1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů; hmotný majetek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému hmotnému majetku bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele,
2. odpisovaným nehmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví,
3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví[7d)]; pozemek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému pozemku bude převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele, nebo
4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů v případě technického zhodnocení hmotného majetku, nebo technickým zhodnocením podle právních předpisů upravujících účetnictví v případě technického zhodnocení dlouhodobého nehmotného majetku,

d) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v registru silničních vozidel zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem[4a)],

e) nájmem také podnájem, pacht a podpacht; nájmem se rozumí také zřízení, trvání nebo zánik věcného břemene zřízeného k nemovité věci, pokud jsou naplněny znaky nájmu,

f) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů,

g) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,

h) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.

(5) Přemístěním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, mezi členskými státy do členského státu, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno pro účely uskutečňování ekonomické činnosti této osoby, pokud je toto zboží odesláno nebo přepraveno touto osobou nebo jí zmocněnou třetí osobou.

(6) Za přemístění zboží se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

a) prodeje zboží na dálku do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží,

b) dodání zboží s instalací nebo montáží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,

c) dodání zboží na palubě lodi, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie,

d) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

e) uskutečnění plnění osvobozeného od daně podle § 64, 66 nebo 68, nebo obdobně osvobozeného od daně podle právního předpisu členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží,

f) poskytnutí služby pro osobu povinnou k dani, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět osobě povinné k dani do členského státu, ze kterého bylo zboží původně odesláno nebo přepraveno,

g) přechodného užití zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží pro účely poskytnutí služby osobou povinnou k dani, nebo

h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od cla.

(7) Nejde-li nadále o odeslání nebo přepravu zboží pro účely, pro které se odeslání nebo přeprava zboží nepovažují podle odstavce 6 za přemístění zboží, považují se takové odeslání nebo přeprava zboží za přemístění zboží. V takovém případě se má za to, že přemístění zboží nastává v okamžiku, kdy dotčená podmínka přestane být plněna.

(8) Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočet ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

a) kurz, který je
1. kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou, nebo
2. referenčním směnným kurzem zveřejněným Evropskou centrální ban-

kou; přepočet mezi českou měnou a měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru, nebo

b) v případě, že kurz není pro danou měnu vyhlašován nebo zveřejňován podle písmene a), kurz ostatních měn vyhlášený Českou národní bankou.

(9) Prodejem zboží na dálku se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, pokud

a) je zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy
   1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
   2. třetí osobou, zasahuje-li podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] osoba povinná k dani, která zboží dodává, do tohoto odeslání nebo přepravy,

b) je zboží dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží není v členském státě ukončení jeho odeslání nebo přepravy předmětem daně, a

c) nejde o dodání nového dopravního prostředku ani o dodání zboží s instalací nebo montáží.

(10) Prodejem dovezeného zboží na dálku se pro účely tohoto zákona rozumí prodej zboží na dálku s tím, že je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země na území Evropské unie.

§ 4a
Obrat v tuzemsku

(1) Obratem v tuzemsku se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí souhrn úplat bez daně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

a) zdanitelné plnění a plnění, které by bylo zdanitelné, pokud by v tuzemsku nebylo osvobozeno v režimu pro malé podniky,

b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až až 56a nebo dodání nemovité věci osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 62, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Za úplatu, která osobě povinné k dani náleží za plnění podle odstavce 1, se považuje rovněž výše základu daně stanovená podle § 36 odst. 6 písm. a) nebo b) pro dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až c) a § 13 odst. 6 nebo poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4.

(3) Do obratu v tuzemsku se nezahrnuje úplata za dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, není-li toto uskutečněné plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti osoby povinné k dani.

§ 4b
Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond, podílový fond, podfond investičního fondu a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku nebo k právu stavby, tak i spolu s podílem na tomto pozemku nebo právu stavby.

(4) Osobou povinnou k dani, pokud samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, je i městská část hlavního města Prahy.

HLAVA II
UPLATŇOVÁNÍ DANĚ
Díl 1
Daňové subjekty
§ 5
Osoby povinné k dani

(1) Osobou povinnou k dani je osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, nebo skupina. Osobou povinnou k dani, pokud samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání.

(2) Za samostatně uskutečňovanou ekonomickou činnost se nepovažuje činnost

a) zaměstnance nebo jiné osoby vyplývající z pracovněprávního vztahu, služebního poměru nebo jiného obdobného vztahu,

b) jiných osob než osob podle písmene a), pokud jsou příjmy z této činnosti příjmy ze závislé činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů.

(3) Ekonomickou činností se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a výkon svobodných a jiných obdobných povolání podle jiných právních předpisů, za účelem získávání pravidelného příjmu. Za ekonomickou činnost se považuje zejména činnost spočívající ve využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu.

(4) Stát, kraj, obec ani jiná veřejnoprávní osoba se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci, a to i v případě, kdy v souvislosti s těmito činnostmi vybírají poplatky nebo jiné úhrady.

(5) Osoba podle odstavce 4 se však považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti,

a) které jsou uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo

b) při jejichž výkonu se má za to, že dochází k výraznému narušení hospodářské soutěže tím, že osoba podle odstavce 4 nebyla považována nebo není považována za osobu povinnou k dani; tyto činnosti stanoví vláda nařízením.

Skupina
§ 5a

(1) Skupinu může vytvořit personálně spojené seskupení nebo kapitálově spojené seskupení, pokud podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje alespoň 40 %. Členem skupiny může být pouze osoba, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku.

(2) Jako na kapitálově spojené seskupení, které může vytvořit skupinu, se hledí na seskupení

a) organizační složky státu a jí zřízené příspěvkové organizace, nebo

b) územně samosprávného celku a jím zřízené příspěvkové organizace.

(3) Skupina vzniká registrací kapitálově nebo personálně spojeného seskupení jako plátce.

(4) Pokud má člen skupiny

a) provozovnu mimo tuzemsko, není tato provozovna součástí skupiny,

b) sídlo mimo tuzemsko, může být součástí skupiny pouze jeho provozovna v tuzemsku.

(5) Odstavec 4 platí obdobně i pro seskupení podle právních předpisů jiného členského státu obdobné skupině, pokud členové tohoto seskupení mají sídlo nebo provozovnu v tuzemsku.

(6) Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny. Člen skupiny není po dobu svého členství ve skupině osobou povinnou k dani.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny v oblasti daně z přidané hodnoty. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení, po zániku nebo zrušení jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty osob, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty osoby, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

Plátci
§ 6

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku nebo osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko je plátcem od prvního dne kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém její obrat v tuzemsku překročil částku 2 000 000 Kč.

(2) Osoba podle odstavce 1 je plátcem dnem následujícím

a) po dni překročení částky podle odstavce 1, pokud správci daně ve včas podané přihlášce k registraci sdělila, že se chce stát plátcem tímto dnem, nebo

b) po dni, kdy její obrat v tuzemsku překročil v příslušném kalendářním roce částku 2 536 500 Kč.

(3) Osoba podle odstavce 1, která uskutečňuje pouze plnění, u kterých by neměla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, se nestane plátcem podle odstavce 1 nebo 2, ale je plátcem

a) prvním dnem kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1, pokud tato osoba uskuteční plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v kalendářním roce tohoto překročení, nebo

b) dnem následujícím po dni uskutečnění plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v případě, že toto plnění se uskutečnilo poté, co
   1. v příslušném kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1 a správci daně ve včas podané přihlášce k registraci sdělila, že se chce stát plátcem tímto dnem,
   2. v příslušném kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku

podle odstavce 2 písm. b), nebo pokud uskutečněním tohoto plnění došlo k překročení této částky, nebo

3. v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1.

(4) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, které byla zrušena registrace z důvodu, že jako plátce přestala uskutečňovat ekonomickou činnost, je plátcem ode dne, ve kterém uskutečnila plnění, u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v případě, že v příslušném nebo bezprostředně předcházejícím kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1.

§ 6a

zrušen

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

a) pro účely uskutečňování ekonomické činnosti na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo

b) od plátce nabytím obchodního závodu.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku nebo jemu odpovídající evidence vedené podle právních předpisů příslušného státu, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované právnické osoby, která byla plátcem.

(3) Právnická osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží z tuzemska do jiného členského státu, pokud je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě pro tuto osobu předmětem daně.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabyl po zemřelém plátci a který pokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování ekonomické činnosti se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiné ekonomické činnosti.

§ 6ea

(1) Provozovatel elektronického rozhraní, který uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží podle § 13a s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(2) Zahraniční osoba, která uskuteční dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní podle § 13a odst. 2 s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění, u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku, která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6fa

zrušen

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami ode dne uskutečnění prvního pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně; to neplatí pro

a) pořízení zboží prostřední osobou při dodání zboží při třístranném obchodu, nebo

b) pořízení zboží z jiného členského státu, které je osvobozeno od daně podle § 71l.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, nebo ode dne poskytnutí úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň, a to od toho dne, který nastane dříve, pokud se jedná o

a) poskytnutí služby,

b) dodání zboží s instalací nebo montáží a tato osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce, nebo

c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, nebo ode dne, ve kterém byla přijata úplata za poskytnutí této služby před jejím poskytnutím, pokud je tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě, a to od toho dne, který nastane dříve.

§ 6j

(1) Osoba povinná k dani, která není plátcem a která bude uskutečňovat vybraná plnění v rámci režimu Evropské unie, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

a) má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,

b) je v tuzemsku zahájeno odeslání nebo přeprava zboží, pokud je dodání tohoto zboží vybraným plněním, nebo

c) má v Norském království sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo ani provozovnu.

(2) Osoba povinná k dani, která není plátcem, má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo, a která bude jako zprostředkovatel plnit jménem a na účet osoby uskutečňující vybraná plnění povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu, jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

a) od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o

1. poskytnutí služby,

2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo

3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo

b) bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

Díl 2
Místo plnění
Oddíl 1
Stanovení místa plnění při dodání zboží
§ 7
Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.

(3) Pokud je totéž zboží předmětem po sobě jdoucích dodání v řetězci, v rámci kterých je toto zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu do členského státu od něj odlišného, a to od prvního dodavatele přímo poslední osobě v tomto řetězci, pro kterou se dodání tohoto zboží uskutečňuje, platí, že k odeslání nebo přepravě tohoto zboží došlo pouze při jeho dodání

a) prostředníkovi, nebo
b) prostředníkem, pokud tento prostředník sdělil svému dodavateli své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, které mu bylo přiděleno členským státem zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Pro účely odstavce 3 se prostředníkem rozumí dodavatel v rámci po sobě jdoucích dodání v řetězci, který

a) není prvním dodavatelem v rámci těchto dodání a
b) zboží odesílá nebo přepravuje sám, nebo jím zmocněná třetí osoba.

(5) Odstavec 3 se nepoužije na dodání zboží podle § 13a.

(6) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(7) Při dodání zboží na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie, se za místo plnění považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(8) Pro účely odstavce 7 se rozumí

a) místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,
b) místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,
c) přepravou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(9) Při dodání nemovité věci je místem plnění místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a
Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8
Místo plnění při prodeji zboží na dálku

(1) Místem plnění při prodeji zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při prodeji zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

a) osoba povinná k dani, která zboží prodává, má sídlo
   1. v členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo
   2. mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě,
b) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu, ve kterém má osoba, která zboží prodává, sídlo nebo provozovnu, a
c) celková hodnota příslušných plnění bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně při použití směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou pro den 5. prosince 2017 (dále jen „ekvivalent v jiné měně“); celkovou hodnotou příslušných plnění se pro účely určení místa plnění rozumí hodnota
   1. zboží prodaného na dálku, pokud jsou splněny podmínky podle písmen a) a b), a
   2. telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby poskytnutých osobě nepovinné k dani, pokud jsou splněny podmínky podle § 10i odst. 3.

(3) Místem plnění při prodeji zboží na dálku, kterým celková hodnota příslušných plnění bez daně překročila částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně, je místo plnění podle odstavce 1.

(4) Osoba, která prodává zboží na dálku podle odstavce 2, se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat alespoň do konce druhého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(5) Rozhodnutí podle odstavce 4 se považuje rovněž za rozhodnutí o určení místa plnění podle § 10i odst. 5.

§ 8a
Místo plnění při prodeji dovezeného zboží na dálku

Místem plnění při prodeji dovezeného zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy, pokud je

a) zboží odesláno nebo přepraveno do členského státu odlišného od členského státu dovozu, nebo
b) na tento prodej použit dovozní režim zvláštního režimu jednoho správního místa.

Oddíl 2
Stanovení místa plnění při poskytnutí služby
§ 9
Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani, která jedná jako taková, považuje

a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,
b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikovanou osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a
Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a
b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10
Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Službou vztahující se k nemovité věci se pro účely stanovení místa plnění rozumí služba, která má dostatečnou přímou souvislost s danou nemovitou věcí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)]

(3) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a
Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b
Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy osobě povinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby spočívající v oprávnění ke vstupu na kulturní, uměleckou, sportovní, vědeckou, vzdělávací, zábavní nebo podobnou akci nebo služby přímo související s tímto vstupem osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

(2) Odstavec 1 se nepoužije na oprávnění ke vstupu na akci v případě virtuální účasti osoby povinné k dani.

§ 10ba
Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akci, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, osobě nepovinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby podle odstavce 1, která je přenášena nebo jinak zpřístupňována virtuálně, je místo, kde má osoba nepovinná k dani

a) sídlo v případě právnické osoby, nebo
b) místo pobytu v případě fyzické osoby.

§ 10c
Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,
b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,
c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.

(4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d
Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo, příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)]

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,
b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10e
Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f
Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani se rozumí

a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,
b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,
c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g
Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité hmotné věci a práce na movité hmotné věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

a) službu přímo související s přepravou zboží, jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,
b) službu práce na movité hmotné věci nebo službu oceňování movité hmotné věci.

§ 10h
Místo plnění při poskytnutí služeb osobě nepovinné k dani do třetí země

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o

a) převod nebo postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky nebo podobného práva,
b) reklamní službu,
c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní nebo jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat nebo poskytnutí informací,
d) bankovní, finanční nebo pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
e) poskytnutí pracovníků,
f) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,
g) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropské unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítí tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítí, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,
h) zavázání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až g).

(2) Je-li místo plnění při poskytnutí služby podle odstavce 1 písm. c), d) nebo f) stanovené podle odstavce 1 ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10i
Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] pokud jde o

a) telekomunikační službu,
b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo
c) elektronicky poskytovanou službu.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,
b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,
c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména
   1. hostitelství internetových stránek,
   2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
   3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
   4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo udá-

lostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
5. poskytnutí služby výuky na dálku.

(3) Odstavec 1 se nepoužije na poskytnutí služby, pokud
a) osoba povinná k dani, která službu poskytuje, má sídlo
1. v členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo
2. mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě,
b) místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] je v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba poskytující službu sídlo nebo provozovnu, a
c) celková hodnota příslušných plnění bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně.

(4) Místem plnění při poskytnutí služby, kterým celková hodnota příslušných plnění bez daně překročila částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně, osobě nepovinné k dani, je místo plnění podle odstavce 1.

(5) Osoba poskytující službu podle odstavce 3 se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat alespoň do konce druhého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(6) Rozhodnutí podle odstavce 5 se považuje rovněž za rozhodnutí o určení místa plnění podle § 8 odst. 4.

Oddíl 3
Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu
§ 11
Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, pod nímž pořizovatel zboží pořídil, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v členském státě odlišném od členského státu, který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že u tohoto pořízení, které bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, splnil v tomto členském státě povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění. Je-li místo plnění stanoveno podle věty první v tuzemsku, pořizovatel nemá nárok na odpočet daně uplatněné při tomto pořízení zboží z jiného členského státu. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co byla z tohoto pořízení v tuzemsku přiznána daň nebo přiznáno plnění podle odstavce 2 je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla zaplacena daň, nebo o hodnotu přiznaného plnění v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42 odst. 11.

(4) Je-li však dodáno zboží při třístranném obchodu, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud
a) pořizovatel
1. uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1,
2. uvedl na daňovém dokladu údaj „daň odvede zákazník“ a
3. podal souhrnné hlášení a
b) osoba, které bylo zboží následně dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je osobou, která je povinna přiznat daň z tohoto následného dodání v tomto členském státě.

Oddíl 4
Stanovení místa plnění při dovozu zboží
§ 12
Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie
a) dočasně uskladněno, nebo
b) propuštěno do celního režimu
1. vnějšího tranzitu,
2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma,
3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo
4. aktivního zušlechťovacího styku.

Díl 3
Vymezení plnění
Oddíl 1
Vymezení dodání zboží
§ 13
Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje
a) převod nebo přechod vlastnického práva k majetku za úplatu i na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
b) dodání zboží prostřednictvím zastupující osoby, která jedná vlastním jménem na účet zastoupené osoby; toto dodání zboží se považuje za
1. dodání zboží zastoupenou osobou nebo třetí osobou zastupující osobě a
2. dodání zboží zastupující osobou třetí osobě nebo zastoupené osobě,
c) přenechání zboží k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému zboží bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele.

(4) Za dodání zboží za úplatu se také považuje
a) použití zboží pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce, pokud byl u tohoto zboží nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžité podobě ve zboží, pokud byl u tohoto zboží nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
c) vložení nepeněžitého vkladu ve zboží, pokud vkladatel při nabytí tohoto zboží uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení zboží, které je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně,
d) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh,10a) jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátci vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období[7d)] daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím zboží pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí
a) trvalé použití zboží, které je obchodním majetkem, plátcem pro jeho osobní potřebu nebo pro osobní potřebu jeho zaměstnanců,
b) přenechání zboží, které je obchodním majetkem, plátcem bez úplaty, nebo
c) trvalé použití zboží, které je obchodním majetkem, plátcem pro účely nesouvisející s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti.

(6) Za dodání zboží za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje
a) pozbytí obchodního závodu,
b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžité podobě jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,[11)]
c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu,[10a)] nebo
e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 13a
Dodání zboží usnadněné provozovatelem elektronického rozhraní

(1) Prodej dovezeného zboží na dálku, jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR, který usnadňuje provozovatel elektronického rozhraní, se považuje za
a) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní uskutečněné bez odeslání nebo přepravy a
b) prodej dovezeného zboží na dálku provozovatelem elektronického rozhraní.

(2) Dodání zboží zahraniční osobou osobě nepovinné k dani na území Ev-

ropské unie, které usnadňuje provozovatel elektronického rozhraní, se považuje za

a) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní uskutečněné bez odeslání nebo přepravy a
b) prodej zboží na dálku provozovatelem elektronického rozhraní nebo dodání zboží provozovatelem elektronického rozhraní osobě nepovinné k dani uskutečněné s odesláním nebo přepravou.

Oddíl 2
Vymezení poskytnutí služby

§ 14
Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí také

a) pozbytí nehmotné věci,
b) přenechání zboží k užití jinému,
c) zřízení, trvání a zánik věcného břemene,
d) zavázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se pro účely tohoto zákona považuje

a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
b) poskytnutí služby prostřednictvím zastupující osoby, která jedná vlastním jménem na účet zastoupené osoby; toto poskytnutí služby se považuje za
   1. poskytnutí služby zastoupenou osobou nebo třetí osobou zastupující osobě a
   2. poskytnutí služby zastupující osobou třetí osobě nebo zastoupené osobě.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se pro účely tohoto zákona také považuje

a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce,
b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžité podobě v nehmotném majetku,[2)] pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
c) vložení nepeněžitého vkladu v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.

(4) Poskytnutím služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) dočasné použití zboží, které je obchodním majetkem plátce, s výjimkou dlouhodobého majetku, pro jeho osobní potřebu nebo pro potřebu jeho zaměstnanců nebo jiné účely než účely související s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo
b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro jeho osobní potřebu nebo pro potřebu jeho zaměstnanců nebo jiné účely než účely související s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti, pokud u přijatého plnění přímo souvisejícího s poskytnutím této služby byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

a) pozbytí obchodního závodu,
b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžité podobě jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,[11)]
c) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátci.

Oddíl 3
Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě poukazu

§ 15
Poukaz

(1) Poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí listina,

a) se kterou je spojena povinnost ji přijmout jako úplatu nebo část úplaty za dodání zboží nebo poskytnutí služby a
b) na níž nebo v jejíž související dokumentaci jsou uvedeny tyto údaje:
   1. zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta, nebo
   2. osoba, která má uskutečnit dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby.

(2) Jednoúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz, u kterého jsou v okamžiku jeho vydání o dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se vztahuje, známy alespoň tyto údaje:

a) sazba daně v případě zdanitelného plnění nebo skutečnost, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a
b) místo plnění.

(3) Víceúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz jiný než jednoúčelový poukaz.

(4) Poukaz je vydán okamžikem, kdy se převede na prvého nabyvatele.

§ 15a
Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě jednoúčelového poukazu

(1) Převod jednoúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, uskutečněné osobou povinnou k dani, jejímž jménem je převod proveden.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě jednoúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz vlastním jménem

a) vydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, nebo
b) nevydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, touto osobou osobě, která poukaz vlastním jménem vydala.

(3) Přijme-li osoba povinná k dani jednoúčelový poukaz jako část úplaty za skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě tohoto poukazu, platí odstavec 2 pro skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby v části odpovídající této části úplaty.

§ 15b
Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě víceúčelového poukazu

(1) Převod víceúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz přijme jako úplatu nebo část úplaty, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(3) Je-li v přímé souvislosti s převodem víceúčelového poukazu osobou povinnou k dani jinou než osobou, která má povinnost tento poukaz přijmout jako úplatu nebo část úplaty, poskytnuta samostatná služba, odstavec 1 se na poskytnutí této služby nepoužije.

Oddíl 4
Vymezení pořízení zboží z jiného členského státu

§ 16
Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby, která uskutečňuje dodání zboží,, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

a) osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo jí zmocněnou třetí osobou, nebo
b) pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo jím zmocněnou třetí osobou.

(2) Osobou, která uskutečňuje dodání zboží, se pro účely odstavce 1 rozumí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo osoba, které vznikla nejpozději dnem dodání tohoto zboží registrační povinnost v jiném členském státě s výjimkou osoby, která je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tento stát.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se pro účely tohoto zákona zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vracení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje

a) přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska plátcem nebo identifikovanou osobou,
b) přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo v tuzemsku, nebo zahraniční osobou z jiného členského státu do tuzemska,
c) přidělení zboží z jiného členského státu do tuzemska ozbrojeným silám České republiky, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky nebo které se podílejí na společném obranném úsilí v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, pokud
   1. toto zboží bylo přiděleno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, a
   2. dodání tohoto zboží v jiném členském státě těmto ozbrojeným silám ani dovoz tohoto zboží do jiného členského státu těmito ozbrojenými silami nepodléhaly zdanění v tomto jiném členském státě.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona

nepovažuje nabytí
a) práva nakládat jako vlastník se zbožím, které se
   1. dodává s instalací nebo montáží,
   2. dodává soustavami nebo sítěmi, nebo
   3. prodává na dálku,
b) vratného obalu za úplatu.

Oddíl 5
Vymezení třístranného obchodu
§ 17
Třístranný obchod

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Prodávajícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží nevyužívá režim pro malé podniky.

(3) Kupujícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě odlišném od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která
a) nemá sídlo nebo provozovnu v členském státě kupujícího a
b) pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou s místem plnění v tuzemsku, při třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek:
a) prostřední osoba
   1. není plátcem ani identifikovanou osobou a
   2. je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,
c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,
d) prostřední osoba uvede na daňovém dokladu
   1. stejné daňové identifikační číslo, které sdělila prodávajícímu, a
   2. údaj „daň odvede zákazník“,
e) kupující je plátcem nebo identifikovanou osobou a sdělil prostřední osobě daňové identifikační číslo, které mu bylo přiděleno v tuzemsku.

Oddíl 6
Režim skladu uvnitř území Evropské unie
§ 18
Dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie

(1) Přemístěním zboží v režimu skladu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přemístění zboží prodávajícím za účelem následného dodání tohoto zboží kupujícímu v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, pokud
a) v době zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží
   1. prodávající zná daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží a
   2. má být jeho následné dodání uskutečněno na základě ujednání kupujícího a prodávajícího a
b) prodávající uvede
   1. přemístění tohoto zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty a
   2. daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží v souhrnném hlášení.

(2) Pro účely dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie se rozumí
a) prodávajícím osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží uskutečňující přemístění zboží v režimu skladu, která nemá v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží sídlo nebo provozovnu,
b) kupujícím osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, na kterou má být podle odstavce 1 následně převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník.

(3) Přemístění zboží v režimu skladu se nepovažuje za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu.

(4) Pokud ve lhůtě 12 měsíců ode dne ukončení odeslání nebo přepravy zboží (dále jen „lhůta pro dodání“) dojde k následnému převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník prodávajícím na kupujícího a podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 jsou stále splněny, považuje se tento převod práva za
a) dodání zboží do jiného členského státu prodávajícím a
b) pořízení zboží z jiného členského státu kupujícím.

(5) Pokud ve lhůtě pro dodání dojde k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu povinnou k dani než kupujícího, která je registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy přemisťovaného zboží, považuje se tento převod práva za dodání zboží do jiného členského státu a pořízení zboží z jiného členského státu podle odstavce 4, pokud jsou stále splněny ostatní podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 a prodávající zaznamená změnu pořizovatele v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(6) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání dojde k vrácení zboží, které bylo přemístěno v režimu skladu, do členského státu, ze kterého bylo odesláno nebo přepraveno, aniž by došlo k převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník podle odstavce 4 nebo 5, a prodávající uvede toto vrácení zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, nepovažuje se toto vrácení zboží za přemístění zboží.

(7) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání přestane být plněna některá z podmínek pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavce 1 nebo 2, aniž by došlo k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník podle odstavce 4 nebo 5, nebo k vrácení zboží podle odstavce 6, považuje se přemístění zboží v režimu skladu za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu v okamžiku, ve kterém daná podmínka přestane být plněna; okamžikem, ve kterém daná podmínka přestane být plněna, je v případě
a) převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu než kupujícího nebo osobu povinnou k dani podle odstavce 5 okamžik bezprostředně předcházející tomuto převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník,
b) odeslání nebo přepravy zboží do členského státu odlišného od členského státu, ze kterého bylo toto zboží původně odesláno nebo přepraveno, okamžik bezprostředně předtím, než jsou odeslání nebo přeprava do tohoto odlišného členského státu zahájeny, nebo
c) zničení, ztráty nebo odcizení den, kdy
   1. bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno, nebo
   2. byly zničení, ztráta nebo odcizení zjištěny, pokud nelze zjistit, kdy bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno.

(8) Pokud se na přemístění zboží v režimu skladu nepoužijí odstavce 4 až 7, dnem následujícím po dni uplynutí lhůty pro dodání se považuje toto přemístění zboží za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu.

Oddíl 7
Vybraná ustanovení o novém dopravním prostředku
§ 19
Nový dopravní prostředek

(1) Novým dopravním prostředkem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zboží, které je
a) motorovým pozemním vozidlem se zdvihovým objemem motoru větším než 48 cm3 nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud
   1. je dodání uskutečněno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
   2. má ke dni uskutečnění dodání najeto nejvýše 6 000 km; nepřihlíží se ke kilometrům najetým v tento den po předání tohoto vozidla,
b) lodí delší než 7,5 m, pokud je dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má ke dni uskutečnění dodání najeto nejvýše 100 hodin s tím, že se nepřihlíží k hodinám najetým v tento den po předání této lodi, a pokud se nejedná o loď užívanou k
   1. plavbě na volném moři k přepravě cestujících za úplatu, obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
   2. poskytování záchrany nebo pomoci na moři, nebo
   3. pobřežnímu rybolovu, nebo
c) letadlem o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu za úplatu, pokud
   1. je dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
   2. má ke dni uskutečnění dodání nalétáno nejvýše 40 hodin; nepřihlíží se k hodinám nalétaným v tento den po předání tohoto letadla.

(2) Pro účely odstavce 1 se za den prvního uvedení do provozu u motorového pozemního vozidla považuje
a) den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státě výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo registrovat ve státě výrobce, a to ten den, který nastane dříve, nebo
b) v případě, že není stanovena povinnost toto vozidlo registrovat ve státě výrobce, den, kdy
   1. došlo poprvé k převodu práva nakládat s tímto vozidlem jako vlastník,
   2. vozidlo bylo výrobcem poprvé použito pro předváděcí účely, pokud ten-

to den nastal dříve než den podle bodu 1, nebo

3. bylo na prodejce převedeno právo nakládat s vozidlem jako vlastník v případě, že není prodejci ani kupujícímu znám den podle bodu 1 ani 2.

(3) Pro účely odstavce 1 se za den prvního uvedení do provozu u lodě nebo letadla považuje den, kdy

a) došlo poprvé k převodu práva nakládat s tímto dopravním prostředkem jako vlastník, nebo
b) byl tento dopravní prostředek výrobcem poprvé použit pro předváděcí účely, pokud tento den nastal dříve než den podle písmene a).

§ 19a
Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem

(1) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplatu plátcem osobě, která mu nesdělila své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

a) je tento dopravní prostředek odeslán nebo přepraven do jiného členského státu plátcem, pořizovatelem nebo třetí osobou zmocněnou tímto plátcem nebo pořizovatelem a
b) plátce splnil povinnost přiložit hlášení o dodání nového dopravního prostředku k daňovému přiznání.

(2) V případě dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu podle odstavce 1 je plátce povinen přiložit k daňovému přiznání hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu.

§ 19b
Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobou, která není plátcem

(1) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplatu osobou, která není plátcem, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je tento dopravní prostředek odeslán nebo přepraven do jiného členského státu

a) osobou, která tento dopravní prostředek dodává,
b) osobou, která tento dopravní prostředek pořizuje, nebo
c) třetí osobou zmocněnou osobou podle písmene a) nebo b).

(2) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1 a není identifikovanou osobou, je povinna do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku podat hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

(3) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1 a je identifikovanou osobou, je povinna do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku podat daňové přiznání, ve kterém uvede toto plnění. K daňovému přiznání tato osoba přiloží hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

(4) Pro účely dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplatu se na osobu, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, hledí jako na osobu povinnou k dani, která jedná jako taková.

(5) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně, kterou v tuzemsku zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku, a to nejvýše ve výši daně, kterou by byl povinen přiznat plátce, pokud by dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu touto osobou bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Úplata, kterou osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, obdržela nebo má obdržet za uskutečněné osvobozené plnění, představuje pro účely zjištění nejvyšší výše daně, kterou by byl povinen přiznat plátce, základ daně; výše daně se stanoví podle § 37 písm. a).

(6) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, může nárok na odpočet daně uplatnit v daňovém přiznání, které podá do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku; nárok na odpočet daně zaniká, pokud nebyl v této lhůtě uplatněn. K daňovému přiznání je tato osoba povinna přiložit hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii

a) daňového dokladu nebo dokladu o nákupu nového dopravního prostředku a
b) dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

§ 19c
Pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí také nabytí práva nakládat s novým dopravním prostředkem jako vlastník od jiné osoby než osoby podle § 16 odst. 2, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

a) osobou, která tento dopravní prostředek dodává,
b) osobou, která tento dopravní prostředek pořizuje, nebo
c) třetí osobou zmocněnou osobou podle písmene a) nebo b).

(2) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu od jiné osoby než osoby podle § 16 odst. 2, jsou k daňovému přiznání povinni přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Toto pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21.

(3) Osoba nepovinná k dani, která pořizuje v tuzemsku za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu, je povinna podat daňové přiznání do 10 dnů ode dne uskutečnění tohoto pořízení; toto pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. K daňovému přiznání je tato osoba povinna přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Daň je splatná dvacátý pátý den následující po dni, kdy byla vyměřena.

(4) Osoba, která pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude zapsán v registru silničních vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku. K hlášení o pořízení nového dopravního prostředku je povinna přiložit kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

(5) Pro účely vydání potvrzení o zaplacení daně v případě pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu se záloha podle odstavce 4 považuje za zaplacenou plátcem, pokud

a) tento dopravní prostředek vložil plně do obchodního majetku,
b) mu vznikl u tohoto přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v plné výši,
c) jde o vybraný osobní automobil, je daň na vstupu stanovena podle § 72 odst. 3 písm. b),
d) s hlášením o pořízení nového dopravního prostředku sdělí skutečnosti podle písmen a) až c) správci daně,
e) není nespolehlivým plátcem a
f) nemá evidovaný nedoplatek na dani z přidané hodnoty s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

§ 19d
Lhůty v případě dodání nebo pořízení nového dopravního prostředku

Lhůty podle § 19b a 19c nelze prodloužit ani povolit jejich navrácení v předešlý stav.

Oddíl 8
Vymezení dovozu zboží

§ 20
Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4
Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit

§ 20a
Vznik povinnosti přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Povinnost přiznat daň při dodání zboží nebo poskytnutí služby vzniká ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění přijata úplata, vzniká povinnost přiznat daň z této úplaty ke dni jejího přijetí. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(3) Dodání zboží nebo poskytnutí služby je pro účely tohoto zákona známo dostatečně určitě, jsou-li známy alespoň tyto údaje:

a) zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta,
b) sazba daně v případě zdanitelného plnění a
c) místo plnění.

§ 21
Uskutečnění zdanitelného plnění při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem dodání tohoto zboží, nebo,
b) dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c).

(2) Při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyrozumění, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.

(3) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem,

který nastane dříve.

(4) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné

a) dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,

b) dnem

1. vyhotovení dokladu o vyúčtování při dodání elektřiny, plynu, tepla nebo chladu, sdílení elektřiny nebo poskytnutí související služby v elektroenergetice, související služby v plynárenství nebo jiné služby poskytované za podmínek stanovených energetickým zákonem, nejpozději však uplynutím lhůty pro poskytnutí takového vyúčtování podle energetického zákona, nebo dnem zjištění skutečné spotřeby, pokud energetický zákon nestanoví povinnost poskytovat takové vyúčtování,

2. zjištění skutečné spotřeby při dodání vody nebo odstranění odpadních vod, nebo

3. zjištění rozsahu poskytnutých služeb při poskytnutí služeb elektronických komunikací,

c) dnem zjištění skutečné výše částky za službu poskytovanou v přímé souvislosti s nájmem nemovité věci, která byla v souvislosti s tímto nájmem přijata, pokud se nejedná o službu podle písmene b),

d) dnem použití majetku nebo využití služby při použití zboží nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce,

e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžité podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,

f) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,

g) dnem dodání zboží v případě dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. b)

1. zastupující osobou třetí osobě, a to i při dodání zboží zastoupenou osobou zastupující osobě, nebo

2. třetí osobou zastupující osobě, a to i při dodání zboží zastupující osobou zastoupené osobě,

h) dnem poskytnutí služby v případě poskytnutí služby podle § 14 odst. 2 písm. b)

1. zastupující osobou třetí osobě, a to i při poskytnutí služby zastoupenou osobou zastupující osobě, nebo

2. třetí osobou zastupující osobě, a to i při poskytnutí služby zastupující osobou zastoupené osobě,

i) dnem převodu jednoúčelového poukazu, nebo

j) dnem přijetí úplaty určeným podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] v případě

1. dodání zboží podle § 13a,

2. prodeje dovezeného zboží na dálku, na který je použit dovozní režim zvláštního režimu jednoho správního místa.

(5) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obratu.

(6) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. f) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění podle § 13 odst. 4 písm. d) se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví.

(7) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 4 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(8) Je-li uskutečňováno zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců, považuje se zdanitelné plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto plnění započato; to neplatí

a) pro kalendářní rok, v němž došlo k uskutečnění zdanitelného plnění,

b) pro kalendářní rok, v němž došlo k přijetí úplaty nebo úplat, ze kterých plátci vznikla povinnost přiznat daň, ve výši alespoň 10 % z celkové úplaty, kterou má plátce obdržet za uskutečněné zdanitelné plnění; není-li výše celkové úplaty známa dostatečně určitě, určí se kvalifikovaným odhadem,

c) v případech podle odstavce 4 písm. b) nebo j), nebo

d) v případě služby, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát nebo jde-li o službu spočívající ve výkonu funkce insolvenčního správce.

(9) Odstavec 8 se nepoužije na plnění uskutečňované plátcem v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti dopravní infrastruktury na základě smlouvy, kterou uzavřel se státem zastoupeným Ministerstvem dopravy nebo s právnickou osobou anebo s organizační složkou státu, u nichž funkci zakladatele nebo zřizovatele vykonává Ministerstvo dopravy, jsou-li na financování nebo předfinancování úhrad poskytovaných v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti dopravní infrastruktury podle zákona upravujícího Státní fond dopravní infrastruktury použity finanční prostředky, s nimiž hospodaří Státní fond dopravní infrastruktury.

(10) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 1 až 8 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží do jiného členského státu osvobozeném od daně

(1) Při dodání zboží do jiného členského státu nebo dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem, na která se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží, se považuje za uskutečněné

a) dnem přemístění zboží do jiného členského státu, nebo

b) dnem, kterým se toto přemístění stane dodáním zboží za úplatu, pokud se jedná o přemístění zboží, které se považuje za dodání zboží za úplatu až po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(3) Dodání zboží do jiného členského státu s použitím přemístění zboží v režimu skladu podle § 18 odst. 4 a 5 se považuje za uskutečněné dnem převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník na pořizovatele.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká

a) propuštěním zboží do celního režimu

1. volného oběhu,

2. dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo

3. konečného užití,

b) nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro

1. vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie,

2. dočasné uskladnění,

3. celní režim tranzitu,

4. celní režim uskladnění,

5. celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla,

6. celní režim zušlechtění, nebo

7. nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie,

c) nesplněním podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,

d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo

e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.

(2) Bylo-li plátci rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného celního režimu propuštěno.

(3) Bylo-li plátci rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(4) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do celního režimu volného oběhu propuštěno.

(5) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(6) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24
Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Při poskytnutí zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku, je-li osobou povinnou přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je dané plnění poskytnuto, vzniká povinnost přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Zdanitelné plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné
a) dnem uskutečnění plnění stanoveným podle § 21, nebo
b) při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 dnem poskytnutí této služby.

(3) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění podle odstavce 1 poskytnuta úplata, vzniká povinnost přiznat daň z této úplaty ke dni jejího poskytnutí. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni poskytnutí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li uskutečňováno zdanitelné plnění podle odstavce 1 spočívající v poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi po dobu delší než 12 měsíců, považuje se toto zdanitelné plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto zdanitelného plnění započato; to neplatí pro kalendářní rok, v němž došlo k
a) uskutečnění zdanitelného plnění, nebo
b) přijetí úplaty, ze které plátci nebo identifikované osobě vznikla povinnost přiznat daň.

§ 24a
Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží a poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby nebo dodání zboží s místem plnění mimo tuzemsko vzniká povinnost přiznat plnění ke dni uskutečnění tohoto plnění, pokud se jedná o
a) poskytnutí služby nebo dodání zboží, v souvislosti s jejichž uskutečněním bylo přijato
   1. zdanitelné plnění, u kterého je plátce oprávněn k odpočtu daně na vstupu podle § 72 odst. 1 písm. c) nebo d),
   2. plnění, u kterého má plátce nárok na vrácení daně podle § 82 odst. 1,
b) dodání zboží s instalací nebo montáží,
c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení,
e) dodání zboží prostřední osobou při třístranném obchodu,
f) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, v souvislosti s jehož uskutečněním bylo přijato zdanitelné plnění nebo plnění, u kterého má plátce nárok na vrácení daně podle § 82 odst. 1.

(2) Plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné dnem
a) uskutečnění plnění stanoveným podle § 21 obdobně,
b) poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení.

(3) Je-li před uskutečněním plnění spočívajícího v poskytnutí služby podle odstavce 1 nebo dodání zboží podle odstavce 1 písm. b), c) nebo f), u něhož vznikla povinnost přiznat plnění, přijata úplata, vzniká povinnost přiznat tuto přijatou úplatu ke dni jejího přijetí. To neplatí, není-li plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li poskytováno plnění s místem plnění mimo tuzemsko spočívající v poskytnutí služby podle odstavce 1 nebo dodání zboží podle odstavce 1 písm. b), c) nebo f) po dobu delší než 12 měsíců, považuje se toto plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto plnění započato; to neplatí pro kalendářní rok, v němž došlo k
a) uskutečnění plnění, nebo
b) přijetí úplaty, ze které plátci nebo identifikované osobě vznikla povinnost ji přiznat.

§ 25
Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátci nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátci nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. **4** a § 18 odst. 4, 5, 7 a 8 se však považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno takové plnění při dodání zboží do jiného členského státu podle § 22.

Díl 5
Daňové doklady

Oddíl 1
Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26
Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

Oddíl 2
Vystavování daňových dokladů

§ 27
Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dodání zboží nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění
a) v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo
b) ve třetí zemi.

(3) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

§ 28
Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad v případě
a) dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,
b) prodeje zboží na dálku do tuzemska s místem plnění v tuzemsku; to neplatí pro prodej zboží na dálku, na který je použit zvláštní režim jednoho správního místa,
c) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.

(2) Plátce je povinen v případě uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. a) a d) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a) vystavit doklad o použití.

(3) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě
a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno, pokud jde o
   1. poskytnutí služby,
   2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
   3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty.

(4) Zahraniční osoba nebo osoba povinná k dani se sídlem ve třetí zemi, pokud se její provozovna na území Evropské unie neúčastní daného plnění, jsou povinny vystavit daňový doklad v případě
a) uskutečnění zdanitelného plnění, u kterého má podle § 108 odst. 3 povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, nebo
b) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním zdanitelného plnění podle písmene a) vznikla povinnost přiznat daň ke dni přijetí úplaty.

(5) Osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce je povinna namísto plátce vystavit daňový doklad při prodeji tohoto majetku, a to obdobně podle odstavce 1 písm. a), a poskytnout daňový doklad tomuto plátci.

(6) Nuceným prodejem obchodního majetku se pro účely daně z přidané

hodnoty rozumí prodej obchodního majetku
a) soudem při provádění výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu,
b) soudním exekutorem při provádění exekuce podle exekučního řádu,
c) správcem daně při provádění daňové exekuce podle daňového řádu,
d) dražebníkem při provádění nucené dražby podle zákona upravujícího veřejné dražby,
e) orgánem veřejné moci, nejde-li o prodej obchodního majetku podle písmen a) až d) nebo o prodej obchodního majetku tohoto orgánu veřejné moci.

(7) Dochází-li k nucenému prodeji obchodního majetku plátce takovým způsobem, že se jej účastní více osob podle odstavce 6, má povinnost vystavit doklad o tomto prodeji a poskytnout jej plátci ta osoba, jejímž prostřednictvím osoba podle odstavce 6 odpovědná za provedení nuceného prodeje obchodního majetku plátce tento prodej zabezpečuje.

(8) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat plnění.

(9) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém
a) se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
b) se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno,
c) se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
d) byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(10) Vystavit daňový doklad může namísto osoby povinné k dani jiná osoba, a to na základě jejich ujednání; v tomto rozsahu má tato jiná osoba stejná práva a povinnosti jako tato osoba povinná k dani. Správce daně může tuto jinou osobu vyzvat k prokázání existence takového ujednání.

(11) Osoba povinná k dani je povinna ve lhůtě pro vystavení daňového dokladu vynaložit úsilí, které po ní lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění; to neplatí pro doklad o použití.

Oddíl 3
Náležitosti daňových dokladů

§ 29
Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:
a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
e) evidenční číslo daňového dokladu,
f) rozsah a předmět plnění,
g) den vystavení daňového dokladu,
h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,
i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
j) základ daně,
k) sazbu daně,
l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:
a) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,
b) „vystaveno zákazníkem“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno, zmocněna k vystavení daňového dokladu,
c) „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno,
d) údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje podle § 19 odst. 1 tuto skutečnost potvrzující, pokud se jedná o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu,
e) sdělení, že se jedná o třístranný obchod, jde-li o daňový doklad vystavený prostřední osobou kupujícímu při třístranném obchodu.

(3) Daňový doklad nemusí obsahovat tyto údaje:
a) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, není-li jí přiděleno,
b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, není-li jí přiděleno,
c) rozsah plnění, není-li v případě přijetí úplaty znám,
d) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, pokud vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty,
e) sazbu daně a výši daně,
   1. jedná-li se o plnění osvobozené od daně, nebo
   2. je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(4) Označením se pro účely daňových dokladů rozumí
a) obchodní firma nebo jméno,
b) dodatek ke jménu a
c) sídlo.

§ 29a
Náležitosti daňového dokladu skupiny

(1) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného skupinou, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, která uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, který uskutečňuje plnění.

(2) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného pro skupinu, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, pro kterou se uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, pro kterého se uskutečňuje plnění.

Oddíl 4
Zjednodušený daňový doklad

§ 30
Vystavování zjednodušeného daňového dokladu

(1) Daňový doklad lze vystavit jako zjednodušený daňový doklad, pokud celková částka za plnění na daňovém dokladu není vyšší než 10 000 Kč.

(2) Daňový doklad nelze vystavit jako zjednodušený daňový doklad v případě
a) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
b) prodeje zboží na dálku nebo prodeje dovezeného zboží na dálku do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,
c) uskutečnění plnění, u něhož je povinna přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo
d) prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a
Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu

(1) Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat
a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
c) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
d) základ daně,
e) výši daně.

(2) Neobsahuje-li zjednodušený daňový doklad výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

Oddíl 5
Zvláštní daňové doklady

§ 31
Splátkový kalendář

Splátkový kalendář je daňovým dokladem, pokud
a) obsahuje náležitosti daňového dokladu a
b) tvoří součást nájemní smlouvy nebo je na něj v těchto smlouvách výslovně odkazováno.

§ 31a
Platební kalendář

(1) Platební kalendář je daňovým dokladem, pokud
a) obsahuje náležitosti daňového dokladu,
b) osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, poskytuje úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění a
c) je na něm uveden rozpis plateb na předem stanovené období.

(2) Platební kalendář nemusí obsahovat den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty.

§ 31b
Souhrnný daňový doklad

(1) Souhrnný daňový doklad lze vystavit za
a) více samostatných zdanitelných plnění, která plátce uskutečňuje pro stejnou osobu v rámci kalendářního měsíce; tento doklad může obsahovat i jednu nebo více úplat, ze kterých vznikla povinnost přiznat daň, přijatých v tomto kalendářním měsíci od této osoby, nebo

b) jedno samostatné zdanitelné plnění a jednu nebo více úplat, ze kterých vznikla povinnost přiznat daň, přijatých v rámci kalendářního měsíce, v němž došlo k uskutečnění tohoto plnění, pokud se toto plnění uskutečnilo a tyto úplaty se vztahují ke zdanitelnému plnění, které se poskytuje pro jednu osobu.

(2) Souhrnný daňový doklad se vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

a) se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu, nebo

b) byla přijata první úplata uvedená na tomto souhrnném daňovém dokladu.

(3) Údaje společné pro všechna samostatná zdanitelná plnění nebo úplaty mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou.

(4) Souhrnný daňový doklad musí vždy obsahovat tyto údaje, a to samostatně pro

a) každé samostatné zdanitelné plnění
   1. rozsah a předmět plnění,
   2. den uskutečnění plnění,
   3. jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
   4. základ daně,
   5. sazbu daně a
   6. výši daně,

b) každou úplatu
   1. rozsah a předmět plnění; rozsah plnění se uvede pouze v případě, je-li znám,
   2. den přijetí úplaty,
   3. základ daně,
   4. sazbu daně a
   5. výši daně.

§ 32
Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad vystavený v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. a), a d) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a).

(2) Doklad o použití neobsahuje tyto údaje:

a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(3) V dokladu o použití se rovněž uvede sdělení o účelu použití.

§ 32a
Potvrzení při nuceném prodeji obchodního majetku

Potvrzení vystavené při nuceném prodeji obchodního majetku plátce je daňovým dokladem, pokud obsahuje

a) náležitosti daňového dokladu a

b) sdělení, že se jedná o prodej prostřednictvím osoby určené k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce.

Oddíl 6
Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

§ 33
Daňový doklad při dovozu

(1) Za daňový doklad při dovozu zboží do tuzemska se považuje

a) rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň, nebo

b) jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacena.

(2) Za daňový doklad při vrácení zboží zpět do tuzemska se považuje rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacena.

§ 33a
Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a).

Oddíl 7
Zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů

§ 34

(1) U daňového dokladu musí být od okamžiku jeho vystavení do konce doby stanovené pro jeho uchovávání zajištěna

a) věrohodnost jeho původu,

b) neporušenost jeho obsahu a

c) jeho čitelnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) věrohodností původu skutečnost, že je zaručena totožnost osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový doklad oprávněně vystavila,

b) neporušeností obsahu skutečnost, že obsah daňového dokladu požadovaný podle tohoto zákona nebyl změněn,

c) čitelností skutečnost, že je možné se seznámit s obsahem daňového dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení.

(3) Zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů procesů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním.

(4) Věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu lze vedle kontrolních mechanismů procesů zajistit také

a) uznávaným elektronickým podpisem,

b) uznávanou elektronickou pečetí, nebo

c) elektronickou výměnou informací (EDI),[21] jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost obsahu.

Oddíl 8
Uchovávání daňových dokladů

§ 35
Obecné ustanovení o uchovávání daňových dokladů

(1) Povinnost uchovávat daňové doklady má uchovatel, kterým je osoba povinná k dani, která

a) daňový doklad vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o daňové doklady za uskutečněná plnění, nebo

b) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, pokud jde o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku.

(2) Daňové doklady se uchovávají po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

(3) Uchovatel se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku je povinen uchovávat daňové doklady v tuzemsku. To neplatí, pokud je uchovává způsobem umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup.

(4) Pokud má uchovatel sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku.

(5) Uchovatel je povinen na žádost správce daně zajistit český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

§ 35a
Elektronické uchovávání daňových dokladů

(1) Daňový doklad lze převést z listinné podoby do elektronické a naopak.

(2) Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchovávání dat.

(3) Při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků musí být rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu.

(4) Pokud uchovatel uchovává daňové doklady prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům, je povinen zajistit pro správce daně bezodkladně přístup k těmto dokladům, možnost stahovat je a používat je, pokud jde o

a) daňové doklady uchovávané osobou povinnou k dani, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, nebo

b) daňové doklady za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku uchovávané osobou povinnou k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

Díl 6
Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně a oprava výše daně

Oddíl 1
Základ daně a výpočet daně

§ 36
Základ daně

(1) Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, a to bez daně za toto zdanitelné plnění.

(2) Základem daně v případě přijetí úplaty před uskutečněním zdanitelného plnění je částka přijaté úplaty snížená o daň.

(3) Základ daně také zahrnuje

a) jiné daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění,

b) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,

c) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,

d) při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě nebo spojených s výstavbou stavby konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást stavebními nebo montážními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se pro účely základu daně považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně se sníží o slevu z ceny bez daně, pokud je poskytnuta ke dni

uskutečnění zdanitelného plnění. Do základu daně se nezahrnuje částka vzniklá zaokrouhlením celkové výše úplaty při dodání zboží nebo poskytnutí služby na celou korunu.

(6) Základem daně je v případě, že se jedná o

a) dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až c) a § 13 odst. 6 a
1. plátce toto zboží nabyl úplatně, pořizovací cena zboží snížená o hodnotu jeho opotřebení ke dni uskutečnění zdanitelného plnění bez daně,
2. plátce toto zboží nabyl bezúplatně nebo vyrobil, cena obdobného zboží bez daně ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, nebo
3. není možné základ daně určit podle bodu 1 ani 2, výše celkových nákladů bez daně vynaložených na toto dodání zboží ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4, výše celkových nákladů **b**ez daně vynaložených na poskytnutí služby ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

c) dodání zboží nebo poskytnutí služby, v případech, kdy byla úplata poskytnuta zcela formou nepeněžitého plnění, obvyklá cena bez daně tohoto dodání nebo poskytnutí ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

d) dodání zboží nebo poskytnutí služby, kdy byla úplata poskytnuta zčásti formou nepeněžitého plnění a zčásti v peněžních prostředcích,
1. obvyklá cena tohoto zdanitelného plnění bez daně ke dni jeho uskutečnění, pokud je vyšší nebo rovna částce poskytnutých peněžních prostředků, nebo
2. částka poskytnutých peněžních prostředků, pokud je vyšší než obvyklá cena tohoto zdanitelného plnění bez daně ke dni jeho uskutečnění,

e) dodání zboží nebo poskytnutí služby v případech, kdy byla úplata poskytnuta zcela nebo zčásti virtuálním aktivem podle právního předpisu upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu s výjimkou poskytnutí úplaty virtuálním aktivem, které je plněním osvobozeným od daně podle § 54 až 55, obvyklá cena tohoto dodání nebo poskytnutí bez daně ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(7) Základem daně při dodání zboží nebo poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu je vše, co jako úplatu za víceúčelový poukaz uhradila nebo má uhradit osoba, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo třetí osoba, a to bez daně za toto zdanitelné plnění. Není-li tato úplata známa, je základem daně částka uvedená na víceúčelovém poukazu nebo v související dokumentaci snížená o daň.

(8) Je-li víceúčelový poukaz přijat jako část úplaty za uskutečněné zdanitelné plnění, stanoví se základ daně za toto plnění jako součet částky stanovené podle odstavce 7 pro část úplaty odpovídající víceúčelovému poukazu a částky stanovené podle odstavce 1 pro zbývající část úplaty.

(9) Pokud se za uskutečněná plnění stanoví celková cena nebo hodnota, která zahrnuje dodání zboží nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen určených podle právních předpisů upravujících oceňování majetku jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto určených cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(10) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(11) U zdanitelného plnění podle § 21 odst. 8 nebo § 24 odst. 4 se základ daně připadající na příslušný kalendářní rok stanoví kvalifikovaným odhadem.

(12) Základem daně při dodání platných bankovek, státovek a mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu, je rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu, základem daně je nula.

(13) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. **d)** je základem daně peněžní částka, za kterou plátce vratný obal, který je dodáván spolu se zbožím, dodává, bez daně. Základem daně je tato peněžní částka i v případě, že vratný obal je dodán plátcem spolu se zbožím bezúplatně, pokud zákon dále nestanoví jinak. Jestliže plátce dodává v tuzemsku vratné obaly stejného druhu spolu se zbožím všem svým odběratelům bezúplatně, je základem daně peněžní částka, za kterou je obal stejného druhu plátcem pořízen, snížená o daň. V případě, že peněžní částka není známa je základem daně cena vratného obalu stejného druhu určená podle právních předpisů upravujících oceňování majetku. Celkový základ daně u vratných obalů stejného druhu, z kterého se zjistí daň, se vypočte jako rozdíl mezi celkovým počtem vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, a celkovým počtem vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátci vráceny během příslušného účetního období[7d] nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, přičemž tento rozdíl je vynásoben částkou platnou pro vratný obal stejného druhu dodávaný v tuzemsku společně se zbožím, zjištěnou podle tohoto ustanovení. V případě, že celkový počet vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, je nižší než celkový počet vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátci vráceny během příslušného účetního období[7d] nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, jsou základ daně a příslušná daň uváděné na dokladu o použití se záporným znaménkem. Stejným způsobem se záporný základ daně a daň zohlední i v daňovém přiznání podle § 101.

(14) Do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Podmínkou je, že přijatá částka nepřevýší uhrazené částky za jinou osobu a plátce si u plnění uhrazeného za jinou osobu neuplatní nárok na odpočet daně.

(15) Obvyklou cenou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí celá částka, kterou by za účelem pořízení zboží nebo přijetí služby musela osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, nacházející se na stejném obchodním stupni, na jakém se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje, zaplatit v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému dodavateli nebo poskytovateli v tuzemsku, aby v daném okamžiku toto zboží pořídila nebo tuto službu přijala; pokud nelze srovnatelné dodání zboží nebo poskytnutí služby zjistit, rozumí se obvyklou cenou

a) v případě zboží částka, která
1. není nižší než kupní cena daného nebo podobného zboží, nebo
2. odpovídá nákladové ceně určené k okamžiku dodání zboží, pokud nelze určit částku podle bodu 1,

b) v případě služby částka, která není nižší než výše celkových nákladů osoby povinné k dani na toto poskytnutí služby.

§ 36a
Základ daně ve zvláštních případech

(1) Základem daně je obvyklá cena bez daně, určená ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, je-li zdanitelné plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata za zdanitelné plnění

a) nižší než obvyklá cena a osoba, pro kterou bylo zdanitelné plnění uskutečněno, nemá nárok na odpočet daně nebo nemá nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

b) vyšší než obvyklá cena a plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(2) Hodnotou plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně je obvyklá cena určená ke dni jeho uskutečnění, je-li plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata nižší než obvyklá cena a plátce, který uskutečnil plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(3) Osobami, na které se vztahují odstavce 1 a 2, jsou

a) osoby v kapitálově spojeném seskupení, pokud podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje alespoň 25 %,

b) osoby v personálně spojeném seskupení; to neplatí, pokud jsou podmínky pro personálně spojené seskupení splněny tím, že je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,

c) osoby blízké,

d) společníci téže společnosti,

e) v případě, že jde o dodání nemovité věci,
1. zaměstnanci nebo jiné osoby vykonávající činnost vyplývající z pracovněprávního vztahu, služebního poměru nebo jiného obdobného vztahu,
2. osoby blízké osobě podle bodu 1.

§ 37
Výpočet daně u dodání zboží a poskytnutí služby

Daň se vypočte jako

a) součin základu daně a sazby daně, nebo

b) rozdíl mezi
1. částkou odpovídající výši úplaty za zdanitelné plnění, která je včetně daně, nebo výši částky stanovené podle § 36 odst. 6, která je včetně daně, bez zahrnutí částky vzniklé zaokrouhlením celkové výše úplaty podle § 36 odst. 5 a
2. částkou, která se vypočítá jako podíl částky podle bodu 1 a koeficientu 1,21 v případě základní sazby daně nebo 1,12 v případě snížené sazby daně.

§ 37a
Základ daně při uskutečnění zdanitelného plnění, pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění

(1) Základem daně při uskutečnění zdanitelného plnění v případě, že vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění, je rozdíl mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2.

(2) Je-li základ daně vypočtený podle odstavce 1

a) kladný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně a kurz pro přepočet cizí měny na českou měnu platné ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) záporný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně a kurz pro přepočet cizí měny na českou měnu, které byly uplatněny při přiznání daně z úplaty přijaté přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) V případě, že základ daně podle odstavce 1 je záporný a pro výpočet daně při přijetí úplat přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění byly uplatněny různé sazby daně, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění tytéž sazby daně, a to pro tu část z přijaté úplaty, kterou vznikl nebo byl navýšen kladný rozdíl mezi souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 a základem daně podle § 36 odst. 1; obdobně se postupuje, byly-li uplatněny různé kurzy pro přepočet cizí měny na českou měnu.

§ 38
Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,

b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropské unie, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),

c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se pro účely odstavce 1 rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženého zboží v dovážejícím členském státě.

(3) U propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte podle § 37 písm. a). U zboží propuštěného do celního režimu volného oběhu z celního režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1 bez zahrnutí hodnoty služby poskytnuté osobou neusazenou v tuzemsku s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1.

(4) Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočet cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.

§ 39
Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Základ daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 40
Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po pořízení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 41
Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volného oběhu s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13, aniž by zboží bylo uvedeno do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební dně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 41a
Hodnota plnění s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při stanovení hodnoty uskutečněného plnění s místem plnění mimo tuzemsko nebo hodnoty úplaty přijaté před uskutečněním takového plnění, pokud je toto plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě, se postupuje podle § 36 a 37a odst. 1 obdobně.

(2) Při opravě hodnoty uskutečněného plnění s místem plnění mimo tuzemsko nebo hodnoty úplaty podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 42a obdobně.

Oddíl 2
Oprava základu daně a oprava výše daně

§ 42
Oprava základu daně

(1) Plátce opraví základ daně, pokud

a) ode dne uskutečnění zdanitelného plnění nastala skutečnost, na základě které dojde ke změně základu daně,

b) nedojde k převodu vlastnického práva ke zboží na jeho uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), nebo

c) přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění dojde ke změně výše přijaté úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň.

(2) Opravu základu daně z důvodu reorganizace nebo preventivní restrukturalizace nelze provést u plnění, které není jako pohledávka zahrnuto do schváleného

a) reorganizačního plánu v případě reorganizace, nebo

b) restrukturalizačního plánu podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě preventivní restrukturalizace.

(3) Oprava základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění uskutečněné

a) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně,

b) dnem účinnosti reorganizačního plánu v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto plánu,

c) dnem zrušení rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto zrušení,

d) dnem přeměny reorganizace v konkurs v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě této přeměny,

e) dnem účinnosti restrukturalizačního plánu podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto plánu, nebo

f) dnem účinnosti rozhodnutí o zrušení účinnosti restrukturalizačního plánu podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto zrušení.

(4) Při opravě základu daně plátce

a) vystaví opravný daňový doklad, nebo

b) provede opravu základu daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce

1. neměl povinnost vystavit daňový doklad nebo

2. vystavil daňový doklad, ale pro účely vystavení opravného daňového dokladu mu není osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo, dostatečně známa.

(5) Plátce je povinen vystavit opravný daňový doklad a vynaložit úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění do 15 dnů ode dne uvedeného v odstavci 3.

(6) Oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění se uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tato oprava považuje za uskutečněnou. Pokud je snižován základ daně a plátce má povinnost vystavit opravný daňový doklad, oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění se uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém plátce vynaložil úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění; to neplatí pro samostatné zdanitelné plnění uskutečněné podle odstavce 3 písm. b až f).

(7) V případě opravy základu daně je plátce povinen provést opravu výše daně. Pro opravu základu daně a související opravu výše daně se použije v případě opravy podle

a) odstavce 1 písm. a) nebo b) sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění a

1. kurz pro přepočet cizí měny na českou měnu platný ke dni vzniku povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění, nebo

2. kurz platný pro první pracovní den kalendářního roku, ve kterém vznikl důvod opravy; tento kurz lze použít, pouze pokud byl vystaven opravný daňový doklad podle § 45 odst. 4, nebo

b) odstavce 1 písm. c)

1. sazba daně platná ke dni přijetí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň, a

2. kurz pro přepočet cizí měny na českou měnu platný ke dni přijetí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň.

(8) Opravu základu daně nelze provést, pokud den uvedený v odstavci 3 nastane po konci sedmého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního uskutečněného zdanitelného plnění, nebo po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém došlo k přijetí úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň, pokud se zdanitelné plnění ještě neuskutečnilo. V případě přenechání zboží k užití na základě smlouvy podle § 13 odst. 3 písm. c) lze opravu základu daně provést po celou dobu tohoto přenechání zboží.

(9) Oprava základu daně se provede rovněž do uplynutí sedmého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém
a) došlo k převzetí celkového díla, a to v případě, že byla poskytována dílčí plnění,
b) došlo k převodu vlastnického práva ke zboží na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), nebo
c) nastala skutečnost, na jejímž základě nedošlo k převedení vlastnického práva na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c).

(10) V případě opravy základu daně, pokud nedojde k převedení vlastnického práva na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), plátce sníží výši daně o částku daně vypočítanou podle § 37 písm. a) ze základu daně stanoveného jako rozdíl mezi úplatou bez daně, která plátci náleží za plnění podle § 13 odst. 3 písm. c), a částkou bez daně, která plátci náleží do dne zániku závazku převést vlastnické právo k užívanému zboží jiným způsobem než splněním.

(11) Při pořízení zboží z jiného členského státu nebo při dovozu zboží provede plátce nebo identifikovaná osoba opravu základu daně podle odstavců 1 až 8 obdobně.

(12) Při dovozu zboží, kdy vyměří daň celní úřad a je nesprávně uplatněn základ daně nebo sazba daně, plátce tuto skutečnost oznámí celnímu úřadu, který daň původně vyměřil.

§ 42a
Oprava základu daně osobou povinnou k dani, která přestala být plátcem nebo identifikovanou osobou

(1) Osoba povinná k dani má po dobu běhu lhůty pro opravu základu daně práva a povinnosti související s opravou základu daně i v případě, že přestala být plátcem nebo identifikovanou osobou. Tato oprava se nepovažuje za samostatné zdanitelné plnění.

(2) Oprava základu daně podle odstavce 1 se uvede v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém v případě
a) opravy základu daně podle § 42 odst. 3 písm. a) osoba podle odstavce 1 vynaložila úsilí, které po ní lze rozumně požadovat, k tomu, aby se daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění, pokud je snižován základ daně a osoba povinná k dani má povinnost vystavit opravný daňový doklad, nebo
b) jiných oprav základu daně než podle písmene a) by se tato oprava považovala za uskutečněnou, pokud by byla samostatným zdanitelným plněním.

(3) V případě opravy základu daně podle odstavce 1 nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace do posledního dne lhůty podle odstavce 2.

(4) V případě opravy základu daně podle odstavce 1 lze daň stanovit ve lhůtě 2 let, která začne běžet dnem, kdy uplynula lhůta pro podání dodatečného daňového přiznání podle odstavce 2, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

(5) Oprava základu daně podle odstavce 1 se nezahrne do výpočtu koeficientu podle § 76 odst. 2.

(6) Pokud osoba povinná k dani provede opravu základu daně podle odstavce 1, je ve lhůtě podle odstavce 2 povinna podat kontrolní hlášení za poslední období, do kterého spadá poslední zdaňovací období registrace.

§ 43
Oprava výše daně

(1) V případě, kdy plátce nebo identifikovaná osoba přiznala daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím zvýšila daň na výstupu, je oprávněna provést opravu v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla nesprávně uplatněna daň. Opravu lze provést nejdříve ke dni, ve kterém plátce nebo identifikovaná osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, obdržela opravný daňový doklad, nebo ve kterém byla provedena oprava v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(2) V případě opravy výše daně podle odstavce 1 plátce nebo identifikovaná osoba
a) vystaví opravný daňový doklad, nebo
b) provedou opravu výše daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce nebo identifikovaná osoba
1. neměli povinnost vystavit daňový doklad nebo
2. vystavili daňový doklad, ale pro účely vystavení opravného daňového dokladu jim není osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo, dostatečně známa.

(3) U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění. Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný osobou provádějící přepočet ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění.

(4) Opravu výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

(5) Osoba, která není plátcem a jíž vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na vystaveném dokladu, je oprávněna při opravě daně postupovat přiměřeně podle odstavců 1 až 4.

(6) Při poskytnutí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň, platí odstavce 1 až 4 obdobně.

(7) Opravu výše daně nemůže provést osoba, která uskutečnila plnění v rozsahu, ve kterém byla daň vrácena příjemci plnění jako bezdůvodně zaplacená daň.

§ 44
zrušen

§ 45
Opravný daňový doklad

(1) Opravný daňový doklad je daňový doklad, který se vystavuje při opravě základu nebo výše daně; tento doklad musí obsahovat tyto údaje:
a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
c) označení osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,
d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
e) evidenční číslo původního daňového dokladu,
f) evidenční číslo opravného daňového dokladu,
g) důvod opravy,
h) rozdíl mezi opraveným a původním základem daně,
i) rozdíl mezi opravenou a původní daní,
j) rozdíl mezi opravenou a původní částkou, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem,
k) den uvedený v § 42 odst. 3.

(2) Pokud byl původní daňový doklad vystaven jako zjednodušený daňový doklad a osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, není plátci dostatečně známa, nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. c), d), h) a i).

(3) Při opravě základu daně podle § 42 odst. 11 nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. i) a j).

(4) Pokud se oprava základu daně a oprava výše daně nebo oprava výše daně v jiných případech týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou. V případě, že na opravném daňovém dokladu nejsou uvedena evidenční čísla původních daňových dokladů, musí být na opravném daňovém dokladu ve vazbě na původní uskutečněná zdanitelná plnění uvedeno takové vymezení těchto plnění, aby souvislost mezi původním a opraveným zdanitelným plněním byla jednoznačně určitelná. Dále plátce na opravném daňovém dokladu uvede souhrnně rozdíly mezi opravenými a původními základy daně a tomu odpovídající částky daně za veškerá opravovaná zdanitelná plnění.

(5) Opravný daňový doklad lze vystavit i v případě, že je opravou zvyšována výše daně, pokud plátce přiznal daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím snížil daň na výstupu.

Oddíl 3
Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky

§ 46
Základní ustanovení o opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud
a) pohledávka ze zdanitelného plnění je vymáhána v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu, ve kterém nebyla dosud zcela vymožena, a od vydání prvního exekučního příkazu v tomto řízení uplynul nejméně 1 rok; opravu základu daně nelze provést, pokud exekuci není možné provést z důvodu stanoveného právním předpisem upravujícím jiné řízení než exekuční řízení podle exekučního řádu,
b) pohledávka ze zdanitelného plnění byla vymáhána v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu a tato exekuce skončila zastavením pro nemajetnost dlužníka,
c) proti dlužníkovi bylo zahájeno insolvenční, věřitel přihlásil svoji pohledávku ze zdanitelného plnění nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, tato pohledávka byla zjištěna a v insolvenčním řízení se k ní přihlíží a insolvenční soud
1. rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo o přeměně reorganizace v konkurs,
2. schválil oddlužení a ze zprávy pro oddlužení je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena, nebo
3. zastavil insolvenční řízení z důvodu zamítnutí, odmítnutí nebo zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení, neschválení oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení, pokud je z těchto rozhodnutí zřejmé, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,
d) došlo ke smrti dlužníka a z výsledků skončeného řízení o pozůstalosti je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti

uspokojena; v případě likvidace pozůstalosti musí být pohledávka ze zdanitelného plnění uvedena v seznamu pohledávek a pokud jde o pohledávku, která se zjišťuje, musí se jednat o pohledávku ze zdanitelného plnění, která je zjištěna,

e) bylo zahájeno a dosud neskončilo řízení podle písmen a) až d), věřitel uplatnil svá procesní práva směřující k uspokojení pohledávky, ale dosud nenastaly všechny skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně podle písmen a) až d) a uplynuly 3 roky od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění,

f) proti dlužníkovi bylo zahájeno insolvenční řízení, věřitel mohl v tomto řízení přihlásit pohledávku ze zdanitelného plnění, ale nepřihlásil ji nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, a insolvenční soud
1. rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo o přeměně reorganizace v konkurs,
2. schválil oddlužení a ze zprávy pro oddlužení je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena, nebo
3. zastavil insolvenční řízení z důvodu zamítnutí, odmítnutí nebo zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení, neschválení oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení, pokud je z těchto rozhodnutí zřejmé, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

g) uplynul třetí kalendářní měsíc bezprostředně následující po kalendářním měsíci, ve kterém se pohledávka ze zdanitelného plnění stala splatnou, v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu byla vymáhána jiná pohledávka tohoto věřitele vůči tomuto dlužníkovi a exekuce skončila v období od začátku kalendářního roku bezprostředně předcházejícího kalendářnímu roku, ve kterém se pohledávka ze zdanitelného plnění stala splatnou, zastavením pro nemajetnost dlužníka,

h) uplynul třetí kalendářní měsíc bezprostředně následující po kalendářním měsíci, ve kterém se pohledávka ze zdanitelného plnění stala splatnou, v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu byla vymáhána a nebyla dosud zcela vymožena jiná pohledávka tohoto věřitele vůči tomuto dlužníkovi a od vydání prvního exekučního příkazu uplynul nejméně 1 rok, nebo

i) věřitel dlužníka alespoň dvakrát písemně vyzval ke splnění povinnosti uhradit pohledávku ze zdanitelného plnění, vynaložil úsilí, které lze rozumně vyžadovat, aby se takové výzvy dostaly do dispozice dlužníka, a
1. jde o pohledávku nepřesahující 10 000 Kč včetně daně,
2. jde o pohledávku, která je alespoň 6 měsíců po splatnosti,
3. souhrn pohledávek tohoto věřitele vůči jednomu dlužníkovi, u kterých věřitel provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, nebude přesahovat 20 000 Kč včetně daně za kalendářní rok, a
4. nenastala některá ze skutečností podle písmen a) až h).

(2) Věřitel je povinen provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud po provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky nastanou skutečnosti podle odstavce 1 zakládající provedení další opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky; podmínky pro provedení takové opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky jsou splněny i v případě, že podle zprávy pro oddlužení nebo podle výsledků skončeného řízení o pozůstalosti bude pohledávka ze zdanitelného plnění plně uspokojena.

(3) Opravu základu daně nelze provést, pokud

a) oprava základu daně již byla provedena z jiného důvodu uvedeného v odstavci 1, a to v rozsahu, v jakém byla tato oprava a opravy s ní související provedeny,

b) dlužník není věřiteli dostatečně znám,

c) věřitel nejpozději k datu dodání zboží nebo poskytnutí služby věděl, že zdanitelné plnění nebude řádně zaplaceno, nebo to s přihlédnutím k okolnostem obchodního vztahu, na základě kterého bylo poskytnuto zdanitelné plnění, vědět měl a mohl, pokud by v průběhu obchodního vztahu postupoval s péčí odpovídající péči řádného hospodáře,

d) věřitel neopravil základ daně podle § 42 v případě přeměny reorganizace v konkurs poté, co na základě schválení reorganizačního plánu opravil základ daně podle § 42, nebo

e) před jejím provedením nastala některá ze skutečností podle § 46d odst. 1.

(4) Má se za to, že podmínky podle odstavce 3 písm. c) jsou splněny, pokud

a) věřitel a dlužník jsou nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění byli
1. osobami v kapitálově spojeném seskupení a podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění představoval alespoň 25 %, nebo
2. osobami blízkými,

b) věřitel a dlužník jsou nebo v době uskutečnění zdanitelného plnění byli společníky téže společnosti a toto plnění bylo uskutečněno na základě příslušné společenské smlouvy, nebo

c) dlužník ke dni uzavření smlouvy, podle které je poskytováno zdanitelné plnění, jehož se oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky týká, byl nespolehlivým plátcem nebo nespolehlivou osobou.

(5) Opravu základu daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

(6) Lhůta pro opravu základu daně podle odstavce 5 neběží

a) po dobu exekučního řízení vedeného za účelem vymožení pohledávky věřitele,

b) po dobu insolvenčního řízení, ve kterém se věřitel domáhá uspokojení pohledávky,

c) po dobu insolvenčního řízení, ve kterém se věřitel podle odstavce 1 písm. f) mohl domáhat uspokojení pohledávky,

d) po dobu řízení o pozůstalosti, ve kterém se věřitel domáhá uspokojení pohledávky,

e) po dobu správního, soudního nebo rozhodčího řízení vedeného za účelem nebo v souvislosti se vznikem exekučního titulu, pokud věřitel následně na základě výsledků těchto řízení uplatnil v řízeních podle odstavce 1 písm. a) až d) svá procesní práva směřující k uspokojení pohledávky,

f) od zahájení likvidace dlužníka do zahájení insolvenčního řízení, pokud se věřitel v řízení o likvidaci dlužníka domáhá uspokojení pohledávky a v průběhu likvidace je zjištěn úpadek dlužníka,

g) po dobu účinnosti všeobecného nebo individuálního moratoria podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě pohledávek osob, na které se toto moratorium vztahuje, nebo

h) v případě dotčené pohledávky dotčené strany podle zákona o preventivní restrukturalizaci, a to po dobu, po níž je pohledávka zahrnuta do preventivní restrukturalizace podle zákona o preventivní restrukturalizaci.

(7) Věřitelem se pro účely opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky a oblasti související s touto opravou rozumí osoba,

a) která jako plátce uskutečnila zdanitelné plnění, z něhož jí vznikla povinnost přiznat daň,

b) která daň z tohoto plnění přiznala,

c) která neobdržela úplatu nebo její část za toto plnění a

d) jejíž právo na plnění z pohledávky nezaniklo.

(8) Dlužníkem se pro účely opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky a oblasti související s touto opravou rozumí osoba, která přijala od věřitele zdanitelné plnění, za které nebyla poskytnuta úplata nebo její část, a jejíž povinnost poskytnout úplatu za toto zdanitelné plnění nezanikla.

(9) Věřitel opraví základ daně u pohledávky podle odstavce 1 písm. i) v posledním zdaňovacím období kalendářního roku, ve kterém dojde ke splnění podmínek této opravy.

§ 46a
Výše opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky se provede ve výši základu daně stanoveného z

a) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, která nebyla vymožena v exekučním řízení,

b) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění v případě prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo při přeměně reorganizace v konkurs,

c) předpokládané neobdržené úplaty podle zprávy pro oddlužení v případě schválení oddlužení,

d) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění v případě zastavení insolvenčního řízení,

e) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění na základě výsledku skončeného řízení o pozůstalosti; opravu základu daně nelze provést do výše, v jaké povinnost k úhradě dluhů věřitele přešla na dědice,

f) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění určené kvalifikovaným odhadem na základě dosavadního výsledku a průběhu příslušného řízení, jde-li o opravu základu daně podle § 46 odst. 1 písm. e),

g) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, kterou by věřitel podle § 46 odst. 1 písm. f) neobdržel, i kdyby pohledávku v insolvenčním řízení přihlásil; výše neobdržené úplaty se určí kvalifikovaným odhadem, nebo

h) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, jde-li o opravu základu daně podle § 46 odst. 1 písm. g) až i).

(2) Při stanovení výše základu daně podle odstavce 1 se neobdržená úplata sníží o částku v peněžních prostředcích nebo hodnotu nepeněžitého plnění, které věřitel obdržel v souvislosti s pojištěním nebo zajištěním pohledávky.

(3) Pokud po provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky došlo ke skutečnostem zakládajícím provedení další opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, věřitel při stanovení výše této další opravy zohlední všechny změny základu daně provedené předešlou opravou základu daně v případě nedobytné pohledávky a opravami nebo změnami s ní souvisejícími.

(4) Pokud nebyla pohledávka v insolvenčním řízení v rámci přezkoumání přihlášených pohledávek zjištěna v hodnotě, kterou měla v době svého vzniku, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z hodnoty pohledávky zjištěné na přezkumném jednání nebo při přezkumu provedeném insolvenčním správcem v oddlužení.

(5) Pokud byla pohledávka přezkoumávána v rámci likvidace pozůstalosti, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z hodnoty pohledávky, v jaké je pohledávka v řízení o pozůstalosti považována za zjištěnou.

(6) Pokud je úplata za zdanitelné plnění bez ekonomického opodstatnění

zcela zjevně odchylná od obvyklé ceny určené ke dni jeho uskutečnění, je věřitel oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky pouze do výše základu daně stanoveného z této obvyklé ceny.

(7) Byl-li u původního zdanitelného plnění stanoven základ daně v nesprávné výši, může věřitel provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky pouze do výše odpovídající správně stanovenému základu daně.

(8) Dojde-li před provedením opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky k opravě základu daně, opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo opravě výše daně, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z opraveného základu daně nebo opravené výše daně.

§ 46b
Změna výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem

(1) Věřitel je povinen změnit výši opravy základu daně určenou kvalifikovaným odhadem, pokud

a) nastaly skutečnosti zakládající oprávnění k provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky podle § 46 odst. 1 písm. a) až d) a
b) z těchto skutečností vyplývá, že skutečná výše základu daně stanoveného z neobdržené úplaty neodpovídá výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem.

(2) Změnit výši opravy základu daně podle odstavce 1 nelze, pokud je absolutní hodnota rozdílu mezi skutečnou výší opravy základu daně a výší opravy určenou kvalifikovaným odhadem nižší než 1 000 Kč.

(3) Je-li hodnota rozdílu mezi skutečnou výší opravy základu daně a výší opravy určenou kvalifikovaným odhadem

a) kladná, věřitel zvýší výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu,
b) záporná, věřitel sníží výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu.

§ 46c
Dodatečná oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je povinen provést dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se po provedení opravy základu daně podle § 46 nebo po změně výše opravy základu daně podle § 46b sníží poslední známá neobdržená úplata.

(2) První dodatečnou opravu podle odstavce 1 v případě oddlužení je věřitel povinen provést poté, co skutečná výše uspokojení přesáhla výši předpokládanou schválenou zprávou pro oddlužení po schválení oddlužení.

(3) Do snížení poslední známé neobdržené úplaty podle odstavce 1 nebo 2 se započte rovněž částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které věřitel obdržel v souvislosti s postoupením pohledávky nebo v souvislosti s pojištěním nebo zajištěním pohledávky.

(4) Věřitel je oprávněn provést dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se po provedení opravy základu daně podle § 46 nebo po změně výše opravy základu daně podle § 46b zvýší poslední známá neobdržená úplata.

(5) Je-li hodnota rozdílu mezi základem daně stanoveným z poslední známé neobdržené úplaty a základem daně stanoveným z neobdržené úplaty po změně poslední známé neobdržené úplaty podle odstavce 1, 2 nebo 4

a) kladná, věřitel sníží výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu,
b) záporná, věřitel zvýší výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu.

(6) Dodatečnou opravu základu daně nelze provést po uplynutí 5 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se oprava základu daně považuje jako samostatné zdanitelné plnění za uskutečněné. Pro počítání této lhůty se použije § 46 odst. 6 obdobně.

§ 46d
Zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je povinen provést zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky z důvodu prohlášení konkursu na majetek dlužníka a insolvenční soud zrušil konkurs z důvodu

a) zjištění, že nebyl ani dodatečně osvědčen dlužníkův úpadek,
b) zjištění, že není žádný přihlášený věřitel a všechny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny, nebo
c) souhlasu všech věřitelů a insolvenčního správce s návrhem dlužníka na zrušení konkursu.

(2) Zrušení opravy základu daně podle odstavce 1 provede věřitel ve výši poslední známé neobdržené úplaty.

§ 46e
Opravné daňové doklady v případě nedobytné pohledávky

(1) Rozhodne-li se věřitel opravit základ daně v případě nedobytné pohledávky, je povinen vystavit základní opravný daňový doklad do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých se rozhodl tuto opravu provést.

(2) Věřitel je povinen vystavit opravný daňový doklad

a) v případě změny výše opravy základu daně určenou kvalifikovaným odhadem, do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých mu vznikla povinnost změnit výši opravy základu daně určenou kvalifikovaným odhadem,
b) v případě dodatečné opravy základu daně do 30 dnů ode dne snížení nebo zvýšení poslední známé neobdržené úplaty, nebo
c) při zrušení opravy základu daně do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých mu vznikla povinnost provést zrušení opravy základu daně.

(3) Základní opravný daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

a) označení věřitele,
b) daňové identifikační číslo věřitele,
c) označení dlužníka,
d) daňové identifikační číslo dlužníka,
e) odkaz na příslušné ustanovení § 46 odst. 1, podle kterého je oprava základu daně prováděna,
f) informaci o tom, že se jedná o další opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se jedná o opravu základu daně podle § 46 odst. 2,
g) spisovou značku insolvenčního řízení, je-li oprava základu daně prováděna z důvodu insolvenčního řízení,
h) evidenční číslo základního opravného daňového dokladu,
i) den vystavení základního opravného daňového dokladu,
j) den uskutečnění opravy základu daně, pokud touto opravou došlo ke snížení výše opravy základu daně,
k) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to
   1. evidenční číslo daňového dokladu,
   2. den uskutečnění původního zdanitelného plnění,
   3. výši úplaty,
   4. základ daně,
   5. sazbu daně a
   6. výši daně,
l) informace vztahující se k předchozí opravě základu daně, změně výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravě základu daně a zrušení opravy základu daně, pokud byly provedeny, a to
   1. evidenční číslo základního opravného daňového dokladu a opravných daňových dokladů,
   2. den vystavení základního opravného daňového dokladu a opravných daňových dokladů,
   3. den uskutečnění zdanitelného plnění,
   4. výši předchozí opravy základu daně, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně a zrušení opravy základu daně,
   5. výši opravy poslední známé daně,
m) informace vztahující se k opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky, a to
   1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění,
   2. výši opravy základu daně,
   3. daň vypočtenou z neobdržené úplaty za původní zdanitelné plnění,
n) datum splatnosti pohledávky ze zdanitelného plnění, pokud byla oprava základu daně provedena podle § 46 odst. 1 písm. g) až i).

(4) Opravný daňový doklad v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem obsahuje tyto údaje:

a) označení věřitele,
b) daňové identifikační číslo věřitele,
c) označení dlužníka,
d) daňové identifikační číslo dlužníka,
e) informaci o tom, že jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
f) spisovou značku insolvenčního řízení, pokud je oprava základu daně prováděna z důvodu insolvenčního řízení,
g) evidenční číslo
   1. daňového dokladu,
   2. základního opravného daňového dokladu,
   3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
h) den
   1. uskutečnění původního zdanitelného plnění,
   2. uskutečnění opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky,
   3. vystavení opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
   4. uskutečnění změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud touto změnou došlo ke snížení výše opravy základu daně,
i) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to
   1. výši úplaty,

2. základ daně,
3. sazbu daně a
4. výši daně,

j) informace vztahující se k opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky, a to
1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění určenou kvalifikovaným odhadem,
2. výši opravy základu daně,
3. daň vypočtenou z neobdržené úplaty za původní zdanitelné plnění,

k) informace vztahující se ke změně výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, a to
1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění podle § 46a odst. 1 písm. a) až e),
2. rozdíl mezi výší neobdržené úplaty podle bodu 1 a výší neobdržené úplaty, která odpovídá výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
3. sazbu daně,
4. základ daně stanovený z rozdílu podle bodu 2,
5. daň vypočtenou z rozdílu podle bodu 2,

l) datum splatnosti pohledávky ze zdanitelného plnění, pokud byla oprava základu daně provedena podle § 46 odst. 1 písm. g) až i).

(5) Opravný daňový doklad v případě dodatečné opravy základu daně obsahuje tyto údaje:

a) označení věřitele,
b) daňové identifikační číslo věřitele,
c) označení dlužníka,
d) daňové identifikační číslo dlužníka,
e) informaci o tom, že jde o dodatečnou opravu základu daně,
f) evidenční číslo
1. daňového dokladu,
2. základního opravného daňového dokladu,
3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,
4. opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně,

g) den
1. uskutečnění původního zdanitelného plnění,
2. uskutečnění opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky,
3. uskutečnění změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,
4. vystavení opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně,
5. uskutečnění dodatečné opravy základu daně, pokud touto opravou došlo ke snížení výše opravy základu daně,

h) snížení nebo zvýšení poslední známé neobdržené úplaty, které je důvodem pro dodatečnou opravu základu daně,
i) výši poslední známé neobdržené úplaty,
j) výši neobdržené úplaty po jejím snížení nebo zvýšení podle § 46c,
k) rozdíl mezi
1. výší poslední známé neobdržené úplaty a
2. výší neobdržené úplaty po jejím snížení podle § 46c,
l) sazbu daně,
m) základ daně stanovený z rozdílu podle písmene k),
n) daň vypočtenou z rozdílu podle písmene k).

(6) Opravný daňový doklad při zrušení opravy základu daně obsahuje tyto údaje:

a) označení věřitele,
b) daňové identifikační číslo věřitele,
c) označení dlužníka,
d) daňové identifikační číslo dlužníka,
e) informaci o tom, že jde o zrušení opravy základu daně,
f) evidenční číslo
1. daňového dokladu,
2. základního opravného daňového dokladu,
3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,
4. opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně, pokud byla tato oprava provedena,
5. opravného daňového dokladu při zrušení opravy základu daně,

g) den
1. vystavení opravného daňového dokladu při zrušení opravy základu daně,
2. den uskutečnění zrušení opravy základu daně,
3. den provedení opravy podle § 46 odst. 1,

h) základ daně a daň u původního zdanitelného plnění,
i) výši poslední známé neobdržené úplaty,
j) sazbu daně,
k) základ daně a daň ve výši, v jaké je provedeno zrušení opravy základu daně.

(7) Povinnost podle odstavce 1 nebo 2 nevzniká věřiteli, který neměl povinnost vystavit a nevystavil daňový doklad za zdanitelné plnění, u kterého provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky. V takovém případě věřitel provede opravu základu daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(8) Pokud se oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky, změna výše opravy základu daně určená kvalifikovaným odhadem, dodatečná oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky týká více zdanitelných plnění uskutečněných pro stejnou osobu, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou.

§ 46f
Opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky jako samostatné zdanitelné plnění

(1) Oprava základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění uskutečněné

a) dnem doručení základního opravného daňového dokladu dlužníkovi, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek snížení základu daně,
b) dnem doručení opravného daňového dokladu dlužníkovi, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečnou opravu základu daně, které mají za následek snížení opraveného základu daně,
c) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek snížení základu daně, a věřitel neměl povinnost vystavit a nevystavil základní opravný daňový doklad,
d) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečné opravy základu daně, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečnou opravu základu daně, které mají za následek snížení základu daně, a věřitel neměl povinnost vystavit a nevystavil opravný daňový doklad,
e) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek zvýšení opraveného základu daně, nebo
f) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečnou opravu základu daně nebo zrušení opravy základu daně, které mají za následek zvýšení opraveného základu daně.

(2) Věřitel, který provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání

a) kopie všech vystavených daňových dokladů, na kterých jsou uvedena zdanitelná plnění, u kterých provedl tuto opravu, nebo
b) seznam těchto dokladů s uvedením všech náležitostí uvedených na těchto daňových dokladech.

(3) Povinnost podle odstavce 2 nevzniká věřiteli, který neměl povinnost vystavit a nevystavil daňový doklad za zdanitelné plnění, u kterého provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky. Tento věřitel je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání přehled zdanitelných plnění, u kterých provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, s uvedením náležitostí, které by byl povinen uvést na daňovém dokladu, pokud by měl povinnost jej vystavit, a které jsou mu známé.

§ 46fa
Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud věřitel přestal být plátcem

(1) Osoba povinná k dani má po dobu běhu lhůty pro opravu základu daně práva a povinnosti věřitele související s opravou základu daně v případě nedobytné pohledávky i v případě, že přestala být plátcem.

(2) Pokud věřitel provede opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky a není plátcem ke dni jejich uskutečnění, uvede zvýšení nebo snížení základu daně v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém se tato oprava, změna výše opravy nebo zrušení opravy považují za uskutečněné.

(3) Věřiteli podle odstavce 2 nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace do posledního dne lhůty podle odstavce 2.

(4) Oprava základu daně podle odstavce 2 se nezahrne do výpočtu koeficientu podle § 76 odst. 2.

(5) Pokud osoba povinná k dani provede opravu základu daně podle odstavce 1, je ve lhůtě podle odstavce 2 povinna podat kontrolní hlášení za poslední období, do kterého spadá poslední zdaňovací období registrace.

§ 46g
Společné ustanovení pro opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky

V případě opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky plátce opraví výši poslední známé daně, pro kterou použije sazbu daně platnou ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění. Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění.

Díl 7
Sazby daně
§ 47
Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje
a) základní sazba daně ve výši 21 %, nebo
b) snížená sazba daně ve výši 12 %.

(2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.

(3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 3, tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba daně.

(4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje snížená sazba daně.

(5) U služeb spočívajících v opravě nebo úpravě zdravotnických prostředků podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu se uplatňuje snížená sazba daně.

(6) U elektronicky poskytovaných služeb spočívajících v poskytnutí novin, časopisů a periodik, na jejichž dodání by se uplatnila snížená sazba daně, pokud by byly obsaženy na hmotném nosiči, včetně jejich zpřístupnění v rámci veřejných knihovnických a informačních nebo dalších služeb poskytovaných podle knihovního zákona nebo obdobných služeb poskytovaných podle jiného právního předpisu, se uplatní snížená sazba daně.

(7) Osoba, která je povinna přiznat daň, se může rozhodnout, že
a) u zdanitelného plnění, které obsahuje soubor vzájemně rovnocenného a od sebe neoddělitelného zboží, se uplatní nejvyšší ze sazeb daně, pokud tento soubor obsahuje zboží, které pokud by bylo samostatně dodáno, tak by taková dodání podléhala
   1. různým sazbám daně, nebo
   2. sazbě daně a osvobození od daně podle § 71i, nebo
b) namísto uskutečnění zdanitelného plnění podle písmene a) uskuteční samostatná dodání zboží, která soubor podle písmene a) obsahuje.

(8) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje paušální celní sazba a který obsahuje druhy zboží, jež podléhají různým sazbám daně, zařazené do různých podpoložek celního sazebníku, se uplatní základní sazba daně.

(9) U základu daně podle § 36 odst. 13 vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

§ 47a
Předmět závazného posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

Předmětem závazného posouzení je určení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní nebo snížené sazby daně podle § 47 odst. 1.

§ 47b
Žádost o závazné posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede
a) popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,
b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 48
Stavba pro bydlení

(1) Stavbou pro bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí
a) stavba bytového domu,
b) stavba rodinného domu,
c) stavba, která
1. slouží k využití stavby bytového domu nebo stavby rodinného domu a
2. je zřízena na pozemku, který se stavbou bytového domu nebo rodinného domu podle bodu 1 tvoří funkční celek,
d) obytný prostor,
e) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene d), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

(2) Stavbou bytového domu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí stavba, která
a) je zapsána v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen „registr územní identifikace“) se způsobem využití bytový dům, nebo
b) není v registru územní identifikace zapsána, ale lze důvodně předpokládat, že do registru územní identifikace bude se způsobem využití bytový dům zapsána.

(3) Stavbou rodinného domu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí stavba, která
a) je zapsána v registru územní identifikace se způsobem využití rodinný dům, nebo
b) není v registru územní identifikace zapsána, ale lze důvodně předpokládat, že do registru územní identifikace bude se způsobem využití rodinný dům zapsána.

(4) Pozemkem, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí pozemek, který slouží k provozu stavby pevně spojené se zemí nebo slouží k plnění její funkce anebo který je využíván spolu s takovou stavbou. Touto stavbou není síť technické infrastruktury ve vlastnictví jiné osoby než vlastníka pozemku.

(5) Obytným prostorem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí soubor místností, popřípadě jedna obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny.

(6) Stavba se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dokončenou dnem
a) nabytí právní moci prvního kolaudačního rozhodnutí, nebo
b) splnění podmínek k trvalému užívání stavby, pokud se pro stavbu kolaudační rozhodnutí nevydává.

§ 48a
Stavba pro sociální bydlení

(1) Stavbou pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí
a) stavba bytového domu, v níž je více než polovina podlahové plochy tvořena obytným prostorem pro sociální bydlení,
b) stavba rodinného domu, jejíž podlahová plocha nepřesahuje 350 m², nebo
c) obytný prostor pro sociální bydlení.

(2) Za stavbu pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také
a) ubytovací zařízení pro ubytování příslušníků bezpečnostních sborů podle zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů nebo pro ubytování státních zaměstnanců,
b) zařízení sociálních služeb poskytující pobytové služby podle zákona upravujícího sociální služby,
c) školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a školské zařízení pro preventivně výchovnou péči podle zákona upravujícího výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovnou péči ve školských zařízeních,
d) internát školy samostatně zřízené pro žáky se zdravotním postižením podle právních předpisů upravujících školská výchovná a ubytovací zařízení a školská účelová zařízení,
e) zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon pěstounské péče poskytující péči podle zákona upravujícího sociálně-právní ochranu dětí,
f) speciální lůžkové zařízení hospicového typu podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění, nebo
g) domov péče o válečné veterány podle zákona upravujícího válečné veterány.

(3) Za stavbu pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také stavba, u níž součet podlahové plochy prostorů využívaných pro účely podle odstavce 2 a podlahové plochy obytných prostorů pro sociální bydlení činí více než polovinu celkové podlahové plochy. Do tohoto součtu se započítá i podíl podlahové plochy společných částí domu s těmito prostory spojený.

(4) Za stavbu pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také jiná stavba, která
a) slouží výhradně k využití stavby podle odstavce 1 písm. a) nebo b) anebo odstavce 2 nebo 3 a
b) je zřízena na pozemku, který se stavbou podle písmene a) tvoří funkční celek.

(5) Obytným prostorem pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí
a) obytný prostor, jehož podlahová plocha nepřesahuje 120 m², nebo
b) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene a), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

(6) Způsob výpočtu podlahové plochy pro účely daně z přidané hodnoty stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

§ 49
Sazba daně u ✂ stavby pro ✂ bydlení

(1) Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních ***nebo*** montážních prací spojených s výstavbou stavby, která je stavbou pro sociální bydlení.

(2) Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních ***nebo*** montážních prací, kterými se stavba nebo prostor***, které nejsou dokončenou stavbou pro bydlení nebo pro sociální bydlení*** mění na stavbu pro sociální bydlení.

(3) Snížená sazba daně se uplatní u dodání

a) stavby pro sociální bydlení***, a to i pokud není dokončená***,
b) pozemku, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení***, a to i pokud není dokončená***,
c) práva stavby, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení***, a to i pokud není dokončená***, nebo
d) jednotky, která nezahrnuje jiný prostor než obytný prostor pro sociální bydlení.

(4) Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě pro bydlení nebo pro sociální bydlení. To neplatí, pokud se poskytnutím těchto prací tato stavba mění na stavbu nebo prostor, které nejsou stavbou pro bydlení nebo pro sociální bydlení.

(5) Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě, která není stavbou pro bydlení ani pro sociální bydlení, pokud jsou tyto práce provedeny na částech těchto staveb, které jsou určeny nebo slouží výhradně k bydlení nebo sociálnímu bydlení podle § 48a odst. 1 písm. c) nebo § 48a odst. 2 nebo 4. Základ daně u poskytnutí prací na částech stavby, které jsou určeny nebo slouží výhradně k bydlení nebo sociálnímu bydlení, a částech stavby určených nebo sloužících k jinému účelu, se stanoví podle poměru podlahových ploch prostorů určených nebo sloužících výhradně k bydlení nebo sociálnímu bydlení a prostorů určených nebo sloužících k jinému účelu k celkovému součtu těchto podlahových ploch.

Díl 8
Osvobození od daně

Oddíl 1
Osvobození v režimu pro malé podniky v tuzemsku

§ 50
Plnění osvobozená v režimu pro malé podniky v tuzemsku

(1) V tuzemsku je v režimu pro malé podniky od daně osvobozeno plnění uskutečněné osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, nebo osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem, které by bylo zdanitelným plněním, pokud by jej uskutečnil plátce.

(2) Je-li stanovena povinnost přiznat plnění podle odstavce 1, vzniká tato povinnost ke dni jeho uskutečnění. Pro určení dne uskutečnění plnění podle odstavce 1 se díl 4 této hlavy použije obdobně.

(3) Při stanovení hodnoty plnění podle odstavce 1 se § 36 použije obdobně.

Oddíl 2
Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51
Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

a) základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52),
b) rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),
c) finanční činnosti (§ 54),
d) penzijní činnosti (§ 54a),
e) pojišťovací činnosti (§ 55),
f) dodání pozemku (§ 55a),
g) dodání ***vybrané*** nemovité věci (§ 56),
g) nájem nemovité věci (§ 56a),
i) výchova a vzdělávání (§ 57),
j) zdravotní služby a dodání zdravotního zboží (§ 58),
k) sociální pomoc (§ 59),
l) provozování hazardních her (§ 60),
m) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
n) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, které je osvobozeno od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost jej přiznat ke dni jeho uskutečnění. Je-li před uskutečněním plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně přijata úplata, vzniká povinnost přiznat tuto přijatou úplatu ke dni jejího přijetí; to neplatí, není-li plnění osvobozené od daně ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě. Při stanovení hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 nebo hodnoty úplaty za takové plnění, u které vznikla povinnost ji přiznat, se postupuje podle § 36 a 37a odst. 1 obdobně. Při opravě hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 nebo hodnoty úplaty za takové plnění, u které vznikla povinnost ji přiznat, se postupuje podle § 42 obdobně.

§ 52
Základní poštovní služby a dodání poštovních známek

(1) Základní poštovní službou se pro účely tohoto zákona rozumí základní služba podle zákona upravujícího poštovní služby poskytovaná držitelem poštovní licence obsažená v této licenci.

(2) Dodáním poštovních známek se pro účely tohoto zákona rozumí dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku nebo dodání dalších obdobných cenin s tím, že částka za tato dodání nepřevyšuje nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.

§ 53
Rozhlasové a televizní vysílání

Rozhlasovým nebo televizním vysíláním se pro účely osvobození od daně rozumí poskytování rozhlasového nebo televizního vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona podle zákona upravujícího provozování rozhlasového a televizního vysílání, s výjimkou vysílání obchodního sdělení, nebo poskytování obdobného vysílání z jiného členského státu nebo ze třetí země.

§ 54
Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

a) převod cenných papírů včetně zaknihovaných cenných papírů, podílů v obchodních korporacích,
b) přijímání vkladů od veřejnosti,
c) poskytování úvěrů a peněžních zápůjček,
d) platební služby a vydávání elektronických peněz,
e) vydávání a správa platebních prostředků, jestliže se nejedná o poskytování platebních služeb nebo vydávání elektronických peněz podle písmene d),
f) poskytování a převzetí peněžních záruk a převzetí peněžních závazků,
g) otevření, potvrzení a avizování akreditivu,
h) ✂
h) směnárenská činnost,
i) operace týkající se peněz,
j) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank, včetně zahraničních bank, nebo od státu,
k) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji,
l) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka,
m) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet,
n) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet,
o) upisování nebo umísťování emisí investičních nástrojů,
q) ✂
p) vypořádání obchodů s investičními nástroji,
q) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,
r) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,
s) obhospodařování nebo administrace investičního fondu, důchodového fondu, účastnického fondu, transformovaného fondu nebo obdobných zahraničních fondů,
v) ✂
w) ✂
t) sjednání nebo zprostředkování činností podle písmen a) až **i) nebo k) až r)**.

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v případě operací souvisejících se správou úvěru nebo peněžní zápůjčky může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr nebo peněžní zápůjčku.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokace platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 54a
Penzijní činnosti

Penzijními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

a) poskytování doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
b) poskytování penzijního připojištění podle zákona upravujícího penzijní připojištění,
c) zprostředkování doplňkového penzijního spoření nebo penzijního připojištění.

§ 55
Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

a) poskytování pojištění,

b) poskytování zajištění,
c) služby související s pojištěním nebo zajištěním poskytované osobami zprostředkovávajícími pojištění nebo zajištění.

§ 55a
Dodání pozemku

(1) Od daně je osvobozeno dodání pozemku, který
a) netvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí a
b) není stavebním pozemkem.
(2) Stavebním pozemkem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí pozemek,
a) na kterém lze na základě územně plánovací dokumentace vydané obcí, vymezení zastavěného území nebo rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona umístit stavbu pevně spojenou se zemí; to neplatí, pokud je zřejmé, že na pozemek nelze takovou stavbu umístit nebo je to vysoce nepravděpodobné, nebo
b) na kterém nebo v jehož okolí byly nebo jsou prováděny stavební nebo obdobné práce za účelem budoucího umístění stavby pevně spojené se zemí na tomto pozemku.
(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se za stavbu pevně spojenou se zemí nepovažuje stavba, která se na pozemku nachází a jejíž význam pro obvyklé užití takového pozemku je zanedbatelný.
(4) Plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se mohou rozhodnout, že se i u dodání pozemku podle odstavce 1 jedná o zdanitelné plnění. Pokud je příjemce tohoto plnění plátcem nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, lze tak učinit pouze po jeho předchozím souhlasu. Pokud plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, přijali před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které jim nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.

§ 56
Dodání vybrané nemovité věci

(1) Dodání dokončené vybrané nemovité věci je osvobozeno od daně s výjimkou prvního dodání této nemovité věci uskutečněného do konce dvacátého třetího kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, v němž se vybraná nemovitá věc považuje za dokončenou nebo v němž nastala skutečnost podle odstavce 3; pro účely určení počátku této doby je rozhodná skutečnost, která nastala později.
(2) Vybraná nemovitá věc se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dokončenou dnem
a) nabytí právní moci prvního kolaudačního rozhodnutí, nebo
b) splnění podmínek k trvalému užívání této nemovité věci, pokud se pro tuto nemovitou věc kolaudační rozhodnutí nevydává.
(3) Za první dodání dokončené vybrané nemovité věci se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také první dodání této nemovité věci uskutečněné po
a) dni nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí po provedení změny, během níž došlo k podstatné změně této nemovité věci, nebo dnem splnění podmínek k trvalému užívání této nemovité věci po provedení této změny, pokud se po jejím provedení kolaudační rozhodnutí nevydává; to neplatí v případě, že
1. je kolaudační rozhodnutí vydáno jiné osobě než osobě, která tuto změnu provedla, nebo
2. podmínky k trvalému užívání této nemovité věci po provedení této změny splnila jiná osoba než osoba, která tuto změnu provedla, nebo
b) dni, kdy se změna probíhající na této nemovité věci stala podstatnou změnou, pokud k dodání této nemovité věci dochází přede dnem
1. nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí po provedení této změny, nebo
2. splnění podmínek k trvalému užívání této nemovité věci po provedení této změny, pokud se po jejím provedení kolaudační rozhodnutí nevydává.
(4) Vybraná nemovitá věc se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dokončenou, byla-li dokončena pouze její část.
(5) Podstatnou změnou dokončené vybrané nemovité věci se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí změna dokončené vybrané nemovité věci, jejímž cílem je změna jejího využití nebo podmínek jejího obývání, pokud skutečné náklady vynaložené na tuto změnu bez daně osobou, která uskutečňuje bezprostředně následující dodání této nemovité věci, přesáhnou 30 % základu daně při tomto bezprostředně následujícím dodání.
(6) Skutečnosti rozhodné pro počátek běhu doby podle odstavce 1 se v případě pozemku, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, nebo práva stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí, odvíjí od stavby pevně spojené se zemí, s níž pozemek tvoří funkční celek nebo která je součástí práva stavby.
(7) Vybranou nemovitou věcí se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí
a) stavba pevně spojená se zemí,
b) jednotka,
c) pozemek, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, nebo
d) právo stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí.
(8) Plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se mohou rozhodnout, že se u dodání dokončené vybrané nemovité věci jedná o zdanitelné plnění, i pokud má být podle odstavce 1 osvobozeno od daně. Pokud je příjemce tohoto plnění plátcem nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, lze tak učinit pouze po jeho předchozím souhlasu. Pokud plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, přijali před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které jim nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.

§ 56a
Nájem nemovité věci

(1) Nájem nemovité věci je osvobozen od daně s výjimkou
a) krátkodobého nájmu nemovité věci,
b) poskytnutí ubytovacích služeb, které odpovídají číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA 55 ve znění platném k 1. lednu 2015,
c) nájmu prostor a míst k parkování vozidel,
d) nájmu bezpečnostních schránek,
e) nájmu strojů nebo jiných upevněných zařízení.

(2) Krátkodobým nájmem nemovité věci se pro účely odstavce 1 písm. a) rozumí nájem pozemku, jehož součástí je stavba, stavby nebo jednotky, popřípadě spolu s vnitřním movitým vybavením nebo dodáním plynu, elektřiny, tepla, chladu nebo vody, který trvá nepřetržitě nejvýše 48 hodin.

(3) Plátce se může rozhodnout, že se jedná o zdanitelné plnění, pokud jde o nájem nemovité věci jinému plátci nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, pro účely uskutečňování jejich ekonomické činnosti.
(4) Osoba neusazená v tuzemsku, která není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se může rozhodnout, že se u nájmu nemovité věci plátci pro účely uskutečňování jeho ekonomické činnosti jedná o zdanitelné plnění.
(5) Odstavce 3 a 4 se nepoužijí pro nájem
a) stavby rodinného domu ✂,
b) obytného prostoru,
c) jednotky, která *zahrnuje obytný prostor a* nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru,
d) stavby, v níž je alespoň 60 % podlahové plochy této stavby nebo části stavby, je-li pronajímána tato část, tvořeno obytným prostorem,
e) pozemku, jehož součástí je stavba rodinného domu, obytný prostor nebo stavba podle písmene d), s níž je tento pozemek pronajímán,
f) práva stavby, jehož součástí je stavba rodinného domu nebo stavba podle písmene d), s níž je právo stavby pronajímáno.

§ 57

(1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí
a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích, vyšších odborných školách, základních uměleckých školách a jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky, které jsou zapsány ve školském rejstříku,[42)] dále výchovná a vzdělávací činnost v rámci praktického vyučování nebo praktické přípravy podle školského zákona
b) školské služby poskytované ve školských zařízeních, které jsou zapsány ve školském rejstříku[42)] a které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách podle písmene a) nebo s ním přímo souvisejí; dále zajištění ústavní nebo ochranné výchovy anebo preventivně výchovné péče,[44)]
c) vzdělávací činnost poskytovaná na vysokých školách podle zákona o vysokých školách
1. v akreditovaných studijních programech,
2. v programech celoživotního vzdělávání,
d) činnost prováděná za účelem rekvalifikace nebo poskytování služeb odborného výcviku podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty[7e)], poskytovaná
1. osobou, která získala akreditaci k provádění této činnosti,
2. osobou, která má pro výkon této činnosti akreditovaný vzdělávací program,
3. osobou, která vykonává tuto činnost ze zákona, nebo
4. školou v oblasti oboru vzdělávání, který má zapsaný v rejstříku škol

a školských zařízení,

e) výchovná a vzdělávací činnost v rámci plnění povinné školní docházky žáků v zahraničních školách zřízených na území České republiky a nezapsaných do školského rejstříku, v nichž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy povolilo plnění povinné školní docházky,

f) jazykové vzdělání poskytované v
1. jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou vzdělávacími institucemi působícími v oblasti jazykového vzdělávání uznanými Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, které poskytují jednoleté kurzy cizích jazyků s denní výukou, nebo
2. přípravných kurzech pro vykonání standardizovaných jazykových zkoušek uznaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy[44f],

g) výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity poskytované dětem a mládeži, pokud jsou poskytovány
1. státem,
2. krajem,
3. obcí,
4. organizační složkou státu, kraje nebo obce,
5. dobrovolným svazkem obcí,
6. hlavním městem Prahou nebo jeho městskou částí,
7. příspěvkovou organizací, nebo
8. právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

h) poskytování služby péče o dítě v dětské skupině podle zákona upravujícího poskytování služby péče o dítě v dětské skupině nebo poskytování péče o děti do 4 let v denním režimu, pokud jsou poskytovány
1. státem,
2. krajem,
3. obcí,
4. organizační složkou státu, kraje nebo obce,
5. dobrovolným svazkem obcí,
6. hlavním městem Prahou nebo jeho městskou částí,
7. příspěvkovou organizací, nebo
8. právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovy a vzdělávání osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 58
Zdravotní služby a dodání zdravotního zboží

(1) Zdravotní službou se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní služba podle zákona upravujícího zdravotní služby poskytovaná poskytovatelem zdravotních služeb uvedená v oprávnění k poskytování zdravotních služeb, pokud se jedná o činnost s léčebným cílem nebo chránící lidské zdraví, a služba s ní úzce související.

(2) Dodáním zdravotního zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání

a) lidské krve, lidských orgánů a mateřského mléka, pokud není ke dni jejich dodání zřejmé, že budou použity pro průmyslové využití, nebo

b) stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zákona upravujícího zdravotnické prostředky, stomatologickými laboratořemi a oprav těchto výrobků.

(3) Dodáním zdravotního zboží pro účely tohoto zákona není výdej nebo prodej

a) léčiv,

b) potravin pro zvláštní výživu, nebo

c) zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu.

(4) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění.[46)]

§ 59
Sociální pomoc

Sociální pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí sociální služby podle zvláštního právního předpisu.[47)] Sociální služby jsou osvobozeny od daně, pokud jsou poskytovány podle zvláštního právního předpisu.[47a)]

§ 60
Provozování loterií a jiných podobných her

Provozováním loterií a jiných podobných her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování loterií a jiných podobných her,[48)] s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 60
Provozování hazardních her

Provozováním hazardních her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování hazardních her podle zákona upravujícího hazardní hry, s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61
Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

a) poskytnutí služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání a jejichž povaha je politická, odborová, náboženská, vlastenecká, filozofická, dobročinná nebo občanská, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

b) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu,[48a)]

c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,

d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právnickými osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,

e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právnickou osobou zřízenou zákonem, právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen a), b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za podmínky, že se jedná pouze o dodání zboží nebo poskytnutí služeb při příležitostných akcích pořádaných výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

g) poskytování služeb nezávislým seskupením osob, které je osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, se sídlem v tuzemsku, svým členům, kteří uskutečňují plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně podle písmen a) až f), § 52 odst. 1, § 53 nebo § 57 až 59 nebo činnosti, při jejichž uskutečňování nejsou osobou povinnou k dani, pokud
1. jsou tyto služby přímo nezbytné k tomu, aby tito členové mohli uskutečňovat uvedená plnění nebo činnosti,
2. úhrada za poskytnuté služby odpovídá nákladům na jejich poskytnutí podle podílů členů na poskytnuté službě a
3. toto poskytování služeb nenarušuje tím, že se jedná o plnění osvobozené od daně, hospodářskou soutěž.

§ 62
Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně

(1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží použitého plátcem výlučně k uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně; to neplatí pro dodání stavebního pozemku nebo dodání dokončené vybrané nemovité věci, které není osvobozeno od daně podle § 56 odst. 1.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití neměl plátce nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6.

(3) Plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se mohou rozhodnout, že se i u dodání pozemku podle § 55a odst. 1 nebo u dodání dokončené vybrané nemovité věci, která jsou osvobozena od daně podle odstavce 1, jedná o zdanitelné plnění; § 55a odst. 4 a § 56 odst. 8 se použijí obdobně.

Oddíl 3
Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63
Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až 71l

a) dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),

b) pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),

c) vývoz zboží (§ 66),

d) poskytnutí služby do třetí země (§ 67),

e) osvobození ve zvláštních případech (§ 68),

f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),

g) přeprava osob (§ 70),

h) dovoz zboží (§ 71),

i) dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a dovoz pohonných hmot cestujícím (§ 71a až 71f),

j) dovoz zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně (§ 71g),

k) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní (§ 71h),

l) dodání knihy a poskytnutí obdobné služby (§ 71i),

m) pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu a zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit (§ 71l).

(2) U plnění, které je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost jej přiznat ke dni jeho uskutečnění, pokud zákon nestanoví jinak. Při stanovení hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36 obdobně. Při opravě hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 42a obdobně.

§ 64
Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, pro kterou je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě předmětem daně, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

a) tato osoba sdělila plátci své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty,
b) je zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu plátcem, pořizovatelem nebo třetí osobou zmocněnou plátcem nebo pořizovatelem a
c) plátce uvede dodání zboží v souhrnném hlášení.

(2) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem, osobě povinné k dani, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo právnické osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přeprava zboží je uskutečněna podle zákona upravujícího spotřební daně, a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(3) Dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud by takové dodání zboží bylo osvobozeno od daně podle odstavců 1 až **a 2** v případě, že by se uskutečnilo pro jinou osobu registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Pro účely uplatňování osvobození od daně podle odstavců 1 až **3** se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)]

§ 65
Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

a) dodání takového zboží plátcem v tuzemsku by bylo v každém případě osvobozeno od daně,
b) dovoz takového zboží by byl v každém případě osvobozen od daně podle § 71 odst. 1 až **6**, nebo
c) pořizovatel by měl v každém případě nárok na vrácení daně na vstupu podle § 82a a 82b, nebo podle § 83, s výjimkou nároku na vrácení daně v poměrné výši.

§ 66
Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropské unie na území třetí země.

(2) Vývoz zboží je osvobozen od daně, pokud jde o dodání zboží, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska do třetí země

a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo
b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

(3) Vývoz zboží, které se nachází v osobním zavazadle cestujícího, je podle odstavce 2 písm. b) osvobozen od daně, pokud

a) bydliště cestujícího a místo, kde se obvykle zdržuje, se nachází ve třetí zemi; má se za to, že bydliště a místo, kde se cestující obvykle zdržuje, se nachází ve třetí zemi, pokud se místo zapsané v cestovním dokladu nachází ve třetí zemi,
b) toto zboží je neobchodní povahy a
c) toto zboží je vyvezeno do konce třetího kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, v němž se uskutečnilo dodání tohoto zboží, u kterého plátce vystavil doklad o prodeji.

(4) V případě dodání zboží uskutečněného v tuzemsku lze podle odstavce 3 osvobodit pouze vývoz zboží, jehož cena včetně daně uvedená na jednom dokladu o prodeji podle § 84 odst. 1 vystaveném jednomu cestujícímu je vyšší než 2 000 Kč.

(5) Celní úřad pro účely osvobození od daně podle odstavce 3 potvrdí na žádost cestujícího výstup zboží, které se nachází v jeho osobním zavazadle, z území Evropské unie. V případě, že celní úřad zjistí, že nejsou splněny podmínky podle odstavce 3 nebo 4, výstup tohoto zboží nepotvrdí.

(6) Na dodání zboží uskutečněné v tuzemsku, jehož vývoz bude osvobozen podle odstavce 3, se hledí jako na zdanitelné plnění do dne, kdy dojde ke splnění podmínek pro toto osvobození a uplatnění nároku na vrácení daně podle § 84 odst. 9; to neplatí pro dodání zboží osvobozené od daně podle jiného ustanovení tohoto zákona.

(7) Při vývozu zboží, který je osvobozen od daně, se pro účely tohoto zákona za den uskutečnění plnění považuje den výstupu zboží z území Evropské unie.

(8) Výstup zboží z území Evropské unie je plátce povinen prokázat

a) rozhodnutím celního úřadu **nebo obdobného orgánu podle právních předpisů jiného členského státu**, u kterého je potvrzen výstup zboží z území Evropské unie, o propuštění do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, vnějšího tranzitu, nebo o zpětném vývozu, nebo
b) jinými důkaznými prostředky.

(9) Výstup zboží, které se nachází v osobním zavazadle cestujícího, z území Evropské unie je plátce povinen prokázat potvrzením celního úřadu nebo obdobného orgánu podle právních předpisů jiného členského státu o jeho výstupu.

§ 67
Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto služby poskytla, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68
Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících osoby za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,
c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),
b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména mezinárodní leteckou dopravu za úplatu,
b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za takové poskytnutí služby, se nepovažuje zejména ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, nájem salónku a kancelářských prostor na letišti nebo odbavení cestujících.

(7) Subjektem Evropské unie se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) orgány Evropské unie,
b) Evropské společenství pro atomovou energii,
c) Evropská investiční banka,
d) subjekt založený Evropskou unií.

(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi,[56)] konzulárnímu úřadu[57)], mezinárodní organizaci, zastoupení mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo zastoupení nebo v jiných právních předpisech, pokud mají tyto mise, úřady, organizace nebo zastoupení sídlo nebo umístění v jiném členském státě. Od daně s nárokem

na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla nebo zastoupení těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo nebo umístění těchto misí, úřadů, organizací, zastoupení anebo subjektů.

(9) Správce daně na žádost osoby požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 nebo 2 potvrdí osvědčení o osvobození od daně, pokud

a) má být této osobě v jiném členském státě dodáno zboží nebo poskytnuta služba a má se u takového plnění uplatnit osvobození od daně s nárokem na odpočet daně a
b) by u dodání zboží nebo poskytnutí služby podle písmene a) v případě jejich uskutečnění s místem plnění v tuzemsku byla daň zaplacená v ceně tohoto zboží nebo služby vrácena této osobě podle § 80.

(10) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby ozbrojeným silám jiného státu

a) uskutečněné v tuzemsku určené pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, anebo k zásobení jejich jídelen, pokud jde o ozbrojené síly
   1. jiného členského státu, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky,
   2. státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, které se podílejí na společném obranném úsilí; osvobozeno není dodání zboží nebo poskytnutí služby ozbrojeným silám České republiky, nebo
   3. státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu, a to v rozsahu stanoveném takovou mezinárodní smlouvou,
b) do jiného členského státu pro použití ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, anebo k zásobení jejich jídelen, pokud nejde o ozbrojené síly státu určení a jde o ozbrojené síly
   1. členského státu, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky,
   2. státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, které se podílejí na společném obranném úsilí, nebo
   3. státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu, a to v rozsahu stanoveném takovou mezinárodní smlouvou.

(11) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 v případě ozbrojených sil, které vyslal jiný členský stát, se prokazuje osvědčením o osvobození od daně podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)] Toto osvědčení potvrzuje pro účely osvobození od daně

a) Ministerstvo obrany podle odstavce 10 písm. a), nebo
b) příslušný orgán členského státu určení podle odstavce 10 písm. b).

(12) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 se v případě ozbrojených sil, které vyslal jiný než členský stát, prokazuje čestným prohlášením potvrzeným příslušným orgánem státu, který ozbrojené síly vyslal, nebo jinou písemností, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropské unie odešlou nebo přepraví do třetí země.

(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 16, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(16) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

(17) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby agentuře nebo subjektu, které byly založeny podle práva Evropské unie, nebo Evropské komisi, pokud je toto plnění pořízeno nebo přijato v rámci plnění úkolů, které jim byly svěřeny právem Evropské unie za účelem reakce na vznik a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem označovaným jako SARS CoV-2, s výjimkou případů, kdy je toto plnění použito touto agenturou, tímto subjektem nebo Evropskou komisí pro účely dalšího dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu.

(18) Nárok na osvobození od daně podle odstavce **17** se prokazuje osvědčením o osvobození od daně podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)] Toto osvědčení potvrzuje pro účely osvobození od daně příslušný orgán jiného členského státu, v němž se nachází sídlo, zastoupení nebo umístění Evropské komise, agentury nebo subjektu, pro které je plnění uskutečněno; to neplatí, pokud se jedná o dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku Evropské komisi, agentuře nebo subjektu, které mají v tuzemsku sídlo, zastoupení nebo umístění.

(19) Zjistí-li plátce, že u dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se uplatnilo osvobození od daně podle odstavce 17, již nejsou splněny podmínky pro uplatnění tohoto osvobození, vzniká mu povinnost vystavit opravný daňový doklad; pro vystavení opravného daňového dokladu se § 45 použije obdobně. Plátce použije u zdanitelného plnění sazbu daně platnou ke dni, kdy přestaly platit podmínky pro uplatnění tohoto osvobození.

(20) Z daně stanovené na základě zjištění, že již nejsou splněny podmínky pro uplatnění osvobození od daně podle odstavce 17, nevzniká úrok z prodlení do dne splatnosti daně za zdaňovací období, v němž plátce zjistil tuto skutečnost.

§ 69
Osvobození poskytnutí služeb vázaných na dovoz zboží a vývoz zboží

(1) Při vývozu zboží je osvobozeno od daně poskytnutí služby přímo vázané na vývoz zboží.

(2) Při dovozu zboží je osvobozeno od daně poskytnutí služby

a) vztahující se k dovozu zboží, je-li hodnota této služby zahrnuta do základu daně při dovozu zboží, nebo
b) přímo vázané na dovoz zboží, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie dočasně uskladněno nebo propuštěno do celního režimu podle § 12 odst. 2 písm. b).

(3) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu zboží nebo vývozu zboží je plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu zboží nebo vývozu zboží, povinen doložit

a) přepravním dokladem,
b) smlouvou o přepravě věci, nebo
c) jinými důkazními prostředky.

§ 70
Osvobození přepravy osob

Přeprava osob a jejich zavazadel mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně služeb přímo souvisejících s touto přepravou, je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Za služby přímo související s touto přepravou osob se považují zejména služby zajištění přepravy osob jménem a na účet jiné osoby, prodej přepravních dokladů, vystavení dokladů, vytvoření rezervace a její změna a výměna přepravních dokladů. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

§ 71
Osvobození od daně při dovozu zboží

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, jestliže je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,[49)] pokud se jedná o:

a) zboží dovážené v zásilkách neobchodní povahy, jde-li o dovoz kávy nebo čaje, vztahuje se osvobození od daně na množství do
   1. 500 g kávy, nebo 200 g kávového extraktu a esence,
   2. 100 g čaje, nebo 40 g čajového extraktu a esence,
b) osobní majetek fyzických osob,
   1. které se stěhují ze zahraničí do tuzemska,
   2. dovážený při příležitosti sňatku,
   3. nabytý děděním,
c) výbavu, studijní potřeby a vybavení obývaných domácností žáků nebo studentů,
d) přemístění obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění obchodního závodu,
e) léčivé látky, léčivé přípravky, laboratorní zvířata, biologické nebo chemické látky,
   1. laboratorní zvířata a biologické nebo chemické látky určené k výzkumu,
   2. léčivé látky lidského původu a činidla k určování krevní skupiny a tkání,
   3. referenční látky pro kontrolu jakosti přípravků
   4. farmaceutické výrobky používané při mezinárodních sportovních událostech,
f) zboží určené charitativním nebo dobročinným subjektům,
   1. zboží dovážené pro uskutečnění obecných záměrů, základní životní potřeby pouze bezúplatně nabyté,
   2. bezúplatně nabyté zboží dovážené ve prospěch osob se zdravotním postižením pro účely vzdělávání, zaměstnávání a sociální rozvoj,
   3. zboží dovážené ve prospěch obětí katastrof,

g) dovoz v rámci mezinárodních vztahů,
1. čestná vyznamenání nebo ceny,
2. dary obdržené v rámci mezinárodních vztahů,
3. zboží určené k užívání hlavou státu,
h) zboží dovážené k podpoře obchodní činnosti,
1. vzorky zboží nepatrné hodnoty,
2. tiskoviny a reklamní materiál,
3. zboží používané nebo spotřebované v průběhu výstavy nebo podobné události,
i) zboží dovážené ke zkouškám, analýzám nebo pokusům,
j) různý dovoz, a to
1. zásilky určené subjektům příslušným ve věcech ochrany autorských práv nebo průmyslového či obchodního vlastnictví,
2. turistický propagační materiál,
3. různé dokumenty a zboží,
4. materiál k upevnění a ochraně zboží při přepravě,
5. stelivo, píce a krmivo pro zvířata během jejich přepravy,
6. pohonné hmoty a maziva nacházející se v silničních motorových vozidlech a speciálních kontejnerech,
7. zboží určené na výstavbu, údržbu nebo výzdobu památníků nebo hřbitovů válečných obětí,
8. rakve, urny a smuteční ozdoby.

(3) Od daně je dále osvobozen dovoz
a) čistokrevných koní starých nejvýše šest měsíců, narozených ve třetí zemi nebo na třetím území ze zvířete, které bylo na území Evropské unie pokryto a poté dočasně vyvezeno k porodu,
b) sbírkových a uměleckých předmětů vzdělávací, vědecké nebo kulturní povahy, které nejsou určeny k prodeji a které dovážejí muzea a galerie, pokud jsou dováženy bezúplatně, nebo pokud jsou dováženy za úplatu a nejsou dodány osobou povinnou k dani,
c) oficiálních publikací vydávaných orgány veřejné moci země nebo území vývozu, mezinárodními organizacemi, veřejnými samosprávami a veřejnoprávními subjekty usazenými v zemi nebo na území vývozu a tiskovin šířených při příležitosti voleb do Evropského parlamentu nebo při příležitosti vnitrostátních voleb v zemi, z níž tiskovina pochází, zahraničními politickými organizacemi úředně uznanými v členských státech, pokud tyto publikace a tiskoviny podléhaly dani v zemi nebo na území vývozu a nevyužily vrácení daně při vývozu,
d) vratných obalů bez úplaty či za úplatu,
e) úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl uskutečněn osobou podnikající v námořním rybářství, nebo
f) plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo vpuštěním z plavidla převážejícího plyn do soustavy zemního plynu nebo těžební plynovodní sítě, dovoz elektřiny, tepla nebo chladu prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.

(4) Od daně je dále osvobozen dovoz zboží
a) osobě podle § 80 odst. 1 nebo 2, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla,
b) uskutečněný subjekty Evropské unie, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž,
c) uskutečněný mezinárodními organizacemi jinými než uvedenými v písmenu b), které jsou za mezinárodní organizace uznávány úřady hostitelského členského státu, nebo uskutečněný členy těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla; toto ustanovení se pro zastoupení mezinárodní organizace použije obdobně,
d) ozbrojenými silami pro jejich použití nebo použití civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, anebo k zásobení jejich jídelen, pokud jde o ozbrojené síly
1. jiného členského státu, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky, nebo
2. státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, které se podílejí na společném obranném úsilí; osvobozen není dovoz zboží ozbrojenými silami České republiky, nebo
e) ozbrojenými silami státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu, nebo osobami podle § 86a odst. 1, a to v rozsahu stanoveném takovou mezinárodní smlouvou.

(5) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(6) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

(7) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud je
a) daň při prodeji dovezeného zboží na dálku přiznána v dovozním režimu zvláštního režimu jednoho správního místa a
b) v celním prohlášení ve věci propuštění tohoto zboží do celního režimu volného oběhu uvedeno daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu zvláštního režimu jednoho správního místa.

(8) Od daně je osvobozen dovoz zboží uskutečněný agenturou nebo subjektem, které byly založeny podle práva Evropské unie, nebo Evropskou komisí, pokud je toto zboží dováženo v rámci plnění úkolů, které jim byly svěřeny právem Evropské unie za účelem reakce na vznik a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem označovaným jako SARS CoV-2, s výjimkou případů, kdy je toto zboží použito touto agenturou, tímto subjektem nebo Evropskou komisí pro účely dalšího dodání zboží za úplatu. Zjistí-li plátce, že u dovozu zboží, na který se uplatnilo toto osvobození od daně, již nejsou splněny podmínky pro uplatnění tohoto osvobození, použije u zdanitelného plnění sazbu daně platnou ke dni, kdy přestaly platit podmínky pro uplatnění tohoto osvobození.

Osvobození od daně při dovozu zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a při dovozu pohonných hmot cestujícím

§ 71a

(1) Od daně je v tuzemsku osvobozen příležitostný dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího, pokud je toto zboží určeno k osobnímu užívání cestujícím, k užívání členy jeho rodiny nebo jako dar a z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že je dováženo pro obchodní účely (dále jen „dovoz zboží cestujícím“), a pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 71b až 71d a v § 71f.

(2) Osobními zavazadly cestujícího se pro účely tohoto zákona rozumí zavazadla, která cestující předkládá při svém příjezdu celnímu úřadu, a zavazadla, která celnímu úřadu předloží později, pokud prokáže, že byla zapsána jako doprovodná zavazadla v okamžiku jeho odjezdu u společnosti, která zajišťovala jeho přepravu.

(3) Za dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň.

§ 71b

(1) Dovoz zboží cestujícím v letecké dopravě je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 430 EUR na osobu.

(2) Dovoz zboží cestujícím v rámci rekreačního nebo sportovního létání[49c)] je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(3) Při dovozu zboží cestujícím mladším patnácti let se částka uvedená v odstavcích 1 a 2 snižuje na částku 200 EUR na osobu.

(4) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 nelze započítat jen část hodnoty některého dovezeného zboží.

(5) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává hodnota
a) zboží uvedeného v § 71c, 71d a 71f,
b) zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska,
c) zboží dováženého nazpět po jeho dočasném vývozu cestujícím,
d) léčiv nezbytných pro osobní potřebu cestujícího.

(6) Pro přepočet hodnoty zboží na českou měnu se použije kurz platný první pracovní den měsíce října roku předcházejícího dovozu zboží zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie. Takto přepočítaná hodnota zboží na českou měnu se zaokrouhlí na stokoruny.

§ 71c

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz tabákových výrobků podle zákona upravujícího spotřební daně, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu
a) 200 cigaret,
b) 100 doutníků o hmotnosti jednoho kusu nejvýše 3 gramy,
c) 50 doutníků o hmotnosti jednoho kusu vyšší než 3 gramy, nebo
d) 250 g tabáku ke kouření.

(2) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz zahřívaných tabákových výrobků, ostatních tabákových výrobků a výrobků souvisejících s tabákovými výrobky podle zákona upravujícího spotřební daně, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu
a) 100 g náplní do zahřívaných tabákových výrobků,
b) 100 g ostatních tabákových výrobků,
c) 20 ml náplní do elektronických cigaret,
d) 100 g nikotinových sáčků,
e) 100 g ostatních nikotinových výrobků.

(3) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71d

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz alkoholu a alkoholických nápojů, s výjimkou tichého vína a piva, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

a) 1 litru alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah lihu přesahuje 22 % objemových, nebo nedenaturovaného alkoholu s obsahem lihu nejméně 80 % objemových, nebo
b) 2 litrů alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 22 % objemových.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Při dovozu tichého vína a piva je v tuzemsku osvobozen od daně dovoz zboží cestujícím v množství nejvýše 4 litry tichého vína na osobu a 16 litrů piva na osobu.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71e

(1) Dovoz zboží při výkonu práce členem posádky letadla, které je používáno k přepravě mezi třetími zeměmi a tuzemskem, nebo dovoz zboží členem posádky letadla v rámci rekreačního nebo sportovního létání, je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(2) Ustanovení § 71a až 71d se pro dovoz zboží členem posádky letadla uvedeného v odstavci 1 použijí obdobně.

§ 71f

Od daně je v tuzemsku osvobozen dovoz pohonných hmot v běžné nádrži motorového dopravního prostředku a dovoz pohonných hmot v množství nejvýše 10 litrů v přenosné nádrži v jednom motorovém dopravním prostředku pro dopravu.

§ 71g

Osvobození od daně při dovozu zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká povinnost přiznat daň v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(2) Pokud se však jedná o dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 odst. 1 nebo o dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem, podle § 64 odst. **3**, je dovoz zboží osvobozen od daně, pokud plátce v okamžiku propuštění zboží celního režimu do volného oběhu poskytne celnímu úřadu

a) své daňové identifikační číslo,
b) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, které je zboží odesláno nebo přepraveno, popřípadě své daňové identifikační číslo, přidělené pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která jsou uvedena v celním prohlášení ve věci propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, a
c) podklady dokazující, že dovezené zboží je bezprostředně určeno k odeslání nebo přepravě do jiného členského státu.

(3) Plátce je povinen uvést dovoz zboží osvobozený od daně podle odstavce 1 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do tohoto celního režimu propuštěno.

(4) Pokud nejsou splněny podmínky podle odstavce 1, vzniká plátci povinnost přiznat daň podle § 23.

§ 71h

Osvobození při dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní

Od daně je osvobozeno dodání zboží zahraniční osobou provozovateli elektronického rozhraní, pokud jde o dodání zboží podle § 13a odst. 2 písm. a).

§ 71i

Osvobození od daně při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby

(1) Knihou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí kniha, obrázková kniha, předloha ke kreslení, omalovánka, brožura, leták, hudebnina nebo kartografický výrobek, včetně zvukového záznamu přednesu jejich obsahu, pokud se jedná o zboží,

a) které je uvedeno pod kódem nomenklatury celního sazebníku, ve znění platném k 1. lednu 2018, v čísle 4901, 4903 až 4905, 4911 nebo 8523,
b) u kterého reklama podle zákona upravujícího regulaci reklamy nepředstavuje více než 50 % jeho obsahu a
c) které výlučně nebo převážně nesestává z hudebního zvukového nebo audiovizuálního obsahu.

(2) Službou obdobnou dodání knihy se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) elektronicky poskytovaná služba spočívající v poskytnutí knihy, jejíž dodání by bylo osvobozeno od daně, pokud by byla obsažena na hmotném nosiči, včetně jejího zpřístupnění v rámci veřejných knihovnických a informačních nebo dalších služeb poskytovaných podle knihovního zákona nebo obdobných služeb poskytovaných podle jiného právního předpisu,
b) půjčování nebo nájem knihy, pokud se jedná o veřejné knihovnické a informační nebo další služby poskytované podle knihovního zákona nebo obdobné služby poskytované podle jiného právního předpisu.

(3) Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uplatní, pokud nelze na takové plnění uplatnit osvobození od daně bez nároku na odpočet daně nebo jiné osvobození od daně s nárokem na odpočet daně.

§ 71j

Předmět závazného posouzení pro uplatnění osvobození od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby

Předmětem závazného posouzení je určení, zda je dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby podle § 71i.

§ 71k

Žádost o závazné posouzení pro uplatnění osvobození od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení o uplatnění osvobození od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby podle § 71i na určitá dodání zboží nebo poskytnutí služby.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede

a) popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,
b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 71l

Osvobození od daně při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu a zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit

(1) Od daně je osvobozeno pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu nebo pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 nebo 2, pokud by v případě jejich dodání s místem plnění v tuzemsku byla daň zaplacená v ceně tohoto zboží nebo nového dopravního prostředku vrácena této osobě podle § 80.

(2) Pokud je pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu nebo pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu, osvobozeno od daně podle odstavce 1, je osoba požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 nebo 2 povinna uvést toto plnění v daňovém přiznání pro vrácení daně, ve kterém by toto plnění mohla nejdříve uvést, pokud by žádala o vrácení daně podle § 80.

(3) Ustanovení § 80 odst. 12, 14 a 15 se použijí při osvobození podle odstavce 1 obdobně. K daňovému přiznání podle odstavce 2 je osoba podle § 80 odst. 1 nebo 2 povinna přiložit doklad o prodeji nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně.

Díl 10
Odpočet daně

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci své ekonomické činnosti použije pro účely uskutečňování

a) zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,
b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,
c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,
d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až t) a x) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo
e) plnění uvedených v § 13 odst. 7 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

(2) Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona

a) na zboží, které plátci bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta, nebo
b) na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země.

(3) U pořízení vybraného osobního automobilu, který je dlouhodobým ma-

jetkem plátce, se pro účely daně z přidané hodnoty za částku daně na vstupu považuje

a) částka 420 000 Kč, pokud daň na vstupu podle odstavce 2 je u pořízení tohoto automobilu nejméně 420 000 Kč, nebo
b) daň na vstupu podle odstavce 2, pokud není částka daně na vstupu určena podle písmene a).

(4) U technického zhodnocení vybraného osobního automobilu, který je dlouhodobým majetkem, podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 se pro účely daně z přidané hodnoty za částku daně na vstupu považuje

a) částka 0 Kč, pokud součet daně na vstupu podle odstavce 2 u pořízení vybraného osobního automobilu, u něhož bylo technické zhodnocení provedeno, a daně na vstupu podle odstavce 2 u předcházejících technických zhodnocení je nejméně 420 000 Kč,
b) daň na vstupu podle odstavce 2 v případě kladného nebo nulového rozdílu mezi
   1. částkou 420 000 Kč a
   2. součtem daně na vstupu podle odstavce 2 u pořízení vybraného osobního automobilu, u něhož bylo technické zhodnocení provedeno, a daně na vstupu podle odstavce 2 u předcházejících technických zhodnocení a u tohoto technického zhodnocení, nebo
c) daň na vstupu podle odstavce 2 snížená o absolutní hodnotu rozdílu určeného postupem podle písmene b), pokud se rozdíl určený postupem podle písmene b) stane po provedení daného technického zhodnocení záporným.

(5) Nárok na odpočet daně vzniká plátci okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.

(6) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zvláštního právního předpisu[53)] uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 7 písm. c).

(7) Je-li plátce osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, která může tento režim využívat, nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, které použije pro účely uskutečňování plnění v postavení osoby, která využívá režim pro malé podniky.

(8) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.

(9) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně (dále jen „odpočet daně v částečné výši"), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.

(10) Vybraným osobním automobilem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí vozidlo kategorie M1 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel[78)], které není sanitním ani pohřebním automobilem, není pořízeno za účelem provozování silniční motorové dopravy na základě koncese ani není sportovním vozidlem podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

§ 73
Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 2 až 4, daň přiznat a mít daňový doklad, nebo
d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 2 až 4, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, pokud mu vznikla povinnost z tohoto plnění přiznat daň.

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena. Lhůta podle věty první se neuplatní, pokud plátce má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v krácené výši a vypořádací koeficient podle § 76 odst. 7 nebo 9 vypočtený z údajů za kalendářní rok, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve, je roven nebo vyšší než 95 %, s výjimkou případu, kdy přijatým zdanitelným plněním je dlouhodobý majetek.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

§ 74
Oprava odpočtu daně

(1) Pokud se plátce, pro něhož se uskutečnilo, nebo mělo být uskutečněno plnění, ve lhůtě pro opravu základu daně dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých dojde ke snížení uplatněného odpočtu daně, je povinen uplatněný odpočet daně snížit. To neplatí, pokud plátce provedl opravu odpočtu daně podle odstavce 2 nebo 3. Opravu odpočtu daně plátce prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným dokladem souvisejícím s opravou, popřípadě jiným způsobem.

(2) Uplatnil-li plátce odpočet daně z částky úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění a ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl nárok na odpočet daně z poskytnuté úplaty uplatnit nejdříve, se dozvěděl nebo dovědět měl a mohl, že dané zdanitelné plnění se neuskuteční a úplata není vrácena, ani použita na úhradu jiného plnění, je povinen provést opravu odpočtu daně.

(3) Uplatnil-li plátce odpočet daně ze zdanitelného plnění spočívajícího v převodu jednoúčelového poukazu a ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl nárok na odpočet daně z tohoto zdanitelného plnění uplatnit nejdříve, se dozvěděl nebo dovědět měl a mohl, že tento poukaz nepoužije jako úplatu za skutečné předání zboží nebo poskytnutí služby, ani jej nepřevede, je povinen provést opravu odpočtu daně.

(4) Opravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 plátce provede za zdaňovací období, ve kterém se o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(5) V případě přijetí zdanitelného plnění, u kterého je základ daně podle § 37a záporný, je plátce původně uplatněný odpočet daně povinen snížit za zdaňovací období, ve kterém se o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(6) Zjistil-li plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, že ve lhůtě pro opravu základu daně nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých dojde ke zvýšení uplatněného odpočtu daně, je oprávněn uplatněný odpočet daně zvýšit. Tuto opravu odpočtu daně je plátce oprávněn provést nejdříve za zdaňovací období, ve kterém mu byl doručen opravný daňový doklad. Tuto opravu odpočtu daně nelze provést po uplynutí druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění považuje za uskutečněné.

(7) Byl-li plátci doručen opravný daňový doklad podle § 45 odst. 5, je oprávněn provést opravu odpočtu daně, pokud u původně uplatněného odpočtu ještě neuplynula lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně.

§ 74a
Oprava odpočtu daně osobou povinnou k dani, která přestala být plátcem

(1) Osoba povinná k dani má po dobu běhu lhůty pro opravu základu daně práva a povinnosti související s opravou odpočtu daně podle § 74 i v případě, že přestala být plátcem. Pokud osoba povinná k dani provede tuto opravu odpočtu daně, je povinna opravit snížení uplatněného odpočtu daně, které měla povinnost provést při zrušení její registrace plátce.

(2) Oprava podle odstavce 1 se uvede v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém jsou splněny podmínky pro provedení opravy odpočtu daně.

(3) Při opravě podle odstavce 1 nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace do posledního dne lhůty podle odstavce 2.

(4) V případě opravy podle odstavce 1 lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

(5) Pokud osoba povinná k dani provede opravu odpočtu daně podle odstavce 1, je ve lhůtě podle odstavce 2 povinna podat kontrolní hlášení za poslední období, do kterého spadá poslední zdaňovací období registrace.

§ 74b
Oprava odpočtu daně v případě nedobytné pohledávky nebo pohledávky po splatnosti

(1) Pokud se dlužník, který je plátcem, dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečné opravy základu daně, na základě kterých dojde ke snížení uplatněného odpočtu daně, ve lhůtě pro daný způsob opravy základu daně, je povinen uplatněný odpočet daně snížit, a to za zdaňovací období, ve kterém se o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(2) Provedl-li dlužník opravu odpočtu daně podle odstavce 1, je dlužník, který je plátcem, oprávněn provést opravu odpočtu daně, pokud nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, které mají za následek zvýšení opraveného odpočtu daně, a to nejdříve za zdaňovací období, ve kterém

a) mu byl doručen opravný daňový doklad, nebo
b) nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, pokud věřiteli nevznikla povinnost vystavit opravný daňový doklad.

(3) Není-li pohledávka ze zdanitelného plnění zcela uspokojena do posledního dne šestého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, v němž se stala splatnou, je dlužník, který je plátcem, povinen uplatněný odpočet daně snížit ve výši vypočtené z neposkytnuté úplaty, a to za zdaňovací období, do kterého náleží tento poslední den. U plátce, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, povinnost snížit uplatněný odpočet daně nevzniká, pokud dojde k úplnému uspokojení pohledávky nejpozději poslední den zdaňovacího období, v němž uplynula lhůta 6 kalendářních měsíců bezprostředně následujících po kalendářním měsíci, v němž se pohledávka stala splatnou.

(4) Provedl-li dlužník opravu odpočtu daně podle odstavce 3, je dlužník, který je plátcem, oprávněn provést opravu odpočtu daně, která má za následek zvýšení opraveného odpočtu daně, pokud pohledávka ze zdanitelného plnění byla zcela nebo zčásti uspokojena, a to nejdříve za zdaňovací období, ve kterém dojde k tomuto uspokojení pohledávky. Oprava odpočtu daně se provede ve výši vypočtené z poskytnuté úplaty dlužníkem.

(5) Opravu odpočtu daně podle odstavce 2 lze provést v případě dodatečné opravy základu daně, která je provedena na základě postoupení pohledávky, pouze do výše základu daně stanoveného z částky, kterou uhradil dlužník postupníkovi.

(6) Při opravě odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 se přihlédne ke všem předchozím opravám odpočtu daně podle odstavců 1 až 4. Pokud byla oprava odpočtu daně podle odstavce 1 nebo 3 provedena ve výši uplatněného odpočtu daně, další oprava odpočtu daně podle odstavce 1 nebo 3 se neprovede.

(7) Opravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 dlužník prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným způsobem.

(8) Opravu odpočtu daně podle odstavce 2 lze provést do konce druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po konci zdaňovacího období, ve kterém se oprava základu daně, změna výše opravy základu daně, dodatečná oprava základu daně nebo zrušení opravy základu daně považují jako samostatná zdanitelná plnění za uskutečněná.

(9) Opravu odpočtu daně podle odstavce 4 lze provést do konce druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po konci zdaňovacího období, ve kterém je dlužník oprávněn provést nejdříve tuto opravu odpočtu daně.

§ 75
Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely svých uskutečněných plnění, tak pro jiné účely, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro účely svých uskutečněných plnění. Tím není dotčeno ustanovení § 76.

(2) V případě přijatého zdanitelného plnění, které není pořízením dlouhodobého majetku, určeného pro uskutečněná plnění, které plátce použije zčásti rovněž pro svou osobní spotřebu nebo pro osobní spotřebu svých zaměstnanců, si plátce může zvolit, že uplatní nárok na odpočet daně v plné výši. Část přijatého zdanitelného plnění, kterou použije pro svou osobní spotřebu nebo pro osobní spotřebu svých zaměstnanců, se poté považuje za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a).

(3) Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro účely svých uskutečněných plnění (dále jen „poměrný koeficient“). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

(4) Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem; v případě, že plátce uplatnil v souladu s tímto zákonem nárok na odpočet daně v plné výši, ale zdanitelné plnění použije pro účely podle odstavce 1, platí, že stanovil kvalifikovaným odhadem poměrný koeficient roven 100 %.

(5) Plátce, který postupoval podle odstavce 4 a přijaté zdanitelné plnění, které se nestane součástí pořízeného dlouhodobého majetku, použil, stanoví výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití tohoto zdanitelného plnění pro účely uskutečněných plnění v kalendářním roce tohoto použití. Pokud je tento poměrný koeficient o více než 10 procentních bodů

a) vyšší než poměrný koeficient stanovený kvalifikovaným odhadem, je plátce oprávněn uplatněný odpočet daně v souladu s poměrným koeficientem stanoveným podle skutečného podílu použití opravit, nebo
b) nižší než poměrný koeficient stanovený kvalifikovaným odhadem, je plátce povinen uplatněný odpočet daně v souladu s poměrným koeficientem stanoveným podle skutečného podílu použití opravit.

(6) Opravu podle odstavce 5 plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém zdanitelné plnění použil.

(7) Plátce, který postupoval podle odstavce 4 u přijatého zdanitelného plnění, které se stane součástí pořízeného dlouhodobého majetku, stanoví výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití tohoto majetku pro účely uskutečněných plnění v kalendářním roce

a) jeho pořízení, nebo nelze-li tento skutečný podíl stanovit, postupem podle odstavce 4 pro tento majetek ke dni jeho pořízení, nebo
b) bezprostředně následujícím po kalendářním roce, ve kterém je dlouhodobý majetek pořízen, pokud je tento plátce oprávněn uplatnit a uplatnil nárok na odpočet daně alespoň u jednoho přijatého zdanitelného plnění, které se stalo součástí tohoto majetku, nejdříve v kalendářním roce bezprostředně následujícím po kalendářním roce, ve kterém je dlouhodobý majetek pořízen, nebo nelze-li tento skutečný podíl stanovit, postupem podle odstavce 4 pro to z těchto přijatých zdanitelných plnění, u kterého plátce daně uplatnil odpočet daně nejpozději.

(8) Pokud je poměrný koeficient stanovený podle odstavce 7 odlišný od poměrného koeficientu použitého při uplatnění odpočtu daně u přijatého zdanitelného plnění, je plátce povinen uplatněný odpočet daně opravit v souladu s poměrným koeficientem stanoveným podle odstavce 7, a to za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém

a) byl dlouhodobý majetek pořízen, nebo
b) je plátce oprávněn uplatnit odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění v případě podle odstavce 7 písm. b).

(9) Podle odstavců 7 a 8 se postupuje v případě uplatnění odpočtu daně u úplaty poskytnuté v souvislosti s pořízením dlouhodobého majetku, ze které vznikla povinnost přiznat daň, obdobně.

§ 76
Způsob výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši

(1) Plátce má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně, použije-li přijaté zdanitelné plnění v rámci své ekonomické činnosti pro plnění

a) s nárokem na odpočet daně podle § 72 odst. 1 a
b) osvobozená
   1. od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění podle § 72 odst. 1 písm. d), nebo
   2. v režimu pro malé podniky.

(2) Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle tohoto ustanovení a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75, použije se pro výpočet výše odpočtu daně v krácené výši namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75.

(3) Koeficient podle odstavce 2 věty první se vypočte jako procentní podíl, v jehož

a) čitateli je součet částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění s nárokem na odpočet daně uvedených v § 72 odst. 1,
b) jmenovateli je celkový součet hodnoty v čitateli a součtu hodnot plnění plátcem uskutečněných a osvobozených
   1. od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění podle § 72 odst. 1 písm. d), a
   2. v režimu pro malé podniky.

Do součtu částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění se započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátci vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

(4) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají

a) dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, pokud tento majetek plátce využíval pro svou ekonomickou činnost; to neplatí, je-li toto uskutečněné plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti plátce,
b) poskytnutí finančních služeb, dodání nemovité věci a nájem nemovité věci, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příleži-

tostně.

(5) Je-li hodnota ve jmenovateli podílu vypočteného podle odstavce 3 kladné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo záporné číslo, je koeficient 0 %. Je-li hodnota ve jmenovateli tohoto podílu nula nebo záporné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo kladné číslo, je koeficient 100 %. Je-li koeficient vypočtený podle odstavce 3 roven nebo vyšší než 95 %, považuje se za roven 100 %.

(6) Pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši ve zdaňovacích obdobích aktuálního kalendářního roku plátce použije koeficient vypočtený z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně. Pokud plnění pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví výši tohoto koeficientu plátce kvalifikovaným odhadem. Dojde-li ke změně hodnoty koeficientu za předcházející kalendářní rok na základě vyměření daně za poslední zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku, je plátce povinen použít novou hodnotu tohoto koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši v aktuálním kalendářním roce od zdaňovacího období následujícího po zdaňovacím období, v němž platební výměr, kterým se vyměřuje daň za poslední zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku, nabyl právní moci.

(7) Po skončení aktuálního kalendářního roku plátce provede vypořádání odpočtu daně v krácené výši za všechna zdaňovací období tohoto roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi celkovým nárokem na odpočet daně v krácené výši vypočteným z údajů za vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně v krácené výši v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Pro výpočet celkového nároku na odpočet daně v krácené výši za vypořádávané období plátce použije koeficient vypočtený z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“). Vypořádání odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období vypořádávaného období.

(8) Pro vypořádání odpočtu daně v krácené výši při zrušení registrace se použije obdobně odstavec 7 s tím, že vypořádávané období je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne zrušení registrace.

(9) Dojde-li po vypořádání odpočtu daně k opravě uskutečněných plnění za některé ze zdaňovacích období již vypořádaného roku, výše nároku na odpočet daně v krácené výši se přepočte novým vypořádacím koeficientem vypočteným z údajů za celé vypořádávané období s promítnutím všech oprav.

(10) Plátce, který uplatnil odpočet daně z úplaty poskytnuté v souvislosti s pořízením dlouhodobého majetku, u kterého má nárok na odpočet daně v krácené výši, s použitím vypořádacího koeficientu v jiné výši než je výše vypořádacího koeficientu pro kalendářní rok pořízení tohoto majetku nebo pro kalendářní rok, ve kterém je plátce oprávněn uplatnit odpočet daně, pokud je oprávněn uplatnit odpočet daně nejdříve v kalendářním roce následujícím po kalendářním roce tohoto pořízení, zahrne do částky vypořádání nároku na odpočet daně podle odstavce 7 za rok, ve kterém byl tento dlouhodobý majetek pořízen, nebo za rok, ve kterém je plátce oprávněn uplatnit odpočet daně, pokud je oprávněn uplatnit odpočet daně nejdříve v kalendářním roce následujícím po kalendářním roce tohoto pořízení, rovněž rozdíl ve výši nároku na odpočet daně vyplývající z případného rozdílu mezi hodnotami vypořádacích koeficientů za příslušné roky. V případě, že plátce z takové poskytnuté úplaty neuplatnil nárok na odpočet daně v krácené výši, ale v souladu s tímto zákonem v plné výši, považuje se vypořádací koeficient u tohoto odpočtu za roven 100 %. Obdobně se postupuje v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého zdanitelného plnění, které se stane součástí pořízeného dlouhodobého majetku.

§ 77
Vyrovnání odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci své ekonomické činnosti pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

a) plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá,
b) krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
c) plné nebo částečné výši a následně u tohoto majetku došlo ke zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, a to dnem, kdy se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb a jednotek, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

(4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(5) Vyrovnání odpočtu daně plátce provede za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.

§ 77a
Snížení odpočtu daně v případě vybraného osobního automobilu

U vybraného osobního automobilu, který při pořízení nebyl dlouhodobým majetkem a stane se dlouhodobým majetkem, je plátce povinen snížit uplatněný odpočet daně o část odpočtu daně převyšující odpočet daně, na který by měl nárok, pokud by byl tento automobil při pořízení dlouhodobým majetkem, a to za zdaňovací období, ve kterém se tento automobil stal dlouhodobým majetkem.

Úprava odpočtu daně
§ 78

(1) Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného dlouhodobého majetku podléhá úpravě, pokud v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu použití tohoto majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně. Obdobně se postupuje v případě, kdy plátce při pořízení dlouhodobého majetku nárok na odpočet daně neměl, protože daný majetek byl původně určený k použití v rámci ekonomické činnosti plátce pro účely, které nezakládají nárok na odpočet daně.

(2) Změny v rozsahu použití dlouhodobého majetku se posuzují samostatně za každý kalendářní rok v rámci lhůty pro úpravu odpočtu daně, a to ve srovnání se skutečnostmi, které plátce zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně nebo při pořízení tohoto majetku, pokud nárok na odpočet daně neměl.

(3) Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl dlouhodobý majetek pořízen. V případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 a v případě pozemků se lhůta pro úpravu odpočtu daně prodlužuje na 10 let.

(4) Změnou rozsahu použití dlouhodobého majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, se rozumí případy, kdy plátce

a) uplatnil původní odpočet daně v plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v částečné výši nebo nárok na odpočet daně nemá,
b) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši,
c) neměl nárok na odpočet daně a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši nebo v částečné výši, nebo
d) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a vznikne rozdíl mezi poměrnými koeficienty nebo vypořádacími koeficienty.

(5) Pro účely úpravy odpočtu daně se technické zhodnocení podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 považuje za samostatný dlouhodobý majetek.

(6) Úpravu odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

§ 78a

(1) Částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočte ve výši jedné pětiny, popřípadě jedné desetiny v případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 a v případě pozemků, ze součinu

a) částky daně na vstupu u příslušného majetku a
b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž se provádí úprava odpočtu daně, a ukazatelem nároku na odpočet daně
   1. ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet daně uplatněn, nebo
   2. ke kalendářnímu roku, v němž byl majetek pořízen, pokud plátce nárok na odpočet daně neměl.

(2) Ukazatelem nároku na odpočet daně je

a) 0 %, nemá-li plátce nárok na odpočet daně,
b) 100 %, má-li plátce nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
c) poměrný koeficient nebo vypořádací koeficient, má-li plátce nárok na odpočet daně pouze v částečné výši, popřípadě součin obou koeficientů, dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 a nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76.

(3) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně je větší než 10 procentních bodů. Je-li vypočtená částka úpravy odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn úpravu provést, je-li záporná, je plátce povinen úpravu provést.

(4) Při výpočtu částky úpravy odpočtu daně u dlouhodobého majetku, který plátce pořídil jako osoba povinná k dani přede dnem registrace, se postupuje obdobně podle odstavce 1 s tím, že namísto ukazatele nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet uplatněn nebo majetek pořízen, se použije ukazatel nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, ve kterém došlo k registraci.

(5) Používá-li plátce majetek pro změněné účely podle § 78 odst. 4 písm. a)

až c) pouze po část příslušného kalendářního roku, zohlední se tato skutečnost v částce úpravy odpočtu daně vypočtené podle odstavce 1 nebo 4.

§ 78b

Pro výpočet úpravy odpočtu daně se u pořízeného dlouhodobého majetku částka daně na vstupu stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí tohoto majetku.

§ 78c

(1) Ustanovení § 78 až 78b se použijí obdobně pro úpravu odpočtu daně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně právnické osoby, nebo
d) majetku, který plátce nabyl jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomické činnosti.

(2) Běh lhůty pro úpravu odpočtu daně podle odstavce 1 se nepřerušuje.

§ 78d

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově a plátce ji provede za zdaňovací období, ve kterém došlo k uskutečnění plnění.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně za kalendářní rok, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1, se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %, je-li dané plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo 100 %, je-li zdanitelné.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1.

(4) Jestliže plátce ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně dodá nebo poskytne dlouhodobý majetek, u kterého byl oprávněn uplatnit původní nárok na odpočet daně v poměrné výši, jde o uskutečněné plnění rovněž v případě části tohoto majetku původně určené pro použití pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců.

78da

(1) Dojde-li ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k dodání nemovité věci, na které byla dokončena významná oprava, podléhá tato oprava úpravě odpočtu daně.

(2) Lhůta pro úpravu odpočtu daně v případě opravy nemovité věci činí 10 let a počíná běžet kalendářním rokem, ve kterém byla oprava dokončena.

(3) Při úpravě odpočtu daně v případě opravy nemovité věci se postupuje obdobně podle § 78d s tím, že při stanovení částky jednorázové úpravy odpočtu se použije ukazatel původního nároku na odpočet daně ve výši podílu skutečně uplatněného odpočtu daně na celkové částce daně na vstupu u příslušné opravy.

(4) Významnou opravou podle odstavce 1 se pro účely odpočtu daně rozumí oprava podle právních předpisů upravujících účetnictví,[7i)] pokud hodnota veškerých přijatých zdanitelných plnění vztahující se k této opravě bez daně je vyšší než 200 000 Kč.

§ 78e

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k jeho zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově za zdaňovací období, ve kterém se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně podle odstavce 1 se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém nastaly skutečnosti podle odstavce 1.

Nárok na odpočet daně při registraci a zrušení registrace
§ 79

(1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) se toto plnění uskutečnilo v období zahrnujícím 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, a
b) je toto plnění ke dni, kdy se tato osoba stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku.

(2) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečnily v období zahrnujícím 60 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem,
b) se dodané zboží nebo poskytnutá služba staly součástí nedokončeného dlouhodobého majetku a tento majetek je uveden do stavu způsobilého k užívání
   1. v období zahrnujícím 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, nebo
   2. nejdříve ke dni, kdy se stala plátcem, a
c) majetek, jehož se zboží nebo služba staly součástí, je ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku.

(3) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, které není ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku, pokud v období zahrnujícím 6 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, toto plnění přijala a použila jej k vývozu zboží, který je osvobozen od daně.

(4) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) toto plnění pořídila přede dnem, kdy se stala plátcem,
b) toto plnění není ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku a
c) měla by u tohoto plnění nárok na vrácení daně podle § 82a, 83 nebo 83a, který nemohla uplatnit, neboť pro uplatnění nároku na vrácení daně nesplnila podmínku minimální délky období pro uplatnění vrácení daně, nebo protože se plátcem stala dříve, než jej mohla uplatnit.

(5) Plátce má za obdobných podmínek jako podmínek podle odstavců 1 až 4 nárok na odpočet daně v případě jmění převáděného nebo přecházejícího při přeměně právnické osoby nabytého od osoby povinné k dani, která nebyla plátcem ke dni předcházejícímu dni zápisu přeměny do veřejného rejstříku nebo obdobné evidence podle právních předpisů jiného státu. Tento nárok lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den tohoto zápisu. V tomto daňovém přiznání uvede plátce rovněž hodnoty plnění podle § 76 odst. 1 písm. b), která uskutečnila osoba povinná k dani, která nebyla plátcem, v příslušném kalendářním roce.

(6) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 až 5 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(7) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 až 4 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem. V daňovém přiznání uvede plátce, který byl bezprostředně předtím, než se stal plátcem, v režimu pro malé podniky, rovněž hodnoty plnění podle § 76 odst. 1 písm. b), která uskutečnil v příslušném kalendářním roce.

(8) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění podle odstavců 1 až 5, pokud mu z tohoto plnění vznikl nárok na vrácení částky podle § 79d nebo nárok na vrácení daně.

§ 79a

(1) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně.

(2) Částka snížení odpočtu daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, u jednoúčelového poukazu, který nebyl do dne předcházejícího dni zrušení registrace použit jako úplata za skutečné předání zboží nebo poskytnutí služby, ani převeden, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení odpočtu daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Částka snížení odpočtu daně u majetku, který není uveden v odstavci 2 a u kterého byl uplatněn odpočet daně alespoň ve výši 2 100 Kč, pořízeného v období zahrnujícím 11 kalendářních měsíců před zrušením registrace a kalendářní měsíc, v němž došlo ke zrušení registrace, se vypočte jako součin výše jedné dvanáctiny uplatněného odpočtu daně a počtu celých kalendářních měsíců tohoto období, za který tento majetek nebyl obchodním majetkem plátce.

(4) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně právnické osoby, nebo
d) majetku, který plátce nabyl jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomické činnosti.

(5) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 za poslední zdaňovací období registrace.

§ 79b

Osoba spravující pozůstalost je povinna v posledním daňovém přiznání, které podává za zemřelého plátce, snížit uplatněný odpočet daně u majetku, který je obchodním majetkem zemřelého plátce a u kterého tento plátce uplatnil odpočet daně, pokud dědic nepokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti po zemřelém plátci.

§ 79c

Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn odpočet daně, a to

a) při zrušení právnické osoby bez likvidace,
b) v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem,
c) při zrušení registrace právnické osoby,
   1. která byla plátcem
   2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
   3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,
d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,
e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo
f) při zrušení registrace skupiny a zániku nebo zrušení členství člena skupiny.

§ 79d

(1) Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osoba, které se daň vrací podle § 83, (dále jen „osoba, která má nárok na vrácení částky“) snížila při zrušení registrace podle § 106 odst. 1, § 106 odst. 2 písm. b) nebo § 106 odst. 3 nebo 4 jako plátce uplatněný odpočet daně u obchodního majetku, vzniká jí nárok na vrácení částky odpovídající tomuto snížení v rozsahu, v jakém tento majetek použila pro uskutečňování plnění, z nichž by plátci vznikl nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 1, za období 1 roku po dni zrušení registrace.

(2) Pokud se osoba, která má nárok na vrácení částky, stane v průběhu období podle odstavce 1 plátcem, má nárok na vrácení částky podle odstavce 1 za období, které končí dnem předcházejícím dni, kdy se stala plátcem.

(3) Nárok na vrácení částky podle odstavce 1 lze uplatnit podáním dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období, v němž byla osobě, která má nárok na vrácení částky, registrace zrušena, do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po skončení období stanoveného v odstavci 1 nebo 2. Není-li v této lhůtě nárok na vrácení částky podle odstavce 1 uplatněn, zaniká.

(4) Dodatečné daňové přiznání nelze podat před skončením období stanoveného v odstavci 1 nebo 2.

(5) Vznikne-li v důsledku vyměření nároku na vrácení částky podle odstavce 1 vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti do 30 dnů od tohoto vyměření.

(6) Osoba, která má nárok na vrácení částky, je daňovým subjektem.

§ 79e

(1) Při zrušení registrace je dlužník povinen snížit odpočet daně uplatněný u přijatého zdanitelného plnění, pokud ke dni zrušení registrace

a) za toto plnění neposkytl úplatu nebo její část,
b) je dluh za přijaté zdanitelné plnění splatný a nedošlo k jeho zániku,
c) nenastaly podmínky pro postup podle § 74b odst. 1 ani 3 a
d) od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění, uplynuly méně než 3 roky.

(2) Snížení odpočtu daně se provede ve výši daně stanovené z neposkytnuté úplaty za zdanitelné plnění, a to nejvýše do výše původně uplatněného odpočtu. Pokud byl odpočet daně snížen podle § 79a nebo 79b, vychází se při výpočtu výše snížení odpočtu daně z odpočtu daně sníženého podle § 79a nebo 79b.

(3) Dlužník je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavce 1 za poslední zdaňovací období registrace; to neplatí pro osobu spravující pozůstalost při ukončení registrace zemřelého plátce podle § 106 odst. 8 písm. b), pokud dědic pokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti po zemřelém plátci.

(4) Dlužník, který provedl snížení uplatněného odpočtu daně podle odstavce 1, je oprávněn opětovně zvýšit uplatněný odpočet daně, pokud do 3 let od zrušení registrace dodatečně splní svůj dluh nebo jeho část, a to

a) v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace a
b) ve výši daně stanovené z dodatečně poskytnuté úplaty nebo její části za zdanitelné plnění, nejvýše však do výše snížení odpočtu daně provedeného podle odstavce 1.

(5) Dlužník, který provedl snížení uplatněného odpočtu daně podle odstavce 1 nebo zvýšení odpočtu daně podle odstavce 4, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání nebo dodatečnému daňovému přiznání seznam provedených změn odpočtu daně obsahující údaje o přijatém zdanitelném plnění, o původně uplatněném odpočtu daně a veškerých jeho následných změnách. Seznam musí ve vztahu ke každé provedené změně odpočtu daně obsahovat alespoň

a) označení věřitele,
b) daňové identifikační číslo věřitele,
c) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to
   1. den jeho uskutečnění,
   2. základ daně a sazbu daně,
   3. den splatnosti,
   4. evidenční číslo daňového dokladu a
   5. den a výši doposud poskytnuté úplaty,
d) doposud provedené opravy odpočtu daně podle § 74, 74a nebo 74b včetně údajů podle § 45 odst. 1 písm. f) a h) až k),
e) výši uplatněného odpočtu a
f) den a výši dodatečně poskytnuté úplaty.

Díl 11
Vracení daně
Oddíl 1
Druhy vracení daně
§ 80
Vracení daně osobě požívající výsad a imunit

(1) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku vzniká na základě principu vzájemnosti těmto osobám požívajícím výsad a imunit:

a) diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu s výjimkou konzulárního úřadu vedeného honorárním konzulárním úředníkem (dále jen „konzulární úřad“) akreditovaným pro Českou republiku jako orgány cizích států se sídlem v tuzemsku,
b) členovi diplomatické mise nebo konzulárního úřadu se sídlem v tuzemsku, který je akreditován pro Českou republiku a není státním občanem České republiky, s výjimkou člena služebního personálu,
c) zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, pokud Ministerstvo zahraničních věcí udělilo souhlas s jejich zřízením podle zákona o zahraniční službě,
d) členovi zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo členovi zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, podle písmene c).

(2) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku vzniká na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí českého právního řádu, těmto osobám požívajícím výsad a imunit:

a) mezinárodní organizaci se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěnému v tuzemsku,
b) subjektu Evropské unie,
c) úředníkovi mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěného v tuzemsku akreditovanému pro Českou republiku, který není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu úřední funkce v tuzemsku,
d) členovi rodiny úředníka mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěného v tuzemsku podle písmene c), který není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Nárok na vrácení daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle

a) odstavce 1 písm. a) nebo c) v rozsahu naplnění principu vzájemnosti, nejvýše však do výše 2 000 000 Kč za kalendářní rok, pokud má nejvýše 15 členů personálu, nebo 3 000 000 Kč za kalendářní rok, pokud má alespoň 16 členů personálu; počet členů personálu této osoby se určuje jako průměr počtu členů personálu za kalendářní rok bezprostředně předcházející kalendářnímu roku, ve kterém nárok této osobě vznikl,
b) odstavce 1 písm. b) nebo d) v rozsahu naplnění principu vzájemnosti, nejvýše však do výše
   1. 200 000 Kč za kalendářní rok, a to v kalendářním roce nástupu této osoby na diplomatickou misi nebo konzulární úřad v České republice, a
   2. 100 000 Kč za kalendářní rok v kalendářních letech následujících po kalendářním roce podle bodu 1,
c) odstavce 2 písm. a) až d) v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, která je součástí českého právního řádu.

(4) Pro posouzení splnění částky omezení podle odstavce 3 písm. a) nebo b) a omezení podle odstavce 7 se do výše daně, která se vrací osobě požívající výsad a imunit, započítává také daň, která by v případě nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, byla vypočtena, pokud by plnění poskytnuté pro tuto osobu nebylo osvobozeno od daně podle § 71 odst. 4 písm. a) nebo § 71l.

(5) Částka omezení podle odstavce 3 písm. a) nebo b) se nevztahuje na nákup nebo přijetí

a) osobního automobilu splňujícího podmínky podle odstavců 7 a 8,
b) pohonných hmot pro automobil podle písmene a) v případě, že je diplomatická registrační značka tohoto automobilu uvedena na seznamu diplomatických registračních značek osobních automobilů,

c) telekomunikačních služeb,
d) služeb spojených se sběrem a odvozem komunálního odpadu,
e) elektřiny, vody, plynu a služeb s tím spojených,
f) topných olejů pro výrobu tepla,
g) bezpečnostních služeb v případě osoby podle odstavce 1 písm. a) nebo c),
h) ubytování pro vrcholné návštěvy v případě osob podle odstavce 1 písm. a) nebo c),
i) školného v případě osoby podle odstavce 1 písm. b) nebo d),
j) služby spočívající v nájmu a údržbě nemovité věci, pokud úplatu za tuto službu poskytne osoba podle odstavce 1 písm. a) nebo c) a jedná se o nemovitou věc uznanou Českou republikou coby přijímajícím státem jako místnost mise, konzulární místnost, místnost entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, nebo místnost veřejné instituce založené podle práva cizího státu,
k) zboží nebo služby spočívajících v nákupu, výstavbě nemovité věci nebo změně dokončené nemovité věci ve vlastnictví vysílajícího státu nebo entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, v případě osoby podle odstavce 1 písm. a) nebo c), a to pokud celková úplata za tento nákup, výstavbu nebo změnu přesáhla nebo má přesáhnout částku 100 000 Kč a tato osoba k daňovému přiznání pro vrácení daně přiloží potvrzení o splnění principu vzájemnosti uznané Českou republikou; to neplatí v případě zboží nebo služby, které byly nakoupeny nebo přijaty přede dnem uznání tohoto potvrzení Českou republikou.

(6) Osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 se vrací zaplacená daň, pokud cena zboží nebo služeb včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom daňovém dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby je vyšší než 4 000 Kč. Toto omezení se v případě osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nevztahuje na pohonné hmoty pro osobní automobil splňující podmínky podle odstavců 7 a 8, telekomunikační služby, služby spojené se sběrem a odvozem komunálního odpadu, dodání elektřiny, vody, plynu a služby s tím spojené a topné oleje pro výrobu tepla.

(7) Osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) vznikne nárok na vrácení daně při nákupu osobního automobilu nejvýše za
a) 2 osobní automobily v případě velvyslance, nuncia nebo vedoucího mise v rovnocenné hodnosti a 1 další osobní automobil v případě, že je tato osoba doprovázena manželem nebo partnerem, kteří jsou registrováni Ministerstvem zahraničních věcí,
b) 1 osobní automobil v případě člena diplomatického personálu a konzulárního úředníka a 1 další osobní automobil v případě, že je tato osoba doprovázena manželem nebo partnerem, kteří jsou registrováni Ministerstvem zahraničních věcí,
c) 1 osobní automobil v případě člena administrativního a technického personálu a konzulárního zaměstnance.

(8) Při nákupu osobního automobilu lze daň vrátit osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 pouze v případě, že je osobnímu automobilu přidělena diplomatická registrační značka podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(9) Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. a) nebo c) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně za účelem výkonu její funkce. Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby jsou určeny pro osobní spotřebu této osoby nebo člena její rodiny, který tvoří součást domácnosti této osoby.

(10) Lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně začne běžet dnem uskutečnění zdanitelného plnění a skončí
a) uplynutím prvního kalendářního měsíce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém začala běžet, nebo
b) v případě subjektu Evropské unie uplynutím lhůty pro stanovení daně.

(11) Hodlá-li osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 uplatnit nárok na vrácení daně, je Ministerstvu zahraničních věcí povinna předložit daňové přiznání **pro vrácení daně**, přehled nakoupeného zboží a přijatých služeb k potvrzení naplnění principu vzájemnosti a seznam členů rodiny, kteří tvoří součást domácnosti této osoby a jsou na dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedeni jako osoby, pro které se uskutečňuje zdanitelné plnění. Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí v tomto daňovém přiznání
a) naplnění principu vzájemnosti, pokud v případě nákupu zboží nebo přijetí služby
1. podle odstavce 5 je v cizím státě v souladu s principem vzájemnosti české osobě obdobné této osobě požívající výsad a imunit za nákup stejného druhu zboží nebo přijetí stejného druhu služby vracena daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby, a
2. jiných než podle odstavce 5 je v cizím státě v souladu s principem vzájemnosti české osobě obdobné této osobě požívající výsad a imunit vracena daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby,
b) skutečnost, že osoby uvedené na tomto seznamu jsou členové rodiny osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d), kteří tvoří součást domácnosti této osoby.

(12) K daňovému přiznání **pro** vrácení daně je osoba požívající výsad a imunit povinna přiložit
a) kopii daňového dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby,
b) kopii osvědčení o registraci vozidla, jde-li o vrácení daně při pořízení osobního automobilu,
c) v případě, že daňové přiznání podává osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1, přehled nakoupeného zboží a přijatých služeb v členění na
1. zboží a služby podle odstavce 5 a
2. zboží a služby jiných než podle odstavce 5,
d) v případě, že nemá být podle odstavce 5 písm. k) na nákup nebo přijetí plnění použit limit podle odstavce 3 písm. a), potvrzení o splnění principu vzájemnosti uznané Českou republikou,
e) v případě osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) seznam členů rodiny, kteří tvoří součást domácnosti této osoby a jsou na dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedeni jako osoby, pro které se uskutečňuje zdanitelné plnění.

(13) Osobě požívající výsad a imunit vzniká nárok na zálohu na vracenou daň ve výši a za podmínek podle daňového řádu pro daňový odpočet.

(14) Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 je povinna vrátit správci daně vrácenou daň, pokud
a) v období 24 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky je osobní automobil, u jehož nákupu byl uplatněn nárok na vrácení daně, pronajat, zapůjčen, zastaven, zcizen, zničen nebo vyřazen podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, nebo
b) přestane být takovou osobou; to neplatí v případě
1. osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. a) nebo c), pokud je osobní automobil odvezen mimo tuzemsko po uplynutí 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky,
2. osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d), pokud ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku po uplynutí 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky, tento automobil odveze mimo tuzemsko a v okamžiku odvezení tohoto automobilu je jeho vlastníkem.

(15) Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 je povinna vrátit vracenou daň do 30 dnů ode dne zjištění skutečnosti podle odstavce 14. Výše daně, kterou je tato osoba povinna vrátit, se vypočte jako součin
a) výše vrácené daně a
b) podílu
1. počtu dnů, které zbývají z období 24 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky, a
2. období 24 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky vyjádřeného ve dnech.

(16) O porušení povinnosti mlčenlivosti nejde, poskytne-li správce daně Ministerstvu zahraničních věcí informace získané při správě daně v oblasti vracení daně osobě požívající výsad a imunit.

(17) ✂
(18) ✂
(19) ✂

§ 80a
Vrácení daně mezinárodní organizaci se sídlem mimo tuzemsko

(1) Mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem a která nemá v tuzemsku sídlo ani zastoupení, má nárok na vrácení daně **z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku** v rozsahu uvedeném v příslušné mezinárodní smlouvě, pokud je využije výlučně pro výkon činností v této smlouvě uvedených.

(2) ✂
(3) ✂

(2) Osobě uvedené v odstavci 1 se vrací daň zaplacená v cenách zboží a služeb, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom dni uvedená na jednom **daňovém dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby** je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou pořízení pohonných hmot pro osobní automobil.

(3) Lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně začne běžet dnem uskutečnění zdanitelného plnění a skončí uplynutím prvního kalendářního měsíce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém začala běžet.

(4) K daňovému přiznání pro vrácení daně je osoba podle odstavce 1 povinna přiložit kopii daňového dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby.

(5) ✂

§ 81
Vrácení daně v rámci zahraniční pomoci

zrušen

§ 81
Vracení bezdůvodně zaplacené daně

(1) Nárok na vrácení bezdůvodně zaplacené daně může uplatnit příjemce plnění za těchto podmínek:

a) osoba, která uskutečnila plnění, byla ke dni uskutečnění plnění plátcem a uvedla na dokladu daň
1. ve vyšší výši, než měla být uvedena,
2. v případě plnění, které není zdanitelným plněním, nebo
3. v případě plnění, u kterého měl povinnost přiznat daň příjemce plnění,

b) osoba, která uskutečnila plnění, u tohoto plnění neprovedla opravu výše daně,

c) daň za toto plnění je pravomocně stanovena a uhrazena a není předmětem kontrolního postupu ani předmětem řízení o opravném nebo dozorčím prostředku,

d) bezdůvodně zaplacená částka daně za toto plnění nebyla příjemci zcela vrácena osobou, která uskutečnila plnění,

e) příjemce plnění
1. zaplatil osobě, která uskutečnila plnění, částku uvedenou na dokladu včetně daně za toto plnění a pokud příjemce plnění uplatnil za toto plnění odpočet daně, je tento odpočet daně pravomocně stanoven a není předmětem kontrolního postupu ani předmětem řízení o opravném nebo dozorčím prostředku,
2. v dodatečném daňovém přiznání přiznal daň u tohoto plnění, provedl opravu odpočtu daně na správnou výši anebo došlo ke stanovení této daně nebo odpočtu daně ve správné výši z moci úřední a tato daň nebo odpočet daně byly pravomocně stanoveny a uhrazeny; to platí pouze v případě, že příjemce plnění nepřiznal daň za toto plnění ve správné výši, uplatnil odpočet daně za toto plnění ve vyšší výši nebo jej uplatnil za pozdější zdaňovací období, než ve kterém jej mohl v souladu s § 73 odst. 4 uplatnit, a
3. vynaložil úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, aby mu osoba, která uskutečnila plnění, bezdůvodné obohacení vzniklé z bezdůvodně zaplacené daně vydala a

f) v soudním řízení bylo pravomocně rozhodnuto o povinnosti osoby, která uskutečnila plnění, vydat příjemci plnění bezdůvodné obohacení vzniklé z bezdůvodně zaplacené daně za toto plnění.

(2) Nárok na vrácení daně vzniká ve výši bezdůvodně zaplacené částky daně, která je bezdůvodným obohacením.

(3) Nárok na vrácení daně uplatňuje příjemce plnění podáním daňového přiznání pro vrácení daně ve lhůtě do konce čtvrtého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém nastal den uskutečnění plnění. Pokud v této lhůtě nebyl nárok na vrácení daně uplatněn, zaniká; u této lhůty nelze povolit navrácení v předešlý stav.

(4) Lhůta podle odstavce 3 neběží po dobu

a) soudního řízení podle odstavce 1 písm. f),

b) správního, soudního nebo rozhodčího řízení vedeného za účelem vrácení bezdůvodně zaplacené daně podle odstavce 1 písm. e) bodu 3.

(5) K daňovému přiznání pro vrácení daně je příjemce plnění povinen přiložit kopii dokladu podle odstavce 1 písm. a) a kopii rozhodnutí soudu podle odstavce 1 písm. f).

(6) Příjemce plnění je povinen vynaložit úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby o vrácení bezdůvodně zaplacené daně osobu, která plnění uskutečnila, bez zbytečného odkladu informoval.

(7) Odstavce 1 až 6 se v případě poskytnutí úplaty, ze které byla přiznána daň, použijí obdobně s tím, že lhůta podle odstavce 3 počíná běžet dnem, kdy byla úplata přijata.

Vracení daně v tuzemsku osobám registrovaným k dani v jiném členském státě
§ 82a

(1) Nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku má osoba povinná k dani, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud během období pro vrácení daně

a) neměla sídlo ani provozovnu v tuzemsku,

b) nebyla plátcem a

c) neuskutečnila dodání zboží ani poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou
1. plnění osvobozeného od daně podle § 51, 66, 68 nebo 69,
2. dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 3 nebo § 108 odst. 4 písm. a),
3. plnění podle § 17, které uskutečnila jako prostřední osoba, nebo
4. vybraného plnění, na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Nárok na vrácení daně může být uplatněn za obdobných podmínek, za nichž má plátce nárok na odpočet daně v tuzemsku. Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má nárok na odpočet daně v poměrné výši, má nárok na vrácení daně pouze v této poměrné výši.

(3) Nárok na vrácení daně se nevztahuje na částky daně, které byly uplatněny

a) v rozporu s tímto zákonem,

b) u plnění, která jsou osvobozena od daně podle § 19a, 19b, 64 nebo § 66 odst. 2 písm. b).

(4) Osoba registrovaná k dani uplatní nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění v členském státě, v němž se nachází její sídlo. Je-li zdanitelné plnění přijato provozovnou, uplatní osoba registrovaná k dani nárok na vrácení daně v členském státě, kde je umístěna tato provozovna. Nárok na vrácení daně se uplatní podáním žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu jiného členského státu.

(5) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

a) daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty žadatele,

b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu žadatele,

c) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu zástupce, pokud je ustanoven,

d) adresu elektronické pošty,

e) popis ekonomické činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata, pomocí harmonizovaných kódů,

f) období pro vrácení daně, na které se žádost o vrácení daně vztahuje,

g) prohlášení žadatele o tom, že splnil podmínku stanovenou v odstavci 1 písm. c),

h) údaje o účtu, včetně kódů IBAN, BIC, název vlastníka účtu a měny účtu,

i) za každý daňový doklad nebo daňový doklad při dovozu zboží tyto údaje:
1. daňové identifikační číslo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, nejde-li o dovoz zboží,
2. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečnil zdanitelná plnění,
3. evidenční číslo daňového dokladu,
4. den uskutečnění zdanitelného plnění,
5. základ daně a výši daně v české měně,
6. celkovou výši nároku na vrácení daně v české měně,
7. koeficient pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši vyjádřený jako procentní podíl,
8. druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v odstavci 6.

(6) V žádosti o vrácení daně musí být druh zboží nebo služby popsán podle těchto kódů:

1 uhlovodíková paliva,
2 nájem dopravního prostředku,
3 výdaje související s dopravním prostředkem (jiné než zboží a služby uvedené pod kódy 1 a 2),
4 mýtné a silniční poplatky,
5 cestovní výlohy, jako například jízdné v taxi, jízdné ve veřejné dopravě,
6 ubytování,
7 potraviny, nápoje a restaurační služby,
8 vstupné na veletrhy a výstavy,
9 výdaje na luxusní zboží, zábavu a reprezentaci,
10 jiné.

(7) Žádost o vrácení daně musí žadatel doložit elektronickou kopií daňového dokladu nebo daňového dokladu při dovozu zboží, pokud základ daně převyšuje ekvivalent částky 250 EUR u uhlovodíkových paliv nebo ekvivalent částky 1 000 EUR u ostatních druhů pořízeného zboží nebo přijatých služeb.

(8) Období pro vrácení daně, za které lze podat žádost o vrácení daně, činí nejvýše jeden kalendářní rok a nejméně tři kalendářní měsíce, případně období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku. Částka daně uvedená v žádosti o vrácení daně nesmí být nižší, než je ekvivalent částky

a) 400 EUR za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než tři měsíce, nebo

b) 50 EUR za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku.

(9) Pro účely tohoto ustanovení se pro přepočet částky daně v EUR na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou k prvnímu pracovnímu dni měsíce ledna roku, za nějž je žádost o vrácení daně podána. Přepočtená částka se zaokrouhlí na celé koruny dolů.

(10) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně, jinak nárok zaniká. Žádost o vrácení daně se považuje za podanou, jen pokud žadatel uvedl všechny údaje požadované podle odstavce 5.

(11) V žádosti o vrácení daně za dané období pro vrácení daně lze uplatnit nárok na vrácení daně, pokud v tomto období pro vrácení daně

a) nastal den uskutečnění přijatého zdanitelného plnění nebo den vystavení daňového dokladu za přijaté zdanitelné plnění, jichž se nárok na vrácení daně týká, a to ten den, který nastal později, nebo

b) nastal den uskutečnění přijatého zdanitelného plnění při dovozu zboží.

(12) Žádost o vrácení daně se může vztahovat i na daňové doklady nebo daňové doklady při dovozu zboží, které nebyly zahrnuty v předchozích žádostech o vrácení daně, pokud se tyto doklady

a) týkají přijatých zdanitelných plnění, která se uskutečnila v kalendářním roce, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje, nebo

b) k přijatým zdanitelným plněním dostaly do dispozice žadatele až v období

pro vrácení daně, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje.

(13) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši, provede osoba registrovaná k dani v jiném členském státě opravu částky daně, o kterou požádala nebo která již byla vrácena. Opravu provede v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu. Je-li podáno samostatné prohlášení, správce daně vezme v úvahu tuto opravu a postupuje obdobně jako u žádosti o vrácení daně.

§ 82b

(1) Správcem daně pro vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

(2) Správce daně může namísto jiných způsobů doručování doručovat písemnosti ve věci vrácení daně elektronicky prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v žádosti o vrácení daně; tato písemnost se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

(3) Správce daně neprodleně vyrozumí žadatele o dni obdržení žádosti o vrácení daně.

(4) Správce daně si může do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně vyžádat doplňující údaje, a to od žadatele, příslušného orgánu jiného členského státu nebo jiné osoby. Doplňující údaje musí být správci daně poskytnuty do 1 měsíce ode dne doručení výzvy k doplnění údajů. Pokud má správce daně pochybnosti o správnosti konkrétního nároku, je oprávněn si vyžádat doplňující údaje v podobě předložení originálu nebo kopie příslušného daňového dokladu, v tomto případě se nepoužijí částky uvedené v § 82a odst. 7.

(5) Rozhodnutí o vrácení daně vydá správce daně do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně. V případě, že si správce daně vyžádá doplňující údaje podle odstavce 4, vydá správce daně rozhodnutí do 2 měsíců ode dne obdržení doplňujících údajů. Jestliže správce daně neobdrží výzvou vyžádané doplňující údaje, vydá své rozhodnutí do 2 měsíců ode dne, kdy měly být doplňující údaje zaslány. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části v případě vyžádání si doplňujících údajů však neuplyne dříve než za 6 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně správcem daně, maximálně však činí 8 měsíců.

(6) Rozhodnutí, kterým není žádosti o vrácení daně zcela vyhověno, musí být odůvodněno. Proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání.

(7) Žadatel, který se ze závažného důvodu nemohl s rozhodnutím o vrácení daně doručovaným podle odstavce 2 seznámit, může požádat správce daně, který toto rozhodnutí doručoval, o vyslovení neúčinnosti tohoto doručení. Tato žádost musí být podána nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se rozhodnutí o vrácení daně považuje za doručené. Shledá-li správce daně žádost důvodnou, vysloví neúčinnost doručení rozhodnutí o vrácení daně, jinak žádost zamítne. Rozhodnutí o této žádosti správce daně doručí způsobem podle daňového řádu; je-li žádosti vyhověno, doručí správce daně společně s tímto rozhodnutím také rozhodnutí o vrácení daně.

(8) Vznikne-li v důsledku rozhodnutí o vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně žadateli do 10 pracovních dnů od uplynutí lhůty podle odstavce 5, a to na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Vratitelný přeplatek se vrací v tuzemsku nebo v jiném členském státě. Pokud je vratitelný přeplatek vrácen na účet, který je veden v jiném členském státě, jdou poplatky za převod vratitelného přeplatku k tíži žadatele. Dnem převodu u bezhotovostních převodů prováděných z účtu je den, kdy bylo uskutečněno odepsání peněžních prostředků z účtu správce daně.

(9) Není-li dodržena lhůta pro převod vratitelného přeplatku podle odstavce 8, správce daně za dobu prodlení uhradí žadateli úrok podle daňového řádu. Správce daně zašle přiznaný úrok na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Žadateli nevzniká nárok na úrok, pokud nepředložil doplňující údaje ve lhůtě podle odstavce 5 nebo dokud nepředložil doklady, které mají být poskytnuty podle § 82a odst. 7.

(10) V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je žadatel povinen vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z neoprávněně vyplacené částky; povinnost uhradit úrok nevzniká, pokud osoba, které byla daň vrácena, v období, za které jí byla daň vrácena, se stala nebo byla plátcem, pokud splnila podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně. Úrok se počítá ve výši, jako by šlo o prodlení s úhradou daně, vypočítává se za celou dobu od vyplacení do skutečného vrácení.

(11) O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok podle odstavce 10 vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, popřípadě je změní v rozsahu odpovídajícím výši neoprávněně přiznané částky. Povinnost vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne doručení rozhodnutí, kterým byl přiznán nárok na vrácení částky daně, jehož bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem. Není-li stanoveno jinak, neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle daňového řádu.

§ 83

Vracení daně zahraniční osobě na základě principu vzájemnosti

(1) Nárok na vrácení daně za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku přijaté zahraniční osobou může uplatnit tato osoba, pokud v období, za které **uplatňuje** vrácení daně, v tuzemsku neuskutečňuje jiná než tato plnění:

a) dovoz zboží,
b) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně,
c) plnění podle § 69,
d) plnění, u něhož jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, pro které je plnění poskytnuto, nebo
e) vybrané plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Na vrácení daně vztahující se k uskutečnění vybraného plnění, na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, se nepoužijí odstavce 3 **a 4 a § 83b odst. 1 a 3**.

(3) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Princip vzájemnosti je v případě vracení daně zahraniční osobě splněn, pokud je osobě povinné k dani se sídlem v tuzemsku na základě mezinárodní smlouvy nebo jiného ujednání vracena daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby ve státě, ve kterém má zahraniční osoba uplatňující nárok na vrácení daně sídlo, a tento stát je uveden v seznamu států, u nichž je splněn princip vzájemnosti. Ministerstvo financí zveřejní ve Finančním zpravodaji seznam států, u nichž je princip vzájemnosti splněn. ✂

(4) ✂
(5) ✂
(6) ✂
(7) ✂
(8) ✂
(9) ✂

(4) Druhy zboží a služeb, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,
b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,
c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,
d) telefonní poplatky,
e) taxislužba,
f) pohonné hmoty.

(5) Lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně začne běžet dnem uskutečnění zdanitelného plnění a skončí uplynutím kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém začala běžet.

(6) K daňovému přiznání pro vrácení daně je zahraniční osoba povinna přiložit

a) kopii daňového dokladu nebo kopii dokladu o zaplacení, jde-li o vrácení daně z dovezeného zboží, a
b) potvrzení, že je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo obdobné všeobecné dani ze spotřeby ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována; toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání.

§ 83a

Vracení daně zahraniční osobě při pořízení zboží z jiného členského státu nebo dovozu zboží

(1) Zahraniční osoba, která není plátcem a která pořídila z jiného členského státu nebo dovezla zboží s místem plnění v tuzemsku, má nárok na vrácení daně na vstupu z tohoto zdanitelného plnění, pokud jej v rámci své ekonomické činnosti použila pro uskutečnění zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, u kterého má podle § 108 odst. 3 povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala.

(2) Zahraniční osoba nemá nárok na vrácení daně podle odstavce 1, pokud se jedná o daň, kterou lze vrátit podle § 82a nebo 83.

(3) Nárok na vrácení daně vzniká okamžikem, kdy zahraniční osoba uskutečnila následné zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, u kterého má povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala.

(4) Zahraniční osoba je oprávněna uplatnit nárok na vrácení daně, pokud

a) přiznala daň z pořízení zboží z jiného členského státu nebo zaplatila daň z dovozu zboží, o jejíž vrácení žádá, a
b) vystavila daňový doklad při uskutečnění následného zdanitelného plnění, u kterého má povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala.

(5) Lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně začne běžet prvním dnem druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním čtvrtletí, ve kterém došlo k uskutečnění následného zdanitelného plnění, u kterého má povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, a skončí posledním dnem kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém došlo k uskutečnění pořízení zboží z jiného členského státu nebo dovozu zboží.

(6) K daňovému přiznání pro vrácení daně je zahraniční osoba povinna přiložit

a) kopii daňového dokladu, který obdržela při pořízení zboží z jiného členského státu, nebo daňový doklad při dovozu zboží a
b) kopii daňového dokladu, který vystavila při uskutečnění následného zdanitelného plnění, u kterého má povinnost přiznat daň osoba, která toto

plnění přijala.

§ 83b

Společná ustanovení pro vracení daně zahraniční osobě na základě principu vzájemnosti a při pořízení zboží z jiného členského státu nebo dovozu zboží

(1) Při uplatnění nároku na vrácení daně zahraniční osobě se postupuje obdobně podle ustanovení upravujících uplatnění nároku na odpočet daně.

(2) V daňovém přiznání nebo dodatečném daňovém přiznání pro vrácení daně je zahraniční osoba povinna uvést také adresu elektronické pošty.

(3) Provádí-li zahraniční osoba opravu vrácené daně na základě skutečnosti, že u přijatého zdanitelného plnění nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, uvede tuto opravu do daňového přiznání pro vrácení daně, které

a) je povinna podat do konce kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém se dozvěděla nebo dozvědět měla a mohla, že nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých je povinna vracenou daň snížit, a
b) lze podat nejdříve po obdržení opravného daňového dokladu.

(4) Daň bude vrácena, pokud částka vracené daně činí

a) nejméně 7 000 Kč, nebo
b) nejméně 1 000 Kč, je-li nárok na vrácení daně uplatněn pouze jednou za kalendářní rok, a to v posledním kalendářním čtvrtletí tohoto roku.

(5) Vznikne-li v důsledku vyměření nebo doměření vracené daně zahraniční osobě vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bezhotovostním převodem na účet vedený u poskytovatele platebních služeb určený touto osobou.

§ 84

Vracení daně při dodání zboží cestujícímu určeného k vývozu v osobním zavazadle

(1) Plátce, který dodá zboží cestujícímu podle § 66 odst. 3 písm. a), který jej hodlá vyvézt v osobním zavazadle, je povinen na žádost cestujícího bezprostředně po dodání zboží vystavit doklad o prodeji, pokud je splněna podmínka podle § 66 odst. 4. Tento doklad obsahuje alespoň tyto údaje:

a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který dodává zboží,
b) daňové identifikační číslo plátce, který dodává zboží,
c) rozsah a předmět plnění,
d) evidenční číslo dokladu,
e) den uskutečnění tohoto plnění,
f) sazbu daně a základ daně nebo hodnotu osvobozeného plnění,
g) výši daně,
h) výši ceny včetně daně celkem,
i) měnu plnění,
j) jméno cestujícího, číslo jeho cestovního dokladu a kód země v tomto cestovním dokladu uvedený; tento doklad je cestující povinen předložit plátci.

(2) Plátce podle odstavce 1 je povinen bezprostředně po vystavení dokladu o prodeji oznámit elektronicky prostřednictvím informačního systému veřejné správy spravovaného za tímto účelem orgánem Celní správy České republiky (dále jen „informační systém pro vracení daně cestujícímu“) údaje podle odstavce 1. Toto oznámení je formulářovým podáním. Na informační systém pro vracení daně cestujícímu se použijí obdobně ustanovení daňového řádu, která se použijí na daňovou informační schránku.

(3) Povinnost podle odstavce 2 se považuje za splněnou v okamžiku, kdy plátce podle odstavce 1 získá z informačního systému pro vracení daně cestujícímu automatické potvrzení o přijetí poskytnutých údajů.

(4) Oznámení učiněné jiným způsobem než podle odstavce 2 je neúčinné.

(5) Nezíská-li plátce podle odstavce 1 z informačního systému pro vracení daně cestujícímu automatické potvrzení o přijetí poskytnutých údajů, je povinen vystavit cestujícímu doklad o prodeji v listinné podobě; v tomto případě plátce splní povinnost podle odstavce 2 do konce dne následujícího po dni dodání zboží podle odstavce 1.

(6) S vystavením dokladu o prodeji podle odstavce 1 v elektronické podobě musí cestující souhlasit.

(7) Pokud je doklad o prodeji vystaven v listinné podobě, obsahuje rovněž sdělení „VAT REFUND“ nebo „TAX FREE“.

(8) Pokud je v tuzemsku potvrzen výstup zboží, které se nachází v osobním zavazadle cestujícího, z území Evropské unie, celní úřad bez zbytečného odkladu elektronicky zašle toto potvrzení rovněž plátci podle odstavce 1; toto potvrzení celní úřad nezašle, pokud k okamžiku potvrzení výstupu zboží z území Evropské unie nebyly údaje podle odstavce 1 evidovány v informačním systému pro vrácení daně cestujícímu.

(9) Za správnost údajů na dokladu o prodeji odpovídá plátce. Na doklad o prodeji se použijí ustanovení o zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů. Na potvrzení celního úřadu nebo obdobného orgánu podle právních předpisů jiného členského státu o výstupu zboží v listinné podobě se použijí ustanovení o uchovávání daňových dokladů obdobně.

(10) Cestující může požádat plátce podle odstavce 1 o vrácení částky ve výši daně uplatněné na dodání zboží cestujícímu, jehož vývoz je osvobozen od daně, do konce šestého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém se uskutečnilo dodání zboží cestujícímu.

(11) Plátce může uplatnit nárok na vrácení daně ve výši daně uplatněné na dodání zboží cestujícímu, jehož vývoz je osvobozen od daně, nejdříve za zdaňovací období, ve kterém dojde ke splnění těchto podmínek:

a) plátce disponuje dokladem potvrzeným celním úřadem nebo obdobným orgánem podle právních předpisů jiného členského státu s uvedením dne výstupu zboží z území Evropské unie nebo potvrzením celního úřadu nebo obdobného orgánu podle právních předpisů jiného členského státu o výstupu zboží a
b) plátce vyplatil částku ve výši daně ve prospěch cestujícího.

(12) Nárok na vrácení daně podle odstavce 11 lze uplatnit do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém byl potvrzen výstup zboží z území Evropské unie. Pokud v této lhůtě nebyl nárok na vrácení daně uplatněn, zaniká; u této lhůty nelze povolit navrácení v předešlý stav.

(13) Vystavit doklad o prodeji může namísto plátce podle odstavce 1 jiná osoba, a to na základě jejich ujednání; v tomto rozsahu má tato jiná osoba stejná práva a povinnosti jako tento plátce. Automatické potvrzení o přijetí poskytnutých údajů a elektronické potvrzení celního úřadu o výstupu zboží se zasílá osobě, která údaje prostřednictvím informačního systému pro vracení daně cestujícímu oznámila.

(14) Plátce podle odstavce 1 se může v okamžiku dodání zboží rozhodnout, že vývoz zboží v osobním zavazadle cestujícího není osvobozen od daně podle § 66 odst. 3; v takovém případě podle odstavců 1 až 13 nepostupuje.

(15) Pokud se plátce podle odstavce 1 v okamžiku dodání zboží rozhodne, že podle odstavců 1 až 13 postupuje, musí podle nich postupovat i v případě dalších dodání zboží podle odstavce 1, která uskuteční do konce příslušného kalendářního roku.

§ 85

zrušen

§ 86

Vracení daně ozbrojeným silám jiného státu a Ministerstvu obrany

(1) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku mohou u vybraných druhů zboží nebo služeb uplatnit

a) ozbrojené síly státu, který je
   1. jiným členským státem, pokud se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky, nebo
   2. členem Organizace Severoatlantické smlouvy nebo státem zúčastněným v Partnerství pro mír, pokud mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží nebo služeb se v tuzemsku osvobodí od daně; tento nárok nemohou uplatnit ozbrojené síly České republiky,
b) Ministerstvo obrany při pořizování zboží nebo služeb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy.

(2) Vybranými druhy zboží nebo služeb podle odstavce 1 se rozumí

a) minerální oleje pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil a jejich civilní personál,
b) zboží nebo služby pořizované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, vybavení staveb v rámci tohoto projektu a služby související s provozem tohoto zboží nebo těchto staveb.

(3) ✂ Osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) nárok na vrácení daně vzniká pouze ve výši odpovídající částce hrazené z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy prostřednictvím příslušné kapitoly státního rozpočtu.

(4) Lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně začne běžet dnem uskutečnění zdanitelného plnění a skončí uplynutím 1 roku od konce kalendářního měsíce, ve kterém začala běžet.

(5) K daňovému přiznání pro vrácení daně je osoba podle odstavce 1 povinna přiložit kopii daňového dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby.

(6) Správce daně při vracení daně ozbrojeným silám jiného státu prostřednictvím Ministerstva obrany

a) doručuje písemnosti a provádí další potřebná vyrozumění,
b) vrací vratitelný přeplatek, a to na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely.

(7) ✂
(8) ✂
(9) ✂

§ 86a

Vracení daně příslušníkovi ozbrojených sil jiného státu a dalším osobám podle mezinárodní smlouvy

(1) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění

v tuzemsku v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, která je součástí českého právního řádu a na základě které je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby podle § 68 odst. 10, vzniká

a) příslušníkovi ozbrojených sil jiného státu a členům jeho rodiny, nebo
b) dalším osobám, o kterých tak stanoví tato mezinárodní smlouva.

(2) Lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně začne běžet dnem uskutečnění zdanitelného plnění a skončí uplynutím 1 roku od konce kalendářního měsíce, ve kterém začala běžet.

(3) K daňovému přiznání pro vrácení daně je osoba podle odstavce 1 povinna přiložit

a) kopii daňového dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby,
b) další písemnost, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu.

(4) ✂
(5) ✂
(6) ✂
(7) ✂

Oddíl 2
Vystavování dokladů při vracení daně

§ 86b

(1) Plátce uskutečňující zdanitelné plnění je na žádost osoby, pro kterou se takové plnění uskutečňuje a která může požádat o vrácení daně podle § 80, 80a, 86 nebo 86a, povinen bezodkladně vystavit doklad o dodání zboží nebo poskytnutí služby. To neplatí, pokud je plátce povinen vystavit této osobě daňový doklad.

(2) Doklad o dodání zboží nebo poskytnutí služby obsahuje náležitosti daňového dokladu s tím, že tento doklad namísto údaje o dni vystavení daňového dokladu a údaje o dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo přijetí úplaty, pokud se liší ode dne vystavení dokladu, obsahuje pouze údaj o dni uskutečnění zdanitelného plnění.

Oddíl 3
Správa vracení daně

§ 86c
Obecná ustanovení pro nárok na vrácení daně

(1) Osoba žádající o vrácení daně je pro účely vracení daně daňovým subjektem.

(2) Tento oddíl se s výjimkou odstavce 1 nepoužije pro vracení

a) daně plátci v jiném členském státě,
b) daně v tuzemsku osobám registrovaným k dani v jiném členském státě,
c) bezdůvodně zaplacené daně,
d) daně při dodání zboží cestujícímu určeného k vývozu v osobním zavazadle.

§ 86d
Místní příslušnost

(1) Místně příslušným správcem daně pro vracení daně je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

(2) Místně příslušným správcem daně pro vracení daně osobě požívající výsad a imunit je v případě

a) diplomatické mise, konzulárního úřadu, zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, správce daně místně příslušný podle jejich sídla v tuzemsku,
b) člena diplomatické mise, konzulárního úřadu, člena zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo člena zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, správce daně místně příslušný podle sídla osob podle písmene a),
c) subjektu Evropské unie se sídlem v tuzemsku správce daně místně příslušný podle jeho sídla v tuzemsku,
d) mezinárodní organizace nebo zastoupení mezinárodní organizace správce daně místně příslušný podle jejich sídla nebo umístění v tuzemsku,
e) úředníka mezinárodní organizace nebo zastoupení mezinárodní organizace nebo člena jeho rodiny správce daně místně příslušný podle jejich místa pobytu v České republice.

§ 86e
Uplatnění nároku na vrácení daně

(1) Nárok na vrácení daně se uplatňuje v daňovém přiznání pro vrácení daně.

(2) Nárok na vrácení daně lze uplatnit pouze ve lhůtě pro uplatnění nároku na vrácení daně. Pokud v této lhůtě nebyl nárok na vrácení daně uplatněn, zaniká.

(3) K nároku uplatněnému mimo lhůtu pro jeho uplatnění se nepřihlíží.

(4) Lhůtu pro uplatnění nároku na vrácení daně nelze navrátit v předešlý stav.

§ 86f
Četnost podávání daňového přiznání pro vrácení daně

(1) V daňovém přiznání pro vrácení daně lze uplatnit jeden nebo více nároků na vrácení daně, u nichž běží lhůta pro uplatnění nároku na vrácení daně.

(2) Daňové přiznání pro vrácení daně, kterým se uplatňuje nárok na vrácení daně, lze podat jednou za

a) kalendářní měsíc, jde-li o vracení daně
1. osobě požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 písm. a) nebo c) nebo § 80 odst. 2 písm. a),
2. mezinárodní organizaci se sídlem mimo tuzemsko,
3. ozbrojeným silám jiného státu nebo Ministerstvu obrany, nebo
4. příslušníkovi ozbrojených sil jiného státu nebo dalším osobám podle mezinárodní smlouvy,
b) kalendářní čtvrtletí, jde-li o vracení daně
1. osobě požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 písm. b) nebo d) nebo § 80 odst. 2 písm. c) nebo d),
2. zahraniční osobě na základě principu vzájemnosti, nebo
3. zahraniční osobě při pořízení zboží z jiného členského státu nebo dovozu zboží, nebo
c) kalendářní rok, jde-li o vracení daně subjektu Evropské unie.

§ 86g
Způsob podání daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání pro vrácení daně a některých dalších úkonů

(1) Daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání pro vrácení daně

a) lze podat pouze elektronicky, jde-li o vrácení daně zahraniční osobě
1. na základě principu vzájemnosti, nebo
2. při pořízení zboží z jiného členského státu nebo dovozu zboží, nebo
b) nelze podat elektronicky, jde-li o vrácení daně osobě požívající výsad a imunit.

(2) Ustanovení tohoto zákona o neúčinnosti podání se na daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání pro vrácení daně nepoužije.

(3) Daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání pro vrácení daně

a) podává subjekt Evropské unie se sídlem mimo tuzemsko prostřednictvím Generálního finančního ředitelství,
b) podávají a jiné úkony vůči správci daně při stanovení vracené daně činí ozbrojené síly jiného státu prostřednictvím Ministerstva obrany.

(4) Podání učiněné ozbrojenými silami jiného státu elektronicky může být podepsáno i ve formě digitalizovaného zobrazení vlastnoručního podpisu. Má-li Ministerstvo obrany o pravosti tohoto podpisu nebo oprávnění jednající osoby pochybnosti, vyzve ozbrojené síly jiného státu před postoupením tohoto podání správci daně k jeho dodatečnému potvrzení způsobem podle daňového řádu nebo jiným důvěryhodným způsobem, popřípadě k doložení oprávnění jednající osoby, a to ve lhůtě stanovené Ministerstvem obrany. Běh lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně nebo doby podle odstavce 6 se v takovém případě staví ode dne vydání výzvy podle věty druhé do pátého pracovního dne ode dne, kdy došlo k dodatečnému potvrzení podání.

(5) Lhůta pro podání daňového přiznání, dodatečného daňového přiznání nebo jiného podání podle odstavce 3 je zachována, je-li toto podání nejpozději v poslední den lhůty učiněno u orgánu veřejné moci, jehož prostřednictvím se podává správci daně.

(6) Dnem podání daňového přiznání, dodatečného daňového přiznání nebo jiného podání podle odstavce 3 je den, kdy bylo toto podání postoupeno orgánem veřejné moci, jehož prostřednictvím se podává, správci daně. Dojde-li k postoupení tohoto podání později než patnáctý den, považuje se za den jeho podání tento den.

§ 86h
Vyloučení opravného daňového přiznání

Ustanovení o opravném daňovém přiznání se u daňového přiznání pro vrácení daně nepoužijí.

§ 86i
Stanovení vracené daně

(1) Pro potřeby vymezení předmětu daňového řízení se vracená daň posuzuje ve vztahu k jednotlivému nároku na vrácení daně s tím, že předmětem daňového řízení jsou všechny nároky na vrácení daně uplatněné v jednom daňovém přiznání pro vrácení daně.

(2) Vracenou daň lze vyměřit pouze na základě daňového přiznání pro vrácení daně.

(3) Neoznamuje-li správce daně výsledek vyměření nebo doměření, považuje se za den doručení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru den podání daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání pro vrácení daně.

(4) Lhůta pro stanovení daně začne běžet dnem, v němž bylo podáno daňové přiznání pro vrácení daně.

§ 86j
Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku

Neoznamuje-li správce daně osobě žádající o vrácení daně výsledek vyměření nebo doměření, činí lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku vzniklého v důsledku stanovení daňového odpočtu na základě daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání pro vrácení daně 60 dní.

§ 86k
Vznik úroku z daňového odpočtu

Dnem, od kterého běží doba, po jejímž uplynutí vzniká úrok z daňového odpočtu, je při vrácení daně den podání daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání pro vrácení daně, ze kterého vyplývá, že daňovému subjektu má vzniknout daňový odpočet.

§ 86b
Obecná ustanovení pro nárok na vrácení daně

Díl 12
Prodej zboží za ceny bez daně z přidané hodnoty
§ 87
Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat fyzické osobě při jejím bezprostředním výstupu z území Evropské unie za ceny bez daně pouze

a) na základě pravomocného povolení k prodeji za ceny bez daně,
b) v části tranzitního prostoru mezinárodního letiště vymezené v povolení k prodeji za ceny bez daně nebo na palubě letadla během letu a
c) po ověření, že její cílová stanice je ve třetí zemi nebo na třetím území.

(2) V případě povolení k prodeji za ceny bez daně je místně příslušným správcem daně celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1 písm. b), může držitel povolení k prodeji za ceny bez daně uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

(4) Na povolení k prodeji za ceny bez daně se použijí ustanovení zákona o spotřebních daních upravující povolení k prodeji za ceny bez spotřební daně obdobně.

Hlava III
ZVLÁŠTNÍ REŽIMY
§ 89
Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi.

(2) Pro účely zvláštního režimu pro cestovní službu se rozumí

a) poskytovatelem cestovní služby osoba povinná k dani, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,
b) zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba,
c) cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu[61)] a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu ubytování nebo dopravy osob.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přirážka poskytovatele cestovní služby snížená o daň z přirážky. Tato přirážka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu a součtem částek, které plátce uhradil nebo má uhradit za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby.

(4) Pokud je před uskutečněním cestovní služby přijata úplata, ze které vzniká povinnost přiznat daň, stanoví se přirážka poskytovatele cestovní služby k této úplatě jako součin přijaté úplaty a koeficientu pro výpočet přirážky.

(5) Koeficient pro výpočet přirážky se vypočte jako podíl

a) rozdílu mezi
   1. celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a
   2. součtem částek, které plátce již uhradil za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby, a
b) celkové peněžní částky, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu.

(6) Koeficient pro výpočet přirážky lze vypočíst také jako podíl

a) rozdílu mezi
   1. celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a
   2. součtem částek, které plátce uhradil nebo předpokládá, že uhradí, za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby, a
b) celkové peněžní částky, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu.

(7) U jedné cestovní služby lze pro stanovení přirážky poskytovatele cestovní služby k úplatě použít pouze jeden způsob výpočtu koeficientu pro výpočet přirážky; v případě, že poskytovatel cestovní služby použije způsob výpočtu koeficientu podle odstavce 6, může koeficient, který pro účely stanovení přirážky vypočetl u první přijaté úplaty, použít i pro stanovení přirážky u všech úplat následujících.

(8) Je-li rozdíl podle odstavce 3, 5 nebo 6 záporný, základem daně je nula.

(9) Při poskytnutí cestovní služby je místem plnění místo, kde má poskytovatel poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(10) Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby, pokud se přirážka stanoví podle odstavce 3 za zdaňovací období, je povinen přiznat daň nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém jsou cestovní služby uskutečněny. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(11) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(12) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropské unie. Za službu cestovního ruchu poskytnutou ve třetí zemi se považuje nakoupená letecká přeprava osob s místem určení do třetí země nebo přeprava zpět na území Evropské unie.

(13) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátců nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(14) Při poskytnutí cestovní služby musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – cestovní služba“. Při poskytnutí cestovní služby nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přirážky.

(15) Plátce, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přirážky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(16) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby daně a daň se vypočítá z ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, která se považuje za peněžní částku včetně daně.

(17) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(18) Při opravě základu daně nebo výše daně u cestovní služby plátce nevystavuje opravný daňový doklad.

(19) Pokud však plátce poskytuje cestovní služby jiné osobě povinné k dani, která není poskytovatelem cestovní služby, pro účely uskutečňování ekonomické činnosti, nemusí uplatňovat zvláštní režim a uplatňuje u jednotlivých nakoupených služeb cestovního ruchu daň na výstupu podle příslušné sazby daně, pokud všechny nakoupené služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě, jsou poskytnuty v tuzemsku.

(20) Zvláštní režim není oprávněn použít plátce, který poskytuje službu spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby. Daň se vypočítá z úplaty, kterou plátce obdržel nebo má obdržet za poskytnutou službu zajištění cestovní služby, která se považuje za peněžní částku včetně daně. Poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jednotlivé služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty ve třetí zemi. Pokud jsou služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám cestovního ruchu ve třetí zemi a na území Evropské unie.

§ 90
Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

(1) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,
b) použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sbě-

ratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,

c) obchodníkem plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomické činnosti pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednající na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud ji náleží odměna.

(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropské unie

a) osobou nepovinnou k dani,

b) osobou povinnou k dani, která může využívat režim pro malé podniky a která jedná jako osoba, která tento režim využívá, zahrnuje-li toto dodání dlouhodobý hmotný majetek,

c) jinou osobou povinnou k dani, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně podle § 62 nebo obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo

d) jiným obchodníkem, pokud byl při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem použit zvláštní režim.

(3) Při použití zvláštního režimu je základem daně přirážka snížená o daň z přirážky. Tato přirážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získaná obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno nebo od třetí strany, včetně, daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5 a 14,

b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získaná od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(4) Pokud jednotková pořizovací cena zboží nepřevyšuje 1 000 Kč, je možné přirážku stanovit za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně. V tomto případě se přirážka stanoví jako rozdíl mezi celkovou prodejní cenou za dodané zboží a celkovou pořizovací cenou za nakoupené zboží, uskutečněné za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně.

(5) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,

b) uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce,

c) uměleckého díla, které mu dodala osoba povinná k dani jiná než obchodník.

(6) Při stanovení přirážky postupuje obchodník podle odstavce 3 nebo 4 za celé zdaňovací období.

(7) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 3. Pořizovací cena pro výpočet přirážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(8) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(9) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(10) Plátce nemá nárok na odpočet daně z přirážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(11) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,

b) u uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce.

(12) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží mezi členskými státy, nepoužijí se § 8, 8a a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu. Zvláštní režim nelze také použít při dodání zboží, pokud byl při jeho pořízení uplatněn nárok na odpočet daně.

(13) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(14) Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“. Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přirážky.

(15) Obchodník má nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění dodání zboží, nepoužije-li při jeho následném dodání zvláštní režim, pokud jde o

a) umělecké dílo, sběratelský předmět nebo starožitnost, které sám dovezl,

b) umělecké dílo, které mu

1. dodal autor díla nebo jeho právní nástupce, nebo

2. dodala jiná osoba povinná k dani, která při tomto dodání nepoužila zvláštní režim.

(16) Nárok na odpočet daně podle odstavce 15 vzniká obchodníkovi okamžikem, ke kterému je povinen přiznat daň z tohoto dodání zboží.

(17) U knihy, která je zbožím podle odstavce 1 písm. a) nebo b), se ustanovení upravující zvláštní režim použijí obdobně.

§ 91

zrušen

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

(1) Investičním zlatem se rozumí

a) zlato připouštěné na světové trhy zlata ve tvaru uzančních slitků v podobě cihly nebo destičky s

1. vlastním číslem,

2. ryzostí nejméně 995 tisícin,

3. hmotností připouštěnou na těchto trzích a

4. označením výrobce, ryzosti a hmotnosti,

b) zlaté mince, které

1. mají ryzost nejméně 900 tisícin,

2. byly vyraženy po roce 1800,

3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a

4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.

(2) Zlatá mince uvedená v seznamu zveřejněném Evropskou komisí v Úředním věstníku Evropské unie se pro kalendářní rok, na který je tento seznam zveřejněn, považuje za zlatou minci podle odstavce 1 písm. b).

(3) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně se vztahuje i na

a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,

b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo

c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.

(4) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání investičního zlata, jeho pořízení z jiného členského státu nebo jeho dovozu.

(5) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň. u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 3, jinému plátci s místem plnění v tuzemsku.

(6) U zprostředkovatelské služby, která spočívá v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 4, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 5.

(7) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši

a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 5,

b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo

c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.

(8) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.

(9) Plátce, který přijme službu podle odstavce 6, nebo který dodává investiční zlato osvobozené od daně a má nárok na odpočet daně podle odstavce 7 písm. b) a c), nebo který vyrobil investiční zlato nebo zlato přeměnil na investiční zlato a má nárok na odpočet daně podle odstavce 8, je povinen

a) vystavit doklad o dodání fyzické osobě nepovinné k dani, který obsahuje tyto údaje:

1. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo osoby, která uskutečňuje plnění,

2. daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,

3. evidenční číslo dokladu,

4. rozsah a předmět plnění,

5. den vystavení dokladu,

6. den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskuteč-

něním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení dokladu,
7. celkovou částku za plnění, hmotnost a ryzost zlata,
8. jméno, datum narození a místo pobytu fyzické osoby nepovinné k dani,

b) uchovávat doklad podle písmene a) po dobu 10 let,
c) uvést na daňovém dokladu vystaveném plátci nebo osobě povinné k dani rovněž hmotnost a ryzost zlata.

(10) Ustanovení odstavce 9 písm. a) a b) se nevztahuje na dodání investičního zlata podle odstavce 1 písm. b) vydaného Českou národní bankou.

HLAVA IV
REŽIM PŘENESENÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI

Díl 1
Obecná ustanovení

§ 92a
Základní ustanovení

(1) V režimu přenesení daňové povinnosti je plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněno, povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije, pokud ke dni uskutečnění zdanitelného plnění příjemce tohoto plnění nejedná jako osoba povinná k dani.

(3) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije na zdanitelné plnění, pokud ke dni přijetí úplaty přede dnem uskutečnění tohoto plnění příjemce tohoto plnění nejedná jako osoba povinná k dani.

(4) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije na zdanitelné plnění, pokud se jedná o nucený prodej obchodního majetku plátce.

(5) Plátce, pro kterého je zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti uskutečněno, je povinen doplnit výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty. Za správnost vypočtené daně odpovídá plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(6) Režim přenesení daňové povinnosti nelze použít v případě, že o plátci, který uskutečnil nebo přijal zdanitelné plnění, nebyla ke dni uskutečnění tohoto plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je plátcem, a to do dne, ve kterém je tato skutečnost o těchto plátcích zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, použije se režim přenesení daňové povinnosti při uskutečnění zdanitelného plnění na daň vypočtenou ze základu daně stanoveného podle § 37a odst. 1.

(8) Mají-li plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, a plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění uskutečněno, důvodně za to, že toto zdanitelné plnění podléhá režimu přenesení daňové povinnosti, a tento režim k tomuto plnění použijí, považuje se toto plnění za zdanitelné plnění podléhající režimu přenesení daňové povinnosti.

Díl 2
Trvalé použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92b
Dodání zlata

(1) Za zlato se pro účely tohoto ustanovení považuje
a) zlato o ryzosti 333 tisícin nebo vyšší, s výjimkou investičního zlata, v podobě neopracované, zejména slitku, cihly, prutu, valounu, zrna, granule, granálie, lístku, drátu, prášku, zlomků, smetků nebo odpadu,
b) investiční zlato při dodání podle § 92 odst. **5**.

(2) Při dodání zlata plátci, s výjimkou České národní banky, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(3) Při poskytnutí zprostředkovatelské služby podle § 92 odst. **6** plátci použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92c
Dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu

Při dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu, včetně dodání tohoto zboží po zpracování v podobě čištění, leštění, třídění, řezání, štěpení, lisování nebo odlévání do ingotů plátci, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92d
Dodání nemovité věci

Při dodání nemovité věci plátci použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud se ***na základě rozhodnutí podle § 55a odst. 4, § 56 odst. 8 nebo § 62 odst. 3 jedná o zdanitelné plnění***.

§ 92e
Poskytnutí stavebních nebo montážních prací

(1) Při poskytnutí stavebních nebo montážních prací, které odpovídají kódům 41 až 43 klasifikace produkce CZ-CPA ve znění platném k 1. lednu 2015, plátci použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(2) Při poskytnutí pracovníků pro stavební nebo montážní práce plátci použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92ea
Použití režimu přenesení daňové povinnosti v ostatních případech

Plátce použije režim přenesení daňové povinnosti při poskytnutí zdanitelného plnění plátci, pokud se jedná o:
a) dodání zboží poskytovaného jako záruka při realizaci této záruky, nebo
b) dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví nabyvateli a výkon tohoto práva nabyvatelem.

Díl 3
Dočasné použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92f
Dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu

Při dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu plátci použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud tak vláda stanoví nařízením.

§ 92g
Mechanismus rychlé reakce

(1) Při dodání zboží nebo poskytnutí služby plátci použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud v případě, kdy Evropská komise za účelem boje proti náhlým a rozsáhlým daňovým podvodům potvrdila, že proti použití režimu přenesení daňové povinnosti při dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby nemá námitky, tak vláda stanoví nařízením.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti podle odstavce 1 se použije po dobu nepřesahující 9 měsíců.

Díl 4
Závazné posouzení

§ 92h
Předmět závazného posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

Předmětem závazného posouzení je určení, zda se při poskytnutí určitého zdanitelného plnění použije režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92i
Žádost o závazné posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost rozhodnutí o závazném posouzení určitého zdanitelného plnění pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení žadatel uvede
a) popis zdanitelného plnění, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jedno zdanitelné plnění,
b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

HLAVA V
SPRÁVA DANĚ V TUZEMSKU

Díl 1
Obecná ustanovení o správě daně

§ 93
Správa daně celními úřady

(1) Celní úřad vykonává správu daně
a) ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně,
b) při dovozu zboží s výjimkou případů, kdy povinnost přiznat daň při dovozu zboží vzniká plátci podle § 23 odst. 2 až 4,
c) ve zvláštním režimu při dovozu zboží nízké hodnoty.

(2) Při správě daně podle odstavce 1 písm. b) a c) se použijí právní předpisy upravující správu cel.

§ 93a
Místní příslušnost

(1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.

(2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo podle daňového řádu nebo místo pobytu podle daňového řádu anebo provozovnu, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj.

(3) Pro osobu povinnou k dani, která je plátcem podle § 6d, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 94
Povinná registrace plátce

(1) Osoba podle § 6 odst. 1 je povinna podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne překročení částky podle § 6 odst. 1 nebo § 6 odst. 2 písm. b).

(2) Osoba podle § 6 odst. 3 je povinna podat přihlášku k registraci do 10 pra-

covních dnů ode dne uskutečnění plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem.

(3) Osoba podle § 6 odst. 4 je povinna podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.

(4) Plátce podle § 6b až 6ea je povinen podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.

§ 94a
Dobrovolná registrace plátce

(1) Osoba podle § 6f může podat přihlášku k registraci pouze v případě, že není nespolehlivou osobou.

(2) Lhůta pro vydání rozhodnutí o registraci osoby povinné k dani podle odstavce 1 neběží po dobu řízení o její nespolehlivosti.

§ 95
zrušen

§ 95a
Skupinová registrace

(1) V přihlášce k registraci skupiny určí osoby v kapitálově nebo personálně spojeném seskupení, které budou členy skupiny, osobu, která bude zastupujícím členem skupiny. Přihlášku k registraci podá osoba určená za zastupujícího člena skupiny u správce daně místně příslušného podle § 93a.

(2) Skupina se stává plátcem od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku, pokud je přihláška k registraci skupiny podána nejpozději do 31. října příslušného kalendářního roku. Přihláška k registraci skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku podaná po 31. říjnu příslušného kalendářního roku je neúčinná.

(3) Plátce se při splnění podmínek podle § 5a stává členem skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku, pokud skupina podá s jeho souhlasem žádost o přistoupení plátce do skupiny nejpozději do 31. října příslušného kalendářního roku. Žádost o přistoupení plátce do skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku podaná po 31. říjnu příslušného kalendářního roku je neúčinná.

(4) Osoba, která není plátcem, se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od prvního dne druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém skupina podá s jejím souhlasem žádost o přistoupení osoby do skupiny.

(5) Osoba povinná k dani je členem skupiny ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění

a) zanikajícího člena skupiny, pokud není v okamžiku zániku člena skupiny samostatnou osobou povinnou k dani, nebo
b) rozdělovaného člena skupiny, pokud je v okamžiku přeměny nově vznikající osobou povinnou k dani.

(6) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění

a) zanikajících nebo rozdělovaných členů více skupin, pokud není v okamžiku jejich přeměny samostatnou osobou povinnou k dani, nebo
b) zanikajícího nebo rozdělovaného člena skupiny, která je v okamžiku jeho přeměny osobou povinnou k dani.

(7) Přihlášku k registraci je plátce podle odstavce 6 povinen podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do veřejného rejstříku.

(8) V případě přistoupení osoby povinné k dani jako člena do skupiny podle odstavce 4 je skupina oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 1 a 2. Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém přiznání za první zdaňovací období po dni přistoupení tohoto člena.

(9) Správce daně vydá rozhodnutí o registraci skupiny nebo rozhodne o žádosti o přistoupení plátce do skupiny podle odstavce 3 nejdříve 1. listopadu kalendářního roku, ve kterém byla podána přihláška k registraci skupiny nebo tato žádost; den předcházející tomuto dni se považuje za den, kdy správce daně tuto žádost obdržel.

§ 95b
Přestoupení člena skupiny

(1) Skupina může podat do 31. října příslušného kalendářního roku žádost o přestoupení člena skupiny z původní skupiny, které je členem, se souhlasem původní skupiny a přestupujícího člena.

(2) Členovi skupiny zaniká členství v původní skupině k poslednímu dni příslušného kalendářního roku a vzniká členství ve skupině, která podala žádost podle odstavce 1, k 1. lednu kalendářního roku bezprostředně následujícího po tomto kalendářním roce.

(3) Žádost podle odstavce 1 může skupina podat, pokud ke dni přestoupení člena skupiny bude jeho členství v původní skupině trvat alespoň 1 kalendářní rok.

(4) Žádost o přestoupení do skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku podaná po 31. říjnu příslušného kalendářního roku je neúčinná.

§ 96
Povinný registrační údaj

(1) V přihlášce k registraci plátce je osoba povinná k dani povinna uvést také čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost.

(2) Osoba povinná k dani je oprávněna určit, která čísla účtů podle odstavce 1 budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) V přihlášce k registraci plátce nebo identifikované osoby je zahraniční osoba povinna uvést také adresu elektronické pošty. Neuvedení adresy elektronické pošty zahraniční osobou není v případě povinné registrace plátce nebo identifikované osoby důvodem pro zamítnutí registrace.

§ 97
Registrace identifikované osoby

Identifikovaná osoba je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou.

§ 97a
Dobrovolná registrace identifikované osoby

Osoba podle § 6j až 6l může podat přihlášku k registraci.

§ 97b
Zvláštní ustanovení o registračním řízení

(1) Podala-li osoba povinná k dani přihlášku k registraci do 30. září příslušného kalendářního roku z důvodu, že její obrat v tuzemsku v příslušném kalendářním roce překročil částku podle § 6 odst. 1 a nesdělila, že se chce stát plátcem dnem následujícím po překročení této částky, správce daně prověří uvedené údaje do 30 dnů ode dne podání této přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad. Pokud osoba povinná k dani splňuje podmínky podle § 6 odst. 1, správce daně ji o tomto výsledku prověření v této lhůtě vhodným způsobem vyrozumí.

(2) Podala-li osoba povinná k dani přihlášku k registraci do 30. září příslušného kalendářního roku z důvodu, že jsou naplněny podmínky podle § 6 odst. 3 písm. a), správce daně prověří uvedené údaje do 30 dnů ode dne podání této přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad. Pokud osoba povinná k dani splňuje podmínky podle § 6 odst. 3 písm. a), správce daně ji o tomto výsledku prověření v této lhůtě vhodným způsobem vyrozumí.

(3) Lhůtu podle odstavce 1 nebo 2 může ve zvlášť složitých případech prodloužit nejblíže nadřízený správce daně.

(4) Správce daně vydá rozhodnutí o registraci podle odstavce 1 nebo 2 do konce příslušného kalendářního roku, nejdříve však 1. prosince.

(5) Stala-li se osoba povinná k dani po vydání rozhodnutí o registraci plátce nebo identifikované osoby plátcem k dřívějšímu dni, správce daně nahradí původní rozhodnutí o registraci novým.

§ 98
Zveřejnění údajů z registru plátců a identifikovaných osob

Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z registru plátců a identifikovaných osob, a to

a) daňové identifikační číslo plátce nebo identifikované osoby,
b) obchodní firmu nebo jméno a dodatek ke jménu,
c) sídlo plátce nebo identifikované osoby,
d) číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno a
e) skutečnost, že se jedná o plátce, který nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

§ 98a
Omezení volby zmocněnce pro účely doručování

(1) Pro účely doručování písemností v oblasti daně z přidané hodnoty si mohou plátce nebo identifikovaná osoba, kteří mají zpřístupněnu datovou schránku, zvolit zmocněnce pouze v případě, že má tento zmocněnec zpřístupněnu datovou schránku, která se zřizuje ze zákona; to

a) platí také v případě zmocněnce při zvolení dalšího zmocněnce,
b) neplatí v případě pověření zprostředkovatele osobou uskutečňující vybraná plnění ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(2) Zahraniční osoba si může zvolit pouze jednoho zmocněnce pro doručování písemností v oblasti daně z přidané hodnoty.

§ 98b
Zmocněnec pro doručování

(1) Zahraniční osoba je povinna si nejpozději ke dni, kterým uplyne lhůta pro podání přihlášky k registraci plátce nebo identifikované osoby, nebo ke dni podání přihlášky v případě dobrovolné registrace zvolit zmocněnce pro doručování,

který má zpřístupněnu datovou schránku zřízenou ze zákona; to neplatí, pokud má tato zahraniční osoba zpřístupněnu datovou schránku. Neuvedení zmocněnce pro doručování v přihlášce k registraci není v případě povinné registrace plátce nebo identifikované osoby důvodem pro zamítnutí registrace.

(2) Zahraniční osoba, která je plátcem nebo identifikovanou osobou, je povinna si zvolit zmocněnce pro doručování podle odstavce 1 do 30 dnů ode dne

a) zániku zmocnění pro doručování, nebo
b) znepřístupnění datové schránky této zahraniční osoby nebo jejího zmocněnce.

(3) Plátci nebo identifikované osobě, kteří nesplnili povinnost zvolit si zmocněnce pro doručování nebo si zvolili zmocněnce pro doručování po stanovené lhůtě, vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 1 000 Kč za každý den,

a) který následuje po dni oznámení rozhodnutí o registraci v případě nesplnění povinnosti podle odstavce 1, kdy není splněna povinnost zvolit si zmocněnce podle odstavce 1, nebo
b) kdy není splněna povinnost zvolit si zmocněnce podle odstavce 2.

(4) V případě, že bylo rozhodnuto o registraci zahraniční osoby, která nesplnila povinnost podat včas přihlášku k registraci, vzniká plátci nebo identifikované osobě, kteří nesplnili povinnost zvolit si zmocněnce, povinnost uhradit pokutu podle odstavce 3 za každý den od desátého dne následujícího po dni vydání rozhodnutí o jejich registraci, kdy není splněna povinnost zvolit si zmocněnce podle odstavce 1.

(5) Správce daně rozhodne o povinnosti uhradit pokutu platebním výměrem. Pokud nadále trvají podmínky pro vznik pokuty, může správce daně rozhodnout o povinnosti uhradit dosud vzniklou část pokuty platebním výměrem. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

§ 98c
Zvláštní ustanovení o doručování zahraničním osobám

(1) V případě, že zahraniční osoba nemá zpřístupněnu datovou schránku ani nemá zvoleného zmocněnce pro doručování, který má zpřístupněnu datovou schránku, může správce daně namísto jiných způsobů doručování doručovat této zahraniční osobě písemnosti na adresu elektronické pošty uvedenou **v daňovém přiznání nebo dodatečném daňovém přiznání pro vrácení daně v případě vrácení daně podle § 83 nebo 83a nebo** v přihlášce k registraci; tato písemnost se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

(2) Správce daně může zahraniční osobě doručit namísto jiných způsobů doručování písemnost veřejnou vyhláškou v případě, že tato zahraniční osoba nemá zpřístupněnu datovou schránku, nemá zmocněnce pro doručování, který má zpřístupněnu datovou schránku, ani neuvedla adresu elektronické pošty **v daňovém přiznání nebo dodatečném daňovém přiznání pro vrácení daně v případě vracení daně podle § 83 nebo 83a nebo** v přihlášce k registraci. V tomto případě veřejnou vyhlášku nezveřejňuje obecní úřad v místě adresátova posledního známého pobytu nebo sídla.

§ 99
Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.

§ 99a
Změna zdaňovacího období

(1) Plátce se může rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím pro příslušný kalendářní rok je kalendářní čtvrtletí, pokud

a) jeho obrat v tuzemsku za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl 15 000 000 Kč,
b) není nespolehlivým plátcem,
c) není skupinou a
d) změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku.

(2) Plátce nemusí změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 oznámit správci daně, pokud v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce bylo jeho zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

(3) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 nelze učinit pro kalendářní rok, v němž byl plátce registrován, ani pro bezprostředně následující kalendářní rok. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce měsíce října roku, v němž byl plátce registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

(4) Stane-li se plátce, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, nespolehlivým plátcem, je od následujícího kalendářního čtvrtletí po tom, kdy se stal nespolehlivým plátcem, jeho zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(5) Obrat v tuzemsku se pro účely změny zdaňovacího období stanoví

a) při fúzi právnických osob jako součet obratů v tuzemsku právnických osob zúčastněných na fúzi,
b) při rozdělení právnických osob
   1. rozštěpením jako součet obratu v tuzemsku zanikající právnické osoby připadající na nástupnickou právnickou osobu a obratu v tuzemsku této nástupnické právnické osoby,
   2. odštěpením nebo vyčleněním jako součet obratu v tuzemsku vyčleněné části rozdělované právnické osoby připadající na nástupnickou právnickou osobu a obratu v tuzemsku této nástupnické právnické osoby,
c) při převodu jmění na společníka obchodní společnosti jako součet obratu v tuzemsku obchodní společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obratu společníka, na nějž se převádí jmění této společnosti.

§ 99b
Zdaňovací období v insolvenci

(1) Zdaňovací období, v němž nastala účinnost rozhodnutí o úpadku, končí posledním dnem kalendářního měsíce, v němž nastala účinnost tohoto rozhodnutí. Pro období po skončení měsíce, ve kterém nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, do skončení insolvenčního řízení, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(2) Pro období po skončení měsíce, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení, do konce kalendářního roku je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce nemůže změnit zdaňovací období pro kalendářní rok bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém došlo ke skončení insolvenčního řízení.

§ 100
Evidence pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

a) veškeré údaje vztahující se k jejich daňovým povinnostem, a to v členění potřebném pro sestavení daňového přiznání, souhrnného hlášení nebo kontrolního hlášení, a
b) u plnění jiných než podle písmene a), která nejsou předmětem daně a souvisejí s jejich daňovými povinnostmi, údaje v rozsahu obdobném rozsahu údajů, které mají povinnost vést v evidenci v případě plnění podle písmene a), která nejsou předmětem daně.

(2) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, také daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady.

(3) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje o obchodním majetku, a to alespoň označení obchodního majetku, den, kdy se majetková hodnota stala obchodním majetkem a v jakém rozsahu.

(4) V evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vede člen skupiny odděleně plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.

(5) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni zajistit, aby údaje podle odstavců 1 až 3 byly v evidenci řádně zaznamenány nejpozději

a) ve lhůtě pro podání daňového přiznání, souhrnného hlášení nebo kontrolního hlášení, ve kterých jsou obsaženy, nebo
b) do konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost je evidovat, pokud se nejedná o údaje podle písmene a).

§ 100a
Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaj o hodnotě pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých jiných členských států.

(2) Osoba, která uskutečňuje prodej zboží na dálku z tuzemska, je povinna vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaj o hodnotě zboží prodaného na dálku v členění podle jednotlivých jiných členských států, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 4.

(3) Plátce, který je prodávajícím v rámci dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie, a plátce nebo identifikovaná osoba, kteří jsou kupujícím nebo osobou povinnou k dani podle § 18 odst. 5 v rámci tohoto dodání a pořízení, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)]

§ 100b
Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vedené provozovatelem elektronického rozhraní

(1) Provozovatel elektronického rozhraní je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] vztahující se k dodání zboží nebo poskytnutí služby, která usnadňuje.

(2) Provozovatel elektronického rozhraní je povinen údaje podle odstavce 1

a) uchovávat po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo pl-

není uskutečněno, a

b) poskytnout na žádost správce daně nebo správce daně příslušného jiného členského státu elektronicky.

§ 101
Obecná ustanovení o daňovém přiznání

(1) Daňové přiznání má povinnost podat

a) plátce,

b) identifikovaná osoba,

c) osoba, která není plátcem a které vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila, nebo

d) osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 4 písm. h), a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plátcem deklarováno osvobozené dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Lhůty podle odstavce 1 nelze prodloužit.

(3) Plátce je povinen podat daňové přiznání i v případě, že mu nevznikla povinnost přiznat daň.

(4) Plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je povinen podat daňové přiznání pouze za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně. Nevznikla-li tomuto plátci ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně, nesděluje tuto skutečnost správci daně.

(5) Nevznikla-li identifikované osobě ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň, nesděluje tuto skutečnost správci daně.

(6) Plátce nebo identifikovaná osoba, kterým vznikla povinnost podat daňové přiznání ve zvláštním režimu jednoho správního místa, přiznají daň pouze v daňovém přiznání podle § 110zc, a to i pokud se jedná o daň za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku. To platí i v případě, že povinnost podat daňové přiznání ve zvláštním režimu jednoho správního místa vznikla jejich zprostředkovateli.

(7) Plátce, kterému vznikla povinnost podat daňové přiznání ve zvláštním režimu jednoho správního místa nebo jehož zprostředkovateli vznikla povinnost podat takové daňové přiznání, uvede v daňovém přiznání i základ daně z vybraného plnění, na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa.

§ 101a
Elektronická forma podání

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni podat elektronicky

a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,

b) kontrolní hlášení nebo souhrnné hlášení.

(2) Pouze elektronicky lze podat přihlášku k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů.

(3) Podání podle odstavce 1 nelze učinit způsobem spočívajícím v jeho podání prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty.

(4) Podání podle odstavce 1 nebo 2 obsahující vady podání spočívající ve skutečnosti, že nebylo učiněno stanoveným způsobem, ve stanoveném formátu nebo ve stanovené struktuře, je neúčinné.

§ 101b
Zvláštní ustanovení o podávání daňového přiznání

(1) Daňové přiznání za zdaňovací období, v němž došlo k účinnosti rozhodnutí o úpadku plátce nebo člena skupiny, se podává do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku, pokud ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání uplynulo méně než 30 dnů.

(2) Rozhodl-li soud o úpadku člena skupiny, je skupina povinna podat nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku tohoto člena skupiny daňové přiznání za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni účinnosti tohoto rozhodnutí.

(3) Daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, se podává pouze za celé zdaňovací období.

(4) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, do

a) 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, nebo

b) 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, jehož zdaňovacím obdobím bylo kalendářní čtvrtletí, pokud od posledního dne lhůty podle písmene a) do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, uplynulo méně než 25 dnů.

(5) Ve lhůtě podle odstavce 4 vzniká povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, které nebylo dosud podáno za předcházející zdaňovací období, nebo dodatečné daňové přiznání v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání dosud neuplynula.

(6) Lhůty podle odstavců 1, 2 a 4 nelze prodloužit.

§ 101c
Povinnost podat kontrolní hlášení

Plátce je povinen podat kontrolní hlášení, pokud

a) uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal přede dnem uskutečnění takového plnění úplatu, ze které vznikla povinnost přiznat daň,

b) ze zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, které přijal, nebo z úplaty, kterou přede dnem uskutečnění takového plnění poskytl,
1. vznikla tomuto plátci povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2, 3 nebo § 108 odst. 4 písm. a) nebo
2. uplatňuje nárok na odpočet daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce,

c) ve zvláštním režimu pro investiční zlato
1. přijal zprostředkovatelskou službu, u které byla uplatněna daň podle § 92 odst. 6,
2. uskutečnil dodání investičního zlata osvobozené od daně, u kterého má nárok na odpočet daně podle § 92 odst. 7 písm. b) a c), nebo
3. investiční zlato vyrobil nebo zlato přeměnil na investiční zlato podle § 92 odst. 8.

§ 101d
Náležitosti a způsob podání kontrolního hlášení

(1) V kontrolním hlášení je plátce povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

a) identifikační a kontaktní údaje plátce,

b) údaje týkající se plnění a úplat, pokud tato plnění a úplaty zakládají povinnost podat kontrolní hlášení,

c) údaje týkající se uplatnění nároku na odpočet daně,

d) identifikační údaje odběratele nebo dodavatele.

(2) Pokud je kontrolní hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání kontrolního hlášení.

§ 101e
Lhůty pro podání kontrolního hlášení

(1) Plátce, který je právnickou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.

(2) Plátce, který je fyzickou osobou, podává kontrolní hlášení ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(3) Lhůty podle odstavců 1 a 2 nelze prodloužit.

§ 101f
Opravné a následné kontrolní hlášení

(1) Před uplynutím lhůty k podání kontrolního hlášení může plátce nahradit kontrolní hlášení, které již podal, opravným kontrolním hlášením; k předchozímu kontrolnímu hlášení se nepřihlíží.

(2) Zjistí-li plátce po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat následné kontrolní hlášení, ve kterém tyto nedostatky napraví.

(3) Pro následné kontrolní hlášení se použijí obdobně ustanovení o kontrolním hlášení, nestanoví-li zákon jinak.

§ 101g
Postup při nesplnění povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy; i pokud plátci povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, sdělí tuto skutečnost v této lhůtě správci daně prostřednictvím podání kontrolního hlášení.

(2) Správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.

(3) Plátce je povinen do 17 dnů ode dne dodání výzvy podle odstavce 2 do datové schránky nebo do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2, není-li doručováno do datové schránky, nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení; pokud není toto následné kontrolní hlášení včas podáno, odstavec 1 se nepoužije.

(4) Správce daně může plátci, kterému podle daňového řádu není doručováno elektronicky, namísto jiných způsobů doručování doručit výzvu související s kontrolním hlášením elektronicky prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty za tímto účelem uvedenou plátcem.

§ 101h
Následky za porušení povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Pokud plátce nepodá kontrolní hlášení včas, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši

a) 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván,
b) 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván; to neplatí, pokud plátci povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla,
c) 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení, nebo
d) 50 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy podle § 101g odst. 1.

(2) Výše pokuty podle odstavce 1 písm. b) až d) je poloviční, pokud je
a) plátce fyzickou osobou,
b) ke dni, ve kterém vznikla povinnost uhradit tuto pokutu, zdaňovacím obdobím plátce kalendářní čtvrtletí, nebo
c) plátce společností s ručením omezeným, která má jednoho společníka, přičemž tento společník je fyzickou osobou; pro účely posouzení splnění těchto podmínek je rozhodným dnem
1. první den kalendářního čtvrtletí, ve kterém vznikla povinnost uhradit tuto pokutu, nebo
2. den vzniku této společnosti, pokud tato skutečnost nastane po rozhodném dni podle bodu 1.

(3) Správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátci, který na základě výzvy správce daně k odstranění pochybností nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení.

(4) Správce daně uloží plátci, který nesplněním povinnosti související s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo maří správu daně z přidané hodnoty, pokutu do 500 000 Kč.

(5) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 1 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(6) Pokuta podle odstavců 1, 3 a 4 je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(7) Při stanovení výše pokuty podle odstavců 3 a 4 dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daně z přidané hodnoty. Při tom přihlédne zejména k míře součinnosti ze strany plátce.

§ 101i
Lhůta pro zánik povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Plnění povinností souvisejících s kontrolním hlášením lze vyžadovat do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(2) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

(3) Povinnost uhradit pokutu zaniká, pokud nebyl platební výměr, kterým je rozhodnuto o této povinnosti, vydán do 6 měsíců ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

§ 101j
Vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení

Povinnost uhradit pokutu nevzniká, pokud v daném kalendářním roce došlo u plátce při podání kontrolního hlášení poprvé k prodlení podle § 101h odst. 1 písm. a) nebo poprvé k prodlení podle § 101h odst. 1 písm. b).

§ 101k
Prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení

(1) Plátce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.

(3) Žádost o prominutí pokuty podle odstavce 1 lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

(4) Podání žádosti o prominutí pokuty podle odstavce 1 má odkladný účinek pro vykonatelnost platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

§ 102
Souhrnné hlášení

(1) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud mu vznikla povinnost přiznat
a) dodání zboží z tuzemska do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě,
b) přemístění zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu,
c) dodání zboží kupujícímu při třístranném obchodu, pokud je plátce prostřední osobou v tomto obchodu, nebo
d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, nebo pokud před uskutečněním této služby přijal úplatu, byla-li tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě.

(2) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud jako prodávající přemístil zboží v režimu skladu z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Identifikovaná osoba je povinna podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnila
a) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, nebo pokud před uskutečněním této služby přijala úplatu, byla-li tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě, nebo
b) dodání zboží kupujícímu při třístranném, pokud je identifikovaná osoba prostřední osobou v tomto obchodu.

(4) Pokud je souhrnné hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání souhrnného hlášení. Údaje o hodnotě dodaného zboží nebo poskytnuté služby se uvádějí v české měně.

(5) Souhrnné hlášení podává plátce za každý kalendářní měsíc do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce. Souhrnné hlášení podává identifikovaná osoba do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

(6) Pokud plátce uskutečňuje pouze plnění podle odstavce 1 písm. d), podává souhrnné hlášení ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Pokud plátce podle odstavce 6 podává souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí a v průběhu kalendářního čtvrtletí uskuteční plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), vzniká plátci povinnost v tomto kalendářním čtvrtletí za měsíce, které předcházejí kalendářnímu měsíci, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), povinnost podat souhrnné hlášení za každý kalendářní měsíc tohoto kalendářního čtvrtletí, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c). Tento plátce dále podává souhrnné hlášení podle odstavce 5, a to za každý kalendářní měsíc do konce kalendářního roku, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1 písm. a) až c).

(8) Pokud plátce nebo identifikovaná osoba, kteří podali souhrnné hlášení, zjistí, že uvedli chybné údaje, jsou povinni do 15 dnů ode dne zjištění chybných údajů podat následné souhrnné hlášení způsobem uvedeným v odstavci 4.

(9) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení, posoudí, případně prověří a využije při stanovení daně. Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103
Zvláštní ustanovení o zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání. Správce daně současně s vydáním zajišťovacího příkazu učiní pokus vyrozumět vhodným způsobem daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepíše o tom úřední záznam.

§ 104
Nesprávné uvedení daně za jiné zdaňovací období

(1) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za dřívější zdaňovací období, než do kterého náležely, a nesnížil tím v tomto dřívějším zdaňovacím období daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za toto dřívější zdaňovací období vyměří nebo doměří a za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří.

(2) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za pozdější zdaňovací období, než do kterého náležely, a nesnížil tím ve zdaňovacím období, do kterého tyto skutečnosti náležely, daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří a za toto pozdější zdaňovací období vyměří nebo doměří.

(3) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za dřívější zdaňovací období, než do kterého náležely, a snížil tím v tomto dřívějším zdaňovacím období daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za toto dřívější zdaňovací období vyměří nebo doměří a za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří.

(4) Plátci vzniká z částky daně podle odstavce 3 úrok z prodlení, a to za každý den ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za dřívější zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti uvedl, do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely.

(5) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za pozdější zdaňovací období, než do kterého náležely, a snížil tím ve zdaňovacím období, do kterého tyto skutečnosti náležely, daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří a za toto pozdější zdaňovací období vyměří nebo doměří.

(6) Plátci vzniká z částky daně podle odstavce 5 úrok z prodlení, a to za každý

den ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti uvedl.

(7) Pokud plátce přiznal daň z přijatého zdanitelného plnění nebo úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění v jiném zdaňovacím období, než do kterého náležely, a současně uplatnil

a) plný nárok na odpočet daně z tohoto plnění nebo z této úplaty, nevzniká mu povinnost uhradit úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6, nebo
b) nárok na odpočet daně v částečné výši z tohoto plnění nebo z této úplaty, vzniká mu povinnost uhradit úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6 z částky daně snížené o uplatněný nárok na odpočet daně z tohoto plnění nebo z této úplaty.

(8) Úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6 se nepředepíše a nevzniká povinnost jej uhradit, nepřesáhne-li částku 1 000 Kč.

(9) Správce daně podle odstavce 1 až 8 nepostupuje, pokud

a) uvedení skutečností rozhodných pro stanovení daně v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období ovlivní výši koeficientu pro výpočet odpočtu daně v poměrné výši podle § 75 nebo výši koeficientu pro výpočet odpočtu daně v krácené výši podle § 76,
b) plátce v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období uvede skutečnosti rozhodné pro stanovení daně za zdaňovací období, za které daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání je předmětem probíhajícího postupu k odstranění pochybností,
c) plátce uvede skutečnosti rozhodné pro stanovení daně, která je předmětem probíhající daňové kontroly, v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, nebo
d) se jedná o uskutečnění vybraného plnění v rámci použití zvláštního režimu jednoho správního místa s místem plnění v tuzemsku nebo uskutečnění zdanitelného plnění v rámci použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty.

(10) Pro identifikovanou osobu platí odstavce 3 až 6, 8 a 9 obdobně.

§ 105
Přeplatek skupiny

Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku stanovení daně se použije na úhradu případného nedoplatku skupiny nebo kteréhokoli člena skupiny. Pokud skupina ani žádný její člen nemají nedoplatek, stává se tento přeplatek vratitelným.

§ 105a
Záloha na nadměrný odpočet

Plátci vzniká nárok na zálohu na nadměrný odpočet ve výši a za podmínek uvedených v daňovém řádu.

§ 106
Zrušení registrace plátce

(1) Správce daně zruší registraci plátce z moci úřední nebo na žádost plátce, pokud plátce přestal uskutečňovat ekonomickou činnost v tuzemsku.

(2) Správce daně zruší registraci plátce z moci úřední, pokud za předcházející kalendářní rok, po který byl plátcem, neuskutečnil plnění, které spadá do obratu v tuzemsku, a takové plnění neuskutečnil rovněž do dne předcházejícího dni zahájení řízení o zrušení registrace. Pokud je plátce v tuzemsku registrován k dani v režimu Evropské unie nebo dovozním režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, zruší správce daně jeho registraci plátce pouze, pokud v této době neuskutečnil ani vybraná plnění v těchto režimech.

(3) Správce daně zruší registraci plátce z moci úřední, pokud

a) závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně a jedná se o
   1. plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, stal se plátcem podle § 6c a neuskutečnil za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce zdanitelné plnění,
   2. plátce jiný než podle bodu, jehož obrat v tuzemsku za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl částku podle § 6 odst. 1, nebo
   3. skupinu,
b) nemá v tuzemsku sídlo, stal se plátcem podle § 6c a neuskutečnil v tuzemsku za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců zdanitelné plnění ani plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně,
c) nemá v tuzemsku sídlo, uskutečnil v tuzemsku za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce pouze vybraná plnění, na která je použit zvláštní režim jednoho správního místa, a nevznikla mu povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2 nebo 3; pokud se však nestal plátcem podle § 6c nebo § 6f, zruší správce daně jeho registraci, pouze pokud uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, nebo
d) má sídlo v tuzemsku, není skupinou, uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, a uskutečnil za předchozí kalendářní rok a v příslušném kalendářním roce pouze plnění, u kterých neměl nárok na odpočet daně.

(4) Správce daně zruší registraci plátce na jeho žádost, pokud

a) má sídlo v tuzemsku, není skupinou, uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, a
   1. jeho obrat v tuzemsku nepřesáhl za předchozí kalendářní rok ani v příslušném kalendářním roce částku podle § 6 odst. 1, nebo
   2. uskutečnil za předchozí kalendářní rok a v příslušném kalendářním roce pouze plnění, u kterých neměl nárok na odpočet daně, nebo
b) se stal plátcem podle § 6c a za 2 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou
   1. zdanitelného plnění, u kterého je povinna přiznat daň osoba, které je toto plnění poskytováno,
   2. dodání zboží, které by tento plátce mohl dodat jako prostřední osoba pro kupujícího, pokud by v tuzemsku nebyl plátcem, nebo
   3. vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(5) Správce daně zruší registraci plátce na jeho žádost, pokud nemá sídlo v tuzemsku, nestal se plátcem podle § 6c a

a) ke dni podání žádosti uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, a
b) za 2 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou
   1. zdanitelného plnění, u kterého je povinna přiznat daň osoba, které je toto plnění poskytováno,
   2. dodání zboží, které by tento plátce mohl dodat jako prostřední osoba pro kupujícího, pokud by v tuzemsku nebyl plátcem, nebo
   3. vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(6) Správce daně zruší registraci plátce na jeho žádost, pokud se stal plátcem podle § 6f a

a) ke dni podání žádosti uplynulo alespoň 6 měsíců ode dne, kdy se stal plátcem, a
b) v případě plátce se sídlem v tuzemsku nebo plátce, který byl bezprostředně předtím, než se stal plátcem, osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, jejich obrat v tuzemsku za příslušný ani předchozí kalendářní rok nepřesáhl částku podle § 6 odst. 1.

(7) Odvolání proti rozhodnutí správce daně z moci úřední má odkladný účinek.

(8) Plátce přestává být plátcem dnem

a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace z moci úřední, nebo
b) předcházejícím dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

§ 106a
Nespolehlivý plátce

(1) Poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem, pokud z tohoto důvodu nelze zrušit registraci plátce z moci úřední.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Stane-li se nespolehlivá osoba plátcem, stává se současně nespolehlivým plátcem. Stane-li se nespolehlivá osoba nebo nespolehlivý plátce členem skupiny anebo přestoupí-li člen skupiny, která je nespolehlivým plátcem, do nové skupiny, stává se tato skupina nespolehlivým plátcem, a to dnem přistoupení nebo přestoupení těchto osob.

(5) Dojde-li ke zrušení registrace nespolehlivého plátce, který je skupinou, stávají se členové této skupiny nespolehlivými plátci dnem následujícím po dni, kdy tato skupina přestala být plátcem. Dojde-li k zániku nebo zrušení členství člena skupiny, která je nespolehlivým plátcem, stává se tento člen nespolehlivým plátcem dnem následujícím po dni, kdy zaniklo nebo bylo zrušeno jeho členství ve skupině.

§ 106aa
Nespolehlivá osoba

(1) Poruší-li osoba, která není plátcem, závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivou osobou.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Dojde-li ke zrušení registrace plátce z moci úřední z důvodu, že závažným způsobem porušil své povinnosti vztahující se ke správě daně, nebo ke zrušení

registrace nespolehlivého plátce, stávají se tyto osoby nespolehlivými osobami okamžikem, kdy přestanou být plátci.

§ 106ab
Dokončení řízení o nespolehlivosti

(1) Dojde-li v průběhu řízení o nespolehlivosti k registraci plátce nebo zrušení registrace plátce u osoby, o jejíž nespolehlivosti se řízení vede, řízení o nespolehlivosti se dokončí s tím, že jde-li o

a) registraci plátce, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivým plátcem, pokud jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o nespolehlivé osobě, nebo
b) zrušení registrace plátce, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivou osobou, pokud jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o nespolehlivém plátci.

(2) Odstavec 1 se při registraci skupiny, zrušení registrace skupiny, přistoupení člena do skupiny nebo zániku nebo zrušení členství ve skupině použije obdobně s tím, že o nespolehlivosti se rozhodne pro

a) celou skupinu, bylo-li řízení o nespolehlivosti vedeno s osobou, která je jejím členem, nebo
b) každou osobu, která byla členem skupiny, bylo-li řízení o nespolehlivosti vedeno s plátcem, který byl skupinou.

§ 106ac
Společná ustanovení pro nespolehlivého plátce a nespolehlivou osobu

(1) Nespolehlivý plátce nebo nespolehlivá osoba mohou požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že nejsou nespolehlivými; žádost mohou podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci posledního z rozhodnutí,

a) že jsou nespolehlivými,
b) kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že nejsou nespolehlivými,
c) že je skupina, jejíž byli členové, nespolehlivým plátcem, nebo
d) kterým správce daně z moci úřední zrušil registraci plátce daně z důvodu, že závažným způsobem porušil své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(2) Nespolehlivý plátce, který je skupinou, může požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem; žádost může podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy

a) se stal nespolehlivým plátcem, nebo
b) nabylo právní moci rozhodnutí, kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem.

(3) Správce daně na žádost nespolehlivého plátce nebo nespolehlivé osoby rozhodne, že nejsou nespolehlivými, pokud po dobu 1 roku závažným způsobem neporušují své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že daná osoba je nespolehlivým plátcem nebo nespolehlivou osobou.

§ 106b
Zánik registrace plátce

(1) Registrace plátce se sídlem v jiném členském státě, který bude registrován do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, zaniká a plátce přestává být plátcem dnem předcházejícím dni registrace do tohoto režimu.

(2) Plátce, který se stane členem skupiny, přestává být plátcem ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.

(3) O zániku registrace podle odstavce 1 nebo 2 správce daně osobu podle odstavce 1 nebo 2 vhodným způsobem vyrozumí.

(4) Na osobu, které zanikla registrace plátce podle odstavce 1 nebo 2, se hledí jako na plátce, kterému byla zrušena registrace.

§ 106c
zrušen

§ 106d
zrušen

§ 106e
Zrušení registrace skupiny

(1) Správce daně zruší registraci skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku skupina podá žádost o zrušení registrace.

(2) Pokud skupina nesplňuje podmínky podle § 5a, je zastupující člen povinen tuto skutečnost oznámit neprodleně správci daně.

(3) Správce daně zruší registraci skupiny rovněž, pokud

a) skupina nesplňuje podmínky podle § 5a, nebo
b) zjistí, že žádný z členů skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

(4) Skupina přestává být plátcem dnem

a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace, nebo
b) zrušení registrace, a to v případě zrušení registrace na žádost.

(5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem.

§ 106f
Zánik a zrušení členství člena skupiny

(1) Správce daně zruší členství člena skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o vystoupení člena skupiny, nebo
b) správce daně zjistí, že člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat, pokud ke dni zrušení jeho členství bude toto členství trvat alespoň 1 kalendářní rok.

(3) Pokud bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny, zaniká jeho členství dnem, kdy nastaly účinky tohoto rozhodnutí.

(4) V případě zániku nebo zrušení členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.

(5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy zaniklo nebo bylo zrušeno jeho členství ve skupině.

§ 107
Zánik a zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední

(1) Správce daně může zrušit registraci identifikované osoby, pokud jí ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 má odkladný účinek.

(3) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

(4) Registrace identifikované osoby zaniká a tato osoba přestává být identifikovanou osobou ke dni předcházejícímu

a) dni, kdy se stala plátcem, nebo
b) dni vzniku jejího členství ve skupině.

§ 107a
Zrušení registrace identifikované osoby na žádost

Identifikovaná osoba může požádat o zrušení registrace, pokud není v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa a splňuje tyto podmínky:

a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců jí nevznikla povinnost
   1. přiznat daň z přijatých služeb,
   2. přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
   3. přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, nebo
   4. podat souhrnné hlášení,
b) v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
   1. nepořídila zboží z jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno do tuzemska, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč, a
   2. neučinila rozhodnutí podle § 2b, nebo
c) přestala uskutečňovat ekonomickou činnost.

§ 107b
Společná ustanovení o zrušení registrace plátce a identifikované osoby na žádost

(1) Správce daně zruší registraci plátce nebo identifikované osoby, kteří žádají o zrušení registrace, pokud prokáží, že splňují podmínky pro zrušení registrace.

(2) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace na žádost plátce nebo identifikované osoby, nelze uplatnit opravné prostředky.

(3) Plátce přestává být plátcem dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace na žádost.

(4) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace na žádost.

(5) Plátce, kterému byla na žádost zrušena registrace, se stává identifikovanou osobou dnem, kdy přestal být plátcem, pokud

a) nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, nebo
b) v žádosti o zrušení registrace uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

§ 108
Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, je povinen z tohoto plnění přiznat daň.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osob, kteří toto zboží pořizují.

(3) Pokud zdanitelné plnění uskutečňuje osoba neusazená v tuzemsku, je povinna přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, a to

a) plátce nebo identifikovaná osoba, pokud se jedná o
1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, pokud osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

b) plátce, kterému je dodáno zboží, pokud osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce; toto ustanovení se nepoužije v případě, že plátce, kterému je dodáno zboží, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.

(4) Přiznat daň jsou povinni

a) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,

b) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáno zboží při třístranném obchodu,

c) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost přiznat daň podle § 23 odst. 1 písm. a) nebo § 23 odst. 4, pokud není na toto zboží použit zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty,

d) osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, pokud je na zboží použit tento režim, a to ve zvláštním doplňkovém celním prohlášení,

e) uživatel, který uskutečňuje vybrané plnění nebo je zprostředkovatelem v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,

f) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle 19c odst. 3,

g) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň,

h) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která pořídila zboží s místem plnění v tuzemsku od plátce, jestliže
1. zboží do jiného členského státu nepřepravila nebo neodeslala a
2. plátce přijal všechna opatření k prokázání osvobození při dodání zboží do jiného členského státu.

(5) Zaplatit daň jsou povinny

a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. a) nebo § 23 odst. 5 a na které není použit zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty,

b) osoba, na jejíž účet je jednáno ve zvláštním režimu při dovozu zboží nízké hodnoty, pokud jde o daň při dovozu zboží ve výši rozdílu daně nově zjištěné a částky odpovídající dani zaplacené podle § 109f písm. b) osobě povinné k dani, která používá tento režim,

c) osoba, u které vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. b) až e),

d) osoba uskutečňující vybraná plnění, která byla uvedena v registraci zprostředkovatele a které vzniká povinnost zaplatit daň podle § 110zx.

(6) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(7) Osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění podle odstavce 1 spočívajícího v nuceném prodeji obchodního majetku plátce do 15 dnů ode dne uskutečnění tohoto plnění. Pokud tato osoba přijala za toto plnění úplatu, je namísto plátce povinna zaplatit daň na jeho osobní daňový účet bezodkladně po obdržení této úplaty. Ustanovení § 28 odst. 7 se v případě účasti více osob uskutečňujících nucený prodej obchodního majetku na tomto prodeji použije obdobně. Za zaplacení daně odpovídají plátce a osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje jeho obchodního majetku společně a nerozdílně.

§ 108a
Osoby povinné přiznat plnění

Plátce je povinen přiznat plnění, pokud uskutečňuje plnění

a) s místem plnění mimo tuzemsko podle § 24a,

b) osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo

c) osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

§ 109
Ručení příjemce zdanitelného plnění a oprávněného příjemce

(1) Plátce, který jedná jako osoba povinná k dani a který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem nebo poskytne úplatu na takové plnění (dále jen „příjemce zdanitelného plnění"), ručí za nedoplatek na dani z tohoto plnění nebo úplaty, pokud v okamžiku vzniku povinnosti přiznat daň věděl nebo vědět měl a mohl, že daň z tohoto plnění nebude úmyslně uhrazena. Vznikne-li povinnost přiznat daň na základě uskutečnění zdanitelného plnění, ručí příjemce zdanitelného plnění za nedoplatek na dani i v případě, že o tom, že daň nebude úmyslně uhrazena, věděl nebo vědět měl a mohl v okamžiku poskytnutí úplaty za toto plnění.

(2) Má se za to, že příjemce zdanitelného plnění věděl nebo vědět měl a mohl, že daň nebude úmyslně uhrazena, pokud

a) je o plátci, který uskutečňuje toto zdanitelné plnění nebo obdrží úplatu na takové plnění (dále jen „poskytovatel zdanitelného plnění"), zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivým plátcem,

b) je toto plnění uskutečněno mezi osobami podle § 36a odst. 3,

c) je nebo má být úplata za toto plnění
1. bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od ceny obvyklé,
2. poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup,
3. poskytnuta zcela nebo zčásti virtuálním aktivem podle právního předpisu upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, nebo
4. poskytnuta zcela nebo zčásti v hotovosti, pokud částka uhrazená v hotovosti převyšuje částku podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, při jejímž překročení je stanovena povinnost provést platbu bezhotovostně, nebo

d) o poskytovateli zdanitelného plnění spočívajícího v dodání pohonných hmot, které podle zákona upravujícího pohonné hmoty může být uskutečněno pouze distributorem pohonných hmot, není skutečnost, že je jako distributor pohonných hmot registrován podle zákona upravujícího pohonné hmoty, zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Oprávněný příjemce, kterému vznikla povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souvislosti s přijetím vybraných výrobků z jiného členského státu, ručí za nedoplatek na dani z dodání tohoto zboží třetí osobě osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu, pokud v okamžiku vzniku povinnosti přiznat daň věděl nebo vědět měl a mohl, že daň z tohoto plnění nebude úmyslně uhrazena. Má se za to, že oprávněný příjemce o tom, že daň nebude úmyslně uhrazena, věděl nebo vědět měl a mohl.

(4) Oprávněný příjemce ručí podle odstavce 3 za nedoplatek na dani pouze do výše daně vypočtené ze základu daně odpovídajícího obvyklé ceně včetně spotřební daně.

(5) Dojde-li k zahájení řízení o ručení s příjemcem zdanitelného plnění nebo s oprávněným příjemcem jiným úkonem než výzvou ručiteli, jsou příjemce zdanitelného plnění nebo oprávněný příjemce oprávněni nahlížet do spisu ohledně nedoplatku na dani, za který ručí, v rozsahu potřebném pro jejich vyjádření ode dne zahájení tohoto řízení.

(6) Správce daně může z důvodů hodných zvláštního zřetele vyloučit odkladný účinek odvolání proti výzvě ručiteli.

§ 109a
Zvláštní způsob zajištění daně

(1) Pokud příjemce zdanitelného plnění uhradí za poskytovatele zdanitelného plnění daň z takového zdanitelného plnění, aniž by byl vyzván jako ručitel, použije se tato úhrada pouze na úhradu daně poskytovatele zdanitelného plnění z tohoto zdanitelného plnění.

(2) Úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění se hradí jeho správci daně. Současně s platbou příjemce zdanitelného plnění způsobem zveřejněným správcem daně uvede

a) identifikaci poskytovatele zdanitelného plnění,

b) daň, na kterou je úhrada určena,

c) identifikaci příjemce zdanitelného plnění,

d) den uskutečnění zdanitelného plnění nebo den přijetí úplaty poskytovatelem zdanitelného plnění.

(3) Pokud je úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění provedena bez uvedení dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo dne přijetí úplaty, má se za to, že takovým dnem je den přijetí platby správcem daně.

(4) Částka uhrazená za poskytovatele zdanitelného plnění se přijímá a eviduje na jeho osobním depozitním účtu. Ke dni splatnosti daně se tato částka převede na osobní daňový účet poskytovatele zdanitelného plnění s datem platby k tomuto dni; dojde-li k úhradě později, převede se na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu.

(5) Byla-li daň, na kterou je úhrada určena, zcela nebo zčásti uhrazena, použije se částka převáděná z osobního depozitního účtu nebo její část jako úhrada daně na osobním daňovém účtu poskytovatele zdanitelného plnění.

(6) Oprávněný příjemce může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li oprávněný příjemce této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

a) oprávněného příjemce jako na příjemce zdanitelného plnění,

b) osobu, která pořídila zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu a dodala toto zboží třetí osobě, jako na poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 109aa
Ručení osoby povinné k dani, která dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní

(1) Osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, ručí za nedoplatek na dani ze zdanitelného plnění, které provozovatel elektronického rozhraní uskutečnil podle § 13a, pokud nejpozději ke dni uskutečnění zdanitelného plnění provozovatelem elektronického rozhraní tato osoba věděla nebo vědět měla a mohla, že daň nebude provozovatelem elektronického rozhraní úmyslně zaplacena.

(2) Při ručení osoby povinné k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, se § 109 odst. 4 a 5 použijí obdobně.

(3) Osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

a) osobu povinnou k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, jako na příjemce zdanitelného plnění,
b) provozovatele elektronického rozhraní jako na poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 109ab
Změna odpovědnosti za úhradu daně

(1) Pokud provozovatel elektronického rozhraní, který uskutečnil dodání zboží podle § 13a, prokáže, že jsou splněny všechny podmínky podle čl. 5c přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,[7e)] správce daně vydá rozhodnutí o změně odpovědnosti za úhradu daně, ve kterém stanoví část daně, za jejíž úhradu odpovídá namísto provozovatele elektronického rozhraní osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží tomuto provozovateli.

(2) Příjemci rozhodnutí o změně odpovědnosti za úhradu daně jsou provozovatel elektronického rozhraní a osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží tomuto provozovateli.

(3) V rozsahu, ve kterém na osobu povinnou k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, přešla povinnost k úhradě daně podle odstavce 1, na ni přechází rovněž povinnost hradit případný úrok z prodlení.

(4) Daň podle odstavce 1 je splatná v náhradní lhůtě do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o změně odpovědnosti za úhradu daně.

(5) K doměření daně z moci úřední provozovateli elektronického rozhraní může dojít také, zjistí-li správce daně na základě řízení o změně odpovědnosti za úhradu daně, že poslední známá daň není ve správné výši.

(6) Na řízení o změně odpovědnosti za úhradu daně podle odstavce 1 se pro účely běhu lhůty pro stanovení daně hledí jako na řízení o stanovení daně provozovateli elektronického rozhraní.

§ 109ac
Pozbytí obchodního závodu

V případě pozbytí obchodního závodu přecházejí práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty související s tímto obchodním závodem na jeho nabyvatele.

§ 109b
Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu a válečného stavu

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně přeřadit zboží nebo služby mezi sazbami daně,
b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

§ 109ba
Regulační opatření v případě katastrof

(1) Povolila-li Evropská komise České republice v souladu se směrnicí Rady upravující osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu[81)] uplatnit osvobození od daně u zboží dováženého ve prospěch obětí katastrof, může vláda nařízením osvobodit od daně s nárokem na odpočet daně dodání zboží nebo pořízení zboží z jiného členského státu, na které je možné uplatnit osvobození od daně při dovozu, nebo poskytnutí služby související s tímto zbožím. Vláda může nařízením omezit okruh zboží, souvisejících služeb nebo osob, na které se osvobození od daně použije.

(2) Vláda v nařízení podle odstavce 1 stanoví

a) druh zboží nebo související služby, na které se osvobození od daně podle odstavce 1 použije,
b) okruh osob,
   1. které mohou uplatnit osvobození od daně podle odstavce 1,
   2. pro které může být uskutečněno plnění, na které lze uplatnit osvobození od daně podle odstavce 1, nebo
c) údaje, které mají osoby podle písmene b) povinnost vést, pokud je to nutné pro splnění oznamovací povinnosti v souladu s rozhodnutím Evropské komise.

(3) Osvobození od daně podle odstavce 1 může vláda nařízením stanovit ode dne podání žádosti Evropské komisi o vydání rozhodnutí podle směrnice Rady upravující osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu[81)]. Zamítne li Evropská komise tuto žádost, zveřejnění Ministerstvo financí informaci o jejím zamítnutí ve Finančním zpravodaji.

(4) Zamítne li Evropská komise žádost podle odstavce 3, vzniká osobě, která uskutečnila osvobozené plnění, povinnost přiznat daň z tohoto plnění s tím, že

a) pro účely počátku běhu lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání se za den zjištění zamítnutí žádosti považuje den zveřejnění této informace ve Finančním zpravodaji,
b) z části daně stanovené na základě zjištění, že již nejsou splněny podmínky pro uplatnění osvobození od daně podle odstavce 1, nevzniká úrok z prodlení do dne splatnosti daně za zdaňovací období, v němž plátce zjistil tuto skutečnost.

(5) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří poskytují nebo přijímají plnění osvobozené od daně na základě nařízení vlády, mají povinnost vést údaje o rozsahu a předmětu uskutečněných plnění.

(6) Ministerstvo financí může vyhláškou stanovit další údaje, které má osoba podle odstavce 5 povinnost vést, pokud je to nutné pro splnění oznamovací povinnosti v souladu s rozhodnutím Evropské komise.

(7) Údaje podle odstavců 5 a 6 tvoří přílohu daňového přiznání.

Díl 2
Přeshraniční režim pro malé podniky

Oddíl 1
Základní ustanovení o přeshraničním režimu pro malé podniky

§ 109bb
Využití přeshraničního režimu pro malé podniky

(1) Podmínky využití režimu pro malé podniky osobou povinnou k dani v členském státě, ve kterém nemá sídlo, jsou:

a) obrat této osoby v Evropské unii nepřesáhl v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 100 000 EUR; splnění této podmínky posuzuje správce daně členského státu, ve kterém má tato osoba sídlo (dále jen „stát usazení“),
b) obrat této osoby v členském státě, ve kterém chce využít nebo využívá režim pro malé podniky (dále jen „stát osvobození“), nepřesáhl za období stanovené tímto členským státem prahovou hodnotu stanovenou tímto jiným členským státem; splnění této podmínky posuzuje správce daně státu osvobození, a
c) tato osoba splňuje další podmínky stanovené státem osvobození; tyto podmínky posuzuje správce daně státu osvobození.

(2) Obratem v jiném členském státě se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí obrat stanovený podle právních předpisů tohoto jiného členského státu.

(3) Obratem v Evropské unii se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí obrat získaný součtem obratu v tuzemsku a obratů ve všech jiných členských státech.

(4) Daňovými subjekty jsou osoba povinná k dani se sídlem v

a) jiném členském státě, která hodlá využít nebo využívá režim pro malé podniky v tuzemsku, nebo
b) tuzemsku, která hodlá využít nebo využívá režim pro malé podniky v jiném členském státě.

§ 109bc
Registrační povinnost

Osoba povinná k dani, která hodlá využít režim pro malé podniky v členském státě, ve kterém nemá sídlo, musí být před využitím tohoto režimu do tohoto režimu registrovaná nebo jinak identifikovaná podle právních předpisů státu usazení.

Oddíl 2
Přeshraniční režim pro malé podniky pro tuzemsko v případě osoby povinné k dani se sídlem v jiném členském státě

§ 109bd
Registrace do režimu pro malé podniky pro tuzemsko

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani se sídlem v jiném členském státě využít v tuzemsku režim pro malé podniky, je povinna podat přihlášku k registraci nebo jiné podání podle právních předpisů státu usazení, a to správci daně státu usazení.

(2) V tuzemsku je řízení o registraci do režimu pro malé podniky pro tuzemsko zahájeno dnem, ve kterém správce daně obdrží podle nařízení Rady o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty[82)] od správce

daně státu usazení informaci, že osoba povinná k dani hodlá v tuzemsku tento režim využít.

(3) Splňuje-li osoba podle odstavce 2 podmínky využití režimu pro malé podniky pro tuzemsko, správce daně rozhodnutí o registraci neoznamuje a založí jej do spisu a správci daně státu usazení sdělí, že tato osoba tyto podmínky splňuje. V opačném případě nebo v případě, že údaje poskytnuté správcem daně státu usazení nejsou dostačující pro posouzení splnění podmínek využití režimu pro malé podniky pro tuzemsko, registraci zamítne; důvody zamítnutí sdělí správci daně státu usazení.

(4) Správce daně rozhodne o registraci a sdělí skutečnost správci daně státu usazení podle odstavce 3 nebo rozhodne o zamítnutí registrace a sdělí důvody zamítnutí správci daně státu usazení podle odstavce 3 ve lhůtě a za podmínek stanovených pro potvrzení splnění podmínek pro využití přeshraničního režimu pro malé podniky státem osvobození nařízením Rady o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty[82]. Jedná-li se o zvlášť složitý případ, může správce daně tuto lhůtu prodloužit po dobu nezbytnou k prověření splnění podmínek využití režimu pro malé podniky, pokud ve lhůtě podle věty první o tomto prodloužení informuje správce daně státu usazení.

(5) Správce daně v rozhodnutí o registraci nebo zamítnutí registrace podle odstavce 3 zohlední pouze

a) informace, které obdržel od správce daně státu usazení, a
b) jiné informace než podle písmene a), které má k dispozici.

(6) Proti rozhodnutí o registraci nelze uplatnit opravné prostředky. Proti rozhodnutí o zamítnutí registrace se lze odvolat do 60 dnů ode dne, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno nebo jinak doručeno správcem daně státu usazení podle právních předpisů státu usazení. Nepředal-li správce daně státu usazení správci daně informaci o tom, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno nebo jinak doručeno, má se za to, že bylo oznámeno desátým dnem následujícím po dni, ve kterém bylo toto rozhodnutí předáno správci daně státu usazení.

(7) Režim pro malé podniky lze využít ode dne, ve kterém byla osoba podle odstavce 1 správcem daně státu usazení registrovaná nebo jinak identifikovaná podle právních předpisů státu usazení pro přeshraniční režim pro malé podniky pro daný členský stát. Od tohoto dne se tato osoba považuje za osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko.

§ 109be
Skončení použití režimu pro malé podniky pro tuzemsko

(1) Režim pro malé podniky pro tuzemsko nelze využít ode dne následujícího po dni, ve kterém osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko přestala splňovat podmínky využití tohoto režimu. Správce daně vydá rozhodnutí, pokud se jedná o nesplnění podmínek, které posuzuje.

(2) Osobě registrované do režimu pro malé podniky pro tuzemsko zaniká registrace dnem, ve kterém správce daně státu usazení zrušil registraci nebo jinou identifikaci osoby registrované do režimu pro malé podniky pro tuzemsko podle právních předpisů státu usazení.

§ 109bf
Doručování v řízeních souvisejících s registrací do režimu pro malé podniky a zákazem použití režimu pro malé podniky pro tuzemsko

(1) Správce daně v řízeních souvisejících s registrací do režimu pro malé podniky pro tuzemsko doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo
b) veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Správce daně doručuje rozhodnutí o zamítnutí registrace do režimu pro malé podniky pro tuzemsko a rozhodnutí o skutečnosti, že osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko přestala splňovat podmínky využití tohoto režimu, elektronicky, a to prostřednictvím

a) správce daně státu usazení, nebo
b) datové schránky nebo veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(3) Písemnost podle odstavce 1 nebo 2, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty, se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

§ 109bg
Plnění povinností v režimu pro malé podniky pro tuzemsko

Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko plní povinnosti týkající se režimu pro malé podniky v tuzemsku vůči státu usazení podle právních předpisů tohoto státu; to neplatí v případě povinností stanovených správcem daně ve výzvě.

Oddíl 3
Přeshraniční režim pro malé podniky pro jiný členský stát v případě osoby povinné k dani se sídlem v tuzemsku

Pododdíl 1
Registrační řízení do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

§ 109bh
Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, je povinna v tuzemsku podat přihlášku k registraci.

(2) V přihlášce k registraci podle odstavce 1 je osoba povinná k dani kromě obecných náležitostí podání povinna uvést alespoň

a) jiný členský stát, ve kterém hodlá režim pro malé podniky využívat,
b) celkovou výši plnění, která spadají do obratu v tuzemsku a do obratu v každém jiném členském státě, uskutečněných
   1. v příslušném kalendářním roce do dne podání přihlášky k registraci,
   2. v předchozím kalendářním roce a
   3. ve druhém kalendářním roce předcházejícímu kalendářnímu roku, v němž došlo k podání přihlášky k registraci, pokud příslušný členský stát prodloužil dobu, v níž nelze využít režim pro malé podniky, na 2 kalendářní roky.

(3) Pokud členský stát, ve kterém osoba podle odstavce 1 hodlá využívat režim pro malé podniky, používá různé prahové hodnoty obratu, v přihlášce k registraci tato osoba uvede rovněž informace o celkové výši plnění, která spadají do obratu v tomto členském státě, ve vztahu k jednotlivým prahovým hodnotám.

(4) Zjistí-li osoba podle odstavce 1 před vydáním rozhodnutí v registračním řízení, že v přihlášce k registraci uvedla nesprávné nebo neúplné údaje důležité pro posouzení splnění podmínek využití tohoto režimu, je povinna bez zbytečného odkladu ode dne tohoto zjištění podat novou přihlášku k registraci, ve které tyto údaje opraví a uvede všechny údaje za příslušné období; k nové přihlášce k registraci podané po vydání rozhodnutí v registračním řízení se nepřihlíží. Podáním nové přihlášky k registraci se řízení o předchozí přihlášce k registraci zastaví.

§ 109bi
Další podmínky využití režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Režim pro malé podniky pro jiný členský stát nemůže využít

a) skupina,
b) člen skupiny,
c) osoba registrovaná pro dovozní režim v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

(2) Splnění podmínek podle odstavce 1 posuzuje správce daně.

§ 109bj
Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně vydá rozhodnutí o registraci do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, pokud osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku splňuje podmínky využití tohoto režimu, které posuzuje správce daně, a správce daně státu osvobození nesdělil správci daně ve lhůtě pro potvrzení splnění podmínek využití tohoto režimu, že tato osoba nesplňuje podmínky využití tohoto režimu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky využití režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, které posuzuje

a) správce daně, tento správce daně přihlášku k registraci zamítne,
b) správce daně státu osvobození, správce daně přihlášku k registraci zamítne.

(3) Správce daně je při rozhodování podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. b) vázán stanoviskem správce daně státu osvobození.

(4) V rozhodnutí o registraci správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo pro režim pro malé podniky pro jiný členský stát. Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle s tím, že správce daně přidělí vlastní identifikátor, a toto číslo obsahuje také kód „ EX“.

§ 109bk
Rozšíření rozsahu registrace do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Hodlá-li osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát využívat tento režim pro další jiný členský stát, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně v tuzemsku prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(2) V oznámení podle odstavce 1 nemusí osoba podle odstavce 1 uvádět údaje týkající se celkové výše plnění v tuzemsku a v jiných členských státech, pokud tyto údaje poskytla v rámci přihlášky k registraci nebo v rámci oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí.

(3) Na členský stát, který byl uveden v přihlášce k registraci, ale který se do dne předcházejícího dni vydání rozhodnutí o registraci nevyjádřil, správce daně v tuzemsku hledí jako na stát, který byl uveden v oznámení o změně registračních údajů. Správce daně o tomto oznámení rozhodne ve lhůtě pro rozhodnutí o přihlášce k registraci.

(4) Zjistí-li osoba podle odstavce 1 před vydáním rozhodnutí o oznámení o změně registračních údajů, že v tomto oznámení uvedla nesprávné nebo neúplné údaje důležité pro posouzení splnění podmínek využití režimu pro malé podniky v jiném členském státě, je povinna bez zbytečného odkladu ode dne tohoto zjištění podat nové oznámení o změně registračních údajů, ve kterém tyto údaje opraví a uvede všechny údaje za příslušné období. Podáním nového oznámení o změně registračních údajů se řízení o předchozím oznámení zastaví.

(5) Na rozhodnutí o rozšíření rozsahu registrace se použijí ustanovení o rozhodnutí o registraci do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát obdobně.

§ 109bl
Společné ustanovení pro rozhodnutí o přihlášce k registraci a pro rozhodnutí o oznámení o změně registračních údajů

(1) Rozhodnutí o přihlášce k registraci nebo rozhodnutí o oznámení o změně registračních údajů ve věci rozšíření rozsahu registrace vydá správce daně do 35 pracovních dnů od posledního dne, ve kterém nastala některá z těchto skutečností:

a) podání přihlášky k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů,
b) podání nové přihlášky k registraci, pokud byly podány před vydáním rozhodnutí o původní přihlášce k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů,
c) odstranění vad přihlášky k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů, je li vydána výzva k odstranění vad, nebo
d) odstranění pochybností o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti přihlášky k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů, je-li vydána výzva k odstranění pochybností.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 nemusí správce daně vydat ve lhůtě podle odstavce 1, pokud mu správce daně státu osvobození ve lhůtě stanovené pro potvrzení splnění podmínek pro využití přeshraničního režimu pro malé podniky státem osvobození nařízením Rady o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty[82)] sdělí, že vyžaduje dodatečnou lhůtu pro vyjádření; o této skutečnosti správce daně osobu, která hodlá využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, nebo osobu registrovanou do režimu pro malé podniky v jiném členském státě vhodným způsobem vyrozumí. V takovém případě správce daně vydá rozhodnutí podle odstavce 1 bezodkladně po obdržení stanoviska správce daně státu osvobození v této dodatečné lhůtě.

(3) Sdělí-li správce daně státu osvobození správci daně, že osoba, která hodlá využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, nebo osoba registrovaná do režimu pro malé podniky v jiném členském státě nesplňuje podmínky pro využití tohoto režimu, je správce daně tímto sdělením vázán a nepřísluší mu posuzovat zákonnost nebo správnost rozhodnutí správce daně státu osvobození.

(4) Správce daně oznámí osobě, která hodlá využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, nebo osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát také

a) rozhodnutí správce daně státu osvobození, pokud mu jej správce daně státu osvobození předal, a
b) informaci o prostředcích ochrany podle právních předpisů státu osvobození, které správci daně sdělil správce daně státu osvobození.

§ 109bm
Zúžení rozsahu registrace do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Hodlá-li osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát přestat využívat tento režim pro jiný členský stát, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(2) Správce daně zúží rozsah registrace do režimu pro malé podniky na základě oznámení podle odstavce 1 od prvního dne

a) kalendářního čtvrtletí bezprostředně následujícího po dni podání oznámení, nebo
b) druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího kalendářního čtvrtletí, pokud bylo toto oznámení podáno v posledním měsíci příslušného kalendářního čtvrtletí.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 správce daně neoznamuje a založí jej do spisu a osobu podle odstavce 1 o rozhodnutí vhodným způsobem vyrozumí. Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Správce daně bez zbytečného odkladu zúží rozsah registrace do režimu pro malé podniky osoby registrované do tohoto režimu pro stát, který správci daně v tuzemsku sdělil, že tato osoba nemá v tomto státě nárok na využití režimu pro malé podniky, nebo bylo využití tohoto režimu tímto státem ukončeno.

(5) Správce daně je sdělením správce daně státu osvobození podle odstavce 4 vázán a nepřísluší mu posuzovat zákonnost nebo správnost rozhodnutí správce daně státu osvobození.

(6) Správce daně oznámí osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát také

a) rozhodnutí správce daně státu osvobození, pokud mu jej správce daně státu osvobození předal, a
b) informaci o prostředcích ochrany podle právních předpisů státu osvobození, které správci daně sdělil správce daně státu osvobození.

§ 109bn
Zrušení registrace

(1) Hodlá-li osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát přestat využívat tento režim, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(2) Správce daně zruší registraci osoby podle odstavce 1 od prvního dne

a) kalendářního čtvrtletí bezprostředně následujícího po dni podání oznámení, nebo
b) druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího kalendářního čtvrtletí, pokud bylo toto oznámení podáno v posledním měsíci příslušného kalendářního čtvrtletí.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 správce daně neoznamuje a založí jej do spisu a osobu podle odstavce 1 o rozhodnutí vhodným způsobem vyrozumí.

(4) Správce daně bez zbytečného odkladu zruší registraci osoby registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, a to

a) pokud tato osoba oznámila ukončení ekonomické činnosti nebo lze jinak mít za to, že svou činnost ukončila,
b) na základě oznámení o překročení obratu v Evropské unii,
c) pokud její obrat v Evropské unii přesáhl v průběhu příslušného kalendářního roku částku 100 000 EUR, nebo
d) pokud poslední členský stát správci daně oznámil, že tato osoba nemá v tomto státě nárok na využití režimu pro malé podniky, nebo že přestala splňovat podmínky využití tohoto režimu, které posuzuje správce daně státu osvobození.

(5) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace v souladu s oznámením osoby registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, nelze uplatnit opravné prostředky.

(6) Správce daně je sdělením správce daně státu osvobození podle odstavce 4 písm. d) vázán a nepřísluší mu posuzovat zákonnost nebo správnost rozhodnutí správce daně státu osvobození.

(7) Správce daně oznámí osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát také

a) rozhodnutí správce daně státu osvobození, pokud mu jej správce daně státu osvobození předal, a
b) informaci o prostředcích ochrany podle právních předpisů státu osvobození, které správci daně sdělil správce daně státu osvobození.

§ 109bo
Zánik registrace

Osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát zaniká registrace do tohoto režimu dnem předcházejícím dni, ve kterém se stane členem skupiny nebo osobou registrovanou pro dovozní režim v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

Pododdíl 2
Oznámení v režimu pro malé podniky

§ 109bp
Oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí

(1) Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát je povinna podat oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí, v němž je kromě obecných náležitostí podání povinna uvést celkovou výši plnění uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí, která spadají do obratu v

a) tuzemsku a
b) jiném členském státě, a to samostatně za
   1. každý jiný členský stát a
   2. každou prahovou hodnotu obratu, pokud členský stát, ve kterém tato osoba využívá režim pro malé podniky, používá různé prahové hodnoty obratu.

(2) Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát je povinna podat oznámení podle odstavce 1 i v případě, že v kalendářním čtvrtletí neuskutečnila plnění.

(3) Oznámení podle odstavce 1 se podává za kalendářní čtvrtletí, a to po skončení tohoto čtvrtletí do konce kalendářního měsíce následujícího po skončení kalendářního čtvrtletí, za které se toto oznámení podává.

(4) Připadne-li poslední den lhůty podle odstavce 3 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(5) Před uplynutím lhůty k podání oznámení podle odstavce 1 může osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát nahradit oznámení, které již podala, oznámením novým. Dále se postupuje podle tohoto nového oznámení a k předchozímu oznámení se nepřihlíží.

(6) Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát v prvním oznámení, které má povinnost podat po registraci do tohoto režimu, uvede rovněž údaje za plnění, která se uskutečnila před kalendářním čtvrtletím předcházejícím kalendářnímu čtvrtletí, za které se podává první oznámení, a to ode dne podání přihlášky k registraci; to neplatí pro údaje, které tato osoba uvedla v rámci registračního řízení.

§ 109bq
Oznámení o překročení obratu v Evropské unii

(1) Překročí-li obrat v Evropské unii osoby registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát v průběhu příslušného kalendářního roku částku 100 000 EUR, je tato osoba povinna správci daně tuto skutečnost oznámit do 15 pracovních dnů ode dne jejího překročení. V tomto oznámení uvede údaje podle § 109bp odst. 1 do dne překročení této částky.

(2) Není-li oznámení podle odstavce 1 podáno včas a správce daně nemá k dispozici informaci o tom, kdy obrat v Evropské unii překročil částku 100 000 EUR, má se za to, že k tomuto překročení došlo k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí bezprostředně předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, ve kterém správce daně zjistil, že došlo k překročení tohoto obratu.

§ 109br
Společné ustanovení pro oznámení v režimu pro malé podniky

(1) Oznámení v režimu pro malé podniky je formulářovým podáním.

(2) Zjistí-li osoba, která podala oznámení v režimu pro malé podniky, že v něm uvedla nesprávné nebo neúplné údaje, je povinna bez zbytečného odkladu ode dne tohoto zjištění podat následné oznámení, ve kterém tyto údaje opraví a uvede všechny údaje za příslušné období.

Pododdíl 3
Společná ustanovení režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

§ 109bs
Použití měny pro účely režimu pro malé podniky v jiném členském státě

(1) Základ daně zdanitelných plnění, hodnota osvobozených plnění, která spadají do obratu v tuzemsku, základ daně plnění obdobných zdanitelným plněním a hodnota plnění obdobných osvobozeným plněním, která spadají do obratu v jiném členském státě, se v režimu pro malé podniky pro jiný členský stát určí v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Pro účely odstavce 1 se použije směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou platný pro první den kalendářního roku nebo platný pro nejbližší následující den, není-li kurz pro první den kalendářního roku zveřejněn.

§ 109bt
Zvláštní ustanovení o doručování v režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Správce daně může v režimu pro malé podniky pro jiný členský stát doručovat elektronicky také prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) V případě doručování podle odstavce 1 se rozhodnutí považuje za doručené desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

§ 109bu
Elektronická forma podání

(1) Přihláška k registraci, oznámení o změně registračních údajů a oznámení v režimu pro malé podniky se podávají elektronicky prostřednictvím systému veřejné správy spravovaného za tímto účelem orgánem Finanční správy České republiky.

(2) Podání podle odstavce 1 nelze podat způsobem spočívajícím v podání datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení.

(3) Oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí obsahující vady podle § 74 daňového řádu je neúčinné; o této skutečnosti správce daně osobu registrovanou do režimu pro malé podniky v jiném členském státě vhodným způsobem vyrozumí.

(4) Oznámení o překročení obratu v Evropské unii obsahující vady podání spočívající ve skutečnosti, že nebylo učiněno stanoveným způsobem, ve stanoveném formátu nebo ve stanovené struktuře, je neúčinné.

Díl 3
Zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty

§ 109c
Úvodní ustanovení

(1) Zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která

a) podává v tuzemsku na účet jiné osoby celní prohlášení ve věci propuštění zboží do celního režimu volného oběhu týkající se zboží,
   1. které není předmětem spotřební daně,
   2. jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR a
   3. jehož odeslání nebo přeprava je ukončena v tuzemsku, a
b) je držitelem povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty.

(2) Zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty nelze použít, je-li dovoz tohoto zboží osvobozen od daně podle § 71 odst. 7.

(3) Celní úřad pro Středočeský kraj je místně příslušným ve věci

a) povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty,
b) týkající se zvláštního doplňkového celního prohlášení,
c) zrušení platnosti celního prohlášení podle odstavce 1 písm. a).

§ 109d
Povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty

Podmínkou pro vydání povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty je zajištění daně poskytnutím jistoty podle právních předpisů upravujících správu cel.

§ 109e
Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, je povinna vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje vztahující se ke zdanitelným plněním, na která tento režim použila.

(2) Osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, je povinna údaje podle odstavce 1

a) uchovávat po dobu 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo zdanitelné plnění uskutečněno,
b) poskytnout na žádost správce daně elektronicky.

§ 109f
Povinnost vybrat a zaplatit daň

Pokud je na zboží použit zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, má

a) osoba povinná k dani, která používá tento režim, povinnost vybrat částku odpovídající dani za toto zboží od osoby, na jejíž účet jedná,
b) osoba, na jejíž účet je jednáno, povinnost zaplatit částku odpovídající dani za toto zboží osobě povinné k dani, která používá tento režim.

§ 110
Zvláštní doplňkové celní prohlášení

(1) Osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, je povinna podat nejpozději do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce zvláštní doplňkové celní prohlášení za tento kalendářní měsíc, a to souhrnně za všechny osoby, na jejichž účet jedná.

(2) Zvláštní doplňkové celní prohlášení podle odstavce 1 se podává elektronicky datovou zprávou prostřednictvím systému automatizovaného zpracování dat podle prováděcího rozhodnutí Evropské komise.[76)]

(3) Daň je splatná šestnáctý den po skončení kalendářního měsíce, za který se podává zvláštní doplňkové celní prohlášení.

Díl 4
Zvláštní režim jednoho správního místa

Oddíl 1
Základní ustanovení

§ 110a
Úvodní ustanovení

(1) Zvláštním režimem jednoho správního místa je

a) režim mimo Evropskou unii,
b) režim Evropské unie,
c) dovozní režim.

(2) Zvláštní režim jednoho správního místa může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která uskutečňuje vybrané plnění a splňuje v tuzemsku podmínky pro použití zvláštního režimu jednoho správního místa.

(3) V případě zvláštního režimu jednoho správního místa je místně příslušným Finanční úřad pro Jihomoravský kraj.

(4) Ustanovení o příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se v případě zvláštního režimu jednoho správního místa nepoužijí.

§ 110b
Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se rozumí

a) daní peněžité plnění spravované v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,
b) osobou uskutečňující vybraná plnění osoba povinná k dani, která uskutečňuje vybraná plnění,
c) státem spotřeby členský stát, ve kterém je místo plnění uskutečňovaného vybraného plnění,
d) státem identifikace členský stát, ve kterém se osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel registrují ve zvláštním režimu jednoho správního místa,
e) uživatelem osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel, kteří jsou v tuzemsku registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(2) Vybraným plněním se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí v případě

a) režimu mimo Evropskou unii poskytnutí služby osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie,
b) režimu Evropské unie

1. poskytnutí služby osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie,
2. prodej zboží na dálku,
3. dodání zboží provozovatelem elektronického rozhraní podle § 13a odst. 2 písm. b),

c) dovozního režimu prodej dovezeného zboží na dálku,
1. které není předmětem spotřební daně a
2. jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR.

(3) Za provozovnu se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa považuje i ta organizační složka osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat plnění, která jsou uskutečňována pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(4) Rozpočet, jehož příjmem je peněžité plnění podle odstavce 1 písm. a), se považuje za veřejný rozpočet.

§ 110c
Zprostředkovatel a pověřující osoba

(1) Zprostředkovatelem se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí osoba povinná k dani, která

a) má sídlo nebo provozovnu na území Evropské unie a
b) je pověřena osobou uskutečňující vybraná plnění, aby jejím jménem a na její účet plnila povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu.

(2) Pověřující osobou se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí osoba uskutečňující vybraná plnění, která je uvedena v registraci zprostředkovatele, nebo je k němu obdobně přiřazena podle právních předpisů jiného členského státu.

(3) Zprostředkovatel plní povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu za každou pověřující osobu samostatně.

(4) Pověřující osoba nemůže plnit povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu svým jménem a na svůj účet ani prostřednictvím zástupce.

(5) Povinnosti vyplývající z vybraných plnění uskutečněných pověřující osobou se považují za povinnosti zprostředkovatele.

Oddíl 2
Obecná ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110d
Zastupování

Plnou moc lze udělit pouze v rozsahu opravňujícím k zastupování ve všech úkonech, řízeních nebo jiných postupech v rámci daného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa; to platí i pro zprostředkovatele pověřeného více pověřujícími osobami.

§ 110e
Doručování

(1) Správce daně doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo
b) veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Upomínka upozorňující na nesplnění povinnosti se doručuje prostřednictvím datové schránky nebo veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci.

(3) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty, se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

(4) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel, kteří se ze závažného důvodu nemohli s rozhodnutím správce daně doručovaným podle odstavce 1 na adresu elektronické pošty seznámit, mohou požádat správce daně, který toto rozhodnutí doručoval, o vyslovení neúčinnosti tohoto doručení. Tato žádost musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se dané rozhodnutí považuje za doručené. Shledá-li správce daně žádost důvodnou, vysloví neúčinnost doručení daného rozhodnutí, jinak žádost zamítne. Rozhodnutí o této žádosti správce daně doručí způsobem podle daňového řádu; je-li žádosti vyhověno, doručí správce daně společně s tímto rozhodnutím také rozhodnutí, u něhož neúčinnost doručení vyslovil.

§ 110f
Evidence pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

(1) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni k uskutečněným vybraným plněním vést evidenci obsahující údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.[7e)]

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni údaje podle odstavce 1

a) uchovávat po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno,
b) poskytnout na žádost správce daně nebo správce daně příslušného státu spotřeby elektronicky.

§ 110g
Poslední známá daň

(1) Poslední známou daní se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí daň ve výši, ve které byla naposledy za příslušné zdaňovací období

a) tvrzena osobou uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatelem, kteří jsou registrováni k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, v daňovém přiznání, nebo
b) správcem daně pravomocně doměřena z moci úřední.

(2) Je-li místo plnění v jiném členském státě, rozumí se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa poslední známou daní výsledná daň, jak byla dosud stanovena podle právních předpisů jiného členského státu.

§ 110h
Způsob placení daně

(1) Daň se platí správci daně v eurech.

(2) Daň se platí na příslušný účet správce daně vedený v eurech, a to bezhotovostním převodem.

(3) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni uvést, na kterou daň je platba určena, a označit platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání.

§ 110i
Přeplatek

(1) Přeplatek správce daně nepřevede na vymáhaný nedoplatek nebo na neuhrazenou částku zajištěné daně. Vznikne-li tak vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí ve lhůtě pro jeho vrácení poté, co provede jeho započtení na úhradu vymáhaného nedoplatku nebo neuhrazené částky zajištěné daně. Za den úhrady vymáhaného nedoplatku se považuje den, kdy k tomuto započtení došlo.

(2) Za dobu, po kterou nebylo možné převést přeplatek, který byl započten podle odstavce 1, na úhradu vymáhaného nedoplatku nebo neuhrazené částky zajištěné daně, nevzniká osobě uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovateli v tomto rozsahu úrok z prodlení.

(3) Vratitelný přeplatek nižší než 10 EUR se nevrací.

(4) Úrok z vratitelného přeplatku se nepřizná, nepřesahuje-li 40 EUR.

§ 110j
Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku

(1) Správce daně vrátí vratitelný přeplatek v eurech bez žádosti do 30 kalendářních dnů od vzniku vratitelného přeplatku.

(2) V tuzemsku jako státě spotřeby počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy tuzemský správce daně obdrží informace potřebné pro předepsání daně.

(3) Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku se přerušuje

a) vydáním výzvy k podání dodatečného daňového přiznání,
b) vydáním výzvy k odstranění pochybností,
c) sdělením výsledku postupu k odstranění pochybností, v rámci něhož nedošlo k odstranění pochybností, nebo
d) vydáním oznámení o zahájení daňové kontroly.

(4) Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku přerušená podle odstavce 3 začne znovu běžet ode

a) dne, ve kterém správce daně v tuzemsku jako státě spotřeby obdrží informace potřebné pro předepsání daně tvrzené v dodatečném daňovém přiznání včas podaném na základě výzvy k podání dodatečného daňového přiznání nebo výzvy k odstranění pochybností,
b) dne sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností, v rámci něhož došlo k odstranění pochybností, nebo
c) dne pravomocného ukončení doměřovacího řízení.

(5) Vydá-li správce daně oznámení o zahájení daňové kontroly po uplynutí lhůty pro vrácení vratitelného přeplatku vzniklého v důsledku stanovení daně, která je předmětem této daňové kontroly, počne dnem následujícím po vydání tohoto oznámení běžet nová lhůta pro vrácení tohoto vratitelného přeplatku. Tato lhůta končí třicátým dnem po pravomocném ukončení doměřovacího řízení.

Oddíl 3
Zvláštní ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku jako státě identifikace

Pododdíl 1
Podmínky použití jednotlivých režimů

§ 110k
Podmínky použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku

(1) Režim mimo Evropskou unii může v tuzemsku použít osoba uskutečňující vybraná plnění, která

a) nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu a
b) nepoužívá v jiném členském státě režim mimo Evropskou unii.

(2) Režim mimo Evropskou unii se v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění uskutečněná osobou, která používá tento režim.

§ 110l
Podmínky použití režimu Evropské unie v tuzemsku

(1) Režim Evropské unie může v tuzemsku použít osoba uskutečňující vybraná plnění, pokud

a) v tuzemsku
   1. má sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo, nebo
   2. je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží, nemá-li tato osoba na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,
b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a
c) nepoužívá v jiném členském státě režim Evropské unie.

(2) Režim Evropské unie se v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění uskutečněná osobou, která používá tento režim, s výjimkou

a) služeb
   1. s místem plnění v členském státě, ve kterém má tato osoba sídlo nebo provozovnu, nebo
   2. v případě, že tato osoba nemá sídlo ani provozovnu na území Evropské unie, a
b) prodeje zboží na dálku s místem plnění v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

§ 110m
Podmínky použití dovozního režimu v tuzemsku

(1) Dovozní režim může v tuzemsku použít osoba uskutečňující vybraná plnění,

a) která
   1. má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
   2. je plátcem a
   3. nepoužívá v jiném členském státě dovozní režim, nebo
b) která nepoužívá v žádném členském státě dovozní režim ani nevyužívá režim pro malé podniky a která pověřila zprostředkovatele, který je uživatelem, aby jejím jménem a na její účet plnil povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu.

(2) Zprostředkovatelem v dovozním režimu v tuzemsku může být osoba povinná k dani, která

a) má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a
c) nepoužívá v jiném členském státě jako zprostředkovatel dovozní režim.

(3) Pokud jsou odeslání nebo přeprava zboží zahájeny v Norském království, může dovozní režim v tuzemsku použít také osoba uskutečňující vybraná plnění, která

a) má v Norském království sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,
b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a
c) nepoužívá v žádném členském státě dovozní režim.

(4) Dovozní režim se v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění uskutečněná osobou, která používá tento režim. V případě použití dovozního režimu podle odstavce 3 se dovozní režim v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění, u kterých byly odeslání nebo přeprava zboží zahájeny v Norském království.

§ 110n
Omezení použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

(1) Osoba uskutečňující vybraná plnění nemůže v tuzemsku použít zvláštní režim jednoho správního místa po dobu 2 let od konce zdaňovacího období, v němž došlo ke zrušení její registrace jako osoby uskutečňující vybraná plnění z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění, která má v tuzemsku provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie nebo dovozní režim po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat daný režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění sídla do tuzemska nebo ke zrušení její registrace v daném režimu v jiném členském státě z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

(3) Osoba uskutečňující vybraná plnění, která nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě z důvodu zahájení odeslání nebo přepravy zboží v tomto jiném členském státě.

(4) Osoba povinná k dani nemůže být v tuzemsku registrována jako zprostředkovatel po dobu 2 let od konce zdaňovacího období, v němž došlo ke zrušení její registrace jako zprostředkovatele z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně v dovozním režimu.

(5) Osoba povinná k dani, která má v tuzemsku provozovnu, nemůže být v tuzemsku registrována jako zprostředkovatel po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění jejího sídla do tuzemska nebo ke zrušení její registrace jako zprostředkovatele z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

Pododdíl 2
Podání

§ 110o

(1) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni činit formulářová podání s výjimkou přihlášky k registraci v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa elektronicky prostřednictvím elektronického portálu. Jiná podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa lze činit prostřednictvím elektronického portálu, pokud tak určí správce daně.

(2) Přihlášku k registraci lze podat v případě

a) režimu mimo Evropskou unii pouze datovou zprávou potvrzenou prostřednictvím registračních údajů,
b) režimu Evropské unie nebo dovozního režimu pouze datovou zprávou
   1. s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky,
   2. s využitím přístupu se zaručenou identitou, nebo
   3. prostřednictvím daňové informační schránky.

(3) Správce daně na základě přihlášky k registraci podané v režimu mimo Evropskou unii přidělí přístupové údaje.

(4) Přístup k elektronickému portálu je možný prostřednictvím přihlášení

a) pomocí přístupových údajů v případě režimu mimo Evropskou unii,
b) způsobem, kterým lze podat přihlášku k registraci v případě režimu Evropské unie nebo dovozního režimu.

(5) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) podmínky a postup pro přihlášení se na elektronický portál,
b) podání, která lze činit prostřednictvím elektronického portálu,
c) skutečnost, že je technicky vybaven k přijetí datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(6) Osoba oprávněná k přístupu na elektronický portál je povinna zacházet s přístupovými údaji tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.

(7) Podání vyhotovené v anglickém jazyce nemusí být předložené současně v překladu do jazyka českého.

Pododdíl 3
Registrace osoby uskutečňující vybraná plnění

§ 110p
Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba uskutečňující vybraná plnění používat v tuzemsku některý z režimů zvláštního režimu jednoho správního místa a splňuje-li v tuzemsku podmínky jeho použití, je povinna podat přihlášku k registraci osoby uskutečňující vybraná plnění.

(2) Přihláška k registraci se podává

a) ve zdaňovacím období bezprostředně předcházejícím zdaňovacímu období, od něhož hodlá osoba uskutečňující vybraná plnění používat režim mimo Evropskou unii nebo režim Evropské unie, nebo
b) do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém
   1. osoba uskutečňující vybraná plnění uskutečnila vybrané plnění, na které hodlá v tuzemsku použít režim mimo Evropskou unii nebo režim Evropské unie, aniž by byla v daném režimu registrována; v přihlášce k registraci tato osoba uvede den uskutečnění prvního vybraného plnění,
   2. došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie nebo dovozního režimu v tuzemsku, pokud osoba uskutečňující vybraná plnění hodlá používat režim Evropské unie nebo dovozní režim v tuzemsku a přestane používat režim Evropské unie nebo dovozní režim v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu, nebo
   3. došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie v tuzemsku, pokud osoba uskutečňující vybraná plnění hodlá používat režim Evropské unie v tuzemsku a přestane používat tento režim v jiném členském státě, protože přestane uskutečňovat dodání zboží, jehož odeslání nebo přeprava jsou zahájeny v jiném členském státě.

(3) Odstavce 1 a 2 se pro pověřující osobu nepoužijí.

§ 110q
Oznamovací povinnost osoby používající zvláštní režim jednoho správního místa

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je osoba uskutečňující vybraná plnění povinna uvádět při registraci ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Přestane-li osoba uskutečňující vybraná plnění uskutečňovat vybraná plnění v daném režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsí-

ce, ve kterém přestala tato plnění uskutečňovat.

§ 110r
Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně zaregistruje osobu uskutečňující vybraná plnění, která podala přihlášku k registraci ve zvláštním režimu jednoho správního místa, pokud
a) splňuje podmínky použití daného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa a
b) není pověřující osobou.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění je v tuzemsku registrována ve zvláštním režimu jednoho správního místa
a) od prvního dne zdaňovacího období následujícího po podání přihlášky k registraci v režimu mimo Evropskou unii nebo v režimu Evropské unie,
b) ode dne uskutečnění vybraného plnění, který uvedla v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů v režimu mimo Evropskou unii nebo v režimu Evropské unie,
c) ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována v dovozním režimu,
d) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie nebo dovozního režimu v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala daný režim v jiném členském státě, nebo
e) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie tím, že přestala uskutečňovat dodání zboží, jehož odeslání nebo přeprava jsou zahájeny v jiném členském státě, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala režim Evropské unie v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla v případě
a) režimu mimo Evropskou unii daňové evidenční číslo pro účely režimu mimo Evropskou unii,
b) dovozního režimu daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110s
Zrušení registrace na žádost

Správce daně zruší registraci na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém osoba uskutečňující vybraná plnění žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni zdaňovacího období, který následuje nejdříve 15 dnů po podání tohoto oznámení.

§ 110t
Zrušení registrace z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci z moci úřední, pouze pokud osoba uskutečňující vybraná plnění
a) oznámí, že přestala v daném režimu zvláštního režimu jednoho správního místa uskutečňovat vybraná plnění,
b) neuskuteční v daném režimu zvláštního režimu jednoho správního místa vybrané plnění po dobu 2 let,
c) nesplňuje některou z podmínek použití daného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku, na jejichž základě byla registrována,
d) soustavně porušuje povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa, nebo
e) je pověřující osobou; správce daně zruší pouze registraci v dovozním režimu.

(2) Registrace je zrušena k poslednímu dni zdaňovacího období, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno.

(3) Pokud osoba uskutečňující vybraná plnění
a) přestala splňovat některou z podmínek pro použití
1. režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku tím, že začala mít na území Evropské unie sídlo nebo provozovnu, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém přestala splňovat tuto podmínku,
2. režimu Evropské unie nebo dovozního režimu v tuzemsku tím, že přemístila sídlo z tuzemska nebo přestala mít v tuzemsku provozovnu, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém přestala splňovat tuto podmínku, nebo
3. režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přestala uskutečňovat dodání zboží, jehož odeslání nebo přeprava jsou zahájeny v tuzemsku, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém přestala splňovat tuto podmínku,
b) soustavně porušuje povinnosti vztahující se ke správě daně v dovozním režimu, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém je vydáno rozhodnutí o zrušení registrace, nebo
c) je pověřující osobou, je jí registrace zrušena ke dni předcházejícímu dni, od kterého je uvedena v registraci zprostředkovatele nebo k němu obdobně přiřazena.

Pododdíl 4
Registrace zprostředkovatele

§ 110u
Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani v tuzemsku plnit jako zprostředkovatel jménem a na účet osoby uskutečňující vybraná plnění povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu a splňuje-li podmínky, za kterých může být v tuzemsku zprostředkovatelem, je povinna podat přihlášku k registraci zprostředkovatele.

(2) Přihláška k registraci se podává do 10 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke splnění podmínek, za kterých může být osoba povinná k dani v tuzemsku zprostředkovatelem, pokud přestane jako zprostředkovatel používat dovozní režim v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu.

§ 110v
Oznamovací povinnost

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je zprostředkovatel povinen uvádět při registraci zprostředkovatele, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Přestane-li pověřující osoba uskutečňovat vybraná plnění v dovozním režimu, je zprostředkovatel, v jehož registraci je uvedena, povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém tato osoba přestala vybraná plnění uskutečňovat.

§ 110w
Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně zaregistruje osobu povinnou k dani, která podala přihlášku k registraci zprostředkovatele, pokud splňuje podmínky pro registraci zprostředkovatele.

(2) Osoba povinná k dani je v tuzemsku registrována jako zprostředkovatel
a) ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována v dovozním režimu,
b) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro registraci v dovozním režimu jako zprostředkovatele v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých byla jako zprostředkovatel registrována v dovozním režimu v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci zprostředkovatele v tuzemsku správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo zprostředkovatele pro účely dovozního režimu.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110x
Změna registrace na žádost

(1) Správce daně změní rozhodnutím registraci zprostředkovatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém zprostředkovatel žádá o změnu registrace spočívající v doplnění osoby uskutečňující vybraná plnění do jeho registrace nebo ve vynětí pověřující osoby z této registrace, k poslednímu dni zdaňovacího období, který následuje nejdříve 15 dnů po podání tohoto oznámení.

(2) V rozhodnutí o změně registrace zprostředkovatele správce daně přidělí každé osobě uskutečňující vybraná plnění doplněné do registrace zprostředkovatele daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu.

§ 110y
Změna registrace z moci úřední

(1) Správce daně rozhodne z moci úřední o změně registrace zprostředkovatele spočívající ve vynětí pověřující osoby z registrace zprostředkovatele, pouze pokud
a) zprostředkovatel oznámí, že pověřující osoba přestala uskutečňovat vybraná plnění v dovozním režimu,
b) pověřující osoba po dobu 2 let neuskuteční vybrané plnění v dovozním režimu,
c) pověřující osoba nesplňuje některou z podmínek použití dovozního režimu v tuzemsku, na jejichž základě byla uvedena v registraci zprostředkovatele,
d) pověřující osoba soustavně porušuje povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa, nebo
e) zprostředkovatel oznámí, že již není pověřující osobou pověřen, aby plnil povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu jejím jménem a na její účet.

(2) Pověřující osoba přestane být uvedena v registraci zprostředkovatele
a) k poslednímu dni zdaňovacího období, v němž bylo rozhodnutí o změně registrace vydáno, nebo
b) ke dni, ve kterém je vydáno rozhodnutí o změně registrace z důvodu sou-

stavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

§ 110z
Zrušení registrace na žádost

Správce daně zruší registraci zprostředkovatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém zprostředkovatel žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni zdaňovacího období, který následuje nejdříve 15 dnů po podání této žádosti.

§ 110za
Zrušení registrace z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci zprostředkovatele z moci úřední, pouze pokud zprostředkovatel

a) po dobu 2 po sobě jdoucích kalendářních čtvrtletí neměl ve své registraci uvedenou žádnou pověřující osobu,
b) nesplňuje některou z podmínek, na jejichž základě byl jako zprostředkovatel registrován, nebo
c) soustavně porušuje povinnosti zprostředkovatele vztahující se ke správě daně v dovozním režimu v tuzemsku.

(2) Registrace zprostředkovatele je zrušena

a) k poslednímu dni zdaňovacího období, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno,
b) ke dni, ve kterém zprostředkovatel přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě byl jako zprostředkovatel registrován, tím, že přemístil sídlo z tuzemska nebo přestal mít v tuzemsku provozovnu, nebo
c) ke dni, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o zrušení registrace z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně v dovozním režimu.

Pododdíl 5
Daňové přiznání a placení daně

§ 110zb
Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

a) kalendářní čtvrtletí v případě režimu mimo Evropskou unii a režimu Evropské unie,
b) kalendářní měsíc v případě dovozního režimu.

§ 110zc
Daňové přiznání

(1) Uživatel je povinen podat daňové přiznání do konce kalendářního měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období, a to i v případě, že za příslušné zdaňovací období neuskutečnil vybrané plnění.

(2) Připadne-li poslední den lhůty podle odstavce 1 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

§ 110zd
Dodatečné daňové přiznání

(1) Pokud uživatel zjistí, že daň má být vyšší nebo nižší než poslední známá daň, a je povinen provést opravu daně, nebo využije svého oprávnění provést opravu daně, uvede ji nejpozději v dodatečném daňovém přiznání, které je součástí daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uživatel dozvěděl o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu; důvody pro uvedení opravy daně a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani se neuvádí.

(2) Podání dodatečného daňového přiznání z jiných důvodů, než jsou důvody podle odstavce 1, není přípustné.

(3) Opravu daně podle odstavce 1 nelze v dodatečném daňovém přiznání uvést po uplynutí lhůty pro opravu daně ve státě identifikace, která činí 3 roky; lhůta pro opravu daně počne běžet dnem, ve kterém uplynula lhůta pro podání původního daňového přiznání.

(4) Připadne-li poslední den lhůty pro opravu daně ve státě identifikace na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(5) Daň dodatečně tvrzená uživatelem je splatná v náhradní lhůtě splatnosti, která je shodná s lhůtou pro podání daňového přiznání, ve kterém uživatel uvedl příslušnou opravu daně.

§ 110ze
Vyčíslení daně

(1) Daň se vyčíslí v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Pro účely vyčíslení daně v eurech se pro přepočet použije směnný kurz

a) Evropské centrální banky zveřejněný pro
   1. poslední den zdaňovacího období, nebo
   2. nejbližší následující den, pokud pro poslední den zdaňovacího období není kurz zveřejněn, nebo
b) použitý u původního plnění v případě vyčíslení daně, pokud jde o podání dodatečného daňového přiznání.

§ 110zf
Předepsání a stanovení daně

Správce daně na základě podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání předepíše do evidence daní výši tvrzené daně nebo rozdílu a daň nestanoví.

§ 110zg
Postoupení daňového přiznání a platby

Správce daně postoupí správci daně státu spotřeby v odpovídajícím rozsahu

a) údaje z podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání a
b) poukázanou platbu nejvýše do výše tvrzené daně.

§ 110zh
Platba bez dostatečného označení

Pokud uživatel neuvede, na kterou daň je platba určena, nebo neoznačí platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání, použijí se obdobně ustanovení daňového řádu o platbách vykonaných bez dostatečného označení daně. Neodpoví-li uživatel ve lhůtě stanovené správcem daně, vrátí mu správce daně tuto platbu.

Oddíl 4
Zvláštní ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku jako státě spotřeby

§ 110zi
Základní ustanovení

(1) Povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa plní prostřednictvím správce daně státu identifikace

a) osoba uskutečňující vybraná plnění, která je registrována ve zvláštním režimu jednoho správního místa a uskutečňuje vybraná plnění s místem plnění v tuzemsku,
b) zprostředkovatel, který je registrován v dovozním režimu a plní povinnosti vyplývající z uskutečnění vybraných plnění s místem plnění v tuzemsku.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel podle odstavce 1 jsou povinni plnit povinnosti podle odstavce 1, s výjimkou podání činěných prostřednictvím elektronického portálu, vůči správci daně v tuzemsku jako státu spotřeby od okamžiku, kdy vůči nim tento správce daně učiní úkon za účelem stanovení, vybírání, zajištění nebo vymáhání daně, při němž těmto osobám oznámí vznik této povinnosti.

(3) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel podle odstavce 1 jsou daňovými subjekty.

§ 110zj
Postup k odstranění pochybností

(1) Výzva k odstranění pochybností u daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání nezahajuje doměřovací řízení z moci úřední. Nevyhoví-li osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel této výzvě nebo nepodají-li ve lhůtě uvedené ve výzvě dodatečné daňové přiznání, je doměřovací řízení zahájeno uplynutím této lhůty.

(2) Lhůta podle odstavce 1 nesmí být, a to ani v důsledku jejího prodloužení, delší než lhůta, ve které jsou osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel povinni uvést opravu daně v dodatečném daňovém přiznání.

(3) Nedošlo-li k odstranění pochybností u daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání, k němuž byla vydána výzva k odstranění pochybností podle odstavce 1, a nedošlo-li dosud k zahájení doměřovacího řízení, je doměřovací řízení zahájeno sdělením výsledku postupu k odstranění pochybností. Správce daně o této skutečnosti osobu uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatele vyrozumí v rámci tohoto sdělení.

(4) Došlo-li k odstranění pochybností u daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání, k němuž byla vydána výzva k odstranění pochybností podle odstavce 1, aniž by bylo podáno dodatečné daňové přiznání, sdělí správce daně tento výsledek osobě uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovateli.

§ 110zk
Předepsání daně

Správce daně předepíše poslední známou daň do evidence daní.

§ 110zl
Samovyměření a samodoměření daně

(1) Daň tvrzená osobou uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatelem, kteří jsou registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa, v daňovém přiznání se považuje za vyměřenou dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.

(2) V případě, že osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel, kteří jsou registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa, nepodají

daňové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR.

(3) Daň tvrzená osobou uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatelem, kteří jsou registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa, v dodatečném daňovém přiznání se považuje za doměřenou dnem podání dodatečného daňového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslední známé dani.

(4) Pokud je daň tvrzená v

a) daňovém přiznání nižší než nula, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR,

b) dodatečném daňovém přiznání ve výši, v důsledku které by daň za původní zdaňovací období měla být nižší než nula, odstavec 3 se nepoužije.

§ 110zm
Oprava základu daně a výše daně

(1) Při opravě základu daně postupují osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel obdobně podle § 42. Tato oprava se nepovažuje za samostatné zdanitelné plnění.

(2) Pokud osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel využijí svého oprávnění provést opravu výše daně, postupují obdobně podle § 43 odst. 1 až 4.

§ 110zn
Zvláštní ustanovení o doměření daně z moci úřední

K doměření daně z moci úřední může dojít také, pokud správce daně zjistí na základě postupu k odstranění pochybností, že poslední známá daň není ve správné výši.

§ 110zo
Výzva k podání dodatečného daňového přiznání

Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni na základě výzvy k podání dodatečného daňového přiznání podat toto dodatečné daňové přiznání nejpozději ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém je jim tato výzva oznámena. Tuto lhůtu nelze prodloužit.

§ 110zp
Podání dodatečného daňového přiznání správci daně státu spotřeby

(1) Po uplynutí lhůty pro opravu daně ve státě identifikace uvedou osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel opravy daně v samostatném dodatečném daňovém přiznání; v tomto dodatečném daňovém přiznání se uvádí i důvody pro uvedení opravy daně a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani.

(2) Dodatečné daňové přiznání podle odstavce 1 není formulářovým podáním.

(3) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel činí podání podle odstavce 1 vůči správci daně státu spotřeby; § 110o odst. 1 se nepoužije.

(4) Dodatečné daňové přiznání není přípustné podat po uplynutí 9 let od počátku běhu lhůty pro stanovení daně.

§ 110zq
Pořadí úhrady daně

Platba se použije přednostně na úhradu daně tvrzené v daňovém přiznání, jehož referenčním číslem je tato platba označena.

§ 110zr
Placení daně státu spotřeby

Daň lze uhradit i přeplatkem na jiné dani.

§ 110zs
Příslušenství daně

(1) Úroky a penále vznikají v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Za nepodání daňového přiznání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

(3) Úrok z prodlení se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 40 EUR.

(4) Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 40 EUR.

(5) V případě režimu mimo Evropskou unii a režimu Evropské unie úrok z prodlení nevzniká po dobu zdaňovacího období, za které se podává daňové přiznání, od něhož je odvozena náhradní lhůta splatnosti daně.

(6) Správce daně může na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední prominout až 100 % penále. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

§ 110zt
Vymáhání daně

(1) Při přepočtu nedoplatku na českou měnu nebo na eura pro účely vymáhání daně se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou platný pro den stanovení daně. Výsledná částka se zaokrouhlí na jednotky nahoru.

(2) Neuhrazená část nedoplatku zaniká, pokud

a) není nedoplatek plně uhrazen pouze v důsledku kurzového rozdílu a

b) nepřesahuje 20 EUR.

(3) Přeplatek vzniklý pouze v důsledku kurzového rozdílu, který nepřesahuje 20 EUR, zaniká.

§ 110zu
Insolvenční řízení

Na zdaňovací období a lhůtu pro podání daňového přiznání se nepoužijí zvláštní ustanovení o insolvenčním řízení.

Oddíl 5
Zvláštní ustanovení o správě daně po zrušení registrace ve zvláštním režimu jednoho správního místa

§ 110zv
Postup po zrušení registrace v dovozním režimu nebo vynětí pověřující osoby z registrace zprostředkovatele

Přidělené daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu lze po dobu 2 měsíců ode dne zrušení registrace osoby uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatele anebo ode dne změny registrace zprostředkovatele spočívající ve vynětí pověřující osoby z registrace zprostředkovatele používat pro dovoz zboží, které bylo dodáno přede dnem zrušení nebo změny registrace, pokud je tento dovoz zboží vybraným plněním; to neplatí, pokud zrušení nebo změna registrace byly provedeny z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně v dovozním režimu.

§ 110zw
Oprava daně po zrušení registrace ve zvláštním režimu jednoho správního místa

Na opravu daně, která nebyla uvedena nejpozději v dodatečném daňovém přiznání, které je součástí daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace ve zvláštním režimu jednoho správního místa, se použije § 110zp obdobně.

§ 110zx
Placení daně nezaplacené zprostředkovatelem

Osoba uskutečňující vybraná plnění, která byla uvedena v registraci zprostředkovatele, je povinna zaplatit daň z vybraného plnění, které uskutečnila a na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, pokud

a) byla registrace zprostředkovatele zrušena a

b) tato daň nebyla zprostředkovatelem ani při vymáhání zaplacena, nebo je zřejmé, že by její vymáhání bylo prokazatelně bezvýsledné.

§ 110zy
Zvláštní ustanovení o daňových povinnostech zprostředkovatele

(1) Daňové povinnosti zprostředkovatele týkající se vybraných plnění uskutečněných pověřující osobou nezanikají smrtí nebo zánikem zprostředkovatele.

(2) Daňové povinnosti podle odstavce 1 vzniklé ode dne skončení řízení o pozůstalosti zprostředkovatele, nebo ode dne zániku zprostředkovatele plní osoba, která uskutečnila vybraná plnění podle odstavce 1, s výjimkou daňových povinností zprostředkovatele, který je právnickou osobou s právním nástupcem; tyto povinnosti plní právní nástupce.

Díl 5
Evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích

§ 110zz
Vymezení základních pojmů

Pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích se rozumí

a) poskytovatelem evidované platební služby osoba oprávněná podle zákona upravujícího platební styk poskytovat evidovanou platební službu s výjimkou České národní banky,

b) evidovanou platební službou platební služba s výjimkou služby
1. umožňující vložení hotovosti na platební účet vedený poskytovatelem platební služby,
2. umožňující výběr hotovosti z platebního účtu vedeného poskytovatelem platební služby,
3. nepřímého dání platebního příkazu,
4. informování o platebním účtu,

c) platbou platební transakce podle zákona upravujícího platební styk, je-li prováděna v rámci evidované platební služby,

d) přeshraniční platbou platba, pokud je státem usazení příkazce členský stát a státem usazení příjemce odlišný členský stát nebo třetí země,

e) příkazcem plátce podle zákona upravujícího platební styk,

f) příjemcem příjemce podle zákona upravujícího platební styk,

g) platebním účtem platební účet podle zákona upravujícího platební styk,

h) identifikátorem IBAN identifikátor IBAN podle nařízení Evropského parlamentu a Rady stanovujícího technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech[77],

i) kódem BIC kód BIC podle nařízení Evropského parlamentu a Rady stanovujícího technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech[77]).

§ 110zza
Stát usazení

(1) Státem usazení příkazce nebo příjemce je pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích stát odpovídající

a) identifikátoru IBAN platebního účtu příkazce nebo příjemce nebo jinému identifikátoru, který jednoznačně označuje příkazce nebo příjemce a jejich stát usazení, nebo
b) kódu BIC nebo jinému obdobnému identifikačnímu kódu jednoznačně označujícímu poskytovatele evidované platební služby nebo obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného státu, který jedná jménem příkazce nebo příjemce, a jeho stát usazení, neexistuje-li identifikátor podle písmene a).

(2) Státem usazení poskytovatele evidované platební služby nebo obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného státu je pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích stát odpovídající kódu BIC nebo jinému obdobnému identifikačnímu kódu jednoznačně označujícímu tohoto poskytovatele a jeho stát usazení.

§ 110zzb
Stát poskytnutí služby

Pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích se v případě určení státu, ve kterém je poskytnuta evidovaná platební služba, ustanovení upravující stanovení místa plnění nepoužijí.

§ 110zzc
Povinnost vést evidenci

(1) Poskytovatel evidované platební služby je povinen vést evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích, pokud

a) poskytne v tuzemsku v průběhu kalendářního čtvrtletí evidované platební služby odpovídající více než 25 přeshraničním platbám pro stejného příjemce a
b) alespoň jedna z plateb podle písmene a) splňuje podmínky pro vedení v evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích podle § 110zzd.

(2) Počet přeshraničních plateb pro stejného příjemce se určuje podle jednotlivých identifikátorů určujících stát usazení příjemce.

(3) V případě, že má poskytovatel evidované platební služby informace o tom, že má příjemce několik identifikátorů určujících jeho stát usazení, určí se počet přeshraničních plateb pro takového příjemce jako součet všech přeshraničních plateb s těmito identifikátory.

§ 110zzd
Předmět evidence

(1) Poskytovatel evidované platební služby příjemce vede v evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích údaje o přeshraniční platbě a jejím příjemci, pokud je evidovaná platební služba odpovídající této platbě poskytnuta v tuzemsku.

(2) Poskytovatel evidované platební služby příkazce vede v evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích údaje o přeshraniční platbě a jejím příjemci, pokud v případě této platby není státem usazení žádného poskytovatele evidované platební služby příjemce ani obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného členského státu členský stát.

§ 110zze
Údaje o přeshraničních platbách a jejich příjemcích

Údaji o přeshraniční platbě a jejím příjemci jsou

a) kód BIC nebo jiný obdobný identifikační kód, který jednoznačně označuje poskytovatele evidované platební služby,
b) jméno nebo obchodní firma příjemce, jak jsou uvedeny v záznamech poskytovatele evidované platební služby,
c) daňové identifikační číslo nebo evidenční číslo příjemce pro účely daně z přidané hodnoty, jak je uvedeno v záznamech poskytovatele evidované platební služby,
d) identifikátor IBAN nebo jiný obdobný identifikátor, není-li identifikátor IBAN k dispozici, který jednoznačně označuje příjemce a jeho stát usazení,
e) kód BIC nebo jiný obdobný identifikační kód, který jednoznačně označuje poskytovatele evidované platební služby nebo obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného státu jednajícího jménem příjemce, a jeho stát usazení, pokud příjemce přijímá peněžní prostředky, aniž by měl platební účet,
f) adresa příjemce, jak je uvedena v záznamech poskytovatele evidované platební služby, a
g) údaje o přeshraničních platbách a údaje o vrácených platbách, které s těmito přeshraničními platbami souvisejí, a to
   1. datum a čas provedení přeshraniční platby nebo vrácené platby,
   2. částka a měna přeshraniční platby nebo vrácené platby,
   3. členský stát původu přeshraniční platby, kterou obdržel příjemce nebo která byla obdržena pro příjemce, nebo členský stát, do něhož se platba vrací, a informace použité k určení státu původu přeshraniční platby nebo státu určení vracené platby podle státu usazení příkazce,
   4. další údaje, které jednoznačně označují přeshraniční platbu, a
   5. informace o tom, že k zahájení přeshraniční platby došlo v prostorách obchodníka.

§ 110zzf
Povinnost poskytovat údaje z evidence

(1) Poskytovatel evidované platební služby je povinen podat oznámení obsahující údaje z evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích správci daně do konce kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po skončení kalendářního čtvrtletí, kterého se tyto údaje týkají.

(2) Připadne-li poslední den lhůty podle odstavce 1 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(3) Pokud poskytovatel evidované platební služby zjistí, že v oznámení podle odstavce 1 uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat správci daně následné oznámení, ve kterém tyto nedostatky napraví.

§ 110zzg
Uchovávání údajů a povinnost poskytnout údaje z evidence na žádost

Poskytovatel evidované platební služby je povinen údaje z evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích uchovávat elektronicky po dobu 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k provedení přeshraniční platby; poskytovatel evidované platební služby je povinen podat oznámení obsahující tyto údaje správci daně na jeho žádost.

§ 110zzh
Způsob podání oznámení

(1) Oznámení podle § 110zzf a 110zzg jsou formulářovým podáním s tím, že se činí elektronicky prostřednictvím informačního systému veřejné správy spravovaného za tímto účelem orgánem Finanční správy České republiky.

(2) Oznámení podle odstavce 1 nelze podat způsobem spočívajícím v podání datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení.

(3) Oznámení podle odstavce 1 obsahující vady podání spočívající ve skutečnosti, že nebylo učiněno stanoveným způsobem, ve stanoveném formátu nebo ve stanovené struktuře, je neúčinné.

§ 110zzi
Postavení poskytovatele evidované platební služby

Poskytovatel evidované platební služby má pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích postavení daňového subjektu.

§ 110zzj
Správce daně

V případě evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích je místně příslušným správcem daně Specializovaný finanční úřad.

ČÁST DRUHÁ
PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 111
Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.

2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.

4. Plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové přiznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.

5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové přiznání podle § 99.

6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem „CZ“. Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení

o registraci.

7. Pro stanovení výše obratu uvedené v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obratu dosaženému před účinností tohoto zákona.

8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.

9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto zákona.

10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového přiznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient, vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.

11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

17. zrušen

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správci daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkaznými prostředky.

§ 112
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.

2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.

3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední, a § 51 odst. 1 písm. j), které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. II zákona č. 461/2024 Sb.
Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty vzniklé přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodů 146, 192, 193, 220 až 222, 252, 294, 296 až 306, 308, 324, 325, 327 až 331, 337 až 339, 341, 342, 344, 345, 377 a 378, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodů 146, 192, 193, 220 až 222, 252, 294, 296 až 306, 308, 324, 325, 327 až 331, 337 až 339, 341, 342, 344, 345, 377 a 378.

3. Dotací přímo vázanou k ceně plnění se pro účely daně z přidané hodnoty do konce druhého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém tento zákon nabyl účinnosti, rozumí dotace k ceně podle § 4 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. V případě, že rozhodné období podle § 6 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, skončilo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se splnění podmínek podle § 6 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzuje podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku se v případě splnění těchto podmínek stane plátcem podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; na práva a povinnosti této osobě z tohoto plynoucí, které se vztahují k registračnímu řízení, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. U dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který nebyl do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona uveden do stavu způsobilého k užívání, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vznikl plátci nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, které se stalo součástí tohoto majetku. Pokud však dojde k uvedení tohoto majetku do stavu způsobilého k užívání nejdříve v kalendářním roce bezprostředně následujícím po kalendářním roce, ve kterém nabyl účinnosti tento zákon, lze u přijatých zdanitelných plnění nebo poskytnutých úplat, u nichž vznikl nárok na odpočet daně, přijatých ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použít zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; v tomto případě je plátce u uplatněného odpočtu daně, pokud nárok na odpočet daně vznikl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, povinen postupovat podle § 75 odst. 7 až 9 nebo § 76 odst. 10 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Na určení dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo dne uskutečnění plnění, jehož uskutečňování započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije § 21 odst. 8 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Pokud přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vznikla povinnost přiznat přijatou úplatu před uskutečněním plnění, které by bylo osvobozeno od daně podle § 54 nebo § 57 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při uskutečnění takového zdanitelného

plnění, které nastalo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, podle § 37a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obdobně s tím, že pokud je rozdíl vypočtený podle § 37a odst. 1 záporný, hledí se na toto plnění jako na plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně.

8. Pokud přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodu 192 vznikla povinnost přiznat přijatou úplatu před uskutečněním poskytnutí služby podle § 54 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodu 192, postupuje se při uskutečnění takového zdanitelného plnění, které nastalo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, podle § 37a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obdobně s tím, že pokud je rozdíl vypočtený podle § 37a odst. 1 záporný, hledí se na toto plnění jako na plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně.

9. Pokud přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodů 196 až 200, 209 a 210 vznikla povinnost přiznat přijatou úplatu před uskutečněním plnění, které by bylo osvobozeno od daně podle § 56, 56a nebo § 62 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodů 196 až 200, 209 a 210, postupuje se při uskutečnění takového zdanitelného plnění, které nastalo ode dne nabytí účinnosti čl. I bodů 196 až 200, 209 a 210, podle § 37a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obdobně s tím, že se zohlední, že u úplat nevznikla povinnost přiznat daň.

10. Pokud přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodů 195 až 200, 209 a 210 vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním plnění, které je uskutečněno ode dne nabytí účinnosti čl. I bodů 195 až 200, 209 a 210 a je osvobozeno od daně podle § 55a až 56a nebo § 62 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. I bodů 195 až 200, 209 a 210, postupuje se u tohoto plnění podle § 37a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s tím, že postupem pro určení sazby daně a kurzu pro přepočet cizí měny na českou měnu se určí i podmínky pro uplatnění osvobození od daně.

11. Pro účely daně z přidané hodnoty se za stavbu rodinného domu podle § 48 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje také stavba, která

a) nebyla rodinným domem podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
b) je rodinným domem podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a
c) která je zapsána do katastru nemovitostí postupem podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších přepisů.

12. Pokud přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním dodání knihy nebo poskytnutí obdobné služby podle § 71i zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při uskutečnění takového plnění, které nastalo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, podle § 37a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s tím, že postupem pro určení sazby daně a kurzu pro přepočet cizí měny na českou měnu se určí i podmínky pro uplatnění osvobození od daně.

13. Ustanovení § 72 odst. 3 a 4 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije u přijatého zdanitelného plnění, u kterého vznikl nárok na odpočet daně od 1. ledna 2024, souvisejícího s

a) pořízením vybraného osobního automobilu podle § 72 odst. 9 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který je sportovním vozidlem podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích a který je uveden do stavu způsobilého k užívání ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo
b) technickým zhodnocením vybraného osobního automobilu podle § 72 odst. 9 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který je sportovním vozidlem podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, pokud je toto technické zhodnocení uvedeno do stavu způsobilého k užívání ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

14. Pokud plátce uplatnil odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění podle bodu 13 přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a daň na vstupu byla stanovena podle § 72 odst. 3 a 4 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je oprávněn zvýšit uplatněný odpočet daně do výše, ve které by nárok na odpočet daně vznikl, pokud by byla daň na vstupu stanovena podle § 72 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů; toto zvýšení odpočtu daně plátce uvede v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl uplatněn původní odpočet daně, a to ve lhůtě pro uplatnění odpočtu daně.

15. U přijatého zdanitelného plnění souvisejícího s pořízením vybraného osobního automobilu, který je sportovním vozidlem, podle § 72 odst. 10 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo technickým zhodnocením tohoto automobilu, u něhož vznikl nárok na odpočet daně od 1. ledna 2024 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud byly tento automobil nebo jeho technické zhodnocení, se kterými přijaté zdanitelné plnění souvisí, uvedeny do stavu způsobilého k užívaní přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se v případě, že se stanovila daň na vstupu podle § 72 odst. 3 nebo 4 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přihlédne při změnách odpočtu daně k částce daně na vstupu podle § 72 odst. 3 nebo 4 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

16. U vybraného osobního automobilu podle § 72 odst. 9 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který je sportovním vozidlem podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, pořízeného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který při pořízení nebyl dlouhodobým majetkem a stane se dlouhodobým majetkem po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce povinen postupovat podle § 77a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

17. Na nárok na odpočet daně, který vznikl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se § 74b zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nepoužije.

18. U provozovatele vysílání ze zákona podle zákona upravujícího provozování rozhlasového a televizního vysílání se při výpočtu odpočtu daně v poměrné výši do 31. prosince 2027 použije § 75 odst. 1 věta poslední zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 80/2019 Sb.

19. Ustanovení § 75 odst. 7 až 9 a § 76 odst. 10 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i v případě odpočtu daně uplatněného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud je dlouhodobý majetek pořízen ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a nejedná se o dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u kterého se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

20. Nárok na zálohu na vracenou daň podle § 80 odst. 13 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 299, vznikne pouze u daňového přiznání podaného ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 299.

21. Pro účely vracení daně v rámci zahraniční pomoci podle § 81 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se v případě, že se mezinárodní smlouva stala součástí českého právního řádu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do 31. prosince 2026 použije § 81 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

22. Pro účely vracení daně v rámci zahraniční pomoci podle § 81 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se v případě, že bylo rozhodnuto o žádosti o poskytnutí prostředků z nenávratné zahraniční pomoci nebo ze zdrojů Evropské unie poskytnutých na podporu projektů výzkumu a vývoje do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, použije § 81 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

23. Ustanovení § 81 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 308, lze použít i na plnění, které bylo uskutečněno přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodu 308; to neplatí, pokud o vrácení daně bylo požádáno přede dnem nabytí účinnosti čl. I bodu 308. Pokud byla příjemci plnění vrácena daň jako bezdůvodně zaplacená daň, nemůže osoba, která uskutečnila toto plnění, v tomto rozsahu provést u tohoto plnění opravu výše daně.

24. Pokud byla výše příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla stanovena podle zákona č. 329/2011 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzuje se vznik nároku na vrácení daně a v případě jeho vzniku se postupuje podle § 85 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

25. Pokud měli plátce nebo identifikovaná osoba ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona zvoleného zmocněnce pro účely doručování, nepovažuje se tento zmocněnec od prvního dne třetího kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona pro účely daně z přidané hodnoty za zmocněnce pro účely doručování, pokud nesplňuje podmínky podle § 98a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

26. Zahraniční osoba, která nemá zpřístupněnu datovou schránku a je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona registrována jako plátce nebo identifikovaná osoba, je povinna si zvolit zmocněnce pro doručování, který má zpřístupněnu datovou schránku, která se zřizuje ze zákona, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 98b zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije obdobně.

27. Zahraniční osoba, která je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona registrována jako plátce nebo identifikovaná osoba, je povinna oznámit správci daně do konce kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona adresu elektronické pošty.

28. Ustanovení § 100 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije u majetkových hodnot, které se staly součástí obchodního majetku přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

29. Pokud se osoba povinná k dani stala plátcem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použije se na práva a povinnosti z tohoto plynoucí, které se vztahují k řízení o registraci, zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem

nabytí účinnosti tohoto zákona.

30. U registračního řízení k dani z přidané hodnoty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud

a) bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; správce daně však v případě, že jde o řízení o zrušení registrace plátce, tuto registraci nezruší v případě, že jeho obrat v tuzemsku podle § 4a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, překročil v kalendářním roce, ve kterém nabyl účinnosti tento zákon, částku 2 000 000 Kč, nebo

b) jde o řízení o registraci plátce, které je zahájeno v souvislosti s tím, že se osoba povinná k dani stala plátcem podle bodu 4 nebo 29.

31. Pokud se osoba povinná k dani stala plátcem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo podle bodu 4 nebo 29, řízení o zrušení registrace je zahájeno ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do konce kalendářního roku, ve kterém nabyl účinnosti tento zákon, a jeho obrat v tuzemsku podle § 4a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nepřekročil v kalendářním roce, ve kterém nabyl účinnosti tento zákon, částku 2 000 000 Kč,

a) může správce daně zrušit registraci tohoto plátce z moci úřední také podle
   1. § 106 odst. 1 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo
   2. § 106 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou § 106 odst. 2 písm. b) bodu 2 nebo 3, nebo

b) zruší správce daně registraci tohoto plátce na jeho žádost také, pokud jsou splněny podmínky podle
   1. § 106b odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou § 106b odst. 1 písm. a) bodu 2,
   2. § 106b odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo
   3. § 106b odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

32. Pro účely zrušení registrace podle bodu 31 se obratem rozumí obrat v tuzemsku podle § 4a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

POZNÁMKY POD ČAROU

[1] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní.
Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.
Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.
Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.
Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněním uvnitř Společenství.
Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem.
Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.
Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.
Směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, kterou se mění směrnice 2008/9/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.
Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.
Směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.
Směrnice Rady 2013/42/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o mechanismus rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH. Směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.
Směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zacházení s poukazy.
Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.
Směrnice Rady (EU) 2018/1713 ze dne 6. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty uplatňované na knihy, noviny a časopisy.
Směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty pro obchod mezi členskými státy.
Směrnice Rady (EU) 2019/475 ze dne 18. února 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o zahrnutí italské obce Campione d'Italia a italských vod jezera Lugano do celního území unie a do územní působnosti směrnice 2008/118/ES.
Směrnice Rady (EU) 2019/1995 ze dne 21. listopadu 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o ustanovení týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží.
Směrnice Rady (EU) 2021/1159 ze dne 13. července 2021, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o dočasná osvobození od daně při dovozu a některých dodáních v reakci na pandemii COVID-19.
Směrnice Rady (EU) 2019/2235 ze dne 16. prosince 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty a směrnice 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní, pokud jde o obranné úsilí v rámci Unie.
Směrnice Rady (EU) 2020/284 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb.
Směrnice Rady (EU) 2020/285 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, a nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o správní spolupráci a výměnu informací za účelem sledování správného uplatňování zvláštního režimu pro malé podniky.

[2] § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

[4a] Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[5] § 476 obchodního zákoníku.

[7e] Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění.

[8] § 61 a 233 obchodního zákoníku.

[9] § 61 a 259 obchodního zákoníku.

[10a] Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

[11] Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

[15] § 409 a násl. obchodního zákoníku.

[21] Čl. 2 Doporučení komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

[26] Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.

[27] Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

[29] Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání

a o změně dalších zákonů.

30) § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

31) § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

32) § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

34) § 682 obchodního zákoníku.

35) § 692 obchodního zákoníku.

42) § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

44) Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

44f) Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.

46) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

47) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

47a) § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

48) Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

48a) § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

49) Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla.

49c) § 77 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

53) § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

60a) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

61) Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

66) § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

66a) Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

71) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.
Nařízení vlády č.181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
Nařízení vlády č.191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.
Nařízení vlády č.181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
Nařízení vlády č.191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

72) Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.

76) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.

76) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/2151 ze dne 13. prosince 2019, kterým se zavádí pracovní program pro vývoj elektronických systémů stanovených v celním kodexu Unie a jejich uvedení do provozu.

77) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, v platném znění.

78) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES, v platném znění.

79) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS, v platném znění.

80) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU, v platném znění.

81) Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.

82) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepracované znění), v platném znění.

* * *

Příloha č. 1 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

1. Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
2. Dodání nového zboží vyrobeného za účelem prodeje.
3. Služby telekomunikační.
4. Přeprava osobní a nákladní.
5. Skladování, přístavní a letištní služby.
6. Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby.
7. Služby reklamních agentur.
8. Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů.
9. Provozování prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen.
10. Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání jiné než osvobozené od daně podle § 53.
11. Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

Příloha č. 2 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Seznam služeb podléhajících snížené sazbě daně

CZ-CPA	Popis služby
36.00.2	Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.
37	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.
49	Pozemní hromadná doprava osob a jejich zavazadel; osobní doprava lyžařskými vleky.
50	Vodní hromadná doprava osob a jejich zavazadel.
55	Ubytovací služby.
56	Stravovací služby s výjimkou podávání nápojů jiných než pitné vody a vybraných nápojů; podávání pitné vody a vybraných nápojů.
59.14, 90, 91, 93	Poskytnutí oprávnění ke vstupu na představení, do divadel, do cirkusů, do zábavních parků, na koncerty, do muzeí, do zoologických zahrad, do kin, na výstavy a na podobné kulturní události nebo do podobných kulturních zařízení; poskytnutí oprávnění ke vstupu do botanických zahrad, přírodních rezervací a národních parků.
77, 85, 91	Půjčování nebo nájem novin, časopisů a periodik, na jejichž dodání se uplatňuje snížená sazba daně, pokud se jedná o veřejné knihovnické a informační nebo další služby poskytované podle knihovního zákona nebo obdobné služby poskytované podle jiného právního předpisu.
86	Zdravotní péče.
87	Sociální péče.
88.10, 88.91	Domácí péče o děti, staré, nemocné nebo zdravotně postižené občany.
93.11, 93.12, 93.13, 93.29.11, 93.29.19	Poskytnutí oprávnění ke vstupu na sportovní události; použití krytých i nekrytých
93.29.19	sportovních zařízení ke sportovním činnostem; služby související s provozem rekreačních parků a pláží; provoz lyžařských svahů.
96.03	Pohřební a související služby mimo pohřebních služeb pro zvířata.
96.04	Služby tureckých lázní, saun, parních lázní a solných jeskyní.

Snížené sazbě daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA, ve znění platném k 1. lednu 2015, a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.
Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku, ve znění platném k 1. lednu 2018.
Hromadnou dopravou osob se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů schválených podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, nebo zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a přeprava osob, která je linkovou osobní dopravou nebo příležitostnou osobní silniční dopravou podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě,

ve znění pozdějších předpisů.

Pitnou vodou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí voda splňující požadavky pro pitnou vodu stanovené zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dodávaná odběratelům vodovodem a teplá voda splňující podmínky pro teplou vodu podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dodávaná odběratelům potrubím nebo vnitřním vodovodem, které jsou konstrukčně propojeny směšovací baterií s vodovodním potrubím pitné vody.

Vodovodem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující vodovodní řady a vodárenské objekty, jimiž jsou zejména stavby pro jímání a odběr povrchové nebo podzemní vody, její úpravu a shromažďování.

Vnitřním vodovodem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí potrubí určené pro rozvod vody po pozemku nebo stavbě, které navazuje na konec vodovodní přípojky.

Vybraným nápojem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí nealkoholický nápoj, pokud jde o

a) mléko a tekuté mléčné výrobky uvedené pod kódy nomenklatury celního sazebníku v kapitole 4,
b) nápoje uvedené pod kódy nomenklatury celního sazebníku 2202 99 11 a 2202 99 15,
c) mléko a tekuté mléčné výrobky podle písmene a) a nápoje podle písmene b) obsahující přidaný cukr nebo jiné sladidlo, přísadu nebo jinou potravinu, pokud si zachovávají podstatný charakter mléka nebo tekutých mléčných výrobků podle písmene a) nebo nápojů podle písmene b).

Nealkoholickým nápojem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí nápoj jiný než alkoholický nápoj podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 3 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Seznam zboží podléhajícího snížené sazbě daně

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
01-05, 07-23, 25	- Potraviny; krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin. Mimo nápojů a vody; to neplatí pro vybrané nápoje.
2201	- Pitná voda.
0601, 0602	- Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné.
07-12	- Rostliny a semena.
28-30	- Sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky - jen určené pro zdravotní služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely; radiofarmaka, očkovací látky, léky, kontrastní prostředky pro rentgenová vyšetření, diagnostické reagencie určené k podávání pacientům, chemické antikoncepční přípravky na hormonálním základě - určené pro zdravotní a veterinární služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní a veterinární lékařské účely.
4902, 8523	- Noviny, časopisy a periodika, včetně zvukového záznamu přednesu jejich obsahu, pokud nejde o zboží, - u kterého reklama podle zákona upravujícího regulaci reklamy představuje více než 50 % obsahu, nebo - které výlučně nebo převážně sestává z hudebního zvukového nebo audiovizuálního obsahu.
01-96	- Zdravotnické prostředky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího zdravotnické prostředky[79] (dále jen „nařízení o zdravotnických prostředcích“) a jejich příslušenství podle tohoto nařízení a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího diagnostické zdravotnické prostředky in vitro[80] (dále jen „nařízení o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro“) a jejich příslušenství podle tohoto nařízení, pokud lze tyto prostředky a tato příslušenství zařadit mezi zdravotnické prostředky předepisované na poukaz nebo stomatologické výrobky, které lze hradit z veřejného zdravotního pojištění podle zákona upravujícího úhrady zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz a stomatologických výrobků hrazených z veřejného zdravotního pojištění; mimo zdravotnické prostředky a příslušenství zdravotnických prostředků, které lze zařadit do úhradové skupiny „Nekategorizované zdravotnické prostředky“, vatu buničitou a náplast s výjimkou hypoalergenní náplasti.
01-96	- Zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích a jejich příslušenství podle tohoto nařízení, pokud jsou zhotovené podle předpisu kvalifikovaného zdravotnického pracovníka, kterým tento pracovník vydává individuální návrh charakteristik zdravotnického prostředku určeného k použití pouze pro jednoho konkrétního pacienta.
01-96	- Zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích a jejich příslušenství podle tohoto nařízení a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro podle nařízení o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a jejich příslušenství podle tohoto nařízení, pokud jsou tyto prostředky určeny pro jedno použití.
9001 30	- Kontaktní čočky, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9001 40	- Brýlové čočky ze skla, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9001 50	- Brýlové čočky z ostatních materiálů, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9003	- Obruby a obroučky pro brýle, pro ochranné brýle nebo pro podobné výrobky, a jejich části a součásti, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích, a jejich příslušenství podle tohoto nařízení.
9004	- Brýle korekční, ochranné nebo jiné a podobné výrobky, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9018 19	- Pulzní oxymetry, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9018 31, 9018 32, 9018 39 00	- Injekční stříkačky, jehly, katétry (cévky), kanyly a podobné výrobky, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9018 90 10	- Tlakoměry, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9019	- Přístroje pro mechanoterapii; masážní přístroje; psychotechnické přístroje; přístroje pro léčbu ozonem, kyslíkem, aerosolem, dýchací oživovací přístroje nebo jiné léčebné dýchací přístroje. Pouze pokud se jedná o zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích. Příslušenství těchto zdravotnických prostředků podle tohoto nařízení.
9020 00 00	- Ostatní dýchací přístroje a plynové masky, kromě ochranných masek bez mechanických částí a vyměnitelných filtrů, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích, a jejich příslušenství podle tohoto nařízení.
9021	- Ortopedické pomůcky a přístroje, včetně berlí, chirurgických pásů a kýlních pásů; dlahy a jiné prostředky k léčbě zlomenin; umělé části těla; pomůcky pro nedoslýchavé a jiné prostředky nošené v ruce nebo na těle anebo implantované v organismu ke kompenzování následků nějaké vady nebo neschopnosti. Pouze pokud se jedná o zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích. Příslušenství těchto zdravotnických prostředků podle tohoto nařízení.
9025	- Teploměry, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
48, 64, 66, 84, 85 87, 90, 91	- Zboží pro osobní používání nemocnými nebo zdravotně postiženými k léčení nemoci nebo zdravotního postižení nebo ke zmírnění jejich důsledků, jež není zdravotnickým prostředkem nebo příslušenstvím zdravotnických prostředků podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, a to: - Braille papír - Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby - Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou - Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítací stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby - Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídavná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu

- Braillská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování hmatového písma
- Jednotky počítačů a přídavná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami
- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby
- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdrem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby
- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.

94 - Dětské sedačky do automobilů.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018.

Snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Příloha č. 4 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
A) Umělecká díla	
5805	- Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
6304	- Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
9701	- Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podo bná malovaná pozadí.
9702	- Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.
9703	- Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.
B) Sběratelské předměty	
9704	- Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.
9705	- Sbírky a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.
C) Starožitnosti	
9706	- Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let.

Příloha č. 5 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Seznam zboží, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
2618 00 00	Granulovaná struska (struskový písek) z výroby železa nebo oceli
2619 00	Struska, zpěněná struska (jiná než granulovaná struska), okuje a jiné odpady z výroby železa nebo oceli
2620	Struska, popel a zbytky (jiné než z výroby železa nebo oceli), obsahující kovy, arsen, nebo jejich sloučeniny
3915	Odpady, úlomky a odřezky z plastů
4004 00 00	Odpady, úlomky a odřezky z kaučuku (jiné než z tvrdého kaučuku) a prášky a zrna z nich
4707	Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)
5003 00 00	Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných ke smotávání, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5103 00 00	Odpad z vlny nebo z jemných nebo hrubých zvířecích chlupů (včetně niťového odpadu avšak kromě rozvlákněného materiálu)
5103 20 00	Ostatní odpad z vlny nebo jemných zvířecích chlupů
5103 30 00	Odpad z hrubých zvířecích chlupů
5202 00 00	Bavlněný odpad (včetně niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5202 10 00	Niťový odpad
5505	Odpad z chemických vláken (včetně výčesků, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
6310	Použité nebo nové hadry, motouzy, šňůry, provazy a lana z textilních materiálů ve formě zbytků nebo výrobků vyřazených z používání
7001 00 10	Skleněné střepy a jiné skleněné odpady
7112	Odpad a šrot z drahých kovů nebo z kovů plátovaných drahými kovy; ostatní odpad a šrot obsahující drahé kovy nebo sloučeniny drahých kovů, používaný hlavně pro rekuperaci drahých kovů
7204	Odpad a šrot ze železa nebo oceli; přetavený odpad ze železa nebo oceli v ingotech
7404 00	Měděný odpad a šrot
7503 00	Niklový odpad a šrot
7602 00	Hliníkový odpad a šrot
7802 00 00	Olověný odpad a šrot
7902 00 00	Zinkový odpad a šrot
8002 00 00	Cínový odpad a šrot
8101 97 00	Odpad a šrot z wolframu
8102 97 00	Odpad a šrot z molybdenu
8103 30 00	Odpad a šrot z tantalu
8104 20 00	Odpad a šrot z hořčíku
8105 30 00	Odpad a šrot z kobaltu
ex 8106 00 10	Odpad a šrot z bismutu
8107 30 00	Odpad a šrot z kadmia
8108 30 00	Odpad a šrot z titanu
8109 30 00	Odpad a šrot ze zirkonia
8110 20 00	Odpad a šrot z antimonu
8111 00 19	Odpad a šrot z manganu
8112 13 00	Odpad a šrot z berylia
8112 22 00	Odpad a šrot z chromu
8112 52 00	Odpad a šrot z thallia
8112 92 10	Odpad a šrot hafnia
8112 92 21	Odpad a šrot z niobu (columbia); rhenia; gallia; india; vanadu a germania
8113 00 40	Odpad a šrot z cermetů
8548 10	Odpad a zbytky galvanických článků, baterií a elektrických akumulátorů; nepoužitelné galvanické články, baterie a elektrické akumulátory.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018.[72)]

Je-li před kódem nomenklatury celního sazebníku uvedeno „ex“, vztahuje se příloha na zboží označené současně kódem nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Příloha č. 6 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Seznam dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž se použije režim přenesení daňové povinnosti, stanoví-li tak vláda nařízením

1. Převod povolenek na emise skleníkových plynů podle zákona upravujícího podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
2. Dodání mobilních telefonů, kterými se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zařízení vyrobená nebo upravená pro použití ve spojení se sítí, která má licenci, a provozovaná na stanovených frekvencích, bez ohledu na to, zda mají další využití.
3. Dodání zařízení s integrovanými obvody, jako jsou mikroprocesory a centrální procesorové jednotky, ve stavu před zabudováním do výrobků pro konečné uživatele.
4. Dodání plynu a elektřiny obchodníkovi vymezenému v § 7a odst. 2.
5. Dodání certifikátů plynu a elektřiny.
6. Poskytnutí telekomunikačních služeb.
7. Dodání herních konzolí, tabletů a laptopů.

8. Dodání obilovin a technických plodin, včetně olejnatých semen a cukrové řepy.
9. Dodání surových či polozpracovaných kovů, včetně drahých kovů, jiných než v příloze č. 5 a s výjimkou dodání, na která se vztahují zvláštní režimy podle § 90 nebo 92.
10. Dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých bylo České republice prováděcím rozhodnutím Rady povoleno uplatňovat zvláštní opatření odchylující se od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční,

ve znění zákona č. 302/1993 Sb., č. 243/1994 Sb., č. 143/1996 Sb., č. 61/1998 Sb., č. 241/2000 Sb., č. 303/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 493/2001 Sb., č. 207/2002 Sb., č. 102/2004 Sb., č. 635/2004 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 270/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 246/2008 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 30/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., č. 63/2017 Sb., č. 299/2020 Sb., č. 142/2022 Sb., č. 432/2022 Sb., č. 349/2023 Sb. a č. 218/2025 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel z předchozích let
- ***tučné ležaté červené písmo*** – text, který se změnil v průběhu roku 2025 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- *ležaté písmo* – redakční poznámky, upozornění na dříve zrušené pasáže bez přeznačení následujících písmen nebo odstavců apod.

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1)] a upravuje daň silniční.

ČÁST DRUHÁ
DAŇ

§ 2
Předmět daně

(1) Předmětem daně silniční je zdanitelné vozidlo.

(2) Zdanitelným vozidlem se pro účely daně silniční rozumí silniční vozidlo kategorie N2 a N3 a jejich přípojná vozidla kategorie O3 nebo O4, pokud jsou registrovaná v registru silničních vozidel v České republice.

(3) Zdanitelným vozidlem není silniční vozidlo

a) vyřazené z provozu na základě rozhodnutí o žádosti vlastníka zdanitelného vozidla podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích,
b) s přidělenou zvláštní registrační značkou podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích,
c) kategorie N podkategorie
   1. vozidlo zvláštního určení nebo
   2. terénní vozidlo zvláštního určení nebo
d) kategorie O s kódem druhu karoserie DA.

(4) Zdanitelné vozidlo není předmětem daně v kalendářním měsíci, ve kterém u něj vůbec nebyly naplněny skutečnosti, které jsou předmětem daně.

(5) Zdanitelné vozidlo, u něhož dojde ke změně poplatníka, je v daném kalendářním měsíci předmětem daně pouze u nového poplatníka. Dojde-li k více změnám poplatníka, je v daném kalendářním měsíci předmětem daně pouze u posledního z nich.

(6) Pro účely daně silniční se kategorií zdanitelného vozidla, jeho podkategorií a jeho kódem druhu karoserie rozumí kategorie, podkategorie a kód druhu karoserie podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel.[2)]

(7) Na vozidlo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel,[2)] které nemá v registru silničních vozidel uvedenu kategorii vozidla tvořenou kombinací písmene a číslice, podkategorii vozidla nebo kód druhu karoserie podle tohoto přímo použitelného předpisu, se hledí pro účely daně silniční jako na silniční vozidlo, které má v registru silničních vozidel uvedenu kategorii vozidla, podkategorii vozidla nebo kód druhu karoserie, které nejblíže odpovídají vymezení podle tohoto přímo použitelného předpisu.

§ 3
Osvobození od daně

(1) Od daně silniční se osvobozuje zdanitelné vozidlo

a) vybavené zvláštním výstražným světlem modré barvy nebo modré a červené barvy, případně doplněným zvláštním zvukovým výstražným zařízením, pokud jsou tyto skutečnosti zapsány v registru silničních vozidel,
b) určené jako státní hmotná rezerva, pokud není používáno k podnikání,
c) kategorie O, pokud je poplatníkem dílčí daně za něj poplatník dílčí daně za zdanitelné vozidlo kategorie N s kódem druhu karoserie BD, nebo
d) poplatníka dílčí daně za toto vozidlo, pokud je tímto poplatníkem
   1. diplomatická mise nebo konzulární úřad, je-li zaručena vzájemnost,
   2. poskytovatel zdravotních služeb, báňská záchranná služba nebo horská záchranná služba, je-li v registru silničních vozidel označeno jako sanitní nebo záchranářské,
   3. Český červený kříž, a to v rozsahu osvobození podle zákona upravujícího Český červený kříž, nebo
   4. vlastník pozemní komunikace, správce pozemní komunikace nebo jimi pověřená osoba, je-li používáno výlučně k zabezpečení sjízdnosti nebo schůdnosti pozemní komunikace.

(2) Zdanitelné vozidlo je od daně silniční osvobozeno v kalendářním měsíci, ve kterém byly splněny podmínky pro osvobození od daně ve všech dnech, kdy byly u tohoto zdanitelného vozidla naplněny skutečnosti, které jsou předmětem daně.

§ 4
Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně silniční je ten, kdo

a) je jako provozovatel zdanitelného vozidla zapsán v registru silničních vozidel,
b) užívá zdanitelné vozidlo, u něhož je v registru silničních vozidel zapsána jako provozovatel osoba, která zemřela, zanikla nebo byla zrušena.

(2) Poplatníkem daně silniční je rovněž

a) osoba, která používá zdanitelné vozidlo určené jako státní hmotná rezerva,
b) organizační složka osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí.

(3) Je-li u téhož zdanitelného vozidla poplatníků více, platí daň společně a nerozdílně.

(4) Stálá provozovna podle právních předpisů upravujících daně z příjmů osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí se považuje za organizační složku podle odstavce 2 písm. c).

§ 5
Výše daně za zdanitelné vozidlo

(1) Výše daně silniční za zdanitelné vozidlo je uvedena v příloze k tomuto zákonu.

(2) Výše daně za zdanitelné vozidlo se určí přednostně podle údajů uvedených v registru silničních vozidel, bez ohledu na to, zda odpovídají skutečnému stavu, platných

a) na začátku zdaňovacího období nebo
b) při první registraci tohoto zdanitelného vozidla v registru silničních vozidel v České republice, pokud k první registraci došlo v průběhu zdaňovacího období.

(3) Dojde-li v průběhu zdaňovacího období k přestavbě zdanitelného vozidla, určí se jedna dvanáctina výše daně za jednotlivý kalendářní měsíc podle údajů uvedených v registru silničních vozidel, bez ohledu na to, zda odpovídají skutečnému stavu, platných

a) na začátku tohoto kalendářního měsíce nebo
b) při první registraci tohoto zdanitelného vozidla v registru silničních vozidel v České republice, pokud k první registraci došlo v průběhu tohoto kalendářního měsíce.

(4) Druh závěsu hnací nápravy zdanitelného vozidla se pro účely určení výše daně za toto zdanitelné vozidlo posoudí

a) k začátku zdaňovacího období, nebo
b) při první registraci tohoto zdanitelného vozidla v registru silničních vozidel v České republice, pokud k první registraci došlo v průběhu zdaňovacího období.

(5) Pro účely daně silniční se na zdanitelné vozidlo hledí, jako by mělo vzduchový závěs hnací nápravy, pokud je podle zákona o silničním provozu alespoň 1 hnací náprava pro účely posuzování největší povolené hmotnosti silničních vozidel, která neohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo stav pozemní komunikace, považována za nápravu vybavenou vzduchovým pérováním nebo pérováním uznaným za rovnocenné.

§ 6

zrušen

§ 12
Sleva na dani za zdanitelné vozidlo

(1) Sleva na dani silniční za zdanitelné vozidlo, které je používáno výlučně k přepravě v počátečním nebo konečném úseku kombinované dopravy, činí 100 % výše daně pro toto vozidlo.

(2) Sleva na dani za zdanitelné vozidlo uskutečňující kombinovanou dopravu, při které se ve zdaňovacím období využije železniční doprava

a) ve více než 120 jízdách, činí 90 % výše daně pro toto vozidlo,
b) od 91 do 120 jízd, činí 75 % výše daně pro toto vozidlo,
c) od 61 do 90 jízd, činí 50 % výše daně pro toto vozidlo, nebo

d) od 31 do 60 jízd, činí 25 % výše daně pro toto vozidlo.

(3) Je-li úsek po železnici územím České republiky delší než 250 kilometrů vzdušnou čarou, započítává se pro účely slevy na dani taková jízda jako 2 jízdy.

(4) Kombinovanou dopravou se pro účely daně silniční rozumí kombinovaná doprava podle zákona upravujícího silniční dopravu, pokud úsek po železnici nebo vnitrozemské vodní cestě přesahuje vzdálenost 100 kilometrů vzdušnou čarou a pokud její počáteční nebo konečný úsek tvoří přeprava po pozemní komunikaci mezi místem nakládky nebo vykládky zboží a

a) nejbližší železniční stanicí vhodnou k překládce nebo překladištěm kombinované dopravy, nebo

b) vnitrozemským přístavem, jestliže nepřesahuje vzdálenost 150 kilometrů vzdušnou čarou.

(5) Slevu na dani uplatní poplatník v daňovém přiznání.

§ 12a
Výpočet daně

(1) Daň silniční se vypočte jako součet dílčích daní za jednotlivá zdanitelná vozidla.

(2) Dílčí daň za jednotlivé zdanitelné vozidlo se vypočte jako rozdíl

a) výše daně pro toto zdanitelné vozidlo, a

b) uplatněné slevy na dani za toto zdanitelné vozidlo.

(3) Pokud zdanitelné vozidlo po část zdaňovacího období není předmětem daně, je osvobozeno nebo je v průběhu zdaňovacího období přestavěno tak, že tato přestavba má vliv na výši daně, vypočte se dílčí daň za jednotlivé zdanitelné vozidlo jako rozdíl

a) úhrnu jedné dvanáctiny výše daně za každý kalendářní měsíc, ve kterém toto zdanitelné vozidlo je předmětem daně, případně snížený o úhrn jedné dvanáctiny výše daně za každý kalendářní měsíc, kdy je vozidlo osvobozeno, a

b) uplatněné slevy na dani za toto zdanitelné vozidlo.

§ 13
Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně silniční je kalendářní rok.

§ 14
Rozpočtové určení daně

Výnos daně silniční je příjmem státního rozpočtu.

ČÁST TŘETÍ
SPRÁVA DANĚ

§ 15
Daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen podat řádné daňové přiznání k dani silniční, pokud se v něm uvádí alespoň jedno zdanitelné vozidlo, a to nejpozději do 31. ledna kalendářního roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období.

(2) V daňovém přiznání se uvádí pouze zdanitelné vozidlo,

a) za které je dílčí daň vyšší než 0 Kč,

b) za které se uplatňuje sleva na dani nebo

c) které je osvobozeno, pokud by jinak dílčí daň za něj byla vyšší než 0 Kč.

(3) V daňovém přiznání se neuvádí zdanitelné vozidlo osvobozené podle § 3 odst. 1 písm. d) bodu 1.

(4) Daňové přiznání k dani silniční se podává pouze elektronicky.

§ 16
Záznamní povinnost

Poplatník uplatňující slevu na dani silniční je povinen uchovávat přepravní doklady s potvrzenými údaji překladiště kombinované dopravy, případně nakládací a vykládací železniční stanice vhodné k překládce nebo vnitrozemského přístavu.

§ 16a
Limit pro předepsání a placení daně

Činí-li daň silniční méně než 100 Kč, daň se nepředepíše a neplatí.

ČÁST ČTVRTÁ
USTANOVENÍ ZMOCŇOVACÍ A ZRUŠOVACÍ

§ 17

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[7b)]

a) provést úpravu výše daně silniční,

b) zcela nebo částečně osvobodit od daně zdanitelné vozidlo používané k zajištění akcí v rámci vyhlášeného stavu ohrožení státu nebo válečného stavu.

§ 17a

(1) Zaplacené částky na dani v průběhu zdaňovacího období roku 1993, jde-li o vozidla uvedená v § 8 odst. 1, které převyšují daňovou povinnost, podle platné právní úpravy v roce 1993, jsou přeplatkem na dani podle zvláštního předpisu. Obdobně postupuje správce daně, podá-li poplatník do 31. ledna roku 1994 žádost, v níž uplatní nárok na osvobození podle § 3 odst. 2 nebo nárok na slevu na dani podle § 12 odst. 3 za zdaňovací období roku 1993.

(2) Vznikla-li daňová povinnost u vozidel uvedených v § 8 odst. 1 v listopadu nebo prosinci roku 1993, zaplatí poplatník poměrnou výši daně připadající na tato vozidla nejpozději do 31. ledna 1994.

§ 18

Zrušuje se zákon České národní rady č. 339/1992 Sb., o dani silniční.

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. IV zákona č. 142/2022 Sb.
Přechodná ustanovení

4. Ustanovení § 15 odst. 4 zákona č. 16/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto bodu, se nepoužije pro daňové přiznání za zdaňovací období započaté před 1. lednem 2022.

Čl. XVI zákona č. 218/2025 Sb.
Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně silniční za zdaňovací období započatá před 1. lednem 2026, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 16/1993 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Pro daňové povinnosti u daně silniční za zdaňovací období 2025, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije § 5 odst. 4 a 5 zákona č. 16/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ve zdaňovacím období 2025 se pro zdanitelné vozidlo, které má vzduchový závěs hnací nápravy, použije výše daně podle přílohy k zákonu č. 16/1993 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

Příloha k zákonu č. 16/1993 Sb.
Výše daně pro zdanitelná vozidla

I. Výše daně pro zdanitelné vozidlo kategorie N s kódem druhu karoserie BA nebo BB

Počet náprav	Největší povolená hmotnost v tunách		Výše daně v Kč	
	nejméně	méně než	vzduchový závěs hnací nápravy	jiný závěs s hnací nápravy
2		12	0	0
	12	13	0	804
	13	14	804	2 304
	14	15	2 304	3 204
		15	3 204	7 200
3		15	0	0
	15	17	768	1404
	17	19	1 404	2 904
	19	21	2 904	3 804
	21	23	3 804	5 808
		23	5 808	9 000
4 a více		23	0	0
	23	25	3 528	3 804
	25	27	3 804	6 000
	27	29	6 000	9 408
		29	9 408	14 004

II. Výše daně pro zdanitelné vozidlo kategorie N s kódem druhu karoserie BC nebo BD

Počet náprav	Největší povolená hmotnost jízdní soupravy v tunách nejméně	méně než	Výše daně v Kč vzduchový závěs hnací nápravy	jiný závěs hnací nápravy
2		16	0	0
	16	18	0	408
	18	20	408	900
	20	22	900	2 004
	22	23	2 004	2 604
	23	25	2 604	4 608
	25	28	4 608	8 004
	28	31	8 004	8 700
	31	33	8 700	12 108
		33	12 108	18 408
3 a více		36	0	0
	36	38	8 004	11 808
	38	40	11 808	16 308
		40	16 308	24 204

III. Výše daně pro zdanitelné vozidlo kategorie O

Největší povolená hmotnost v tunách nejméně	méně než	Výše daně v Kč
	12	0
12		3 600

* * *

POZNÁMKY POD ČAROU

1) Směrnice Rady 83/182/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které platí v rámci Společenství pro dočasný dovoz některých dopravních prostředků.
Směrnice Rady 92/106/EHS ze dne 7. prosince 1992 o zavedení společných pravidel pro určité druhy kombinované přepravy zboží mezi členskými státy.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/76/EU ze dne 27. září 2011, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.

2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES, v platném znění.

4) ✂

4d) ✂

7b) § 31 a § 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí,

ve znění zákona č. 315/1993 Sb., č. 242/1994 Sb., č. 248/1995 Sb., č. 65/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 239/2001 Sb., č. 483/2001 Sb., č. 576/2002 Sb., č. 237/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 179/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 342/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 112/2006 Sb., č. 186/2006 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 1/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 30/2011 Sb., č. 212/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 457/2011 Sb., č. 350/2012 Sb., č. 503/2012 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 23/2015 Sb., č. 84/2015 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 364/2019 Sb., č. 283/2020 Sb., č. 299/2020 Sb., č. 609/2020 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 251/2023 Sb., č. 349/2023 Sb., č. 183/2024 Sb. a č. 152/2025 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel z předchozích let
- ***tučné ležaté červené písmo*** – text, který se změnil v průběhu roku 2025 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- *ležaté písmo* – redakční poznámky, upozornění na dříve zrušené pasáže bez přeznačení následujících písmen nebo odstavců apod.

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Úvodní ustanovení

(1) Tento zákon upravuje daň z nemovitých věcí, kterou tvoří
a) daň z pozemků,
b) daň ze staveb a jednotek.

(2) Daňová povinnost k dani z nemovitých věcí vzniká samostatně za obvod územní působnosti jednotlivého správce daně z nemovitých věcí.

§ 1a
Druh pozemku a způsob využití nemovité věci

(1) Pro účely daně z nemovitých věcí se rozumí
a) budovou garáže zdanitelná stavba se způsobem využití garáží,
b) budovou pro rodinnou rekreaci zdanitelná stavba se způsobem využití stavba pro rodinnou rekreaci, budova rodinného domu užívaná pro rodinnou rekreaci a objekt k bydlení užívaný pro rodinnou rekreaci,
c) lesním pozemkem pozemek druhu lesní pozemek,
d) ostatní plochou pozemek druhu ostatní plocha,
e) pozemkem orné půdy pozemek druhu orná půda,
f) pozemkem chmelnic pozemek druhu chmelnice,
g) pozemkem vinic pozemek druhu vinice,
h) pozemkem zahrad pozemek druhu zahrada,
i) pozemkem ovocných sadů pozemek druhu ovocný sad,
j) pozemkem trvalých travních porostů pozemek druhu trvalý travní porost,
k) stavebním pozemkem pozemek nebo jeho část, které jsou určené podle pravomocného povolení stavby podle stavebního zákona k zastavění zdanitelnou stavbou, a to v rozsahu výměry pozemku v m^2 odpovídající zastavěné ploše nadzemní části stavby,
l) vodní plochou pozemek druhu vodní plocha,
m) zastavěnou plochou a nádvořím pozemek druhu zastavěná plocha a nádvoří,
n) zemědělským pozemkem zemědělský pozemek podle katastrálního zákona,
o) zpevněnou plochou pozemku pozemek nebo jeho část, které jsou užívány k podnikání nebo které má podnikatel zařazeny v obchodním majetku podle zákona upravujícího daně z příjmů, jejichž povrch je zpevněn stavbou podle stavebního zákona bez svislé nosné konstrukce, včetně plochy vlečky, bazénu nebo nádrže, pokud tyto nejsou zdanitelnou stavbou.

(2) Stavebním pozemkem podle odstavce 1 písm. k) není pozemek určený k zastavění zdanitelnou stavbou, která bude alespoň z části osvobozena podle § 9 odst. 1 písm. g), i) nebo j). Je-li stavebním pozemkem pouze část pozemku, hledí se na ni a na zbývající část pozemku pro účely daně z nemovitých věcí jako na dva samostatné pozemky. Pozemek přestane být stavebním pozemkem, pokud se zdanitelná stavba nebo všechny jednotky v ní stanou předmětem daně ze staveb a jednotek, nebo pokud toto povolení stavby pozbude platnosti.

(3) Je-li zpevněnou plochou pozemku pouze část pozemku, hledí se na ni a na zbývající část pozemku pro účely daně z nemovitých věcí jako na dva samostatné pozemky.

(4) Pro účely daně z nemovitých věcí se druhem pozemku rozumí druh pozemku
a) evidovaný v katastru nemovitostí bez ohledu na to, zda odpovídá skutečnému stavu, nebo
b) podle katastrálního zákona nejblíže odpovídající skutečnému stavu pozemku, není-li o pozemku v katastru nemovitostí evidován žádný druh pozemku.

(5) Pro účely daně z nemovitých věcí se způsobem využití nemovité věci rozumí způsob využití
a) evidovaný v katastru nemovitostí bez ohledu na to, zda odpovídá skutečnému stavu, nebo
b) podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí nejblíže odpovídající skutečnému způsobu využití nemovité věci, není-li u nemovité věci znám žádný způsob využití nebo není-li nemovitá věc evidována v katastru nemovitostí.

ČÁST DRUHÁ
DAŇ Z POZEMKŮ

§ 2
Předmět daně

(1) Předmětem daně z pozemků jsou pozemky na území České republiky evidované v katastru nemovitostí.

(2) Předmětem daně z pozemků nejsou
a) pozemky zastavěné zdanitelnými stavbami v rozsahu zastavěné plochy těchto staveb,
b) lesní pozemky v rozsahu, v němž jsou lesy ochrannými nebo lesy zvláštního určení podle lesního zákona,
c) vodní plochy,
d) pozemky určené pro obranu České republiky,
e) pozemky v rozsahu odpovídajícím výši spoluvlastnických podílů na nich, které jsou součástí zdanitelných jednotek v budově bytového domu, a jiné pozemky ve spoluvlastnictví vlastníků zdanitelných jednotek v budově bytového domu užívané společně s těmito jednotkami, a to v rozsahu odpovídajícím výši spoluvlastnických podílů těchto spoluvlastníků na nich.

(3) Na pozemek, který je součástí jednotky, se pro účely daně z nemovitých věcí hledí jako na nemovitou věc, jejímž vlastníkem je ten, kdo vlastní jednotku.

§ 3
Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně z pozemků je vlastník pozemku.

(2) Poplatníkem daně z pozemků je, jde-li o pozemek
a) ve vlastnictví České republiky,
1. organizační složka státu, státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik nebo jiná státní organizace, které jsou příslušné hospodařit nebo mají právo hospodařit s majetkem státu,
2. právnická osoba, která má právo užívat tento pozemek na základě výpůjčky vzniklé podle zákona upravujícího některé užívací vztahy k majetku České republiky,
b) ve svěřenském fondu, tento fond,
c) v podílovém fondu, tento fond,
d) ve fondu obhospodařovaném penzijní společností, tento fond,
e) zatížený právem stavby, stavebník.

(3) Poplatníkem daně z pozemků je vždy nájemce nebo pachtýř u pronajatého nebo propachtovaného pozemku, je-li
a) evidovaný v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem,
b) s ním příslušná hospodařit Správa státních hmotných rezerv, nebo
c) převedený na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.

(4) Uživatel je poplatníkem daně z pozemků, pokud
a) vlastník pozemku není znám, nebo
b) s pozemkem je příslušný hospodařit Státní pozemkový úřad nebo Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

§ 4
Osvobození od daně

(1) Od daně z pozemků jsou osvobozeny
a) pozemky ve vlastnictví České republiky,
b) pozemky
1. ve vlastnictví té obce, na jejímž území se nacházejí, nebo
2. zatížené právem stavby, pokud je stavebníkem obec, na jejímž území se nacházejí,
c) pozemky užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které podle mezinárodního práva požívají diplomatických a konzulárních výsad a imunity, a to za předpokladu, že nejsou občany České republiky, a že je zaručena vzájemnost,
d) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou veřejně pří-

stupného památkového objektu prohlášeného za kulturní památku, který je
1. ve vlastnictví České republiky, nebo
2. přístupný z důvodů výchovně vzdělávacích na základě písemné smlouvy uzavřené mezi Ministerstvem kultury a vlastníkem,

e) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou, která je budovou, nebo se zdanitelnou jednotkou sloužící k vykonávání náboženských obřadů registrovaných církví a registrovaných náboženských společností podle zákona upravujícího církve a náboženské společnosti nebo sloužící k výkonu duchovní správy těchto církví a náboženských společností,

f) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou, která je budovou, nebo se zdanitelnou jednotkou ve vlastnictví obecně prospěšných společností, spolků, odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací,

g) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou sloužící
1. škole nebo školskému zařízení zapsanému ve školském rejstříku,
2. poskytování péče o děti do 3 let věku na základě oprávnění provozovat živnostenské podnikání,
3. muzeu nebo galerii, které spravují sbírky zapsané do centrální evidence sbírek muzejní povahy vedené Ministerstvem kultury,
4. knihovně vedené v evidenci knihoven,
5. veřejnému archivu podle zákona upravujícího archivnictví a spisovou službu,
6. zdravotnickému zařízení uvedenému v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb nebo v rozhodnutí o registraci,
7. zařízení sociálních služeb,
8. fundaci nebo ústavu k jimi vykonávané veřejně prospěšné činnosti,
9. spolku zdravotně postižených občanů,
10. zařízení služby péče o dítě v dětské skupině podle zákona upravujícího poskytování služby péče o dítě v dětské skupině,
11. sociálnímu družstvu,

h) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou sloužící výlučně
1. provozu malých vodních elektráren do výkonu 1 MW,
2. provozu výroben elektřiny využívajících energii větru,
3. provozu výroben elektřiny nebo tepla využívajících energie bioplynu, pokud je získaná energie dodávána do sítě nebo dalším spotřebitelům,
4. pro zdroje využívající geotermální energie včetně tepelných čerpadel, které dodávají teplo spotřebitelům,
5. pro čistírny odpadních vod,
6. rozvodnému tepelnému zařízení podle energetického zákona,

i) pozemky, na nichž jsou zřízena veřejná a neveřejná pohřebiště podle zákona upravujícího pohřebnictví,

j) pozemky území zvláště chráněných podle předpisů o ochraně přírody a krajiny s výjimkou národních parků a chráněných krajinných oblastí; v národních parcích pozemky zařazené do zóny přírodní nebo zóny přírodě blízké a v chráněných krajinných oblastech pozemky zařazené do jejich I. zóny,

k) pozemky v rozsahu, v jakém se na nich nachází
1. ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně, nebo
2. ekologicky významný prvek evidovaný v evidenci ekologicky významných prvků podle zákona upravujícího zemědělství,

l) pozemky v rozsahu, v jakém se na nich nachází
1. veřejné prostranství,
2. veřejně přístupné sportoviště, nebo
3. veřejně přístupná účelová komunikace jiná než podle písmene o), zpravidla lesní nebo polní cesta,

m) zemědělské pozemky na dobu pěti let a lesní pozemky na dobu 25 let, počínaje rokem následujícím po roce, kdy byly po rekultivaci technickým opatřením nebo biologickým zúrodňováním vráceny zemědělské nebo lesní výrobě,

n) v rozsahu zastavěné plochy uvedených staveb pozemky zastavěné stavbou podle stavebního zákona
1. upravující vodní tok,
2. přehrady,
3. sloužící ochraně před povodněmi,
4. sloužící k závlaze a odvodňování pozemků,
5. vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody,
6. kanalizačních stok, kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, jakož i určenou k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací, nebo
7. přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy nebo rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona,

o) pozemky zastavěné stavbou podle stavebního zákona, která je dálnicí, silnicí, místní komunikací, veřejnou účelovou komunikací, stavbou drah a na dráze, leteckou, vodních cest a přístavů, pokud jsou v souladu s kolaudačním rozhodnutím podle stavebního zákona užívány k veřejné dopravě, a to v rozsahu zastavěné plochy těchto staveb, a jiné pozemky určené pro veřejnou dopravu,

p) části pozemků, na kterých je zřízena měřická značka bodu bodového pole včetně signalizačního a ochranného zařízení bodu bodového pole, a pásy lesních pozemků v rozsahu vyčleněném pro rozvody elektrické energie a plynů,

r) pozemky ve vlastnictví veřejných vysokých škol, které slouží k uskutečňování akreditovaných studijních programů,

s) lesní pozemky v rozsahu, ve kterém se na nich nacházejí lesy pod vlivem imisí podle lesního zákona zařazené do dvou nejvyšších pásem ohrožení,

t) pozemky ve vlastnictví kraje, které se nacházejí v jeho územním obvodu,

u) pozemky ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí,

v) zemědělské pozemky, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou; pokud obec uvedené pozemky od daně z pozemků takto osvobodí, toto osvobození se nevztahuje na pozemky v zastavěném území podle stavebního zákona nebo v zastavitelné ploše podle stavebního zákona, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, ve které současně vymezí tyto pozemky a označí je způsobem podle § 12e odst. 1; na pozemek, který v obecně závazné vyhlášce není označen způsobem podle § 12e odst. 1, se hledí, jako by nebyl vyloučen z osvobození,

w) pozemky tvořící funkční celek s veřejnou monitorovací sítí zajišťující informace o stavu jednotlivých složek životního prostředí financované z veřejných rozpočtů,

x) nejdéle na dobu 5 let pozemky ve vládou schválené zvýhodněné průmyslové zóně podle zákona upravujícího investiční pobídky pořízené pro účely realizace investiční akce, pro kterou je vydáno rozhodnutí o příslibu investiční pobídky ve formě osvobození od daně z nemovitých věcí, jestliže obecně závaznou vyhláškou obec zcela nebo částečně osvobodí pozemky označené způsobem podle § 12e odst. 1 ve zvýhodněné průmyslové zóně; na pozemek, který v obecně závazné vyhlášce není označen způsobem podle § 12e odst. 1, se hledí, jako by nebyl osvobozen,

y) pozemky tvořící jeden funkční celek se stavbou podle stavebního zákona sloužící výlučně nebo pozemky samy o sobě sloužící výlučně k asanaci kontaminovaných pozemků, podzemních vod a objektů,

z) ostatní plochy s následujícím způsobem využití, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou:
1. neplodná půda,
2. zamokřená plocha,
3. mez, stráň,
4. zeleň,
5. jiná plocha.

(2) Pozemkem tvořícím jeden funkční celek se stavbou podle stavebního zákona, zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou se rozumí část pozemku nezbytně nutná k provozu a plnění funkce této stavby, zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky.

(3) Pozemky osvobozené podle odstavce 1 písm. a) jsou osvobozeny od daně z pozemků, nejsou-li užívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány; jsou-li tyto pozemky pronajaty nebo propachtovány obci, kraji nebo organizační složce státu anebo příspěvkové organizaci, jsou osvobozeny za předpokladu, že nejsou užívány k podnikání. Pozemky osvobozené podle odstavce 1 písm. d) až f), l), r), t) a u) jsou osvobozeny od daně z pozemků, nejsou-li užívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány. Pozemky osvobozené podle odstavce 1 písm. a), b) bodu 1 a písm. t) jsou osvobozeny od daně z pozemků, není-li k nim zřízeno právo stavby.

(4) Poplatník daně uplatní nárok na osvobození od daně z pozemků podle odstavce 1 písm. d) až h), j), k), m), p), r), u), w) a y) v daňovém přiznání.

(5) Pokud podmínky osvobození podle odstavce 1 splňuje pouze část pozemku, je od daně z pozemků osvobozena pouze tato část. Pokud podmínky pro vyloučení jednotlivého osvobození podle odstavce 3 splňuje pouze část pozemku, je z tohoto osvobození vyloučena pouze tato část.

(6) V obecně závazné vyhlášce vydané podle odstavce 1 písm. z) obec zároveň stanoví, na které způsoby využití pozemku se osvobození vztahuje. Pokud obec v obecně závazné vyhlášce nestanoví způsob využití pozemku, na který se toto osvobození vztahuje, platí, že se osvobození vztahuje na všechny pozemky podle odstavce 1 písm. z) bodů 1 až 4.

§ 5
Základ daně

(1) Základem daně u zemědělského pozemku je cena pozemku zjištěná násobením skutečné výměry pozemku v m^2 průměrnou cenou pozemku stanovenou na 1 m^2 ve vyhlášce vydané na základě zmocnění v § 17 tohoto zákona.

(2) Základem daně u lesního pozemku je součin skutečné výměry pozemku v m^2 zjištěné k 1. lednu zdaňovacího období a částky 3,80 Kč.

(3) Základem daně u ostatní plochy, zastavěné plochy a nádvoří, stavebního pozemku a zpevněné plochy pozemku je skutečná výměra pozemku v m2 zjištěná k 1. lednu zdaňovacího období.

§ 5a
Skupiny pozemků

(1) Pro účely daně z nemovitých věcí tvoří skupinu
a) vybraných zemědělských pozemků pozemky orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad nebo ovocných sadů,
b) trvalých travních porostů pozemky trvalých travních porostů,
c) lesních pozemků lesní pozemky,
d) zemědělských zpevněných ploch pozemku zpevněné plochy pozemku
1. užívané k podnikání pro zemědělskou prvovýrobu, lesní hospodářství nebo vodní hospodářství nebo
2. zařazené do obchodního majetku podle zákona upravujícího daně z příjmů, je-li poplatníkem daně podnikatel převážně podnikající v některé z oblastí podnikání podle bodu 1, pokud tyto zpevněné plochy nejsou současně užívány pro jinou oblast podnikání,
e) ostatních zpevněných ploch pozemku zpevněné plochy pozemku jiné než podle písmene d),
f) stavebních pozemků stavební pozemky,
g) nevyužitelných ostatních ploch ostatní plochy se způsobem využití neplodná půda, zamokřená plocha, mez, stráň nebo zeleň,
h) jiných ploch ostatní plochy se způsobem využití jiná plocha,
i) vybraných ostatních ploch ostatní plochy jiné než podle písmen g) a h),
j) zastavěných ploch a nádvoří zastavěné plochy a nádvoří.

(2) Je-li zpevněná plocha pozemku užívána k různým druhům podnikání a nelze-li vymezit její části užívané k jednotlivým druhům podnikání, zahrnuje se do skupiny ostatních zpevněných ploch pozemku.

§ 6
Sazba daně

(1) Sazba daně činí u pozemků zařazených ve skupině

a)	vybraných zemědělských pozemků	1,35 %,
b)	trvalých travních porostů	0,45 %,
c)	lesních pozemků	0,45 %.

(2) Sazba daně činí za každý 1 m² u pozemků zařazených ve skupině

a)	zemědělských zpevněných ploch pozemku	1,80 Kč,
b)	ostatních zpevněných ploch pozemku	9,00 Kč,
c)	stavebních pozemků	3,50 Kč,
d)	nevyužitelných ostatních ploch	0,08 Kč,
e)	jiných ploch	0,35 Kč,
f)	vybraných ostatních ploch	0,35 Kč,
g)	zastavěných ploch a nádvoří	0,35 Kč.

(3) Sazba daně podle odstavce 2 písm. c) se násobí koeficientem
a) 1,0 v obci do 1 000 obyvatel,
b) 1,4 v obci nad 1 000 obyvatel do 6 000 obyvatel,
c) 1,6 v obci nad 6 000 obyvatel do 10 000 obyvatel,
d) 2,0 v obci nad 10 000 obyvatel do 25 000 obyvatel,
e) 2,5 v obci nad 25 000 obyvatel do 50 000 obyvatel,
f) 3,5 v obci nad 50 000 obyvatel, ve statutárním městě a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech,
g) 4,5 v Praze.

(4) Obec může obecně závaznou vyhláškou koeficient podle odstavce 3 zvýšit o jednu kategorii podle členění koeficientů pro všechny pozemky podle odstavce 2 písm. c) na území jednotlivého katastrálního území nebo jednotlivého městského obvodu nebo jednotlivé městské části. Koeficient 4,5 lze takto zvýšit na koeficient 5,0. Neodpovídá-li takto upravená výše koeficientu podmínkám podle vět první a druhé, hledí se na koeficient podle odstavce 3, jako kdyby nebyl upraven.

ČÁST TŘETÍ
DAŇ ZE STAVEB A JEDNOTEK

§ 7
Předmět daně

(1) Předmětem daně ze staveb a jednotek je, nachází-li se na území České republiky,
a) zdanitelná stavba, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí dokončená nebo užívaná
1. budova, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí budova podle katastrálního zákona,
2. inženýrská stavba uvedená v příloze k tomuto zákonu,
b) zdanitelná jednotka, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí jednotka dokončená nebo užívaná.

(2) Předmětem daně ze staveb a jednotek není zdanitelná stavba, v níž jsou zdanitelné jednotky.

(3) Na zdanitelnou stavbu, která není samostatnou nemovitou věcí, se pro účely daně z nemovitých věcí hledí jako na nemovitou věc, jejímž vlastníkem je ten, kdo vlastní věc, jejíž je tato stavba součástí.

(4) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na část budovy nebo inženýrské stavby uvedené v příloze k tomuto zákonu nebo součást jednotky, je-li dokončená nebo užívaná.

§ 8
Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je vlastník zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky.

(2) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je, jde-li o zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku, která je
a) ve vlastnictví České republiky,
1. organizační složka státu, státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik nebo jiná státní organizace, které jsou příslušné hospodařit nebo mají právo hospodařit s majetkem státu,
2. právnická osoba, která má právo užívat tuto zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku na základě výpůjčky vzniklé podle zákona upravujícího některé užívací vztahy k majetku České republiky,
b) ve svěřenském fondu, tento fond,
c) v podílovém fondu, tento fond,
d) ve fondu obhospodařovaném penzijní společností, tento fond.

(3) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je vždy nájemce nebo pachtýř u pronajaté nebo propachtované zdanitelné jednotky nebo zdanitelné stavby,
a) je-li s nimi příslušná hospodařit Správa státních hmotných rezerv, nebo
b) jsou-li převedené na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.

(4) Uživatel je poplatníkem daně ze staveb a jednotek, pokud
a) vlastník zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky není znám, nebo
b) je se zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou příslušný hospodařit Státní pozemkový úřad nebo Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

§ 9
Osvobození od daně

(1) Od daně ze staveb a jednotek jsou osvobozeny
a) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví České republiky,
b) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví té obce, na jejímž katastrálním území se nacházejí,
c) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví jiného státu užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které podle mezinárodního práva požívají diplomatických a konzulárních výsad a imunity, a to za předpokladu, že nejsou občany České republiky, a že je zaručena vzájemnost,
d) zdanitelné stavby veřejně přístupného památkového objektu prohlášeného za kulturní památku, který je
1. ve vlastnictví České republiky, nebo
2. přístupný z důvodů výchovně vzdělávacích na základě písemné smlouvy uzavřené mezi Ministerstvem kultury a vlastníkem; ve smlouvě musí být uveden časový a prostorový rozsah zpřístupnění a stanoven jeho režim v souladu s památkovou hodnotou a dalšími způsoby využití objektu,
e) zdanitelné stavby, které jsou budovou, nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví registrovaných církví a registrovaných náboženských společností podle zákona upravujícího církve a náboženské společnosti sloužící k vykonávání náboženských obřadů a k výkonu duchovní správy těchto církví a náboženských společností,
f) zdanitelné stavby, které jsou budovou, nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví obecně prospěšných společností, spolků, odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací,
g) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy nebo rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona,
h) *zrušeno*
i) zdanitelné stavby
1. vodárenských objektů včetně úpraven vody,
2. kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, jakož i zdanitelné stavby určené k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací,
3. k závlaze a odvodňování pozemků,
j) zdanitelné stavby drah a na dráze, letecké, vodních cest a přístavů, pokud jsou v souladu s kolaudačním rozhodnutím podle stavebního zákona užívány k veřejné dopravě,
k) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky sloužící
1. školám a školským zařízením zapsaným ve školském rejstříku,
2. poskytování péče o děti do 3 let věku na základě oprávnění provozovat živnostenské podnikání,
3. muzeím a galeriím, které spravují sbírky zapsané do centrální evidence sbírek muzejní povahy vedené Ministerstvem kultury,
4. knihovnám vedeným v evidenci knihoven,
5. veřejným archivům podle zákona upravujícího archivnictví a spisovou službu,
6. zdravotnickým zařízením uvedeným v rozhodnutí o udělení oprávnění

k poskytování zdravotních služeb nebo v rozhodnutí o registraci,
7. zařízením sociálních služeb,
8. fundaci nebo ústavu k jimi vykonávané veřejně prospěšné činnosti,
9. spolkům zdravotně postižených občanů,
10. zařízení služby péče o dítě v dětské skupině podle zákona upravujícího poskytování služby péče o dítě v dětské skupině,
11. sociálním družstvům,

l) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky sloužící k zajištění hromadné osobní přepravy,

m) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky sloužící výlučně
1. k asanaci kontaminovaných pozemků, podzemních vod a objektů,
2. provozu malých vodních elektráren do výkonu 1 MW,
3. provozu výroben elektřiny využívajících energii větru,
4. provozu výroben elektřiny nebo tepla využívajících energie bioplynu, pokud je získaná energie dodávána do sítě nebo dalším spotřebitelům,
5. pro zdroje využívající geotermální energie včetně tepelných čerpadel, které dodávají teplo spotřebitelům, nebo
6. jako zdroje energie z biomasy, nejde-li o její přímé spalování,

n) zdanitelné stavby, které jsou budovou obytného domu, nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P, který je příjemcem ***dávky státní sociální pomoci, jejíž součástí je složka na živobytí, nebo členem domácnosti tohoto příjemce podle zákona o dávce státní sociální pomoci***, a to v rozsahu, v jakém slouží k jejich trvalému bydlení,

o) zdanitelné stavby, které jsou budovou pro rodinnou rekreaci a jsou ve vlastnictví
1. držitele průkazu ZTP, který je ***příjemcem dávky státní sociální pomoci, jejíž součástí je složka na živobytí, nebo členem domácnosti tohoto příjemce podle zákona o dávce státní sociální pomoci***, nebo
2. držitele průkazu ZTP/P,

p) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky kulturních památek po provedení stavební úpravy, počínaje rokem následujícím po právní moci kolaudačního rozhodnutí podle stavebního zákona, a to na dobu 8 let,

r) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky na dobu pěti let od roku následujícího po provedení změny spočívající ve změně systému vytápění přechodem z pevných paliv na systém využívající obnovitelné energie solární, větrné, geotermální, biomasy, nejde-li o její přímé spalování,

s) zrušeno

t) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví kraje, které se nacházejí v jeho územním obvodu,

u) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí,

v) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví veřejných vysokých škol,

w) nejdéle na dobu 5 let zdanitelné stavby ve vládou schválené zvýhodněné průmyslové zóně podle zákona upravujícího investiční pobídky pořízené nebo zřízené pro účely realizace investiční akce, pro kterou je vydáno rozhodnutí o příslibu investiční pobídky ve formě osvobození od daně z nemovitých věcí, jestliže obecně závaznou vyhláškou obec zcela nebo částečně osvobodí zdanitelné stavby označené způsobem podle § 12e odst. 2 nebo 3 ve zvýhodněné průmyslové zóně; na zdanitelnou stavbu, která v obecně závazné vyhlášce není označena tímto způsobem, se hledí, jako by nebyla osvobozena.

(2) Pokud podmínky osvobození podle odstavce 1 splňuje pouze část zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky, je od daně ze staveb a jednotek osvobozena pouze tato část; v případě zdanitelné stavby podle odstavce 1 písm. i) nebo j) je osvobozena celá zdanitelná stavba. Pokud podmínky pro vyloučení jednotlivého osvobození podle odstavce 4 splňuje pouze část zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky, je z tohoto osvobození vyloučena pouze tato část.

(3) Pokud část zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky není osvobozena, zjistí se nárok na osvobození od daně ze staveb a jednotek z poměru, v jakém je podlahová plocha nadzemní části zdanitelné stavby nebo podlahová plocha zdanitelné jednotky podléhající osvobození k celkové podlahové ploše nadzemních částí zdanitelné stavby nebo podlahové ploše zdanitelné jednotky.

(4) Zdanitelné stavby, s výjimkou budov obytných domů, a zdanitelné jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru, osvobozené podle odstavce 1 písm. a) jsou osvobozeny od daně ze staveb a jednotek, nejsou-li užívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány; jsou-li pronajaty nebo propachtovány obci, kraji nebo organizační složce státu anebo příspěvkové organizaci, jsou osvobozeny za předpokladu, že nejsou užívány k podnikání. Zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky osvobozené podle odstavce 1 písm. e), f), u) a v) jsou osvobozeny od daně ze staveb a jednotek, nejsou-li užívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány. Zdanitelné stavby osvobozené podle odstavce 1 písm. j) jsou osvobozeny od daně ze staveb a jednotek, nejsou-li užívány k podnikání v jiné oblasti než veřejná doprava nebo pronajímány anebo propachtovány za jiným účelem než k zajišťování veřejné dopravy. Osvobození od daně ze staveb a jednotek podle odstavce 1 písm. r) se nevztahuje na zdanitelnou stavbu a zdanitelnou jednotku, je-li centrálně vytápěna a napojena na systém rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona.

(5) Poplatník uplatní nárok na osvobození od daně ze staveb a jednotek podle odstavce 1 písm. d) až f), k), m) až r), u) a v) v daňovém přiznání.

§ 10
Základ daně

(1) Základem daně ze staveb a jednotek u zdanitelné stavby je výměra zastavěné plochy v m^2 podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období.

(2) Zastavěnou plochou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí zastavěná plocha stavby podle stavebního zákona odpovídající nadzemní části zdanitelné stavby.

(3) Základem daně ze staveb a jednotek u jednotky je upravená podlahová plocha, kterou je výměra podlahové plochy zdanitelné jednotky v m^2 podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období vynásobená

a) koeficientem 1,22, je-li
1. tato zdanitelná jednotka v budově bytového domu a
2. její součástí podíl na pozemku nebo je-li její vlastník spoluvlastníkem jiného pozemku ve spoluvlastnictví vlastníků takových zdanitelných jednotek užívaného společně s těmito jednotkami, nebo

b) koeficientem 1,20 v ostatních případech.

(4) Podlahovou plochou zdanitelné jednotky se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí podlahová plocha

a) evidovaná v katastru nemovitostí, bez ohledu na to, zda odpovídá skutečnému stavu,

b) uvedená v prohlášení vlastníka, bez ohledu na to, zda odpovídá skutečnému stavu, pokud podlahová plocha není v katastru nemovitostí u zdanitelné jednotky evidována,

c) odpovídající skutečnému stavu zdanitelné jednotky, pokud podlahová plocha není v katastru nemovitostí u zdanitelné jednotky evidována ani není uvedena v prohlášení vlastníka.

(5) Podlahová plocha zdanitelné jednotky pro účely daně z nemovitých věcí nezahrnuje podlahovou plochu společných částí nemovité věci v rozsahu podílu na nich, který je zahrnut v jednotce.

§ 10a
Skupiny staveb a jednotek

(1) Pro účely daně z nemovitých věcí tvoří skupinu

a) obytných budov budovy obytných domů a ostatní budovy s výjimkou budovy garáže, pokud tyto ostatní budovy tvoří příslušenství k budově obytného domu,

b) rekreačních budov budovy pro rodinnou rekreaci a budovy s výjimkou budovy garáže, které plní doplňkovou funkci k rekreačním budovám,

c) garáží budovy garáže a zdanitelné jednotky, jejichž převažující část podlahové plochy je užívána jako garáž,

d) zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, jejichž převažující část podlahové plochy nadzemní části zdanitelné stavby nebo, nemá-li podlahovou plochu, zastavěné plochy zdanitelné stavby nebo podlahové plochy zdanitelné jednotky je užívaná k podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství,

e) zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, jejichž převažující část podlahové plochy nadzemní části zdanitelné stavby nebo, nemá-li podlahovou plochu, zastavěné plochy zdanitelné stavby nebo podlahové plochy zdanitelné jednotky je užívaná k podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě,

f) zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro ostatní druhy podnikání zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, jejichž převažující část podlahové plochy nadzemní části zdanitelné stavby nebo, nemá-li podlahovou plochu, zastavěné plochy zdanitelné stavby nebo podlahové plochy zdanitelné jednotky je užívaná k podnikání v jiném druhu podnikání než podle písmen d) a e),

g) ostatních zdanitelných staveb zdanitelné stavby jiné než podle písmen a) až f),

h) ostatních zdanitelných jednotek zdanitelné jednotky jiné než podle písmen c) až f).

(2) Zdanitelná jednotka se zařadí do skupiny odpovídající převažujícímu účelu jejího užívání. Nelze-li z důvodu stejného poměru podlahových ploch užívaných k různým účelům určit, do které skupiny má být zdanitelná jednotka zařazena, zařadí se do skupiny s nejvyšší sazbou daně.

(3) Zdanitelná stavba podle odstavce 1 písm. a) až c) nebo g), jejichž převažující část podlahové plochy nadzemní části nebo, nemá-li podlahovou plochu, zastavěné plochy je užívána k podnikání, se vždy zařadí do odpovídající skupiny podle odstavce 1 písm. d) až f). Zdanitelná jednotka podle odstavce 1 písm. c) nebo h), jejichž převažující část podlahové plochy je užívána k podnikání, se vždy zařadí do odpovídající skupiny podle odstavce 1 písm. d) až f).

(4) Zdanitelná stavba a zdanitelná jednotka, které má podnikatel zařazené v obchodním majetku podle zákona upravujícího daně z příjmů, s výjimkou budovy podle odstavce 1 písm. a), zdanitelné jednotky podle odstavce 1 písm. c) a zdanitelné jednotky podle odstavce 1 písm. h), která nezahrnuje jiný nebytový prostor než garáž, sklep nebo komoru, se vždy zařadí do odpovídající skupiny podle odstavce 1 písm. d) až f).

(5) Nelze-li určit, do které skupiny podle odstavce 1 písm. d) až f) má být zdanitelná stavba nebo zdanitelná jednotka zařazena, zařadí se do skupiny zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro ostatní druhy podnikání.

§ 11
Sazba daně

(1) Sazba daně činí za každý 1 m² u

a) budovy obytného domu zařazené ve skupině obytných budov 3,50 Kč,
b) jiné budovy zařazené ve skupině obytných budov než budovy obytného domu, a to z výměry
přesahující 16 m² zastavěné plochy 3,50 Kč,
c) budovy pro rodinnou rekreaci zařazené ve skupině rekreačních budov 11,00 Kč,
d) jiné budovy zařazené ve skupině rekreačních budov než budovy pro rodinnou rekreaci 3,50 Kč,
e) zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, které jsou zařazeny ve skupině garáží 14,50 Kč,
f) zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, které jsou zařazeny ve skupině zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství 3,50 Kč,
g) zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, které jsou zařazeny ve skupině zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě 18,00 Kč,
h) zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, které jsou zařazeny ve skupině zdanitelných staveb a zdanitelných jednotek pro ostatní druhy podnikání 18,00 Kč,
i) zdanitelné stavby zařazené ve skupině ostatních zdanitelných staveb 11,00 Kč,
j) zdanitelné jednotky zařazené ve skupině ostatních zdanitelných jednotek 3,50 Kč.

(2) Sazba daně za 1 m² zastavěné plochy se zvyšuje o 1,40 Kč za každé další nadzemní podlaží, jestliže zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje

a) dvě třetiny zastavěné plochy, jde-li o zdanitelnou stavbu podle odstavce 1 písm. a) až e) nebo i),
b) jednu třetinu zastavěné plochy, jde-li o zdanitelnou stavbu podle odstavce 1 písm. f) až h).

(3) Pro účely daně ze staveb a jednotek se rozumí

a) zastavěnou plochou nadzemního podlaží zastavěná plocha nadzemním podlažím ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí tohoto podlaží do vodorovné roviny,
b) prvním nadzemním podlažím každé konstrukční podlaží, které má úroveň podlahy nebo i její části do 0,80 m pod nejnižším bodem přilehlého terénu, není-li v projektové dokumentaci stanoveno jinak,
c) dalším nadzemním podlažím každé podlaží umístěné nad prvním nadzemním podlažím včetně ustoupeného podlaží a účelově určeného podkroví.

(4) Sazba daně podle odstavce 1 písm. a), b) a j), případně zvýšená u zdanitelné stavby podle odstavce 2, se násobí koeficientem

a) 1,0 v obci do 1 000 obyvatel,
b) 1,4 v obci nad 1 000 obyvatel do 6 000 obyvatel,
c) 1,6 v obci nad 6 000 obyvatel do 10 000 obyvatel,
d) 2,0 v obci nad 10 000 obyvatel do 25 000 obyvatel,
e) 2,5 v obci nad 25 000 obyvatel do 50 000 obyvatel,
f) 3,5 v obci nad 50 000 obyvatel, ve statutárním městě a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech,
g) 4,5 v Praze.

(5) Obec může obecně závaznou vyhláškou koeficient podle odstavce 4 zvýšit o jednu kategorii podle členění koeficientů pro všechny zdanitelné stavby zařazené ve skupině obytných budov a všechny zdanitelné jednotky zařazené ve skupině ostatních zdanitelných jednotek na území jednotlivého katastrálního území, jednotlivého městského obvodu nebo jednotlivé městské části. Koeficient 4,5 lze takto zvýšit na koeficient 5,0. Neodpovídá-li takto upravená výše koeficientu podmínkám podle vět první a druhé, hledí se na koeficient podle odstavce 4, jako kdyby nebyl upraven.

(6) U zdanitelné stavby zařazené ve skupině rekreačních budov umístěné v národním parku nebo v zóně I. chráněné krajinné oblasti se sazba daně podle odstavce 1 písm. c) a d), případně zvýšená podle odstavce 2, násobí koeficientem 2,0.

§ 11a
Zvýšení daně

(1) Zvýšení daně ze staveb a jednotek za budovu obytného domu s nebytovým prostorem užívaným k podnikání, s výjimkou nebytového prostoru, který je osvobozenou částí budovy nebo který je užíván k podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství, nebo s místností využívanou k podnikání v oboru ubytování, s výjimkou místnosti, která je osvobozenou částí budovy, činí součin

a) výměry podlahové plochy tohoto nebytového prostoru nebo této místnosti v m² a
b) 3,50 Kč.

(2) Daň ze staveb a jednotek se za zdanitelnou jednotku, která zahrnuje i nebytový prostor užívaný k podnikání s výjimkou nebytového prostoru, který je osvobozenou částí zdanitelné jednotky, nebo je užíván k podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství, nebo která zahrnuje místnost využívanou k podnikání v oboru ubytování, s výjimkou místnosti, která je osvobozenou částí budovy, činí součin

a) upravené podlahové plochy tohoto nebytového prostoru nebo této místnosti a
b) kladného rozdílu mezi
1. sazbou daně příslušnou pro zdanitelnou jednotku, jejíž převažující část podlahové plochy je užívána pro podnikání, a
2. sazbou daně příslušnou pro tuto zdanitelnou jednotku.

(3) Odstavec 1 se nepoužije na zdanitelnou stavbu, na kterou se použije sazba daně podle § 11 odst. 1 písm. f) až h).

ČÁST ČTVRTÁ
VÝPOČET DANĚ

§ 11b
Výpočtový list

(1) Výpočet daně z nemovitých věcí se provádí po jednotlivých výpočtových listech.

(2) Nemovitá věc nebo podíl na ní se uvádí na výpočtovém listu, jsou-li předmětem daně. Nemovitá věc a podíl na ní se uvádí pouze na jednom výpočtovém listu. Na výpočtovém listu se uvádí více nemovitých věcí nebo podílů na nich, mají-li srovnatelné vlastnosti. Podrobnosti rozdělení nemovitých věcí a podílů na nich do jednotlivých výpočtových listů stanoví vyhláška upravující vzor daňového přiznání k dani z nemovitých věcí.

§ 11c
Daň z pozemků za výpočtový list

(1) Výchozí daň z pozemků za výpočtový list činí součin zaokrouhlený na celé koruny nahoru z

a) kladného rozdílu zaokrouhleného na celé koruny nahoru ze
1. součinu zaokrouhleného na celé koruny nahoru z úhrnu základů daně za pozemky zahrnuté na tomto výpočtovém listě zaokrouhleného na celé koruny nebo m² nahoru a sazby pro tyto pozemky a
2. úhrnu nároků na osvobození pro pozemky zahrnuté na tomto výpočtovém listě a
b) inflačního koeficientu.

(2) V případě, že jsou na výpočtovém listu zahrnuty pozemky náležející do spoluvlastnictví, činí výchozí daň z pozemků za výpočtový list součin zaokrouhlený na celé koruny nahoru z

a) výchozí daně z pozemků za tento výpočtový list vypočtené a zaokrouhlené podle odstavce 1 a
b) výše spoluvlastnického podílu.

(3) Daň z pozemků za výpočtový list činí součin výchozí daně z pozemků za tento výpočtový list a místního koeficientu pro pozemky zahrnuté na tomto výpočtovém listu zaokrouhlený na celé koruny nahoru.

§ 11d
Daň ze staveb a jednotek za výpočtový list

(1) Výchozí daň ze staveb a jednotek před úpravami za výpočtový list činí součin zaokrouhlený na celé koruny nahoru

a) z úhrnu základů daně ze staveb a jednotek zahrnutých na tomto výpočtovém listě zaokrouhleného na celé koruny nahoru a
b) ze sazby pro nemovité věci zahrnuté na tomto výpočtovém listě.

(2) Výchozí daň ze staveb a jednotek před inflačním koeficientem za výpočtový list činí výchozí daň ze staveb a jednotek před úpravami za tento výpočtový list

a) zvýšenou o úhrn zvýšení daně pro zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky zahrnuté na tomto výpočtovém listě a
b) sníženou o úhrn nároků na osvobození pro zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky zahrnuté na tomto výpočtovém listě.

(3) Výchozí daň ze staveb a jednotek za výpočtový list činí součin zaokrouhlený na celé koruny nahoru z

a) výchozí daně ze staveb a jednotek před inflačním koeficientem za tento výpočtový list zaokrouhlené na celé koruny nahoru a

b) inflačního koeficientu.

(4) V případě, že jsou na výpočtovém listu zahrnuty nemovité věci náležející do spoluvlastnictví, činí výchozí daň ze staveb a jednotek za výpočtový list součin zaokrouhlený na celé koruny nahoru z

a) výchozí daně ze staveb a jednotek za tento výpočtový list vypočtené a zaokrouhlené podle odstavce 3 a
b) výše spoluvlastnického podílu.

(5) Daň ze staveb a jednotek za výpočtový list činí součin zaokrouhlený na celé koruny nahoru z

a) výchozí daně ze staveb a jednotek za tento výpočtový list a
b) místního koeficientu pro zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky zahrnuté na tomto výpočtovém listě.

§ 11e
Výpočet daně

(1) Daň z nemovitých věcí činí součet

a) daně z pozemků a
b) daně ze staveb a jednotek.

(2) Daň z pozemků činí úhrn daní z pozemků za všechny výpočtové listy.

(3) Daň ze staveb a jednotek činí úhrn daní ze staveb a jednotek za všechny výpočtové listy.

ČÁST PÁTÁ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 11f
Inflační koeficient

(1) Inflační koeficient platný ve zdaňovacím období činí podíl bazického úhrnného indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem za květen kalendářního roku bezprostředně předcházejícího tomuto zdaňovacímu období a čísla 100, nejméně však inflační koeficient platný v bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období.

(2) Pokud je inflační koeficient podle odstavce 1 alespoň o jednu pětinu vyšší než inflační koeficient platný v bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období, platí, že inflační koeficient platný v tomto zdaňovacím období je o jednu pětinu vyšší než inflační koeficient platný v bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období.

(3) Inflační koeficient se zaokrouhluje na 1 desetinné místo dolů.

(4) Dojde-li ve srovnání s bezprostředně předcházejícím zdaňovacím obdobím ke zvýšení inflačního koeficientu, Ministerstvo financí jej na základě údajů Českého statistického úřadu vyhlásí sdělením uveřejněným ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv do 30. června kalendářního roku bezprostředně předcházejícího zdaňovacímu období.

(5) Základem pro bazický úhrnný index spotřebitelských cen za domácnosti celkem podle odstavce 1 je bazický úhrnný index spotřebitelských cen za domácnosti celkem vypočtený na základě údajů Českého statistického úřadu tak, že úrovni cenové hladiny v měsíci květnu kalendářního roku 2023 odpovídá hodnota 100.

(6) Inflační koeficient pro zemědělský pozemek činí vždy 1,0.

§ 12
Místní koeficient

(1) Místní koeficient ve výši od 0,5 do 5,0, a to s přesností nejvýše na jedno desetinné místo, může obec stanovit

a) obecně závaznou vyhláškou v případě místního koeficientu pro
   1. obec,
   2. jednotlivé katastrální území,
   3. jednotlivý městský obvod nebo jednotlivou městskou část,
   4. jednotlivou skupinu nemovitých věcí, nebo
b) opatřením obecné povahy vydaným zastupitelstvem obce v případě místního koeficientu pro vymezené nemovité věci.

(2) Místní koeficient pro jednotlivou skupinu lze zavést pouze ve výši od 0,5 do 1,5, jde-li o skupinu vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch.

(3) Místní koeficient pro nemovitou věc, pro kterou obec nestanoví místní koeficient podle odstavce 1, činí 1,0.

(4) Pokud se na nemovitou věc vztahuje vedle místního koeficientu pro vymezené nemovité věci také jiný místní koeficient, použije se na tuto nemovitou věc pouze místní koeficient pro vymezené nemovité věci.

(5) Pokud se na nemovitou věc vztahuje vedle místního koeficientu pro obec také jiný místní koeficient než podle odstavce 1 písm. a) bodu 1, místní koeficient pro obec se na ni nepoužije.

(6) Pokud se na nemovitou věc vztahuje vedle místního koeficientu pro jednotlivé katastrální území také místní koeficient pro jednotlivý městský obvod nebo jednotlivou městskou část, místní koeficient pro katastrální území se na ni nepoužije.

(7) Pokud se na nemovitou věc vztahuje vedle místního koeficientu pro jednotlivou skupinu nemovitých věcí také místní koeficient pro jednotlivé katastrální území, použije se vyšší z nich.

(8) Pokud se na nemovitou věc vztahuje vedle místního koeficientu pro jednotlivou skupinu nemovitých věcí také místní koeficient pro jednotlivý městský obvod nebo jednotlivou městskou část, použije se vyšší z nich, nestanoví-li obec v obecně závazné vyhlášce jinak.

§ 12a
Požadavky na označení územních jednotek a nemovitých věcí

(1) Pokud má katastrální území stejný název jako městský obvod nebo městská část a z obecně závazné vyhlášky nevyplývá, zda je místní koeficient stanoven pro katastrální území nebo pro městský obvod nebo městskou část, má se za to, že je stanoven pro městský obvod nebo pro městskou část.

(2) Pozemek, zdanitelná stavba nebo zdanitelná jednotka, na které se vztahuje místní koeficient pro vymezené nemovité věci, musí být v opatření obecné povahy označeny způsobem podle § 12e. V opačném případě se na ně hledí, jako by pro ně opatřením obecné povahy nebyl místní koeficient pro vymezené nemovité věci stanoven.

§ 12ab
Vymezení místních koeficientů

(1) Místní koeficient pro obec se vztahuje na všechny nemovité věci na území celé obce.

(2) Místní koeficient pro jednotlivé katastrální území se vztahuje na všechny nemovité věci na území daného katastrálního území.

(3) Místní koeficient pro jednotlivý městský obvod nebo jednotlivou městskou část se vztahuje na všechny nemovité věci na území daného městského obvodu nebo dané městské části podle zákona upravujícího územní samosprávu.

(4) Místní koeficient pro jednotlivou skupinu nemovitých věcí se vztahuje na všechny nemovité věci dané skupiny nemovitých věcí na území celé obce.

(5) Místní koeficient pro vymezené nemovité věci se vztahuje na dané seskupení nemovitých věcí nebo danou nemovitou věc.

(6) Místní koeficienty podle odstavců 1 až 3 a 5 se nevztahují na pozemek zařazený do skupiny vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch.

§ 12b
Jednotky

Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

§ 12c
Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Ke změnám skutečností rozhodných pro daň, které nastanou v průběhu zdaňovacího období, se nepřihlíží.

§ 12d
Osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněných průmyslových zónách

(1) Osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněné průmyslové zóně nesmí ve zdaňovacím období překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztaženou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu s dalšími formami investiční pobídky překročit maximální výši podpory stanovenou rozhodnutím o příslibu investiční pobídky podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(2) Částečné osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněné průmyslové zóně určí obec v obecně závazné vyhlášce procentem.

(3) V obecně závazné vyhlášce obec vymezí pozemky zvýhodněné průmyslové zóny a označí je způsobem podle § 12e odst. 1. Na pozemek, který v obecně závazné vyhlášce není označen tímto způsobem, se hledí, jako by nebyl osvobozen.

§ 12e
Označení nemovité věci

(1) Stanoví-li tak tento zákon, označuje se pro účely daně z nemovitých věcí pozemek parcelním číslem

a) s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží, a v případě, že jsou v katastrálním území pozemky vedeny ve dvou číselných řadách a jde o stavební parcelu, též údajem o této skutečnosti, jinak se má za to, že jde o pozemkovou parcelu, nebo
b) podle dřívější pozemkové evidence s uvedením, zda se jedná o parcelní číslo podle pozemkového katastru, přídělového operátu, scelovacího operátu nebo evidence nemovitostí, s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží, a s uvedením názvu původního katastrálního území, pokud byl pozemek dotčen změnou hranice katastrálního území, je-li evidován zjednodušeným způsobem podle katastrálního zákona.

(2) Stanoví-li tak tento zákon, označuje se pro účely daně z nemovitých věcí

zdanitelná stavba označením pozemku, na kterém se zdanitelná stavba nachází, způsobem podle odstavce 1 a

a) číslem popisným nebo evidenčním a příslušností zdanitelné stavby k části obce, pokud je název části obce odlišný od názvu katastrálního území, v němž se nachází zdanitelná stavba, nebo
b) skupinou, ve které je zařazena zdanitelná stavba, pokud jí není přiděleno číslo popisné ani evidenční; toto označení se vztahuje na všechny zdanitelné stavby, kterým není přiděleno číslo popisné ani evidenční, zařazené v této skupině a nacházející se na tomto pozemku.

(3) Zdanitelnou stavbu lze pro účely daně z nemovitých věcí označit také pouze označením pozemku způsobem podle odstavce 1. V takovém případě se toto označení vztahuje na všechny zdanitelné stavby nacházející se na tomto pozemku, pokud je současně uvedeno, že se jedná o označení zdanitelné stavby.

(4) Stanoví-li tak tento zákon, označuje se pro účely daně z nemovitých věcí zdanitelná jednotka číslem jednotky a označením stavby způsobem podle odstavce 2.

(5) Zdanitelnou jednotku lze pro účely daně z nemovitých věcí označit také pouze označením

a) pozemku způsobem podle odstavce 1, nebo
b) zdanitelné stavby způsobem podle odstavce 2.

(6) Je-li zdanitelná jednotka označena způsobem podle odstavce 5, vztahuje se toto označení na všechny zdanitelné jednotky na daném pozemku nebo v dané zdanitelné stavbě, pokud je současně uvedeno, že se jedná o označení zdanitelné jednotky.

§ 12f
Počet obyvatel obce

Pro účely daně z nemovitých věcí je rozhodující počet obyvatel obce podle vyhlášky k provedení zákona o rozpočtovém určení daní, ve znění účinném k prvnímu dni zdaňovacího období.

ČÁST ŠESTÁ
SPRÁVA DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ

§ 13
Solidární daňová povinnost

(1) Poplatníci, kteří jsou spoluvlastníky nemovité věci, nebo u nichž nelze určit podíl na nemovité věci, jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně.

(2) Na poplatníky, kteří jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně, se hledí, jako by měli společnou daňovou povinnost.

(3) Je-li v katastru nemovitostí u nemovité věci zapsáno vlastnické právo dvou nebo více osob a nejde-li o spoluvlastnictví, hledí se na tyto osoby pro účely daně z nemovitých věcí jako na vlastníky této nemovité věci, u nichž nelze určit podíl na této nemovité věci. To platí obdobně i pro spoluvlastnický podíl na nemovité věci.

§ 13a
Daňové přiznání

(1) Daňové přiznání je poplatník povinen podat příslušnému správci daně do 31. ledna zdaňovacího období. Daňové přiznání se nepodává, pokud je poplatník podal na některé z předchozích zdaňovacích období nebo daň byla stanovena na některé z předchozích zdaňovacích období z moci úřední a ve srovnání s tímto předchozím zdaňovacím obdobím nedošlo ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně. V tomto případě se daň vyměří ve výši poslední známé daně a za den vyměření daně a současně za den doručení tohoto rozhodnutí poplatníkovi se považuje 31. leden zdaňovacího období; správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem, platební výměr nemusí obsahovat odůvodnění, založí se do spisu a nelze se proti němu odvolat. Na žádost daňového subjektu mu správce daně zašle stejnopis platebního výměru, a to do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel. Dojde-li ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně nebo ke změně v osobě poplatníka, je poplatník povinen daň do 31. ledna zdaňovacího období přiznat; v těchto případech lze daň přiznat buď podáním daňového přiznání nebo podáním dílčího daňového přiznání. V dílčím daňovém přiznání poplatník uvede jen nastalé změny a výpočet celkové daně.

(2) Dojde-li ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím pouze

a) ke změně výše sazby daně pro nemovitou věc; to platí pouze, pokud se na ni použije sazba podle stejného ustanovení tohoto zákona, jako v předchozím zdaňovacím období,
b) ke změně průměrné ceny pozemku přiřazené ke stávajícím jednotlivým katastrálním územím podle § 5 odst. 1,
c) ke stanovení nebo ke změně koeficientu podle § 6 odst. 3 nebo 4 nebo podle § 11 odst. 4 až **6**, inflačního koeficientu nebo místního koeficientu,
d) ke vzniku osvobození od daně podle § 4 odst. 1 písm. v), x) nebo z) nebo podle § 9 odst. 1 písm. w),
e) k zániku osvobození od daně uplynutím zákonem stanovené lhůty nebo uplynutím lhůty stanovené obecně závaznou vyhláškou nebo opatřením obecné povahy podle § 17a a předmět daně není ani částečně osvobozen od daně z jiného důvodu nebo
f) ke změně místní příslušnosti,

poplatník není povinen podat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání ani sdělit tyto změny. Daň se stanoví ve výši poslední známé daně upravené o změny podle písmen a) až f).

(3) Zemřel-li poplatník v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání, aniž by splnil povinnost ho podat, prodlužuje se tato lhůta o 2 měsíce. Bylo-li skončeno řízení o pozůstalosti v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání, aniž by osoba spravující pozůstalost splnila povinnost ho podat, prodlužuje se tato lhůta o 2 měsíce.

(4) Podá-li daňové přiznání jeden z poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k téže nemovité věci, považuje se tento poplatník za jejich společného zástupce, pokud si poplatníci nezvolí společného zmocněnce nebo nejde-li o případ podle odstavce 5.

(5) Je-li ve lhůtě do 31. ledna zdaňovacího období podáno daňové přiznání alespoň jedním z poplatníků, kteří jsou spoluvlastníky, za jeho spoluvlastnický podíl na nemovité věci, má povinnost podat daňové přiznání každý spoluvlastník za svůj podíl na nemovité věci samostatně. V tomto případě přiznává a platí každý spoluvlastník daň ve výši svého podílu na celkové dani odpovídající jeho podílu na nemovité věci. Postup podle věty první nelze uplatnit u pozemku evidovaného v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem. Jestliže některý ze spoluvlastníků nemovité věci daňové přiznání nepodá, správce daně mu stanoví daň z moci úřední, bez předchozí výzvy k podání daňového přiznání.

(6) Pokud v předchozím zdaňovacím období měli spoluvlastníci nemovité věci společného zástupce nebo společného zmocněnce, a pokud bude uplatněn správcem daně postup podle odstavce 5 věty čtvrté, neuplatní se pokuta za opožděné tvrzení daně ani penále z doměřené daně. Úrok z prodlení podle daňového řádu počítá se od čtvrtého dne následujícího po náhradním dni splatnosti daně stanovené z moci úřední.

(7) Podle odstavce 5 a odstavce 6 věty první se postupuje rovněž při doměření daně ostatním spoluvlastníkům, jestliže jeden ze spoluvlastníků podal dodatečné daňové přiznání k poslední známé dani přiznané podle odstavce 5 nebo stanovené z moci úřední podle odstavce 5.

(8) Nepodá-li daňové přiznání žádný z poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k téže nemovité věci a nezvolí-li si společného zmocněnce ani na výzvu správce daně, správce daně jim stanoví daň z moci úřední ve výši odpovídající jejich podílu na nemovité věci bez předchozí výzvy k podání daňového přiznání.

(9) Ztratil-li ten, kdo byl poplatníkem daně z nemovitých věcí, postavení poplatníka proto, že v průběhu zdaňovacího období se změnila vlastnická nebo jiná práva ke všem nemovitým věcem v územním obvodu téhož správce daně, které u něho podléhaly dani z nemovitých věcí, nebo tyto nemovité věci zanikly, je povinen oznámit tuto skutečnost správci daně nejpozději do 31. ledna následujícího zdaňovacího období.

(10) Dojde-li ke změně ostatních údajů uvedených v daňovém přiznání, je poplatník povinen tyto změny oznámit správci daně do 30 dnů ode dne, kdy nastaly.

(11) Nebylo-li do 31. prosince roku, ve kterém byl podán návrh na vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí, kterým toto právo vzniká, rozhodnuto o jeho povolení, je poplatník povinen za nemovitou věc, která byla předmětem vkladu práva vlastnického podat daňové přiznání nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl zapsán vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí. Daňové přiznání poplatník podává na zdaňovací období následující po roce, v němž vznikly právní účinky vkladu. Povinnost podat daňové přiznání nevzniká, pokud daňové přiznání za nemovitou věc podal současný společný zástupce nebo společný zmocněnec.

(12) Nepřešlo-li do 31. prosince zdaňovacího období vlastnické právo k nemovité věci prodané v dražbě, je poplatník za nemovitou věc povinen podat daňové přiznání nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po uplynutí kalendářního měsíce, v němž byly splněny podmínky pro nabytí vlastnického práva k nemovité věci vydražené v dražbě vydražitelem nebo předražitelem.

§ 13b
Stanovení daně

(1) Daň z nemovitých věcí se stanoví na zdaňovací období podle stavu k 1. lednu roku, na který je daň stanovována.

(2) Daň z nemovitých věcí lze stanovit platebním výměrem, dodatečným platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem; stanovení daně hromadným předpisným seznamem se neodůvodňuje.

(3) V případech, kdy se daňové přiznání nepodává, počne běžet lhůta pro stanovení daně dnem 31. ledna zdaňovacího období.

§ 14
Zvláštní ustanovení o daňovém přiznání a stanovení daně

(1) Nedodrží-li poplatník, který uplatňuje nárok na osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněné průmyslové zóně, některou ze všeobecných podmí-

nek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky nebo některou z povinností, jejichž nesplněním pozbývá rozhodnutí o příslibu investiční pobídky platnosti, nárok na osvobození pozemků nebo zdanitelných staveb zaniká.

(2) Zanikl-li nárok na osvobození podle odstavce 1, je poplatník povinen podat dodatečná daňová přiznání na všechna zdaňovací období, ve kterých uplatnil nárok na toto osvobození.

(3) Byla-li poskytnuta investiční pobídka formou osvobození podle odstavce 1, lhůta pro stanovení daně na zdaňovací období, ve kterém nárok na toto osvobození vznikl, i pro všechna zdaňovací období, na která lze toto osvobození uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně na zdaňovací období, v němž uplynula lhůta pro uplatnění nároku na toto osvobození.

§ 15
Placení daně

(1) Daň z nemovitých věcí je splatná

a) u poplatníků daně provozujících zemědělskou výrobu ve dvou stejných splátkách, a to nejpozději do 31. srpna a do 30. listopadu zdaňovacího období,

b) u ostatních poplatníků daně ve dvou stejných splátkách, a to nejpozději do 31. května a do 30. listopadu zdaňovacího období.

(2) Nepřesáhne-li roční daň z nemovitých věcí částku 5 000 Kč, je splatná najednou, a to nejpozději do 31. května zdaňovacího období. Ke stejnému datu lze daň z nemovitých věcí zaplatit najednou i při vyšší částce.

(3) Činí-li u jednoho poplatníka celková daň z nemovitých věcí nacházejících se v obvodu územní působnosti jednoho správce daně méně než 50 Kč a není-li dále stanoveno jinak, daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání se za podmínek uvedených v § 13a tohoto zákona podává, daň se stanoví, ale nepředepíše. Výsledek stanovení se poplatníkovi neoznamuje, pokud o to poplatník nepožádá.

(4) Činí-li v obvodu územní působnosti jednoho správce daně daň z pozemků u poplatníka, který podle § 13a odst. 5 podává daňové přiznání za spoluvlastnický podíl na dani z pozemků nebo mu je podle § 13a odst. 5 nebo 8 stanovena daň ve výši spoluvlastnického podílu na dani z pozemků z moci úřední, a nejedná-li se o podíly od daně zcela osvobozené, méně než 90 Kč, je daň poplatníka u daně z pozemků 90 Kč. Obdobně se postupuje u daně ze staveb a jednotek.

(5) Jsou-li důvody pro podání daňového přiznání podle ustanovení § 13a odst. 11 nebo odst. 12 nebo je-li prodloužena lhůta pro podání daňového přiznání, je daň z nemovitých věcí nebo její splátka, jejichž splatnost nastala před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání, splatná v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání.

(6) Potvrzení podání podle § 71 odst. 3 daňového řádu může poplatník, který je fyzickou osobou, v případě žádosti o zaslání informace pro placení daně z nemovitých věcí učinit také pomocí elektronické kopie dokumentu opatřeného vlastnoručním podpisem, zaslané na elektronickou adresu zveřejněnou správcem daně. Pokud je žádost o zaslání informace pro placení daně z nemovitých věcí podána poplatníkem, který je fyzickou osobou, ve formě elektronické kopie dokumentu opatřeného vlastnoručním podpisem, považuje se za potvrzenou podle § 71 odst. 3 daňového řádu.

§ 15a
Pokuta za opožděné tvrzení daně

Má-li poplatník povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání a podá-li je po lhůtě pro jejich podání, aniž by byl správcem daně k tomu vyzván, nevzniká poplatníkovi povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

§ 16
Zvláštní ustanovení o splatnosti daně

Přesáhne-li při doměření daně roční daň z nemovitých věcí částku 5 000 Kč a poslední známá daň nepřesáhla tuto částku, část daně odpovídající poslední známé dani je splatná ve lhůtě splatnosti první splátky daně a doměřený rozdíl je splatný do 30. listopadu zdaňovacího období.

ČÁST SEDMÁ
OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY A OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

§ 16a
Obecně závazné vyhlášky

(1) Pro účely daně z nemovitých věcí se ve zdaňovacím období nepřihlíží k obecně závazné vyhlášce, která nabyla platnosti po 1. říjnu kalendářního roku bezprostředně předcházejícího tomuto zdaňovacímu období.

(2) Odstavec 1 se nepoužije na obecně závaznou vyhlášku, která nabyla platnosti do 17. prosince kalendářního roku bezprostředně předcházejícího zdaňovacímu období podle odstavce 1, pokud se na základě výzvy ke zjednání nápravy nebo na základě rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky touto obecně závaznou vyhláškou zjednala náprava obecně závazné vyhlášky podle odstavce 1.

(3) K ustanovení obecně závazné vyhlášky vztahujícímu se ke zdaňovacímu období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto ustanovení obecně závazné vyhlášky, se pro účely daně z nemovitých věcí ve vztahu k tomuto zdaňovacímu období nepřihlíží. To platí obdobně i pro změnu takového ustanovení.

(4) Ministerstvo vnitra bez zbytečného odkladu vyrozumí správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nachází dotčená obec, o vydání výzvy ke zjednání nápravy obecně závazné vyhlášky nebo rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky a o tom, že nově vydanou obecně závaznou vyhláškou byla zjednána náprava obecně závazné vyhlášky podle odstavce 1.

(5) Odstavce 1 až 3 se nepoužijí na obecně závaznou vyhlášku podle § 17a.

§ 16b
Opatření obecné povahy

(1) Obec je povinna elektronicky zaslat stejnopis opatření obecné povahy vydaného podle tohoto zákona správci daně nejpozději do 30. června kalendářního roku bezprostředně předcházejícího zdaňovacímu období. K opožděně zaslanému opatření obecné povahy se v tomto zdaňovacím období pro účely daně z nemovitých věcí nepřihlíží.

(2) K výroku opatření obecné povahy vydanému podle tohoto zákona vztahujícímu se ke zdaňovacímu období, které započalo přede dnem nabytí jeho účinnosti, se pro účely daně z nemovitých věcí ve vztahu k tomuto zdaňovacímu období nepřihlíží. To platí obdobně i pro změnu takového výroku.

(3) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na opatření obecné povahy podle § 17a.

ČÁST OSMÁ
ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 17

Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě s Ministerstvem financí České republiky upraví vyhláškou seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými cenami pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů odvozenými z bonitovaných půdně ekologických jednotek.

§ 17a
Osvobození při mimořádné události

(1) Obec může při řešení důsledků mimořádné, zejména živelní, události nejdéle na dobu 5 let zcela nebo částečně osvobodit od daně z nemovitých věcí na svém území nemovité věci dotčené mimořádnou událostí, a to

a) obecně závaznou vyhláškou, jde-li o nemovitou věc podle odstavce 5 písm. a) nebo b), nebo

b) opatřením obecné povahy vydaným zastupitelstvem obce, jde-li o nemovitou věc podle odstavce 5 písm. c).

(2) Osvobození od daně z nemovitých věcí lze přijmout též pro již uplynulé zdaňovací období.

(3) Obecně závazná vyhláška nebo opatření obecné povahy podle odstavce 1 musí být vydány tak, aby nabyly účinnosti do 31. března roku následujícího po zdaňovacím období, v němž k mimořádné události došlo. Částečné osvobození se vyjádří procentem.

(4) Poplatník uplatní nárok na osvobození podle odstavce 1 v dodatečném daňovém přiznání, uplatňuje-li tento nárok za již uplynulé zdaňovací období nebo uplatňuje-li jej na zdaňovací období po lhůtě pro podání daňového přiznání.

(5) Obec může osvobodit podle odstavce 1

a) všechny nemovité věci, všechny pozemky nebo všechny zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky na celém území obce,

b) všechny nemovité věci, všechny pozemky nebo všechny zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky v katastrálním území dotčeném mimořádnou událostí, nebo

c) pozemek, zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku dotčené mimořádnou událostí, jsou-li označeny způsobem podle § 12e; na nemovitou věc, která v opatření obecné povahy není označena tímto způsobem, se hledí, jako by nebyla osvobozena.

ČÁST DEVÁTÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 18

(1) Osvobození od daně z pozemků podle § 4 zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, a nařízení vlády České republiky č. 554/1991 Sb., o osvobození některých příjmů od daně z příjmů obyvatelstva a daňových úlevách pro začínající samostatně hospodařící rolníky, zůstává v platnosti až do uplynutí lhůty rozhodné pro osvobození, pokud tento zákon nestanoví nové lhůty.

(2) Úlevy, na které vznikl nárok podle nařízení vlády České republiky č. 579/1990 Sb., o úlevách na domovní dani, se poskytnou poplatníkům formou odpočtu od vypočtené daně z nemovitosti.

§ 19

U staveb, kde vznikla daňová povinnost platit domovní daň podle nájemného a ceny užívání podle zákona č. 143/1961 Sb., o domovní dani, v roce 1992, vyměří příslušný obecní úřad daň na rok 1992 po jeho uplynutí z nájemného a ceny uží-

vání připadající na dobu ode dne vzniku daňové povinnosti do konce roku 1992, po srážce odčitatelných položek připadajících na tuto dobu.

§ 19a

Ve zdaňovacím období roku 1994 budou poplatníci, kteří nemají povinnost podat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání, platit zálohy na daň ve výši daně splatné v předchozím zdaňovacím období k termínům uvedeným v § 15 odstavci 1 a 2 až do doby doručení hromadného předpisného seznamu nebo platebního výměru. Rozdíl mezi splatnou daňovou povinností a zaplacenými zálohami poplatníci zaplatí ve lhůtě do 15 dnů po doručení hromadného předpisného seznamu nebo platebního výměru. Přeplatek, který je rozdílem mezi zaplacenými zálohami a roční daňovou povinností, se vrátí za podmínek stanovených zvláštním předpisem.

§ 19b

Společný zástupce, který byl společným zástupcem poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k témuž pozemku do 31. prosince 2006, se považuje za společného zástupce i na následující zdaňovací období, pokud si poplatníci nezvolí jiného společného zástupce podle § 13a odst. 4 nebo postup podle § 13a odst. 5 tohoto zákona.

§ 20

Daň z nemovitostí se vyměří podle tohoto zákona poprvé na rok 1993 podle stavu k 1. lednu 1993.

§ 21
Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. S působností pro Českou republiku zákon č. 143/1961 Sb., o domovní dani, ve znění zákona č. 129/1974 Sb.
2. § 1 písm. g) a § 8 zákona České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích.
3. Nařízení vlády České socialistické republiky č. 82/1978 Sb., o osvobození obytných domů s byty v osobním vlastnictví od domovní daně.
4. Nařízení vlády České republiky č. 579/1990 Sb., o úlevách na domovní dani.
5. S působností pro Českou republiku vyhláška Ministerstva financí č. 144/1961 Sb., kterou se provádí zákon č. 143/1961 Sb., o domovní dani.
6. S působností pro Českou republiku vyhláška Ministerstva financí č. 14/1968 Sb., o úlevách na domovní dani.
7. Vyhláška Ministerstva financí České socialistické republiky č. 101/1976 Sb., kterou se doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 14/1968 Sb., o úlevách na domovní dani.
8. Vyhláška Ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky č. 217/1988 Sb., o odvádění nájemného na zvláštní účty nájemného, ve znění vyhlášky č. 29/1991 Sb.
9. Opatření Ministerstva financí České republiky ze dne 25. 1. 1991 k odstranění nesrovnalostí při vyměřování domovní daně (vyhlášeno v částce 55/1991 Sb.).

§ 22
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. VIII zákona č. 152/2025 Sb.
Přechodné ustanovení

Pro účely osvobození od daně ze staveb a jednotek podle zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se příjemcem dávky státní sociální pomoci, jejíž součástí je složka na živobytí, nebo členem domácnosti tohoto příjemce podle zákona č. 151/2025 Sb., o dávce státní sociální pomoci, rozumí také příjemce příspěvku na živobytí podle zákona č. 111/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který je vyplácen po 30. červnu 2025, a osoba společně posuzovaná s tímto příjemcem příspěvku na živobytí.

* * *

Příloha č. 3 k zákonu č. 338/1992 Sb.
Inženýrské stavby, které jsou zdanitelnou stavbou

KÓD CZ-CC	Text CZ-CC / Slovní popis
ex221341	Věže pro vysílání, retranslační věže a telekomunikační stožáry / věže pro vysílání a retranslační věže
ex230141	Věže, stožáry, věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin / věže a věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin
230241	Věže chladící pro energetiku
ex230251	Komíny a kouřové kanály pro energetiku / komíny pro energetiku
ex230341	Věže, stožáry, věžové zásobníky chemických podniků / věže a věžové zásobníky chemických podniků
230351	Průmyslové komíny chemických podniků
ex230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov) / vysoké pece
ex230441	Věže, stožáry, věžové zásobníky – pro ostatní průmysl / věže a věžové zásobníky pro ostatní průmysl
230451	Průmyslové komíny pro ostatní průmysl

Je-li před číselným kódem Klasifikace stavebních děl CZ-CC uvedeno „ex“, vztahuje se příloha na inženýrské stavby označené současně číselným kódem CZ-CC a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád,

ve znění zákona č. 30/2011 Sb., č. 458/2011 Sb., č. 167/2012 Sb., č. 399/2012 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 187/2015 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 299/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., č. 298/2016 Sb., č. 368/2016 Sb., č. 170/2017 Sb., č. 94/2018 Sb., č. 80/2019 Sb., č. 111/2019 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 337/2019 Sb., zákona č. 283/2020 Sb., č. 527/2020 Sb., č. 366/2022 Sb., č. 349/2023 Sb., č. 77/2025 Sb. a č. 218/2025 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel z předchozích let
- ***tučné červené ležaté písmo*** – text, který se změnil k 1. červenci 2025 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- **tučné červené písmo** – text, který se změnil k 1. lednu 2026 (symbol ✂ znamená vypuštění textu bez náhrady)
- *ležaté písmo* – redakční poznámky, upozornění na dříve zrušené pasáže bez přeznačení následujících písmen nebo odstavců apod.

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ
HLAVA I
PŘEDMĚT A ÚČEL ÚPRAVY

§ 1

(1) Tento zákon upravuje postup správců daní, práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, které jim vznikají při správě daní.

(2) Správa daně je postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady.

(3) Základem pro správné zjištění a stanovení daně je daňové tvrzení podané daňovým subjektem.

(4) Daňovým tvrzením je

a) řádné daňové tvrzení, a to daňové přiznání, hlášení nebo vyúčtování,
b) dodatečné daňové tvrzení, a to dodatečné daňové přiznání, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování.

§ 2

(1) Předmětem správy daní jsou daně, které jsou příjmem veřejného rozpočtu, nebo snížením příjmu veřejného rozpočtu (dále jen „vratka“).

(2) Veřejným rozpočtem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) státní rozpočet, státní finanční aktiva nebo rezervní fond organizační složky státu,
b) rozpočet územního samosprávného celku,
c) rozpočet státního fondu nebo Národní fond,
d) rozpočet Evropské unie, nebo
e) rozpočet, o němž to stanoví zákon.

(3) Daní se pro účely tohoto zákona rozumí

a) peněžité plnění, které zákon označuje jako daň, clo nebo poplatek,
b) peněžité plnění, pokud zákon stanoví, že se při jeho správě postupuje podle tohoto zákona,
c) peněžité plnění v rámci dělené správy.

(4) Daň podle odstavce 3 zahrnuje rovněž daňový odpočet, daňovou ztrátu nebo jiný způsob zdanění a příslušenství daně.

(5) Příslušenstvím daně se rozumějí úroky, penále, pokuty a náklady řízení, jsou-li ukládány nebo vznikají-li podle daňového zákona. Úroky, penále a pokuta za opožděné tvrzení daně sledují osud daně.

§ 3

Daňová povinnost vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající.

§ 4

Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, neupravuje-li jiný zákon správu daní jinak.

HLAVA II
ZÁKLADNÍ ZÁSADY SPRÁVY DANÍ

§ 5

(1) Správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy (dále jen „právní předpis“). Zákonem se pro účely tohoto zákona rozumí též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(2) Správce daně uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

(3) Správce daně šetří práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů a třetích osob (dále jen „osoba zúčastněná na správě daní“) v souladu s právními předpisy a používá při vyžadování plnění jejich povinností jen takové prostředky, které je nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.

§ 6

(1) Osoby zúčastněné na správě daní mají rovná procesní práva a povinnosti.

(2) Osoby zúčastněné na správě daní a správce daně vzájemně spolupracují.

(3) Správce daně umožní osobám zúčastněným na správě daní uplatňovat jejich práva a v souvislosti se svým úkonem jim poskytne přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu potřebné nebo stanoví-li tak zákon.

(4) Správce daně podle možností vychází osobám zúčastněným na správě daní vstříc. Úřední osoby jsou povinny vyvarovat se při správě daní nezdvořilostí.

§ 7

(1) Správce daně postupuje bez zbytečných průtahů.

(2) Správce daně postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Z důvodu hospodárnosti může konat správce daně úkony pro různá řízení společně. Ze spisu, popřípadě z rozhodnutí vydaného na základě těchto úkonů, musí být zřejmé, ke které povinnosti a s jakým výsledkem byly úkony učiněny.

§ 8

(1) Správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.

(2) Správce daně dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

(3) Správce daně vychází ze skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní.

(4) Při správě daní se nepřihlíží k právnímu jednání a jiným skutečnostem rozhodným pro správu daní, jejichž převažujícím účelem je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu.

§ 9

(1) Správa daní je neveřejná. Osoby zúčastněné na správě daní a úřední osoby jsou povinny za podmínek stanovených tímto nebo jiným zákonem zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti se správou daní dozvěděly.

(2) Správce daně soustavně zjišťuje předpoklady pro vznik nebo trvání povinností osob zúčastněných na správě daní a činí nezbytné úkony, aby tyto povinnosti byly splněny.

(3) Správce daně může zpracovávat osobní údaje a jiné údaje, jsou-li potřebné pro správu daní, a to jen v rozsahu, který je nezbytný pro dosažení cíle správy daní.

ČÁST DRUHÁ
OBECNÁ ČÁST O SPRÁVĚ DANÍ
HLAVA I
SPRÁVCE DANĚ A OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NA SPRÁVĚ DANÍ
Díl 1
Správce daně

§ 10

(1) Správcem daně je správní orgán nebo jiný státní orgán (dále jen „orgán veřejné moci“) v rozsahu, v jakém mu je zákonem nebo na základě zákona svěřena působnost v oblasti správy daní.

(2) Správním orgánem se pro účely tohoto zákona rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jiný orgán a právnická nebo fyzická osoba, pokud vykonává působnost v oblasti veřejné správy.

(3) Správce daně má způsobilost vystupovat v postavení věřitele, dlužníka, poškozeného nebo v postavení jim obdobném ve věcech souvisejících se správou daní a v tomto rozsahu má i procesní způsobilost.

§ 11
Pravomoc správce daně

(1) Správce daně

a) vede daňová řízení a jiná řízení podle daňového zákona,
b) provádí vyhledávací činnost,
c) kontroluje plnění povinností osob zúčastněných na správě daní,
d) vyzývá ke splnění povinností,
e) zabezpečuje placení daní.

(2) Správce daně pro účely správy daní může zřídit a vést registry a evidence daňových subjektů a jejich daňových povinností.

§ 12
Úřední osoby

(1) Správce daně vykonává svou pravomoc prostřednictvím úředních osob.

(2) Úřední osobou je zaměstnanec, který se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správce daně, nebo osoba oprávněná k výkonu pravomoci správce daně zákonem nebo na základě zákona.

(3) Úřední osoba prokazuje svoje oprávnění k úkonům při správě daní služebním průkazem, pokud tak stanoví zákon, popřípadě jiným způsobem.

(4) O tom, kdo je v dané věci úřední osobou, správce daně osobu zúčastněnou na správě daní na požádání informuje. Úřední osoba na požádání osoby zúčastněné na správě daní sdělí své jméno, služební nebo obdobné označení, a ve kterém organizačním útvaru správce daně je zařazena.

Místní příslušnost
§ 13

(1) Místní příslušnost správce daně, není-li dále stanoveno jinak, se řídí

a) u fyzické osoby jejím místem pobytu; pro účely správy daní se místem pobytu fyzické osoby rozumí adresa místa trvalého pobytu občana České republiky, nebo adresa hlášeného místa pobytu cizince, a nelze-li takto místo pobytu fyzické osoby určit, rozumí se jím místo na území České republiky, kde se fyzická osoba převážně zdržuje,

b) u právnické osoby jejím sídlem; pro účely správy daní se sídlem právnické osoby rozumí adresa, pod kterou je právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku nebo obdobném veřejném rejstříku, nebo adresa, kde právnická osoba sídlí skutečně, pokud se tato osoba do těchto rejstříků nezapisuje.

(2) Je-li předmětem daně nemovitá věc, je ke správě daní místně příslušný správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nemovitá věc nachází.

(3) U poplatků, jejichž předmětem je zpoplatnění úkonu, je místně příslušným správcem daně orgán veřejné moci, který je příslušný k provedení tohoto úkonu.

§ 14

(1) Je-li v téže věci místně příslušných několik správců daně, řízení provede ten z nich, u kterého bylo řízení zahájeno nejdříve, pokud se místně příslušní správci daně nedohodnou jinak; ostatní správci daně řízení nezahájí, popřípadě zahájené řízení zastaví.

(2) Spory o místní příslušnost mezi správci daně rozhoduje správce daně, který je jim nejblíže společně nadřízen. Není-li takový správce daně, určí místní příslušnost ministerstvo nebo jiný ústřední správní orgán, do jehož působnosti daná věc náleží (dále jen „ústřední správní orgán“).

§ 15

Správce daně může provést potřebný úkon i mimo svůj obvod územní působnosti, pokud se týká daňového subjektu, ke správě jehož daní je místně příslušný.

§ 16
Změna místní příslušnosti

(1) Dojde-li ke změně místní příslušnosti, správce daně bezodkladně postoupí části spisu týkající se daní, které lze stanovit nebo vybrat a vymáhat, tomu správci daně, který je nově příslušný, a vyrozumí o tom bezodkladně daňový subjekt. Ve stejném rozsahu k této části spisu připojí i výpis z osobního daňového účtu daňového subjektu.

(2) Správu daní vykonává dosud příslušný správce daně do doby, než je daná část spisu postoupena nově příslušnému správci daně.

§ 17
Dožádání

(1) Místně příslušný správce daně může dožádat jiného věcně příslušného správce daně téhož nebo nižšího stupně o provedení úkonů nebo dílčích řízení nebo jiných postupů, které by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů, anebo které by nemohl provést vůbec.

(2) Dožádaný správce daně provede dožádané úkony, jakož i úkony, které zajišťují účel dožádání, bezodkladně, nebo sdělí důvody, pro které dožádání vyhovět nemůže.

(3) Spory mezi správci daně o provedení dožádaných úkonů rozhoduje ten správce daně, který je nejblíže společně nadřízen dožádanému a dožadujícímu správci daně.

§ 18
Delegace

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejblíže společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.

(2) Při změně okolností, za kterých bylo o delegaci rozhodnuto, nebo okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o zrušení, změně, nebo potvrzení delegace; jestliže by mohlo dojít ke změně místní příslušnosti mimo obvod územní působnosti tohoto správce daně, rozhodne místo něj nejblíže společně nadřízený správce daně; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 19
Atrakce

(1) Nadřízený správce daně může věc převzít místo podřízeného správce daně

a) jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti,

b) za účelem zjednání nápravy v rámci ochrany před nečinností podřízeného správce daně,

c) jde-li o rozhodnutí ve věci, které bude mít zásadní dopad i do řízení s jinými daňovými subjekty.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nelze uplatnit opravné prostředky.

Díl 2
Osoby zúčastněné na správě daní a zastoupení
Daňový subjekt
§ 20

(1) Daňovým subjektem je osoba, kterou za daňový subjekt označuje zákon, jakož i osoba, kterou zákon označuje jako poplatníka nebo jako plátce daně.

(2) Daňový subjekt má práva a povinnosti týkající se správného zjištění a stanovení daně po dobu běhu lhůty pro stanovení daně a při placení daně po dobu, ve které lze požadovat placení nedoplatku, a to i v případech, kdy přestal být daňovým subjektem.

(3) Osoby ustanovené podle zákona, které plní povinnosti stanovené daňovým subjektům, zejména osoba spravující pozůstalost, svěřenský správce a insolvenční správce, mají stejná práva a povinnosti jako daňový subjekt.

§ 21

(1) Má-li plátce daně organizační jednotku, kde dochází k výkonu povinností stanovených daňovým zákonem, zejména vybírání, srážení nebo zajištění daně, a kde jsou k tomu uloženy potřebné doklady, je tato organizační jednotka plátcovou pokladnou, pokud tak stanoví zákon.

(2) Pro plátcovu pokladnu je místně příslušným správcem daně ten, v jehož obvodu územní působnosti je umístěna.

(3) Plátcova pokladna vykonává práva a povinnosti plátce daně; pokud si jednání plátce daně a osoby oprávněné jednat za plátcovu pokladnu odporuje, je rozhodující jednání plátce daně.

§ 22
Třetí osoby

Třetími osobami se rozumějí osoby jiné než daňový subjekt, které mají práva a povinnosti při správě daní, nebo jejichž práva a povinnosti jsou správou daní dotčena.

§ 23
Prokázání totožnosti

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je povinna na vyzvání úřední osoby prokázat svoji totožnost.

(2) Neprokáže-li osoba zúčastněná na správě daní na vyzvání úřední osoby svoji totožnost, může správce daně požádat o zjištění její totožnosti příslušný bezpečnostní sbor[2)] a k dalšímu úkonu při správě daní ji nepřipustit do doby zjištění její totožnosti.

§ 24
Procesní způsobilost

(1) Osoba zúčastněná na správě daní může při správě daní samostatně jednat v rozsahu, v jakém je svéprávná.

(2) Jménem právnické osoby je oprávněn při správě daní jednat její statutární orgán, nebo ten, kdo prokáže, že je oprávněn jejím jménem podle jiného právního předpisu jednat.[3)]

(3) Právnická osoba je oprávněna pověřit svého zaměstnance nebo jinou fyzickou osobu, která vykonává činnost této právnické osoby, aby jednala jejím jménem před správcem daně v rozsahu tohoto pověření. Prokurista právnické osoby je při správě daní oprávněn jednat jejím jménem, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.

(4) V téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba. V případě, kdy je pro jednání statutárního orgánu právnické osoby vyžadováno společné jednání více osob, jedná jejím jménem kterýkoliv člen tohoto statutárního orgánu.

(5) Odstavce 3 a 4 se použijí obdobně pro jednání jménem podnikající fyzické osoby.

(6) Ustanovení týkající se právnických osob se použijí obdobně i na organizační složky státu nebo pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu zahraniční osoby a na jiné jednotky, kterým zákon svěřuje výkon práv a povinností osob zúčastněných na správě daní.

§ 25
Zástupce

(1) Zástupcem osoby zúčastněné na správě daní je
a) zákonný zástupce fyzické osoby nebo opatrovník,
b) ustanovený zástupce,
c) zmocněnec,
d) společný zmocněnec, nebo
e) společný zástupce.

(2) Zastupování zástupcem nevylučuje, aby správce daně v případech, kdy je osobní účast zastoupeného nezbytná, jednal se zastoupeným přímo, nebo aby ho vyzval k vykonání některých úkonů. Zastoupený je povinen výzvě správce daně vyhovět. O tomto jednání nebo výzvě správce daně bezodkladně vyrozumí zástupce.

§ 26
Ustanovený zástupce

(1) Správce daně ustanoví zástupce
a) osobě, která nemá plnou procesní způsobilost k jednání při správě daní, pokud nemá zákonného zástupce nebo opatrovníka nebo nemohou-li ji zastupovat,
b) právnické osobě, která nemá osobu způsobilou jednat jejím jménem, popřípadě je-li sporné, kdo je k tomu oprávněn,
c) osobě neznámého pobytu nebo sídla,
d) osobě stižené přechodnou duševní poruchou, která jí brání při správě daní samostatně jednat; v těchto případech správce daně rozhoduje na základě odborného lékařského posudku, nebo
e) osobě, které brání jiná překážka, aby při správě daní činila úkony,

pokud si nezvolila zmocněnce.

(2) Zástupcem ustanoví správce daně toho, u koho je osoba, jíž se zástupce ustanovuje, v péči, anebo jinou vhodnou osobu. Rozhodnutí o ustanovení zástupce může správce daně vydat jen s předchozím souhlasem předpokládaného zástupce. Nelze-li takto ustanovit zástupce, navrhne jej ze seznamu daňových poradců Komora daňových poradců na vyžádání správce daně, a to do 30 dnů od vyžádání; předchozí souhlas se u zástupce navrženého Komorou daňových poradců nevyžaduje.

(3) Zástupcem nelze ustanovit osobu, o níž lze mít důvodně za to, že má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy zastupovaného.

(4) Zastupování na základě ustanovení správcem daně zaniká, jestliže ustanovený zástupce přestane být plně svéprávným nebo se stane nezpůsobilým k zastupování ztrátou profesního oprávnění.

(5) Správce daně zruší ustanovení zástupce z vlastního podnětu nebo na návrh ustanoveného zástupce nebo zastoupeného
a) nedbá-li zástupce o ochranu práv nebo zájmů zastoupeného,
b) vyjde-li najevo, že zástupce má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy zastupovaného,
c) pominou-li důvody ustanovení, nebo
d) z jiných závažných důvodů.

Proti rozhodnutí o zrušení ustanovení zástupce se nelze odvolat.

Zmocněnec
§ 27

(1) Osoba zúčastněná na správě daní si může zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat.

(2) Plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.

(3) Plná moc je účinná i vůči jinému správci daně po změně místní příslušnosti, vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožádání, jakož i vůči dalším správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna.

§ 28

(1) Zmocnitel je povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje.

(2) Není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, vyzve správce daně zmocnitele k úpravě plné moci; ustanovení o vadách podání se použije obdobně. O nedostatcích při vymezení rozsahu plné moci vyrozumí rovněž zmocněnce.

(3) Plná moc je vůči správci daně účinná až po odstranění vad. Účinky podání učiněného zmocněncem na základě vadné plné moci zůstávají zachovány, pokud dojde k odstranění vad ve stanovené lhůtě.

(4) Zvolí-li si zmocnitel nového zmocněnce, platí, že okamžikem uplatnění nové plné moci u správce daně vypověděl plnou moc dosavadnímu zmocněnci v rozsahu, ve kterém byla udělena plná moc novému zmocněnci.

(5) Zmocněnec, který nemá sídlo nebo bydliště na území členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, je povinen si zvolit zmocněnce pro doručování se sídlem nebo místem pobytu v České republice, jinak budou pro něho písemnosti ukládány u správce daně s účinky doručení dnem jejich vydání, jde-li o rozhodnutí, v ostatních případech dnem jejich písemného vyhotovení.

(6) Pokud v téže věci jedná zmocnitel i zmocněnec, je rozhodující jednání zmocnitele.

§ 29
Omezení zmocnění

(1) V téže věci může být současně zvolen pouze jeden zmocněnec.

(2) Zmocněnec, nejde-li o daňového poradce nebo advokáta (dále jen „poradce"), není oprávněn zvolit si dalšího zmocněnce, s výjimkou zmocněnce pro doručování podle § 28 odst. 5.

§ 30
Společné zastupování

(1) Vzniká-li více daňovým subjektům společná daňová povinnost, jsou povinny si zvolit společného zmocněnce. Pokud tak neučiní ani na výzvu správce daně, ustanoví jim správce daně společného zástupce; § 26 se použije obdobně.

(2) Rozhodnutí o ustanovení společného zástupce se doručuje pouze tomuto zástupci; zastoupené daňové subjekty správce daně o ustanovení společného zástupce vyrozumí. Zastoupené daňové subjekty se proti rozhodnutí o ustanovení společného zástupce nemohou odvolat.

(3) Pro společného zmocněnce se použijí § 27 až 29 obdobně.

§ 31
Odborný konzultant

(1) Osoba zúčastněná na správě daní si může k jednání přibrat odborného konzultanta.

(2) Pokud odborný konzultant maří jednání, může správce daně, nevede-li nebo nevedlo-li by k nápravě ani uložení pořádkové pokuty, rozhodnutím vyloučit odborného konzultanta z dalšího jednání.

HLAVA II
LHŮTY
§ 32
Určení lhůty k provedení úkonu

(1) Správce daně stanoví osobě zúčastněné na správě daní rozhodnutím lhůtu pro úkon při správě daní, pokud je toho třeba a pokud ji nestanoví zákon.

(2) Lhůtu kratší než 8 dnů lze stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvlášť naléhavé.

(3) Pokud správce daně ukládá rozhodnutím povinnost, ke které se stanovená lhůta váže, musí být v poučení tohoto rozhodnutí obsaženy i právní důsledky nedodržení této lhůty; pokud jde o lhůtu kratší než 8 dnů, musí být rovněž odůvodněna délka této lhůty, a to i v případě, že se rozhodnutí jinak neodůvodňuje.

§ 33
Počítání času

(1) Lhůta stanovená podle týdnů, měsíců nebo let počíná běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty, a končí uplynutím toho dne, který se svým pojmenováním nebo číselným označením shoduje se dnem, kdy započal běh lhůty. Není-li takový den v měsíci, připadne poslední den lhůty na jeho poslední den.

(2) Lhůta stanovená podle dní počíná běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty.

(3) Lhůta určená v kratších časových jednotkách, než jsou dny, se počítá od okamžiku, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty.

(4) Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou v kratších časových jednotkách, než jsou dny.

§ 34
Běh lhůty pro správce daně

(1) Pokud je den, kdy osoba zúčastněná na správě daní učinila podání, dnem počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně nebo pokud je počátek běhu lhůty od tohoto dne odvozován, běh lhůty se staví ode dne vydání rozhodnutí, kterým správce daně vyzývá osobu zúčastněnou na správě daní k součinnosti, do pátého pracovního dne ode dne, kdy dojde k požadované součinnosti.

(2) Pokud osoba zúčastněná na správě daní učinila podání elektronicky způsobem vyžadujícím dodatečné potvrzení, je pro určení počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně rozhodný den, kdy bylo podáno potvrzení tohoto podání.

§ 35
Zachování lhůty

(1) Lhůta je zachována, je-li nejpozději v poslední den lhůty
a) učiněn úkon u věcně a místně příslušného správce daně,
b) podána u provozovatele poštovních služeb poštovní zásilka obsahující podání adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně,
c) podána datová zpráva adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně na technické zařízení správce daně nebo na technické zařízení společné pro

několik správců daně (dále jen „technické zařízení správce daně“),

d) podána datová zpráva do datové schránky[5] věcně a místně příslušného správce daně.

Jde-li o lhůtu určenou v kratších časových jednotkách, než jsou dny, je tato lhůta zachována, je-li požadovaný úkon učiněn před jejím uplynutím.

(2) Nebyl-li úkon učiněn u věcně a místně příslušného správce daně, je lhůta zachována, je-li nejpozději v poslední den lhůty učiněn tento úkon u nadřízeného správce daně nebo u jiného věcně příslušného správce daně.

(3) V pochybnostech se považuje lhůta za zachovanou, pokud se neprokáže opak.

§ 36
Prodloužení lhůty

(1) Správce daně povolí ze závažného důvodu na žádost osoby zúčastněné na správě daní prodloužení lhůty stanovené správcem daně, pokud byla žádost o prodloužení lhůty podána před jejím uplynutím; za stejných podmínek lze prodloužit i lhůtu zákonnou, pokud tak stanoví zákon.

(2) Správce daně vyhoví první žádosti o prodloužení lhůty, nejde-li o lhůtu stanovenou zákonem, a lhůtu prodlouží alespoň o dobu, která v den podání žádosti ještě zbývá ze lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, ledaže by bylo žádáno o lhůtu kratší.

(3) Nevydá-li správce daně rozhodnutí do doby, o niž má být lhůta podle žádosti prodloužena, nebo nevydá-li rozhodnutí do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel, platí, že žádosti bylo vyhověno. Je-li rozhodnutí, kterým nebylo žádosti plně vyhověno, oznámeno po uplynutí stanovené lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, končí běh této lhůty uplynutím tolika dnů po oznámení tohoto rozhodnutí, kolik dnů zbývalo v době podání žádosti do uplynutí stanovené lhůty.

(4) Správce daně může na žádost daňového subjektu nebo z vlastního podnětu prodloužit až o 3 měsíce lhůtu pro podání řádného daňového tvrzení. Pokud předmět daně tvoří i příjmy, které jsou předmětem daně v zahraničí, může správce daně na žádost daňového subjektu v odůvodněných případech prodloužit lhůtu pro podání daňového přiznání až na 10 měsíců po uplynutí zdaňovacího období.

(5) Lhůtu nelze prodloužit, jde-li o lhůtu, se kterou zákon spojuje zánik práva.

(6) Proti rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty nelze uplatnit opravné prostředky.

(7) Pro určení dne podání žádosti o prodloužení lhůty je rozhodný den, kdy byla tato žádost podána podle § 35 odst. 1.

§ 37
Navrácení lhůty v předešlý stav

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna požádat správce daně o navrácení lhůty v předešlý stav.

(2) Správce daně povolí ze závažného důvodu navrácení lhůty stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně v předešlý stav, pokud před podáním žádosti lhůta již uplynula, a nově stanoví den jejího uplynutí.

(3) Žádost o navrácení lhůty v předešlý stav musí být podána do 15 dnů ode dne, kdy pominul důvod zmeškání lhůty.

(4) Navrácení lhůty v předešlý stav nelze povolit, pokud od posledního dne zmeškané lhůty uplynul více než 1 rok, nebo pokud jde o lhůtu

a) pro stanovení daně,

b) pro placení daně, nebo

c) pro podání daňového tvrzení.

(5) V případě, že je žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav vyhověno, rozhodnutí se neodůvodňuje.

§ 38
Ochrana před nečinností

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna dát podnět nejblíže nadřízenému správci daně v případě, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože

a) marně uplynula zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon,

b) neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu při správě daní obvyklá, nebo

c) nevydal rozhodnutí bezodkladně poté, co došlo k shromáždění podkladů potřebných pro rozhodnutí.

(2) Nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 1, lze podnět dát, jestliže správce daně nevydal rozhodnutí, ačkoli uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy byl učiněn vůči osobě, která podala podnět, nebo touto osobou poslední úkon v řízení, kterého se předpokládaná nečinnost týká.

(3) Nejblíže nadřízený správce daně podnět prověří, a pokud je důvodný, přikáže nejpozději do 30 dnů po jeho obdržení správci daně, aby zjednal nápravu. Nezjedná-li správce daně nápravu do 30 dnů od přijetí tohoto příkazu, bezodkladně zjedná nápravu nejblíže nadřízený správce daně a o provedených opatřeních vyrozumí osobu, která podala podnět.

(4) Neshledá-li nejblíže nadřízený správce daně podnět důvodným, odloží jej a osobu, která podala podnět, o tom vyrozumí do 30 dnů s uvedením důvodů. Je-li důvodem odložení podnětu to, že správce daně dosud neshromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, uvede ve vyrozumění i informaci o tom, které podklady dosud chybí.

HLAVA III
DORUČOVÁNÍ
Díl 1
Obecná ustanovení o doručování
§ 39
Způsoby doručování

(1) Správce daně doručuje písemnost

a) při ústním jednání nebo při jiném úkonu, nebo

b) elektronicky.

(2) Není-li možné doručit písemnost podle odstavce 1, doručí ji správce daně prostřednictvím zásilky doručované

a) provozovatelem poštovních služeb,

b) úřední osobou pověřenou doručováním, nebo

c) jiným orgánem, o němž to stanoví zákon.

(3) Prostřednictvím provozovatele poštovních služeb lze písemnost doručovat, jen jestliže podle uzavřené poštovní smlouvy[6] vznikne provozovateli poštovních služeb povinnost dodat zásilku obsahující písemnost způsobem, který je stanoven pro doručování tímto zákonem*; to neplatí, pokud je písemnost doručována do cizíny*.

§ 40
Doručování do vlastních rukou

Do vlastních rukou se doručují písemnosti, pokud

a) je den doručení rozhodný pro počátek běhu lhůty stanovené právním předpisem nebo rozhodnutím správce daně,

b) tak stanoví zákon, nebo

c) tak určí správce daně.

§ 41
Doručování zástupci

(1) Má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.

(2) Má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemnosti, který nastane později.

Díl 2
Elektronické doručování
§ 42
Doručování prostřednictvím datové schránky

Osobě, která má zpřístupněnu datovou schránku, se doručuje elektronicky podle jiného právního předpisu.[5]

Díl 3
Doručování prostřednictvím zásilky
§ 43
Obecná ustanovení o doručování prostřednictvím zásilky

(1) Osobě, které je písemnost doručována, nebo jejímu zástupci pro správu daní (dále jen „adresát“), jakož i tomu, kdo písemnost za adresáta přijímá, lze písemnost doručit v bytě, v místě podnikání, na pracovišti nebo kdekoli, kde bude zastižen.

(2) Adresát nebo ten, kdo písemnost za adresáta přijímá, je povinen na výzvu toho, kdo písemnost doručuje nebo jehož prostřednictvím se písemnost doručuje, prokázat svou totožnost a poskytnout další nezbytné údaje pro doručení.

§ 44
Doručování fyzickým osobám

(1) Fyzické osobě se doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině.

(2) Pro doručování písemnosti, která souvisí s podnikatelskou činností fyzické osoby, se obdobně použije ustanovení o doručování právnickým osobám. Není-li fyzická osoba jako podnikatel zapsána ve veřejném rejstříku, doručuje se jí na adresu jejího místa pobytu.

(3) Pokud fyzická osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.

(4) Písemnost určená do vlastních rukou adresáta se doručuje přímo adresátovi. Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, na adrese pro doručování zastižen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.

(5) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno, se doručuje přímo adresátovi nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se na adrese pro doručování nebo jejím blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi. Není-li možno takto doručit, písemnost se uloží

a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.

(6) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou nebo jejíž převzetí nemá být potvrzeno adresátem, lze doručit též vložením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky nebo na jiné vhodné místo.

§ 45
Doručování právnickým osobám

(1) Právnické osobě se doručuje na adresu jejího sídla. Zahraniční právnické osobě se doručuje na adresu sídla pobočky nebo jiné organizační složky jejího obchodního závodu zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této pobočky nebo jiné organizační složky.

(2) Pokud právnická osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.

(3) Je-li adresátem právnická osoba, je oprávněna písemnost převzít osoba oprávněná jednat jménem této právnické osoby. Písemnost, která není určena do vlastních rukou, se může doručit kterémukoliv zaměstnanci právnické osoby nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se v místě doručení nebo jeho blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi.

(4) Nebyla-li na adrese pro doručování písemnosti do vlastních rukou nebo jiné písemnosti, jejíž převzetí má být rovněž potvrzeno, zastižena osoba oprávněná převzít písemnost podle odstavce 3, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Písemnost, která nebyla vyzvednuta ve stanovené lhůtě, může správce daně doručit na adresu místa pobytu fyzické osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby podle § 24 odst. 2, pokud je mu adresa jejího místa pobytu známa.

(5) Pro doručování orgánům veřejné moci se přiměřeně použijí ustanovení odstavců 1 až 4.

§ 46
Uložení písemnosti

(1) Písemnost se ukládá

a) u správce daně, jehož písemnost se doručuje, nebo u správce daně, který byl o doručení dožádán, nebo

b) u provozovatele poštovních služeb, jestliže se doručuje jeho prostřednictvím.

(2) V upozornění na uložení písemnosti, které se vkládá do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky nebo na jiné vhodné místo, se adresát vyzve k převzetí písemnosti a dále se v něm uvede označení správce daně, jehož písemnost je doručována, komu je doručováno, kde a od kterého dne a v jakých hodinách je písemnost připravena k vyzvednutí; současně se adresát písemně poučí o právních důsledcích jejího nevyzvednutí.

(3) Bez předchozího pokusu o doručení lze písemnost uložit, pokud adresát požádá předem písemně toho, kdo písemnost doručuje nebo jehož prostřednictvím se písemnost doručuje, o ukládání písemností.

§ 47
Účinky doručení

(1) Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou nebo jejíž převzetí má být potvrzeno adresátem, je doručena okamžikem převzetí zásilky, která obsahuje doručovanou písemnost, adresátem nebo jinou osobou oprávněnou k převzetí písemnosti podle zákona.

(2) Nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(3) Odepře-li adresát písemnost přijmout, považuje se tato písemnost za doručenou dnem, kdy bylo její přijetí odepřeno, a písemnost se vrátí správci daně; současně se adresát poučí o právních důsledcích odepření součinnosti. Není-li možné pro odepření součinnosti písemné poučení předat, lze je zanechat v domovní nebo jiné adresátem užívané schránce anebo na jiném vhodném místě.

(4) Pokud je doručovaná písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb, uvědomí tento neprodleně odesílajícího správce daně o marném uplynutí úložní lhůty.

(5) Písemnosti, u nichž marně uplynula lhůta pro jejich vyzvednutí, vhodí osoba provádějící doručení do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže to správce daně předem vyloučí. Není-li takové schránky, nebo je-li tento způsob seznámení adresáta s obsahem písemnosti správcem daně vyloučen, písemnost se vrátí odesílajícímu správci daně.

(6) Požádá-li adresát o to, aby jemu doručované písemnosti nebyly po marném uplynutí lhůty pro jejich vyzvednutí vhazovány do domovní nebo jiné jím užívané schránky, správce daně tento způsob seznámení adresáta s doručenou písemností předem vyloučí.

(7) Lze-li při doručování zásilky do ciziny prokázat dodání zásilky podle právních předpisů dané země, považuje se tato zásilka za dodanou odpovídajícím způsobem podle tohoto zákona.

§ 48
Neúčinnost doručení

(1) Adresát, který si ze závažného a předem nepředvídatelného důvodu nemohl uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může požádat správce daně, který písemnost doručil, o vyslovení neúčinnosti doručení.

(2) Žádost je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se adresát s doručovanou písemností skutečně seznámil, nejpozději však do 6 měsíců od doručení.

(3) Shledá-li správce daně žádost důvodnou, vysloví neúčinnost doručení, jinak žádost zamítne; písemnost se pak považuje za doručenou dnem oznámení rozhodnutí o vyslovení neúčinnosti doručení.

Díl 4
Zvláštní způsoby doručení
§ 49
Doručování veřejnou vyhláškou

(1) Veřejnou vyhláškou se písemnost doručuje

a) osobě neznámého pobytu nebo sídla, pokud této osobě není ustanoven zástupce podle § 26 odst. 1 písm. c), jakož i osobě, která není známa,

b) v řízení, ve kterém se doručuje velkému nebo neurčitému počtu adresátů, ***nebo***

c) osobě, které se prokazatelně nedaří doručovat na adresu jejího bydliště nebo sídla v cizině.

(2) Veřejnou vyhlášku správce daně vyvěsí po dobu nejméně 15 dnů na své úřední desce a zároveň ji zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Veřejná vyhláška obsahuje upozornění na místo uložení písemnosti s jejím označením a s uvedením možnosti vyzvednutí.

(3) Písemnost je doručena dnem vyzvednutí písemnosti adresátem. Nevyzvedne-li si adresát písemnost doručovanou veřejnou vyhláškou do 15 dnů ode dne vyvěšení na úřední desce správce daně, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou.

(4) Na veřejné vyhlášce správce daně vyznačí den jejího vyvěšení na úřední desce a den jejího sejmutí.

(5) Je-li doručováno osobám uvedeným v odstavci 1 písm. a) nebo hromadným předpisným seznamem, zveřejní veřejnou vyhlášku vydanou podle odstavce 2 na žádost správce daně též obecní úřad v místě adresátova posledního známého pobytu nebo sídla, popřípadě obecní úřad, v jehož územní působnosti se nachází předmět daně.

§ 50
Doručování hromadného předpisného seznamu

(1) Pokud zákon stanoví, že správce daně stanoví daňovým subjektům daň hromadným předpisným seznamem, zpřístupní správce daně hromadný předpisný seznam k nahlédnutí po dobu nejméně 30 dnů; označení daně, jakož i místo a dobu, kdy lze do hromadného předpisného seznamu nahlédnout, zveřejní správce daně veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsí po dobu nejméně 30 dnů.

(2) Za den doručení hromadného předpisného seznamu se považuje třicátý den po jeho zpřístupnění.

(3) Při nahlédnutí do hromadného předpisného seznamu jsou daňovému subjektu zpřístupněny pouze údaje týkající se jemu stanovené daně.

Díl 5
Prokázání doručení
§ 51

(1) Doručení písemností, které se doručují do vlastních rukou nebo jejichž převzetí má být potvrzeno adresátem, potvrdí doručující řádně vyplněnou doručenkou, která je veřejnou listinou.

(2) Doručenka obsahuje podle zvoleného způsobu doručování a podle okolností, které nastaly při doručování

a) označení správce daně, který písemnost doručuje,

b) označení adresáta a adresu, na kterou mu je doručováno,

c) označení doručované písemnosti,

d) způsob doručování,

e) údaje o dni a způsobu uložení písemnosti, pokud byla písemnost uložena, a o dni, kdy byla připravena k vyzvednutí, pokud se liší ode dne uložení,

f) údaj o dni doručení písemnosti nebo o dni jejího vrácení správci daně,

g) údaj o dni, v němž bylo přijetí písemnosti odepřeno, způsob poučení o důsledcích odepření a důvody odepření,

h) jméno a podpis osoby, která písemnost převzala, nebo jméno osoby, která převzetí písemnosti odepřela; jde-li o osobu odlišnou od adresáta, uvede se její vztah k adresátovi, a v případě doručování do vlastních rukou se uvede i způsob doložení oprávnění k převzetí písemnosti za adresáta,

i) podpis osoby, která předala doručovanou písemnost adresátovi nebo písemnost uložila, potvrzující správnost údajů na doručence a postupu při doručování, s uvedením jména.

(3) Dojde-li ke ztrátě, zničení nebo poškození doručenky nebo není-li řádně vyplněna, lze doručení prokázat jiným způsobem, například tím, že je z postupu adresáta písemnosti zjevné, že mu bylo doručeno.

(4) V případě, že úřední osoba nedoručuje písemnost za použití zalepené obálky s doručenkou, prokazuje se doručení písemnosti do vlastních rukou na její kopii obsahující náležitosti podle odstavce 2 písm. a), f), h) a i).

(5) Je-li doručováno při ústním jednání, nebo při jiném úkonu učiněném v rámci správy daní, prokazuje se doručení písemnosti do vlastních rukou podpi-

sy úřední osoby a adresáta v protokolu. Účinky doručení nastanou, i když adresát podpis protokolu odepřel. Odepření podpisu a důvody tohoto odepření se zaznamenají v protokolu.

(6) Nemůže-li adresát potvrdit příjem doručované písemnosti pro tělesnou indispozici, podepíše se jiná dospělá osoba jako svědek a připíše důvod, pro který nemohlo dojít k potvrzení příjmu adresátem; podpis této osoby nahrazuje podpis adresáta.

HLAVA IV
OCHRANA A POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ
Povinnost mlčenlivosti
§ 52

(1) Úřední osoby a osoby zúčastněné na správě daní jsou vázány povinností mlčenlivosti o tom, co se při správě daní dozvěděly o poměrech jiných osob. To neplatí pro daňový subjekt, pokud jde o informace získané nebo použité při správě jeho daní.

(2) Daňový subjekt může správce daně nebo jinou osobu zúčastněnou na správě daní zprostit povinnosti mlčenlivosti ohledně údajů, které se ho týkají, a údajů, které byly využity při dokazování jeho povinností při správě daní, s uvedením rozsahu údajů a účelu zproštění. Zanikne-li daňový subjekt bez právního nástupce, nebo zemře-li bez dědice, má oprávnění ke zproštění povinnosti mlčenlivosti ministr financí.

(3) Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na informace veřejně známé, nebo které jsou veřejnosti dostupné z informačních systémů veřejné správy.

(4) Porušením povinnosti mlčenlivosti není zveřejnění zobecněných informací získaných při správě daní, z nichž nevyplývá, které osoby se týkají.

(5) O porušení povinnosti mlčenlivosti nejde, poskytne-li úřední osoba informace

a) úřední osobě téhož nebo jiného správce daně pro výkon jeho pravomoci,
b) úřední osobě při plnění povinností ve věcech archivnictví, nebo
c) osobě zúčastněné na správě daní v rozsahu, v jakém jsou její práva a povinnosti správou daní dotčena.

(6) Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na informace získané při správě daní zveřejňované při plnění informační povinnosti poskytovatele veřejné podpory nebo podpory malého rozsahu podle jiného zákona nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo rozhodnutí Evropské komise z oblasti veřejných podpor.

§ 53

(1) O porušení povinnosti mlčenlivosti nejde, poskytne-li správce daně informace získané při správě daní

a) Finančnímu analytickému úřadu na základě zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí,
b) koordinačnímu orgánu veřejné podpory podle zákona upravujícího některé vztahy v oblasti veřejné podpory při plnění informační povinnosti ve věci veřejné podpory nebo podpory malého rozsahu poskytované správcem daně,
c) soudu, jde-li o
   1. řízení vedené z podnětu daňového subjektu ve věci správy jeho daní,
   2. uplatnění práva správcem daně při správě daní, nebo
   3. údaje potřebné pro účely rozhodnutí o výživném,
   4. oznámení nesrovnalosti podle zákona upravujícího evidenci skutečných jitelů,
d) správnímu orgánu, který vede řízení o správním deliktu, který se týká porušení povinnosti při správě daní,
e) Ministerstvu práce a sociálních věcí při výkonu jeho působnosti a dalším orgánům sociálního zabezpečení při výkonu jejich působnosti, jde-li o údaje, které mohou tyto úřady vyžadovat v rozsahu nezbytném k plnění úkolů ve své působnosti,
f) zdravotním pojišťovnám, jde-li o údaje nezbytné pro stanovení platby pojistného na ***veřejné*** zdravotní pojištění, které mohou tyto pojišťovny při výkonu své zákonné pravomoci požadovat od plátců pojistného, kteří jsou daňovými subjekty,
g) Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, jakož i dalším kontrolním orgánům, pokud provádí v rozsahu svého oprávnění kontrolu podle schváleného plánu kontrolní činnosti a pokud jsou oprávněny kontrolovat správu daní,
h) Českému statistickému úřadu, jde-li o údaje nezbytné pro potřeby sestavování národních účtů Evropských společenství a pro potřeby vedení statistických registrů,
i) Komoře daňových poradců nebo České advokátní komoře ke kárnému řízení s jejím členem, jakož i orgánu, který jmenoval znalce nebo tlumočníka, pro řízení o jeho odvolání,
j) příslušnému orgánu veřejné moci pro projednání nároku podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při správě daní výkonem veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,
k) veřejnému ochránci práv nebo ochránci práv dětí při výkonu jejich působnosti podle jiného právního předpisu,
l) orgánu veřejné moci pro účely prokázání skutečnosti, že daňový subjekt nemá u správce daně evidován nedoplatek, a to v případě, kdy takové prokázání požaduje jiný zákon,
m) Ministerstvu financí jako orgánu příslušnému k jednání v řízení na základě mezinárodní smlouvy, a to v rozsahu projednávání správy daní v tomto řízení.

(2) O porušení povinnosti mlčenlivosti rovněž nejde, poskytne-li správce daně informace získané při správě daní pro účely trestního řízení, pokud je požaduje státní zástupce a po podání obžaloby soud v souvislosti s objasněním okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán

a) některý z trestných činů daňových***, poplatkových a devizových***,
b) trestný čin, jehož nepřekažení nebo neoznámení je trestným činem,
c) trestný čin dotačního podvodu, trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a trestný čin ***poškození*** finančních zájmů ***Evropské unie***,
d) některý z trestných činů proti výkonu pravomoci orgánu veřejné moci a úřední osoby, některý z trestných činů úředních osob, některý z trestných činů úplatkářství a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí ***a vykázání***, nebo
e) ***některý z trestných činů proti měně a platebním prostředkům, trestný čin*** padělání a ***pozměnění veřejné listiny a trestný čin*** nedovolené výroby a držení pečetidla státní pečeti a úředního razítka.

(3) Správce daně má oznamovací povinnost podle zákona,[7)] pokud při své činnosti zjistí skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán některý z trestných činů uvedených v odstavci 2.

§ 54

(1) Správce daně poskytne informace podle § 53 k účelu a v rozsahu vymezeném zákonem. O rozsahu poskytnutých informací pořídí správce daně podle formy poskytnutí protokol nebo úřední záznam.

(2) Správce daně může poskytovat informace podle § 53 postupem sjednaným v písemné dohodě uzavřené mezi správcem daně, který informace shromažďuje, a příslušným orgánem veřejné moci.

§ 55

(1) Správce daně vytváří podmínky pro dodržování povinnosti mlčenlivosti. To platí i pro přístup a ochranu údajů uchovávaných v elektronické podobě.

(2) Osoby, které se seznámily s informacemi poskytnutými správcem daně, je mohou využít pouze pro zákonem stanovené účely a jsou vázány ohledně těchto informací povinností mlčenlivosti podle tohoto zákona. Za vytvoření podmínek pro dodržování povinnosti mlčenlivosti odpovídá příslušný orgán veřejné moci, který si informace vyžádal.

(3) Za porušení povinnosti mlčenlivosti se považuje rovněž využití informací získaných při správě daní pro jednání přinášející prospěch osobě zavázané touto povinností nebo jiné osobě anebo využití těchto informací pro jednání, které by mohlo způsobit někomu újmu.

(4) Povinnost mlčenlivosti úřední osoby nezaniká, jestliže se tato osoba přestane podílet na výkonu pravomoci správce daně.

§ 56
Informační povinnost správce daně

(1) Správce daně určí a zveřejní

a) úřední hodiny pro veřejnost, ve kterých lze zejména učinit podání ústně do protokolu nebo nahlížet do spisu, a pracovní dobu správce daně, ve které je otevřena podatelna správce daně,
b) podmínky, za nichž lze učinit podání elektronicky, a to
   1. elektronickou adresu své podatelny, kterou může být adresa elektronické pošty nebo jiná obecně dostupná elektronická adresa, a jaká podání lze na jednotlivé elektronické adresy učinit,
   2. formu technického nosiče datových zpráv, kterou je způsobilý přijmout,
   3. formát a datovou strukturu podání, které je způsobilý přijmout,
   4. datovou strukturu formulářového podání odpovídající stanovenému formátu a stanovené obsahové struktuře tohoto podání,
c) jiné technické prostředky, jimiž lze učinit podání, které je nutné potvrdit za podmínek podle § 71 odst. 3, a jaká podání lze učinit tímto způsobem,
d) čísla účtů, na které přijímá platby, a způsob označení úhrady na tyto účty podle jednotlivých daní, jejichž správa mu náleží,
e) druhy daní, které lze platit inkasem podle zákona upravujícího platební styk nebo soustředěnou platbou zajišťovanou provozovatelem poštovních služeb, a podmínky, které je při těchto platbách nutné dodržet,
f) druhy daní, které lze platit bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty nebo obdobného platebního prostředku, a podmínky, které je při těchto platbách nutné dodržet.

(2) Správce daně zveřejní informace podle odstavce 1 na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup. **Informace podle odstavce 1 písm. b) bodů 3 a 4 postačí zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup.**

(3) Správce daně zveřejňuje vhodným způsobem informace o právních předpisech, které se vztahují k působnosti tohoto správce daně, a informace o jejich změnách.

(4) Správce daně zajistí dostupnost dříve zveřejněné informace podle odstavce 1 písm. b) a c) způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to nejméně po dobu 10 let od jejího zveřejnění.

Poskytování informací správci daně
§ 57

(1) Povinnost poskytnout údaje na základě vyžádání správce daně mají orgány veřejné moci a osoby, které
a) vedou evidenci osob nebo věcí,
b) poskytují plnění, které je předmětem daně,
c) provádějí řízení v případech, jejichž předmět podléhá daňové povinnosti, nebo
d) zpracovávají jiné údaje nezbytné pro správu daní.

(2) Zdravotní pojišťovny jsou povinny na vyžádání správce daně poskytnout údaje, které jsou na základě zákona oprávněny shromažďovat.

(3) Banky, spořitelní a úvěrní družstva, platební instituce, poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu, instituce elektronických peněz a vydavatelé elektronických peněz malého rozsahu (dále jen „poskytovatel platebních služeb“) jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje o
a) číslech účtů a jiných jedinečných identifikátorech,
b) majitelích účtů a zmocněncích, kteří jsou oprávněni nakládat s peněžními prostředky na účtech,
c) stavech peněžních prostředků na účtech a o jejich pohybu, a údaje o osobách, které peněžní prostředky na účet vložily, a o příjemcích plateb,
d) úvěrech, úschovách a pronájmech bezpečnostních schránek.

(4) Provozovatelé poštovních služeb jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje o poštovních zásilkách, poštovních poukazech a pronajatých poštovních přihrádkách, a to i o jejich příjemcích a pronajímatelích.

(5) Podnikatelé poskytující veřejně dostupnou telefonní službu jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje, které shromažďují o účastnících veřejně dostupných telefonních služeb.

(6) Vydavatelé periodického tisku jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout jméno nebo název a adresu objednatele inzerátu uveřejněného pod značkou.

§ 57a

(1) Povinná osoba podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, a to i v případě, že se jedná o osobu podle § 57, je povinna na vyžádání správce daně poskytnout tyto údaje nebo dokumenty:[30)]
a) údaje získané při provádění identifikace klienta,
b) údaje získané při provádění kontroly klienta podle § 9 odst. 2 písm. a) až c) zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
c) údaje o způsobu získávání údajů podle písmen a) a b),
d) dokumenty získané při provádění identifikace a kontroly klienta obsahující údaje podle písmen a) a b).

(2) Pokud je povinnou osobou podle odstavce 1 advokát, notář, daňový poradce, soudní exekutor nebo auditor, může vyžádat údaje a dokumenty podle odstavce 1 pouze ústřední kontaktní orgán podle zákona upravujícího mezinárodní spolupráci při správě daní, a to pouze za účelem výkonu mezinárodní spolupráce při správě daní. Ustanovení § 26 odst. 1 a 2 a § 27 odst. 1, 2 a 4 zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu se použijí obdobně.

§ 58

(1) Orgány veřejné moci a osoby uvedené v § 57 a § 57a jsou povinny poskytnout bezúplatně na vyžádání správce daně stanovené údaje nebo dokumenty, a to v rozsahu nezbytném pro správu daní.

(2) Údaje nebo dokumenty podle odstavce 1 se poskytují jednotlivě nebo v rozsahu a způsobem dohodnutým mezi jejich poskytovatelem a správcem daně.

(3) Správce daně si může údaje nebo dokumenty podle § 57 a 57a vyžádat jen v případě, že je nelze získat z úřední evidence, kterou sám vede; správce daně si může vyžádat potřebné údaje od osob uvedených v § 57 a § 57a jen v případě, že je nelze získat od jiného orgánu veřejné moci.

§ 59

(1) Nejvyšší kontrolní úřad a další kontrolní orgány[9)] předávají i bez vyžádání příslušným správcům daně údaje uvedené v kontrolních protokolech, které mají vztah ke správě daní.

(2) Kontrolní orgány zjištěné údaje poskytnou správci daně do 30 dnů od provedeného kontrolního zjištění.

§ 59a
Zpracování osobních údajů správcem daně

(1) Správce daně
a) označí formou úředního záznamu nebo jiným vhodným způsobem osobní údaje, jejichž přesnost byla popřena nebo proti jejichž zpracování byla vznesena námitka, a tyto osobní údaje dále zpracovává i bez souhlasu subjektu údajů, a
b) může provádět výkon správy daní, nejde-li o vydávání rozhodnutí, výhradně na základě automatizovaného zpracování osobních údajů; popis počítačových algoritmů a výběrová kritéria, na jejichž základě je toto zpracování prováděno, uvede správce daně v záznamech o činnosti zpracování osobních údajů a uchovává je nejméně po dobu jednoho roku od jejich posledního použití pro zpracování osobních údajů.

(2) Právo na přístup k osobním údajům zpracovávaným při správě daní uplatňuje daňový subjekt v rozsahu a způsobem stanoveným pro nahlížení do spisu nebo nahlížení do osobních daňových účtů; obdobně se postupuje při uplatnění práva třetí osoby na přístup k osobním údajům zpracovávaným při správě daní.

(3) Při uplatnění práva na námitku nebo jiného prostředku ochrany proti zpracování osobních údajů se použijí obdobně ustanovení o stížnosti.

HLAVA V
DOKUMENTACE
Protokol
§ 60

(1) O ústních podáních a jednáních při správě daní sepíše správce daně protokol.

(2) Správce daně může pořídit o úkonech, o kterých se podle zákona pořizuje protokol, obrazový nebo zvukový záznam, který je přílohou protokolu; o této skutečnosti předem uvědomí osoby, které se tohoto úkonu účastní.

(3) Protokol musí obsahovat zejména
a) předmět jednání,
b) místo jednání,
c) časový údaj o začátku a skončení jednání,
d) označení správce daně a úřední osoby, která úkon provedla,
e) údaje umožňující určení osob, které se úkonu zúčastnily,
f) vylíčení průběhu jednání,
g) označení dokladů a jiných listin odevzdaných při jednání nebo podstatný obsah listin předložených k nahlédnutí,
h) poskytnutá poučení a vyjádření poučených osob,
i) návrhy osob, které se úkonu zúčastnily, nebo jejich výhrady směřující proti obsahu protokolu,
j) vyjádření správce daně k uplatněným návrhům nebo výhradám.

§ 61

(1) Součástí protokolu jsou rozhodnutí vyhlášená při jednání.

(2) Rozhodnutí vyhlášené při jednání, kterým se vyzývá příjemce rozhodnutí k uplatnění práva nebo ke splnění povinností, nebo které je oznámením, se doručuje předáním stejnopisu protokolu; tento protokol nemusí obsahovat otisk úředního razítka se státním znakem.

§ 62

(1) Není-li protokol hlasitě diktován, je nutno jej před podepsáním hlasitě přečíst a zapsat v něm, že se tak stalo, a dále uvést, co bylo před podpisem protokolu opraveno nebo jinak změněno. Přeškrtnutá místa musí zůstat čitelná.

(2) Správce daně zaznamená všechna vyjádření k protokolované věci, návrhy a výhrady vznesené osobami zúčastněnými na protokolovaném jednání a své stanovisko k nim.

(3) Po vyznačení všech návrhů, výhrad, vyjádření k nim, oprav či změn v protokolu, které musí být opět hlasitě přečteny, pokud nebyl protokol hlasitě diktován, podepíší protokol osoby zúčastněné na protokolovaném jednání a úřední osoba.

(4) Odepření podpisu a důvody tohoto odepření se v protokolu zaznamenají. Odepření podpisu nebo vzdálení se před podpisem protokolu bez dostatečného důvodu nemá vliv na použitelnost protokolu jako důkazního prostředku. Na to musí být osoby zúčastněné na protokolovaném jednání předem upozorněny.

(5) Správce daně po podpisu předá stejnopis protokolu daňovému subjektu, pokud se jednání zúčastnil, popřípadě též další osobě na jednání zúčastněné, pokud o to požádá.

(6) Správce daně opraví v protokolu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zřejmé nesprávnosti tak, aby původní zápis zůstal čitelný.

§ 63
Úřední záznam

(1) O důležitých úkonech při správě daní, které nejsou součástí protokolu, sepíše správce daně úřední záznam, ve kterém zachytí skutečnosti, které mají vztah ke správě daní, zjištěné zejména z ústních sdělení, oznámení, poznámek, obsahů telefonických hovorů a jiných spisových materiálů.

(2) Úřední záznam podepíše úřední osoba, která ho vyhotovila, s uvedením časového údaje, kdy došlo k jeho vyhotovení; to neplatí, je-li úřední záznam vyhotoven úřední osobou elektronicky způsobem umožňujícím její identifikaci a zjištění změny obsahu úředního záznamu.

Spis

§ 64

(1) Písemnosti týkající se práv a povinností daňového subjektu se zakládají do spisu, který vede příslušný správce daně. Těmito písemnostmi jsou zejména
a) písemnosti obsahující podání,
b) písemná vyhotovení rozhodnutí,
c) protokoly,
d) úřední záznamy.

(2) Písemností se při výkonu správy daní rozumí listinná zpráva, jakož i datová zpráva, pokud to nevylučuje povaha věci.

(3) Součástí spisu jsou i obrazové a zvukové záznamy.

(4) Spis se člení na
a) části podle jednotlivých daňových řízení,
b) část týkající se vymáhání daní,
c) část týkající se dalších povinností při správě daní, o nichž se vede řízení,
d) část vyhledávací,
e) část týkající se řízení o pořádkových pokutách.

(5) Jednotlivé části spisu musí obsahovat soupis všech písemností, které jsou v nich založeny; písemnosti ve spisu se řadí v časové posloupnosti, označují se jednotlivými pořadovými čísly a vedou se pod společnou spisovou značkou.

§ 65

(1) Do vyhledávací části spisu se zakládají
a) písemnosti, které mohou být uplatněny v řízení jako důkazní prostředek, jestliže by jejich zpřístupnění daňovému subjektu zmařilo nebo ohrozilo cíl správy daní, účel úkonu nebo ohrozilo objektivnost důkazu,
b) písemnosti, které mohou být použity při stanovení daně jako pomůcky, jejichž zpřístupnění daňovému subjektu by ohrozilo zájem jiného daňového subjektu nebo jiných osob zúčastněných na správě daní,
c) úřední záznamy nebo protokoly o podaných vysvětleních, pokud nejsou použity jako pomůcky,
d) písemnosti sloužící výlučně pro potřeby správce daně.

(2) Písemnosti zakládané do části vyhledávací podle odstavce 1 písm. a) lze v této části ponechat nejdéle do provedení hodnocení důkazů. Jde-li o důkazní prostředky, které jsou uplatněny v rámci daňové kontroly, lze je v části vyhledávací ponechat nejdéle do sdělení dosavadního výsledku kontrolního zjištění.

(3) Při přeřazení písemnosti z vyhledávací části spisu do příslušné části spisu musí být ze soupisu písemností patrno, která písemnost, zaevidovaná v části vyhledávací, byla přeřazena, do které části, pod jakým pořadovým číslem a k jakému datu.

Nahlížení do spisů

§ 66

(1) Daňový subjekt je oprávněn u správce daně nahlédnout do částí spisu týkajících se jeho práv a povinností, které označí, s výjimkou části vyhledávací; za stejných podmínek je daňový subjekt oprávněn nahlédnout do osobních daňových účtů vedených v rámci evidence daní o jeho daňových povinnostech.

(2) Daňový subjekt je oprávněn nahlédnout do soupisu písemností obsažených ve vyhledávací části spisu. Z takto poskytnutého soupisu nesmí být patrný obsah jednotlivých písemností.

(3) Není-li ohrožen zájem jiného daňového subjektu nebo jiných osob zúčastněných na správě daní anebo cíl správy daní, může správce daně v odůvodněných případech, kdy je to nutné pro další průběh řízení, umožnit nahlédnutí i do písemností ve vyhledávací části spisu.

(4) Oprávnění nahlédnout do spisu lze využít v úředních hodinách pro veřejnost, pokud správce daně nepřipustí nahlížení do spisu i v průběhu pracovní doby mimo úřední hodiny pro veřejnost.

§ 67

(1) Správce daně pořídí o každém nahlédnutí do spisu podle povahy věci protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede, do kterých částí spisu bylo daňovému subjektu umožněno nahlédnout.

(2) Nevidomým osobám bude spis přečten. Správce daně umožní průvodci nevidomé osoby nahlédnout do spisu a na její požádání umožní též pořízení zvukového záznamu.

(3) Na žádost daňového subjektu pořídí správce daně z části spisu, do níž lze nahlížet, doslovné opisy, kopie, výpisy nebo potvrzení o skutečnostech v ní obsažených a vydá je daňovému subjektu. Na žádost daňového subjektu správce daně rovněž ověří jejich shodu s obsahem spisu. O pořízení listiny a vydání ověřovací doložky provede úřední záznam.

(4) V ověřovací doložce o shodě se spisem správce daně uvede
a) zda opis, kopie nebo stejnopis souhlasí doslovně s listinou, z níž byl pořízen, a zda tato listina je prvopisem, opisem, kopií nebo stejnopisem a z kolika listů nebo archů se skládá,
b) počet listů nebo archů, které ověřená listina obsahuje,
c) místo a datum ověření,
d) podpis úřední osoby a otisk úředního razítka se státním znakem.

§ 68

(1) Správce daně zapůjčí příslušnému orgánu veřejné moci část spisu, která se týká předmětu řízení, pro které je poskytována, za podmínek stanovených v § 52 a 53.

(2) Správce daně, který část spisu zapůjčil příslušnému orgánu veřejné moci, může u něho do zapůjčené části spisu nahlížet, pořizovat z ní výpisy a kopie, a nebrání-li tomu závažné okolnosti, může vyžádat její dočasné poskytnutí pro účely daňového řízení.

(3) Orgán veřejné moci, kterému je část spisu zapůjčena, zajistí dodržení podmínek mlčenlivosti; u zapůjčených písemností z vyhledávací části spisu zajistí tento orgán dodržení podmínek podle § 66.

§ 69

Daňová informační schránka

(1) Správce daně, který je k tomu technicky vybaven, umožní daňovému subjektu využívat prostřednictvím dálkového přístupu daňovou informační schránku. Daňová informační schránka může být společná pro více správců daně.

(2) Daňový subjekt může prostřednictvím daňové informační schránky
a) získávat informace shromažďované ve spisu a na osobním daňovém účtu tohoto daňového subjektu v rozsahu a členění, v jakém jsou tyto informace v daňové informační schránce soustředěny,
b) získávat vybrané informace o svých právech a povinnostech,
c) činit podání s využitím vybraných informací, které o něm správce daně zpracovává.

(3) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup
a) skutečnost, že je technicky vybaven pro
   1. zřízení daňové informační schránky,
   2. přidělení přístupových údajů do daňové informační schránky,
b) rozsah a členění informací soustřeďovaných v daňové informační schránce a četnost jejich aktualizace,
c) podmínky a postup pro
   1. získávání informací prostřednictvím daňové informační schránky,
   2. možnost činit podání prostřednictvím daňové informační schránky,
   3. přidělení, používání a zneplatnění přístupových údajů,
   4. určení osob pověřených přístupem do daňové informační schránky a rozsahu tohoto pověření,
d) rozsah, v jakém může daňový subjekt využívat daňovou informační schránku jako třetí osoba,
e) požadovanou úroveň záruky prostředků pro elektronickou identifikaci,
f) označení správců daně, pro které je daňová informační schránka společná.

(4) Prostřednictvím daňové informační schránky zřízené daňovému subjektu lze činit podání tohoto daňového subjektu nebo podání učiněné namísto tohoto daňového subjektu.

(5) Na podání učiněné prostřednictvím daňové informační schránky se hledí jako na podání učiněné daňovým subjektem, kterému byla tato schránka zřízena; to neplatí, pokud je osobou, která takto činí podání,
a) zákonný zástupce, opatrovník, ustanovený zástupce daňového subjektu nebo osoba, která plní povinnosti daňového subjektu podle § 20 odst. 3, nebo
b) zmocněnec daňového subjektu,
   1. jemuž byla udělena plná moc uplatněná u příslušného správce daně nejpozději v okamžiku učinění tohoto podání a
   2. který v rámci daňové informační schránky zvolil možnost učinit podání jako zmocněnec.

§ 69a

Přístup do daňové informační schránky

(1) Správce daně zřídí daňovou informační schránku daňovému subjektu na základě projevu vůle poprvé přistoupit do této schránky učiněného daňovým subjektem v informačním systému daňových informačních schránek.

(2) Přístup do daňové informační schránky je možný prostřednictvím přihlášení
a) s využitím přístupu se zaručenou identitou,
b) s ověřenou identitou způsobem, kterým se lze přihlásit do datové schránky, nebo
c) pomocí přidělených přístupových údajů.

(3) Právo přístupu do daňové informační schránky daňového subjektu má
a) daňový subjekt,
b) osoba, která plní povinnosti daňového subjektu podle § 20 odst. 3,
c) zákonný zástupce, opatrovník nebo ustanovený zástupce daňového subjektu.

(4) Právo přístupu do daňové informační schránky daňového subjektu může vykonávat pouze fyzická osoba, která je
a) uvedena v odstavci 3, nebo
b) oprávněna jednat podle § 24 odst. 2 jménem právnické osoby uvedené v odstavci 3.

(5) Právo přístupu do daňové informační schránky daňového subjektu může vykonávat také fyzická osoba, která je pověřena přístupem do této schránky osobou uvedenou v odstavci 4; stejným způsobem je možné pověřit fyzickou osobu právem pověřovat přístupem do této schránky další fyzické osoby.

(6) Pověření fyzických osob podle odstavce 5 a určení rozsahu tohoto pověření lze učinit pouze prostřednictvím daňové informační schránky.

§ 69b
Přístupové údaje pro přístup do daňové informační schránky

(1) Správce daně, který zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je technicky vybaven pro přidělení přístupových údajů, přidělí osobě vykonávající právo přístupu do daňové informační schránky přístupové údaje na základě její žádosti.

(2) Osoba, které byly přiděleny přístupové údaje nebo jiné jedinečné údaje potřebné pro přístup do daňové informační schránky, je povinna s nimi zacházet tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.

HLAVA VI
ŘÍZENÍ A DALŠÍ POSTUPY
Díl 1
Obecná ustanovení o řízeních a dalších postupech
Podání
§ 70

(1) Podání je úkonem osoby zúčastněné na správě daní směřujícím vůči správci daně.

(2) Podání se posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

(3) Z podání musí být zřejmé, kdo je činí, čeho se týká a co se navrhuje.

§ 71

(1) Podání lze učinit písemně, a to v listinné podobě nebo elektronicky, anebo ústně do protokolu; elektronicky lze podání učinit pouze datovou zprávou

a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu,
b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky,
c) s využitím přístupu se zaručenou identitou, nebo
d) prostřednictvím daňové informační schránky.

(2) Podání učiněné v listinné podobě nebo ústně do protokolu musí být podepsáno osobou, která podání činí.

(3) Účinky podání učiněného elektronicky má rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití jiné datové zprávy než podle odstavce 1, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno způsobem uvedeným v odstavci 1; tuto lhůtu nelze prodloužit ani navrátit v předešlý stav.

(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, jaká podání lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d).

§ 72

(1) Formulářovým podáním se pro účely správy daní rozumí daňové tvrzení, přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů, včetně příloh, které jsou jejich součástí.

(2) Ve formulářovém podání je nutné dodržet stanovenou obsahovou strukturu a lze jej podat pouze

a) v listinné podobě na tiskopise vydaném Ministerstvem financí, nebo na obdobném tištěném výstupu, nebo
b) elektronicky s využitím dálkového přístupu ve stanoveném formátu a požadované datové struktuře.

(3) Ve formulářovém podání lze kromě obecných náležitostí podání požadovat

a) údaje označující správce daně a podání, které je činěno,
b) identifikační, kontaktní a platební údaje osoby zúčastněné na správě daní,
c) údaje o dani, které se podání týká, a co se ve vztahu k ní navrhuje,
d) údaje o skutečnostech prokazujících tvrzení daňového subjektu,
e) další údaje nezbytné pro správu daní,
f) další údaje, které stanoví zákon.

(4) Ministerstvo financí stanoví pro jednotlivé druhy daní vyhláškou obsahovou strukturu formulářového podání, a to prostřednictvím stanovení

a) uspořádání obecných náležitostí tohoto podání a požadovaných údajů,
b) podrobností obecných náležitostí tohoto podání,
c) podrobností údajů podle odstavce 3 nebo
d) vzoru tohoto podání.

(5) Ministerstvo financí může stanovit pro jednotlivé druhy daní vyhláškou formát elektronického formulářového podání.

(6) Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zpřístupněnu datovou schránku, která se zřizuje ze zákona, nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen formulářové podání učinit pouze elektronicky podle odstavce 2 písm. c), a to datovou zprávou odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1; při tom se nepřihlíží k datové schránce fyzické osoby podle jiného právního předpisu,[5] kterou lze znepřístupnit na žádost.

§ 73

(1) Podání se činí u příslušného správce daně. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto správci daně došlo.

(2) Podání, které je učiněno prostřednictvím datové zprávy s využitím dálkového přístupu, se přijímá na technickém zařízení správce daně nebo prostřednictvím datové schránky správce daně.

(3) Správce daně na požádání potvrdí podání učiněné písemně. Jde-li o datovou zprávu zasílanou na technické zařízení správce daně, je přijetí podání potvrzeno tímto zařízením s uvedením časového údaje o přijetí této datové zprávy.

(4) Podání, kterým je zahájeno řízení, může ten, kdo jej učinil, změnit nebo vzít zpět do doby, než je správcem daně vydáno rozhodnutí ve věci. Zpětvzetí podání je však nepřípustné u podání, k němuž je osoba zúčastněná na správě daní povinna buď přímo ze zákona, nebo na výzvu správce daně.

§ 74
Vady podání

(1) Správce daně vyzve podatele, aby ve stanovené lhůtě odstranil vady podání,

a) pro které není způsobilé k projednání,
b) pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní,
c) které spočívají ve skutečnosti, že podání nebylo učiněno stanoveným způsobem, a které nejsou současně vadami podle písmene a) nebo b), nebo
d) které spočívají ve skutečnosti, že podání nebylo učiněno ve stanoveném formátu nebo **požadované** struktuře, a které nejsou současně vadami podle písmene a) nebo b)

(2) Výzva obsahuje poučení o následcích spojených s neodstraněním označených vad.

(3) Budou-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas.

(4) Nebudou-li vady podání podle odstavce 1 písm. a) nebo b) ve stanovené lhůtě odstraněny, stává se podání uplynutím této lhůty neúčinným. O tom pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele. Vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon.

§ 75
Postoupení

(1) Není-li správce daně, vůči němuž bylo učiněno podání nebo připsána platba, ✂ v dané věci ***příslušný***, podání nebo platbu neprodleně postoupí příslušnému správci daně ✂.

(2) Nepříslušný správce daně o postoupení vhodným způsobem vyrozumí podatele nebo osobu, která platbu učinila, má-li za to, že k naplnění účelu vyrozumění nepostačí zpracování podání nebo platby příslušným správcem daně.

§ 76
Jednací jazyk

(1) Při správě daní se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce.

(2) Písemnosti vyhotovené v jiném než českém jazyce musí být předloženy v originálním znění, a současně v překladu do jazyka českého, pokud správce daně neprohlásí, že takový překlad nevyžaduje nebo že požaduje úředně ověřený překlad; takové prohlášení může správce daně učinit na své úřední desce i pro neurčitý počet písemností v budoucnu.

(3) Každý, kdo neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka[10] zapsaného v seznamu tlumočníků, kterého si obstará na své náklady.

(4) Občan České republiky příslušející k národnostní menšině, která tradičně a dlouhodobě žije na území České republiky,[11] má před správcem daně právo činit podání a jednat v jazyce své národnostní menšiny. Nemá-li správce daně úřední osobu znalou jazyka národnostní menšiny, obstará si tento občan tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočníků. Náklady na tlumočení a náklady na pořízení překladů v tomto případě nese správce daně.

(5) Osobě neslyšící ustanoví správce daně na své náklady tlumočníka znakové řeči podle jiného právního předpisu.[12] Osobě neslyšící, která neovládá znakovou řeč, ustanoví správce daně prostředníka, který je schopen se s ní dorozumět pomocí metody zřetelné artikulace. Osobě hluchoslepé bude ustanoven za stejných podmínek prostředník, který je schopen se s ní dorozumět pomocí řeči pro hluchoslepé.

§ 77
Vyloučení úřední osoby

(1) Úřední osoba je z řízení nebo jiného postupu při správě daní vyloučena pro podjatost, jestliže

a) je předmětem řízení nebo jiného postupu právo nebo povinnost její nebo osoby jí blízké,
b) se v téže věci na řízení nebo jiném postupu podílela na jiném stupni, nebo
c) její poměr k osobě zúčastněné na správě daní nebo k předmětu daně vzbuzuje jiné pochybnosti o její nepodjatosti.

(2) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. Úřední osoba je povinna neprodleně oznámit úřední osobě stojící v čele správce daně okolnosti nasvědčující podjatosti.

(3) Úřední osoba, o jejíž nepodjatosti jsou důvodné pochybnosti, smí do doby, než bude rozhodnuto o tom, zda je vyloučena, provést ve věci jen neodkladné úkony.

(4) O tom, zda je úřední osoba vyloučena, rozhodne úřední osoba stojící v čele

správce daně; v případě, že je vyloučena, určí místo ní jinou úřední osobu, která není k vyloučené úřední osobě ve vztahu podřízenosti. Není-li takové nepodjaté úřední osoby, požádá úřední osoba stojící v čele správce daně nejblíže nadřízeného správce daně, aby dožádal jiného správce daně o provedení úkonů, jejichž výkon by příslušel podjaté úřední osobě, pokud nadřízený správce daně tyto úkony neprovede sám.

(5) Při pochybnostech o nepodjatosti úřední osoby stojící v čele správce daně rozhodne o tom, zda je vyloučena, nejblíže nadřízený správce daně; v případě, že dojde k vyloučení této úřední osoby, rozhodne o delegaci podle § 18 na jiného správce daně.

(6) Ustanovení předchozích odstavců se nepoužijí pro úřední osoby stojící v čele ústředních správních orgánů.

(7) Rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena, se doručuje dotčené úřední osobě a daňovému subjektu. Došlo-li k zahájení řízení o tom, zda je úřední osoba vyloučena, na základě námitky jiné osoby zúčastněné na správě daní, správce daně ji o výsledku tohoto řízení vyrozumí. Proti rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena, nelze uplatnit opravné prostředky.

(8) Ustanovení odstavců 1 až 4 a 7 se použijí pro znalce a tlumočníky obdobně.

Díl 2
Vyhledávací postupy
§ 78
Vyhledávací činnost

(1) Správce daně vyhledává důkazní prostředky a daňové subjekty a zjišťuje plnění jejich povinností při správě daní před zahájením řízení i v jeho průběhu.

(2) Vyhledávací činnost provádí správce daně i bez součinnosti s daňovým subjektem.

(3) V rámci vyhledávací činnosti správce daně

a) ověřuje úplnost evidence či registrace daňových subjektů,
b) zjišťuje údaje týkající se příjmů, majetkových poměrů a dalších skutečností rozhodných pro správné zjištění, stanovení a placení daně,
c) shromažďuje a zpracovává informace a využívá informační systémy v rozsahu podle § 9 odst. 3,
d) opatřuje nezbytná vysvětlení,
e) provádí místní šetření.

(4) Správce daně, který není místně příslušný, může provádět místní šetření i bez dožádání.

§ 79
Vysvětlení

(1) Správce daně v rámci vyhledávací činnosti opatřuje nezbytná vysvětlení k prověření skutečností rozhodných pro naplnění cíle správy daní, pokud tyto skutečnosti nelze prověřit jiným úředním postupem.

(2) Každý je povinen podat správci daně vysvětlení; pro odepření vysvětlení se obdobně použije § 96 odst. 2 až 4.

(3) Podané vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.

(4) O podaném vysvětlení sepíše správce daně podle povahy vysvětlení protokol nebo úřední záznam.

Místní šetření
§ 80

(1) Správce daně může provádět místní šetření. V rámci tohoto postupu správce daně zejména vyhledává důkazní prostředky a provádí ohledání u daňových subjektů a dalších osob zúčastněných na správě daní, jakož i na místě, kde je to vzhledem k účelu místního šetření nejvhodnější.

(2) K provedení místního šetření může správce daně přizvat osobu, jejíž přítomnost je podle povahy věci potřebná.

(3) O průběhu místního šetření sepíše správce daně podle povahy šetření protokol nebo úřední záznam.

(4) Správce daně může pořizovat obrazový nebo zvukový záznam o skutečnostech dokumentujících průběh úkonu, o čemž předem uvědomí osoby, které se tohoto úkonu účastní.

§ 81

(1) Úřední osoba provádějící místní šetření má v době přiměřené předmětu místního šetření, zejména v době provozu, právo na přístup na pozemky, do každé provozní budovy, místnosti a místa, včetně dopravních prostředků a přepravních obalů, k účetním záznamům nebo jiným informacím, a to i na technických nosičích dat, v rozsahu nezbytně nutném pro dosažení cíle správy daní. Toto právo má též, jde-li o obydlí, které daňový subjekt užívá současně pro podnikání, je-li to nezbytné a nelze-li rozhodné skutečnosti zjistit jiným způsobem.

(2) Správce daně může provést nebo si vyžádat z účetních záznamů nebo jiných informací výpis nebo kopii, a to i na technických nosičích dat.

(3) V rozsahu nezbytném k prověření údajů na technických nosičích dat má správce daně právo na informace o používaných programech výpočetní techniky a může využívat programové vybavení, ve kterém byly informace pořízeny.

§ 82

(1) Daňový subjekt a další přítomné osoby jsou povinny poskytnout úřední osobě, která provádí místní šetření, všechny přiměřené prostředky a potřebnou součinnost k účinnému provedení místního šetření.

(2) Osoby, u nichž je místní šetření prováděno, jsou povinny zapůjčit správci daně jím vyžádané doklady a další věci nezbytné pro správu daní i mimo své prostory, jinak správce daně tyto věci zajistí postupem podle § 83.

(3) Správce daně si může od osoby, u níž je místní šetření prováděno, vyžádat nebo odebrat pro účely bližšího posouzení nebo expertizy vzorky věcí. Takto získané vzorky se vrací po expertize či posouzení, připouští-li to jejich povaha.

(4) Zapůjčení dokladů a jiných věcí nebo odebrání vzorků potvrdí správce daně při jejich převzetí nebo odebrání. Převzaté doklady a další věci nebo odebrané vzorky vrátí správce daně osobě, od které je převzal, nejpozději do 30 dnů od jejich převzetí nebo odebrání. Ve zvlášť složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené doklady a další věci nebo odebrané vzorky podrobit vnější expertize, může tuto lhůtu prodloužit nejblíže nadřízený správce daně; pokud důvody pro zapůjčení trvají, může být tato lhůta z důležitých důvodů prodlužována opakovaně.

§ 83

(1) Při místním šetření může správce daně zajistit věci, které mohou sloužit jako důkazní prostředek, je-li důvodná obava, že by později nebylo možné příslušný důkazní prostředek provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi.

(2) Při zajištění věci může správce daně podle její povahy

a) věc převzít a přemístit na vhodné místo,
b) vyznačit na věci zajištění a věc ponechat na místě bez zamezení přístupu k věci, nebo
c) vyznačit na věci zajištění a po převzetí všech prostředků, které umožňují přístup k této věci, zajistit prostory, kde se tyto věci nalézají, úřední uzávěrou.

(3) Došlo-li při místním šetření k zajištění věci, předá správce daně stejnopis protokolu, jehož součástí je rozhodnutí o zajištění věci, dotčené osobě i bez její žádosti.

(4) Pominou-li důvody pro zajištění věci, správce daně rozhodnutí o zajištění bezodkladně zruší a zajištěnou věc vrátí vlastníkovi nebo osobě, od které byla převzata.

(5) Nelze-li o zajištění věci sepsat protokol, sepíše se o tom úřední záznam s uvedením důvodů, pro které nebylo možno protokol sepsat; rozhodnutí o zajištění věci se v tomto případě oznamuje samostatně.

§ 84

(1) Pokud zapůjčené nebo zajištěné věci nelze vrátit jejich vlastníkovi nebo osobě, která je zapůjčila, nebo od které byly v rámci zajištění převzaty, protože není známa nebo si věci nevyzvedla, a to ani na výzvu správce daně, nebo pokud jde o věci, jejichž prodej je zakázán, nebo které nejsou bez povolení obchodovatelné, může správce daně rozhodnout o jejich propadnutí ve prospěch státu; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Není-li správci daně vlastník zapůjčených nebo zajištěných věcí znám, musí být rozhodnutí o propadnutí věci vyvěšeno na úřední desce správce daně po dobu nejméně 60 dnů.

(3) Jde-li o věci, jejichž vlastník není znám, uvede správce daně v rozhodnutí jako příjemce namísto vlastníka den, čas a místo zapůjčení nebo zajištění věcí, popřípadě další zpřesňující okolnosti nebo údaje.

Díl 3
Kontrolní postupy
Daňová kontrola
§ 85

(1) Předmětem daňové kontroly jsou daňové povinnosti, tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně vztahující se k jednomu daňovému řízení.

(2) Daňová kontrola se provádí u daňového subjektu nebo na místě, kde je to vzhledem k účelu kontroly nejvhodnější.

(3) Správce daně předmět daňové kontroly prověřuje ve vymezeném rozsahu. Rozsah daňové kontroly lze v jejím průběhu rozšířit nebo zúžit doručením oznámení o změně rozsahu daňové kontroly.

(4) Daňovou kontrolu lze provádět společně pro více daňových řízení týkajících se jednoho daňového subjektu.

(5) Oznámení doručované v souvislosti s daňovou kontrolou neobsahuje odůvodnění a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky.

§ 85a

(1) Daňovou kontrolu, která se týká skutečností, které již byly v souladu s vymezeným rozsahem kontrolovány, je možné opakovat pouze tehdy, pokud

a) správce daně zjistí nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole a které zakládají pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti dosud stanovené daně nebo tvrzení daňového subjektu; takto lze daňovou kontrolu opakovat pouze v rozsahu, který odpovídá nově zjištěným skutečnostem nebo důkazům, nebo

b) daňový subjekt učiní úkon, kterým mění svá dosavadní tvrzení; takto lze daňovou kontrolu opakovat pouze v rozsahu, který odpovídá změně dosavadního tvrzení daňového subjektu.

(2) Správce daně uvede důvody pro opakování daňové kontroly v oznámení o zahájení nebo o změně rozsahu daňové kontroly.

§ 86

(1) Daňový subjekt je povinen umožnit správci daně provedení daňové kontroly.

(2) Daňový subjekt má v rámci daňové kontroly právo

a) být přítomen jednání se svými zaměstnanci nebo dalšími osobami, které vykonávají jeho činnosti,
b) předkládat důkazní prostředky nebo navrhovat provedení důkazních prostředků, které on sám nemá k dispozici,
c) vyvracet pochybnosti vyjádřené správcem daně.

(3) Daňový subjekt v rámci daňové kontroly plní povinnosti podle § 82 a dále je povinen

a) zajistit vhodné místo a podmínky k provádění daňové kontroly,
b) poskytnout nezbytné informace o vlastní organizační struktuře, o pracovní náplni jednotlivých útvarů, o oprávněních jednotlivých zaměstnanců nebo jiných osob zajišťujících jeho činnost a o uložení účetních záznamů a jiných informací; to neplatí pro nepodnikající fyzické osoby,
c) předložit důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení,
d) umožnit jednání s kterýmkoliv svým zaměstnancem nebo jinou osobou, která vykonává jeho činnosti,
e) nezatajovat důkazní prostředky, které má k dispozici, nebo o nichž je mu známo, kde se nacházejí.

(4) Správce daně má při provádění daňové kontroly rovněž pravomoci podle § 80 až 84.

§ 87

(1) Daňová kontrola je zahájena doručením oznámení o zahájení daňové kontroly, ve kterém je vymezen předmět a rozsah daňové kontroly.

(2) Správce daně začne spolu se zahájením daňové kontroly, nebo bez zbytečného odkladu po tomto zahájení zjišťovat daňové povinnosti nebo prověřovat tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně.

(3) Pokud správce daně nezačne zjišťovat daňové povinnosti nebo prověřovat tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně za podmínek podle odstavce 2, účinek zahájení daňové kontroly na běh lhůty pro stanovení daně nastane až dnem, kdy k započetí takového zjišťování nebo prověřování dojde.

(4) Dojde-li k zahájení daňové kontroly bez předchozí výzvy k podání daňového tvrzení, ačkoli byl naplněn důvod pro vydání této výzvy, nemá tato skutečnost vliv na účinky tohoto zahájení. Daňovému subjektu nevzniká povinnost uhradit penále z částky daně stanovené na základě takto zahájené daňové kontroly.

(5) Dojde-li v průběhu daňové kontroly ke změně místní příslušnosti, může daňovou kontrolu dokončit správce daně, který ji zahájil.

§ 88

(1) Správce daně na základě provedené kontrolní činnosti sepíše dosavadní výsledek kontrolního zjištění, jehož součástí je hodnocení dosud zjištěných důkazů.

(2) Pokud z dosavadního výsledku kontrolního zjištění vyplývá, že na jeho základě dojde k vydání rozhodnutí o stanovení daně, správce daně sdělí daňovému subjektu tento výsledek a současně mu stanoví přiměřenou lhůtu pro případné vyjádření.

(3) V případě, kdy je dosavadní výsledek kontrolního zjištění sdělován při jednání s daňovým subjektem, správce daně lhůtu pro případné vyjádření nestanoví, pokud daňový subjekt v rámci tohoto jednání prohlásí, že stanovení lhůty nepožaduje.

(4) Daňový subjekt je v rámci vyjádření k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění oprávněn zejména

a) vznést výhradu k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění,
b) podat návrh na doplnění dosavadního výsledku kontrolního zjištění.

(5) Dojde-li na základě vyjádření daňového subjektu k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění k podstatné změně tohoto výsledku, postupuje se podle odstavců 1 až 4.

§ 88a

(1) Daňová kontrola je ukončena doručením oznámení o ukončení daňové kontroly, k němuž je přiložena zpráva o daňové kontrole podepsaná úřední osobou.

(2) Zpráva o daňové kontrole obsahuje

a) odkaz na oznámení o zahájení daňové kontroly, popřípadě oznámení o změně rozsahu daňové kontroly, a
b) konečný výsledek kontrolního zjištění, včetně
   1. hodnocení zjištěných důkazů,
   2. stanoviska správce daně k vyjádření daňového subjektu k výsledku dosavadního kontrolního zjištění.

(3) Pokud z konečného výsledku kontrolního zjištění nevyplývá, že v dané věci dojde k vydání rozhodnutí o stanovení daně, je vyměřovací nebo doměřovací řízení ukončeno doručením oznámení o ukončení daňové kontroly, nejedná-li se o řízení, které bylo zahájeno podáním daňového tvrzení.

(4) Dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, může správce daně doručit rozhodnutí o stanovení daně spolu s oznámením o ukončení daňové kontroly.

Postup k odstranění pochybností

§ 89

(1) Má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového tvrzení nebo jiné písemnosti předložené daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.

(2) Ve výzvě správce daně uvede své pochybnosti způsobem, který umožní daňovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.

(3) Ve výzvě daňovému subjektu stanoví správce daně lhůtu k odstranění pochybností, která nesmí být kratší než 15 dnů, a poučí ho o následcích spojených s neodstraněním pochybností nebo nedodržením stanovené lhůty.

(4) Správce daně může zahájit za účelem odstranění pochybností daňovou kontrolu, jejíž předmět a rozsah nejsou tímto účelem omezeny. Zahájením této daňové kontroly je postup k odstranění pochybností ukončen.

§ 90

(1) O průběhu postupu k odstranění pochybností sepíše správce daně podle povahy svého úkonu protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede vyjádření nebo důkazní prostředky, na jejichž základě považuje pochybnosti za zcela nebo zčásti odstraněné, a případné důvody přetrvávajících pochybností.

(2) Nedošlo-li k odstranění pochybností a výše daně nebyla prokázána dostatečně věrohodně, sdělí správce daně daňovému subjektu výsledek postupu k odstranění pochybností. Daňový subjekt je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností, podat návrh na pokračování v dokazovaní spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků.

(3) Neshledá-li správce daně důvody k pokračování v dokazování, vydá do 15 dnů ode dne, kdy daňový subjekt podal návrh na pokračování v dokazování, rozhodnutí o stanovení daně.

(4) Neposkytne-li daňový subjekt potřebnou součinnost k odstranění pochybností, může správce daně stanovit daň podle pomůcek.

(5) Nedošlo-li k odstranění pochybností ohledně skutečnosti, která nemá vliv na výši daně, vydá správce daně rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí o zastavení řízení, v jehož odůvodnění uvede výsledek postupu k odstranění pochybností.

Díl 4
Průběh řízení

§ 91
Zahájení řízení

(1) Řízení je zahájeno dnem, kdy příslušnému správci daně došlo první podání ve věci učiněné osobou zúčastněnou na správě daní, nebo dnem, kdy byl správcem daně vůči osobě zúčastněné na správě daní učiněn první úkon ve věci.

(2) Nesplní-li daňový subjekt svou povinnost učinit podání zahajující řízení, zahájí správce daně toto řízení z moci úřední, jakmile zjistí skutečnosti zakládající tuto povinnost.

§ 92
Dokazování

(1) Dokazování provádí příslušný správce daně nebo jím dožádaný správce daně.

(2) Správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.

(3) Daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět daňovém tvrzení a dalších podáních.

(4) Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.

(5) Správce daně prokazuje

a) oznámení vlastních písemností,
b) skutečnosti rozhodné pro užití právní domněnky nebo právní fikce,
c) skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem,
d) skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti,
e) skutečnosti rozhodné pro uplatnění následku za porušení povinnosti při správě daní,

f) skutečnosti rozhodné pro posouzení účelu právního jednání a jiných skutečností rozhodných pro správu daní, jejichž převažujícím účelem je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu.

(6) Navrhuje-li v řízení účast třetí osoby daňový subjekt, je povinen současně s návrhem sdělit správci daně potřebné údaje o této třetí osobě a informaci o tom, které skutečnosti hodlá účastí této třetí osoby prokázat nebo vysvětlit, popřípadě jiný důvod účasti. Není-li návrhu vyhověno, správce daně o tom vyrozumí daňový subjekt s uvedením důvodu.

(7) Správce daně po provedeném dokazování určí, které skutečnosti považuje za prokázané a které nikoliv a na základě kterých důkazních prostředků; o hodnocení důkazů sepíše úřední záznam, pokud se toto hodnocení neuvádí v jiné písemnosti založené ve spise.

§ 93
Důkazní prostředky

(1) Jako důkazních prostředků lze užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci.

(2) Za podmínek podle odstavce 1 lze jako důkazní prostředky použít i veškeré podklady předané správci daně jinými orgány veřejné moci, které byly získány pro jimi vedená řízení, jakož i podklady převzaté z jiných daňových řízení nebo získané při správě daní jiných daňových subjektů.

(3) Je-li podkladem předaným podle odstavce 2 protokol o svědecké výpovědi, správce daně na návrh daňového subjektu provede svědeckou výpověď v rámci daňového řízení o této daňové povinnosti.

(4) Orgány veřejné moci a osoby, které mají listiny a další věci nezbytné pro správu daní, které mohou být důkazním prostředkem při správě daní, jsou povinny za podmínek podle § 58 na vyžádání správce daně listiny nebo jejich kopie a jiné věci vydat nebo zapůjčit k ohledání; ustanovení § 96 odst. 3 se použije obdobně. Vyžaduje-li to účel řízení, může si správce daně vyžádat úřední ověření předložené kopie.

§ 94
Listina

(1) Listina vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci, jakož i listina, která je zákonem prohlášena za veřejnou, potvrzuje, že jde o prohlášení orgánu veřejné moci, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzuje i pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno.

(2) Správce daně může vyžadovat ověření pravosti úředního razítka a podpisu na listině vydané orgánem cizího státu, pokud je toho v řízení třeba, zejména má-li pochybnosti o pravosti předložených listin.

(3) Za listinu se pro účely tohoto ustanovení považuje rovněž datová zpráva.

§ 95
Znalecký posudek

(1) Správce daně může ustanovit znalce k prokázání skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení daně,

a) závisí-li rozhodnutí na posouzení otázek, k nimž je třeba odborných znalostí, které správce daně nemá, nebo
b) nepředloží-li daňový subjekt znalecký posudek, pokud mu tuto povinnost ukládá zákon, a to ani na výzvu správce daně.

(2) Rozhodnutí o ustanovení znalce se doručuje znalci; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozhodnutí o ustanovení znalce se doručuje též daňovému subjektu, který proti němu nemůže uplatnit opravné prostředky.

(3) Je-li vyžádán správcem daně znalecký posudek, je daňový subjekt, v jehož věci má být znalecký posudek podán, povinen při jeho vypracování s ustanoveným znalcem spolupracovat. Pokud je k vypracování znaleckého posudku potřebná součinnost dalších osob, může jim správce daně rozhodnutím uložit tuto povinnost, a to v rozsahu nezbytném pro vypracování znaleckého posudku; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(4) Je-li ve věci daňového subjektu prováděn výslech znalce, má daňový subjekt právo být tomuto výslechu přítomen a klást znalci otázky týkající se podávaného znaleckého posudku. O tom, že bude prováděn výslech znalce, správce daně daňový subjekt včas vyrozumí.

§ 96
Svědci

(1) Každá osoba je povinna vypovídat jako svědek o důležitých okolnostech při správě daní týkajících se jiných osob, pokud jsou jí známy; musí vypovídat pravdivě a nic nezamlčovat.

(2) Výpověď může odepřít ten, kdo by tím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám mu blízkým.

(3) Jako svědek nesmí být vyslechnut ten, kdo by porušil povinnosti spojené s utajováním informací podle jiného právního předpisu,[13)] nebo zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti,[14)] ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(4) Správce daně před výslechem poučí svědka o možnosti odepřít výpověď, o povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčovat a o právních následcích podané nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

(5) Daňový subjekt má právo být přítomen výslechu svědka a klást mu otázky v rámci dokazovaní svých práv a povinností. O provádění svědecké výpovědi správce daně daňový subjekt včas vyrozumí, nehrozí-li nebezpečí z prodlení.

(6) Ve vyrozumění daňového subjektu o provádění svědecké výpovědi správce daně uvede označení věci, ve které bude svědek vypovídat, a označení svědka, nehrozí-li nebezpečí, že by došlo ke zmaření účelu výpovědi.

§ 97
Záznamní povinnost

(1) Daňový subjekt, který v rámci své podnikatelské nebo jiné samostatně výdělečné činnosti uskutečňuje platby v hotovosti, je povinen vést průběžně evidenci těchto plateb, pokud nezaznamenává údaje o těchto platbách v jiné evidenci stanovené zákonem.

(2) Správce daně může uložit daňovému subjektu, aby kromě evidence stanovené právním předpisem vedl zvláštní záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně.

(3) Záznamní povinnost podle odstavce 2 ukládá správce daně rozhodnutím. Součástí rozhodnutí musí být přesné stanovení zaznamenávaných údajů, jejich členění a uspořádání, popřípadě návaznost na doklady, z nichž je záznam veden. Správce daně rozhodnutí o uložení záznamní povinnosti změní nebo zruší, jestliže se změnily nebo odpadly důvody, které vedly k jejímu uložení. Proti těmto rozhodnutím se lze odvolat do 15 dnů ode dne jejich doručení; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(4) Správce daně si může ověřovat již v průběhu zdaňovacího období řádné plnění záznamní povinnosti daňového subjektu, požadovat doklady, o nichž se vede průběžná evidence, a ukládat rozhodnutím povinnosti k odstranění závad. Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(5) Záznamy, evidence a doklady, na které se vztahuje záznamní povinnost, je daňový subjekt povinen uchovávat až do uplynutí lhůty pro stanovení daně, k níž se vztahují.

§ 98
Pomůcky a sjednání daně

(1) Nesplní-li daňový subjekt při dokazování jím uváděných skutečností některou ze svých zákonných povinností, a v důsledku toho nelze daň stanovit na základě dokazování, správce daně stanoví daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo které si obstará, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem. Uplatnění tohoto postupu při stanovení daně se uvede ve výroku rozhodnutí.

(2) Stanoví-li správce daně daň podle pomůcek, přihlédne také ke zjištěným okolnostem, z nichž vyplývají výhody pro daňový subjekt, i když jím nebyly uplatněny.

(3) Pomůckami jsou zejména

a) důkazní prostředky, které nebyly správcem daně zpochybněny,
b) podaná vysvětlení,
c) porovnání srovnatelných daňových subjektů a jejich daňových povinností,
d) vlastní poznatky správce daně získané při správě daní.

(4) Neprokázal-li daňový subjekt svá tvrzení vztahující se k jeho daňové povinnosti, a daň nelze dostatečně spolehlivě stanovit ani podle pomůcek, které má správce daně k dispozici, správce daně s daňovým subjektem daň sjedná. Sjednání daně se zaprotokoluje a výše sjednané daně se uvede v rozhodnutí, které má náležitosti rozhodnutí o stanovení daně a které je součástí tohoto protokolu; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 99
Předběžná otázka

(1) Vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán veřejné moci, je správce daně takovým rozhodnutím vázán. Ostatní otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu veřejné moci, může správce daně posoudit sám. Může také dát podnět příslušnému orgánu veřejné moci k zahájení řízení nebo vyzvat daňový subjekt, popřípadě jinou osobu zúčastněnou na správě daní, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správce daně určí.

(2) Správce daně si nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek, nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

§ 100
Předvolání a předvedení

(1) Správce daně předvolá osobu zúčastněnou na správě daní, jejíž osobní účast v řízení nebo jiném postupu při správě daní je nutná, a v předvolání uvede kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a současně upozorní na právní důsledky nedostavení se, včetně možnosti jejího předvedení. Předvolání se doručuje do vlastních rukou.

(2) V případě, že se předvolaná osoba bez dostatečného důvodu nedostaví ani po opakovaném předvolání, může správce daně vydat rozhodnutí o předvedení a požádat o její předvedení příslušný bezpečnostní sbor, který má pravomoc k předvedení podle jiného právního předpisu.

(3) Rozhodnutí o předvedení je doručováno předváděné osobě prostřednictvím osoby, která předvedení na základě tohoto rozhodnutí vykonává; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

Rozhodnutí
§ 101

(1) Správce daně ukládá povinnosti nebo přiznává práva anebo prohlašuje práva a povinnosti stanovené zákonem rozhodnutím.

(2) Rozhodnutí je vydané okamžikem, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení; rozhodnutí, které se nedoručuje, je vydané okamžikem, kdy bylo podepsáno úřední osobou.

(3) Příjemcem rozhodnutí je ten, komu je rozhodnutím ukládána povinnost nebo přiznáváno právo anebo prohlášeno právo nebo povinnost stanovená zákonem.

(4) Přiznat stejné právo nebo uložit stejnou povinnost lze ze stejného důvodu témuž příjemci rozhodnutí pouze jednou.

(5) Rozhodnutí se oznamuje všem jeho příjemcům. Vůči příjemci je rozhodnutí účinné okamžikem jeho oznámení. Rozhodnutí, kterým je jeho příjemci přiznáváno právo anebo prohlášeno právo stanovené zákonem, je vůči správci daně účinné okamžikem jeho vydání.

(6) Oznámením rozhodnutí se pro účely tohoto zákona rozumí doručení rozhodnutí nebo jiný prokazatelný způsob seznámení příjemce s obsahem rozhodnutí.

§ 102

(1) Rozhodnutí obsahuje

a) označení správce daně, který rozhodnutí vydal,
b) číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru,
c) označení příjemce rozhodnutí,
d) výrok s uvedením právního předpisu, podle něhož bylo rozhodováno, a jde-li o platební povinnost, také částku a číslo účtu příslušného poskytovatele platebních služeb, na který má být částka uhrazena,
e) lhůtu k plnění, je-li nutné ji stanovit,
f) poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat řádný opravný prostředek, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se řádný opravný prostředek podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku,
g) podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby,
h) datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno.

(2) Rozhodnutí obsahuje odůvodnění, nestanoví-li zákon jinak.

(3) V odůvodnění správce daně uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí.

(4) V odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno na základě dokazování, správce daně dále uvede, které skutečnosti má za prokázané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jak věc posoudil po právní stránce.

§ 103

(1) Rozhodnutí, které je účinné a proti kterému ***nelze uplatnit řádný opravný prostředek***, je v právní moci.

(2) Rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena.

(3) Na žádost příjemce rozhodnutí vyznačí správce daně na vyhotovení rozhodnutí doložku právní moci, popřípadě vykonatelnosti.

§ 104
Opravy zřejmých nesprávností

(1) Správce daně opraví zřejmé chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti ve vyhotovení rozhodnutí opravným rozhodnutím.

(2) Opravu zřejmých nesprávností v rozhodnutích o stanovení daně lze provést, jen pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Jde-li o rozhodnutí vydané při placení daně, skončí tato lhůta uplynutím lhůty pro placení daně. U ostatních rozhodnutí se lhůta posuzuje podle daňové povinnosti, se kterou opravované rozhodnutí souvisí.

§ 105
Nicotnost rozhodnutí

(1) Nicotnost rozhodnutí zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv, správce daně nejblíže nadřízený správci daně, který rozhodnutí vydal. Jde-li o rozhodnutí, které vydala úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, nicotnost rozhodnutí zjišťuje a prohlašuje tato úřední osoba na základě návrhu jí ustanovené komise.

(2) Nicotné je rozhodnutí, pokud

a) správce daně nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný,
b) trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, nebo
c) je vydáno na základě jiného nicotného rozhodnutí vydaného správcem daně.

(3) Rozhodnutí o prohlášení nicotnosti se doručí všem příjemcům rozhodnutí, jehož nicotnost se prohlašuje, a nelze se proti němu odvolat. Současně správce daně prohlásí za nicotná všechna navazující rozhodnutí, která vydal, nebo která byla vydána jemu podřízeným správcem daně.

(4) Byla-li na sebe navazující rozhodnutí vydána různými správci daně, prohlásí nicotnost předmětného rozhodnutí a všech navazujících rozhodnutí správce daně, který je těmto správcům daně nejblíže společně nadřízen.

(5) Podnět, který neshledal správce daně oprávněným, odloží a podatele o tom do 30 dnů vyrozumí.

§ 106
Zastavení řízení

(1) Správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže

a) osoba zúčastněná na správě daní vzala své podání, kterým se zahajuje řízení, zpět, pokud zákon zpětvzetí nevylučuje,
b) jde o zjevně právně nepřípustné podání,
c) ten, o jehož právech a povinnostech má být rozhodnuto, zanikl bez právního nástupce,
d) bylo učiněno podání ve věci, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto, nejde-li o rozhodnutí prozatímní nebo předběžné povahy,
e) nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon, nebo
f) řízení se stalo bezpředmětným.

(2) Týká-li se některý z důvodů zastavení řízení jen části jeho předmětu, zastaví se řízení jen v této části.

(3) Dojde-li k zastavení řízení podle odstavce 1 písm. c), správce daně rozhodnutí nedoručuje a nelze vůči němu uplatnit opravné prostředky; to neplatí, pokud je ve věci více příjemců rozhodnutí. Za den doručení rozhodnutí se považuje den založení do spisu.

§ 107
Náklady řízení

(1) Náklady řízení nese příslušný správce daně, s výjimkou nákladů na vymáhání nedoplatků a nákladů, které vznikly osobě zúčastněné na správě daní, nebo ke kterým byla osoba zúčastněná na správě daní povinna.

(2) Pokud se na výzvu správce daně zúčastní řízení třetí osoba, náleží jí náhrada účelně vynaložených hotových výdajů a ušlého výdělku, nestanoví-li jiný právní předpis jinak; to platí i pro náklady vzniklé při vyhledávací činnosti. Jde-li o právnickou osobu, náleží jí úhrada účelně vynaložených nákladů, zejména hotových výdajů a mzdových prostředků.

(3) Nárok na náhradu může třetí osoba uplatnit u správce daně, na jehož výzvu se řízení zúčastnila, spolu s doklady prokazujícími uplatňované nároky do 8 dnů ode dne účasti, jinak tento nárok zaniká.

(4) Byl-li správcem daně ustanoven osobě zúčastněné na správě daní zástupce nebo společný zástupce, náleží mu náhrada účelně vynaložených hotových výdajů a ušlého výdělku nebo odměny podle jiného právního předpisu za úkony, které jako zástupce ve věci účelně vykonal. Nárok lze uplatňovat u správce daně, který zástupce ustanovil, po jednotlivých úkonech, nejpozději však do 20 pracovních dnů poté, kdy byl zástupcem učiněn ve věci poslední úkon, jinak tento nárok zaniká. Správce daně může na žádost zástupce poskytnout přiměřenou zálohu.

(5) O uplatněných nárocích rozhodne správce daně do 15 dnů ode dne jejich uplatnění a do 15 dnů od vydání tohoto rozhodnutí poukáže ve prospěch oprávněných úhradu přiznaného nároku. Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(6) Uhradil-li správce daně náklady řízení vzniklé v důsledku nečinnosti nebo nesplnění povinnosti daňového subjektu, může uložit povinnost hradit tyto náklady daňovému subjektu a strhnout je přímo z osobního daňového účtu daňového subjektu; náklady řízení vzniklé společnému zástupci se přenášejí na zastoupené daňové subjekty společně a nerozdílně. Předepsaná náhrada nákladů řízení je splatná do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

(7) Při stanovení hotových výdajů spočívajících v náhradě jízdného, stravného a náhradě prokázaných výdajů za ubytování se použijí obdobně příslušná ustanovení zákoníku práce.

(8) Rozsah, ve kterém jsou hrazeny hotové výdaje, s výjimkou výdajů podle odstavce 7, a náhrada ušlého výdělku, a postup při jejich stanovení a úhradě stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

HLAVA VII
OPRAVNÉ A DOZORČÍ PROSTŘEDKY
Díl 1
Obecná ustanovení o opravných a dozorčích prostředcích
§ 108
Použití opravných a dozorčích prostředků

(1) Rozhodnutí vydané při správě daní lze přezkoumat na základě

a) řádného opravného prostředku, kterým je
1. odvolání nebo rozklad,
2. námitka, stanoví-li tak zákon,

b) mimořádného opravného prostředku, kterým je návrh na povolení obnovy řízení, nebo

c) dozorčího prostředku, kterým je
1. nařízení obnovy řízení,
2. nařízení přezkoumání rozhodnutí,
3. jiné zahájení přezkoumání rozhodnutí, stanoví-li tak zákon.

(2) Proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní orgán nebo úřední osoba stojící v jeho čele, lze podat rozklad. O rozkladu rozhoduje úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu na základě návrhu jí ustanovené komise. Na řízení o rozkladu se použijí obdobně ustanovení o odvolání, nevylučuje-li to povaha věci.

(3) Rozhodla-li v řízení o opravném nebo dozorčím prostředku úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, nelze tato rozhodnutí s výjimkou uvedenou v § 119 odst. 2 a § 122 odst. 2 dále přezkoumávat opravnými a dozorčími prostředky podle tohoto zákona.

Díl 2
Odvolací řízení
Obecná ustanovení o odvolání
§ 109

(1) Příjemce rozhodnutí se může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak. Odvolání je nepřípustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí.

(2) Proti rozhodnutí označenému jako výzva, kterým správce daně vyzývá příjemce rozhodnutí k uplatnění práva nebo splnění povinností, se nelze samostatně odvolat, pokud zákon nestanoví jinak.

(3) Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno.

(4) Odvolání lze podat do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, a to i před doručením tohoto rozhodnutí.

(5) Odvolání nemá odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 110

(1) V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 102 odst. 1 písm. f) lze odvolání podat do 30 dnů ode dne doručení opravného rozhodnutí podle § 104, bylo-li vydáno, nejpozději však do 3 měsíců ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje.

(2) Je-li v poučení připuštěno odvolání i tehdy, kdy je zákon nepřipouští, a je-li podáno odvolání, řízení o odvolání se zastaví.

(3) Je-li v poučení chybně přiznán odvolání odkladný účinek tehdy, kdy jej zákon nepřiznává, má včas podané odvolání odkladný účinek.

§ 111

(1) Příjemce rozhodnutí se může vzdát svého práva na odvolání až do uplynutí odvolací lhůty; dnem vzdání se práva na odvolání nabývá rozhodnutí, vůči kterému byl tento úkon učiněn, právní moci. Je-li v řízení více příjemců rozhodnutí a všichni se vzdali práva podat odvolání, nabývá rozhodnutí právní moci dnem, kdy tak učinil poslední z nich.

(2) Do doby, než je rozhodnutí o odvolání vydáno, může odvolatel odvolání měnit, doplňovat nebo vzít zpět.

(3) Dnem zpětvzetí odvolání je odvolací řízení zastaveno a rozhodnutí, které bylo tímto odvoláním napadeno, nabývá právní moci. Pokud vzali všichni odvolatelé podané odvolání zpět, odvolací řízení je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání posledního z odvolatelů a tímto dnem nabývá rozhodnutí právní moci.

(4) Může-li odvolání podat několik příjemců rozhodnutí a odvolá-li se jen některý z nich, správce daně, který napadené rozhodnutí vydal, zašle kopii odvolání ostatním příjemcům rozhodnutí a vyzve je, aby se k podanému odvolání vyjádřili ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 15 dnů.

(5) Došlo-li před skončením odvolacího řízení ke změně místní příslušnosti, provede odvolací řízení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal a jemu nejblíže nadřízený správce daně.

(6) Pokud již uplynula lhůta pro stanovení daně, správce daně, který v odvolacím řízení tuto skutečnost zjistil, napadené rozhodnutí o stanovení daně zruší a zastaví odvolací řízení.

§ 112
Náležitosti odvolání

(1) Odvolání musí mít tyto náležitosti

a) označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal,
b) označení odvolatele,
c) číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje,
d) uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí,
e) označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání,
f) návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.

(2) Obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.

(3) Odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.

§ 113
Postup správce daně prvního stupně

(1) Správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno,

a) rozhodne o odvolání sám, pokud mu v plném rozsahu vyhoví a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4,
b) rozhodne o odvolání sám, pokud mu vyhoví pouze částečně a ve zbytku je zamítne a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4, nebo
c) odvolání zamítne a zastaví odvolací řízení, pokud je podané odvolání nepřípustné nebo bylo podáno po lhůtě.

(2) Nemůže-li správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, posoudit všechny údaje uvedené v odvolání z výsledků již provedeného řízení, řízení doplní o nezbytné úkony.

(3) Pokud správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, o odvolání nerozhodne sám, postoupí odvolání s příslušnou částí spisu a se svým stanoviskem bez zbytečného odkladu odvolacímu orgánu.

Postup odvolacího orgánu
§ 114

(1) Odvolacím orgánem je správce daně nejblíže nadřízený správci daně, který napadené rozhodnutí vydal.

(2) Odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Odvolací orgán však není návrhy odvolatele vázán, a to ani v případě, že v odvolání neuplatněné skutečnosti ovlivní rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

(3) Vyjdou-li při přezkoumávání najevo nesprávnosti nebo nezákonnosti odvolatelem neuplatněné, které však mohou mít vliv na výrok rozhodnutí o odvolání, odvolací orgán je prověří.

(4) Směřuje-li odvolání proti rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek, zkoumá odvolací orgán pouze dodržení zákonných podmínek použití tohoto způsobu stanovení daně, jakož i přiměřenosti použitých pomůcek.

§ 115

(1) V rámci odvolacího řízení může odvolací orgán provádět dokazování k doplnění podkladů pro rozhodnutí nebo k odstranění vad řízení, anebo toto doplnění nebo odstranění vad uložit správci daně, který napadené rozhodnutí vydal, se stanovením přiměřené lhůty.

(2) Provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

(3) Lhůta podle odstavce 2 nesmí být delší než 15 dnů a lze ji prodloužit. Žádost o navrácení této lhůty v předešlý stav je možné podat nejpozději do vydání rozhodnutí o odvolání.

(4) Po uplynutí lhůty podle odstavce 2 odvolací orgán k návrhům na provedení dalších důkazů nepřihlíží.

§ 116

(1) Odvolací orgán

a) napadené rozhodnutí změní,
b) napadené rozhodnutí zruší a zastaví řízení, nebo
c) odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

(2) V odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být vypořádány všechny důvody, v nichž odvolatel spatřuje nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

(3) Zjistí-li odvolací orgán, že jsou u správce daně prvního stupně splněny podmínky pro rozhodnutí podle § 113 odst. 1, může vrátit věc k rozhodnutí správci daně prvního stupně s odůvodněním obsahujícím právní názor, kterým je správce daně prvního stupně vázán, jinak o odvolání rozhodne sám.

(4) Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dále odvolat.

Díl 3
Obnova řízení
Řízení o povolení nebo nařízení obnovy řízení
§ 117

(1) Řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže

a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,
b) rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku,
c) rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, nebo
d) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.

(2) Nalézací řízení nelze obnovit z důvodů, za kterých lze podat dodatečné přiznání nebo dodatečné vyúčtování.

§ 118

(1) Návrh na povolení obnovy řízení se podává u správce daně, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(2) Návrh na povolení obnovy řízení lze podat do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o důvodech obnovy řízení.

(3) V návrhu na povolení obnovy řízení musí být uvedeny okolnosti svědčící o jeho důvodnosti a o dodržení lhůty pro podání návrhu na povolení obnovy řízení.

§ 119

(1) Obnovu řízení povolí nebo nařídí správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni, a neshledá-li důvod povolení obnovy, návrh zamítne.

(2) Jde-li o povolení nebo nařízení obnovy řízení ve věci, ve které rozhodovala v posledním stupni úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, povolí nebo nařídí obnovu řízení anebo návrh zamítne tato úřední osoba na základě návrhu jí ustanovené komise.

(3) Správce daně v odůvodnění rozhodnutí vymezí důvody, na základě kterých se obnova řízení povoluje nebo nařizuje.

(4) Obnovu nalézacího řízení lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Obnovu řízení při placení daní lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro placení daně. V ostatních případech lze obnovu řízení povolit nebo nařídit do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí ukončujícího toto řízení.

(5) Došlo-li ke změně místní příslušnosti před vydáním rozhodnutí, kterým se obnova řízení povoluje nebo nařizuje, provede řízení o povolení obnovy, jakož i vlastní obnovené řízení nově místně příslušný správce daně. Ke změně místní příslušnosti, ke které došlo po vydání rozhodnutí o povolení či nařízení obnovy řízení, se nepřihlíží.

§ 120
Obnovené řízení

(1) Obnovené řízení ve věci provede správce daně, který ve věci rozhodoval v prvním stupni; pokud nastaly důvody podle § 117 odst. 1 písm. c), provede obnovené řízení ve věci správce daně, v jímž vedeném řízení tyto důvody nastaly.

(2) Obnovené řízení se zahajuje vydáním rozhodnutí o povolení nebo nařízení obnovy.

(3) Povolení nebo nařízení obnovy řízení má vůči původnímu rozhodnutí odkladný účinek až do oznámení rozhodnutí ve věci vydaného v obnoveném řízení s výjimkou zajištění podle § 170 a 173. Po dobu trvání odkladného účinku nevznikají úroky, které jsou příslušenstvím daně.

(4) Novým rozhodnutím ve věci se původní rozhodnutí ruší.

Díl 4
Přezkumné řízení
Nařízení přezkoumání rozhodnutí
§ 121

(1) Správce daně z moci úřední nařídí přezkoumání rozhodnutí, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

(2) V rozsahu, ve kterém bylo rozhodnutí vydané při správě daní přezkoumáno ve správním soudnictví, nelze nařídit přezkoumání rozhodnutí.

(3) Podnět k nařízení přezkoumání rozhodnutí podá u správce daně, který rozhodl v řízení v posledním stupni, kterýkoli správce daně, jakmile zjistí, že pro nařízení přezkoumání rozhodnutí jsou dány zákonné podmínky.

(4) Za podmínek podle odstavce 3 může podnět k přezkoumání rozhodnutí podat kterákoli osoba zúčastněná na správě daní. Pokud o to osoba, která podala podnět, požádá, sdělí jí správce daně, zda shledal podnět důvodným či nikoliv.

§ 122

(1) Přezkoumání rozhodnutí nařídí správce daně nejblíže nadřízený správci daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(2) Jde-li o nařízení přezkoumání rozhodnutí ústředního správního orgánu nebo úřední osoby stojící v čele ústředního správního orgánu, nařídí přezkoumání rozhodnutí úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu na základě návrhu jí ustanovené komise.

(3) Přezkoumání rozhodnutí lze nařídit, pokud neuplynula lhůta

a) pro stanovení daně, jde-li o rozhodnutí o stanovení daně,
b) pro placení daně, jde-li o rozhodnutí vydané v řízení při placení daní,
c) 3 let ode dne právní moci tohoto rozhodnutí, jde-li o
   1. jiné rozhodnutí než podle písmene a) nebo b),
   2. nařízení z důvodu možného zrušení rozhodnutí o stanovení daně, které nabylo právní moci po uplynutí lhůty pro stanovení daně,
   3. nařízení z důvodu možného zrušení rozhodnutí vydaného při placení daní, které nabylo právní moci po uplynutí lhůty pro placení daně.

(4) Došlo-li ke změně místní příslušnosti od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, provede následné přezkumné řízení nově místně příslušný správce daně. Ke změně místní příslušnosti, ke které došlo po vydání rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí, se nepřihlíží.

§ 123
Postup při přezkumném řízení

(1) Přezkumné řízení provede správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(2) Řízení je zahájeno vydáním rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí.

(3) Správce daně je při řízení vázán důvody, pro které bylo nařízeno, a právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí; ve stejném rozsahu může řízení doplňovat a odstraňovat jeho vady.

(4) Nařízení přezkoumání rozhodnutí má vůči takto přezkoumávanému rozhodnutí a navazujícím rozhodnutím odkladný účinek až do doby oznámení rozhodnutí ve věci, vydaného v přezkumném řízení, s výjimkou zajištění podle § 167 až 169, § 170 a 173. Po dobu trvání odkladného účinku úroky, které jsou příslušenstvím daně, nevznikají.

(5) Jestliže správce daně po zahájení přezkumného řízení zjistí, že byly naplněny podmínky podle § 121 odst. 1, vydá rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí zruší nebo změní. V opačném případě přezkumné řízení zastaví.

Díl 5
Vztah ke správnímu soudnictví
§ 124

(1) Domáhá-li se navrhovatel ve správním soudnictví zrušení rozhodnutí vydaného správcem daně, může jej správce daně uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení.

(2) Přezkumné řízení směřující k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví provede správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni; ustanovení o nařízení přezkoumání rozhodnutí se nepoužijí.

(3) K novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazních prostředků, které navrhovatel ve své žalobě neuvedl, správce daně v rámci přezkumného řízení směřujícího k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví nepřihlíží.

(4) V rámci přezkumného řízení směřujícího k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví nelze změnit rozhodnutí v neprospěch navrhovatele.

(5) Proti rozhodnutí vydanému v rámci přezkumného řízení směřujícího k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 124a

(1) Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, na jehož základě bylo správcem daně vydáno nové rozhodnutí ve věci, pozbývá toto rozhodnutí správce daně všech právních účinků dnem nabytí právní moci

a) nového rozhodnutí krajského soudu, kterým je žaloba zamítnuta nebo ve kterém dojde ke změně právního názoru oproti zrušenému rozhodnutí krajského soudu, nebo

b) rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, rozhodl-li současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu o žalobě sám.

(2) Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, kterým došlo ke zrušení rozhodnutí správce daně, nabývá toto rozhodnutí správce daně znovu všech právních účinků dnem nabytí právní moci nového rozhodnutí krajského soudu, kterým je žaloba zamítnuta, nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, rozhodl-li současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu o žalobě sám.

ČÁST TŘETÍ
ZVLÁŠTNÍ ČÁST O SPRÁVĚ DANÍ
HLAVA I
REGISTRAČNÍ ŘÍZENÍ

§ 125
Vznik registrační povinnosti

Registrační povinnost vzniká daňovému subjektu, kterému vznikne povinnost podat přihlášku k registraci k jednotlivé dani.

§ 126
Přihláška k registraci

V přihlášce k registraci je daňový subjekt povinen uvést předepsané údaje potřebné pro správu daní.

§ 127
Oznamovací povinnost registrovaných daňových subjektů

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je povinen daňový subjekt uvádět při registraci, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala, popřípadě požádat o zrušení registrace, jsou-li pro to dány důvody.

(2) Oznámení změny registračních údajů a žádost o zrušení registrace lze provést pouze prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(3) Registrovaný daňový subjekt je povinen předložit správci daně

a) příslušnou listinu prokazující jeho zrušení, popřípadě další listinu, podle které dojde k rozhodnutí o zániku povolení nebo oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu tato listina byla doručena, nebo kdy ji potvrdil,
b) rozhodnutí orgánu veřejné moci o jeho zrušení, popřípadě rozhodnutí o zániku povolení nebo oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu toto rozhodnutí bylo doručeno; tento postup se neuplatní, pokud daňový subjekt správce daně o těchto skutečnostech informoval podle písmene a),
c) smlouvu o koupi obchodního závodu nebo jeho části, a to 15 dnů od jejího uzavření.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 a 3 se nevztahuje na údaje, jejichž změnu může správce daně automatizovaným způsobem zjistit z ✂ evidencí, do nichž má zřízen ✂ přístup; okruh těchto údajů zveřejní správce daně způsobem podle § 56 odst. 2.

§ 128
Postup k odstranění pochybností v registračních údajích

(1) Správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.

(2) Vyhoví-li daňový subjekt výzvě ve stanovené lhůtě, hledí se na přihlášku k registraci nebo na oznámení o změně registračních údajů, jako by bylo podáno bez vady v den původního podání. Je-li výzvě vyhověno až po uplynutí lhůty, považuje se přihláška k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů za podané tímto dnem.

§ 129
Rozhodnutí v registračním řízení

(1) Správce daně rozhodne o registraci ve lhůtě 30 dnů ode dne podání přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad; ve zvlášť složitých případech může tuto lhůtu prodloužit nejblíže nadřízený správce daně.

(2) Pokud správce daně rozhodne zcela v souladu s přihláškou k registraci nebo s oznámením o změně registračních údajů, rozhodnutí se neodůvodňuje.

(3) Správce daně podle povahy věci rozhodne z moci úřední o registraci, nebo o zrušení registrace, pokud je to důvodné a pokud daňový subjekt

a) nepodá přihlášku k registraci,
b) nepodá oznámení o změně registračních údajů, nebo
c) nevyhoví výzvě k odstranění pochybností v registračních údajích.

(4) Změnu registračních údajů provede správce daně na základě oznámení o změně registračních údajů nebo na základě vlastního zjištění pouze formou úředního záznamu.

§ 130
Daňové identifikační číslo

(1) Daňovému subjektu, který není dosud registrován k žádné dani, přidělí správce daně daňové identifikační číslo. Daňové identifikační číslo obsahuje kód „CZ“ a kmenovou část, kterou tvoří obecný identifikátor, nebo vlastní identifikátor správce daně.

(2) Daňové identifikační číslo je daňový subjekt povinen uvádět ve všech případech, které se týkají daně, ke které byl pod tímto daňovým identifikačním číslem registrován, při styku se správcem daně a dále v případech stanovených zákonem.

(3) Obecným identifikátorem je u fyzické osoby rodné číslo, popřípadě jiný obecný identifikátor, stanoví-li tak zákon, a u právnické osoby identifikační číslo.

(4) Správce daně rozhodnutím přidělí daňovému subjektu vlastní identifikátor v případě, že

a) není daňovému subjektu přidělen obecný identifikátor, nebo
b) o jeho přidělení daňový subjekt, který je fyzickou osobou a který jej dosud nemá přidělen, požádá; takto přidělený vlastní identifikátor tvoří kmenovou část daňového identifikačního čísla.

§ 131
Změna místní příslušnosti registrovaných daňových subjektů

(1) Dojde-li ke změně podmínek pro určení místní příslušnosti správce daně, dosavadní příslušný správce daně stanoví rozhodnutím den, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(2) Dojde-li do dne, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně, ke změně okolností, za kterých bylo podle odstavce 1 rozhodnuto, rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o jeho zrušení nebo změně.

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 se použije také pro změnu místní příslušnosti daňového subjektu v případě daně, k níž se daňový subjekt neregistruje, pokud se změna podmínek pro určení místní příslušnosti současně týká této daně.

HLAVA II
ŘÍZENÍ O ZÁVAZNÉM POSOUZENÍ
Závazné posouzení

§ 132

(1) Správce daně vydá daňovému subjektu na jeho žádost rozhodnutí o závazném posouzení daňových důsledků, které pro něj vyplynou z daňově rozhodných skutečností již nastalých nebo očekávaných, a to v případech, kdy tak stanoví zákon.

(2) Výrok rozhodnutí o závazném posouzení obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 časový i věcný rozsah závaznosti vydaného rozhodnutí.

(3) Proti rozhodnutí o závazném posouzení nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 133

(1) Rozhodnutí o závazném posouzení je při stanovení daně účinné vůči správci daně, který rozhoduje o daňové povinnosti daňového subjektu, na jehož žádost bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno, pokud v době rozhodování o daňové povinnosti je skutečný stav věci totožný s údaji, na jejichž základě bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno.

(2) Rozhodnutí o závazném posouzení se stává neúčinným, pokud došlo ke změně zákonné úpravy, na jejímž základě bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno.

(3) Rozhodnutí o závazném posouzení není účinné pro posouzení daňových důsledků vyplývajících z rozhodných skutečností, které nastaly ve zdaňovacím období, jehož běh započal po uplynutí 3 let ode dne, v němž nabylo toto rozhodnutí právní moci, pokud správce daně nestanoví lhůtu kratší.

(4) Jde-li o jednorázovou daň, která se posuzuje ve vztahu k jednotlivé skutečnosti, není rozhodnutí o závazném posouzení účinné pro posouzení daňových důsledků vyplývajících z rozhodných skutečností, které nastaly po uplynutí 3 let od konce kalendářního roku, v němž nabylo toto rozhodnutí právní moci, pokud správce daně nestanoví lhůtu kratší.

(5) Prokáže-li se při stanovení daně, že podmínky, za kterých bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno, nejsou splněny, nelze toto rozhodnutí v tomto daňovém řízení použít.

HLAVA III
DAŇOVÉ ŘÍZENÍ

§ 134

(1) Daňové řízení se vede za účelem správného zjištění a stanovení daně a zabezpečení její úhrady a končí splněním nebo jiným zánikem daňové povinnosti, která s touto daní souvisí.

(2) Pro potřeby vymezení předmětu daňového řízení se daň posuzuje buď ke zdaňovacímu období, nebo ve vztahu k jednotlivé skutečnosti.

(3) Daňové řízení se skládá podle okolností z dílčích řízení, ve kterých jsou vydávána jednotlivá rozhodnutí. Dílčím řízením se pro účely tohoto zákona rozumí řízení

a) nalézací
   1. vyměřovací, při němž dochází k vyměření daně,
   2. doměřovací, při němž dochází k doměření daně,
b) při placení daní
   1. o posečkání daně a rozložení její úhrady na splátky,
   2. o zajištění daně,
   3. exekuční,
c) o mimořádných opravných a dozorčích prostředcích proti jednotlivým rozhodnutím vydaným v rámci daňového řízení.

(4) Součástí dílčích řízení podle odstavce 3 je případné řízení o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v těchto řízeních.

HLAVA IV
NALÉZACÍ ŘÍZENÍ
Díl 1
Vyměřovací řízení
Řádné daňové tvrzení
§ 135

(1) Řádné daňové tvrzení je povinen podat každý daňový subjekt, kterému to zákon ukládá, nebo daňový subjekt, který je k tomu správcem daně vyzván.

(2) Daňový subjekt je povinen v řádném daňovém tvrzení sám vyčíslit daň a uvést předepsané údaje, jakož i další okolnosti rozhodné pro vyměření daně.

(3) Daň je splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání řádného daňového tvrzení.

§ 136

(1) Daňové přiznání u daní vyměřovaných za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců, se podává nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období.

(2) Lhůta pro podání daňového přiznání podle odstavce 1 se prodlužuje na

a) 4 měsíce po uplynutí zdaňovacího období, pokud daňové přiznání nebylo podáno nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období a následně bylo daňové přiznání podáno elektronicky, nebo
b) 6 měsíců po uplynutí zdaňovacího období, pokud
   1. daňový subjekt má zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nebo
   2. daňové přiznání nebylo podáno nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období a následně daňové přiznání podal poradce.

(3) Daňové přiznání u daní vyměřovaných na zdaňovací období, které činí 12 měsíců, se podává nejpozději do konce prvního měsíce, jímž začíná běh zdaňovacího období.

(4) Je-li zdaňovací období kratší než 1 rok, podává se daňové přiznání do 25 dnů po uplynutí zdaňovacího období. Tuto lhůtu nelze prodloužit.

(5) Nevznikla-li daňovému subjektu ve zdaňovacím období daňová povinnost k dani, ke které je registrován, sdělí tuto skutečnost správci daně ve lhůtě pro podání daňového přiznání nebo vyúčtování.

(6) Žádá-li daňový subjekt o prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání podle § 36 a současně hodlá využít prodloužení této lhůty podle odstavce 2 písm. a), nebo podle odstavce 2 písm. b) bodu 2, uvede v žádosti tuto skutečnost, jinak se při posouzení žádosti o prodloužení lhůty zohlední délka lhůty podle odstavce 1. Uvede-li daňový subjekt v žádosti o prodloužení lhůty, že hodlá využít prodloužení lhůty podle odstavce 2, a následně nedodrží podmínky pro toto prodloužení, nárok na prodloužení lhůty podle § 36 zaniká.

§ 137

(1) Hlášení se podává do 20 dnů po uplynutí měsíce, v němž vznikla plátci daně povinnost, která je předmětem hlášení. Pokud je s hlášením spojena i povinnost odvést daň, je daň splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání hlášení.

(2) Vyúčtování se podává do 3 měsíců po uplynutí kalendářního roku. Pokud je s vyúčtováním spojena i povinnost odvést daň, je daň splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání vyúčtování.

(3) Lhůtu pro podání hlášení nebo vyúčtování nelze prodloužit.

§ 138
Opravné daňové přiznání a opravné vyúčtování

(1) Před uplynutím lhůty k podání daňového přiznání nebo vyúčtování může daňový subjekt nahradit daňové přiznání nebo vyúčtování, které již podal, opravným daňovým přiznáním nebo opravným vyúčtováním.

(2) V řízení se dále postupuje podle tohoto opravného daňového přiznání nebo opravného vyúčtování a k předchozímu daňovému přiznání nebo vyúčtování se nepřihlíží. Takto lze nahradit i dodatečná daňová přiznání nebo dodatečná vyúčtování nebo již podaná opravná přiznání nebo opravná vyúčtování.

(3) Daňové přiznání podané po uplynutí tříměsíční lhůty podle § 136 odst. 1 lze nahradit opravným daňovým přiznáním pouze, jsou-li obě tato daňová přiznání podána

a) elektronicky v prodloužené lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. a),
b) poradcem v prodloužené lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. b) bodu 2, nebo
c) ve lhůtě, která byla prodloužena pouze podle § 36.

Vyměření daně
§ 139

(1) Daň lze vyměřit na základě daňového přiznání nebo vyúčtování, nebo z moci úřední.

(2) Podle výsledků vyměřovacího řízení správce daně vyměří daň, kterou předepíše do evidence daní; vyměřením daně se rozumí i stanovení daně plátci daně k přímé úhradě.

(3) Je-li daň vyměřená správcem daně vyšší než daň tvrzená daňovým subjektem, je rozdíl splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru. Ve stejné náhradní lhůtě je splatná i daň vyměřená z moci úřední.

§ 140

(1) Neodchyluje-li se vyměřovaná daň od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností nebo byla zahájena daňová kontrola. Platební výměr správce daně založí do spisu.

(2) Za den doručení platebního výměru daňovému subjektu se považuje poslední den lhůty pro podání daňového přiznání nebo vyúčtování, a bylo-li daňové přiznání nebo vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně.

(3) Daňový subjekt je oprávněn vyžádat si od správce daně stejnopis platebního výměru, který správce daně zašle daňovému subjektu do 30 dnů ode dne, kdy obdržel jeho žádost; je-li žádost podána před okamžikem vydání platebního výměru, běží tato lhůta ode dne jeho vydání.

(4) Neodchyluje-li se vyměřená daň od daně tvrzené daňovým subjektem, nelze se proti platebnímu výměru, kterým je tato daň stanovena, odvolat; to neplatí, pokud byl platební výměr vydán na základě rozhodnutí o závazném posouzení.

Díl 2
Doměřovací řízení
§ 141
Dodatečné daňové přiznání a dodatečné vyúčtování

(1) Zjistí-li daňový subjekt, že daň má být vyšší než poslední známá daň, je povinen podat do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém to zjistil, dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování a ve stejné lhůtě rozdílnou částku uhradit. Tato povinnost trvá, pokud běží lhůta pro stanovení daně. Poslední známá daň je výsledná daň, jak byla správcem daně dosud pravomocně stanovena v dosavadním průběhu daňového řízení o této dani.

(2) Daňový subjekt je oprávněn ve lhůtě podle odstavce 1 podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování na daň nižší, než je poslední známá daň, jestliže daň byla pravomocně stanovena v nesprávné výši; v tomto dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování nelze namítat vady postupu správce daně.

(3) Dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování na daň nižší, než je poslední známá daň, není přípustné, pokud některé z rozhodnutí, z něhož vyplývá poslední známá daň, bylo učiněno podle pomůcek nebo vydáno na základě sjednání daně.

(4) Daňový subjekt je oprávněn ve lhůtách podle odstavce 1 podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování, kterým se nemění poslední známá daň, ale pouze údaje daňovým subjektem dříve tvrzené.

(5) V dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování uvede daňový subjekt rozdíl oproti poslední známé dani a den jeho zjištění; v případě dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování podle odstavců 2 a 4 uvede i důvody pro jeho podání.

(6) Lhůta podle odstavce 1 věty první neběží po dobu, kdy není přípustné podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování.

(7) Daň dodatečně tvrzená daňovým subjektem je splatná v náhradní lhůtě splatnosti, která je shodná s lhůtou podle odstavce 1 věty první.

§ 142
Následné hlášení

(1) Do uplynutí lhůty pro podání vyúčtování nebo do doby, než správce daně pravomocně stanoví za určitá období daň plátci daně k přímé úhradě, je plátce daně povinen podat k již podanému hlášení následné hlášení, pokud zjistí, že dosud ohlášené údaje nebyly správné; v tomto hlášení plátce daně vyznačí změny a rozdíly oproti již podanému hlášení a uvede původní den splatnosti opravovaných částek.

(2) Jsou-li dány důvody pro podání následného hlášení, je plátce daně povinen podat toto následné hlášení ve lhůtách podle § 141 odst. 1. Pokud je s následným hlášením spojena i povinnost odvést daň, je plátce daně povinen uhradit tuto daň ve stejných lhůtách.

(3) Pokud má podané následné hlášení za následek snížení odvedené daně, správce daně rozhodnutím potvrdí toto snížení a současně je předepíše do evidence daní.

Doměření daně
§ 143

(1) Daň lze doměřit na základě dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, nebo z moci úřední. Právní moc dosavadních rozhodnutí o stanovení daně není jejímu doměření na překážku.

(2) Podle výsledků doměřovacího řízení doměří správce daně daň ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné a tento doměřený rozdíl na dani současně předepíše do evidence daní; doměřením daně se rozumí i dodatečné stanovení daně plátci daně k přímé úhradě.

(3) K doměření daně z moci úřední může dojít pouze

a) na základě výsledku daňové kontroly, nebo
b) v případě, kdy daňový subjekt nevyhoví výzvě k podání dodatečného daňového tvrzení.

(4) Pokud jsou v doměřovacím řízení zjištěny pouze rozdíly v jednotlivých údajích, na základě kterých byla pravomocně stanovena poslední známá daň,

a na základě toho nedojde ke změně poslední známé daně, uvede správce daně ve výroku dodatečného platebního výměru, že daň se neodchyluje; § 144 se použije obdobně.

(5) Je-li doměřená daň vyšší než daň dodatečně tvrzená daňovým subjektem, je rozdíl splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci dodatečného platebního výměru. Ve stejné náhradní lhůtě je splatná i daň doměřená z moci úřední.

§ 144

(1) Neodchyluje-li se doměřovaná daň od daně dodatečně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek doměření oznamovat dodatečným platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností nebo byla zahájena daňová kontrola. Dodatečný platební výměr správce daně založí do spisu.

(2) Za den doručení dodatečného platebního výměru daňovému subjektu se považuje poslední den lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, a bylo-li dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně.

(3) Daňový subjekt je oprávněn vyžádat si od správce daně stejnopis dodatečného platebního výměru, který správce daně zašle daňovému subjektu do 30 dnů ode dne, kdy obdržel jeho žádost; je-li žádost podána před okamžikem vydání dodatečného platebního výměru, běží tato lhůta ode dne jeho vydání.

(4) Neodchyluje-li se doměřená daň od daně dodatečně tvrzené daňovým subjektem, nelze se proti dodatečnému platebnímu výměru, kterým je tato daň stanovena, odvolat; to neplatí, pokud byl dodatečný platební výměr vydán na základě rozhodnutí o závazném posouzení.

Díl 3
Společná ustanovení pro nalézací řízení

§ 145
Výzva k podání daňového tvrzení

(1) Nebylo-li podáno řádné daňové tvrzení, vyzve správce daně daňový subjekt k jeho podání a stanoví náhradní lhůtu. Nevyhoví-li daňový subjekt této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně vyměřit daň podle pomůcek nebo předpokládat, že daňový subjekt tvrdil v řádném daňovém tvrzení daň ve výši 0 Kč.

(2) Pokud lze důvodně předpokládat, že bude daň doměřena, může správce daně vyzvat daňový subjekt k podání dodatečného daňového tvrzení a stanovit náhradní lhůtu. Nevyhoví-li daňový subjekt této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně doměřit daň podle pomůcek.

(3) Výzva k podání daňového tvrzení nezahajuje vyměřovací nebo doměřovací řízení z moci úřední.

(4) Nevyhoví-li daňový subjekt výzvě k podání daňového tvrzení a neučiní-li ve lhůtě uvedené ve výzvě podání, kterým se zahajuje vyměřovací nebo doměřovací řízení, je vyměřovací nebo doměřovací řízení zahájeno uplynutím této lhůty.

§ 145a
Daňové tvrzení podané v zahájeném řízení

(1) Podání daňového tvrzení v průběhu vyměřovacího nebo doměřovacího řízení není přípustné a nezahajuje další řízení. Údaje uvedené v takto podaném daňovém tvrzení se využijí při stanovení daně, pokud to stav řízení umožňuje.

(2) Odstavec 1 platí i pro podání daňového tvrzení v průběhu řízení o mimořádném opravném prostředku nebo dozorčím prostředku proti rozhodnutí o stanovení daně.

(3) Daňové tvrzení k dani, ohledně jejíhož stanovení je vedeno řízení před soudem ve správním soudnictví, není přípustné a nezahajuje další řízení. Bylo-li toto daňové tvrzení podáno před zahájením řízení před soudem ve správním soudnictví, nelze v doměřovacím řízení zahájeném podáním tohoto daňového tvrzení dále pokračovat.

§ 146
Zaokrouhlování

(1) Daň se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(2) Záloha na daň se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru. ***Záloha na daňový odpočet se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.***

(3) Výpočet na základě daňové sazby, koeficientů, ukazatelů a výsledek přepočtu měny se provádí s přesností na dvě platná desetinná místa. Postupné zaokrouhlování ve dvou nebo více stupních je nepřípustné.

(4) Pro výpočet úroku náležejícího za 1 den se při použití repo sazby České národní banky za rok považuje 365 dnů.

§ 147
Rozhodnutí o stanovení daně

(1) Správce daně v nalézacím řízení stanoví daňovému subjektu daň rozhodnutím o stanovení daně, které se označuje jako

a) platební výměr, jde-li o vyměření daně,
b) dodatečný platební výměr, jde-li o doměření daně, nebo
c) hromadný předpisný seznam, stanoví-li tak jiný zákon.

(2) Rozhodnutí o stanovení daně se neodůvodňuje; to neplatí, pokud

a) se stanovená daň odchyluje od daně tvrzené daňovým subjektem, nebo
b) dojde ke stanovení daně z moci úřední.

(3) Dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, popřípadě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění zpráva o daňové kontrole, popřípadě protokol o ***sdělení*** výsledku postupu k odstranění pochybností ***nebo písemné vyhotovení tohoto výsledku, je-li oznámeno***.

§ 148
Lhůta pro stanovení daně

(1) Daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.

(2) Lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k

a) podání dodatečného daňového tvrzení nebo oznámení výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, pokud tato výzva vedla k doměření daně,
b) oznámení rozhodnutí o stanovení daně,
c) zahájení řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku,
d) oznámení rozhodnutí ve věci opravného nebo dozorčího prostředku, nebo
e) oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně.

(3) Byla-li před uplynutím lhůty pro stanovení daně zahájena daňová kontrola, podáno řádné daňové tvrzení nebo oznámena výzva k podání řádného daňového tvrzení, běží lhůta pro stanovení daně znovu ode dne, kdy byl tento úkon učiněn.

(4) Lhůta pro stanovení daně neběží po dobu

a) řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví a před Ústavním soudem,
b) řízení o otázce, o níž je příslušný rozhodnout soud a která je nezbytná pro správné stanovení daně,
c) trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní,
d) od zmeškání odvolací lhůty proti rozhodnutí o stanovení daně až do oznámení rozhodnutí o jejím navrácení v předešlý stav,
e) od marného uplynutí úložní doby až do dne doručení rozhodnutí, kterým je prohlášena neúčinnost doručení rozhodnutí vydaného v nalézacím řízení, nebo
f) ode dne odeslání žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní až do dne obdržení odpovědi na tuto žádost nebo do dne odeslání oznámení o ukončení mezinárodní spolupráce při správě daní v dané věci.

(5) Lhůta pro stanovení daně končí nejpozději uplynutím 10 let od jejího počátku podle odstavce 1.

(6) V důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu, lze daň stanovit do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně. ***Daň lze takto stanovit i v případě, že se tohoto jednání dopustila osoba odlišná od daňového subjektu, a toto jednání má přímý dopad na daň daňového subjektu.***

(7) Pokud daňový subjekt podá daňové tvrzení a současně tvrzenou daň včetně jejího příslušenství uhradí ***s cílem dosáhnout zániku trestnosti daňového trestného činu z důvodu účinné lítosti nebo v souvislosti s uplatněním jiného opatření k odstranění nebo zmírnění škodlivých následků trestného činu***, lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

HLAVA V
PLACENÍ DANÍ

Díl 1
Obecná ustanovení o placení daní

Evidence daní
§ 149

(1) Správce daně vede evidenci daní, kde zaznamenává stanovení daně, vznik, splnění, popřípadě jiný zánik daňových povinností, a z toho vyplývající přeplatky, nedoplatky a případné převody. Tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech.

(2) Osobní daňový účet je veden pro jednotlivé daňové subjekty odděleně za každý druh daně. S ohledem na přehlednost evidence daní může být daný druh daně rozčleněn na několik částí, o nichž se vedou samostatné osobní daňové účty.

(3) Ministerstvo financí zveřejňuje přehled druhů daní a jejich částí, o nichž vedou osobní daňové účty jím řízení správci daně, jakož i přehled daní evidovaných na společných osobních daňových účtech, ve Finančním zpravodaji a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ostatní správci daně zveřejňují tyto údaje způsobem podle § 56 odst. 2.

(4) Údaje na osobních daňových účtech jsou průkazným způsobem evidovány na základě dokladů, které zachycují veškeré změny prováděné na osobních daňových účtech a které jsou potvrzeny úřední osobou. Těmito doklady jsou

a) předpisné doklady,
b) odpisné doklady,
c) platební doklady,
d) opravné doklady.

(5) Správnost evidence osobních daňových účtů měsíčně odsouhlasí správce daně podle dokladů, které obdrží od poskytovatele platebních služeb, popřípadě

dalších dokladů o provedení platby.

(6) Roční uzavření záznamů následuje po uzávěrce posledního měsíce kalendářního roku a výsledné částky se přenesou jako počáteční zůstatky na osobních daňových účtech v následujícím kalendářním roce.

§ 150

(1) Na debetní straně osobních daňových účtů se evidují předpisy a odpisy daní, včetně jejich případných oprav, jakož i odpisy nedoplatků.

(2) Platby a vratky jsou evidovány na kreditní straně osobních daňových účtů. Podkladem pro evidenci jsou doklady poskytovatelů platebních služeb, provozovatelů poštovních služeb, popřípadě další doklady o provedení platby. Vratky se mohou uskutečnit jen na základě vydaných platebních dokladů.

(3) Nedobytný nedoplatek se eviduje v oddělené části pro evidenci nedobytných nedoplatků osobního daňového účtu.

(4) Částky na zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň se přijímají a evidují na osobním depozitním účtu daňového subjektu. Ke dni zániku účinnosti zajišťovacího příkazu se převede zajištěná částka ve výši potřebné k úhradě zajištěné daně z osobního depozitního účtu na příslušný osobní daňový účet daňového subjektu.

(5) Částky vymožené jednotlivými způsoby vymáhání se přijímají a evidují na osobním depozitním účtu daňového subjektu. Vymožené částky převede správce daně na osobní daňový účet daňového subjektu s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu. Je-li částka na osobním depozitním účtu předmětem rozvrhového řízení, převádějí se určené částky podle pravomocného rozhodnutí správce daně o rozvrhu nebo na základě pravomocného usnesení soudu o výsledku rozvrhového řízení.

(6) ***Částku*** dobrovolně ***uhrazenou*** ze strany daňového subjektu v souvislosti s vyrozuměním podle § 153 odst. 3 ***lze přijmout a evidovat také*** na osobním depozitním účtu daňového subjektu. Takto získanou částku převede správce daně na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu. Jsou-li nedoplatky evidovány na více osobních daňových účtech, převede se tato částka na úhradu nedoplatků postupně podle jednotlivých skupin uvedených v § 152 odst. 1 bez ohledu na to, na jakém osobním daňovém účtu se nacházejí.

§ 151

(1) Z údajů evidence daní správce daně na žádost daňového subjektu vystaví potvrzení o stavu jeho osobního daňového účtu. Na vydávání potvrzení se přiměřeně použijí ustanovení § 102 odst. 1 a § 104 odst. 1.

(2) Z potvrzení o stavu osobního daňového účtu musí být patrný původní den splatnosti, popřípadě náhradní den splatnosti, jednotlivých daní.

§ 152
Pořadí úhrady daně

(1) Úhrada daně se na osobním daňovém účtu použije na úhradu splatných daňových pohledávek postupně podle těchto skupin:

a) nedoplatky na dani a splatná daň,
b) nedoplatky na příslušenství daně,
c) vymáhané nedoplatky na dani,
d) vymáhané nedoplatky na příslušenství daně.

(2) Úhrada daně vymožené jednotlivými způsoby vymáhání podle § 175 se použije na úhradu nedoplatků evidovaných u daného správce daně postupně podle těchto skupin:

a) nedoplatky na dani vymáhané daným způsobem vymáhání,
b) nedoplatky na příslušenství daně vymáhané daným způsobem vymáhání.

(3) Úhrada daně hrazené jako pohledávka za majetkovou podstatou se na osobním daňovém účtu použije na úhradu splatných daňových pohledávek postupně podle těchto skupin:

a) nedoplatky na dani a splatná daň z daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku,
b) nedoplatky na příslušenství daně z daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku.

(4) V jednotlivých skupinách podle odstavců 1 až 3 se úhrada daně použije nejdříve na splatné daňové pohledávky s dřívějším datem splatnosti.

(5) Při určení pořadí úhrady daně se vychází ze stavu ke dni úhrady.

§ 153
Nedoplatek

(1) Nedoplatek je částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně.

(2) Nedoplatek hradí daňový subjekt jako svůj daňový dluh; tomuto dluhu odpovídá na straně příslušného veřejného rozpočtu splatná daňová pohledávka.

(3) Správce daně může daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumět o výši jeho nedoplatků a upozornit jej na následky spojené s jejich neuhrazením. Správce daně tak učiní vždy, jedná-li se o nedoplatek, který má být poprvé vymáhán; to neplatí, byl-li daňový subjekt o nedoplatku již dříve vyrozuměn, hrozí-li nebezpečí z prodlení nebo by vyrozumění bylo zjevně neúčelné.

(4) Po marném uplynutí lhůty pro placení daně nedoplatek zaniká.

§ 154
Přeplatek

(1) Přeplatek je částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu.

(2) Správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije; to neplatí, pokud daňový subjekt o takové použití přeplatku požádá.

(3) Jsou-li nedoplatky evidovány na více osobních daňových účtech, upřednostní správce daně při převodu přeplatku na jiný osobní daňový účet úhradu nákladů řízení a zbylý přeplatek použije na úhradu nedoplatků postupně podle jednotlivých skupin uvedených v § 152 odst. 1 bez ohledu na to, na jakém osobním daňovém účtu se nacházejí.

(4) Přeplatek se použije i na úhradu nedoplatku téhož daňového subjektu u jiného správce daně, u něhož je nedoplatek evidován, vyžádá-li si ho správce daně tak, aby žádost došla správci daně, u něhož je evidován přeplatek, ještě před vystavením příkazu k jeho vrácení, nejpozději však do dne, kdy uplyne lhůta stanovená pro jeho vrácení. K žádosti se připojí výkaz nedoplatků, které mají být přeplatkem uhrazeny; pokud se požadavek uplatní prostřednictvím propojených informačních systémů, stačí předložit výkaz nedoplatků dodatečně do 30 dnů od uplatnění požadavku na úhradu nedoplatků prostřednictvím těchto systémů. Žádosti se vyhoví i v případě, že přeplatek vznikne do 30 dnů ode dne vyžádání. Bylo-li správci daně doručeno více žádostí, provede se úhrada v pořadí, v jakém správci daně žádosti došly. Úhrada nedoplatků evidovaných u správce daně, u něhož je evidován přeplatek, má přednost.

(5) O převedení přeplatku podle odstavců 2 a 4, jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyrozumí. Za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.

§ 155
Vrácení, použití a převod vratitelného přeplatku

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o

a) vrácení vratitelného přeplatku,
b) použití vratitelného přeplatku na úhradu
   1. nedoplatku jiného daňového subjektu u téhož nebo jiného správce daně,
   2. zálohy, jejíž výše se předepíše na debetní stranu osobního daňového účtu na základě uhrazené částky,
c) převod vratitelného přeplatku na jiný osobní daňový účet u téhož nebo jiného správce daně.

(2) Žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku správce daně vyhoví pouze tehdy, pokud vratitelný přeplatek dosahuje v době podání žádosti částku nejméně 200 Kč. V opačném případě správce daně žádosti vyhoví pouze tehdy, pokud vratitelný přeplatek této částky dosáhne do 60 dnů ode dne podání žádosti.

(3) Žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku správce daně nevyhoví,

a) existuje-li odůvodněný předpoklad, že do 1 měsíce ode dne, kdy má být vratitelný přeplatek vrácen, použit nebo převeden, dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, nebo
b) vznikl-li tento vratitelný přeplatek v důsledku uhrazení daně, která dosud nebyla pravomocně stanovena nebo u které dosud neuplynul náhradní den splatnosti.

(4) Správce daně vratitelný přeplatek nižší než 200 Kč vrátí, použije nebo převede na základě žádosti daňového subjektu, nebo bez žádosti jen ve výjimečných případech tak, aby byla zajištěna zásada hospodárnosti.

(5) Nelze-li žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku vyhovět, správce daně o tom daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumí.

(6) Za den vrácení vratitelného přeplatku se považuje den, kdy došlo k jeho odepsání z účtu správce daně. Účinky změny v evidenci daní v důsledku použití nebo převodu vratitelného přeplatku nastanou ke dni, kdy došla žádost správci daně, nejdříve však ke dni vzniku vratitelného přeplatku.

§ 155a
Postup při vrácení vratitelného přeplatku

(1) Vratitelný přeplatek vrací správce daně v české měně ve výši, v jaké byl evidován.

(2) Vratitelný přeplatek vrací správce daně

a) bezhotovostním převodem na účet vedený u poskytovatele platebních služeb určený daňovým subjektem,
b) poštovním poukazem, nejedná-li se o vrácení vratitelného přeplatku právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě, nebo
c) v hotovosti, pokud jeho výše nepřesahuje 1 000 Kč a správce daně způsobem

umožňujícím dálkový přístup zveřejní, že tento způsob vrácení vratitelného přeplatku umožňuje, a určí podmínky, které je při tom nutné dodržet.

(3) Je-li daňový subjekt u správce daně registrován, je povinen určit k vrácení vratitelného přeplatku jeden z účtů u poskytovatelů platebních služeb uvedených při registraci; při tom je povinen upřednostnit účet vedený u poskytovatele platebních služeb v České republice.

(4) Nesplní-li daňový subjekt povinnost podle odstavce 3, vyzve jej správce daně ke zjednání nápravy.

(5) V případě bezhotovostního převodu na účet vedený u poskytovatele platebních služeb mimo území členského státu Evropské unie hradí náklady převodu daňový subjekt.

§ 155b
Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku

(1) Správce daně vrátí vratitelný přeplatek na žádost daňového subjektu do 30 dnů ode dne obdržení žádosti o vrácení vratitelného přeplatku.

(2) Pokud vratitelný přeplatek nedosahuje v době podání žádosti částku nejméně 200 Kč, lhůta pro jeho vrácení počíná běžet až ode dne následujícího po dosažení této částky.

(3) Vznikne-li v důsledku stanovení daňového odpočtu vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně daňovému subjektu bez žádosti do

a) 15 dnů ode dne oznámení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru, nebo
b) 30 dnů ode dne, který se považuje za den doručení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru v případě, kdy se výsledek vyměření nebo doměření daňovému subjektu neoznamuje.

(4) Vznikne-li v důsledku zrušení, změny, zániku účinnosti nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně nebo zajišťovacího příkazu vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti do 15 dnů ode dne

a) účinnosti rozhodnutí, kterým došlo ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně nebo zajišťovacího příkazu; v případě peněžitého plnění v rámci **věcné** dělené správy počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy byla podle § 162 odst. 3 správci daně sdělena skutečnost, že došlo ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně,
b) následujícího po dni uplynutí lhůty pro vrácení vratitelného přeplatku podle písmene a), je-li vracen vratitelný přeplatek na úroku z nesprávně stanovené daně, nebo
c) zániku účinnosti zajišťovacího příkazu.

(5) Vznikne-li v důsledku neoprávněného vymáhání přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů ode dne prohlášení neoprávněného vymáhání, pokud

a) je vratitelným přeplatkem, nebo
b) jde o peněžní prostředky pocházející z majetku v rozsahu, v němž tento majetek nepodléhá vymáhání.

(6) Stanoví-li zákon, že se vratitelný přeplatek vrací bez žádosti, správce daně tento vratitelný přeplatek daňovému subjektu nevrátí bez žádosti, pokud
a) daňový subjekt neurčil účet vedený u poskytovatele platebních služeb nezbytný pro jeho vrácení, nebo
b) je o to daňovým subjektem před jeho vrácením požádán; je-li vratitelný přeplatek evidován na osobním depozitním účtu, musí daňový subjekt v žádosti uvést, na který osobní daňový účet má být vratitelný přeplatek převeden.

Posečkání

§ 156

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední může správce daně povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky (dále jen „posečkání“),

a) pokud by neprodlená úhrada znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu,
b) pokud by byla ohrožena výživa daňového subjektu nebo osob na jeho výživu odkázaných,
c) pokud by neprodlená úhrada vedla k zániku podnikání daňového subjektu, přičemž výnos z ukončení podnikání by byl pravděpodobně nižší než jím vytvořená daň v příštím zdaňovacím období,
d) není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou, nebo
e) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit daň.

(2) Správce daně rozhodne o žádosti o posečkání do 30 dnů ode dne jejího podání.

(3) V rozhodnutí, kterým bylo povoleno posečkání, se stanoví doba posečkání a posečkání může být vázáno i na další podmínky.

(4) Posečkání lze povolit nejdříve ode dne splatnosti, a to i zpětně.

(5) Posečkání nesmí být povoleno na dobu delší, než je lhůta pro placení daně.

(6) Na žádost daňového subjektu může správce daně změnit stanovenou dobu posečkání nebo změnit anebo doplnit další podmínky, na které je posečkání vázáno; při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

§ 157

(1) Není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti uplynutím dne jejího nedodržení. O tom správce daně vydá rozhodnutí.

(2) Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti rovněž uplynutím dne předcházejícího dni, ve kterém došlo ke vstupu daňového subjektu do likvidace nebo k nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku daňového subjektu.

§ 157a

Úhrada daně je posečkána ode dne přiznání odkladného účinku v řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví nebo před Ústavním soudem. Toto posečkání skončí uplynutím dne, kdy rozhodnutí soudu ve věci související se stanovením daně nabylo právní moci.

§ 158
Odpis nedoplatku pro nedobytnost

(1) Správce daně odepíše nedobytný nedoplatek.

(2) Nedobytným nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek,

a) který byl bezvýsledně vymáhán na daňovém subjektu i na jiných osobách, na nichž mohl být vymáhán, nebo jehož vymáhání by zřejmě nevedlo k výsledku, anebo u něhož je pravděpodobné, že by náklady vymáhání přesáhly jeho výtěžek, nebo
b) jehož vymáhání je spojeno se zvláštními nebo nepoměrnými obtížemi.

(3) Na základě příkazu správce daně k odpisu nedobytného nedoplatku z osobního daňového účtu se vystaví odpisný doklad, který současně plní úlohu předpisného dokladu na účtu nedobytných nedoplatků; nedoplatek trvá dále, pokud neuplynula lhůta pro placení daně.

§ 159
Námitka

(1) Proti úkonu správce daně při placení daní, nejde-li o rozhodnutí, u kterého zákon připouští podání odvolání, může osoba zúčastněná na správě daní uplatnit námitku ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu dozvěděla. Vyrozumívá-li správce daně osobu zúčastněnou na správě daní o úkonu při placení daní, proti němuž lze uplatnit námitku, poučí ji současně o možnosti jejího uplatnění.

(2) Námitka se podává u správce daně, který úkon provedl.

(3) Správce daně námitku posoudí a rozhodne o ní. Vyhoví-li námitce v plném rozsahu, napadený úkon zruší, a vyhoví-li námitce částečně, napadený úkon změní nebo zjedná nápravu jiným způsobem. Neuzná-li správce daně oprávněnost v námitce uplatňovaných důvodů, námitku rozhodnutím zamítne. Rozhodnutí, kterým je námitce v plném rozsahu vyhověno, se neodůvodňuje.

(4) V řízení o námitce se použije obdobně § 111 odst. 5 a § 112. Proti rozhodnutí o námitce nelze uplatnit opravné prostředky ***ani další námitku***.

(5) V případě, kdy námitka směřuje proti rozhodnutí správce daně, je řádným opravným prostředkem proti tomuto rozhodnutí. ***Ustanovení vylučující uplatnění opravných prostředků se na tuto námitku nepoužijí.***

(6) Ochrany před nečinností správce daně při placení daní se lze namísto podnětu na nečinnost domáhat prostřednictvím námitky.

§ 160
Lhůta pro placení daně

(1) Daň nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Lhůta pro placení daně začne běžet dnem splatnosti daně.

(2) Byl-li před uplynutím lhůty pro placení daně správcem daně učiněn úkon podle odstavce 3, běží lhůta pro placení daně znovu ode dne, v němž byl tento úkon učiněn.

(3) Úkonem přerušujícím běh lhůty pro placení daně je

a) pravomocné stanovení daně,
b) zahájení exekučního řízení podle tohoto nebo jiného zákona,
c) zřízení zástavního práva, nebo
d) oznámení rozhodnutí o posečkání nebo rozhodnutí, kterým se mění stanovená doba posečkání.

(4) Lhůta pro placení daně neběží po dobu

a) vymáhání daně soudem nebo soudním exekutorem,
b) přihlášení daňové pohledávky do insolvenčního řízení nebo do veřejné dražby,
c) uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou u osoby s dispozičními oprávněními během insolvenčního řízení,
d) posečkání úhrady daně podle § 157a,
e) odkladu daňové exekuce odložené na návrh,
f) daňové exekuce srážkami ze mzdy,
g) dožádání mezinárodní pomoci při vymáhání daně, ***nebo***
h) restrukturalizačního řízení, pokud se správce daně stal dotčenou stranou podle zákona upravujícího preventivní restrukturalizaci.

(5) Lhůta pro placení daně končí nejpozději uplynutím 20 let od jejího počátku podle odstavce 1, s výjimkou daně zajištěné podle odstavce 6.

(6) Je-li daň zajištěna zástavním právem, které se zapisuje do příslušného veřejného ***seznamu nebo rejstříku***, zaniká právo vybrat a vymáhat daň uplynutím 30 let

po tomto zápisu.

(7) Lhůta pro placení daně neskončí dříve než lhůta pro stanovení této daně.

§ 160a
Lhůta pro zánik vratitelného přeplatku

Nepožádá-li daňový subjekt o vrácení vratitelného přeplatku do 6 let od konce roku, ve kterém přeplatek vznikl, přeplatek zaniká a stává se příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně, který jej evidoval.

Díl 2
Dělená správa
§ 161

(1) K ***procesní*** dělené správě dochází, je-li rozhodnutím orgánu veřejné moci, který není správcem daně, vydaným při výkonu veřejné moci uložena platební povinnost k peněžitému plnění určenému do veřejného rozpočtu a postupuje-li se při jeho placení podle tohoto zákona nebo podle jeho jednotlivých ustanovení. To platí i tehdy, pokud vznikla platební povinnost k peněžitému plnění určenému do veřejného rozpočtu přímo ze zákona bez vydání rozhodnutí.

(2) Orgán veřejné moci věcně příslušný ke správě placení peněžitého plnění podle odstavce 1 je v tomto rozsahu správcem daně. Osoba povinná k placení tohoto peněžitého plnění má stejná práva a povinnosti jako daňový subjekt při placení daní.

(3) K ***věcné*** dělené správě ✂ dochází, jestliže zákon stanoví, že ke správě placení peněžitého plnění je příslušný jiný správní orgán než orgán veřejné moci, který platební povinnost k peněžitému plnění uložil.

§ 162

(1) Pokud orgán veřejné moci, který uložil platební povinnost k peněžitému plnění v rámci dělené správy, není současně příslušný ke správě placení tohoto peněžitého plnění, předá příslušnému správci daně nezbytné údaje o uložení nebo vzniku této povinnosti nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí, jímž byla platební povinnost uložena; přílohou těchto údajů je stejnopis rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehled o předávaných rozhodnutích.

(2) Pokud orgán veřejné moci, který uložil platební povinnost k peněžitému plnění v rámci dělené správy, není současně příslušný k vymáhání tohoto peněžitého plnění, předá příslušnému správci daně nezbytné údaje o uložení nebo vzniku této platební povinnosti, včetně stejnopisu rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehledu předávaných rozhodnutí. Tyto údaje jsou předávány o peněžitém plnění, které nebylo dobrovolně uhrazeno do 30 dnů po marném uplynutí lhůty jeho splatnosti.

(3) Orgán veřejné moci, který předal údaje ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy příslušnému správci daně, je povinen tomuto správci daně neprodleně sdělit jakékoliv změny, které nastaly nebo mohou nastat při správě placení těchto peněžitých plnění.

(4) Správce daně, který převzal údaje ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy, poskytne na dožádání orgánu veřejné moci, který mu tyto údaje předal, údaje o placení tohoto peněžitého plnění.

(5) Předání údajů ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy a žádost, kterou orgán veřejné moci žádá obecného správce daně o výkon správy placení nebo vymáhání peněžitého plnění v rámci dělené správy, lze učinit pouze elektronicky ve formátu a struktuře určených a zveřejněných správcem daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Údaje podle odstavců **1** až 4 lze poskytovat také v rozsahu a způsobem dohodnutým mezi příslušným orgánem veřejné moci a správcem daně.

§ 162a

(1) Dojde-li k přechodu příslušnosti k vymáhání peněžitého plnění v rámci dělené správy, přechází současně i příslušnost k jeho vybírání.

(2) Požádá-li orgán veřejné moci obecného správce daně o výkon správy placení nebo vymáhání peněžitého plnění v rámci dělené správy, dochází tím k přechodu příslušnosti k výkonu správy placení nebo vymáhání tohoto peněžitého plnění. Tuto žádost nelze vzít zpět.

(3) Orgán veřejné moci, který pozbyl příslušnost ke správě placení peněžitého plnění nebo vymáhání v rámci dělené správy, je povinen příslušnému správci daně uhradit hotové výdaje, úroky hrazené správcem daně a přiznanou náhradu škody, pokud tento orgán veřejné moci způsobil jejich vznik.

Díl 3
Vybírání daní
Způsob placení daně
§ 163

(1) Daň se platí příslušnému správci daně v české měně.

(2) Je-li platba poukázána v cizí měně, zaeviduje ji správce daně na osobní daňový účet daňového subjektu ve výši, v jaké mu byla připsána na účet v české měně.

(3) Daň lze platit

a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u poskytovatele platebních služeb na příslušný účet správce daně,

b) v hotovosti

1. prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nebo poštovním poukazem na příslušný účet správce daně,
2. úřední osobě pověřené přijímat tyto platby, přičemž součet plateb na všechny druhy daně za jeden daňový subjekt nesmí v průběhu jednoho kalendářního dne u jednoho správce daně přesáhnout částku 500 000 Kč,
3. šekem, jehož proplacení je zajištěno poskytovatelem platebních služeb,
4. daňovému exekutorovi, jde-li o platbu při daňové exekuci, a
5. oprávněné úřední osobě, jde-li o platbu ✂ pokuty, ***kterou lze na základě zjednodušeného řízení hradit na místě***,

c) přeplatkem na jiné dani.

(4) V případech podle odstavce 3 písm. b) bodů 2, 4 a 5 lze platit daň v hotovosti také v cizí měně, pokud pro ni vyhlašuje Česká národní banka kurz devizového trhu, a jedná-li se o druh daně, v jehož případě správce daně zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že daň lze platit v hotovosti také v této cizí měně, a podmínky, které je při těchto platbách nutné dodržet.

(5) Je-li daň podle odstavce 4 uhrazena v cizí měně, zaeviduje ji správce daně na osobní daňový účet daňového subjektu v české měně. Při přepočtu měny se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou pro den, který předchází dni platby daně.

(6) Vznikne-li nedoplatek nebo přeplatek pouze v důsledku kurzového rozdílu nebo zaokrouhlení při přepočtu měny, tento

a) nedoplatek zaniká,

b) přeplatek zaniká a stává se příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně, který jej evidoval.

§ 164

(1) Daňový subjekt je povinen uvést, na kterou daň je platba určena, a správce daně ji na tuto daň přijme.

(2) Platbu vykonanou bez dostatečného označení daně přijme správce daně na účtu nejasných plateb a vyzve daňový subjekt, aby mu ve stanovené lhůtě oznámil, na kterou daň byla platba určena. Obdrží-li správce daně odpověď ve stanovené lhůtě, zaeviduje platbu na daň určenou daňovým subjektem v odpovědi s účinností ke dni, kdy byla vykonána. Neodpoví-li daňový subjekt ve stanovené lhůtě, určí správce daně, na kterou daň se platba zaeviduje; v tomto případě platí za den platby den, kdy ji správce daně zaevidoval.

(3) Na účet nejasných plateb přijme správce daně i platby, u nichž není jednoznačně identifikován daňový subjekt, a učiní opatření k jeho identifikaci; odstavec 2 se použije přiměřeně. Není-li platba identifikována do 6 let od konce roku, ve kterém byla přijata na účet nejasných plateb, stává se příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně, který platbu přijal, a zaniká nárok na její vrácení.

(4) Správce daně přijme každou platbu daně, i když není provedena daňovým subjektem, a zachází s ní stejným způsobem, jako by ji vykonal daňový subjekt.

§ 165

(1) Vrácení platby tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil, není přípustné.

(2) Správce daně vrátí platbu provedenou omylem na žádost toho, kdo za daňový subjekt platbu uhradil, poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb podanou nejpozději v den, kdy platba daně byla zaevidována v evidenci daní. Omyl musí být v žádosti prokázán.

(3) Je-li žádost podle odstavce 2 podána po dni, kdy byla platba zaevidována v evidenci daní, nejpozději však do 1 roku od tohoto dne, posoudí se jako žádost o vrácení vratitelného přeplatku podaná daňovým subjektem s tím, že případný vratitelný přeplatek evidovaný v době podání žádosti se vrací žadateli namísto daňovému subjektu. Tomu, kdo za daňový subjekt uhradil platbu, lze takto vzniklý vratitelný přeplatek vrátit pouze tehdy, pokud nemá současně u správce daně evidován nedoplatek, na který by bylo možné tento přeplatek převést.

(4) Nelze-li žádosti vyhovět, vydá správce daně žadateli potvrzení o došlé platbě a o totožnosti daňového subjektu, na úhradu jehož nedoplatku byla v důsledku jím způsobené chyby zaevidována.

(5) O vrácení vratitelného přeplatku podle odstavce 3, jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyrozumí.

§ 166
Den platby

(1) Za den platby se považuje

a) u platby, která byla prováděna poskytovatelem platebních služeb, provozovatelem poštovních služeb, den, kdy byla připsána na účet správce daně, nebo

b) u platby prováděné v hotovosti u správce daně den, kdy úřední osoba platbu převzala nebo

c) u platby prováděné bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty nebo obdobného platebního prostředku, den, kdy ten, kdo daň platí, předal platební příkaz správci daně.

(2) Poskytovatel platebních služeb, u něhož je veden účet správce daně, je povinen sdělit správci daně bezúplatně údaje nezbytné k identifikaci platby a příkazce, jakož i další zpřesňující údaje o příkazci v případě nejasných plateb. Stejnou povinnost plní i provozovatel poštovních služeb přímo nebo prostřednictvím zúčastněného poskytovatele platebních služeb.

(3) Provozovatel poštovních služeb, který přijal platbu k úhradě poštovním po-

ukazem, ji předá k provedení převodu poskytovateli platebních služeb, který vede jeho účet, do 2 pracovních dnů ode dne, kdy platbu přijal; pro další převod této platby se uplatní lhůty podle zákona upravujícího platební styk.

(4) Pokud provozovatel poštovních služeb nedodrží lhůtu podle odstavce 3, uhradí správci daně úrok z prodlení podle občanského zákoníku.

(5) Úrok z prodlení uhrazený správci daně podle odstavce 4 je evidován a dále spravován jako příslušenství daně.

Díl 4
Zajištění daní
Zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň
§ 167

(1) Je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.

(2) Zajišťovacím příkazem správce daně uloží daňovému subjektu úhradu v příkazu uvedené částky.

(3) Není-li nebezpečí z prodlení, správce daně uloží daňovému subjektu, aby do 3 pracovních dnů tuto částku daně zajistil ve prospěch správce daně složením jistoty na jeho depozitní účet. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz vykonatelný okamžikem oznámení daňovému subjektu.

(4) U daně, která nebyla dosud stanovena, stanoví výši zajišťované částky správce daně podle vlastních pomůcek. Není-li nebezpečí z prodlení, může správce daně vyzvat daňový subjekt, aby nejpozději do 3 pracovních dnů sdělil údaje potřebné pro určení výše zajišťované daně.

(5) Je-li zajišťovací příkaz vykonatelný, může správce daně na základě předchozího písemného souhlasu daňového subjektu s úředně ověřeným podpisem vyzvat tento daňový subjekt k podání prohlášení o majetku i v případě, že by nedoplatek mohl být uhrazen daňovou exekucí přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb.

§ 168

(1) Pokud není vydáno rozhodnutí o odvolání proti zajišťovacímu příkazu do 30 dnů ode dne, kdy bylo podáno, zajišťovací příkaz se stává neúčinným; § 35 odst. 2 se nepoužije.

(2) Proti zajišťovacímu příkazu nelze uplatnit obnovu řízení.

(3) Pominou-li před pravomocným stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody, pro které bylo zajištění daně uplatněno, správce daně bezodkladně rozhodne o ukončení účinnosti zajišťovacího příkazu. Zjistí-li správce daně před pravomocným stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody pro snížení původní výše zajištění, rozhodne o změně zajištěné částky rozhodnutím, které mění částku uvedenou v zajišťovacím příkazu a současně ukončí v rozsahu změny účinnost příkazu původního.

(4) Dojde-li ke k pravomocnému stanovení, která nebyla v době vydání zajišťovacího příkazu stanovena, je tato daň splatná ke dni jejího pravomocného stanovení. Tímto dnem zaniká účinnost zajišťovacího příkazu a zajištěná částka se převede na úhradu této daně.

(5) Uplynul-li den splatnosti u daně, u které byl zajišťovací příkaz vydán z důvodu, že dosud neuplynul den její splatnosti, zaniká tímto dnem účinnost zajišťovacího příkazu a zajištěná částka se převede na úhradu této daně.

(6) Pokud daňový subjekt nesplní povinnost uloženou v zajišťovacím příkazu, může správce daně rozhodnout o zřízení zástavního práva k zajištění částky stanovené tímto zajišťovacím příkazem. Toto zástavní právo trvá v rozsahu, který odpovídá výši zajištěné daně, která byla stanovena nebo která se stala splatnou, po zániku účinnosti zajišťovacího příkazu z důvodů uvedených v odstavcích 4 a 5.

§ 169

Pokud nebyla při vymáhání zahájeném na základě zajišťovacího příkazu zajištěná částka uhrazena do doby zániku účinnosti zajišťovacího příkazu z důvodu toho, že zajištěná daň se stala splatnou podle § 168 odst. 4 nebo 5, rozhodne správce daně, že vykonatelné rozhodnutí o stanovení daně se stává exekučním titulem namísto zajišťovacího příkazu a současně uvede výši nedoplatku, pro jehož úhradu má být vymáhání nadále prováděno. Účinky provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány v rozsahu vymezeném novým exekučním titulem.

§ 170
Zástavní právo

(1) Správce daně může zřídit rozhodnutím zástavní právo k majetku daňového subjektu k zajištění jím neuhrazené daně za podmínek stanovených občanským zákoníkem, pokud tento zákon nestanoví jinak. K ujednání dlužníka a věřitele podle občanského zákoníku, které vylučuje postoupení pohledávky jinému, se přitom nepřihlíží.

(2) Rozhodnutí o zřízení zástavního práva obsahuje ve výroku kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 výši daně zajištěné zástavním právem a označení zástavy.

(3) Správce daně může rozhodnout o zřízení zástavního práva k majetku vlastníka, odlišného od daňového subjektu, jehož nedoplatek je zajišťován, a to na základě předchozího písemného souhlasu vlastníka s úředně ověřeným podpisem.

(4) Zástavní právo vzniká doručením rozhodnutí o zřízení zástavního práva daňovému subjektu nebo osobě podle odstavce 3. Správce daně bezodkladně po vzniku zástavního práva

a) doručí rozhodnutí o zřízení zástavního práva tomu, kdo vede veřejný seznam nebo rejstřík, je-li zástavou majetek, o kterém je veden tento veřejný seznam nebo rejstřík, nebo

b) podá návrh na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí a návrh na zápis poznámek podle odstavce 6, je-li zástavou nemovitá věc, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí.

(5) Zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně zaniká rovněž právní mocí rozhodnutí, kterým správce daně ruší zástavní právo. O zániku zástavního práva z důvodů stanovených občanským zákoníkem vyrozumí správce daně daňový subjekt a vlastníka zástavy. Je-li zástavou nemovitá věc, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, podá správce daně návrh na výmaz zástavního práva z katastru nemovitostí a návrh na výmaz poznámek podle odstavce 6.

(6) Je-li zástavní právo zřízeno rozhodnutím správce daně, hledí se na toto právo tak, jako by se vlastník zástavy zavázal, že

a) zástavním právem zapsaným ve výhodnějším pořadí nezajistí nový dluh; tato skutečnost se zapíše do příslušného veřejného ***seznamu nebo rejstříku***, nebo

b) neumožní zápis nového zástavního práva namísto starého zástavního práva zapsaného ve výhodnějším pořadí než zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně; tato skutečnost se zapíše do příslušného veřejného ***seznamu nebo rejstříku***.

§ 170a
Výkon zástavního práva

(1) Správce daně může vykonat zástavní právo podle občanského zákoníku.

(2) Při výkonu zástavního práva se přiměřeně použije ustanovení o provádění daňové exekuce.

Ručení
§ 171

(1) Nedoplatek je povinen uhradit také ručitel, pokud mu zákon[16)] povinnost ručení ukládá a pokud mu správce daně ve výzvě sdělí stanovenou daň, za kterou ručí, a současně jej vyzve k úhradě nedoplatku ve stanovené lhůtě; kopie rozhodnutí o stanovení daně je přílohou této výzvy.

(2) Zanikne-li daňový subjekt bez právního nástupce, povinnost ručitele uhradit nedoplatek tím není dotčena.

(3) Výzvu ručiteli lze vydat, pokud nebyl nedoplatek uhrazen daňovým subjektem, ačkoliv byl daňový subjekt o jeho úhradu bezvýsledně upomenut, a nedoplatek nebyl uhrazen ani při vymáhání na daňovém subjektu, pokud není zřejmé, že vymáhání by bylo prokazatelně bezvýsledné; výzvu ručiteli lze vydat rovněž po zahájení insolvenčního řízení vůči daňovému subjektu. ***Výzvu ručiteli lze vydat i po uplynutí lhůty pro stanovení daně, pokud neuplynula lhůta pro placení daně.***

(4) Proti výzvě ručiteli se může ručitel odvolat; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(5) V rozhodnutí o odvolání lze snížit nedoplatek, který má být ručitelem uhrazen, jako výsledek doměřovacího řízení nebo řízení o dozorčím prostředku vůči rozhodnutí o stanovení daně, za kterou ručitel ručí. V případě, že takto nelze změnit výši stanovené daně v důsledku uplynutí lhůty pro stanovení daně, lze při uznání důvodů, že původní daň byla stanovena nesprávně, snížit nedoplatek, který má být ručitelem uhrazen, pouze vůči ručiteli.

§ 172

(1) Ručitel, kterému byla doručena výzva podle § 171 odst. 1, má při placení daní procesní postavení jako daňový subjekt, jakož i oprávnění ke zproštění povinnosti mlčenlivosti podle § 52 odst. 2 o informacích podléhajících povinnosti mlčenlivosti, se kterými byl seznámen.

(2) Po oznámení výzvy ručiteli je ručitel oprávněn nahlížet do spisu ohledně nedoplatku, za který ručí, v rozsahu nezbytném pro uplatnění opravného prostředku, podání podnětu k použití dozorčího prostředku nebo podnětu k prominutí daně. Do té doby má právo na informaci od správce daně o výši nedoplatku, za který ručí.

(3) Je-li na žádost ručitele povoleno posečkání, lze nedoplatek po tuto dobu vymáhat pouze na daňovém subjektu.

(4) Ručiteli, který je v prodlení s úhradou nedoplatku, ke které byl vyzván, nevzniká k tomuto nedoplatku samostatný úrok z prodlení; to platí i pro úrok z posečkané částky v případě, že je ručiteli povoleno posečkání.

(5) Ručiteli, který uhradil za daňový subjekt nedoplatek, vydá správce daně potvrzení o úhradě tohoto nedoplatku.

(6) Platba daně provedená ručitelem se použije na úhradu nedoplatku daňového subjektu, za který ručitel ručí. Nelze-li tuto platbu zcela nebo zčásti použít na úhradu uvedeného nedoplatku, neboť byl ke dni platby již zcela nebo zčásti uhrazen, vznikne ručiteli přeplatek ve výši rovnající se částce, která nebyla použita na úhradu nedoplatku. Správce daně převede tento přeplatek na případný nedoplatek na osobním účtu ručitele, na kterém se eviduje o jeho vlastních daňových povinnostech. Nemá-li ručitel nedoplatek, na který lze přeplatek převést, správce daně přeplatek nebo jeho zbývající část ručiteli vrátí bez žádosti do 30 dnů od jeho

vzniku. Stejně se postupuje v případě, že dojde k zániku daňové povinnosti, kterou ručitel zcela nebo zčásti uhradil.

§ 173
Zajištění daně ručením nebo finanční zárukou

(1) Správce daně může rozhodnout o přijetí ručení třetí osoby odlišné od daňového subjektu k zajištění jím neuhrazené daně, a to na základě písemného prohlášení ručitele s úředně ověřeným podpisem.

(2) Správce daně může rozhodnout o přijetí finanční záruky k zajištění dosud neuhrazené daně, a to na základě předloženého písemného prohlášení výstavce v záruční listině o tom, že na výzvu správce daně uhradí zajištěnou částku. Nejde-li o bankovní záruku, musí být záruční listina opatřena úředně ověřeným podpisem.

(3) Při úhradě nedoplatku zajištěného podle odstavce 1 nebo 2 se postupuje obdobně podle § 171 a 172.

§ 174
Zálohy

(1) Daň lze zajistit prostřednictvím placení záloh, jestliže daň není ještě známa a neuplynul-li den její splatnosti. Povinnost platit daň prostřednictvím záloh stanoví zákon.

(2) Daňový subjekt je povinen platit zálohy na daň ve výši a lhůtách stanovených zákonem nebo rozhodnutím správce daně.

(3) Po skončení zdaňovacího období nebo období, za které je podáváno daňové přiznání, popřípadě vyúčtování, se uhrazené zálohy na daň započítávají na úhradu splatné daně.

(4) Závisí-li změna periodicity nebo výše záloh na poslední známé dani, účinnost změny poslední známé daně nastává následující měsíc po právní moci rozhodnutí o stanovení daně.

(5) V odůvodněných případech stanoví správce daně zálohy jinak, popřípadě povolí výjimku z povinnosti daň zálohovat, a to i za celé zdaňovací období.

(6) Daňovému subjektu, kterému nově vznikne povinnost platit daň, pro kterou zákon stanoví zálohy, správce daně stanoví na základě jeho žádosti, nebo z moci úřední zálohy s přihlédnutím k očekávané daňové povinnosti; jde-li o daňový subjekt, kterému současně vznikne registrační povinnost, uvede údaje potřebné pro stanovení této zálohy při registraci.

(7) Pokud nebyla při vymáhání uhrazena splatná částka zálohy na daň do doby stanovení této daně, rozhodne správce daně, že vykonatelné rozhodnutí o stanovení této daně se stává exekučním titulem namísto dosavadního exekučního titulu nebo titulů a současně uvede výši nedoplatku, pro jehož úhradu má být vymáhání nadále prováděno. Účinky provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány v rozsahu vymezeném novým exekučním titulem.

§ 174a
Záloha na daňový odpočet

(1) V případě, kdy tak stanoví zákon, vzniká daňovému subjektu nárok na zálohu na daňový odpočet ve výši odpovídající té části daňového odpočtu nárokovaného v jím podaném daňovém tvrzení, kterou správce daně nehodlá prověřovat v rámci postupu k odstranění pochybností nebo daňové kontroly.

(2) Nárok na zálohu na daňový odpočet nevzniká, pokud by výše jednotlivé zálohy nedosáhla částky 50 000 Kč.

(3) Jsou-li naplněny podmínky pro vznik zálohy na daňový odpočet, správce daně ji bez zbytečného odkladu předepíše do evidence daní s účinky ke dni tohoto předepsání a současně o tom daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumí.

(4) Vznikne-li v důsledku předepsání zálohy na daňový odpočet vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně daňovému subjektu bez žádosti do 15 dnů ode dne předepsání této zálohy do evidence daní.

(5) Byla-li proti postupu správce daně při posouzení vzniku nároku na zálohu na daňový odpočet podána námitka, lze novou námitku ve věci týkající se téhož daňového odpočtu podat nejdříve po 60 dnech ode dne právní moci rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o předchozí námitce.

§ 174b
Vypořádání zálohy na daňový odpočet

(1) Správce daně se v rámci rozhodnutí o stanovení daně vypořádá s výší předepsané zálohy na daňový odpočet a určí částku, která má být v důsledku tohoto vypořádání daňovým subjektem uhrazena nebo která se má stát vratkou daňového subjektu.

(2) Správcem daně vrácená, použitá nebo převedená záloha na daňový odpočet se započte vůči částce, která se má stát v důsledku stanovení daňového odpočtu vratkou daňového subjektu.

(3) Vznikne-li v důsledku vypořádání daňovému subjektu povinnost uhradit rozdíl mezi správcem daně vrácenou, použitou nebo převedenou zálohou na daňový odpočet a výší stanovené daně, je daňový subjekt povinen vzniklý rozdíl uhradit do 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru.

Díl 5
Vymáhání daní
§ 175
Způsoby vymáhání

(1) Správce daně může

a) vymáhat nedoplatek daňovou exekucí,

b) požádat o vymáhání nedoplatku, který je příjmem veřejného rozpočtu podle § 2 odst. 2 písm. a) až d), obecného správce daně,

c) zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudního exekutora,

d) uplatnit nedoplatek v insolvenčním nebo jiném řízení určeném k uplatnění pohledávky, nebo

e) přihlásit nedoplatek do veřejné dražby, kterou se pro účely správy daní rozumí dražba podle zákona upravujícího veřejné dražby nebo dražba prováděná soudem nebo soudním exekutorem.

(2) Správce daně zvolí způsob vymáhání nedoplatku tak, aby výše nákladů spojených s vymáháním, které bude daňový subjekt povinen uhradit, nebyla ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku.

(3) ✂

§ 176
Exekuční titul

(1) Exekučním titulem je

a) výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní,
b) vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění, nebo
c) vykonatelný zajišťovací příkaz.

(2) Výkaz nedoplatků obsahuje

a) označení správce daně, který výkaz nedoplatků vydal,
b) číslo jednací,
c) označení daňového subjektu, který neuhradil nedoplatek (dále jen „dlužník“),
d) údaje o jednotlivých nedoplatcích,
e) podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby,
f) potvrzení o vykonatelnosti,
g) den, k němuž je výkaz nedoplatků sestaven.

Oddíl 1
Daňová exekuce
§ 177
Vztah k občanskému soudnímu řádu

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu.

(2) Pravomoci správce daně, jakožto exekučního orgánu, upravuje výlučně tento zákon. ***Správce daně nemůže činit při provádění daňové exekuce úkony, o nichž občanský soudní řád stanoví, že je při výkonu rozhodnutí provádí soud.*** Tam, kde vystupuje správce daně coby oprávněný z exekučního titulu, použijí se obdobně ustanovení občanského soudního řádu upravující postavení oprávněného.

§ 178
Nařízení daňové exekuce

(1) Daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.

(2) Výrok exekučního příkazu obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1

a) způsob provedení daňové exekuce,
b) výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována,
c) výši exekučních nákladů podle § 183 odst. 1 a 2,
d) odkaz na exekuční titul.

(3) Pokud se částka, pro kterou je daňová exekuce nařizována, zvyšuje po nařízení daňové exekuce o úrok z prodlení, správce daně nařídí ve výroku exekučního příkazu i exekuci tohoto úroku a uvede zde rovněž způsob jeho výpočtu; z úroku z prodlení vzniklého po nařízení daňové exekuce nevznikají exekuční náklady.

(4) Exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi a dalším příjemcům tohoto rozhodnutí a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky ***ani námitku***.

(5) Daňovou exekuci lze provést pouze těmito způsoby

a) srážkami ze mzdy,
b) přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb,
c) přikázáním jiné peněžité pohledávky,
d) postižením jiných majetkových práv,
e) prodejem movitých věcí, nebo
f) prodejem nemovitých věcí.

§ 179
Vyloučení majetku z daňové exekuce

(1) Po nařízení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo ne-

připouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.

(2) O návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce rozhodne správce daně do 30 dnů. Proti rozhodnutí o vyloučení majetku z daňové exekuce se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení. Po dobu řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce nelze majetek, který je předmětem návrhu, prodat; to neplatí, pokud se jedná o věc, která se rychle kazí.

(3) Osoby, které jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a jsou příjemci exekučního příkazu, mohou u správce daně, který daňovou exekuci nařídil, podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení exekučního příkazu návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.

(4) Osoby, které jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a které nejsou příjemci exekučního příkazu, mohou své právo uplatnit návrhem u správce daně, který daňovou exekuci nařídil, ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy se o tom, že na jejich majetek byla nařízena daňová exekuce, dozvěděly, nejdéle do zahájení dražebního jednání; pokud tento majetek není předmětem dražby, tak nejdéle do dne, kdy byla daňová exekuce provedena.

§ 180
Prohlášení o majetku

(1) Nebyl-li nebo nemohl-li být vymáhaný nedoplatek uhrazen daňovou exekucí přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, má na výzvu správce daně dlužník povinnost podat ve stanovené lhůtě prohlášení o majetku. Lhůta pro podání prohlášení o majetku nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Ve výzvě správce daně poučí dlužníka o povinnostech spojených s doručením výzvy a případných následcích spojených s nepodáním prohlášení nebo uvedením nepravdivých anebo hrubě zkreslených údajů; ohledně nesplnění této povinnosti není správce daně vázán povinností mlčenlivosti pro účely trestního řízení.

(2) V prohlášení o majetku je dlužník povinen uvést úplné a pravdivé údaje o svém majetku, včetně majetku patřícího do společného jmění manželů. Podpis dlužníka na prohlášení o majetku, které není podáno ústně do protokolu nebo prostřednictvím datové zprávy podle § 71 odst. 1, musí být úředně ověřen.

(3) V prohlášení o majetku je dlužník povinen uvést

a) plátce mzdy, nebo jiného příjmu postižitelného srážkami ze mzdy, a výši těchto svých nároků,
b) poskytovatele platebních služeb, u nichž má peněžní prostředky na účtech, čísla účtů a výši peněžních prostředků na nich,
c) osoby, vůči nimž má jiné peněžité pohledávky, důvod, výši a den splatnosti těchto pohledávek,
d) osoby, vůči nimž má jiná majetková práva nebo nárok na jiné majetkové hodnoty, jejich důvod a hodnotu, popřípadě datum, kdy má být plněno,
e) movité věci, které vlastní, popřípadě na nichž má spoluvlastnický podíl, s výjimkou věcí, které nepodléhají výkonu rozhodnutí, místo, popřípadě osobu, u které se nacházejí; totéž platí i o vkladních knížkách, vkladních listech a jiných formách vkladů, cenných papírech, včetně zaknihovaných a imobilizovaných, listinách, jejichž předložení je třeba k uplatnění vlastnického práva k věci, ceninách, penězích a dalších platebních prostředcích,
f) nemovité věci, které vlastní, popřípadě na nichž má spoluvlastnický podíl, a jeho výši,
g) obchodní závody, které vlastní, a jejich umístění,
h) další majetek neuvedený pod písmeny a) až g),
i) právní závady, které váznou na uvedeném majetku,
j) výslovné prohlášení o tom, že o svém majetku, včetně majetku patřícího do společného jmění manželů, uvedl úplné a pravdivé údaje.

(4) Učinil-li dlužník prohlášení o svém majetku u správce daně v uplynulých 6 měsících, správce daně vyzve dlužníka pouze ke sdělení změn a doplnění prohlášení o majetku. Stejný postup se uplatní, pokud dlužník předloží protokol o prohlášení o majetku spolu se seznamem majetku, který byl v uplynulých 6 měsících sepsán soudem.

(5) Dlužník není povinen podat prohlášení o majetku, ke kterému byl správcem daně vyzván, jestliže

a) je vůči dlužníku zahájeno insolvenční řízení,
b) je u dlužníka zavedena nucená správa, dočasná správa nebo správa pro řešení krize, nebo
c) vymáhaný nedoplatek zanikl.

(6) Právní jednání dlužníka týkající se jeho majetku, s výjimkou právního jednání spočívajícího v běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb a správy majetku, včetně jeho běžné údržby, které dlužník učinil poté, co mu byla doručena výzva podle odstavce 1, popřípadě výzva podle odstavce 4, jsou vůči správci daně a dalším osobám, které mají proti dlužníkovi pohledávku vymahatelnou na základě exekučního titulu, neúčinné.

§ 181
Odklad a zastavení daňové exekuce

(1) Správce daně může daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku. Nestanoví-li správce daně v rozhodnutí o odložení daňové exekuce jinak, právní účinky již provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány. Pominou-li důvody, které vedly k odkladu daňové exekuce, a nedojde-li k jejímu zastavení, rozhodne správce daně o pokračování v daňové exekuci.

(2) Správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud

a) pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky,
b) odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena,
c) povolí posečkání úhrady nedoplatku,
d) bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci, nebo ***pokud postihuje*** věci nepodléhající exekuci,
e) zaniklo právo vymáhat nedoplatek,
f) předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů,
g) by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi,
h) bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo
i) je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat.

(3) Rozhodnutí o odložení, jakož i o pokračování v odložené daňové exekuci, nebo rozhodnutí o zastavení daňové exekuce se doručuje všem příjemcům exekučního příkazu. Jde-li o částečné zastavení daňové exekuce, doručuje se rozhodnutí pouze dlužníkovi a plátci mzdy, poskytovateli platebních služeb nebo jinému poddlužníkovi (dále jen „poddlužník"), kterého se částečné zastavení týká. Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce se doručuje pouze navrhovateli.

(4) Proti rozhodnutím podle odstavce 3 nelze uplatnit opravné prostředky.

Exekuční náklady
§ 182

(1) Exekuční náklady je povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně.

(2) Exekuční náklady spočívají v náhradě nákladů za nařízení daňové exekuce, v náhradě nákladů za výkon prodeje a v náhradě hotových výdajů vzniklých při provádění daňové exekuce.

(3) Při exekuci, jejímž exekučním titulem je zajišťovací příkaz, se hradí pouze hotové výdaje.

(4) Výši exekučních nákladů stanoví správce daně exekučním příkazem nebo samostatným rozhodnutím; proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(5) Výši hotových výdajů stanoví správce daně vždy samostatným rozhodnutím. Stanovenou výši hotových výdajů je dlužník povinen uhradit do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Náhradu hotových výdajů, které souvisí s výkonem prodeje, hradí dlužník, i když k dražbě nebo zpeněžení předmětu daňové exekuce nedošlo.

(6) Exekuční náklady se evidují na osobním daňovém účtu dlužníka a vymáhají se současně s nedoplatkem.

§ 183

(1) Náklady za nařízení daňové exekuce činí 2 % z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena, nejméně však 500 Kč a nejvýše 500 000 Kč; povinnost jejich úhrady vzniká dlužníkovi vydáním exekučního příkazu nebo vydáním samostatného rozhodnutí, kterým správce daně stanoví výši exekučních nákladů.

(2) Náklady za výkon prodeje činí 2 % z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena, nejméně však 500 Kč a nejvýše 500 000 Kč; povinnost jejich úhrady vzniká dlužníkovi zahájením dražby nebo zpeněžením předmětu daňové exekuce mimo dražbu.

(3) Exekuční náklady podle odstavců 1 a 2 lze požadovat u téhož nedoplatku jen jednou. Tyto náklady se počítají z vymáhané částky zaokrouhlené na celé stokoruny dolů.

(4) Požádá-li správce daně o vymáhání nedoplatku obecného správce daně nebo soudního exekutora, dosud vzniklé exekuční náklady dnem podání žádosti zanikají, s výjimkou hotových výdajů.

§ 184

(1) Správce daně může zadržet z výtěžku daňové exekuce částku v očekávané výši hotových výdajů, kterou zúčtuje při stanovení jejich skutečné výše.

(2) Úhrada hotových výdajů se převádí do rozpočtu správce daně, pokud tyto výdaje zálohoval z vlastních rozpočtových prostředků.

(3) Při převodu vymožené částky z osobního depozitního účtu na osobní daňový účet daňového subjektu se exekuční náklady uspokojí vždy přednostně a úhrada hotových výdajů se provede jako první v pořadí.

(4) Jsou-li některé exekuční úkony prováděny pro vymáhané nedoplatky více dlužníků společně, správce daně rozvrhne jejich náhradu poměrně podle výše vymáhaných nedoplatků.

(5) ✂

§ 184a

(1) Nelze-li daňovou exekuci v návaznosti na účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení nebo na účinky nařízení likvidace pozůstalosti provést,

správce daně vydá do majetkové podstaty nebo likvidační podstaty nerozdělený výtěžek dražby, a to bezodkladně po právní moci rozhodnutí, kterým po odpočtu exekučních nákladů rozhodne o tomto vydání.

(2) Správce daně vydá rozhodnutí o vydání výtěžku dražby bez zbytečného odkladu po dni účinnosti rozhodnutí o úpadku nebo rozhodnutí o nařízení likvidace pozůstalosti. Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

(3) Rozhodnutí o vydání výtěžku dražby se doručuje dlužníkovi, osobě, která přihlásila pohledávku zajištěnou zástavním právem, a osobám, které jsou podle insolvenčního zákona nebo zákona o zvláštních řízeních soudních oprávněné k nakládání s výtěžkem dražby.

§ 185
Společná ustanovení pro daňovou exekuci

(1) Týká-li se daňová exekuce majetku patřícího do společného jmění manželů nebo majetku manžela dlužníka, má manžel dlužníka ohledně tohoto majetku stejné postavení jako dlužník; v pochybnostech se má za to, že majetek patří do společného jmění manželů.

(2) Převyšují-li peněžní prostředky získané daňovou exekucí částku vymáhaných nedoplatků, vznikne dlužníkovi vratitelný přeplatek, který správce daně vrátí i bez žádosti do 15 dnů.

(3) Dojde-li v průběhu daňové exekuce prodejem movitých věcí nebo prodejem nemovitých věcí ke změně místní příslušnosti, daňovou exekuci dokončí správce daně, který ji nařídil*, pokud se tento správce daně a správce daně nově místně příslušný nedohodnou jinak*.

(4) Daňovou exekucí lze postihnout rovněž majetkové právo, movitou věc nebo nemovitou věc dlužníka, které mají přejít na svěřenského nástupce jako následného dědice a se kterými dlužník nemůže volně nakládat.

(5) Stanoví-li tento zákon dlužníkovi povinnost oznámit správci daně údaje, nevztahuje se tato povinnost na údaje, které je správce daně schopen prostřednictvím *automatizovaného* přístupu zjistit z *evidence, do níž má zřízen takový přístup*; to neplatí pro prohlášení o majetku. *Okruh údajů, které je správce daně schopen prostřednictvím automatizovaného přístupu zjistit, zveřejní správce daně způsobem podle § 56 odst. 2.*

Oddíl 2
Daňová exekuce postižením majetkových práv

§ 186
Obecná ustanovení o daňové exekuci postižením majetkových práv

(1) Při daňové exekuci postižením majetkových práv správce daně ukládá exekučním příkazem povinnosti dlužníkovi a poddlužníkovi, který je oprávněn nakládat s majetkovým právem dlužníka.

(2) Správce daně bezodkladně vyrozumí poddlužníka o právní moci exekučního příkazu; toto vyrozumění se doručuje do vlastních rukou.

(3) Nesplní-li poddlužník povinnost stanovenou mu exekučním příkazem a zákonem řádně a včas, má správce daně nárok na její splnění z prostředků tohoto poddlužníka; tento nárok správce daně uplatní podáním žaloby k soudu.

(4) Dojde-li v průběhu daňové exekuce ke změně místní příslušnosti, sdělí dosavadní příslušný správce daně poddlužníkovi změnu místní příslušnosti a oznámí mu současně nové číslo účtu u poskytovatele platebních služeb, kam bude výtěžek nadále poukazován.

(5) Pokud jsou poddlužníkovi známy údaje, které mají nebo by mohly mít vliv na daňovou exekuci dlužníka, je povinen tyto údaje správci daně bez zbytečného odkladu oznámit.

Daňová exekuce srážkami ze mzdy
§ 187

(1) Daňová exekuce srážkami ze mzdy se provede srážkami ze mzdy a z jiných příjmů do výše částky uvedené v exekučním příkazu.

(2) Plátce mzdy dlužníka je povinen od okamžiku, kdy je mu doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce provádět ze mzdy dlužníka stanovené srážky a nevyplácet sražené částky dlužníkovi.

(3) Na návrh dlužníka může správce daně ze závažných důvodů snížit výši částky, která má být v příslušném výplatním období sražena ze mzdy dlužníka ve prospěch daňové exekuce. Pominou-li důvody, pro které bylo návrhu vyhověno, správce daně rozhodnutí o snížení srážky zruší. Proti tomuto rozhodnutí a proti rozhodnutí o návrhu nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Daňová exekuce se vztahuje i na mzdu u plátce mzdy, který se stane plátcem mzdy až po nařízení daňové exekuce. Tomuto plátci mzdy správce daně doručí exekuční příkaz a zároveň mu uloží povinnost, aby pokračoval ve srážkách ze mzdy dlužníka, a dále uvede výši nedoplatku, pro jehož úhradu mají být srážky nadále prováděny; pořadí, které vymáhaný nedoplatek získal u původního plátce mzdy, zůstává zachováno. Proti rozhodnutí o pokračování ve srážkách ze mzdy nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 188

(1) Nařídí-li správce daně provádění srážek několika plátcům mzdy, určí jim, jakou část základní částky nemají srážet.

(2) Pokud příjem dlužníka nedosahuje u některého plátce mzdy ani výši určené části základní částky, je plátce mzdy neprodleně povinen oznámit to správci daně; ten pak znovu rozhodne, jakou část základní částky nemá každý plátce mzdy srážet.

§ 189

(1) Dlužník je povinen oznámit správci daně vznik nároku na mzdu u jiného plátce mzdy i zánik nároku na mzdu u dosavadního plátce mzdy do 8 dnů ode dne, kdy nastaly tyto skutečnosti.

(2) Plátce mzdy je povinen do 8 dnů oznámit správci daně, že

a) u něho nastoupil dlužník nově do práce,
b) u něho přestal dlužník pracovat,
c) dlužník nastoupil práci u jiného plátce mzdy.

(3) Za nesplnění povinností uvedených v odstavcích 1 a 2 může správce daně uložit dlužníkovi nebo plátci mzdy pořádkovou pokutu do 50 000 Kč.

§ 190
Daňová exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb

(1) Daňová exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb se provede odepsáním peněžních prostředků dlužníka z jeho účtu, vedeného v jakékoliv měně, do výše částky uvedené v exekučním příkazu a jejich vyplacením správci daně. Exekuční příkaz se doručí poskytovateli platebních služeb dříve než dlužníkovi.

(2) Poskytovatel platebních služeb je povinen od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácet peněžní prostředky z účtu dlužníka, ze kterého je přikázána pohledávka, neprovádět na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládat, a to až do výše částky uvedené v exekučním příkazu; to se týká i peněžních prostředků, které dojdou na tento účet do 6 měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu.

(3) Je-li daňová exekuce nařizována na více účtů, stanoví správce daně v exekučním příkazu pořadí účtů, v jakém je poskytovatel platebních služeb povinen z nich odepsat peněžní prostředky.

(4) Úkony potřebné ke zřízení chráněného účtu, které podle občanského soudního řádu provádí soud, v daňové exekuci provede správce daně, jenž má v souvislosti s tímto chráněným účtem obdobné postavení jako soud.

(5) Správce daně rozhodne,

a) zda v daňové exekuci zřízený účet zůstane účtem chráněným, vyjde-li v daňové exekuci najevo, že dlužník při zřízení chráněného účtu uvedl úmyslně nepravdivé údaje,
b) který z účtů zůstane účtem chráněným, vyjde-li v daňové exekuci najevo, že bylo pro dlužníka zřízeno více chráněných účtů.

§ 191
Daňová exekuce přikázáním jiné peněžité pohledávky

(1) Daňová exekuce přikázáním jiné peněžité pohledávky postihuje jinou peněžitou pohledávku dlužníka než nárok na mzdu nebo na pohledávku z účtu u poskytovatele platebních služeb, a to do částky uvedené v exekučním příkazu. Tuto exekuci lze nařídit i v případě, že pohledávka dlužníka se stane splatnou teprve v budoucnu, jakož i v případě, že dlužníkovi budou dílčí pohledávky z téhož právního důvodu v budoucnu postupně vznikat. Exekuční příkaz se doručí poddlužníkovi dříve než dlužníkovi.

(2) Poddlužník nesmí od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce vyplatit dlužníkovi jeho pohledávku, ani na ni provést započtení nebo s ní jinak nakládat. Dlužník nesmí od tohoto okamžiku se svou pohledávkou jakkoli nakládat a ztrácí právo na její vyplacení.

(3) Úkony potřebné k vyplacení pohledávky dlužníka správci daně, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

Daňová exekuce postižením jiných majetkových práv
§ 192

(1) Při provádění daňové exekuce postižením jiných majetkových práv dlužníka, než podle § 178 odst. 5 písm. a) až c), za podmínky, že nejsou spojena s jeho osobou a jsou převoditelná na jiného, se přiměřeně použije ustanovení o provádění takového způsobu daňové exekuce, který odpovídá povaze majetkového práva, které je postiženo exekucí.

(2) Úkony potřebné k uplatnění jiného majetkového práva podle odstavce 1, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

§ 193

(1) K postižení pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí uplatní správce daně postup k přikázání jiné než peněžité pohledávky, ve kterém zakáže exekučním příkazem vydání nebo dodání věcí dlužníkovi a nařídí jejich vydání nebo dodání správci daně. Exekuční příkaz se doručí poddlužníkovi dříve než dlužníkovi.

(2) Správce daně současně s vyrozuměním o právní moci exekučního příkazu upřesní způsob, místo a dobu plnění pohledávky, a to i v případě, že lhůta k plnění pohledávky nastane až v budoucnu.

§ 193a
Prodej majetkového práva

(1) Je-li to účelné, správce daně namísto přikázání majetkového práva, nařídí jeho dražbu. Správce daně přitom postupuje přiměřeně jako při daňové exekuci prodejem movitých věcí.

(2) V případě postižení družstevního podílu dlužníka, je-li s družstevním podílem spojeno právo užívat byt, se uplatní přiměřeně postup pro daňovou exekuci prodejem nemovitých věcí. Dražební vyhlášku správce daně doručí také tomuto družstvu.

Oddíl 3
Daňová exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí
Dražba
§ 194

(1) Správce daně může k provedení daňové exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí nařídit a provést dražbu.

(2) Dražbu řídí daňový exekutor, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí úřední osoba pověřená výkonem daňové exekuce; toto jednání je veřejné.

(3) Správce daně může pověřit další úřední osobu k provedení licitačních úkonů (dále jen „licitátor“) a určit další úřední osoby k zajištění řádného průběhu dražby.

(4) Osobou zúčastněnou na dražbě je každý, kdo se dostaví k účasti na dražbě před jejím zahájením a prokáže, že splňuje podmínky účastnit se dražby. Jedná-li se o dražbu nemovité věci, může se jednání zúčastnit pouze osoba, která složila do zahájení dražby dražební jistotu; složení dražební jistoty je tato osoba povinna doložit způsobem stanoveným v dražební vyhlášce. Osoba zúčastněná na dražbě je povinna prokázat svou totožnost. Osoba zúčastněná na dražbě je dále povinna dát se zapsat do seznamu osob zúčastněných na dražbě, převzít a používat dražební číslo, pokud bylo přiděleno.

(5) Dražitel je osoba zúčastněná na dražbě, která učinila v průběhu dražby dražební podání. Pokud je dražiteli udělen příklep, stává se vydražitelem.

§ 194a

(1) Správce daně provádí dražbu elektronicky, pokud je k tomu technicky vybaven, to nebrání správci daně, aby v odůvodněných případech provedl dražbu jinak než elektronicky.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) skutečnost, že je technicky vybaven pro provádění elektronické dražby,
b) podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.

(3) Pro elektronickou dražbu se přiměřeně použijí ustanovení o dražbě.

(4) Pro elektronickou dražbu movité věci se § 227 použije obdobně.

(5) Při elektronické dražbě nelze uplatnit výhradu proti příklepu.

§ 195

(1) Konání dražby nařizuje správce daně dražební vyhláškou.

(2) Dražební vyhláška obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 písm. a), b), g) a h)

a) datum a čas zahájení dražby, popřípadě datum a čas ukončení dražby, pokud je dražba prováděna elektronicky,
b) místo konání dražby; to neplatí, pokud je dražba prováděna elektronicky,
c) označení a popis předmětu dražby,
d) má-li být draženo více předmětů dražby i pořadí, ve kterém budou draženy,
e) zjištěnou nebo výslednou cenu předmětu dražby,
f) výši nejnižšího dražebního podání,
g) ***podmínky*** úhrady nejvyššího dražebního podání a předpoklady, za kterých vydražitelé mohou převzít vydražené předměty a za kterých se stanou jejich vlastníky,
h) výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští provedení daňové exekuce, uplatnil toto právo u správce daně, a aby takové uplatnění práva prokázal do zahájení dražby, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení daňové exekuce přihlíženo,
i) výzvu k uplatnění pohledávek zajištěných zástavním nebo zadržovacím právem nebo zajišťovacím převodem práva s poučením o způsobu uplatnění a o tom, že jinak se k těmto pohledávkám nepřihlíží.

(3) Dražební vyhláška vzhledem k předmětu dražby dále obsahuje

a) výši dražební jistoty a ***podmínky*** její úhrady,
b) čas a místo konání prohlídky předmětů dražby a organizační zabezpečení prohlídky,
c) věcné břemeno, výměnek, nájemní právo, pachtovní právo a zákonné předkupní právo spojené s předmětem dražby, které jsou správci daně známy,
d) výzvu, aby každý, kdo má k nemovité věci právo podle písmene c) s výjimkou zákonného předkupního práva, které není uvedeno v dražební vyhlášce, takové právo oznámil správci daně a doložil ho listinami; není-li právo oznámeno nebo doloženo, zaniká příklepem nebo v případě zemědělského pachtu koncem pachtovního roku, nejde-li o právo nájemce bytu, výměnkáře, je-li součástí výměnku právo bydlení, nebo oprávněného z věcného břemene bydlení,
e) údaj o tom, že je předmět dražby zatížen právem stavby, lze-li tuto skutečnost zjistit z veřejného seznamu.

(4) Pokud je prováděna elektronická dražba, obsahuje dražební vyhláška rovněž:

a) adresu internetové stránky, na které se bude elektronická dražba provádět,
b) adresu internetové stránky, na které jsou zveřejněny podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.

(5) Dražební vyhláška se neodůvodňuje. Rozhodne-li správce daně o zrušení konání dražby, doručuje se toto rozhodnutí jako dražební vyhláška. Proti těmto rozhodnutím nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 196

(1) Dražební vyhlášku správce daně doručí do vlastních rukou

a) dlužníkovi,
b) spoluvlastníku předmětu dražby,
c) dalším osobám, o nichž je správci daně známo, že mají k předmětu dražby předkupní ***právo, výhradu zpětné koupě, výhradu zpětného prodeje, výhradu předkupního práva, výhradu lepšího kupce, právo koupě na zkoušku, zadržovací nebo zástavní právo nebo zajišťovací převod práva***,
d) správci daně, který již přihlásil své nedoplatky vůči dlužníkovi,
e) tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu.[17)]

(2) Ostatním osobám správce daně dražební vyhlášku doručí tak, že ji zveřejní způsobem podle § 56 odst. 2, a to do zahájení dražby, nejméně však po dobu

a) 30 dnů v případě dražby nemovitých věcí, nebo
b) 20 dnů v případě dražby movitých věcí.

(3) Dražební vyhlášku na dožádání příslušného správce daně zveřejní způsobem obvyklým též obecní úřad, v jehož obvodu se nachází nemovitá věc, která je předmětem dražby.

(4) Správce daně může rovněž dožádat zveřejnění dražební vyhlášky obecním úřadem, v jehož obvodu má dlužník poslední známý pobyt nebo sídlo.

§ 197

(1) Každý, kdo uplatňuje vůči předmětu dražby předkupní právo nebo výhradu zpětné koupě, je povinen prokázat toto právo správci daně ve lhůtě stanovené dražební vyhláškou. Správce daně ještě před zahájením dražby rozhodne, zda jsou předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě prokázány; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky. Jsou-li tato práva prokázána, může je osoba, které svědčí, uplatnit jen v dražbě jako dražitel ✂.

(2) Každý, kdo má proti dlužníkovi pohledávku zajištěnou zadržovacím nebo zástavním právem nebo zajišťovacím převodem práva váznoucím na předmětu dražby, než pro kterou je daňová exekuce vedena, ji může přihlásit správci daně k uspokojení z rozvrhu výtěžku dražby a prokázat příslušnými listinami nejpozději do zahájení dražby, jinak správce daně návrh na přihlášení pohledávky odmítne. Obdobně se postupuje při přihlášení oprávněného z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu. ***Povinnost prokázat právo příslušnými listinami se nevztahuje na údaje, které správce daně může automatizovaným způsobem zjistit z evidence, do níž má zřízen přístup. Okruh údajů, které je správce daně schopen prostřednictvím automatizovaného přístupu zjistit, zveřejní správce daně způsobem podle § 56 odst. 2.***

(3) Odmítnutí návrhu na přihlášení pohledávky, který nesplnil podmínky přihlášení, oznámí správce daně rozhodnutím tomu, kdo návrh uplatnil; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) ***Jiné daňové*** pohledávky vůči dlužníkovi, než pro které je daňová exekuce vedena, může správce daně, který vede exekuční řízení, nebo jiný správce daně přihlásit k uspokojení z rozvrhu výtěžku dražby, nejpozději však do zahájení dražby.

§ 198

(1) Dražbu lze uskutečnit v sídle správce daně nebo tam, kde se nachází předmět dražby, nebo na jiném vhodném místě.

(2) Daňový exekutor zahájí dražbu a před zahájením licitace oznámí

a) zda bylo prokázáno uplatněné předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě,
b) kdo přihlásil své pohledávky a v jaké výši,
c) zda někdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu,
d) změny, které nastaly v údajích uvedených v dražební vyhlášce,
e) zda jsou splněny předpoklady pro její konání,
f) nejnižší dražební podání a minimální výši příhozu.

(3) Daňový exekutor

a) může vyloučit z dražby osobu zúčastněnou na dražbě a vykázat další přítomné osoby z dražební místnosti, pokud narušují průběh jednání, popřípadě požádat příslušný bezpečnostní sbor o jejich vyvedení a zjednání pořádku,
b) může odvolat licitátora, neplní-li povinnosti stanovené zákonem, a následně plní povinnosti licitátora do skončení dražby osobně,
c) může přerušit nebo zastavit konání dražby, pokud z technických důvodů, pro nevhodné chování osob zúčastněných na dražbě nebo dalších přítomných osob, nebo z jiných důvodů nelze v dražbě pokračovat.

(4) Pokud daňový exekutor konání dražby přeruší, stanoví čas jeho pokračování na stejném místě. Nelze-li v přerušeném konání dražby pokračovat ve stejném

dni, rozhodnutí o pokračování se oznámí stejným způsobem, jakým byla doručena dražební vyhláška. Rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě ve stejný den se nedoručuje; za den doručení se považuje okamžik sdělení termínu pro pokračování dražby ve stejný den osobám přítomným na dražbě. Proti rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 199

(1) Licitace jednotlivé věci trvá, dokud osoby zúčastněné na dražbě činí dražební podání.

(2) Dražební podání je nabídka určité částky vyslovená dražitelem, kterou se zavazuje za draženou věc po příklepu uhradit.

(3) Neučiní-li dražitelé vyšší dražební podání, licitátor slovem „potřetí“ udělí příklep ve prospěch dražitele s nejvyšším dražebním podáním. Před udělením příklepu se licitátor dotáže osob zúčastněných na dražbě, zda mají výhrady proti udělení příklepu.

(4) Jsou-li podle daňového exekutora výhrady proti příklepu důvodné, pokračuje licitátor v dražbě vyvoláním předposledního dražebního podání. V opačném případě licitátor rozhodne o udělení příklepu. Rozhodnutí o udělení příklepu se neodůvodňuje a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky, pokud nejde o příklep udělený při dražbě nemovité věci.

(5) Dražitelé jsou vázáni svými dražebními podáními, pokud nebylo učiněno vyšší dražební podání. Cena vydraženého předmětu není omezena cenovými předpisy.

(6) Učiní-li více dražitelů stejné nejvyšší dražební podání, udělí se příklep tomu, kterému svědčí předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě; pokud stejné nejvyšší dražební podání učinilo více dražitelů s předkupním právem nebo s výhradou zpětné koupě, udělí se příklep tomu z nich, který učinil dražební podání jako první. Není-li takto příklep udělen, udělí se příklep dražiteli, který učinil podání jako první. Nelze-li určit, který dražitel učinil dražební podání jako první, určí licitátor vydražitele losem.

§ 200

(1) O průběhu dražby se sepisuje protokol, ve kterém se zaznamená průběh licitace jednotlivých předmětů, učiněná nejvyšší dražební podání a jednotlivá rozhodnutí o udělení příklepu, uplatněné výhrady proti příklepu a způsob jejich vyřízení.

(2) Protokol podepisuje daňový exekutor a ti, kteří vznesli výhrady proti udělení příklepu.

(3) Nařídí-li správce daně z důvodu účelnosti a hospodárnosti v rámci jednoho jednání konání více dražeb z různých daňových exekucí, a to i vůči několika dlužníkům, protokol o průběhu dražby se vede tak, aby bylo zřejmé, jaký výtěžek z prodeje byl dosažen v jednotlivých daňových exekucích.

§ 201

Dražit nesmí

a) daňový exekutor, licitátor a další úřední osoby správce daně, který dražbu nařídil, dlužník a manžel dlužníka nebo jejich zástupci a dále ti, jimž jiný právní předpis[18)] brání v nabytí věci, která je předmětem dražby,

b) vydražitel předmětu dražby, který je znovu dražen z toho důvodu, že tento vydražitel neuhradil ve stanovené lhůtě nejvyšší dražební podání.

§ 202

Dražba se ukončí, pokud byly vydraženy všechny předměty dražby, ke kterým se našel vydražitel, nebo jakmile dosažený výtěžek získaný dražbou postačuje k uspokojení vymáhaných nedoplatků a dalších nároků, které mají být popřípadě uspokojeny při rozvrhu výtěžku.

§ 202a

(1) Dnem, kterým se stal vydražitel nebo předražitel vlastníkem věci, zanikají

a) předkupní právo, s výjimkou zákonného předkupního práva,

b) výhrada zpětné koupě, výhrada zpětného prodeje, zákaz zcizení nebo zatížení, výhrada předkupního práva, výhrada lepšího kupce, ujednání o koupi na zkoušku, vzdání se práva na náhradu škody na pozemku, budoucí zástavní právo a budoucí výměnek,

c) právo odpovídající věcnému břemeni, výměnek, nájemní a pachtovní právo, které nejsou uvedeny v rozhodnutí o výsledné ceně, v dražební vyhlášce nebo které nebyly oznámeny daňovým exekutorem před zahájením licitace, nejde-li o

1. věcné břemeno bydlení,

2. výměnek, jehož součástí je právo bydlení,

3. nájem bytu, nebo

4. věcné břemeno, na jehož základě je nebo má být na pozemku umístěna liniová stavba.

(2) Zemědělský pacht neuvedený v dražební vyhlášce nebo neoznámený daňovým exekutorem před zahájením licitace zaniká koncem pachtovního roku, ve kterém se dražba uskutečnila.

(3) Prodejem spoluvlastnického podílu nezanikají věcná břemena, výměnky a nájemní a pachtovní práva váznoucí na celém předmětu dražby, ledaže by zatěžovala pouze prodávaný spoluvlastnický podíl.

(4) Správce daně vyrozumí příslušný katastrální úřad o tom, která věcná nebo jiná práva zapsaná v katastru nemovitostí váznoucí na nemovité věci zanikla a která nikoliv. Tyto skutečnosti správce daně na žádost potvrdí také nabyvateli předmětu dražby.

Daňová exekuce prodejem movitých věcí

§ 203

(1) Daňová exekuce prodejem movitých věcí, které jsou ve vlastnictví dlužníka, nebo prodejem spoluvlastnického podílu na věci movité se provede sepsáním věcí, které podléhají exekuci, a jejich zpeněžením, pokud to povaha věci nevylučuje.

(2) Daňovou exekucí prodejem movitých věcí mohou být postiženy movité věci s výjimkou věcí, které mohou být předmětem daňové exekuce postižením majetkových práv.

(3) Vyžaduje-li to účel provedení exekuce, může daňový exekutor učinit prohlídku bytu, sídla, popřípadě jiných místností dlužníka, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, v nichž se podle důvodného předpokladu nachází movitá věc, již má dlužník vydat; za tím účelem si může daňový exekutor zjednat do těchto prostor přístup; § 80 odst. 2 a 4 se použije obdobně.

(4) Je-li důvodné podezření, že dlužník u sebe ukrývá movitou věc, která podléhá exekuci, a jestliže je výzva k vydání ukrývané věci bezvýsledná, může daňový exekutor provést osobní prohlídku.

(5) Osobní prohlídku provádí úřední osoba stejného pohlaví.

§ 204

(1) Věci, které mají být prodány, určí daňový exekutor v soupisu věcí.

(2) Se sepsanými věcmi nesmí dlužník nakládat. Právní jednání, kterým dlužník porušil tuto povinnost, je neplatné.

(3) Při zahájení soupisu věcí oznámí daňový exekutor účel svého příchodu, vyzve dlužníka k uhrazení vymáhaného nedoplatku a doručí dlužníkovi exekuční příkaz na prodej movitých věcí; není-li dlužník přítomen, doručí se mu exekuční příkaz až s protokolem o soupisu věcí.

§ 205

(1) Pokud správce daně zjistí, že jsou pro dlužníka zaknihované a imobilizované cenné papíry evidovány u osoby oprávněné k evidenci investičních nástrojů,[19)] určí tyto cenné papíry v exekučním příkazu, který se doručí dlužníkovi a osobě oprávněné k evidenci investičních nástrojů.

(2) Exekuční příkaz správce daně doručí vždy dříve osobě oprávněné k evidenci investičních nástrojů než dlužníkovi a od tohoto okamžiku nesmí dlužník s těmito cennými papíry nakládat; osoba oprávněná k evidenci investičních nástrojů tuto skutečnost zapíše do své evidence.

§ 206

(1) Daňový exekutor sepíše především věci, které dlužník může nejspíše postrádat a které se nejsnáze prodají.

(2) Věci, které se rychle kazí, budou sepsány, jen není-li dostatek jiných věcí a lze-li zajistit jejich rychlý prodej.

(3) Sepsány nemohou být věci movité, které tvoří příslušenství nemovité věci.

(4) Věci zvláštní povahy, jako jsou vkladní knížky, vkladní listy, listinné cenné papíry, listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění vlastnického práva k věci, ceniny, peníze, platební karty a další platební prostředky, drahé kovy, polodrahokamy a drahokamy podléhající exekuci, daňový exekutor sepíše a současně odebere.

(5) Sepsány mohou být i věci dlužníka, které má v držení jiná osoba. Tato osoba je povinna odevzdat tyto věci daňovému exekutorovi.

(6) Daňový exekutor soupis doplní o další věci, jestliže výtěžek prodeje sepsaných věcí nestačí k úhradě vymáhaných nedoplatků.

§ 206a

Soupis podle evidence

(1) Movitou věc dlužníka, která je zapsaná v evidenci zřízené nebo vedené na základě zákona, může daňový exekutor sepsat bez ohledu na to, kde se věc nachází. Soupis správce daně doručí dlužníkovi nejdříve spolu s exekučním příkazem.

(2) O sepsání věci podle evidence a o právních následcích s ním spojených správce daně bezodkladně vyrozumí osobu nebo orgán veřejné moci, které vedou tuto evidenci. Tato osoba nebo orgán veřejné moci informaci o soupisu zaznamenají do evidence a uchovávají ji až do okamžiku, kdy je správce daně vyrozumí o zániku účinků nařízené daňové exekuce.

(3) Na výzvu správce daně je dlužník povinen ve stanovené lhůtě

a) věc sepsanou podle evidence odevzdat správci daně na stanoveném místě, nebo

b) sdělit správci daně, kde se tato věc nachází, je-li odevzdání věci spojeno s nepoměrnými obtížemi.

(4) Dlužník je povinen poskytnout nezbytnou součinnost při převzetí věci podle odstavce 3 správcem daně. Ustanovení § 207 se použije obdobně.

(5) Má-li věc sepsanou podle evidence v držení třetí osoba, použijí se odstavce 3 a 4 obdobně.

§ 207

(1) Daňový exekutor odebere sepsané věci, zejména je-li obava, že sepsané věci budou poškozeny, zničeny, pozměněny, ukryty nebo odcizeny, a postará se o jejich vhodné zajištění. Tento úkon může provést i dodatečně.

(2) Daňový exekutor může, souhlasí-li s tím dlužník, uložit sepsané věci do dlužníkem vyhrazené místnosti, kterou uzamkne a opatří úřední uzávěrou.

(3) Sepsané věci může daňový exekutor také ponechat na místě, kde byly sepsány. V tomto případě sepsané věci viditelně označí. Z označení musí být patrno, kterým správcem daně a kdy byly věci sepsány.

(4) Úkony potřebné k odebrání a zajištění sepsané věci dlužníka, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

§ 208

(1) Protokol o průběhu soupisu věcí obsahuje zejména

a) způsob, kterým správce daně sepsané věci zajistí, nebo údaj o tom, zda byly věci odebrány, a

b) identifikaci manžela dlužníka, popřípadě spoluvlastníka sepsaných věcí.

(2) Protokol o průběhu soupisu věcí v případě, že je sepisování přítomen dlužník, dále obsahuje

a) způsob a dobu doručení exekučního příkazu dlužníkovi,

b) vyzvání dlužníka k úhradě vymáhaných nedoplatků.

(3) V protokolu o průběhu soupisu věcí se podle potřeby dále uvede

a) prohlášení dlužníka nebo další přítomné osoby při soupisu o tom, že věci již byly sepsány soudem, jiným správcem daně nebo jinou oprávněnou osobou,

b) vlastnické nebo jiné právo a závady váznoucí na sepisovaných věcech, které byly při sepisování věcí tvrzeny dlužníkem nebo další přítomnou osobou, nebo

c) poučení udělené daňovým exekutorem o postupu při vyloučení věcí z daňové exekuce.

(4) Součástí protokolu o průběhu soupisu věcí je příloha obsahující soupis věcí s uvedením pořadového čísla věci, jejího stručného popisu a předpokládaného výtěžku z prodeje.

(5) Do soupisu věcí se kromě věci hlavní, která má povahu samostatné věci, sepíše i její příslušenství, popřípadě upřesní její součásti, popřípadě se v protokolu vyznačí, že se jedná o soubor věcí.

(6) Nebyl-li dlužník soupisu věcí přítomen, oznámí mu správce daně stejnopis protokolu o průběhu soupisu věcí dodatečně. Stejnopis tohoto protokolu správce daně oznámí rovněž spoluvlastníkovi sepsaných věcí, pokud je správci daně znám.

§ 209

(1) Po nabytí právní moci exekučního příkazu se cena zjistí tak, že správce daně sepsané věci v jednoduchých případech odhadne, pokud cena nebo způsob jejího zjištění není stanovena jiným právním předpisem; cenu zaznamená v úředním záznamu. V ostatních případech ustanoví správce daně ke zjištění ceny sepsaných věcí znalce.

(2) Ke zjištění ceny kulturních památek a národních kulturních památek,[20)] sbírek muzejní povahy a sbírkových předmětů, které jsou jejich součástmi,[21)] a předmětů kulturní hodnoty,[22)] ustanoví správce daně vždy znalce.

(3) Za zjištěnou cenu věcí, které se rychle kazí, se považuje cena, kterou určí odhadem daňový exekutor při soupisu.

§ 210

(1) Sepsané věci se prodají v dražbě.

(2) Každý předmět dražby se draží jednotlivě nebo v souboru.

(3) Tvoří-li předmět dražby soubor a nenajde-li se pro něj vydražitel, mohou se, je-li tak stanoveno v dražební vyhlášce, jednotlivé věci souboru dražit samostatně.

§ 211

(1) Nejnižší dražební podání činí nejméně jednu třetinu zjištěné ceny.

(2) Vydražitel, kterému byl udělen příklep, musí nejvyšší dražební podání ihned uhradit; neučiní-li tak, předmět dražby se draží znovu bez jeho účasti. Pokud je prováděna elektronická dražba, je vydražitel povinen uhradit nejvyšší dražební podání ve lhůtě stanovené v dražební vyhlášce. Tato lhůta nesmí být delší než 10 dnů od udělení příklepu.

(3) Správce daně vydá vydražiteli potvrzení o úhradě nejvyššího dražebního podání, které je spolu s rozhodnutím o udělení příklepu dokladem o nabytí vlastnictví k vydraženému předmětu; pokud si vydražitel nepřevezme vydraženou věc, přiměřeně se použije § 84.

(4) Nenajde-li se vydražitel pro draženou věc, může správce daně dražbu opakovat, pokud lze předpokládat, že věc bude prodána.

(5) Ohledně movité věci, se kterou jsou spojena věcná, nájemní nebo pachtovní práva jiných osob, nebo ohledně movité věci, jejíž ocenění provedené znalcem přesahuje částku 500 000 Kč, se uplatní přiměřeně postup stanovený pro ocenění a prodej v dražbě při daňové exekuci prodejem nemovitých věcí a postup pro rozvrhové řízení.

§ 212

Sepsané věci, jejichž prodej je zakázán, nebo které nejsou bez povolení obchodovatelné, správce daně prodá mimo dražbu, a to osobě, která je podle zákona oprávněna k jejich nákupu, nebo prostřednictvím osoby, která je oprávněna s nimi obchodovat, nejméně však za polovinu zjištěné ceny. Pokud je zde více zájemců, prodá správce daně věci tomu, kdo učiní nejvyšší nabídku.

§ 213

(1) Jestliže mezi sepsanými věcmi jsou

a) kulturní památky a národní kulturní památky,

b) sbírky muzejní povahy a sbírkové předměty, které jsou jejich součástmi, nebo

c) předměty kulturní hodnoty,

nabídne je správce daně ke koupi příslušné organizační složce státu, popřípadě na základě stanoviska této organizační složky státu právnické osobě, jejímž posláním je péče o věci podle písmen a) až c), a to nejméně za zjištěnou cenu.

(2) Dojde-li k prodeji způsobem podle odstavce 1, správce daně jej zaprotokoluje a stejnopis protokolu ***spolu s písemností potvrzující nabytí vlastnictví věci*** předá nabyvateli.

(3) Jestliže ten, komu byl předmět dražby nabídnut, neodpoví na nabídku do 30 dnů ode dne jejího doručení nebo neuhradí cenu určenou v nabídce ve lhůtě, kterou sjednali se správcem daně, správce daně tyto věci prodá v dražbě. Výši nejnižšího dražebního podání stanoví správce daně nejméně ve výši ceny zjištěné, a to i při opakované dražbě.

§ 214

(1) Věci, které se rychle kazí, správce daně prodá mimo dražbu a to i před právní mocí exekučního příkazu libovolnému zájemci, nejméně za polovinu zjištěné ceny.

(2) Pokud je zde více zájemců, prodá správce daně věci tomu, kdo učiní nejvyšší nabídku a uhradí ji na místě při převzetí věcí.

(3) Dojde-li k prodeji sepsaných věcí způsobem podle odstavce 1, správce daně tento prodej zaprotokoluje a stejnopis protokolu ***spolu s písemností potvrzující nabytí vlastnictví věci*** předá nabyvateli.

(4) Postup podle odstavců 1 až 3 lze uplatnit i při prodeji živých zvířat.

§ 215

(1) Je-li sepsána vkladní knížka, vkladní list nebo jiná listina o obdobné formě vkladu, předloží ji správce daně poskytovateli platebních služeb spolu s exekučním příkazem na prodej movitých věcí a vybere z ní částku, na kterou má dlužník právo, maximálně však do výše vymáhaného nedoplatku.

(2) Poskytovatel platebních služeb provede výplatu vkladu tomuto správci daně, a to i tehdy, je-li výplata vkladu vázána.

(3) Je-li vklad veden v cizí měně, provede poskytovatel platebních služeb výplatu vkladu správci daně v české měně.

(4) V rozsahu plnění vyplaceného správci daně se poskytovatel platebních služeb zprostí své povinnosti vůči dlužníkovi.

(5) Je-li sepsána listina prokazující existenci peněžité pohledávky nebo pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí, popřípadě jiného majetkového práva, předloží ji správce daně poddlužníkovi spolu s exekučním příkazem na prodej movitých věcí. Tím nastávají účinky doručení exekučního příkazu poddlužníkovi podle jednotlivých způsobů daňové exekuce postižením majetkových práv a dále se postupuje podle příslušných ustanovení pro daný způsob daňové exekuce.

§ 215a

(1) Je-li sepsáno virtuální aktivum, je dlužník povinen na výzvu správce daně sdělit údaje potřebné k jeho směně na peněžní prostředky, kterou za dlužníka může provést správce daně.

(2) Správce daně může postupem pro zajištění věci při místním šetření zajistit věc nezbytnou pro nakládání se sepsaným virtuálním aktivem.

(3) Je-li sepsáno virtuální aktivum, správce daně může provést jeho prodej nebo směnu na peněžní prostředky sám nebo prostřednictvím osoby obchodující s virtuálními aktivy.

(4) Virtuálním aktivem se pro účely správy daní rozumí virtuální aktivum podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

§ 216

(1) Zpeněžení sepsaných cenných papírů vykoná správce daně podle povahy cenného papíru prodejem cenných papírů nebo prodejem věcí, které správce daně získal uplatněním práva z cenných papírů.

(2) Zaknihované a imobilizované cenné papíry správce daně zpeněží v souladu s právními předpisy. Potřebné úkony provede daňový exekutor.

(3) O provedení úkonů při prodeji cenných papírů, včetně zaknihovaných a imobilizovaných, se obdobně použije § 191.

(4) Při zpeněžení cenných papírů, se kterými je spojeno právo na výplatu na nich uvedené částky nebo výnosů z nich, a cenných papírů, se kterými je po jejich předložení spojeno právo na vydání věci, se použije § 215 obdobně.

§ 217

(1) Věci, které se nezpeněžily, může správce daně vyloučit ze soupisu věcí. Rozhodnutí o tom se doručí dlužníkovi a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky.

(2) V rozhodnutí o vyloučení ze soupisu věcí správce daně vyzve dlužníka, aby si věci vyloučené ze soupisu ve stanovené lhůtě vyzvedl, nebo dlužníka vyzve, aby ve stanovené lhůtě správci daně sdělil, kde a kdy je připraven věci převzít; běh lhůty započne dnem právní moci rozhodnutí o vyloučení věcí.

(3) O vrácení věcí sepíše správce daně protokol.

(4) Odmítne-li dlužník věci vyloučené ze soupisu převzít nebo nelze-li je dlužníkovi vrátit proto, že není znám jeho pobyt nebo si věci nevyzvedl ve lhůtě stanovené ve výzvě správce daně, může správce daně rozhodnout o jejich propadnutí státu postupem podle § 84.

Daňová exekuce prodejem nemovitých věcí

§ 218

Daňovou exekucí prodejem nemovitých věcí lze postihnout nemovitou věc, která je ve vlastnictví dlužníka. Tento postup se uplatní i při prodeji spoluvlastnického podílu na nemovité věci.

§ 219

(1) Dlužník nesmí od okamžiku, kdy mu byl oznámen exekuční příkaz,

a) nemovitou věc převést na jinou osobu nebo ji zatížit,

b) odmítnout nemovitou věc, pokud ji koupil na zkoušku nebo se vzdát práva domáhat se náhrady škody vzniklé na pozemku.

(2) Právní jednání, kterým dlužník porušil povinnost podle odstavce 1, je neplatné.

(3) Dlužník je povinen do 15 dnů *ode dne*, kdy mu byl oznámen exekuční příkaz, správci daně oznámit, zda a kdo má k nemovité věci předkupní právo, jiná práva a závady spojené s nemovitou věcí*, jde-li o práva nezapsaná v katastru nemovitostí*; pokud dlužník tuto povinnost nesplní, odpovídá za škodu tím způsobenou.

§ 220

(1) Správce daně doručí exekuční příkaz dlužníkovi a případným spoluvlastníkům předmětné nemovitosti.

(2) Správce daně doručí exekuční příkaz rovněž příslušnému katastrálnímu úřadu; následně správce daně stejným způsobem vyrozumí katastrální úřad o nabytí právní moci exekučního příkazu.

§ 221

(1) Po právní moci exekučního příkazu ustanoví správce daně znalce k ocenění nemovité věci *a jejího příslušenství cenou obvyklou*. Jestliže nemovitá věc *a její příslušenství* byly oceněny znalcem v době jednoho roku přede dnem, kdy exekuční příkaz nabyl právní moci, a jestliže se nezměnily okolnosti rozhodující pro ocenění, nové ocenění znalcem se neprovede.

(2) Dlužník, popřípadě i další osoby, jsou povinny na výzvu správce daně umožnit místní šetření za účelem ohledání nemovité věci, která je předmětem daňové exekuce, a jejího příslušenství; výzva musí být oznámena nejméně 8 dnů před stanoveným termínem místního šetření. Neumožní-li dlužník, případně další osoby, ohledání nemovité věci a nelze-li v důsledku toho stanovit cenu nemovité věci, může si daňový exekutor zjednat přístup do nemovité věci dlužníka; § 80 odst. 2 a 4 se použije obdobně.

(3) Na základě výsledků ocenění podle odstavce 1 správce daně stanoví v rozhodnutí o výsledné ceně

a) nemovitou věc, která je předmětem daňové exekuce,

b) příslušenství nemovité věci, které je předmětem daňové exekuce,

c) výslednou cenu nemovité věci, která je předmětem daňové exekuce, a jejího příslušenství,

d) správci daně známé věcné břemeno, výměnek, nájemní právo, pachtovní právo a zákonné předkupní právo spojené s nemovitou věcí.

(4) Na návrh správce daně rozhodne soud místně příslušný podle sídla správce daně o zániku práva odpovídajícího závadě váznoucí na nemovité věci, která je předmětem daňové exekuce, pokud

a) hodnota této závady je zcela nepřiměřená obvyklé hodnotě obdobné závady v daném místě a čase nebo je hodnota této závady zcela nepřiměřená výhodě oprávněného z této závady, a

b) tato závada výrazně omezuje možnost prodat nemovitou věc v dražbě.

(5) Proti rozhodnutí o výsledné ceně se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení a dražbu lze nařídit až po právní moci tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí o výsledné ceně lze v případě podle odstavce 4 vydat až po právní moci rozhodnutí soudu.

(6) Rozhodnutí o výsledné ceně správce daně doručí dlužníkovi, tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, případným spoluvlastníkům a osobám, o *jejichž právech soud rozhodl podle odstavce 4*.

§ 222

(1) V případě dražby nemovité věci činí nejnižší dražební podání dvě třetiny stanovené výsledné ceny.

(2) Výši dražební jistoty správce daně stanoví podle okolností, nejvýše však polovinu nejnižšího dražebního podání; vydražitelem složená dražební jistota se započte na úhradu vydražené věci.

(3) Lhůta k úhradě nejvyššího dražebního podání stanovená v dražební vyhlášce běží ode dne právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a nesmí být delší než 2 měsíce.

(4) Rozhodnutí o udělení příklepu správce daně doručí vydražiteli, dražiteli, který proti udělení příklepu vznesl výhrady, dlužníkovi, tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, a případnému spoluvlastníkovi předmětné nemovité věci.

(5) Po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu *nebo rozhodnutí o předražku* správce daně vyrozumí příslušný katastrální úřad o tom, že byly splněny podmínky pro přechod vlastnictví předmětné nemovité věci na vydražitele *nebo předražitele*.

§ 223

(1) Proti rozhodnutí o udělení příklepu se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(2) Proti rozhodnutí o udělení příklepu se mohou odvolat do 15 dnů ode dne ukončení dražby též osoby uvedené v § 196 odst. 1, kterým nebyla doručena dražební vyhláška a nezúčastnily se z tohoto důvodu dražby.

(3) O odvolání rozhodne odvolací orgán tak, že rozhodnutí o udělení příklepu potvrdí nebo změní tak, že se příklep neuděluje.

(4) O změně se rozhodne, pokud v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby nebo byl příklep udělen v důsledku porušení zákona při nařízení nebo provedení dražby.

(5) Rozhodnutí o odvolání se doručí do vlastních rukou odvolateli a těm, kterým bylo doručeno rozhodnutí o udělení příklepu.

§ 223a

(1) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup rozhodnutí o udělení příklepu za účelem uplatnění předražku podle občanského soudního řádu, a to spolu s údaji potřebnými pro toto uplatnění.

(2) Podpis navrhovatele na návrhu předražku, který není podán ústně do protokolu nebo elektronicky způsobem nevyžadujícím dodatečné potvrzení, musí být úředně ověřen.

(3) Správce daně nepřihlíží k návrhu předražku, pokud tento předražek není plně uhrazen ve lhůtě k podání návrhu předražku.

(4) Obdrží-li správce daně jeden nebo více návrhů předražku, po uplynutí lhůty k podání návrhu předražku vyzve vydražitele, aby do 3 dnů ode dne doručení této výzvy oznámil, zda zvyšuje svoje nejvyšší dražební podání na částku nejvyššího předražku. Marným uplynutím této lhůty právo vydražitele na zvýšení nejvyššího dražebního podání zaniká, a tuto lhůtu nelze navrátit v předešlý stav.

§ 223b

(1) Po uplynutí lhůty pro podání oznámení vydražitele o tom, zda zvyšuje svoje nejvyšší dražební podání na částku nejvyššího předražku, správce daně vydá rozhodnutí o předražku, ve kterém zruší rozhodnutí o udělení příklepu a rozhodne o tom, kdo je předražitelem a za jakou cenu nemovitou věc nabude.

(2) Rozhodnutí o předražku správce daně doručí

a) dlužníkovi,

b) vydražiteli,

c) tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, a

d) všem, kdo učinili předražek.

(3) Proti rozhodnutí o předražku se jeho příjemce může odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(4) Stane-li se předražitelem vydražitel, je povinen doplatit nejvyšší dražební podání na částku nejvyššího předražku ve lhůtě délkou shodné se lhůtou k úhradě nejvyššího dražebního podání stanovené v dražební vyhlášce. Lhůta pro doplacení předražku počíná běžet dnem, který následuje po dni právní moci rozhodnutí o předražku. Ustanovení § 226 odst. 1 se použije obdobně. Lhůtu pro doplacení předražku nelze navrátit v předešlý stav.

(5) Marným uplynutím lhůty pro doplacení předražku nebo prodloužené lhůty pro jeho doplacení se rozhodnutí o předražku zrušuje, o čemž správce daně vyrozumí vydražitele.

§ 224

(1) Osobě, které nebyl příklep udělen, správce daně uhrazenou dražební jistotu vrátí do 30 dnů ode dne ukončení dražby.

(2) V případě, že dražitelé podali proti rozhodnutí o udělení příklepu odvolání, vrátí jim správce daně dražební jistotu do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o odvolání.

§ 225

(1) Opakovanou dražbu lze nařídit nejdříve po uplynutí 3 měsíců ode dne původní dražby z důvodu, že

a) nebylo učiněno ani nejnižší dražební podání,

b) v odvolání proti rozhodnutí o udělení příklepu bylo rozhodnuto, že se příklep neuděluje, nebo
c) rozhodnutí o udělení příklepu bylo zrušeno pro neuhrazení nejvyššího dražebního podání.

(2) Při první opakované dražbě činí nejnižší dražební podání 50 % výsledné ceny nemovité věci, při druhé opakované dražbě činí nejnižší dražební podání 40 % výsledné ceny nemovité věci, při třetí opakované dražbě činí nejnižší dražební podání 30 % výsledné ceny nemovité věci a při čtvrté a další opakované dražbě činí nejnižší dražební podání 25 % výsledné ceny nemovité věci.

(3) Došlo-li při dražbě k jejímu neprovedení z důvodu podle odstavce 1, lze další dražbu nařídit se shodným nejnižším dražebním podáním, pokud lze předpokládat, že nemovitá věc bude prodána.

(4) Došlo-li v době od předchozího stanovení výsledné ceny nemovité věci, jejího příslušenství a jednotlivých práv a závad s ní spojených do doby, kdy má být nařízena opakovaná dražba, ke změně skutečností, které mohou mít vliv na její výši, může správce daně stanovit novou výslednou cenu; odstavec 2 se nepoužije.

§ 226

(1) Správce daně může prodloužit lhůtu k úhradě nejvyššího dražebního podání na základě žádosti vydražitele podané před uplynutím stanovené lhůty k úhradě tohoto dražebního podání, a to nejvýše o 30 dnů; takto prodlouženou lhůtu nelze dále prodloužit ani navrátit v předešlý stav.

(2) Marným uplynutím lhůty k úhradě nejvyššího dražebního podání stanovené v dražební vyhlášce, nebo lhůty prodloužené podle odstavce 1 se rozhodnutí o udělení příklepu zrušuje a správce daně o této skutečnosti vyrozumí vydražitele.

§ 227

(1) Vydražitel, který neuhradil nejvyšší dražební podání včas, je povinen nahradit správci daně náklady opakované dražby a škodu, která vznikla tím, že neuhradil nejvyšší dražební podání, a bylo-li při této dražbě dosaženo nižšího nejvyššího dražebního podání, i rozdíl na nejvyšším dražebním podání; na náhradu se započte jím složená dražební jistota.

(2) O výši náhrady podle odstavce 1 vydá správce daně rozhodnutí a současně stanoví lhůtu, ve které je vydražitel povinen doplatit částku, která nebyla uhrazena z dražební jistoty, popřípadě správce daně vrátí zbývající část dražební jistoty.

(3) Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně v případě, že vydražitel včas nedoplatil nejvyšší dražební podání na částku nejvyššího předražku. Na náhradu lze započíst uhrazené nejvyšší dražební podání.

(4) Včas neuhrazenou náhradu podle odstavců 1 až 3 spravuje správce daně, který vydal rozhodnutí o výši této náhrady, jako nedoplatek vydražitele nebo předražitele.

Rozvrhové řízení

§ 228

✂ Po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a úhradě nejvyššího dražebního podání, ***popřípadě po právní moci rozhodnutí o předražku a úhradě předražku nebo doplacení nejvyššího dražebního podání na částku nejvyššího předražku,*** správce daně bezodkladně vyzve věřitele, kteří podali přihlášku a jejichž přihláška nebyla odmítnuta, aby mu do 15 dnů ode dne doručení této výzvy sdělili výši své pohledávky a jejího příslušenství vyčíslenou ke dni právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a skutečnosti významné pro její pořadí. Po uplynutí lhůty stanovené ve výzvě nelze přihlížet k té části pohledávek a jejich příslušenství, která nebyla vyčíslena.

(2) ✂

§ 229

(1) Z výtěžku dražby se uspokojí nejprve exekuční náklady. Dále se uspokojí věřitelé, jejichž pohledávka byla zajištěna zadržovacím právem. Ostatní pohledávky se uspokojí podle jejich pořadí.

(2) Pro pořadí je rozhodující
a) u daňové pohledávky, pro kterou je nařízena daňová exekuce, den vydání exekučního příkazu,
b) u přihlášené daňové pohledávky den, kdy byla u správce daně přihlášena,
c) u pohledávky zajištěné zástavním právem den vzniku zástavního práva,
d) u pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva den jeho vzniku,
e) u přihlášené pohledávky oprávněného z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu den, který stanoví tento jiný právní předpis.
f) ✂

(3) Má-li několik pohledávek stejné pořadí a výtěžek dražby nestačí k jejich úplnému uspokojení, uspokojí se tyto pohledávky poměrně.

§ 230

(1) Správce daně na základě obdržených vyjádření podle § 228 rozhodne o rozvrhu výtěžku dražby, v němž jednotlivým věřitelům přizná nárok na úhradu pohledávky ve výši, která odpovídá jejich pořadí. Včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Rozhodnutí o rozvrhu správce daně doručí dlužníkovi a věřitelům, kteří podali přihlášku a jejichž přihláška nebyla odmítnuta.

(3) Přiznané částky správce daně vyplatí bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o rozvrhu.

(4) Po úhradě všech pohledávek, které mají být uspokojeny, a nepostupuje-li správce daně podle odstavce 5, se stává zbytek rozdělovaného výtěžku dražby vratitelným přeplatkem dlužníka, který správce daně vrátí i bez žádosti do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o rozvrhu.

(5) Zjistí-li správce daně z katastru nemovitostí, že zpeněžená nemovitá věc je zajištěna podle trestního řádu a převyšuje-li dosažený výtěžek všechny pohledávky, které byly v rozvrhu uspokojeny, sdělí správce daně tuto skutečnost orgánu činnému v trestním řízení, který o zajištění rozhodl. Pokud správce daně od orgánu činného v trestním řízení do 30 dnů neobdrží sdělení, že se zajištění vztahuje i na zbytek výtěžku, stává se zbytek rozdělovaného výtěžku dražby vratitelným přeplatkem dlužníka, který správce daně vrátí i bez žádosti do 15 dnů ode dne uplynutí této lhůty.

§ 231

(1) Dnem právní moci rozhodnutí o rozvrhu zanikají zadržovací a zástavní práva nebo zajišťovací převod práva váznoucí na předmětu dražby.

(2) Pravomocné rozhodnutí o rozvrhu doručí správce daně příslušnému katastrálnímu úřadu. Toto rozhodnutí správce daně na žádost doručí také nabyvateli předmětu dražby.

§ 232

✂

HLAVA VI
SPRÁVA DANĚ VYBÍRANÉ SRÁŽKOU

Daň vybíraná srážkou

§ 233

(1) Plátce daně, který je povinen podle zákona vybrat nebo srazit daň nebo úhradu na zajištění daně (dále jen „daň vybíraná srážkou“), je povinen daň vybíranou srážkou odvést ve stanovené lhůtě a výši.

(2) Pokud plátce daně nesplní svoji povinnost, je povinen daň vybíranou srážkou odvést bezodkladně poté, co zjistil své pochybení.

(3) Zjistí-li správce daně, že plátce daně nesplnil svoji povinnost a v důsledku toho není daň vybíraná srážkou uhrazena, stanoví ji plátci daně k přímé úhradě.

§ 234

Zanikne-li povinnost plátce daně vybírat daň srážkou před uplynutím kalendářního roku, je plátce daně povinen podat vyúčtování za jeho uplynulou část do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž byl naposledy povinen odvést daň vybíranou srážkou, popřípadě podat hlášení.

§ 235

(1) Zjistí-li správce daně, že se částka, která byla plátcem daně vyúčtována, odchyluje od částky, která měla být plátcem daně sražena a odvedena, předepíše rozdíl mezi těmito částkami do evidence daní.

(2) Je-li rozdílem podle odstavce 1 zvyšována povinnost plátce daně srazit a odvést daň vybíranou srážkou, je tento rozdíl předepsaný plátci daně k přímé úhradě splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru.

(3) Je-li rozdílem podle odstavce 1 snižována povinnost plátce daně srazit a odvést daň vybíranou srážkou, vypořádá se tento rozdíl v rámci správy daní zajišťované plátcem daně. Pokud tento rozdíl nemůže být vypořádán, je plátce daně povinen vrátit neoprávněně sraženou částku poplatníkovi. Správce daně vrátí rozdíl podle odstavce 1 plátci daně do 30 dnů ode dne, kdy plátce daně prokáže vrácení neoprávněně sražené částky poplatníkovi.

§ 236

(1) Dojde-li u daně vybírané srážkou k doměření daně po zjištění správcem daně, vzniká k této částce povinnost uhradit penále podle ustanovení § 251 odst. 1 písm. a).

(2) Úrok z prodlení u daně vybírané srážkou, který vznikl v důsledku skutečností, které nastaly před vydáním rozhodnutí o stanovení daně, se nepředepíše do evidence daní dříve než takto stanovená daň.

§ 237

Stížnost na postup plátce daně

(1) Má-li poplatník pochyby o správnosti sražené nebo vybrané daně, může nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy se o výši sražené nebo vybrané daně dozvěděl, požádat plátce daně o vysvětlení. V žádosti uvede důvody svých pochybností.

(2) Plátce daně je povinen podat poplatníkovi písemné vysvětlení do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel, a v téže lhůtě případnou chybu opravit a současně podat následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování správci daně.

(3) Nesouhlasí-li poplatník s postupem plátce daně, může podat stížnost na postup plátce daně správci daně, který je tomuto plátci daně místně příslušný, a to do 30 dnů ode dne, kdy poplatník obdržel od plátce daně vysvětlení. Nesplní-li plátce daně svoji povinnost podle odstavce 2, je poplatník oprávněn podat takovou

stížnost správci daně do 60 dnů ode dne, kdy měl plátce daně podat poplatníkovi vysvětlení.

(4) V řízení o stížnosti na postup plátce daně se použije obdobně § 111 odst. 5 a § 112. Správce daně o stížnosti rozhodne tak, že stížnosti vyhoví nebo částečně vyhoví a současně uloží plátci daně zjednat nápravu ve stanovené lhůtě anebo stížnost zamítne. Rozhodnutí o stížnosti se oznamuje poplatníkovi i plátci daně.

HLAVA VII
PRÁVNÍ NÁSTUPNICTVÍ A VZTAH K INSOLVENCI

Díl 1
Právní nástupnictví

§ 238
Ukončení činnosti

(1) Daňový subjekt, který je právnickou osobou zanikající bez právního nástupce, je povinen předložit současně se žádostí o výmaz z obchodního rejstříku nebo obdobného veřejného rejstříku souhlas správce daně, u kterého je registrován.

(2) Vydal-li správce daně zamítavé rozhodnutí k žádosti daňového subjektu o souhlas s výmazem, lze žádost opakovat po uplynutí 1 měsíce ode dne, kdy bylo zamítavé rozhodnutí daňovému subjektu doručeno.

(3) Není-li o žádosti o souhlas s výmazem vydáno rozhodnutí do 2 měsíců ode dne jejího podání, má se za to, že byl souhlas udělen.

(4) Správce daně při zjištění, že daňový subjekt nevykonává činnost nebo nepobírá příjmy podrobené dani, učiní opatření potřebná k urychlenému zjištění, stanovení a vybrání daně, jakož i k úhradě nedoplatků.

(5) Správce daně oznámí příslušnému orgánu veřejné moci skutečnosti zjištěné při své činnosti nasvědčující naplnění podmínek stanovených jinými právními předpisy pro zrušení

a) právnické osoby,
b) živnostenského oprávnění nebo pozastavení provozování živnosti nebo
c) oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován správcem daně.

(6) Pokud je zrušení právnické osoby vázáno na návrh, podá jej správce daně v případě podle odstavce 5 písm. a) příslušnému soudu.

§ 239
Přechod daňové povinnosti

Přechodem daňové povinnosti se pro účely tohoto zákona rozumí přechod práv a povinností daňového subjektu.

§ 239a
Přechod daňové povinnosti u fyzických osob

(1) Pro účely správy daní se na právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstavitel žil do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(2) Daňovou povinností zůstavitele se pro účely správy daní rozumí daňová povinnost vzniklá zůstaviteli do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(3) Daňová povinnost zůstavitele přechází na jeho dědice rozhodnutím soudu o dědictví; dědic tak získává postavení daňového subjektu namísto zůstavitele.

(4) Pokud je dědiců více, přechází na ně společná daňová povinnost. Daňové dluhy z ní vzešlé hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku. Společnou daňovou povinnost spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele v den předcházející dni skončení řízení o pozůstalosti.

(5) Pro daňovou pohledávku, která vzniká v důsledku daňové povinnosti zůstavitele, neběží lhůta pro placení daně ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti.

(6) Daňová povinnost zůstavitele týkající se příslušenství daně přechází na jeho dědice, s výjimkou penále a pokut.

§ 239b
Plnění daňové povinnosti osobou spravující pozůstalost

(1) Osoba spravující pozůstalost plní daňovou povinnost zůstavitele, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti.

(2) Pokud je daňovou povinnost zůstavitele povinno plnit více osob spravujících pozůstalost, plní ji tyto osoby společně a nerozdílně.

(3) Daňovou povinnost zůstavitele spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě této povinnosti v den smrti zůstavitele.

(4) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(5) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti, a to za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

§ 239c
Plnění daňové povinnosti likvidačním správcem

Je-li soudem nařízena likvidace pozůstalosti, je likvidační správce povinen podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne předložení řádné zprávy o zpeněžování majetku likvidační podstaty nebo jeho části soudu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem předložení této zprávy, a přiznanou daň zahrnout do této zprávy.

§ 239d
Přechod daňové povinnosti na stát

Připadne-li dědictví státu, vypořádá daňovou povinnost zůstavitele správce daně.

§ 240
Přechod daňové povinnosti u právnických osob

(1) Zanikla-li právnická osoba, která má právního nástupce, přechází její daňová povinnost na tohoto právního nástupce; tím právní nástupce získává postavení daňového subjektu namísto zaniklé právnické osoby a správce daně toto postavení na žádost právního nástupce potvrdí.

(2) Právním nástupcem se pro účely správy daní rozumí v případě

a) pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu zahraniční osoby tato zahraniční osoba,
b) stálé provozovny zahraniční osoby tato zahraniční osoba,
c) plátcovy pokladny plátce daně, který ji zřídil,
d) zrušení právnické osoby bez likvidace a současné neexistence jiného právního nástupce zřizovatel nebo zakladatel právnické osoby.

§ 240a
Přechod daňové povinnosti při zrušení právnické osoby bez likvidace

Dojde-li ke zrušení právnické osoby bez likvidace, je právní nástupce této právnické osoby povinen podat řádné daňové tvrzení týkající se její daňové povinnosti do 30 dnů ode dne jejího zániku, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jejího zániku.

§ 240b
Přechod daňové povinnosti při přeměně rozdělením

(1) Dojde-li k přeměně právnické osoby rozdělením, aniž by bylo dostatečně zřejmé, v jakém rozsahu přechází daňová povinnost na její právní nástupce, určí právní nástupnictví ohledně daňových povinností správce daně; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Každý právní nástupce ručí za splnění platební povinnosti, která přešla na jiného právního nástupce v souvislosti s přeměnou právnické osoby rozdělením.

(3) Daňovou povinnost, která přešla na právního nástupce při přeměně právnické osoby rozdělením, spravuje dosud příslušný správce daně.

§ 240c
Přechod daňové povinnosti při zrušení právnické osoby s likvidací

(1) Dojde-li ke zrušení právnické osoby s likvidací, trvá povinnost podávat daňové tvrzení až do dne zániku právnické osoby.

(2) Právnická osoba je povinna podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne jejího vstupu do likvidace, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jejího vstupu do likvidace.

(3) Právnická osoba je povinna podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem zpracování tohoto návrhu; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(4) Vznikne-li po dni zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku právnické osobě daňová povinnost, považuje se tato povinnost za daňovou povinnost vzniklou do dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku a právnická osoba je povinna podat dodatečné daňové tvrzení.

§ 240d
Řádné daňové tvrzení při převodu privatizovaného majetku

Dojde-li k převodu poslední části privatizovaného majetku státního podniku na orgán, jemuž přísluší s tímto privatizovaným majetkem hospodařit, je státní podnik povinen podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne tohoto převodu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem převodu; tuto lhůtu nelze prodloužit.

§ 240e
Daňová povinnost při zániku svěřenského fondu

(1) Dojde-li k ukončení správy svěřenského fondu, trvá povinnost svěřenského správce podávat daňové tvrzení až do dne zániku svěřenského fondu.

(2) Svěřenský správce je povinen podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne ukončení správy svěřenského fondu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem tohoto ukončení.

(3) Svěřenský správce je povinen podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne zániku svěřenského fondu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem tohoto zániku.

(4) Ten, kdo přijal majetek ze svěřenského fondu v souvislosti s jeho zánikem, odpovídá v příslušném rozsahu a do výše přijatého majetku za splnění platební povinnosti svěřenského fondu, která nebyla splněna do dne zániku

svěřenského fondu. V tomto rozsahu je ten, kdo přijal majetek ze svěřenského fondu, daňovým subjektem.

(5) Dojde-li k zániku svěřenského fondu, aniž by bylo dostatečně zřejmé, v jakém rozsahu ten, kdo přijal majetek ze svěřenského fondu, odpovídá za splnění platební povinnosti podle odstavce 4, určí tento rozsah správce daně. Včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

§ 241
Zákaz přenosu daňové povinnosti

Dohoda, podle níž daňovou povinnost ponese místo daňového subjektu zcela nebo částečně jiná osoba, není vůči správci daně účinná; to neplatí, pokud jiná osoba plní povinnost, která této osobě vznikla v důsledku zajištění daně podle zákona.

Díl 2
Vztah k insolvenčnímu řízení

§ 242
Pohledávky za majetkovou podstatou a majetek dlužníka

(1) Daňové pohledávky, které vznikají v důsledku daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku do ukončení insolvenčního řízení, jsou pohledávky za majetkovou podstatou.

(2) Pro potřeby insolvenčního řízení je za majetek daňového subjektu považován vratitelný přeplatek s tím, že přeplatek vzniklý na základě daňových povinností, které vznikly nejpozději dnem předcházejícím dni účinnosti rozhodnutí o úpadku, se použije pouze na úhradu splatných daňových pohledávek, které nejsou pohledávkami za majetkovou podstatou, nejpozději do jejich přezkoumání.

(3) Přeplatek vzniklý na základě daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku, se použije pouze na úhradu splatných pohledávek za majetkovou podstatou.

§ 243
Účinky insolvenčního řízení na daňové řízení

(1) Po zahájení insolvenčního řízení lze daňové řízení zahájit a v celém daňovém řízení pokračovat, s výjimkou daňové exekuce, kterou lze nařídit, avšak nelze ji provést, pokud insolvenční zákon nestanoví jinak.

(2) Ukončením přezkumného jednání nebo schválením zprávy o přezkumu soudem nabývá nepravomocné rozhodnutí v nalézacím řízení týkajícím se pohledávek, které nejsou pohledávkami za majetkovou podstatou, právní moci.

(3) Ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku nevzniká k daňové pohledávce, která není pohledávkou za majetkovou podstatou, úrok z prodlení.

(4) Výsledek popření daňové pohledávky v rámci incidenčního sporu zohlední správce daně v evidenci daní.

(5) Daňová pohledávka, od jejíhož placení byl dlužník osvobozen rozhodnutím insolvenčního soudu, zaniká právní mocí tohoto rozhodnutí.

§ 244
Daňové tvrzení při insolvenčním řízení

(1) Při insolvenčním řízení je daňový subjekt povinen podat nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího účinnosti tohoto rozhodnutí a za kterou dosud nebylo podáno; tuto lhůtu nelze prodloužit. Zjistí-li insolvenční správce, který prohlášením konkursu získal oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, nedostatečnost podkladů, pro kterou nelze zajistit splnění této povinnosti a povinnosti dle § 245 odst. 1, povinnost zaniká; insolvenční správce tuto skutečnost sdělí správci daně ve stejné lhůtě a poskytne mu nezbytnou součinnost ke stanovení daně podle pomůcek.

(2) Lhůty, ve kterých je daňový subjekt povinen podat daňové tvrzení v průběhu insolvenčního řízení, zůstávají zachovány.

(3) Ke dni předložení konečné zprávy je daňový subjekt povinen zpracovat řádné daňové tvrzení za uplynulou část zdaňovacího období, za kterou nebylo dosud podáno, a tvrzenou daň zahrnout do příslušného dokumentu.

(4) Řádné daňové tvrzení zpracované podle odstavce 3 je daňový subjekt povinen podat do 15 dnů ode dne, ke kterému mělo dojít k jeho zpracování.

(5) Nebylo-li podáno řádné daňové tvrzení ve lhůtě podle odstavce 1, správce daně může daň stanovit podle pomůcek, bez nutnosti vydávat nejprve výzvu podle § 145 odst. 1. ***Obdobně správce daně postupuje v případě, že se jedná o daň, u které se nepodává řádné daňové tvrzení.***

§ 245
Sjednocení lhůt

(1) Ve stejných lhůtách, které jsou stanoveny v § 239b odst. 4 a 5, § 239c, § 240a, § 240c odst. 2 a 3, § 240d***, § 240e odst. 2 a 3*** a § 244 odst. 1 a 4, vzniká povinnost podat daňové tvrzení, které nebylo dosud podáno za předcházející zdaňovací období, v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání dosud neuplynula. Obdobně se postupuje v případě daňového tvrzení u daní vyměřovaných na zdaňovací období, jakož i u daní jednorázových, pokud nebylo dosud podáno.

(2) Lhůta pro podání daňového přiznání za předcházející zdaňovací období u daní vyměřovaných za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců, které dosud nebylo podáno, činí pro účely posouzení podmínky podle odstavce 1, zda lhůta dosud neuplynula, 6 měsíců po uplynutí tohoto zdaňovacího období.

ČÁST ČTVRTÁ
NÁSLEDKY PORUŠENÍ POVINNOSTÍ PŘI SPRÁVĚ DANÍ A NÁHRADY
HLAVA I
PŘESTUPKY

§ 246
Porušení povinnosti mlčenlivosti

(1) Fyzická osoba, která je vázána povinností mlčenlivosti za podmínek stanovených daňovým zákonem, se dopustí přestupku tím, že tuto povinnost poruší.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

(3) Správním orgánem příslušným k projednání přestupku je správce daně nejblíže nadřízený správci daně, k jehož činnosti se povinnost mlčenlivosti vztahuje; v případě, že se povinnost mlčenlivosti vztahuje k činnosti více správců daně, projedná přestupek ten z nejblíže nadřízených správců daně, který zjistil podezření z porušení povinnosti mlčenlivosti jako první.

HLAVA II
POKUTY A PENÁLE

§ 247
Pořádková pokuta

(1) Pořádkovou pokutu do 50 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo při jednání vedeném správcem daně závažně ztěžuje správu daní tím, že

a) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek,
b) neuposlechne pokynu úřední osoby, nebo
c) navzdory předchozímu napomenutí se chová urážlivě k úřední osobě nebo osobě zúčastněné na správě daní.

(2) Pořádkovou pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo závažně ztěžuje nebo maří správu daní tím, že bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžité povahy, která mu byla stanovena zákonem nebo správcem daně.

(3) Pořádkovou pokutu podle odstavce 1 lze uložit i tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání.

(4) Pořádkovou pokutu lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, ve kterém došlo k jednání, které je důvodem k jejímu uložení.

(5) Pořádkovou pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.

§ 247a
Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy

(1) Pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo

a) nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo
b) nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.

(2) Tomu, kdo na výzvu správce daně neodstraní vadu podání podle § 74 odst. 1 písm. c) nebo d), vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 1 000 Kč.

(3) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 2 rozhodne správce daně platebním výměrem. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(4) Správce daně může rozhodnout o zvýšení pokuty podle odstavce 2 až na 50 000 Kč, pokud neodstranění vady podání podle § 74 odst. 1 písm. c) nebo d) závažně ztěžuje správu daní.

(5) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

Společná ustanovení pro řízení o pokutě
§ 248

(1) Při stanovení výše pořádkové pokuty nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.

(2) Pořádková pokuta a pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je splatná do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

(3) Správce daně, který pořádkovou pokutu nebo pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy uložil, nebo rozhodl o povinnosti ji platit, spravuje i její placení a pokuta je příjmem veřejného rozpočtu, ze kterého je hrazena jeho činnost.

Zjednodušené řízení o uložení pokuty
§ 249

(1) Pokud pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy nepřesahuje 5 000 Kč a pokud ten, komu je pokuta ukládána, důvody a výši ukládané pokuty uzná a současně pokutu uhradí na místě, správce daně uvede její výši a důvody do protokolu pořizovaného o jednání, při němž nastaly důvody pro uložení pořádkové pokuty nebo byly zjištěny důvody pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(2) Pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy uložená podle odstavce 1 je splatná zaprotokolováním rozhodnutí. ***Skutečnost, že došlo k úhradě pokuty na místě, se uvede v protokolu.*** Osoba, které byla takto

uložena pokuta, obdrží stejnopis protokolu i bez vyžádání.

(3) ✂

§ 250
Pokuta za opožděné tvrzení daně

(1) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši

a) 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně,
b) 0,05 % stanoveného daňového odpočtu za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanoveného daňového odpočtu, nebo
c) 0,01 % stanovené daňové ztráty za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daňové ztráty.

(2) Plátci daně vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li hlášení, vyúčtování, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % z celkové částky daně, kterou byl povinen v hlášení nebo vyúčtování uvést za každý následující den prodlení, nejvýše však 0,5 % z celkové částky daně, kterou byl povinen v hlášení nebo vyúčtování uvést.

(3) Pokuta za opožděné tvrzení daně vzniklá v důsledku pozdního podání daňového tvrzení se nepředepíše a daňovému subjektu nevzniká povinnost ji uhradit, dosáhne-li její výše ✂ částku menší než 1 000 Kč.

(4) V případě, kdy daňový subjekt nepodá daňové tvrzení, ačkoli měl tuto povinnost, a neučiní tak ani dodatečně po dobu, kdy možnost podat toto tvrzení trvá, použije se při výpočtu částky podle odstavce 1 nebo 2 stanovená horní hranice; výše pokuty za opožděné tvrzení daně v tomto případě činí vždy nejméně 500 Kč.

(5) Maximální výše ***pokuty*** nesmí být vyšší než 300 000 Kč.

(6) O povinnosti platit pokutu rozhodne správce daně platebním výměrem. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(7) Výše pokuty za opožděné tvrzení daně je poloviční, pokud

a) daňový subjekt podá daňové tvrzení do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro jeho podání a
b) v daném kalendářním roce nebylo správcem daně u daňového subjektu v době vydání platebního výměru zjištěno jiné prodlení při podání daňového tvrzení.

(8) Základem pro výpočet pokuty za opožděné tvrzení daně je výše daně, daňového odpočtu nebo daňové ztráty stanovená ve vyměřovacím nebo doměřovacím řízení, která souvisejí s opožděně podaným daňovým tvrzením.

§ 251
Penále

(1) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit penále z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani, ve výši

a) 20 %, je-li daň zvyšována,
b) 20 %, je-li snižován daňový odpočet, nebo
c) 1 %, je-li snižována daňová ztráta.

(2) Správce daně sníží penále podle odstavce 1 písm. a) o penále podle odstavce 1 písm. c), pokud povinnost k jeho úhradě vznikla z důvodu uplatnění ztráty v rozsahu snížení daňové ztráty, které bylo penalizováno.

(3) Správce daně rozhodne o povinnosti uhradit penále platebním výměrem. Penále je splatné do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru, nejdříve však ke stejnému dni jako stanovená daň, ze které se toto penále vypočte.

(4) Povinnost uhradit penále nevzniká z daně dodatečně tvrzené v dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování, na jehož základě došlo k doměření daně. To neplatí, pokud toto dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování nebylo přípustné.

HLAVA III
ÚROKY
Díl 1
Společná ustanovení
§ 251a
Společná ustanovení o úrocích

(1) Úrok vzniká za každý jednotlivý den, kdy jsou splněny podmínky pro jeho vznik.

(2) Úrok se nepředepíše a nevzniká povinnost jej uhradit, nepřesáhne-li v úhrnu u jednoho druhu daně u jednoho správce daně za jedno zdaňovací období nebo za jeden kalendářní rok u jednorázových daní částku 1 000 Kč.

(3) Správce daně vyrozumí daňový subjekt způsobem podle § 153 odst. 3 o předpisu úroku, je-li úrok předepsán do evidence daní z důvodu, že pominuly podmínky pro jeho další vznik.

(4) Proti postupu správce daně v souvislosti s předepsáním a vyplacením úroku je daňový subjekt oprávněn uplatnit námitku.

(5) Je-li při výpočtu výše úroku zohledňována výše repo sazby stanovené Českou národní bankou, použije se výše této sazby platná pro první den kalendářního pololetí, do něhož spadá daný jednotlivý den, kdy úrok vzniká.

§ 251b
Společná ustanovení o úrocích hrazených daňovým subjektem

(1) Úrokem hrazeným daňovým subjektem je

a) úrok z prodlení,
b) úrok z posečkané částky.

(2) Vznikne-li úrok hrazený daňovým subjektem, je daňový subjekt povinen jej uhradit správci daně.

(3) Do evidence daní správce daně předepíše úrok hrazený daňovým subjektem, u kterého

a) dosud trvají podmínky pro jeho vznik, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu, nebo
b) pominuly podmínky pro jeho další vznik.

(4) Úrok hrazený daňovým subjektem u záloh vzniká do dne splatnosti zálohované daně.

§ 251c
Společná ustanovení o úrocích hrazených správcem daně

(1) Úrokem hrazeným správcem daně je

a) úrok z vratitelného přeplatku,
b) úrok z nesprávně stanovené daně,
c) úrok z daňového odpočtu.

(2) Vznikne-li úrok hrazený správcem daně, je správce daně povinen jej uhradit daňovému subjektu.

(3) Úrok hrazený správcem daně, u kterého pominuly podmínky pro jeho vznik, předepíše správce daně do evidence daní.

(4) Úrok hrazený správcem daně je ***snížením příjmu*** rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně.

(5) Úrok hrazený správcem daně nevzniká z

a) vratitelného přeplatku, který správce daně daňovému subjektu nevrátil proto, že o to byl daňovým subjektem požádán,
b) úroku hrazeného správcem daně.

§ 251d
Vztah úroků hrazených správcem daně k náhradě újmy

Přiznat náhradu škody nebo přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, které byly způsobeny daňovému subjektu jednáním správce daně, lze pouze v rozsahu, v jakém nevzniká úrok hrazený správcem daně.

Díl 2
Úroky hrazené daňovým subjektem
§ 252
Úrok z prodlení

(1) Základem pro výpočet úroku z prodlení je

a) splatná daň, která nebyla uhrazena, nebo
b) vratka vzniklá v důsledku neoprávněného uplatnění daňového odpočtu nebo daně.

(2) Úrok z prodlení vzniká

a) od čtvrtého dne následujícího po původním dni splatnosti daně do dne její platby; stanovení náhradního dne splatnosti daně nemá vliv na určení doby, po kterou vzniká úrok z prodlení, nebo
b) ode dne vrácení, použití nebo převedení vratky vzniklé v důsledku stanovení daňového odpočtu nebo daně, anebo předepsání zálohy na daňový odpočet do dne její platby.

(3) Úrok z prodlení nevzniká

a) po dobu posečkání,
b) u nedoplatku vzniklého v důsledku porušení daňové povinnosti zůstavitele, a to ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti,
c) v případě příslušenství daně,
d) v případě peněžitého plnění v rámci ***procesní*** dělené správy.

(4) Výše úroku z prodlení odpovídá výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku. ***Při určení výše úroku z prodlení se nepřihlíží k přeplatku evidovanému jiným věcně nepříslušným správcem daně, který nebyl použit k úhradě nedoplatku, u kterého úrok z prodlení vzniká.***

(5) Úrok z prodlení je splatný dnem, ve kterém jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik.

§ 253
Úrok z posečkané částky

(1) Základem pro výpočet úroku z posečkané částky je daň, u které bylo povoleno nebo nastalo posečkání.

(2) Úrok z posečkané částky vzniká po dobu posečkání.

(3) Úrok z posečkané částky nevzniká po dobu, kdy nevzniká úrok z prodlení z jiného důvodu, než je posečkání.

(4) Výše úroku z posečkané částky odpovídá polovině úroku z prodlení nebo jeho obdoby podle jiného zákona, nejvýše však polovině úroku z prodlení podle tohoto zákona.

(5) Úrok z posečkané částky je splatný do 30 dnů ode dne, kdy pominuly podmínky pro jeho vznik.

Díl 3
Úroky hrazené správcem daně
§ 253a
Úrok z vratitelného přeplatku

(1) Základem pro výpočet úroku z vratitelného přeplatku je vratitelný přeplatek, který nebyl v souladu se zákonem vrácen, použit nebo převeden.

(2) Úrok z vratitelného přeplatku vzniká ode dne následujícího po dni, ve kterém uplynula lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, do dne jeho vrácení, použití nebo převedení.

(3) Úrok z vratitelného přeplatku nevzniká po dobu, kdy vzniká úrok z daňového odpočtu.

(4) Výše úroku z vratitelného přeplatku odpovídá výši úroku z prodlení.

§ 254
Úrok z nesprávně stanovené daně

(1) Základem pro výpočet úroku z nesprávně stanovené daně je
a) část uhrazené daně, o kterou byla snížena daň stanovená nad rámec tvrzení daňového subjektu nebo z moci úřední,
b) část daňového odpočtu nárokovaného v daňovém tvrzení, o kterou byl zvýšen daňový odpočet stanovený odlišně od tohoto daňového tvrzení, nebo
c) částka uhrazená na základě nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu.

(2) Úrok z nesprávně stanovené daně vzniká ode dne následujícího po
a) náhradním dni splatnosti daně, nebo došlo-li k její úhradě později, ode dne její úhrady, do dne jejího vrácení, použití nebo převedení, nejpozději však do uplynutí lhůty pro její vrácení,
b) posledním dni lhůty podle § 155b odst. 3 do dne vrácení, použití nebo převedení daňového odpočtu, nejpozději však do uplynutí lhůty podle § 155b odst. 4 písm. a), nebo
c) dni splatnosti částky uvedené v zajišťovacím příkazu, nebo došlo-li k její úhradě později, ode dne její úhrady, do dne jejího vrácení, použití nebo převedení, nejpozději však do uplynutí lhůty pro její vrácení.

(3) Úrok z nesprávně stanovené daně nevzniká v případě stanovení
a) daně nebo daňového odpočtu, které se neodchylují od daňového tvrzení,
b) daně nebo daňového odpočtu, pokud následně vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na toto stanovení,
c) daně nebo daňového odpočtu, pokud rozhodnutí o stanovení daně bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo písemnosti obsahující nepravdivé údaje předložené daňovým subjektem,
d) daně nebo daňového odpočtu, pokud rozhodnutí o stanovení daně bylo dosaženo trestným činem daňového subjektu, nebo
e) peněžitého plnění v rámci ***procesní*** dělené správy.

(4) Výše úroku z nesprávně stanovené daně odpovídá výši úroku z prodlení.

(5) Výše úroku z nesprávně stanovené daně podle odstavců 1 až 4 se zvyšuje na dvojnásobek po dobu, kdy je vedeno exekuční řízení.

§ 254a
Úrok z daňového odpočtu

(1) Základem pro výpočet úroku z daňového odpočtu je daňový odpočet stanovený správcem daně.

(2) Úrok z daňového odpočtu vzniká ode dne následujícího po uplynutí doby 4 měsíců od posledního dne lhůty stanovené pro podání daňového tvrzení, ze kterého vyplývá, že daňovému subjektu má vzniknout daňový odpočet, nebo ode dne, kdy bylo toto daňové tvrzení podáno, pokud bylo podáno po lhůtě stanovené pro jeho podání, do dne vrácení, převedení nebo použití daňového odpočtu, nejpozději však do uplynutí lhůty pro jeho vrácení.

(3) Běh doby podle odstavce 2 se staví a úrok z daňového odpočtu nevzniká ode dne vydání
a) výzvy k odstranění vad podání, které je učiněno v rámci nalézacího řízení týkajícího se daňového odpočtu, do dne, kdy dojde k odstranění těchto vad, nebo kdy dojde k marnému uplynutí lhůty stanovené v této výzvě, nebo
b) rozhodnutí, kterým správce daně stanoví lhůtu, ve které se může daňový subjekt vyjádřit k ***dosavadnímu výsledku*** kontrolního zjištění, do dne, kdy dojde ze strany daňového subjektu k požadovanému vyjádření, nebo kdy dojde k marnému uplynutí lhůty stanovené k vyjádření.

(4) Úrok z daňového odpočtu nevzniká z části daňového odpočtu, které odpovídá záloha na daňový odpočet, a to ode dne, kdy byla tato záloha správcem daně vrácena, použita nebo převedena, nejpozději však do uplynutí lhůty pro její vrácení.

(5) Výše úroku z daňového odpočtu odpovídá polovině úroku z prodlení.

ČÁST PÁTÁ
SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
§ 255
Zvláštní ustanovení o ochraně mlčenlivosti uložené poradci

(1) Správce daně může vstupovat do prostor, v nichž se mohou nacházet písemnosti, které obsahují skutečnosti, na něž se podle jiného právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti poradce, pouze za přítomnosti poradce, který je povinností mlčenlivosti vázán.

(2) Správce daně se může s obsahem písemností, o nichž advokát prohlásí, že obsahují skutečnosti, na něž se podle jiného právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, seznámit pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce České advokátní komory, kterého na základě žádosti správce daně ustanoví její předseda z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů; stanovisko zástupce České advokátní komory se uvede v protokolu. Na daňové poradce se použije věta první obdobně.

(3) Odmítne-li zástupce příslušné komory souhlas podle odstavce 2 udělit, musí být písemnosti za účasti správce daně, poradce a zástupce příslušné komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit tak, aby mohl být zmařen cíl správy daní; bezprostředně poté musí být příslušné listiny nebo jiné nosiče informací předány příslušné komoře. Komora vrátí poradci tyto listiny nebo jiné nosiče informací bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 4; byl-li tento návrh včas podán, příslušná komora s nimi naloží v souladu s rozhodnutím soudu podle odstavce 4.

(4) V případě uvedeném v odstavci 3 lze souhlas zástupce příslušné komory nahradit na návrh správce daně rozhodnutím soudu podle jiného právního předpisu.[28)]

§ 256
Opatření při mezinárodním zdanění

Ministerstvo financí může ve vztahu k zahraničí činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění.

Převod výnosu daní
§ 257

(1) Pokud správce daně spravuje daně, jejichž výnos náleží do jiného veřejného rozpočtu, než náleží účty, které spravuje, převede jejich výnos v souladu s rozpočtovým určením a ve lhůtách stanovených zákonem.[29)]

(2) Je-li daňový subjekt současně příjemcem celého výnosu daně, kterou je povinen uhradit, správce daně rozhodne o upuštění od úhrady této daně. Rozhodnutí se vyznačí na osobním daňovém účtu daňového subjektu.

(3) Proti rozhodnutí správce daně ve věci převodu výnosu daní může příjemce výnosu uplatnit obdobně jako daňový subjekt námitku podle § 159. Není-li námitce plně vyhověno, lze se proti tomuto rozhodnutí odvolat do 15 dnů ode dne doručení; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(4) Správce daně, který převádí výnos některé daně v souladu s jejím rozpočtovým určením, sděluje příjemci výnosu pouze informace o celkovém výnosu této daně, o celkovém stavu nedoplatků, včetně souhrnné částky daní, jejichž úhrada je posečkána, o skutečné výši převedených částek této daně a dni, v němž došlo k převodu.

(5) Na účty příjemců výnosů daní, které jsou převáděny podle rozpočtového určení, se obdobně použijí ustanovení o evidenci daní.

§ 258

(1) Vznikne-li u výnosů převáděných do jiného rozpočtu daňovému subjektu nárok na vrácení přeplatku, vrátí správce daně tento přeplatek z peněžních prostředků dosud nepřevedených příjemci tohoto výnosu. Není-li těchto prostředků, provede úhradu přeplatku příjemce výnosu. Pro vrácení nebo převedení přeplatku na úhradu jiného nedoplatku platí lhůty stanovené tímto zákonem; příjemci výnosu musí být oznámeno rozhodnutí o vrácení nebo převedení přeplatku k provedení úhrady tak, aby do uplynutí celkové lhůty zbývalo nejméně 10 dnů.

(2) Bude-li přeplatek vrácen po lhůtě stanovené pro jeho vrácení, náleží daňovému subjektu úrok z vratitelného přeplatku; tento nárok přizná a uhradí příjemce výnosu. Došlo-li k opožděnému vrácení v důsledku nedodržení lhůty stanovené v odstavci 1 pro oznámení rozhodnutí o vrácení přeplatku, přizná a uhradí správce daně příjemci výnosu poměrnou část za prokázané zpoždění.

(3) Pokud bylo více příjemců výnosů, z nichž má být přeplatek vrácen nebo převeden na úhradu nedoplatku na jiné dani, vrátí nebo převede přeplatek správce daně z prostředků kteréhokoliv z nich a následně je vzájemně vypořádá.

§ 259
Řízení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Pokud zákon stanoví orgánu veřejné moci pravomoc zcela nebo částečně prominout daň nebo příslušenství daně, lze tak učinit na základě žádosti daňového subjektu nebo z moci úřední.

(2) K prominutí daně i příslušenství daně může dojít od vzniku daňové povinnosti až do doby uplynutí lhůty pro placení daně, a to i poté, kdy došlo k její úhradě.

(3) Byla-li žádost o prominutí daně nebo příslušenství daně zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti je daňový subjekt povinen uvést jiné důvody než ty, které již obsahovala žádost původní, jinak bude nová žádost odložena. O odložení musí být žadatel vyrozuměn.

(4) Proti rozhodnutí ve věci prominutí daně nebo příslušenství daně nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 259a
Prominutí penále

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

(2) Správce daně na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední může prominout až 75 % penále. *Správce daně může zcela nebo zčásti prominout penále také, pokud k příčině jeho vzniku došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit.* Při *prominutí není správce daně* vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.

(4) Lhůta pro podání žádosti podle odstavce 3 neběží po dobu

a) řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla,

b) posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

(5) Správce daně může na žádost zcela nebo zčásti prominout penále také z důvodu zamezení dvojímu trestání, pokud toto penále vzniklo po právní moci rozhodnutí soudu ukládajícího daňovému subjektu trest za daňový trestný čin související s daní, které je toto penále příslušenstvím; ustanovení zákona vylučující nebo omezující prominutí penále se nepoužijí.

§ 259aa
Prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně, pokud bylo podáno daňové tvrzení, v důsledku jehož včasného nepodání tato pokuta vznikla, nebo pokud se toto podání stalo bezpředmětným.

(2) Správce daně může zcela, nebo zčásti prominout pokutu za opožděné tvrzení daně, pokud k prodlení s podáním daňového tvrzení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Při posouzení rozsahu, ve kterém bude pokuta za opožděné tvrzení daně prominuta, správce daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost vzniklé pokuty.

§ 259b
Prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl.

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Při posouzení rozsahu, ve kterém bude úrok prominut, správce daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku.

§ 259c
Společná ustanovení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Při posouzení žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně, správce daně zohlední četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem.

(2) Prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.

(3) Pokud právnická osoba závažným způsobem poruší daňové nebo účetní právní předpisy, hledí se pro účely posouzení splnění podmínky podle odstavce 2 na osobu, která byla v době tohoto porušení v této právnické osobě členem statutárního orgánu, jako by je také porušila.

§ 260
Hromadné prominutí nebo posečkání daně nebo příslušenství daně

(1) Vláda může opatřením obecné povahy na návrh ministra financí zcela nebo částečně hromadně prominout daň nebo příslušenství daně

a) z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů, nebo

b) při mimořádných, zejména živelních událostech.

(2) Vláda může opatřením obecné povahy na návrh ministra financí zcela nebo částečně povolit hromadné posečkání úhrady daně nebo příslušenství daně

a) z důvodů podle odstavce 1, nebo

b) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit dlužnou částku.

(3) Vláda může v rámci povoleného hromadného posečkání stanovit, že po dobu jeho trvání nevzniká úrok z posečkané částky.

(4) Pro účely změny stanovené doby posečkání, změny nebo doplnění podmínek posečkání a pozbytí účinnosti posečkání se opatření obecné povahy, kterým se povoluje hromadné posečkání, považuje za rozhodnutí vydané samostatně vůči každému daňovému subjektu, jehož se týká.

(5) Vláda v opatření obecné povahy stanoví rozsah a podmínky hromadného prominutí nebo posečkání, zejména dobu, na níž je posečkání povoleno.

(6) Opatřením obecné povahy se promíjí nebo posečkává daň nebo příslušenství daně všem daňovým subjektům, jichž se důvod prominutí nebo posečkání týká.

(7) Hromadné prominutí daně nebo příslušenství daně není přípustné v případě

a) peněžitého plnění v rámci procesní dělené správy a

b) místního poplatku.

§ 260a
Zvláštní ustanovení o vydávání opatření obecné povahy o hromadném prominutí nebo posečkání daně nebo příslušenství daně

(1) Opatření obecné povahy o hromadném prominutí nebo posečkání daně nebo příslušenství daně se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy.

(2) Opatření obecné povahy oznámí Ministerstvo financí zveřejněním ve Finančním zpravodaji a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zveřejnění na úřední desce jiného úřadu se nevyžaduje.

(3) Opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem následujícím po dni zveřejnění ve Finančním zpravodaji, nebo pozdějším dnem, který je v něm uveden.

(4) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, lze odůvodnění opatření obecné povahy omezit pouze na splnění zákonem stanovených podmínek pro hromadné prominutí nebo posečkání.

§ 261
Stížnost

(1) Osoba zúčastněná na správě daní má právo podat správci daně stížnost proti nevhodnému chování jeho úředních osob nebo proti postupu tohoto správce daně, neposkytuje-li daňový zákon jiný prostředek ochrany.

(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

(3) Správce daně prošetří skutečnosti uvedené ve stížnosti. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, jejichž výpověď může přispět k objasnění věci.

(4) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne, kdy byla podána. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.

(5) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, učiní správce daně bezodkladně nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učiní úřední záznam a správce daně o tomto výsledku bezodkladně vyrozumí stěžovatele.

(6) Má-li stěžovatel za to, že jeho stížnost nebyla řádně vyřízena, může požádat nejblíže nadřízeného správce daně, aby prošetřil způsob vyřízení stížnosti. Tento správce daně postupuje při prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle odstavců 3 až 5.

§ 262
Vztah ke správnímu řádu

Při správě daní se správní řád nepoužije *s výjimkou ustanovení o opatření obecné povahy*.

§ 262a
Výkon jiné působnosti postupem podle daňového řádu

(1) Za správu daní se považuje také výkon působnosti orgánu veřejné moci, jejíž cíl je odlišný od správného zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady, pokud tak stanoví zákon, nebo pokud zákon stanoví, že se při výkonu této působnosti postupuje podle tohoto zákona.

(2) Za předmět správy daní se považuje také předmět výkonu působnosti podle odstavce 1, přičemž ustanovení tohoto nebo jiného zákona o správě daní se na něj použijí přiměřeně.

(3) Povinnost, která je předmětem výkonu působnosti podle odstavce 1, se v tomto rozsahu považuje za daňovou povinnost.

(4) Osoba, která je nositelem daňové povinnosti podle odstavce 3, je daňovým subjektem.

§ 263
Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo financí vydá vyhlášku k provedení § 107 odst. 8 ✂.

§ 264
Přechodná ustanovení

(1) Řízení nebo postupy, které byly zahájeny podle dosavadních právních předpisů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí a práva a povinnosti z nich plynoucí se posoudí podle ustanovení tohoto zákona, která upravují řízení nebo postupy, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

(2) Právní úkony, zejména rozhodnutí vydaná správcem daně, a jejich účinky ve správě daní, které nastaly do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány; to platí i pro plné moci uplatněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona s tím, že jejich účinky se posuzují podle tohoto zákona. V případě pochybností o rozsahu dříve udělené plné moci správce daně vyzve zmocnitele k předložení nové plné moci; do doby předložení nové plné moci nebo marného uplynutí lhůty stanovené ve výzvě, se takto udělené plné moci posuzují podle dosavadních právních předpisů.

(3) Pro posouzení běhu a délky lhůty, která započala podle dosavadních právních předpisů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu, jež je jí svou povahou a účelem nejbližší; tato lhůta neskončí dříve než v den, ve který by končila podle dosavadních právních předpisů.

(4) Běh a délka lhůty pro vyměření, která započala podle dosavadních právních předpisů a neskončila do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu pro stanovení daně; okamžik počátku běhu této lhůty určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován. Účinky právních skutečností, které mají vliv na běh této lhůty a které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Právní skutečnosti nově zakládající stavění běhu lhůty pro stanovení daně podle tohoto zákona, které započaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Běh a délka lhůty pro promlčení práva vybrat a vymáhat daňový nedoplatek, která započala podle dosavadních právních předpisů a neskončila do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu pro placení daně; okamžik počátku běhu této lhůty určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován. Účinky právních skutečností, které mají vliv na běh této lhůty a které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Právní skutečnosti nově zakládající stavění běhu lhůty pro placení daně podle tohoto zákona, které započaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně, žádosti o prominutí daňového nedoplatku, žádosti o posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách, které byly podány podle dosavadních právních předpisů a které nebyly vyřízeny do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se posoudí podle podmínek obsažených v dosavadních právních předpisech.

(7) Rozvrhové řízení, které nebylo ukončeno do nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Přihlášky věřitelů do daňové exekuce, které byly podány do dne nabytí účinnosti tohoto zákona a ohledně nichž nebylo zahájeno rozvrhové řízení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které nesplňují podmínky pro přihlášení podle tohoto zákona, se posoudí podle dosavadních právních předpisů; rozvrhové řízení, jehož předmětem jsou tyto přihlášky, provede na návrh správce daně soud přiměřeně podle § 232 tohoto zákona.

(8) Při vedení spisu a nahlížení do spisu se u daňových řízení zahájených do dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(9) U rozhodnutí vydaného do dne nabytí účinnosti tohoto zákona lze osvědčit neplatnost podle dosavadních právních předpisů, pouze pokud jsou současně splněny podmínky pro nicotnost rozhodnutí podle tohoto zákona.

(10) Jestliže lhůta stanovená pro vrácení vratitelného přeplatku započala běžet do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při jeho vracení podle dosavadních právních předpisů.

(11) Dojde-li k porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo dojde-li k nesplnění povinnosti nepeněžité povahy do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při ukládání pokuty podle dosavadních právních předpisů.

(12) Uplynula-li lhůta pro podání daňového přiznání nebo hlášení, nebo dodatečného přiznání nebo hlášení o dani do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uplatní se zvýšení daně podle dosavadních právních předpisů.

(13) Uplynula-li lhůta pro podání řádného daňového tvrzení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uplatní se penále podle dosavadních právních předpisů.

(14) Pro daně, jejichž původní den splatnosti nastal do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se uplatní úrok z prodlení podle dosavadních právních předpisů.

(15) Zástavní práva, jejichž rozsah byl vymezen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachována se všemi účinky podle dosavadních právních předpisů i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(16) Nedoplatky evidované podle dosavadních právních předpisů daňovým subjektům, které do dne nabytí účinnosti tohoto zákona zanikly bez právního nástupce, nebo zemřely bez dědice, aniž by zde byla možnost požadovat úhradu těchto nedoplatků na ručiteli, zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a dále se o nich neeviduje.

(17) Kolkové známky vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na základě zmocnění v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 265
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.
2. Zákon č. 255/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 323/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
4. Vyhláška č. 299/1993 Sb., kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně.
5. Vyhláška č. 209/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 299/1993 Sb., kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně.
6. Vyhláška č. 25/1994 Sb., o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům.
7. Vyhláška č. 95/2001 Sb., kterou se mění vyhláška č. 25/1994 Sb., o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům.

ČÁST ŠESTÁ
ÚČINNOST
§ 266

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2011.

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ NOVEL

Čl. XCIV zákona č. 218/2025 Sb.
Přechodná ustanovení

1. Povinnost správce daně zajistit veřejnou dostupnost dříve zveřejněných informací podle § 56 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. XCIII bodu 13, se nevztahuje na informace, které byly zveřejněny přede dnem nabytí účinnosti čl. XCIII bodu 13.

2. V případě námitky podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která byla uplatněna přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Na běh lhůty pro placení daně, která neskončila přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ustanovení § 160 odst. 4 písm. h) zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Řízení nebo jiné postupy, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeny místně příslušným správcem daně při výkonu správy placení peněžitého plnění v rámci dělené správy podle § 162 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí tento správce daně.

5. Povinnost předat údaje ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy a povinnost učinit žádost, kterou orgán veřejné moci žádá obecného správce daně o výkon správy placení nebo vymáhání peněžitého plnění v rámci dělené správy, způsobem podle § 162 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se uplatní pro předání údajů a pro žádost učiněnou ode dne 1. ledna 2026.

6. V případě, že bylo rozhodnutí správce daně o zřízení zástavního práva vydáno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použije se na toto zástavní právo postup podle § 170 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Rozhodl-li správce daně v daňové exekuci o výsledné ceně nemovité věci přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, daňová exekuce se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Postup při zániku svěřenského fondu podle § 240e zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. XCIII bodu 96, se nepoužije v případě, že k ukončení správy svěřenského fondu došlo přede dnem nabytí účinnosti čl. XCIII bodu 96.

9. Úrok podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u něhož ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona trvají podmínky pro jeho vznik, se uplatní do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se tento úrok uplatní podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. V případě prominutí penále vzniklého přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije postup podle § 259a zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

POZNÁMKY POD ČAROU

1) ✂

2) Například zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č.

41/2009 Sb., zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

3) Například § 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

5) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

6) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.

7) § 8 trestního řádu.

9) Například zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

10) Čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

11) Zákon č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/ /2002 Sb.

12) Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů.

13) § 2 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti.

14) Například § 7 odst. 1 písm. f) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).

16) Například § 56 odst. 5 obchodního zákoníku, § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 322/1993 Sb.

17) Zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí.

18) Například zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

19) § 92 a 93 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

20) Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

21) Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

22) Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

23) ✂

24) § 175b občanského soudního řádu.

25) § 462 občanského zákoníku.

26) § 11 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

28) § 200j až 200m občanského soudního řádu.

29) § 6 zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů.

30) Směrnice Rady 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz.